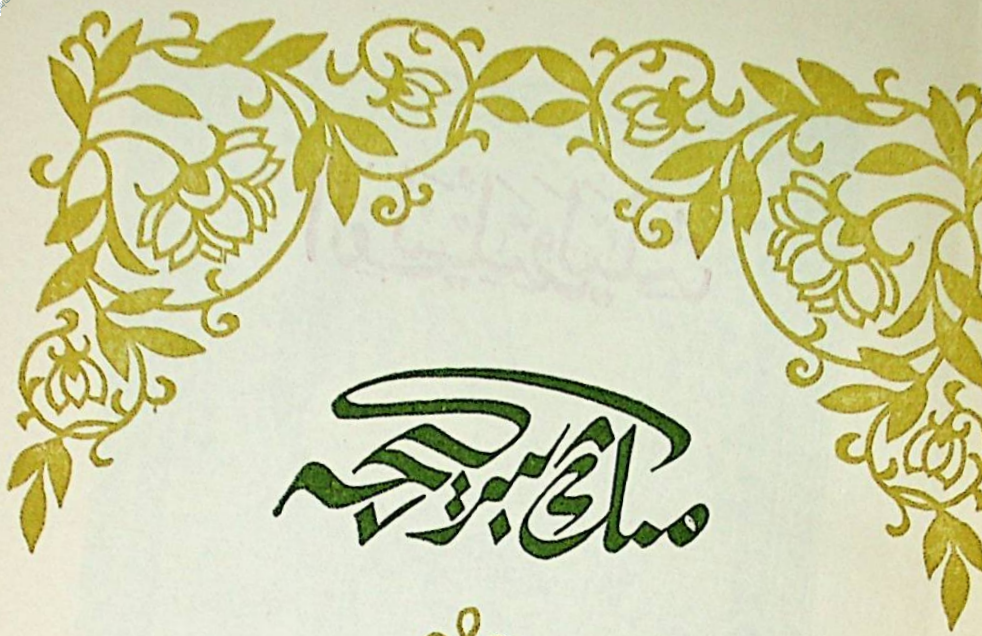

مکتبہ

مکاتیب

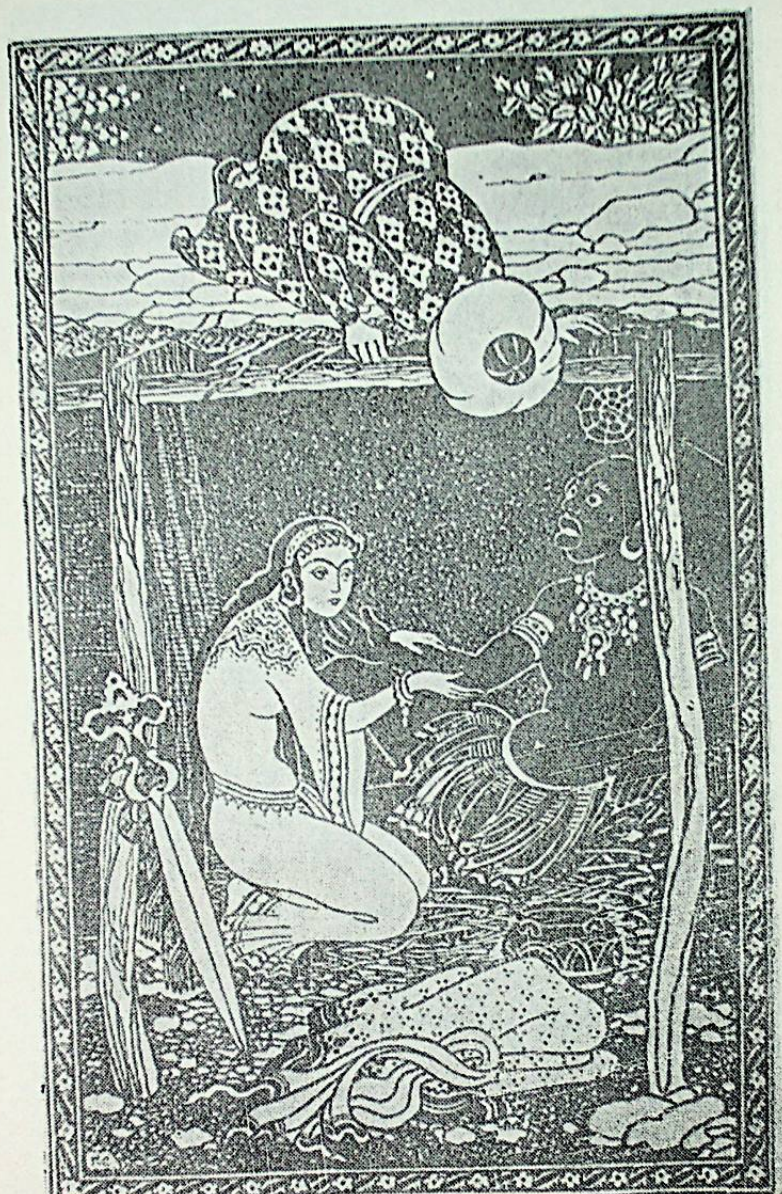
سنجاك خهلق نه شریاتی

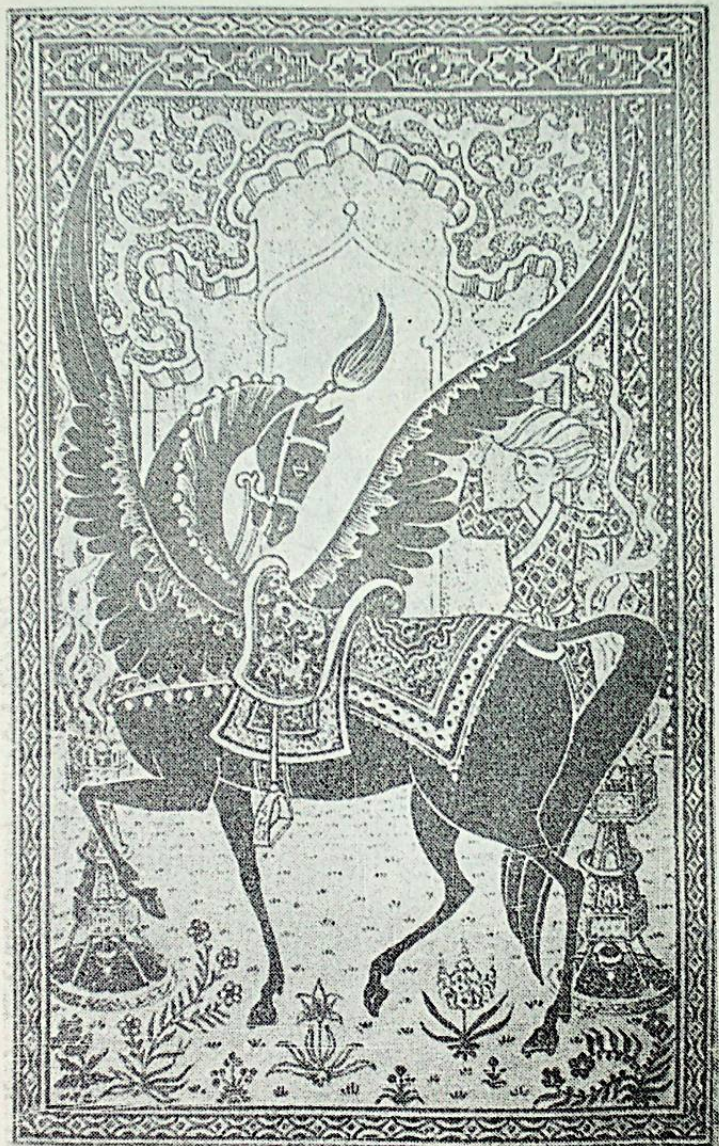

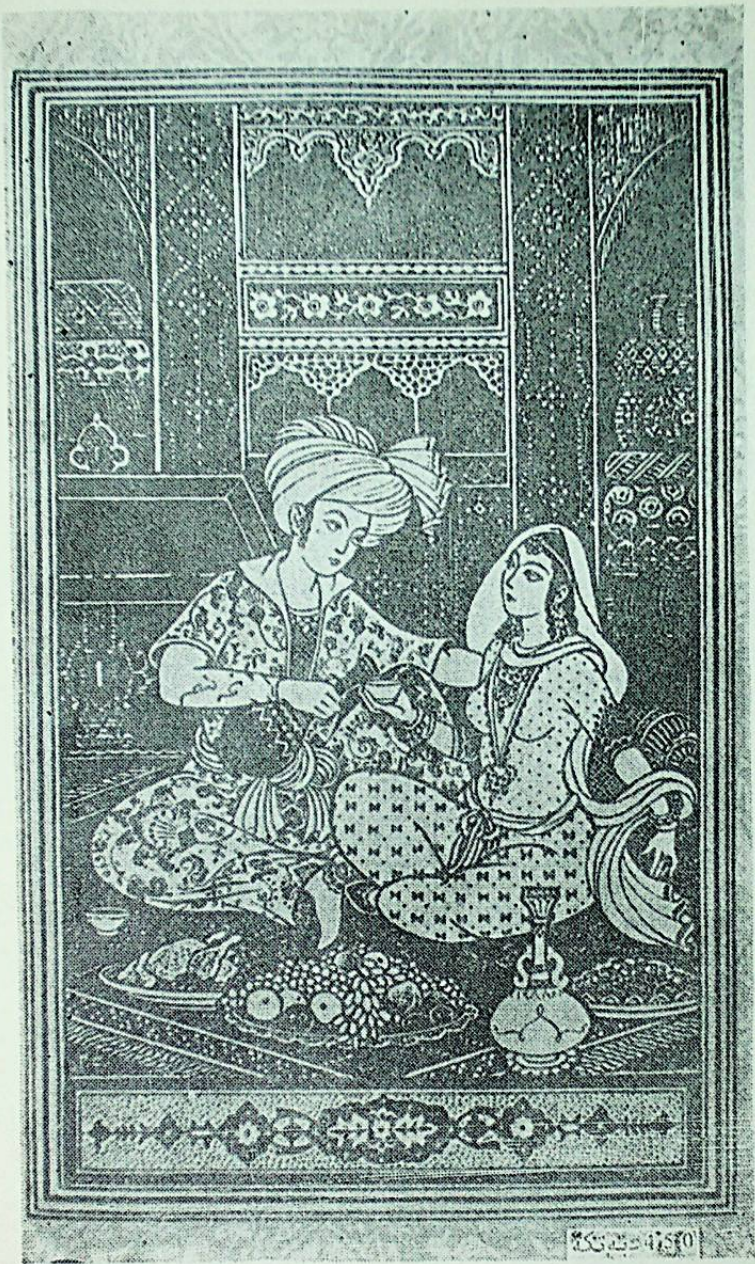
الف لیلۃ ولیلۃ

نەشرگە تەييارلىغۇچى: نەرشىدىن تاتلىق
مەسئۇل تەھرىرى: ئىمىن تۇرسۇن

مۇندەرىجە

1 شەھرىيار ۋە شاھزادان ھىكايىسى
14 دىخاننىڭ ھىكايىسى
22 باي بىلەن جىن ھىكايىسى (1 - كېچە)
27 كىمكىلىك بىرىنچى بوۋاينىڭ ھىكايىسى (1-2 - كېچە)
33 بىر جۇپ ئىت يىتىلىگەن بوۋاينىڭ ھىكايىسى (2 - كېچە) ...
37 خېچىملىق بوۋاينىڭ ھىكايىسى (2 - كېچە)
40 بېلىقچى بىلەن دىۋە ھىكايىسى (3 - 4 - كېچە)
 يۇنان شاھ بىلەن ئۇنىڭ ۋەزىرى ۋە ھېكىم رويانىنىڭ
48 ۋەقەسى (4 - كېچە)
55 شاھ سىندىباد ھىكايىسى (5 - كېچە)
58 ھىلىگەر ۋەزىر ھىكايىسى (5 - 7 - كېچە)
76 جادۇ قىلىنغان شاھزادە ھىكايىسى (7 - 9 - كېچە) ...
 ھامال بىلەن باغدادلىق ئۈچ چوكانىنىڭ ھىكايىسى
90 (9 - 11 - كېچە)
112 بىرىنچى قەلەندەرنىڭ ھىكايىسى (11 - 12 - كېچە) ...
120 ئىككىنچى قەلەندەرنىڭ ھىكايىسى (12 - 14 - كېچە) ...
143 ئۈچىنچى قەلەندەرنىڭ ھىكايىسى (14 - 15 - كېچە) ...
 باغدادلىق بىرىنچى چوكانىنىڭ ھىكايىسى (16 - 17 -
151 كېچە)
 باغدادلىق ئىككىنچى چوكانىنىڭ ھىكايىسى (17 - 18 -
161 كېچە)

- 175 ئۈچ بەي ھىكايىسى (18-19 - كېچە)
- نۇردىن بىلەن ئاكىسى شەھىرىدىن ئىككى ھىكايىسى
- 188 (19-24 - كېچە)
- ماشىنىچى، دوڭ، جوھۇد، ئاشپەز، نىسارالارنىڭ ھىكايىلىرى
- 251 (24-25 - كېچە)
- نىساراننىڭ ھىكايىسى (25-27 - كېچە)
- 260 ئاشپەزنىڭ ھىكايىسى (27-28 - كېچە)
- 279 جوھۇد تىۋىپنىڭ ھىكايىسى (27-28 - كېچە)
- 290 ماشىنىچىنىڭ ھىكايىسى (28-30 - كېچە)
- 302 سەتىراچنىڭ ھىكايىسى (30 - كېچە)
- 322 سەتىراچنىڭ بىرىنچى ئۆكىسى (30 - كېچە)
- 325 سەتىراچنىڭ ئىككىنچى ئۆكىسى (30-31 - كېچە)
- 332 سەتىراچنىڭ ئۈچىنچى ئۆكىسى (31 - كېچە)
- 338 سەتىراچنىڭ تۆتىنچى ئۆكىسى (31 - كېچە)
- 343 سەتىراچنىڭ بەشىنچى ئۆكىسى (31-32 - كېچە)
- 348 سەتىراچنىڭ ئالتىنچى ئۆكىسى (32 - كېچە)
- 362 ئىككى ۋەزىر بىلەن ئەنئىنىۋىچەلىس ھىكايىسى
- 374 (32-37 - كېچە)
- سودىگەر ئايۇپنىڭ ئوغلى غەنىمىنىڭ ھىكايىسى
- 451 (37-45 - كېچە)

نەشرىياتتىن

«مىڭ بىر كېچە» ياكى «ئەلىنى لەيلە ۋە لەيلە» چۆچەكلىرى ئۇزاق ئۆتمۇشنىڭ ئاجايىپ ۋە قەلەمىنى يۇقۇرى بەدىئى ماھارەت بىلەن تەسۋىرلەپ بېرىدىغان ئەسەر، داڭلىق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ نەمۇنىلىرىدىن بىرى. بۇ—ئاساسەن قەدىمقى زاماندىكى شەرق پادىشاھلىرىدىن بىرى شەھرىيار ۋە ئۇنىڭ خانىشى شەھرىزاد بىلەن مۇناسىۋەتلىك چۆچەكلەر يىغىندىسى. شەھرىيار ھەسەتخور، زالىم پادىشاھ بولۇپ، ھەر ئاخشىمى بىر خوتۇن ئالىدۇ. دە، تاڭ ئاتقاندا ئۇنى ئولتۇرۇۋېتىدۇ. ئۇنىڭ ۋەزىرىنىڭ قىزى شەھرىزاد باشقا قىزلارنى بۇ زالىمنىڭ زۇلمىدىن قۇتقۇزۇپ قېلىش ئۈچۈن، ئۆز خاھىشى بويىچە پادىشاھقا تېگىدۇ. ئۇ ھەر ئاخشىمى چۆچەك ئېيتىپ بېرىش يولى بىلەن پادىشاھنى قىزىقتۇرۇپ، ئۆزىنى ئولۇمدىن قۇتقۇزىدۇ. بۇنداق چۆچەكلەر مىڭ بىر كېچىگىچە داۋام قىلىدۇ. ئاخىردا، پادىشاھ ئۆز قىلمىشىغا پۇشايىمان يەپ، شەھرىزاد بىلەن ئومىرنىڭ ئاخىرىغىچە بىللە ئۆتىدۇ.

«مىڭ بىر كېچە»نىڭ قاچان ۋە قەيەردە يېزىلغانلىقى ئېنىق ئەمەس. بەزى دەلىلشۇناسلارنىڭ تەكشۈرۈشىچە، 3 ئورۇندا ۋۇجۇتقا كەلگەن. بۇ چۆچەكلەر ئېغىزدىن—ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرۈپ، ئاخىر كىتاپ شەكلىگە كىرگەن ئىكەن. بۇنىڭ بىر قىسمى ئىراندا ئۆتكەن ۋە قەلەرگە مۇناسىۋەتلىك چۆچەكلەر، يەنى

چۈچەكلەرنىڭ بىر قىسمىدا بايان قىلىنغان ۋەقەلەر 226 — 652 - يىللاردىكى ساسانىلار دولىتىدە يۈز بەرگەن. شۇڭا بەزىلەر بۇنى پارىسچە «هەزار ئەپسانە» ("مىڭ چۈچەك") نىڭ ئەرەپ تىلىدىكى تەرجىمىسى ئاساسىدا شەكىللەنگەن دەيدۇ. يەنە بىر قىسمى ئابباسى خەلىپىلىرى زامانىسىدىكى ۋەقەلەرگە باغلىنىشلىق چۈچەكلەر بولۇپ، 10 — 11 - ئەسىرلەردە يېزىلغان دەيدۇ. ئۈچىنچى بىر قىسمى مىسىردا بولغان ۋەقەلەر بايان قىلىنىدىغان چۈچەكلەر بولۇپ، 13 — 14 - ئەسىرلەردە مىسىردا يېزىلغانلىقى مولچەرلىنىدۇ. پۈتۈن كىتاپ، ئاخىردا، 16 - ئەسىردە ھازىرقى ھالىتىدە شەكىللەنگەن.

بۇ ئەسەر ئەسلىدە 8 - ئەسىردىن تارتىپ، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ توپلاپ - رەتلەشى، ئەدىبىي جەھەتتىن ئىشلىشى ۋە زامانىلارنىڭ ئوتۇشى بىلەن يېڭى مەزمۇنلارنىڭ قوشۇلۇشى نەتىجىسىدە تولۇقلانغان. مەسىلەن، ئىراقتا تۈزۈلگەن قىسمىدا، ئابباسى خەلىپىلىرىدىن ھارۇن رەشىدنىڭ ئوردىسىدىكى ئاجايىپ ئەھۋاللار، مەشھۇر شەخسلەرنىڭ غەلىتە ئىشلىرى، مۇھەببەت ۋەقەلىرى بايان قىلىنغان؛ مىسىردا تۈزۈلگەن قىسمىدا بولسا، خىيىم - خەتەرلىك ئەھۋاللار، ئاساتىر - رىۋايەتلەر كىرگۈزۈلگەن. كىتاپ شەكىللەنگىچە ئۆتكەن 8 ئەسىر ئىسلام دىنى راۋاجلىنىپ يۇقۇرى پەللىگە يەتكەن زامان بولغاچقا، چۈچەكلەرنىڭ مەزمۇنىغا ئىسلام ئىدىئولوگىيىسى چوڭقۇر سىڭگەن.

ئەسەردە شەرق ئەدىبىياتىنىڭ چوڭ ھىكايىدىن كىچىك ھىكايىلەرنى شاخلىتىش ئۇسلۇبى قوللىنىلغان؛ ئۇنىڭ مەزمۇنى مۇرەككەپ، ۋەقەلەر ئوزگىرىشچان ۋە خىلىمۇ - خىل، بەدىئى

تۈزۈلۈشى رەڭگا-رەڭ بولۇپ، كىشىلەرنى ئۆزىگە بەك جەلپ قىلىدۇ. «مىڭ بىر كېچە»دە تەسۋىرلەنگەن ۋەقەلەرنىڭ تولىسى قەدىمقى زاماندا ئەرەپ ۋە شەرق ئەمگەكچىلىرى ئارىسىدا ئېغىزدىن-ئېغىزغا كوچۇپ يۈرىدىغان ئەل ئەدىبىياتى شەكلىدىن ئىبارەت؛ بۇ ئەسەردە، ئوتتۇرا ئەسىر ئەرەپ دۇنياسىدىكى تۇرمۇش رىئالىسىنى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، قەدىمقى زامان خەلقلىرىنىڭ ئەقىل-پاراسەت ۋە تەسەۋۋۇر كۈچى گەۋدىلەندۈرۈلگەن. بۇ-ئەرەپ خەلقىنىڭ قىممەتلىك ئەدىبىي مىراسى؛ كۆپ يىللاردىن بېرى ئەرەپ خەلقى ۋە دۇنيا ئەللىرى ياقتۇرۇپ ئوقۇپ كېلىۋاتقان گۈزەل ئەسەر «مىڭ بىر كېچە» ھازىرغىچە كۆپلىگەن تىللارغا تەرجىمە قىلىندى. ئۇنىڭ دۇنيا ئەدىبىياتىدا تۇتقان ئورنى زور.

«مىڭ بىر كېچە»نىڭ قوليازمىلىرى ۋە تاش باسما نۇسخىلىرىمۇ كۆپ، شۇنىڭدەك بۇ نۇسخىلار ئارىسىدىكى پەرقلەرمۇ نۇرغۇن. ئۇ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى خەلقلەر تىللىرىغا ئىجادىي يوسۇندا تەرجىمە قىلىنغان. جۈملىدىن كونا ئۇيغۇر تىلىغىمۇ كۆپ قېتىم تەرجىمە قىلىنغان.

قوللىغۇزدىكى بۇ نۇسخىنى نەشرگە تەييارلاشتا، بىز 18-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ئۆتكەن ئاقسۇلۇق مۇھەممەت ئابدۇللاخاننىڭ كونا ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى، 1954-يىلى تاشكەنتتە نەشر قىلىنغان ئۆزبەكچە تەرجىمىسى ھەم ناشۇن تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنىپ، 1957-يىلى نەشر قىلىنغان خەنزۇچە نۇسخىسىدىن پايدىلاندىق.

«مىڭ بىر كېچە»نىڭ بۇ قېتىمقى ئۇيغۇرچە نۇسخىسىدا

شەھرىيار ۋە شاھزادان ھىكايىسى

قەدىمقى زاماندا ھىندىچىنى ئاراللىرىنىڭ بىر سۇلتانى بولۇپ، ئۇ، ساسانلار ئەۋلادىدىن ئىكەن. ئۇنىڭ سانسىز ئەسكەرلىرى، خىزمەتچىلىرى، ھەشەمەتلىك سارايللىرى ۋە شەھرىيار، شاھزادان دەپ ئىككى ئوغلى بار ئىكەن. بۇ ئوغۇللىرىنىڭ ھەر ئىككىسى زىرەك ۋە باتۇر ئىكەن. چوڭى شەھرىيار ئۇكىسى شاھزادانغا قارىغاندا ھەرقانداق ئىش قولىدىن كېلىدىغان، چاققان ۋە ھۇشيار ئىكەن. ئۇ، ھىندىچىنى مەملىكىتىنىڭ بىرسىگە ھوكۇمران بولۇپ، ئۇنىڭ تەۋەسى ئاۋات ئىكەن.

ئۇكىسى شاھزادان سەمەرقەنتكە ھوكۇمرانلىق قىلىدىكەن. ھەر ئىككى ئاكا-ئۇكا ئوز مەملىكەتلىرىدە ئادالەت بىلەن يۇرت سوراپ، شات-خورام كۈن ئوتكۈزىدىكەن. بىر كۈنى شەھرىيار ئۇكىسى شاھزاداننى سېغىنغانلىغىنى ھىس قىپتۇ. ئۇ، ئالدىغا ۋەزىرىنى قىچقىرىپ ئۇنىڭغا: ئۇكىسى شاھزاداننىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنى تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر بۇ بۇيرۇقنى جان-دىلى بىلەن قوبۇل قىلىپ، يولغا چىقىپتۇ. ئېسەن-ئامان شاھزاداننىڭ ھوزۇرىغىمۇ يېتىپ كەپتۇ. ئۇنىڭغا ئاكىسى شەھرىيارنىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈپ، ئۇنى ناھايىتىمۇ سېغىنغانلىغىنى ھەتتاكى كورۇشۇشكە تەشنا ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ؛ ئىلاج بولسا بىللە بېرىش

ئۈچۈن تەكلىپ قىلىپ كەلگەنلىكىنى بايان قىپتۇ.

شاھزىمان خۇرسەن بولۇپ، سەپەر جابدۇغىنى قىلىشقا كىردى. شىپتۇ. چېدىرلىرى، توگىلىرى، خېچىرلىرىنى تەييارلىتىپتۇ، بىرقانچە خىزمەتچى ۋە مەسلىھەتچىلىرىنىمۇ ئۈزى بىلەن بىللە بېرىشقا تەكلىپ قىپتۇ. مەملىكەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ تۇرۇش ئۈچۈن، ئۈز ئورنىغا ۋەزىرىنى قويۇپتۇ. خاتىرجەم بولۇپ ئاكىسىنىڭ مەملىكىتىگە قاراپ مېڭىپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ، ئويىدە كېرەكلىك بىر نەرسىسى ئۈستۈلۈپ قالغانلىقى ئېسىگە كەپتۇ. قونۇپ ئوتۇش ئۈچۈن چۈشكەن يەردىن ئارقىسىغا يېنىپ، يېرىم كېچىدە ئوردىغا سىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئىچكىرى كىرىپ قارىسا، خوتۇننىڭ بىر سەت قارا قۇل بىلەن بىر ئورۇندا ياتقانلىغىنى كورۇپتۇ. دە، ئۇنىڭ كوزىگە ئالەم قاراڭغۇلۇغى تىقىلىپتۇ. ئۇ، ئۈز-ئۈزىگە: "مەن تېخى بۇ يەردىن يىراقلاشماي تۇرۇپ بۇنداق ئەھۋال يۈز بەرسە، مەن ئاكىمىنىڭ يۇرتىدا ئۇزاقراق تۇرۇپ قالغۇدەك بولسام، بۇ خىيانەتكار خوتۇن يەنە نىمە بۇزۇقچىلىقلارنى قىلاتتىكىن؟" دەپ ئويلاپتۇ. دە، ئاچچىغىغا بەس كېلەلمەي، قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ، ھەر ئىككىسىنى ياتقان يېرىدە يىغىشتۇرۇپتۇ. ئۈستۈلۈپ قالغان نەرسىسىنى ئېلىپ، ھايال بولمايلا يەنە يولغا چىقىپتۇ. دە، قونالغۇغا بېرىپ چۈشۈپتۇ.

تاڭ ئېتىشى بىلەن يەنە داڭ-دۇمباق، ناغرا، كاناي-سۇناي-لىرىنى چېلىشىپ يولغا چۈشۈپتۇ. تاكى ئاكىسىنىڭ شەھرىگە يېتىپ كەلگىچە غەم-قايغۇدىن نېرى بولالماپتۇ. شۇ ھالدا ئاكىسىنىڭ شەھرىگە يېتىپ كەپتۇ. ئاكىسى ئاكىسىنىڭ كېلىش شەرىپىگە شەھەرنى ياساپتۇ. ئاكىسىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن دولەت ئەرباپلىرى

بىلەن ئالدىغا چىقىپتۇ. ئاكا - ئۇكا خوشال - حورام يۈز كورۇشۇپ،
 ھال - ئەھۋال سورىشىپتۇ. ئالاھىدە راسلانغان ئويىدە كوئۇللۇك
 ئولتۇرۇشۇپتۇ. شەھرىيار ئۇكىسى بىلەن ھەر تەرەپلىمە سوھبەت
 قىلىپ، ئاخىردا دولەت ئىشلىرىنى ۋە ئائىلە ئەھۋالىنى
 سوراپتۇ. شۇ چاغدا شاھىزىماننىڭ كوئۇللىنى خوتۇنى بىلەن
 قۇلنىڭ ئىشلىرى تېخىمۇ بىارام قىپتۇ. خىجىللىقىدىن رەڭكى
 سارغىيىپتۇ. پۈتۈنلەي كۈتۈلمىگەن بۇ ئەھۋالنى كورگەن
 شەھرىيار ئۆزىچە: "بەلكى ئۇ ئائىلىسىدىن ۋە مەملىكىتىدىن
 ئايرىلغىنى ئۈچۈن شۇنداق بىارام بولۇۋاتقاندى" دەپ ئويلاپ،
 شاھىزىماننى ئۆز ھالىغا قويۇپ، سوزىنى توختىتىپ ۋە ئۇنى
 ياخشى ئارام ئېلىپ سەپەر ھاردۇغىنى چىقىرىشقا ئۈندەپتۇ.
 لېكىن شەھرىيار ئەتسىمۇ ئۇكىسىنىڭ چىرايىدا ھىچقانداق
 ئۆزگىرىش سەزمەپتۇ، بەلكى ئۇنىڭ يۈزلىرىدە ئالدىنقى
 كۈندىكىدىنمۇ ئېغىرراق خاپىلىق ئىزلىرىنى كورۇپ، ئاكىسى
 بۇنىڭ سەۋبىسىنى سوراپتۇ:

"ئەي قېرىنداش، چىرايىڭ ئۆتكەنكى كۈندىكىدىنمۇ
 يامانراق سېرىق كورۇندىغۇ؟"

شاھىزىمان سىر ساقلاپ، ئۆتكەن ۋەقەدىن ھىچ نەرسە
 سوزلمەپتۇ. سورالغان سوئالغا: "كىچىككەنە بىر ئاغرىغىم بار!" -
 دەپ بانا كورسىتىپ جاۋاپ بېرىپتۇ ۋە بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

غېمىدىن ئازغىنا ئاشكارا قىلام،
 ئاسمان ھەم زىمىن قايغۇغا چومىگەي.
 ئېچىلسا غۇنچىدەك مېسكىن بۇ كوكۇلۇم،
 خالايق ھەممىسى مېنىڭدىن كۈلگەي.

شەھرىيار: - "ئەي قېرىنداش، كوڭلۇڭنى پەرىشان قىلما. بىللە ئوۋ قىلىپ كېلەيلى، شۇنداق بىلەن كوڭلۇڭ ئېچىلىپ، رەڭگىڭ ئەسلىگە كەلسە ئەجەپ ئەمەس" دەپتۇ.

شاھزىمان:

شاتلىققا چۈسە تامام يەر يۈزى،
ماڭا يوق ئاندىن تېرىقتەك پەيزى.

دەپ، بۇ تەكلىپكىمۇ كۈنمەپتۇ.

شەھرىيار ھەمراھلىرى بىلەن شىكارغا چىقىپ كېتىپتۇ. شاھزىمان سۇنۇق كوڭلى، غەمكىن چىرايى بىلەن ئوردىدا قاپتۇ. ئۇ، تۇرغان ئوي چارىباققا يانداش بولۇپ، ئۇنىڭ بىر دەرىزىسى شۇ باققا ئېچىلىدىكەن. ئۇ دەرىزىنى ئېچىپ قويۇپ، باققا قاراپ ئولتۇرغان ئىكەن. بىردىنلا ساراينىڭ ئىشىكىدىن يىگىرمە قۇل بىلەن يىگىرمە كېنىزەك چىقىپتۇ، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا شەھرىيارنىڭ خوتۇنى - مەلىكە چىرايلىق ياسانغان ھالدا كېلىۋاتقىدەك. ئۇلار ئەسلىدە كول بويىغا تاماشا ۋە سەيلە ئۈچۈن چىققان ئىكەن. كولنى كورۇپ، ھەممىسى كىيىملىرىنى سايىتۇ، بىرلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا شەھرىيارنىڭ خوتۇنى: "ھەي مەسئۇد!" - دەپ قىچقىرىغان ئىكەن، "لەببەي مەلىكەم" - دەپ شۇنداق بىر سەت قارا قۇل يۈگۈرۈپ كەپتۇ. دە، مەلىكىنى تۇتۇپ ئويىنىشىپ، گىرەلىشىپ كېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ قۇللىرىمۇ كېنىزەكلەر بىلەن بىر جۈپتىن بولۇپ قوشۇلۇشۇپتۇ. بۇنى كورگەن شاھزىمان ئوز - ئوزىگە: "مېنىڭ غېمىم ئاكامنىڭ غېمىنىڭ ئالدىدا ھىچ نىمىگە ئەرزىمىگىدەك" - دەپ غەزىۋى پەسىيىپ، دەردى كېمىيىپ، رەڭگىگە قان يۈگۈرۈپتۇ. كوڭلى ئارامىغا چۈشۈپ، زوقسلۇنۇپ

تاماق يېيشكە كىرىشىپتۇ ۋە ئويۇن- تاماشىغىمۇ قاتنىشىپتۇ. بىرنەچچە كۈنلۈك شىكاردىن قايتقان شەھرىيەر ئۆكسى شاھىزىمان بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭدىكى بۇ ئۆزگىرىشنى دەرھال سېزىپ سورايتۇ:

“كەلگەندىن بۇيان رەڭگىڭ سېرىق، دىلىڭ سۇنۇق، ئۆزەڭ غەمكىن ئىدىڭ. ئەمدى ئۇنىڭ ئەكسىچە، يۈزۈڭ ئانار- دەك قىزارغان، ئۆزەڭ خوش، ئەھۋالىڭدا خېلىلا ئۆزگىرىش بار. مۇشۇ بىرنەچچە كۈن ئىچىدە تامامەن بۇرۇنقى ئەكسىگە كېلىپ قاپسەن. بۇنىڭ سەۋىۋى نەمە؟”

“رەڭگىمنىڭ سېرىق، ئۆزەمنىڭ غەمكىنلىگىمنىڭ سەۋىۋىنى ئېيتىشىم مۇمكىن، لېكىن ئۆز قېلىپىمغا كېلىش جەريانىنى سۆزلەش- تىن ئاجىزمەن” دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ شاھىزىمان.

“قېنى- دەپتۇ شەھرىيەر،- ئاۋال ئۆزەڭنىڭ غەمكىنلىك ئەھۋالىنى سۆزلەسەڭمۇ مەيلى، ئاڭلاي!”

شاھىزىمان يولغا چىققان كۈنى ئاكىسىغا تەييارلانغان سوغىسىنى ئۇنتۇپ قېلىپ ئارقىسىغا يانغانلىغىنى؛ يېرىم كېچىدە ئويىگە بېرىپ قارىسا، خوتۇنىنىڭ بىر قارا قۇل بىلەن بىر ئورۇندا ياتقانلىغىنى، ئاندىن ھەر ئىككىسىنىڭ بېشىنى چېپىپ تاشلاپ قاتقانلىغىنى، شۇنىڭدىن بېرى غەمكىنلىشىپ، رەڭگىنىڭ سارغايغانلىغىنى ئېيتىپ، كەپنى تۈگەستىپتۇ.

شەھرىيەر:

“خاپىلىقنىڭ سەۋىۋىنى ئۇقتۇم، خوشاللىقنىڭمۇ سەۋىۋىنى ئۇقتۇشۇم كېرەك”- دەپ، ئۇنىمۇ سۆزلەپ بېرىشىنى سوراپ، ئىنىسىنى تەڭلىككە ساپتۇ.

شاھىزىمان ئائىلە ئاكىسى ئوۋغا كەتكەندە، باغچىدا بولۇپ

ئوتكەن ۋەقەنى سوزلەپ بېرىپتۇ.

شەھرىيارنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، كوزلىرىدە ئوت ئۇچقۇنلىرى
پەيدا بوپتۇ. لېكىن ئۇ غەزىۋىنى بېسىپ:

“مېنىڭ خوتۇنۇمغا بولغان ئىشەنچىم كامىل، بۇ ئەھۋالنى
كوزۇم بىلەن كورمىسەم ئىشەنمەيمەن. ئىشەنچ ئالدىدا گۇمانغا
ئورۇن يوق!” دەپتۇ.

“ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ شاھىزىمان ئاكىسىغا، — سىز يەنە
بىرنەچچە كۈنلۈك شىكارغا چىقىدىغانلىغىڭىز توغرىسىدا ئۇقتۇ-
رۇش تارقىتىڭ ۋە شۇنداق ماھارەت كورسىتىڭىكى، ھەممە
سىزنىڭ ئوۋ ئوۋلاشقا كەتكەنلىگىڭىزگە ئىشەنسۇن. ئوزىڭىز
يوشۇرۇن ھالدا مەن تۇرغان ئويىگە كىرىڭ. شۇ يەردە مەن
كورگەن بۇ ۋەقەنى سىزمۇ ئوز كوزىڭىز بىلەن كورسىز.”

“بۇ ياخشى مەسلىھەت!” دەپتۇ شەھرىيار. ئۇ دەرھال
شىكارغا چىقىشقا ھازىرلىق كورۇپتۇ. ئوۋ خىزمەتچىلىرى بىلەن
شىكار ئۇچۇن زورۇر بولغان نەرسىلەرنى ئېلىپ، شەھەرنىڭ
تاشقىرىسىغا چىقىپ، بىر مەنزىرىلىك جايغا چۈشۈپتۇ. چېدىرىغا
كىرىپ، دەرۋازا ساقچىسىنى قىچقىرىپ، چېدىرىغا ھىچكىمىنى
كىرگۈزمەسلىك ھەققىدە بۇيرۇق بېرىپتۇ. ئوزى كىيىمىنى
يەڭگۈشلەپ، ئوردىغا يېنىپتۇ — دە، ئۇكىسى ئولتۇرغان ئويىگە يوشۇرۇن
كىرىپ، دەرۋازىدىن باغچىنى كۈزىتىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ئارىدىن ئانچە ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمەي، مەلىكە كېنىزەكلەر، قۇللار
بىلەن باقتا چىقىپتۇ. شاھىزىمان قانداق دىگەن بولسا، ئىش شۇنداق
بولۇپ چىقىپتۇ. بۇ ئىشلارنى ئوز كوزى بىلەن كورگەن شەھرىيار
ئەقلىدىن ئازغاندەك گاراڭ بولۇپ:

"نۇفى - دەپتۇ ئۇلارغا قاراپ، كېيىن ئۈكسىغا، - بىزگە
 شاھلىقنىڭ كېرىكى يوق. بېشىغا مۇشۇنداق ئەھۋال چۈشكەن
 كىشىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ، كۆڭلىمىزنى ئارامغا چۈشۈرۈشكە،
 بىزگە بۇنداق ھاياتتىن ئولۇم ياخشى" دەپ، ھەر ئىككىسى
 ئوردىنىڭ يان ئىشىكىدىن چىقىپ، ھىچكىمگە كورۇنمىي،
 چول-باياۋانغا قاراپ كېتىپتۇ. كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ،
 ئۇمان دەرياسىنىڭ لېۋىگە بېرىپ، بىر ئوتلاقنىڭ ئوتتۇرىسىدا
 ئوسكەن بىر تۇپ دەرخ ئاستىغا چۈشۈپتۇ. دەرخنىڭ تېگىدىن
 ئۇرغۇپ چىققان بۇلاقتىن قېنىپ سۇ ئىچىشىپتۇ. چۈش بولاي دەپ
 قالغان ئىكەن، ئۇلار دەم ئېلىپ ئولتۇرسا، دەريا دولقۇنلىنىپتۇ.
 كېيىن دولقۇن ئارىسىدىن بويى ئاسمانغا تاقاشقىدەك قورقۇنۇچلۇق،
 قارا قۇيۇندەك بىر نەرسە پەيدا بوپتۇ. ئۇ بەت ھەيۋەت مەخلۇق
 ئۇدۇل بۇلار ئولتۇرغان ئوتلاق تەرەپكە قاراپ كېلىشكە باشلاپتۇ.
 بۇنى كۆرگەن ئاكا-ئۇكا خەۋىپسىرەپ، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، دەرخقە
 يامىشىپ چىقىپ، شاخنىڭ ئارىسىغا يوشۇرۇنۇۋاپتۇ ۋە بۇ قانداق
 ھادىسە دەپ، قاراپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. دەريادىن چىققان ھىلىقى
 مەخلۇق بېشىدا ساندۇق كۆتەرگەن، بويى ناھايىتىمۇ ئىگىز، بېشى
 يوغان، مەيدىسى كەڭ، سۈرلۈك بىر دىۋە ئىكەن. ئۇ ئوتلاققا كېلىپلا،
 دەرخنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپتۇ. بېشىدىن ساندۇقنى ئېلىپ ئېچىپ،
 ئىچىدىن بىر قۇتىنى ئاپتۇ. ئۇنىمۇ ئاچقان ئىكەن، ئىچىدىن
 بويى-تۇرقى كېلىشكەن، ئاجايىپ چىرايلىق، پەرىزاتتەك بىر قىز
 چىقىپتۇ. بۇ ھەقتە شائىر مانا بۇنداق دېگەن ئىكەن.

كۆز تاشلىسا تۇن - كېچە بولۇر گويا كۈندۈزدەك،
 جامالىنىڭ نۇرىدىن بولغاي خىجىل گۈزەل تاڭ.

كورسەتسە گەر ھوسنىنى ئېلىپ ئىقاپ يۈزىدىن،
جىلۋىسىگە قۇياشۇ بولۇپ ئىجىل قالۇر تالە
يورۇتۇپ ئوتسە كوكىنى ئىنايەتلىك چاقمىشى،
يامغۇردەك كوز ياشلىرىم ئاقسۇن بولۇپ سەل - توپان.

دېۋە قىزغا قاراپ:

”ئەي پەرى نەسلىلىك، ئەمدى مەن بىرئاز ئۇخلاپ
ئالاي، سەن مېھرىۋانلىق بىلەن، ئازراق پاسىۋانلىق قىل،“
دەپتۇ - دە، قىزنىڭ تىزىغا بېشىنى قويۇپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.
شۇ ئەسنادا قىزنىڭ كوزى دەرەخنىڭ ئۈستىدىكى شاھزادىلەرگە
چۈشۈپتۇ. شۇ ھامان قىز دېۋىنىڭ بېشىنى تىزىدىن ئېلىپ يەرگە
قويۇپتۇ ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ ئاكا - ئۇكىلارغا: ”توۋەنگە
چۈشۈڭلار، دېۋىدىن قورقماڭلار“ دىگەن مەزمۇندا ئىشارەت
قىلىپتۇ. ئىككىسى قىزىدىن: ”بىزنى ئاۋارە قىلمىسىڭىز“ دەپ
ئوزۇرە ئېيتىپتۇ. قىز: ”ئەگەر پەسكە چۈشمىسەڭلار دېۋىنى
ئويغىتىمەن. ئۇ، سىلەرنى قىيناپ ئولتۇرىدۇ“ دەپتۇ. ئۇلار
تىرەپ - تەمتىرەپ، قىزنىڭ يېنىغا چۈشۈپتۇ. قىز كىيىملىرىنى
يېشىپ، ئۇلارنىڭ يېنىغا كەپتۇ - دە، ئوزىگە يېقىنلىشىشنى
بۇيرۇپتۇ. ئۇلار بۇ ئىشتىن باش تارتىپتۇ. قىز: ”ئانداق بولسا،
دېۋىنى ئويغىتىمەن. ئۇ سىلەرنى ئازاپلاپ بىكاردىن - بىكار
ئولتۇرۇۋېتىدۇ“ دەپ قورقتىپتۇ. شەھرىيار قورقۇپ، ئۇكىسىغا:
”ئەي، شاھزىمان، قىزنىڭ تەلىۋىنى سەن قوبۇل قىل!“
دەپتۇ.

”سىز يېقىنلاشمىغىچە، مەن يېقىن يولمايمەن!“ دەپتۇ
شاھزىمان.

ئاكا - ئۇكا ھەيران بولۇپ، بىر بىرىگە قاراپ تۇرۇپ قاپتۇ.
"سەلەرنىڭ بىر بىرىڭلارغا كوز قىشىشىپ، نىمىلەرنى
دەيدىشىۋاتقانلىغىڭلارنى بىلىپ تۇرۇۋاتىمەن، ئەگەر تەكلىۋىمنى
قوبۇل قىلمىساڭلار ھازىر دەۋىنى ئويغىتىمەن!" دەپ ھەيۋە
قىپتۇ قىز.

ئاكا - ئۇكا ئىلاجىسىز قىزنىڭ قېشىغا كېلىپ، بىرىنىڭ
كەينىدىن يەنە بىرى ئۇنىڭ تەلەۋىنى قاندۇرۇپتۇ. شۇنىڭدىن
كېيىن، قىز يېنىدىن بىر ياغلىقنى ئېلىپ ئېچىپتۇ، ئۇنىڭ
ئىچىدىن بەش يۈز يەتمىش تال ئۇزۇك قاتار ئۆتكۈزۈلگەن بىر
يىپەك بوۋۇچىنى ئېلىپ كورسىتىپ:
"بۇ ئۇزۇكلەر نەدىن كەلگەن، بىلەمسىلەر؟" دەپ سوراپتۇ قىز
ئۇلاردىن.

"بىلمەيمىز!" دەپتۇ شاھزادىلەر. كېيىن قىز ئۇلارغا چۈشەن-
دۇرۇپ:

"بۇ ئۇزۇكلەرنىڭ ئىگىلىرى خۇددى سەلەرگە ئوخشاش
دەۋىنىڭ قېشىدا مەن بىلەن ئالاقە قىلىشقان. بۇ بىر توپ
ئۇزۇكنى بىر بىرلەپ ئۇلاردىن نىشانە ئۇچۇن ئالغانمەن.
سەلەرمۇ بىردىن بىر ئۇزۇك بېرىشىڭلار شەرت"، دەپتۇ.
شاھزادىلەرمۇ قوللىرىدىكى ئۇزۇكلەردىن بىردىن بىر
چىقىرىپ بېرىشىپتۇ. قىز يەنە مۇنداق دەپتۇ:

"بۇ دەۋە مېنى نىكا كېچىسى ئېرىمنىڭ ئالدىدىن ئېلىپ
قاچتى، مېنى قۇتقا سېلىپ، قۇتنى ساندۇققا قاچلاپ، ساندۇققا
7 دانە قۇلۇپ سېلىپ، ئوركەشلەپ ئېقىۋاتقان دەرياغا تاشلىدى.
ئەمما بۇ، مېنىڭ تۇرلۇك يوللار بىلەن خالىغان مەقسىدىمگە

يېتىپ كېلىۋاتقانلىغىمنى بىلمەيدۇ.

شائىرلاردىن بىرى بۇ ھەفتە مۇنداق دەپ يازغان ئىكەن:

سوزگە ئۇستا كېلۇر ئابال، ئاڭلا، ئىشەنمە،
قىممىتى يوق بەئەينى بۇچەك ياڭاقەتەك
چىراي - شەكلى، ھوسنىگە ئالدىنما - كويىمە،
تېپىلماس ۋاپادىن ئۇنىڭدا قافتەك.

ساڭا كۈلكە يۈزىدە، دىلى ئوزگىدە،
سېنى باغلار ناز بىلەن دائىم ئىشقىغا.
خەنجەر بۇلەر ھەمىشە سېنىڭ قەستىڭدە -
قاش ئېتىشنىڭ مەنىسى بىلگىل، شۇ ساڭا.

ئاڭا ئاشىق بولغۇچى سەن ئەمەس كويا،
جاندىن كېچىپ قۇللارمۇ ئۇلارنى سويگەن.
يەنە باركى بىر مىسال "يۈسۈپ - زىلەيخا"،
پادىشاھلار بۇ ئىشقى ئوتىدا كويىگەن.

ھەتتا شەيتانمۇ بولغان ئۇلارغا ئەسر،
دەرس بېرىشتە غىلىدىن يىگەن ئۇ يەشۋا.
كورسىتىدۇ ھەر دەمدە يۈز ھۈنەر - مىكىر،
تۆتقىل يولنى بولەكچە، بولماستا رەسۋا.

بۇ توغرىدا باشقا بىر شائىر مانا بۇنداق دەپ يازغان ئىكەن:

ئىشقىسىز دەپ تەنە قىلما ھەر قەدەمدە،
ماڭا ئۇندىن كەيپىنىڭ رىشتىسى بار.
ئۇ بىرەر ماڭا مەردانە قۇۋۋەت،
بېغىشلار يۈرەككە تۈگىمەس مادار.

ئۈچمەس بۇ ئوتتا كويۇش ئۈچۈن،
 تۈگمەس مەرتلىك، غايە كېرەكتۇر.
 ئاياللار پىتىنىسىنى بىلگەن كىشلەر،
 ئەقىللىق، ھۇشيار، چىچەن، زېرەكتۇر.

پىتىندىن سالامەت قۇتۇلغان كىشى،
 بۇ ئىشقا ئاجايىپ قىلغاي ئېتىۋار.
 كىمكى ئىشقىنىڭ كەينىگە كىرمەس،
 ئۇ بۇلار مەڭگۈگە ئەزىز، بەختىيار.

ئاكا - ئۇكا شاھزادىلەر قىزدىن بۇ سوزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
 "بۇ دىۋىنىڭ ئىشى بىزنىڭ ئىشىمىزدىن ئارتۇق ئاجايىپ ۋە
 ھەيران قالارلىق ئىكەن. بۇ ۋەقە بىزگە تەسەللى بەردى" دەپ
 شەھەرگە قايتىپ كەپتۇ. شاھزادىلەر قايتىدىن دەرۋىش بولۇپ،
 شاھلىقتىن ۋازكېچىپ، چول - باياۋانغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئەمما
 شەھرىيەر ئوز ئوردىسىغا كىرىش بىلەنلا خوتۇنى، كېنىزەك ۋە
 قۇللىرىنىڭ باشلىرىنى چېپىپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇ ھەر
 ئاخشىمى بىر قىزنى نىكاھقا ئېلىپ، ئەتىسى ئۇنى ئولتۇرۇۋېتتە-
 دىكەن. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان كىشىلەر قىزلىرىنى ياقا
 يۇرتلارغا يوشۇرىدىغان بولۇپ قاپتۇ. مۇشۇ تەخلىتتە ئارىدىن
 ئۈچ يىل ئوتتۇپ، مەملىكەتتە قىز زاتى قالماپتۇ. شەھرىيەر
 ئادىتى بويىچە ۋەزىرىنى ئوز ئالدىغا چاقىرتىپ، بۇ ئاخشىم
 ئۈچۈن بىر قىز تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر مولچەرلىگەن
 جايلارنىڭ ھەممىسىگە بېرىپتۇ. لېكىن بىر قىز تاپالماپتۇ.
 ئاخىر غەمگە پېتىپ، ئوز ئويىگە قايتىپ كەپتۇ. ۋەزىرنىڭ
 ئىككى قىزى بار ئىكەن. ھەر ئىككىسى ھوسنى - جامالدا زامان.

نىڭ كوزى ئىكەن. چوڭنىڭ ئىسمى شەھىرىزاد، كىچىكنىڭ ئىسمى دۇنيازاد ئىكەن. ئەمما شەھىرىزاد ھۇشيار، دانىشمەن ۋە شائىر بولۇپ، ھەممە تارىخىي ئەسەرلەرنى پىششىق ئۆگەنگەن، قىسسە كىتاپلىرىنىڭ ھەممىسىنى بىر قۇر كوزدىن كەچۈرگەن ئىكەن. ھەتتا ئۇنىڭ قولىغا مىڭلاپ ئەدىبىي، تارىخىي كىتاپلار توپلانغان ئىكەن. ئۇ قىز ئاتىسىنى خاپا ھالدا كورۇپ، ئەھۋالنى سورايتۇ ۋە ھەرقانداق ئىشقا چىداملىق بولۇش لازىم دەپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

جاھان غەملىرىنى دىلىڭدىن چىقار،
خاتىرجەم بولغىن، ئۈزەڭنى تۇتقىن.
بۇ غەملەر ئۆتكۈنچى، دىلنى ئۇپرىتار،
شاتلىقنى ھەر چاغدا يېقىن دوست تۇتقىن.

قىزنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ئاتىسى بېشىغا چۈشكەن غەم - قايغۇنىڭ سەۋىيىسىنى باشتىن - ئاخىر سوزلەپ بېرىپتۇ. ئەگەر قىز تاپالماي بارسا، پادىشانىڭ قىلىچىدىن بېشىنىڭ ئامان قالمايدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. شەھىرىزاد ئاتىسىدىن ئوزىنى شاھقا نىكالاپ بېرىشىنى ئوتۇنۇپ سورايتۇ.

ئەي دانىشمەن ئاتا، يا بارچە قىزلارنى ئولۇمدىن قۇتۇلدۇرۇشقا سەۋەپكار بولۇپ، شاھ بىلەن ئومۇرلۇك ھايات كەچۈرەي، يا بولمىسا پۈتۈن خەلقنىڭ قىزلىرى قاتارىدا، مەنمۇ شاھنىڭ قىلىچى ئاستىدا جان بېرەي دەپتۇ قىز. ۋەزىر قىزنى بۇ پىكىردىن يېنىشقا ئۈندەپ بېقىپتۇ. لېكىن قىز ئۆز پىكىرىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ.

ۋەزىر قىزغا نەسەت قىلىپ:

”ئەي قىزىم، كىشى ئوزىنى ئوز ئايىمغى بىلەن ئولۇم
گىرداۋىغا تاشلاش ئاقىلانلىق ئەمەس. بۇ ئەقىللىق كىشىنىڭ
ئىرادىسىگە خىلاپ ئىش. خۇددى دىخاننىڭ ئايىلىنىڭ بېشىغا
چۈشكەن كۈلىپەتتەك، ساڭمۇ شاھتىن زىيان يەتمىگىدى، دەپ
فورقىمەن” دەپتۇ.

”ئۇ قانداق ۋەقە ئىكەن؟“ دەپ سوراپتۇ شەھىرىزاد. ۋەزىر
سوزگە كىرىشىپتۇ.

دىخاننىڭ ھەكايەسى

قەدىمقى زاماندا، كوپ دۇنيا ۋە چارۋا ماللارغا ئىگە بىر باي
دىخان بار ئىكەن. ئۇ، خوتۇن بالا - چاقىلىرى بىلەن يېزىدا
تۇرىدىكەن. ئۇ، جانۋارلارنىڭ ھەم ھايۋاناتنىڭ تىلىنى بىلىدىكەن.
ئۇنىڭ بىر ئوكۇزى ۋە ئىشىكى بولۇپ، ئۇلار ھەمىشە ھويلىسى-
دىكى ئېغىلدا تۇرىدىكەن. بىر كۈنى ئوكۇز ئىشەكنىڭ تۇرىدىغان
جايلىرىنى ئايلىنىپتۇ. قارىسا، ئىشەكنىڭ ئېغىلى سۇ سېپىپ
سۇپۇرۇلگەن. ئوقۇرىدا تاسقالغان ئارپا ۋە بىدە، سامان يېتەرلىك
تۇرغىدەك. ئىشەك بولسا تىنچقىنا دەم ئېلىپ ياتقىدەك. بەزىدە
باي بىرەر يەرگە بارسا، ئۇنى مىنىپ بېرىپ، قايتىپ كەلگەندىن
كېيىن يەنە ئوز جايىغا ئېلىپ كېلىپ، باغلاپ قويىدىكەن. ئىشەك-
نىڭ بۇ ھالىغا ئوكۇزنىڭ ئىچى تارلىغى كېلىپ، ھەسرەت چېكىپتۇ
ۋە ئوزنىڭ ھالىغا ئېچىنىپتۇ.

باي بىر كۈنى ئېغىلىنىڭ ئالدىدىن ئوتۇپ كېتىۋاتقان ئىكەن.
ئوكۇزنىڭ قىلىۋاتقان گېيىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. قۇلاق سالسا، ئوكۇز
ئىشەككە بۇنداق دەۋاتقىدەك:

“بۇ قانداق گەپ، سېنىڭ راھىتىڭ ئۈچۈن مەن ئەتگەن-
 دىن - كەچكىچە ئەمگەك قىلىمەن، سەن بولساڭ تاسقالغان ئارپىنى
 يەپ ھوزۇرلىنىپ كەچكىچە ياتىسەن. يەنە سېنى يۇيۇپ، يايلى -
 قۇيرۇغىڭنى تاراپ قويىدۇ. سېنى گاھى - گاھى باي مىنىپ قويىدۇ،
 خالاس. مەن ئەتىدىن - كەچكىچە ساپان سورەيمەن. ئۇنىڭدىن
 بوشسام، سورەم سورەيمەن، جۇۋاز تارتىمەن.”

ئىشەك ئۇنىڭغا جاۋاب ئورنىدا مۇنداق دەپتۇ:

“سېنى ئىشقا ئېلىپ چىققاندا، بويۇنتۇرۇقىنى بويىنۇڭغا
 سېلىشى بىلەنلا يېتىۋال. ئورنىڭدىن تۇرما، ئۇرۇپ، زورلاپ
 يولپ تۇرغۇزسا، يەنە يېتىۋال. شۇ چاغدا سېنى ئىشلەتمەيدۇ.
 ياخشى قاراپ، ياخشى يەم - بوغۇز توكۇپ بېرىدۇ. سەن ئوزەڭنى
 كېسەللىككە سېلىپ، يەم - خەشەككىمۇ قارىماي قوي! بىرنەچچە
 كۈن شۇنداق قىلساڭ، جاپا - مۇشەققەتتىن قۇتۇلۇپ، راھەتكە
 چىقىسەن.”

باي بۇ سوزلەرنى تولۇق ئاڭلاپتۇ. كەچقۇرۇن پادىچىلار
 يەم - خەشەك ئېلىپ كەلگەندە، ئوكۇز ئازغىنا يەپ يېتىۋاپتۇ.
 تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، يەر ھەيدەيدىغانلار ئوكۇزنى قوشقا ئېلىپ
 چىقىش ئۈچۈن كىرسە، ئۇ، كېسەللىرىدەك پۇشۇلداپ، ھىچ
 نىمە يىمەي ياتقىدەك. ئۇلار باينىڭ قېشىغا كىرىپ ئوكۇزنىڭ
 ئاغرىپ قالغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. باي بۈگۈن يەرنى ئىشەك بىلەن
 ھەيدەشكە بۇيرۇق قىپتۇ. قوشچىلار دەرھال كىرىپ، ئىشەكنى
 قوشقا قېتىپ چىقىپتۇ. كۈن بويى ئىشەكنى ئوكۇزنىڭ ئورنىدا
 ئىشلىتىپتۇ. كەچقۇرۇن ئىشەك ئىشتىن قايتقاندا، ئوكۇز ئىشەككە
 بىر كۈن ئوزىنىڭ راھەتلىنىپ دەم ئالغانلىغىنى ھوزۇرلىنىپ

سوزلەپ بېرىپتۇ. بۇ ياخشى مەسلىھەتنى ئۈچۈن، ئىشەككە مىننەت-دارلىق بىلىدۇرۇپتۇ.

ئىشەك ئوكۇزگە بەرگەن مەسلىھەتنى ئۈچۈن پۇشايمان قىلغان بولسىمۇ، ئۈندىمەپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە چاكارلار يەنە كېلىپ، ئىشەكنى يىتىلەپ ئېلىپ چىقىپ قوشقا قېتىپتۇ. كەچكىرگىچە ئىشەك بىلەن يەر مەيدەپتۇ. كەچ بولغاندا، ئىشەك ھېرىپ ماغدۇرىدىن كەتكەن ھالدا، قۇلاقلىرىنى سالپايتىپ، ئېغىلغا كىرىپ كەپتۇ. كورۇنۇ-شدىن ئۇنىڭ قىمىرلىغىدەك ھالى قالمىغان ئىكەن. ئوكۇز يەنە تۇنۇگۇنىكىدەك ئىشەككە مىننەتدارلىق بىلىدۇرۇپ، رەخمەت ئېيتىشقا باشلاپتۇ.

”تىنچىقىنا ئارام ئېلىپ ياتقان ئىدىم، دەپ ئويلاپتۇ ئىشەك، — ئارتۇق كېيىم ئۈزەمگە زىيان قىلدى.“ كېيىن ئۇ، ئوكۇزگە قاراپ: ”مېنىڭ ساڭا بولغان مېھرىۋانلىغىمنى سەن ناھايىتى ياخشى بىلىسەن. مەن دائىم باشقىلارغا كېرەكلىك جايدا ياخشى مەسلىھەت بېرىمەن. بۇگۈن سېنىڭ توغراڭدا باينىڭ ئوز چاكارلىرىغا دىگەن سوزىنى ئاڭلىدىم. باي چاكارلىرىغا: ’ئوكۇز ئەگەر ئەتىگىچە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىشقا يارىغىدەك ھالەتكە كەلمەسە، دەرھال قاسساپقا سېتىڭلار. سويۇپ گوشىنى ساتسۇن، تېرىسىنى چەم قىلسۇن‘ دەپ بۇيرۇق قىلدى. شۇنىڭغا قاراپ ئىش قىلمىساڭ ھالساڭ خاراپ!“ دەپتۇ.

ئوكۇز ئىشەكنىڭ بۇ سوزىنى ئاڭلاپ، غەم-قايغۇغا چۈشۈپتۇ. كېيىن ئىشەككە قاراپ:

”بۇ ھەقتە يەنە سېنىڭ قانداق ياخشى مەسلىھەتنىڭ بار“

دەپتۇ.

”ئەتە چاكارلار كىرگىچە، ئوقۇردىكى يەم - خەشەكلەرنى يەپ تۈگەت. ئىشقا چىقىشقا تەييارلان. چاكارلار كىرسە شوق ۋە تېتىك تۇرغىن. ئۇلار سېنى كېسەلدىن ساقىيىپتۇ، دەپ ئىشقا ئېلىپ چىقىدۇ، شۇنىڭ بىلەن پىچاقتىن قۇتۇلسەن“ دەپتۇ.

ئوكۇز بۇ مەسلەھەتتىن خوش بولۇپ، يەمگە كىرىشىپتۇ. باي بۇ نوۋەتمۇ بۇلارنىڭ سوزىنى تولۇق ئاڭلاپ كېتىپتۇ. ئوكۇز تاڭ ئاتقىچە يەم - خەشەكلەرنى يەپ تۈگىتىپ، ئوقۇرنىڭ تېگىنىمۇ يالاپ قويۇپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، باي خوتۇنى بىلەن ئېغىلغا كىرىپ، ئايلىنىپ ھويلىسىغا چىقىپتۇ. قوشچىلارمۇ ئوكۇزنىڭ ساقايغانلىغىنى كورۇپ، ھويلىغا يىتىلەپ چىقىپتۇ. ئوكۇز باينى كورۇپ، مورەپ، قۇيرۇقلىرىنى شىپاڭلىتىپ ئويىنىتىپ، قەدەملىرىنى تېزلىتىپتۇ.

باي ئوكۇزنىڭ بۇ قىلىغىنى كورۇپ، ئوزىنى تۇتالماي كۈلۈپ كېتىپتۇ. خوتۇنى ئېرىدىن بۇ كۈلكىنىڭ سەۋىۋىنى سورايتۇ. باي جاۋاپ بەرمەي، كۈلۈۋېرىپتۇ. خوتۇننىڭ ئاچچىقى كېلىپ يەنە سورايتۇ.

”بىر ۋەقەنىڭ گۇۋاھىمەن. شۇنى ئەسلەپ كۈلىمەن. لېكىن، ئۇنى ساڭا ئېيتسام بولمايدۇ. چۈنكى، ئېيتقان زامانلا مەن ئولىمەن“ دەپتۇ.

”ئولسەڭمۇ ئېيتىپ بېرىپ ئولسەن!“ دەپتۇ خوتۇنى ئېرىگە.
 ”بۇ سىرنى ئېيتالمايمەن، ئېيتساملا ئولىمەن، ئولۇمدىن قورقىمەن“ دەپتۇ باي يەنە قايتىلاپ.

“ياق! — دەپتۇ خوتۇنى ئاچچىسى بىلەن، — سەن مېنى
زاڭلىق قىلىپ كۆلىمگەن بولساڭ، ئېيتىشتىن شۇنچە قورقامتىڭ؟”
بۇلارنىڭ تالاش-تارتىشلىرى خىلىغىچە سوزۇلۇپتۇ. ھەتتا
بۇ ئىش شۇنىڭغا بېرىپ يېتىپتۇكى، باي قازى بىلەن بىرنەچچە
گۇۋاھلارنى قىچقىرىپ، ئاۋال ئۇلارغا ئۆزىنىڭ ۋەسىيەتلىرىنى
ئېيتىپتۇ. كېيىن سىرىنى ئېيتماقچىمۇ بوپتۇ. باينىڭ خوتۇنى
تاغىسىنىڭ قىزى بولۇپ، ئۇنى باي ناھايىتى ياخشى كوردىكەن.
ئاخىر ئۇ قوۋمى-قېرىنداش، ئۇرۇق-تۇققان، يارى-بۇرادەر،
خولۇم-خوشنىلىرىنىمۇ قىچقىرىپ، خوتۇنى بىلەن ئۆزىنىڭ
ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن ماجرانى ئۇلارغا بىر بىرلەپ ئېيتىپ
بېرىپتۇ. ئۆزىنىڭ سىرىنى بىرەر كىشىگە ئېيتقان ھامان ئۆلىدە-
غانلىغىنى چۈشەندۈرۈپتۇ. توپلانغانلار خوتۇندىن ئۆز تەلۋىدىن
كېچىشنى سوراپ:

“قەدىردان ئېرىڭدىن ئايرىلىپ، ئۆز بالىلىرىڭنى يىتىم قىلىپ،
باش پاناسىز قېلىشقا يۈرىڭنىڭ قانداق چىدايدۇ!” دېيىشىپتۇ.
“ئەگەر ئۆلسەممۇ، بۇ سىرنى ئۇخماي قويمايمەن!” دەپ،
كۆكەملىك قىلىپ تۇرۇۋاپتۇ خوتۇن. باشقىلار جىم بولۇشۇپتۇ.
باي ئورنىدىن تۇرۇپتۇ-دە، تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن ھاجەتخانىغا
قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ بىر خورنىزى، ئەللىكچە مېكىنى، ئىتى
ۋە بىرنەچچە تۇياق قارا مېلىمۇ بار ئىكەن. باي بېغىنىڭ
ئىشىگىدە كېتىۋاتسا، ئىت بىلەن خوراز سوزلىشىۋاتقىدەك. قۇلاق
سالسا، ئىت خورازغا: “باي ئولۇم ئالدىدا، جان ھەلەكچىلىگىدە،
سەن بولساڭ ئۇنىڭدىن خوش بولغاندەك ئۆزەڭنى تۇتۇۋالالماي
قايسەن!” دەپ تەنە قىلىۋاتقىدەك. خوراز ھەيران بولۇپ،

ئىتتىن ۋەقەنى سورىغان ئىكەن. ئىت خورازغا باينىڭ بېشىغا چۈشكەن غەمىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. "خۇدا ھەقىقى، — دەپتۇ خوراز، — باينىڭ مەنچىلىكىمۇ ئەقلى يوقىكەن، تېخى نادان ئىكەن. بىر خوتۇننى باشقۇرالماسا؛ قارىغىنا، مېنىڭ ئەللىك خوتۇنۇم بار، قى-قى-قى دەپ بىر قىچىقىرىپ قانات قاقسام. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدىمدا تەق بولىدۇ. بىرىنى چوقۇلايمەن، يەنە بىرىنى بولسا قانات سورەپ ئىركىلىتمەن. ئىشقىلىپ، تىنچ ئومۇر ئۆتكۈزۈشمەن. باينىڭ ئورنىدا مەن بولسام، — دەپتۇ خوراز سوزىنى يەنە داۋام قىلىپ، — خوتۇنۇمنى ھوجرىغا ئېلىپ كىرىپ، چىۋىق بىلەن ئولگىدەك ئۇراتتىم. يا ئولەتتى، يا بۇنىڭدىن كېيىن مەندىن 'سىر' سورىماسلىققا قەسەم ئىچىپ توۋا قىلاتتى". باي بۇ سوزىنى ئاڭلاپ، خورازنىڭ پىكىرىنى توغرا كورۈپتۇ. چىۋىق ئىزلەپ باققا كىرىپتۇ.

ۋەزىر سوزىنى توختىتىپ قىزغا:
"سېنىڭ بېشىڭغىمۇ شۇ خوتۇننىڭ بېشىغا چۈشكەن كۈلپەت چۈشمىگىدى، دەپ قورقمەن" دەپتۇ.

"قانداق كۈلپەت؟" دەپتۇ قىز ئاتىسىغا قاراپ. ئاتىسى سوزىنى داۋام قىلىپ:

— باي ئۆزۈم دەرىخىنىڭ نوتىلىرىدىن بىر ياغلام چىۋىقنى كېسىپ تەييارلاپتۇ. دە، ھوجرىغا كىرىپ، خوتۇنغا: "ھوجرامغا كىرا نىسرنى مەن ساڭا مۇشۇ يەردە ئېيتاي. ھىچكىم كىرمىسۇن، كېيىن مەنمۇ ئۆلمەن، دەپتۇ.

خوتۇن ھوجرىغا كىرىشى بىلەن باي ئىشىكىنى قۇلۇپلاپتۇ ۋە چىۋىق بىلەن خوتۇننى ساۋاشقا باشلاپتۇ. ئارىدىن ئانچە

ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمەي، خوتۇن ھالدىن كېتىشكە باشلاپتۇ - دە، ئېرىنىڭ قول - ئايىغىغا يامىشىپ تۇرۇپ يېلىنىشقا كىرىشىپتۇ ۋە ئەپۇ سورايتۇ. ھەرگىز بايدىن "سىر" سورىماسلىققا ۋەدە قىپتۇ. باي ئۇرۇشتىن توختاپتۇ. ئىككىسى تىنچلىنىپ سىرتقا چىقىپتۇ. توپلىنىشقانلارمۇ بۇ ئىشتىن خاتىرجەم بولۇشۇپ قايتىپتۇ. ئەي قىزىم، سېنىڭ بېشىڭغا دىخاننىڭ ئايىلىنىڭ بېشىغا چۈشكەن شۇ كۈلپەتتىن زىيادىراق ھادىسە كەلمىگىدى، دەپ قورقمەن. لېكىن، شەھىرىزادا ئاتىسىنىڭ بۇ ھىكايىسى قىلچە تەسىر قىلماپتۇ.

ئۇ، ئوز پىكىرىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. ئاخىر، ۋەزىر قىزىنى ياخشىلاپ جابدۇتۇپ، شاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. شەھىرزاد ئوردىغا مېڭىشتىن بۇرۇن سىڭلىسى دۇنيازادنى ئالدىغا قىچقىرىپ مۇنداق دەپتۇ:

"مەن شاھ ئالدىغا بارغىنىمدىن كېيىن، سېنى يېنىمغا ئالدۇرۇۋالدىمەن. سەن بارغىنىڭدا شاھ ئالدىدا مېنىڭ قىزىق چۈچەكلىرىمنىڭ داۋامىنى ئېيتىپ بېرىشىمنى سورىدى. شاھ بۇنىڭغا رازى بولۇپ قالسا ئەجەپ ئەمەس. شۇنىڭ بىلەن، مەن چۈچەك باشلايمەن. خۇدا خالىسا، شۇ يول بىلەن ئولۇمدىن قۇتۇلۇمىز."

ۋەزىر ئوز قىزى بىلەن شاھ ھوزۇرىغا كىرىپتۇ. شاھ قىزنى كورۇپ، خوشلىغىدىن يۈزىدىكى پەردىسىنى كوتەرمەكچى بوپتۇ. قىز بىردىنلا يىغا باشلاپتۇ.

"نىمىشقا يىغلايسىز؟" دەپ سوراپتۇ شاھ قىزدىن.

"ئۇلۇغ شاھىم، - دەپتۇ قىز، - بىر كىچىك سىڭلىم بار

ئىدى، شۇنىڭ بىلەن خەيرلىشىپ ئېلىشنى سورايمەن.
شاھ رازى بولۇپ كىشى ئېۋەتپتۇ. بۇ ئاخشامنى شاھ شەھردە
زاد بىلەن بىللە ئۆتكۈزۈپ، شەھۋانى نەپسىنى قاندۇرۇپتۇ.
سىڭلىسى كىرىپ، ئاچىسى بىلەن قۇچاڭلىشىپ كورۇشۇپتۇ - دە،
تەختنىڭ يېنىغا ئولتۇرۇپ، شەھرىزادقا قاراپ سوزگە كىرىشىپتۇ.
"ئۇيقۇسىز قالغان كېچىنى قىسقارتىش ئۈچۈن، ئېيتىلماي
قالغان چوچەكلەردىن بىرەر قىزىق چوچەك ئېيتىپ بېرىڭ!"
دەپتۇ.

"ئەگەر ئۇلۇغ شاھم رۇخسەت قىلسا، - دەپتۇ شەھرىزاد، -
جان دەپ ئېيتىپ بېرەتتىم."

ئۇيقۇسىزلىقتىن ئازاپلانغان شاھ ئاجايىپ چوچەكنى ئاڭلاشقا
قىزىقىپ، رۇخسەت قىپتۇ. شەھرىزاد ھىكايىسىنى باشلاپتۇ.

باي بىلەن جىن ھىكايىسى

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپتۇ شەھرىزاد،
ھىكايىسىنى باشلاپ، — قەدىمقى زاماندا بىر باي
بار ئىكەن. ئۇنىڭ مال — مۈلكى ناھايىتىمۇ جىق
ئىكەن. ئوزى جاھاننىڭ ئىسسىق — سوغۇقلىرىنى
بېشىدىن كەچۈرگەن. دۇنيانىڭ جاپا — مۇشەققەت
ۋە راھەتلىرىنىمۇ كورگەن. تەمىنى تېتىغان
ئىكەن. ئۇزاق شەھەرلەرگە، خەتەرلىك

بىرىنچى كېچە

دېڭىز — دەريالارغا سەپەر مۇ قىلغان ئىكەن. باشقا شەھەرلەردىمۇ ئۇنىڭ
دۇكانلىرى بولغان ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ، نېسىلىرىنى يىغىش
ئۈچۈن، غەرىپكە سەپەر قىپتۇ. يازنىڭ تومۇز كۈنلىرى ئىكەن.
ھاۋانىڭ ئىسسىقلىقى قاتتىق تەسىر قىلىپ، بىر ئاز دەم ئېلىش
ئۈچۈن، بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، سايىداپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر
دەم راھەتلىنىپتۇ. خالتىسىدىن خورما بىلەن بىر پارچە نان ئېلىپ
يەپتۇ. يىگەن خورمىنىڭ ئۇرۇغىنى بىر تەرەپكە ئاتقان ئىكەن،
قىلچىنى يالىڭاچلىغان سۇرلۇك بىر جىن پەيدا بوپتۇ. ئۇ، باينىڭ
يېنىغا كېلىپ:

”سەن مېنىڭ بالامنى ئولتۇردۇڭ. مەنمۇ سېنى خۇددى
شۇنداق ئولتۇرۇشۇم كېرەك!“ دەپتۇ دوق قىلىپ.

“بالاڭنى مەن قاچان ئولتۇردۇم؟!” دەپ سوراپتۇ باي.
 “سەن خورمىنى يەپ، نۇرۇغىنى ئاتقان ئىدىڭ. ئۇ، بالامنىڭ
 كوكسىگە تېگىپ، شۇ زامان ئىن تارتمايلا ئولدى” — دەپتۇ جىن.
 “ھەر ئىككىمىزنى ئاللا ياراتقان” — دەپتۇ سودىگەر. — ئاخىر
 ھەممىمىز ئاللاننىڭ دەرگاھىغا بارىمىز. بىزنى پەقەت ئاللا ھەممە
 بالا — قازادىن قۇتقۇزىدۇ. قازاغا رىزا بولماي ئامالسىز يوق.
 بالاڭنى مەن قەستلەپ ئولتۇرمىدىم. مېنى كەچۈرگىن!”
 “ياق، زادى ئىنتىقام ئالماي قويمايمەن!” — دەپلا جىن چاڭگال
 سېلىپ، سودىگەرنى تۇتۇپ بېسىپ، بېشىغا شەمشەرنى تەڭلەپتۇ.
 سودىگەر: “ئوزەمنى ئاللاغا تاپشۇردۇم!” دەپ مۇنداق مۇناجات
 ئوقۇپتۇ:

زامان ئەسلى ئىككى كۈن:
 بىر كۈندۈر ئامانلىق:
 يەنە بىر كۈن قىسمى —
 خەتەر بىلەن يامانلىق.

ئىنساندا بار جۈپ جەھەت:
 بىرى بەخت — سائادەت:
 بىر جەھەتكە خاس ئىكەن
 مۇشكۈلات ھەم مۇشەققەت.

تەقدىر ئوينىتار كىمنى؟
 ئۇلۇغ ئادەم، چوڭ زاتىنى.
 كورمىدىڭمۇ بورانىنى؟
 يۈلۈپ تاشلار شەمشاتىنى.

كوردىڭمۇ ئوكياننى!
مەۋج ئۇرغان كوپۇكنى؟
ئېقىتىپتۇ لەيلىتىپ،
پالاک جەسەت - ئولۇكنى.

سەن توپ - توغرا چاغلایسەن،
بەخت - ئامەتلىك پەيتنى.
چاغلمايسەن تەقدىردىن
كېلۇر بالا - كۈلپەتنى.

قىلۇر گوھەر - دۇر ماكان
چوڭقۇر دېڭىز تەھتىنى،
تەقدىر بىزنى ئويناقتى،
چەيلەپ ئىنسان بەختىنى.

ئاسماندىكى يۇلتۇزنىڭ
سانى ھىساپسىز كوپتۇر،
قۇياش بىلەن ئاينىڭمۇ
كايى يۈزى كەمتۈكتۇر.

بەر يۈزىدە گىيا كوپ،
بىرى قاخشال، بىرى كوك.
باشتا ئاپەت تەگمىگەن
سەرمۈنلىك دەرەخ يوق.

سودىگەرنىڭ دات - پەريادىغا قۇلاق سالماي، جىن ۋاقىراپتۇ؛
”بولدى، ۋالاقشما! ئەزىرايى خۇدا، كاللاڭنى تېنىڭدىن
جۇدا قىلمايدىغان بولسام.“

“ھەي، جىنلارنىڭ پادىشاھى، سوزۇمگە قۇلاق سال! — دەپ يالۋۇرۇپتۇ باي، — مېنىڭ نوپىدە ناھايىتى جىق مال — مۈلكۈم بار، بالا — چاقىلىرىم بار، تۈگەتمىگەن قەرزلىرىم، ئالدىنغا ئېلىشىم بار. ماڭا موھەلەت بەرسەڭ، ئوز شەھىرىمگە بېرىپ، كىمىنىڭ ھەققى بولسا، قولىغا تاپشۇراي، خوتۇن، بالا — چاقىلىرىم بىلەن رازىلىق ئېلىشىپ، ئىش — كۈشلىرىمنى تۈگىتىپ كېلەي، ئاندىن نىمە قىلغۇڭ كەلسە، شۇنى قىل.”

جىن ئۇنىڭ تەلەۋىنى قوبۇل قىپتۇ. باي يولغا چۈشۈپتۇ. يىلنىڭ ئاخىرىغىچە بالا — چاقىلىرىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ، ھەممە ئىشلىرىنى تۈگىتىپتۇ. بېشىغا چۈشكەن ئولۇم ۋە قەسىنى بالىلىرىغا، خوتۇنغا ئېيتىپتۇ. كەلگۈسى ئىشلار توغرىسىدا ئۇلارغا ۋەسىيەت قىپتۇ. كېيىن كېيىننى قولتۇغىغا قىستۇرۇپتۇ — دە، خوتۇن، بالا — چاقىلىرى، خولۇم — خوشنىلىرى ۋە قوۋمى — قېرىنداشلىرى بىلەن رازىلىشىپ خوشلىشىپتۇ. بويىغا سىرتماق سېلىپ سورد — گەندەك يولغا چىقىپتۇ. ھەممە ياقنى قىيا — چىيا، ماتەم يىغىسى قاپلاپتۇ. باي ۋەدە قىلغان يېرىگە قايتىپ كەپتۇ. شۇ كۈنى يېڭى يىل كىرىدىغان نورۇز كېچىسى ئىكەن. باي ئولتۇرۇپ يىغلاپتۇ. شۇ چاغدا، ئاپپاق ساقاللىق بىر قېرى كىشى پەيدا بوپتۇ. ئۇنىڭ زەنجىرگە باغلانغان بىر كىيىگىمۇ بار ئىكەن. ئۇ، كېلىپلا بايغا سالام بېرىپ:

“بۇ جىنلارنىڭ ماكانىدا نىمە سەۋەپتىن بۇنداق يالغۇز ئولتۇرسەن. ئوزەڭ كىم سەن؟” — دەپ سوراپتۇ. باي جىن بىلەن ئوزىنىڭ ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى سوزلەپ بېرىپتۇ. بوۋاي ھەيران بوپتۇ:

”بۇرادەر، — دەپتۇ ئۇ، بايغا خىتاپ قىلىپ، — ئەمدى قانداق
ۋەقەلەر يۈز بېرىشىنى ئوز كوزۇم بىلەن كورمىگىچە بۇ يەردىن
بىر قەدەممۇ سىلجىمايمەن.“

بوۋاي باينىڭ يېنىغا بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. باي بىلەن ئاللا
نىمىلەرنىدۇ سوزلىشىشكە باشلاپتۇ. لېكىن، باينىڭ ئەندىشى
بارغانسېرى كۈچىيىپ، تېگى يوق خىياللارغا پېتىپتۇ. غەم — قاي —
خۇسۇمۇ ئېشىپتۇ. شۇ چاغدا، ئىككى ئىت يىتىلگەن يەنە بىر چار
ساقال قېرى كىشى پەيدا بوپتۇ. ئىتىلىرى بورىدەك سۇرلۇك، بىر
بىرىگە قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايدىكەن. ئۇمۇ، بۇلار بىلەن
سالاملىشىپتۇ — دە، بۇ جىنلار ماكانىدا ئولتۇرۇشنىڭ سەۋبۇنىنى
سوراپتۇ. ھەر ئىككىسى بۇ يەردە ئولتۇرۇشنىڭ سەۋبۇنىنى سوز-
لەپتۇ. بۇلار تېخى سوزىنى تۈگەتمەي تۇرۇپ، ئۈچىنچى بىر
خېچىرلىق بوۋاي يېتىپ كەپتۇ. ئۇمۇ بۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ،
سالام بېرىپ، نىمە ئۈچۈن بۇ يەردە ئولتۇرۇشقانلىقلىرىنى سوراپتۇ.
بۇلار بۇ يەردە ئولتۇرۇشلىرىنىڭ سەۋبۇنىنى سوزلەپ تۈگەتمەيلا،
بىزدىنلا چاڭ — توزاڭ كوتىرىلىپتۇ. ئۇ، ناھايىتى دەھشەتلىك قارا
قۇيۇنغا ئايلىنىپتۇ. قۇيۇن ئىچىدىن قىلىچىنى يالىڭاچلىغان بايقى
جىن چىقىپتۇ. كوزلىرىدىن ئوت چاقناپ تۇرغان جىن بايغا
تىكىلگەن ھالدا، ئولتۇرغانلار تەرەپكە قاراپ كەپتۇ.

”سەن مېنى كوزۇمنىڭ نۇرى، ھاياتىمنىڭ غۇرۇرى كەنجى
بالامدىن ئايرىدىڭ، مەنمۇ سېنى ئېزىز جېنىڭدىن ئايرىيمەن“ —
دەپ، جىن باينىڭ قولىدىن تارتىپتۇ. بۇنى كورۇپ بايمۇ
يىغلاپتۇ، ئۈچ قېرىمۇ يىغىغا چۈشۈپتۇ.

بىرىنچى بولۇپ كەلگەن، قولىدا زەنجىرلەنگەن كىيىگى بار
قېرى كوزىنىڭ تېشىنى سۇرتكەن ھالدا كېلىپ، جىننىڭ

ئەگە كەتكىنىنى بىلمەيمەن" دىدى. تاغامنىڭ قىزىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، غەمگە چومدۇم. كوزۇمدىن ياش قۇرۇماي بىر يىل ئوتتى. قۇربان ھېيت كەلدى. مەن پادىچىغا قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن ماللارنىڭ ئارىسىدىن سېمىز رەك قارا مال تاللاپ ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدۇم. پادىچى سېمىز بىر ئىنەك ئېلىپ كەلدى. پېشىمنى قىستۇرۇپ، يېڭىمنى تۇرۇپ، قولۇمغا پىچاق ئېلىپ، بوغۇزلاپ سويۇشقا تەمشەلدىم. ئىنەك ھۆكەرەپ يىغلاشقا باشلىدى. ئۇنىڭ نالسىگە تاقەت قىلالماي، ئىچىم ئاغرىپ قولۇمنى تارتتىم. پادىچىغا ئىنەكنى سويۇشنى بۇيرۇدۇم. ئۇ، بوغۇزلىدى ۋە تېرىسىنى سويىدى. ئۇنىڭدا، تېرە بىلەن سوڭەكتىن باشقا، قىرىپ ئالغۇدەك ياغ ۋە گوش يوق ئىدى. ئۇنى قۇربانلىق قىلغىنىمغا پۇشايىمان قىلدىم. بىراق، ۋاقتى ئۆتكەن ئىدى. پۇشايىمان پايدا بەرمىدى. ئۇنى پادىچىغا بېرىپ، سېمىز رەك بىر موزاي ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدۇم. پادىچى دەرھال سېمىز رەك موزايغا ئايلانغان ئوغلۇمنى يېتىلەپ كەلدى. موزاي مېنى كورۇش بىلەنلا، تاغامچىنى ئۇزۇپ، مەن تەرەپكە كېلىپ، مېنىڭ ئاياقلىرىمغا ئوزىنى سۈركەپ زارلانغىلى تۇردى. ئۇ تىپىرلاپ، مانا نىمىلەرنىدۇ دىگەندەك قىلىپ، مورەپ سۈركىلەتتى. ئىچىم ئاغرىپ بوشاتتىم. پادىچىنى باشقا بىر مال ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتتىم. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىر زادا ھىكايىسىنى توختاتتى.

"ئاچا، بۇ ھىكايىڭىز نىمە دىگەن يېقىملىق، نىمە دىگەن تاتلىق، نىمە دىگەن قىزىق،" دەپتۇ سىڭلىسى دۇنيازاد.

"ئەگەر پادىشاھىمىز مەرھەمەت قىلىپ مېنى سالامەت قويسا، ئەتىلىك سۆزلەيدىغان ھىكايەم بۇنىڭدىنمۇ قىزىقراق ۋە

بۇنىڭدىنمۇ ئاجايىپراق بولىدۇ" دەپتۇ شەھەرنىڭ.
 شاھ كوئىلىدە: "بۇنىڭ قالغان ھىكايىسىنى ئاڭلاپ بولمىغىچە
 ئولتۇرمايمەن" دەپ قارار قىلىپ، ئوردا مەھكىمىسىگە چىقىپ
 كەتتى. ۋەزىر بولسا قولغا قىزىنىڭ كىمپەنلىكىنى ئېلىپ
 كەلگەن ئىدى. ھەر مەنۇت ۋە ھەر سېكۇنتتا بىرەر شۇم خەۋەرنى
 كۈتۈپ، قايغۇغا چومۇلۇپ، ئېزىلىپ ئولتۇراتتى. كوردىكى،
 شاھ ھوكۇمگە ئولتۇردى. كىملىرىنىڭ ئىشتىن بوشتىپ، ئاللا
 كىملىرىنىڭ ئىشقا قويدى. قوبۇل قىلىش ئىشلىرىنى ئاياقلاش-
 تۇرۇپ، ئوز قەسىرگە كىرىپ كەتتى. ۋەزىر ئېنىق بىر خەۋەر
 ئاڭلىيالمىي، بىر دەم خوشالۇق بىلەن ۋە بىر دەم قايغۇ بىلەن
 كۈندۈزنى كېچىگە ئاران ئۆتۈلدى.

دۇنيازاد ئاچىسى شەھەرنىڭ باي بىلەن جىنىنىڭ ھىكايىسىنىڭ
 داۋامىنى ئېيتىپ بېرىشنى سورىدى.

"ئەگەر شاھىمىز رۇخسەت قىلسا، — دېدى شەھەرنىڭ —
 ھازىرلا باشلايمەن."

شاھ باشلاشقا ئەمىر قىلدى، شەھەرنىڭ ھىكايىسىنىڭ داۋامىنى
 سۆزلەشكە كىرىشتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ باشلاپتۇ شەھ-
 ەرنىڭ ھىكايىسىنىڭ داۋامىنى، — شۇنداق قىلىپ

باي موزايىنى پادىغا قوشۇۋېتىشنى تاپىلاپتۇ.

جىن بولسا بۇ ئاجايىپ ھىكايىنى قىزىقىپ

ئاڭلاپتۇ. ئەي جىنلار پادىشاھى — دەپ داۋام

قىلدۇرۇپتۇ، كىيىكى بار بوۋاي ھىكايىسىنى، —

تاغانىڭ قىزى مېنى موزايىنى سويۇشقا قايتا-

ئىككىنچى كېچە

قايتا دەۋەت قىلىپ كوردى. چۈنكى، ئۇ موزاي سېمىز ئىدى. پادىچىمۇ "بۇنى قۇربانلىق قىلايلى" دىدى. بىراق، نىمە ئۈچۈندۇر ئۇنى سويۇشقا كۆڭلۈم ئۈنىمىدى. پادىچى موزايىنى ئېلىپ، باشقا قارا مال ئېلىپ كېلىشكە كەتتى. ئەتىسى ئويىدە ئولتۇرغان ئىدىم، بىردىنلا پادىچى ھاسىراپ - ھومۇدەپ: "سۇيۇنچى بېرىڭ!" دەپ كىرىپ كەلدى. "ھە، نىمە گەپ؟" دىدىمەن.

"خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدىم" دىدى پادىچى. سۇيۇنچى بېرىپ، قۇلاق سالدىم، پادىچى سۆزلىدى: "مېنىڭ بىر قىزىم بار ئىدى. ئۇ كىچىكىدىنلا يېنىمىزدىكى بىر قېرى خوتۇندىن جادىگەرلىك ئىلمىنى ئۆگەنگەن ئىكەن. كېچە مەن موزايىنى بۇ يەردىن ھەيدەپ بېرىپ، ھويلامغا ئېلىپ كىرگەن ئىدىم. قىزىم ئۇنى كورۇپ، بىر قىسما بولۇپ قالدى." ئالدى بىلەن يىغلىدى. كېيىن كۆلدى. ماڭا:

"سىزنىڭ نەزىرىڭىزدە، مېنىڭ ئازراق بولسىمۇ قەدىر - قىممىتىم يوقمۇ؟ نېمىشقا مېنىڭ ئۈستۈمگە يات بىر ئەر كىشىنى ئېلىپ كىرىسىز؟" دىدى.

"قېنى يات ئەركەك؟ نېمىشقا ئاۋال يىغلىدىڭ، كېيىن كۆلدۈڭ؟" دەپ سورىدىم.

"سىز ئېلىپ كىرگەن بۇ موزاي بايىنىڭ سېمىر قىلىنغان بىردىن - بىر ئوغلى، ئۇنى ئانىسى بىلەن قوشۇپ بايىنىڭ چوڭ خوتۇنى سېمىر قىلىپ مۇشۇ ئەھۋالغا سالغان. شۇڭا كۆلدۈم. يىغلىغىنىمنىڭ سەۋبى - ئۇنىڭ ئانىسىنى باي قۇربانلىق قىلىپ قويۇپ تاشلىغىنى ئۈچۈن" دەپ جاۋاب بەردى قىزىم. مەن

ناھايىتى ئەجەپلەندىم. تاڭ ئاتا-ئانىمغا بۇ خۇش خەۋەرنى ئېلىپ كەلدىم.

“مەن بۇنى ئاڭلاپ خوشاللىقىمىدىن تېرەمگە سىغماي قالدىم، دەپتۇ بوۋاي جىنغا. خوشاللىقىمىدىن ئوزەمنى تۇتالماي، پادىچى بىلەن بىللە يولغا چىقتىم. ھايانلانغانلىقىمدا دىن پادىچىنىڭ ئويىگە خۇددى ھاراق ئىچىۋالغان مەس كىشىدەك دەلدەڭشىپ كىردىم. پادىچىنىڭ قىزى ئىچكىرى ئويىدىن چىقىپ، سالام بېرىپ قولۇمنى سۇيدى. موزايىمۇ يېنىمغا كېلىپ سۇر كەلدى. مەن قىزدىن:

“موزاي ھەقىقەتدە قىلغان سۆزلىرىڭ راستمۇ؟” دەپ سورىدىم. “راست، — دىدى قىز، — بۇ موزاي سىزنىڭ كورەر كوزىڭىز، جان تومۇرڭىز!” مەن قىزغا قاراپ:

“ئەگەر ئوغلىمۇنى ئەسلىگە قايتۇرساڭ، ئاتاڭنىڭ قولىدىكى بارلىق مېلىمنى ساڭا بېرىي، ئۇنى يېتىپ يىسەڭمۇ، ئۇرۇق-ئەۋلادىڭغىچە يېتىدۇ” دىدىم. قىز كۈلۈپ تۇرۇپ:

“ھەي باي دادا، ماڭا مېلىڭىزنىڭ كېرىكى يوق، ئۇنىڭمۇ ھاجىتىم چۈشمەيدۇ. ئەمما مېنىڭ ئىككى شەرتىم بار: بىرىنچىسى، ئوغلىڭىزنى مېنىڭ بىلەن ئىككىلىشىشقا رۇخسەت قىلىسىز، ئىككىنچىسى، بۇلارغا جادى قىلغان خوتۇنڭىزنىڭ ئوزىنىمۇ جادى بىلەن باشقا بىر سۈرەتكە كىرگۈزۈشكە رازى بولىسىز. بولمىسا ئۇمۇ بىزنى تىنچىتىمايدۇ.”

“مەن پادىچىنىڭ قىزىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — دەپتۇ باي جىنغا قاراپ، — تاغامنىڭ قىزىنىڭ مېھرىدىن كەچتىم. ئۇنىڭ باشقا شەرتىگىمۇ رازى بولىدۇم. يالغۇز ئاتىسىنىڭ قولىدىكىلا

ئەمەس، قوئۇمدا بار بولغان ھەممە دۇنيارىمنى ئۇنىڭغا بېرىشەلەيمەن. مېنىڭ جاۋابىمنى ئاڭلىغان قىز قولغا بىر قاچا سۇنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا ئەپسۇن ئوقۇدى. كېيىن موزايىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

“ئەگەر ئەسلىڭ موزاي بولسا ئوز پېتىڭدە قال، ئوزگەرمە. مۇبادا جادى قىلىنغان بولساڭ، بۇرۇنقى ئەكسىڭگە قايت!” — دەپ سۇنى موزايىنىڭ ئۈستىگە چاچتى. موزاي بىر سىلكنىپ ئادەم سۈرىتىگە كىردى.

مەن ئۇنى قۇچىغىمغا ئېلىپ، يۈزلىرىدىن، پىشانىسىدىن سۈيەتتىم. دېمىمنى ئېلىپ، تاغامنىڭ قىزىنىڭ ئوغلۇم بىلەن ئانىسىغا نىمە ئىشلارنى قىلغانلىغىنى سورىدىم. ئۇ، بولۇپ ئوتكەن ئىشلارنى بىر بىرلەپ سۆزلەپ بەردى. شۇ يەردىلا پادىچىنىڭ قىزىنى ئوغلۇمغا نىكالاتقۇزۇپ بەردىم. پادىچىنىڭ قىزى تاغامنىڭ قىزىنى ئەپسۇن بىلەن مانا بۇ كىيىك قىياپىتىگە كەلتۈردى. شۇنىڭدىن بېرى، مەن بۇ كىيىكنى نەگە بارسام ئوزەم بىلەن بىللە ئېلىپ بارىمەن. چول كېزىپ، يول مېڭىپ بۇ يەرگە كەلسەم، سودىگەر ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشتىم. ھال — ئەھۋال سوراقتىم. مېنىڭ ھىكايەم — كىيىك ۋەقەسى مانا شۇنىڭدىن ئىبارەت.

“ھىكايەڭ ئاجايىپ ئىكەن. مۇشۇ ۋەقەنىڭ بەدىلىگە، — دەپتۇ جىن، — سودىگەرنىڭ قېنىنىڭ ئۈچتىن بىرىدىن ئوتتۇم.”
شۇ چاغدا بىر جۈپ ئىت يىتىلەپ كەلگەن ئىككىنچى بوۋاي ئورنىدىن تۇرۇپ سوزگە كىرىشىپتۇ.

بىر جۇپ ئىت يىتىلگەن بوۋاينىڭ ھىكايىسى

“مانا بۇ ئىككى ئىت، — دەپتۇ بوۋاي سۆزىنى باشلاپ، — مەن بىلەن ئاتىمۇ بىر، ئانىمۇ بىر، بىر قوساقتىن چۈشكەن قېرىنداش. مەن بۇلارنىڭ كەنجىسىمەن. ئاتام ئولۇپ، بىزگە ئۈچ مىڭ تىللا نەق پۇل قالدى. بۇ مىراسنى ئۈچىمىز مىڭ تىللادىن بولۇشۇۋالدۇق. مەن سودا قىلىش ئۈچۈن دۇكان ئاچتىم. بۇ ئىككى ئاكام سەپەرگە كېتىشتى. ھەمراھلىرى بىلەن بىر يىلىغىچە دېرىگى بولماي كەتتى. بىر كۈنى مەن دۇكاندا ئولتۇرغان ئىدىم. ئارقا-ئارقىدىن ئىككى گاداي كېلىپ، سەدىقە سورىدى. “مەن خۇدايىم بەرسۇن!” دىدىم. “بىزنى تونۇمىدىد- ئىزمۇ؟” دەپ يىغلىۋەتتى ئىككىسى. قارىسام، ئۇلار دېرەكسىز يوقالغان ئاكىلىرىم ئىكەن. دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ سالام بەردىم- دە، دۇكانغا ئېلىپ كىرىپ، ئەھۋال سورىدىم. “كۆر- گىلىگىمىز كۆپ ئىكەن. ئۇكام، ھىچ نەرسىمىز قالمايدى. ئارتۇق گەپنىڭ ئورنى يوق.” دەپ سۆزلىرىنى تۈگىتىشتى. ئۇلارنى ھامامغا ئېلىپ باردىم. يېڭى كىيىملىرىنى كىيگۈزدۈم، بىللە غىزالاندۇق. مەن ئۇلارغا:

“خاپا بولماڭلار! بىر يىللىق پايدىنى ئوتتۇرىدىن بولۇشىمىز” دىدىم- دە، ھەممە مېلىمنى ھىساپلاپ چىقتىم. قارىسام، ئىككى مىڭ تىللا پايدا ئالغان ئىكەنمەن. ناھايىتىمۇ سۇيۇندۇم. پايدىنى تەڭ بولۇپ، مىڭ تىللانى ئىككى ئاكامغا بەردىم، ئۇلارمۇ دۇكان ئاچتى. بىرقانچە زامان خوشال- خورام ياشىدۇق. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئاكىلىرىم يەنە سەپەرنى ئارزۇ قىلىپ

كېلىشتى، "بىللە بارساڭ" دەپ مېنىمۇ زورلاشتى. ئۇنىمىدىم.
"سەپەردىن نىمە پايدا ئالدىڭلار، نىمىشقا مېنىمۇ دەۋەت
قىلىسىلەر" - دېدىم. ئۇلارنىمۇ سەپەردىن قايتۇردۇم. شۇنداق
قىلىپ، ئۆز دۇكىنىمىزدا ئېلىم - سېتىم بىلەن مەشغۇل بولىدۇق.
ئالتە يىل شۇنداق ئوتتى. ئۇلار كۆپ قېتىم يولغا تەييارلىق
كورۇشتى. ھەر قېتىمدا مەن ئۇلارنىڭ رايىنى قايتۇردۇم.
ئالتىنچى يىلى مەنىمۇ بېرىشقا رازى بولدۇم.
"لىكىن، - دېدىم ئۇلارغا مەن، - پۇلىمىزنىڭ بىر قىسمىنى
كومۇپ كېتەيلى، بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بەرگىدەك بولسا،
يەنە ئىش قىلىش ۋە ئاچ قالماسلىق ئۈچۈن دەسمايە قىلىشقا
لازم بولىدۇ." ئۇلارمۇ بۇ مەسلىھەتنى توغرا كورۇپ ماقۇل
بولۇشتى. پۇلنى ھىساپ قىلىدۇق، ئالتە مىڭ تىللا چىقتى.
يېرىمىنى يولغا ئېلىپ قويۇپ، قالغان يېرىمىنى يەرگە كومدۇق.
شۇنىڭدىن كېيىن، سەپەرگە جابدۇنۇپ، كېمىگە چۈشۈپ يۈرۈپ
كەتتۇق. بىر ئاي دىگەندە مولچەرلىگەن شەھەرگە يېتىپ
باردۇق. مېلىمىزنى ئون باراۋەر پايدىسىغا ساتتۇق. ئىشلىرىمىزنى
پۇتتۇرۇپ، قايتىشقا ھازىرلاندىق. دەريا بويىغا كەلگەندە،
جەندىگە ئوخشاش يامان ۋە جۇل - جۇل كىيىم كىيگەن بىر قىزغا
يولۇقتۇق. قىز قولۇمىنى سۇيۇپ: "ماڭا بىر ياخشىلىق قىلىش
قولۇڭىزدىن كەلمەمدۇ؟ مەنىمۇ ۋاقتى كەلگەندە ياخشىلىڭىزنى
ئۆز لايىقىدا قايتۇراتتىم" - دەپ ئىلتىماس قىلدى. مەن ئۇنىڭغا:
"قايتۇرمىسىڭىزمۇ، خالىس ياخشىلىق قىلىشقا قۇربىم يېتىدۇ"
دىگەن جاۋابنى بەردىم. "مېنى ئۆز نىكاھىڭىزغا ئېلىپ، شەھەردە
ئىزگە ھەمىرا قىلىپ كېتىڭ. مەن ئۆزەمنى سىزگە بېغىشلىدىم.

ئۇلارنى، ئەلۋەتتە، ئولتۇرمەن.

ئۇنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلاپ ئەجەپلەندىم. قىلغان ياردىمىگە
گوڭلۇم سۇيۇندى. لېكىن ئاڭلىرىم توغرىسىدىكى پىكىرىگە قارشى
چىقىپ، ئۇلار ھەققىدىكى ۋەقەنى باشتىن - ئاياق چۈشەندۈردۈم.
ئەمما ئۇمۇ ئوز پىكىرىدىن يانماي: "بۈگۈن ئۇلار چۈشۈپ كېتىۋات-
قان كېمىنىڭ ئۈستىگە ئۇچۇپ بارىمەن. ھەممىسىنى سۇغا غەرق
قىلىمەن" دېدى. مەن ئاڭلىرىمنى ئولتۇرمەسلىك توغرىسىدا
قانچە يالۋۇرۇپ ئىلتىماس قىلساممۇ، ئۇ بەرىبەر قارشىلىق
كورسىتەتتى. ئاخىر مېنى كوتىرىپ ئۇچتى. ئىشىگەمىزنىڭ
يېنىغا كېلىپ چۈشتۇق. مەن ئىشكىنى ئاچتىم. كومۇلىگەن
دۇنيانى ئېلىپ يەنە ئاۋالقىدەكلا سودىغا ئولتۇردۇم. كەچقۇرۇن
دۇكاننى يىغىشتۇرۇپ قايتىپ كەلسەم، ھويلىدا بۇ ئىككى ئىت
زەنجىر بىلەن باغلاقلق تۇرۇپتۇ. بۇ ئىككى ئىت مېنى كورۇپلا،
ئايغىمغا ئوزىنى تاشلاپ ئېغىناپ، پۇراپ، ئىتىگىگە ئېسىلىپ،
ھە دەپ يېلىنىپ، كوزلىرىدىن ياش توكۇپ يىغلاشتى. بىزنى
بۇ ھالەتتىن قۇتۇلدۇرغىن دىگەندەك قىلىپ قارشاشتى،
غىڭشىيتتى. بۇ سىرغا ھەيران بولۇپ تۇرغان ئىدىم، ئايلىم
كېلىپ: "بۇلار سېنىڭ ئاڭلىرىڭ!" دېدى.

"بۇلارنى كىم بۇ ھالغا كىرگۈزدى؟" دەپ سورىدىم مەن،
ئىشنىڭ تېگى - تەھتىنى چۈشىنەلمەي.

"مەن، - دېدى ئايلىم، - بۇلارنى ئانامغا ئىۋەتكەن ئىدىم.
ئانام ئىت سۇرىتىگە كىرگۈزۈپتۇ. بۇلار ئەمدى يەنە ئون يىلسىز
ئوز ئەكسىگە كېلەلمىستە كېرەك."

شۇنىڭدىن بېرى بۇ ئون يىلنى توشقۇزالمىدى، جاھان كېزىپ

يۈرمەن. نەگە بارسام بىللە ئېلىپ بارىمەن. ھازىر مەن بۇلارنى بالدۇرراق ئوز ئەكسىگە ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن قېيىنى ئانام تەرەپكە كېتىۋاتقان ئىدىم. بۇ يەردىن ئوتۇپ كېتىۋېتىپ كوزۇم سودىگەرگە چۈشتى. ئۇنىڭغا بۇ بوۋاي ھەمرا بولۇپ ئولتۇرغان ئىكەن. مەن باينىڭ ئەھۋالىنى ئاڭلاپ "ئاخىرى نىمە بولار ئىكەن، دەپ تۇرغان ئىدىم. خېچىر بىلەن بۇ كىشى كەلدى" دەپتۇ ئىككىنچى كىشى سوزىنى تۈگىتىپ.

"بۇ ئاجايىپ ھىكايەڭ ئۈچۈن جىنايەتچىنىڭ قېنىڭ ئۈچتىن بىرىدىن كەچتىم" دەپتۇ جىن.

شۇ چاغدا خېچىرلىق ئۈچىنچى بوۋاي ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

خېچىرلىق بوۋاينىڭ ھىكايىسى

"ئەگەردە، — دەپتۇ — خېچىرلىق بوۋاي جىنغا قاراپ، — جىنايەتچىنىڭ قالغان قېنىدىن ئوتسەڭ بۇ ئىككىسىنىڭ سەرگۈ-زەشتىسىدىنمۇ قىزىقراق ھىكايە سوزلەيمەن."

"ھىكايەڭ قىزىق بولسا، ئەلۋەتتە ئوتىمەن" — دەپتۇ جىن.

ئەي جىنلارنىڭ سۇلتانى، — دەپتۇ بوۋاي، — بۇ خېچىر مېنىڭ ئايلىم. مەن ئۇنىڭ بىلەن سەپەرگە چىققان ئىدىم. مەن ئۇنى راسا بىر يىل يوقىتىپ قويدۇم. بىر يىلدىن كېيىن، بىر كېچىسى سەپەردىن قايتىپ ئويۇمگە كېلىپ قارىسام، بۇ خوتۇن بىر قارا قۇل بىلەن بىر ئورۇندا رەسۋالىشىپ يېتىپتۇ. ئۇنىڭ ماڭا كوزى چۈشكەن ھامان، چاچراپ ئورنىدىن تۇردى، لىق سۇ قۇيۇلغان قاچىنى قولغا ئېلىپ، سۇغا قاراپ ئەپسۇن ئوقۇدى. پىچىرلاپ كېلىپ ماڭا قاراپ: "ئوز سۇرتىڭدىن چىقىپ

ئىت سۈرىتىگە كىر! دەپ قاچىدىكى سۈنى ماڭا چاچتى. شۇ
ھامان ئىت سۈرىتىگە كىردىم. كېيىن مېنى ئويىدىن ھەيدەپ
چىقاردى. ئىشىكتىن چىقىپ مېڭىۋەردىم ۋە بىر قاسساپنىڭ
دۇكىنىغا يېتىپ باردىم. قوسىغىم ئاچ ئىدى. دۇكانغا كىرىپ
سۈگەك غاجلاشقا باشلىدىم، قاسساپ قايتىشىدا مېنى ئۈزىگە
ئەگەشتۈرۈپ ئويىگە ئېلىپ باردى. ھويلىسىغا كىردۇق، قاسساپ-
نىڭ قىزى مېنى كورۇپ، يۈزىنى ياپتى ۋە ئاتىسىغا قاراپ:
"ئەي ئاتا، نىمە ئۇچۇن ئەر كىشىنى بۇ ھويلىغا ئېلىپ كىرىسىز؟"
دەپ دوق قىلدى. "قېنى ئەر كىشى؟" دەپ سورىدى ئانىسى
ھويلىغا قاراپ. "بۇ ئىت - دىدى قىز - بۇرۇن بىر ئەر كىشى
ئىدى. ئۇنىڭغا خوتۇنى جادى قىلىپ ئىت قىلىپ قويغان. مېنىڭ
بۇنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە چامام كېلىدۇ." قاسساپ بۇ سوزنى
ئاڭلاپ، قىزىغا يالۋۇرۇشقا باشلىدى. مېنى قۇتقۇزۇشنى
ئىلتىماس قىلدى. قىز بىر قاچىغا سۈنى ئېلىپ چىقتى. سۇغا
قاراپ ئەپسۇن ئوقۇپ، دەم سېلىپ، سۈنى ماڭا چاچتى: "بۇ
سۈرەتتىن چىقىپ ئەسلىڭگە قايتا" دىدى. مەن ئۈز ئەكسىمگە
كېلىپ، ئۇنىڭ قولىنى سۇيدۇم. قىزدىن خوتۇنۇمغا جادى قىلىشنى
ئوتۇنۇپ سورىدىم. قىز ماڭا بىر ئاز سۇ بېرىپ: "خوتۇنۇڭ
ئۇخلاپ ياتقاندا، ئۇنىڭغا سەپسەك، سەن خالىغان سۈرەتكە كىرىدۇ"
دىدى، مەنمۇ خوتۇنۇمنىڭ ئۇخلىغان ۋاقتىنى تېپىپ سۈنى
سەپتىم ۋە: "بۇ سۈرەتتىن چىقىپ خېچىر سۈرىتىگە كىر!"
دىدىم. شۇ چاغنىڭ ئۈزىدىلا مانا شۇ خېچىرنىڭ سۈرىتىگە كىردى.
ئەي جىنلارنىڭ ئۇلۇغ سۈلتانى، - دەپتۇ ئۈچىنچى كىشى.
جىن خېچىرغا قاراپ: "شۇنداق بولغىنى توغرىمۇ؟" دەپ

سورايتۇ. خېچىر بېشى بىلەن ئىشارەت قىلىپ، بۇ سوزنىڭ توغرىلىقىنى تەستىقلايتۇ. بوۋاينىڭ سوزىنىڭ تۈگىگەنلىكىنى بىلىپ، جىن ئەجەپلىنىپ، زوق بىلەن كۈلۈپتۇ. دە، سودىگەر-نىڭ قالغان قېنىدىن ئوتۇپتۇ.

شەھرىزاد تاڭنىڭ يورۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى كورۇپ، ھىكايە-سىنى توختىتىپتۇ. سىڭلىسى دۇنيازاد ھىكايىنىڭ قىزىقلىقىنى ئېيتىپ، مەنئەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ.

”شاھىمىز رۇخسەت قىلسا، ئولمەي تىرىك قالسام، بۇنىڭ داۋامى يەنىمۇ قىزىقراق“ دەپتۇ شەھرىزاد. پادىشا:
”بۇنىڭ قىزىق ھىكايىلىرى تامام بولمىغىچە ئولتۇرمەي-مەن“ دەپ ئەھدى قىپتۇ.

سىڭلىسى دۇنيازاد ھىكايىنىڭ داۋامىنى سوزلەشنى سورايتۇ. ”جېنىم بىلەن— دەپ سوزىنى باشلاپتۇ شەھرىزاد، — ئەي بەختلىك شاھ، باينىڭ خۇنىدىن جىن ئوتكەندىن كېيىن، باي بايقى ئۇچ بوۋايغا ئوزىنى ئولۇمدىن قۇتۇلدۇرغىنى ئۇچۇن سانسىز رەھمەت، ھىساپسىز بارىكالا ئېيتتى. شۇنىڭدىن كېيىن ھەر قايسىلىرى ئوز يۇرتلىرىغا قاراپ يولغا چۈشۈشتى، — لېكىن— دىدى شەھرىزاد، — بېلىقچىنىڭ ھىكايىسى ئالدىدا بۇنى ھىكايە دېمىسىمۇ بولىدۇ.

”بېلىقچىنىڭ ھىكايىسى قانداق؟“ دەپ سورىدى شاھ.

بېلىقچى بىلەن دۈۋە ھىكايىسى

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ سوز باش.

لاپتۇ شەھرىزاد، — قەدىمقى زاماندا بىر بېلىقچى بوۋاي بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈچ بالىسى ۋە خوتۇنى بولۇپ، ئۇلار سېرىقتال كۈن كەچۈ-رىدىكەن. بېلىقچى ھەر كۈنى دەرياغا توت قېتىم تور سالدىكەن. تورغا نىسە ئىلىنسا، شۇنىڭ

بىلەن قانا ئەتلىنىپ ئويىگە قايتىدىكەن. ھەر كۈنىكى ئادىتى بويىچە ئۇ بىر كۈنى چۇش ۋاقتىدا دەريانىڭ لېۋىگە بېرىپتۇ، تورنى يېيىپ سۇغا تاشلاپتۇ. بىر ئاز كۈتۈپ تۇرۇپ تارتسا، تور ناھايىتى ئېغىر تۇرغىدەك. كۈچىنىڭ بېرىچە ھەركەت قىلىپ، كۈچەپ تارتىپ بېقىپتۇ. ئەمما تورنى سۇدىن چىقىرالمىپتۇ. تورنىڭ ئۇچىنى بىر تاشقا باغلاپتۇ. دە، ئوزى يالىڭاچ بولۇپ سۇغا چۈشۈپتۇ. تىرىشىپ- تارتىشىپ، تورنى دەريانىڭ لېۋىگە ئېلىپ چىقىپتۇ. كېيىن ئوزى سۇدىن چىقىپ قارىسا، ئۇ، بىر ئۈلۈك ئىشەك ئىكەن. "سۇبھاناللا، مۇشۇمۇ كۈن بولدىمۇ؟" دەپ ئاچچىغلىنىپتۇ بوۋاي ۋە بۇ مۇناجاتنى ئوقۇپتۇ:

بولما ئادەم ئاۋارە، ئۇمىت كۈتۈپ زۈلمەتتىن،
يىمەك- ئىچمەك، تون- لىباس كەلمەيدىكەن كۈلپەتتىن.

قارا، يۇلتۇز ئوچىمىگەن تۇن، بەلەكنىڭ قوينىدا،
 تۇرار بوۋاي بېلىقچى تەلمۇرۇپ سۇ بويىدا.
 تىزىغىچە سۇ كېچىپ توردىن ئۈزەي كوزىنى،
 مۇدەشش دولقۇن ئۇرسىمۇ ھىج قاچۇرماي يۈزىنى.
 ساقلار بوۋاي بېلىقنى ئۇيقۇدىن بولۇپ بىدار،
 تاڭ سەھەردە ئالۇركەن جاپا چەكمەس خېرىدار.
 سانا ئىبتاي مەن ساڭا، ئەي خۇدا پەرۋەردىگار،
 بىرنى مۇھتاج ئەيلىدىڭ، بىرنى قىلدىڭ بەختىيار.

بوۋاي ئىشەكنىڭ ئولۇگىنى تورنىڭ ئىچىدىن ئېلىپ تاشلاپتۇ.
 تورنى يۇيۇپتۇ، بوۋاي ئۈزىچە ئاغرىنىپ:

”يەنە بىر تاشلاي، خۇدا بۇيرۇغان بولسا، بۇدا ئەجرىمنى
 تاپارمەن“ دەپ نالە قىلىپ شۇ شېرنى ئوقۇپتۇ؛

نالە قىلما يوقسۇللۇق دەردىدە زارلاپ،
 سەۋرىدىن ئۇچاڭغا لباس ياپقايسەن.
 توكمە زىنھار ئۈزگىگە دەردىڭنى قاخشاپ،
 چۇنكى رەھماننى زالىمغا چاققايسەن.

تورنى يەنە يېيىپ سۇغا تاشلاپتۇ. بىرئاز كۈتۈپ تۇرۇپ تورنى
 تارتىپ باقسا، ئالدىنقىسىدىنمۇ ئېغىر تۇرغىدەك. ”بىر چوڭ
 بېلىق تۇتتۇم، دەپ ئويلاپ سۇيۇنۇپتۇ. يەنە يېشىنىپ سۇغا
 چۇشۇپتۇ. كوپ قىيىنچىلىق بىلەن ئولجىسىنى سۇنىڭ قىرغىغىغا
 ئېلىپ چىقىپتۇ. قارىسا، ئىچى لاي-لاتقا بىلدىن لىق تولغان بىر
 ساپال كۇپ ئىكەن. بېلىقچىنىڭ كۈڭلى يېرىم بولۇپ مۇنداق دەپتۇ؛

قەھرىلىك تەقدىر يۇمشىغىن،
 غەزەپتىن سانچىماي تىكەن.
 رىزقى ئىستەپ چىققان ئىدىم،

ئۇ، تامام بولغان ئىكەن.

شۇنچە دېۋەك، ئەخمەق - نادانلار،
پەرۋاز قىلىپ كۆكتە ئۇچماقتا؛
قانچە ئالىم، دانىش - دانالار،
چۈنەكلەردە نامىز ياتماقتا.

بوۋاي كۈيىنى سۇندۇرۇپ تاشلاپتۇ - دە، تورنى سىقىپ
تازىلاپ، يەنە يېيىپ سۇغا ساپتۇ. ئۈچىنچى قېتىم دەريا لېۋىدە
بىر دەم كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. تور بىر نەرسە چۈشكەندەك سىلكىنىپ
ئېغىرلىشىپتۇ. تەسلىكتە ئۇنى تارتىپ قارىسا، ئىچى ساپال،
شەشە سۇنۇقلىرى بىلەن لىق تولغان ساپال كۆپ ئىكەن. ئۇنى
كۆرۈپ غەم - قايغۇغا چۈكۈپتۇ. يۈرىكى ئېزىلىپتۇ. بۇ دەرتىنى
ئىچىگە سىغدۇرالمى، يىغلاپ نالە قىلىپتۇ:

تۇرار نېمەت ئالدىڭدا،
بوي سۇنمىغاي ئىلكىڭگە.
ساڭا چەكلىك ھاياتلىق،
قويۇپ بەرمەس ئەركىڭگە.

ئىلىم ساڭا ھەرقاچان،
تون - يېپىنچا بولمىغاي؛
خەتتاتلىقمۇ ھەر زامان
ئىكەن - غىزا بولمىغاي.

زىزىق بۇرۇن پىچىلغان،
نەپ ئېلىشقا ئىمكان يوق.
زىمىندا بار مۇنبەت يەر،
قالدىسى تېقىر - قورۇق.

قەدەر بىلەن بەسكەشلەر
 چىقىتى تورنىڭ ئۈستىگە؛
 دادىش - ئالىم يولۇقتى
 زالىم جەۋرى - قەستىگە.

پەرۋاز قىلدى ئودەكلەر،
 غايىپ بولدى قۇش - شۇڭقار.
 بۇ لەنتى ھاياتتا
 نادان ئەزىز، ئالىم خار.

ئىيەت قىلدىم ھەر زامان،
 كاداي ئالىم بولۇشقا.
 ھەيران بولماڭ خالايق،
 تۇيۇق قەدەم قويۇشقا.

بېلىقچى بوۋاي ئاھ ئۇرۇپ كوككە قاراپ: "ئەي خۇدا - دەپتۇ
 ئۇ، - ئوزەڭ بىلسەن، مەن كۈنىگە توت قېتىملا تور سالمەن.
 تورنى ئۇچ نوۋەت دەرياغا سالدىم. ئۇنىڭغا ھىچ نەرسە ئىلىنمىدى".
 بېلىقچى توتنىچى قېتىم "بىسىمىلا" دەپ تورنى ساپتۇ.
 بىز ئاز كۈتۈپ تۇرغاندىن كېيىن، تورنى كوتىرىپ قارىسا،
 تور يەرگە يەملىشىپ قالغاندەك مىددىرلىماسمىش، بېلىقچى "توۋا"
 دەپ بۇ شېئىرنى ئوقۇيىتۇ:

ۋا دەرىخا، بۇ زامان كۈلپەتدىن ھالىم خاراپ،
 ئوتكۈزۈپ كېچە تاڭنى كەچتە ئىچتىم غەمدىن شاراپ.
 سورىسا كىم دۇنيادا ئەڭ بەختىيار دەپ بىر كىشى،
 كۆرسىتىپ مېنى مۇشۇ دەپ ئوزگىگە بەرگەي جاۋاپ.

ئاندىن ئۇ كىيىملىرىنى سېلىپ يەنە سۇغا چۈشۈپتۇ، تورغا

چۈشكەن ئولجىنى ئاران تەسلىكتە ئېلىپ چىقىپتۇ. ئۇ نەرسە
ئاغزى كەپشەلەنگەن تۇچ كۆپ بولۇپ، ئىچى نىمىلەر بىلەندۇر
تولغان ئىكەن. ئاغزىنىڭ كەپشەلەنگەن يېرىدە، سۇلايمان
پەيغەمبەرنىڭ موھرىسىنىڭ ئىزى بار ئىكەن. بۇنى كورۇپ، بېلىقچى
خۇرسەن بوپتۇ. كۆپىنى مەسكەرگە ساتسام، بىرقانچە ئالتۇنغا
ئالار دەپ بوداپتۇ. ئاۋال كۆپىنى ئېچىپ ئىچىدە نىمە بارلىغىنى
بىلمەكچى بوپتۇ. يېنىدىن پىچىغىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، كۆپنىڭ
ئاغزىدىكى قەلەينى بوشتىپتۇ، كۆپنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، يەرگە
قارىتىپ دۇم كومتۇرۇپ، ئىچىدىكى نەرسىلەرنى قويماي ئېلىش
ئۇچۇن سىلكىپتۇ. لېكىن ھىچ نەرسە چۈشمەستىن، ئىچىدىن
بىخسغان سېسىق تۇتۇن چىقىپتۇ. دە، بۇسى ئاسمان-زېمىننى
قاپلاپ كېتىپتۇ. كېيىن ئۇ تۇتۇن يىغىلىپ قويۇقلۇشۇپتۇ، ئاندىن
ئايلىنىپ بىر دېۋە سۇرتىگە كىرىپتۇ. ئۇنىڭ كېلەكسىز ئاياقلىرى
قورقۇنۇچلۇق بولۇپ، بوينىنىڭ ئىگىزلىكىدىن بېشى ئاسمانغا
تاقشيدىكەن؛ ئاغزى ئوڭكۇردەك، چىشلىرى زىختەك، بۇرنى-
نىڭ توشۇكلىرى مەشنىڭ كانىيىدەك قاپقارا ۋە يوغان؛
كوزلىرى قىپ-قىزىل يېنىپ تۇرغان چوغدەك ئىكەن. بەدىنىدىكى
ھەر بىر تال تۈك ئۇنى يەنىمۇ دەھشەتلىك بىر تۈسكە كىرگۈزۈپ-
تۇ. بۇنى كورگەن بېلىقچىنىڭ جان-ئىمانى چىقىپتۇ. ئەزاىيى-
بەدىنى لاغىلداپ تىترەشكە باشلاپتۇ. قورققىنىدىن زاتاقلىرى
چاقىلداپ، چىشلىرى كاسىلداپتۇ. كوز ئالدىنى قاراڭغۇلۇق بېسىپ
يولسىنىمۇ كورەلمەي قاپتۇ. دېۋە بېلىقچىنى كورۇپ؛
“ئەي بەختسىز، مەن سېنى ھازىر ئازاپلاپ ئولتۇرىمەن!” دەپتۇ.
“ئەي مەلىئۇن، مەن سېنى سۇ ئاستىدىن قۇتۇلدۇرۇپ،

قۇرۇقلۇققا چىقىرىپ قاراڭغۇ زىنداندىن بوشاتتىم. شۇنىڭ بەدىلىگە سەن مېنى ئولتۇردىمەن؟“ دەپ سوراپتۇ بېلىقچى.
”توغرا، سېنى ئولتۇرۇشتىن باشقا ئامال يوق. قايسى ئولۇم بىلەن ئولسىەن“ دەپتۇ دىۋە.

”سەن مېنى ئولتۇرگىدەك نىمە كۇنا قىلدىم؟“ دەپتۇ بېلىقچى.
”ئانداق بولسا سەن مېنىڭ سەرگۈزەشتىمنى ئاڭلا!“ دەپتۇ دىۋە بېلىقچىغا قاراپ خىتاب قىلىپ.

”سوزنى قىسقا قىل! — دەپتۇ بېلىقچى — چېنىم توشۇغۇمغا كېلىپ قالدى.“

”مەن دەپتۇ، — دىۋە بېلىقچىغا قاراپ، — مۇرت ① دىۋىلىرىدىن بولمەن. مەن داۋۇت ئوغلى سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ شەرىئىتىگە خىلاپلىق قىلغىنىم ئۈچۈن، مېنى جازالاشقا سۇلايمان ئوزىنىڭ ۋەزىرى ئاسىپ ئىبنى بەر خىيانى ئىرئەتتى. ئۇ ۋەزىر مېنى قولغا چۈشۈرۈپ، سۇلايماننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. سۇلايمان مېنى بەيئەت قىلىپ، دىنىغا كىرىشكە دەۋەت قىلدى. مەن رەت قىلدىم. مېنىڭ بۇ جاۋاۋىمنى ئاڭلىغان سۇلايمان بۇ كۆپنى ئالدۇردى. مېنى كۆپنىڭ ئىچىگە سالدۇردى. ئاغزىنى قەلەي بىلەن كەپشەلتىپ، موھرىنى باستى. جىنلارغا ئەمر قىلىپ، مېنى دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا تاشلاتتى. دەريانىڭ تېگىدە يۈز يىل ئاقتىم. ئوز — ئوزەمگە: ”كىم مېنى شۇ بالادىن قۇتۇلدۇرسا، ئومرۇم بويى شۇنىڭ خىزمىتىنى قىلاي“ دىدىم. يۈز يىل ئوتتى. لېكىن ھىچكىم مېنى قۇتۇلدۇرمىدى. يەنە يۈز يىل ئوتتى. ”قۇتقازغان كىشىگە دۇنيانىڭ بايلىغىنى بېرەي“ دەپ قەسەم

① مۇرت — دىۋىلەر تائىپىسىنىڭ بىر خىلى.

قىلدىم. ھىچكىم مېنى قۇتقازمىدى. شۇنىڭ بىلەن، يەنە يۈز يىل ئوتۇپ كەتتى. "كىم قۇتقازسا ئۈچ خىل تىلگىنى بېرىمەن" دەپ ئەھدى قىلدىم. توپ - توغرا توت يۈز يىل ئوتتى، ھىچكىم قۇتقازمىدى. بۇ ھالغا زادىلا چىدىماي غەزەپلەندىم. "ئەمدى مېنى كىم قۇتۇلدۇرسا ئۇنى ئولتۇرەي. لېكىن ئولتۇرۇشتىن بۇرۇن قايسى خىل ئازاپ بىلەن ئولتۇرۇشنى ئوزىدىن سوراي" دەپ نىيەت قىلدىم. سەن مېنى ئولۇمدىن قۇتۇلدۇر - دۇڭ. شۇنىڭ ئۈچۈن، سېنىڭدىن سوراي - مەنكى، قايسى ئۇسۇلدا ئازاپلاپ ئولتۇرەي.

بېلىقچى دىۋىگە يالۋۇرۇپتۇ. ئەمما دىۋە ئوز سوزىدە قاتتىق تۇرۇپ ئاپتۇ. بېلىقچى بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ياخشلىق قىلسام كۈتۈپ ئاندىن ۋاپا،

ئەكسچە دۈشمەن بولۇپ قىلدى جاپا.

ئادىگە قارىماي قىلساڭ ساۋاپ،

ئاقشۈت بورە كەبى قىلغاي جاۋاپ.

دىۋە بېلىقچىغا قاراپ:

"سەن تېخىلا كۈن كەچۈرىمەن دەۋاتامسەن؟ تىرىكلىكتىن ئۈمىدىڭنى ئۇز. بول چاقتان، سېنى قانداق قىلىپ ئولتۇرەي" دەپتۇ.

بېلىقچى ئوزىنىڭ سوزلىرى دىۋىگە تەسىر قىلمىغىنىنى كورۇپ، ئوز - ئوزىگە: "بۇ دىۋە تۇرسا، مەن ئەقىل ئىگىسى - تەدبىرلىك ئىنسان تۇرسام، ئۇنىڭ ھىلە - مېكرىسىگە ئالدىنىپ قالسام، ماڭا ئۇيات ئەمەسمۇ؟" دەپ تەسەللى بېرىپتۇ. كېيىن دىۋىگە قاراپ:

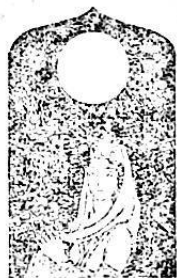
”ئولۇمدىن قۇتۇلالمايدىغانلىغىمغا كوزۇم يەتتى. ئەمما ئولۇغ سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئەڭگۈشتىرىگە ئويۇلغان ئاللانىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىپ، سەندىن بىر نەرسىنى سورايمەن. راستىنى ئېيت. شۇ بويۇڭ بىلەن مۇشۇ كىچىككىنە كۆپكە قانداق سىغىدىك؟ بۇنىڭغا سېنىڭ بىر پۇتۇڭ ئەمەس. ئەقەللى بىر قولۇڭمۇ سىغمايدۇ! بۇ ئىشقا مەن ھەيران!“ دەپتۇ.

”مېنىڭ كۆپتىن چىققانلىغىمغا تېخىچىلا ئىشەنمەسەن؟“ دەپتۇ دېۋە ۋاقىراپ.

”ئوز كوزۇم بىلەن كۆرەلگىچە ھىچ نەرسىگە ئىشەنمەيمەن!“ دەپتۇ بېلىقچى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ سوز باشلاپتۇ شەھرىزاد، — بېلىقچىنىڭ سوزىنى ئاڭلىغان دېۋە بىر سىلكىنىپتۇ. دە، تۇتۇنگە ئايلىنىپ، ھەممە تەرەپكە يېپىلىپتۇ. كېيىن ئاستا — ئاستا كۆپكە چۈشۈشكە باشلاپتۇ. تۇتۇن تامامەن كۆپكە كىرىپ بولۇشى بىلەنلا، بېلىقچى دەرھال كۆپنىڭ ئاغزىنى بۇرۇنقىدەك قىلىپ بېكىتىپتۇ.

توتىنچى كېچە

ئۇزۇكنىڭ ئىزى بىلەن كەپشەنى جايغا قويۇپتۇ. دېۋىگە قاراپ: ”خوش، ئەھۋالنىڭ قانداق؟ ئەمدى سەن قانداق ئولۇم بىلەن ئولۇشنى خالايسەن؟ — دەپ قىچقىرىپتۇ، — مەن ھازىرلا سېنى دەرياغا تاشلايمەن — دە، ئوزەم شۇ يەرگە ئىمارەت سېلىپ

بېلىقچىلار كەلسە، بۇ يەردە ئادەم يەيدىغان دىۋە بار، دەپ
ئۇلارنى قايتۇرىمەن.

دىۋە ئۆزىنىڭ ئالدىغا ئالغىنى بىلىپ، كۈپتىن چىقىش ئۈچۈن
ھەركەت قىلىپ كورۇپتۇ، تىپىچە كەلپ بېقىپتۇ، لېكىن چىقالماپتۇ.
ئاخىرى: "ساڭا چاخچاق قىلغان ئىدىم" دىيىشكە مەجبۇر بولۇپتۇ.
"ئەي دىۋىلەرنىڭ ئەسكىسى، دەپتۇ بېلىقچى، سەن ئادەم
بىلەن ئويناشتىڭ، ئەمدى كۈپنىڭ ئىچىدە سېسىپ ياتقىنىڭ ياتقان."
بېلىقچى كۈپنى دەريا لېۋىگە ئېلىپ كەپتۇ. نىمە ئۈچۈندۇر
دىۋە: "يوق-يوق" دىگەدەك. بۇنىڭغا قارشى بېلىقچى: "ھە...
ھە... دىگەدەك. نىمە قىلماقچىسەن؟" دەپتۇ ئاخىر دىۋە
يۇمشاق ۋە يېلىنغان ئاۋاز بىلەن. "تېخى بىلىمدىڭمۇ سېنى
دەرياغا تاشلايمەن. سەككىز يۈز يىلمۇ، ياكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق-
مۇ، ئىشقىلىپ، مۇشۇ سۇ ئاستىدا مەڭگۈ قالسىن ۋە ئەبىدى
ئاقسىن. باشتا: 'سەن مېنى ئولتۇرما، ئۈزەڭگە ياخشى بولىدۇ.
مېنى ئولتۇرسەڭ، ئۈزەڭمۇ ئۇزۇن ئومۇر كورمەيسەن' دەپ ئېيتتىم.
سوزۇمگە قۇلاق سالدىڭ، تېخى مېنى ئالدىماقچى بولىدۇڭ. ئەمدى
ئۈزەڭ قولغا چۈشتۈڭ، ئىككىمىزنىڭ ئىشىمىز يۇنان شاھ بىلەن
ئۇنىڭ ۋەزىرى، ھېكىم رويانىنىڭ ۋە قەسگە ئوخشاپ قالدى."
"خوش، يۇنان شاھ بىلەن ھېكىم رويانىنىڭ ۋە قەسى قانداق
ئىكەن؟" دەپ سوراپتۇ دىۋە.

يۇنان شاھ بىلەن ئۇنىڭ ۋەزىرى ۋە ھېكىم
رويانىنىڭ ۋە قەسى

قەدىمقى زاماندا، رۇم مەملىكەتلىرىنىڭ بىرىدە، پارسىلار

شەھىرىدە بىر پادىشا ياشىغان ئىكەن. ئۇنىڭ ئىسمى يۇنان شاھ ئىكەن، ئۇ، مەشھۇر شاھلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇنىڭدا تۇرلۇك مال ۋە قورال-ياراق، ھەر خىل نەرسىلەر ھەددىدىن تاشقىرى كۆپ ئىكەن. ئۇنىڭ بەدىنىگە پېسە كېسىلى پەيدا بولپتۇ. تىۋىپلار، ھېكىملەر ئۇنى داۋالاپ ساقايتىشقا ئاجىز كەپتۇ. ئۇنىڭ كېسەلىگە قارشى ئىچىدىغان، سۇر كەيدىغان، سېپىدىغان دورىلاردىن ھەممىنى ئىشلىتىپتۇ. ئەمما ھىچقايسىسىنىڭ پايدىسىنى كۆرمەپتۇ. شۇ كۈنلەردە يۇنان شاھنىڭ شەھىرىگە ياشانغان بىر ھېكىم كېلىپ قاپتۇ. ئۇنى ھېكىم رويانى دەيدىكەن. ئۇ، ئالىم كىشى بولۇپ يۇنانچە، پارىسچە، رۇمچە، ئەرەبچە تىللارنى بىلىدىكەن. سوزنى تولىمۇ كامالەتكە يەتكۈزۈپ قىلىدىكەن. تىبابەتچىلىك ئىلمى ۋە ئىلمى نۇجۇمدا ئۇنىڭ ئالەمدە تەڭدىشى يوق ئىكەن. ئۇ، بىلىملەرنىڭ پۈتۈن قائىدىلىرىنى، ھەممە ئاساسلىرىنى ئۆزىگە ياخشى ئۆزلەشتۈرۈۋالغان ئىكەن. ھەممە ساھەلەردە نىمىلەر پايدىلىق، نىمىلەر زىيانلىق ئىكەنلىكىنى كەم-كۈتسىز بىلىدىكەن. ئوسۇملۇكلەرنىڭ تۈرلىرىنىمۇ ئۇچىدىن-يىلتىزغىچە بىلىدىكەن؛ ئوسۇملۇكلەرنىڭ گۈل-چىچەكلىرى، شاخ-يوپۇرماقلىرى ئۇنىڭ ئالدىدا تىلغا كىرىپ سۆزلەيدىكەن؛ ئۇ تۇرلۇك كېسەللىكلەرنى داۋالاشتىلا داڭلىق بولۇپ قالماستىن، پەلسەپە بىلىمىدىمۇ ھىچكىمدىن قېلىشمايدىكەن. ھېكىم رويانى بىرنەچچە كۈندىن كېيىن شاھنىڭ كېسىلىنى ئاڭلاپتۇ. ئۇنىڭ كېسىلىنى ھازىرغىچە ھىچكىمنىڭ داۋالىيالمىغانلىغىنى ئۇقۇپتۇ. ئەتىسى ئۆزىنىڭ يېڭى كىيىملىرىنى كىيىپ شاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ تازىم قىپتۇ. پادىشاغا مەڭگۈلۈك دولەت، پۈتمەس-تۈگمەس كۈچ-قۇۋۋەت، بەخت-

سائادەت تىلەپ دۇئا قىلىپتۇ. شۇ قاتاردا ئۆزىنىڭمۇ تىۋىپلىكىنى ئۇقتۇرۇپتۇ.

“مەن، دەپتۇ ھېكىم، تىۋىپلار داۋالىيالىغان بۇ كېسىلگىزنى داۋالاپ ساقايتىش ئۈچۈن كەلدىم. خالىسىڭىز ھىچنەرسە ئىچكۈزمەي ۋە ھىچنەرسە سۈرمەي داۋالايەن.”

يۇنان شاھ بۇ سۆزگە ھەيران بوپتۇ ۋە ھېكىمگە قاراپ: “ئەگەر بۇ كېسىلىمگە دورا قىلساڭ، بۇنىڭ بەدىلىگە چوڭ مۇكاپات بېرىمەن! تىلەكلىرىڭگە يەتكۈزۈمەن، بالا - چاقىلىرىڭغا زور ئىنئام ۋە سوغىلار تەقدىم قىلىمەن. سېنى ئۈزۈمگە مەسلىھەتچى قىلىۋالەن” - دەپ تون كىيدۈرۈپتۇ. زور ھۆرمەت كورسىتىپتۇ. ئاندىن شاھ:

“دورا - دەرمانسىز ساقايتىمەن دىگىنىڭ راستمۇ؟” دەپ يەنە سوراپتۇ.

“راست، سىزنىڭ بەدىنىڭىزگە ئازار يەتكۈزمەي داۋالايەن!” دەپتۇ ھېكىم.

“ئەي ھېكىم - دەپتۇ شاھ قىزىقىپ، - بۇ ئىشنى قايسى سائەتتە باشلايسىز؟ ئىلاجى بار تېزراق ئىشلىسىڭىز؟”

ھېكىم “بېشىم بىلەن” دەپ ئىتائەتچانلىق بىلدۈرۈپ، شاھنىڭ ئالدىدىن چىقىپتۇ. بىر ئويىنى ئىجارىگە ئېلىپ كىتاپ -

لىرىنى، دورا - دەرمانلىرىنى، خۇش بۇي يىلتىز لارنى شۇ ئويىگە چۈشۈرۈپتۇ. يىلتىز ۋە باشقا دورا - دەرمانلاردىن ئوتتۇرىسى

كاۋاك نەيچە ياساپتۇ. ئۇنىڭغا قايچۇققا ئوخشاش نەرسە ئىشلەپتۇ. ئۇنىڭغا كاپتۇك دەپ ئات قويۇپتۇ. ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى تەق

قلىپ ئەتىسى ئەتىگەندە شاھ ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئوردىغا

ھېچنەمە قالمايلىغىنى كورگەن شاھنىڭ ئاپپاق كۈمۈشتە
سەرلىغاندەك تاپتازا بەدىنىنى كورۇپ شاتلىغى چېكىدىن ئاشقان
ئىكەن. ھېكىمنى كورۇپ شاھ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنى
قۇچاڭلاپ سۇيۇپ كېتىپتۇ. ئوز يېنىدىن جاي بېرىپ، قىسمەت باھا
سوغات تەقدىم قىپتۇ. چەكسىز خوشلۇقتىن كوڭلى تاغدەك
كوتىرىلىپتۇ، كوزىگە ئالەم يېڭىدىن يورۇپ كېلىۋاتقاندا ك بولۇپ
كورۇنۇپتۇ. شۇ چاغدا ھېكىم بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

تېۋىپ خۇلقىغا ھىچ ۋاقىت بولما مۇھتاج،

ئەل ساڭا مۇھتاج، سەن بولما مۇھتاج.

سالامەت بول ھەممە ئالىم شۇنى ئىستەر،

ئىلاھا، ھېچنىمگە سەن بولما مۇھتاج.

ئەتىسى تاڭ ئاتقاندىن كېيىن شاھ ئوردىغا كېلىپ تەختىگە
چىقىپتۇ. دولەت ئەرباپلىرىمۇ شاھ ھوزۇرىغا كېلىشىپتۇ. ھېكىممۇ
كىرىپ كەپتۇ. شاھ ھېكىمنى كورۇپ، خوشلۇغىدىن دەرھال
ئوردا داستىخاننى سالدۇرۇپ بىللە تاماق يەپتۇ. تاماقتىن
كېيىن ئۇنىڭ بىلەن سوھبەت قىپتۇ. كەچ كىرگەندىن كېيىن
شاھ ھېكىمگە قىممەتلىك كىيىم، ئىككى مىڭ تىللا پۇل بېرىپتۇ.
ئوزىنىڭ يورغىسىغا مىندۇرۇپ ئويىگە ئۇزىتىپ قويۇپتۇ. يۇنان
شاھ ھېكىمنىڭ دانالىغىغا قايىل بولۇپ: ”بۇ ھېكىم بىر نەرسە
ئىچۇرمەي ھەم سۇركىمەي بەدىنىمنى داۋالىدى. ھېكىمەت
بۇنىڭدىن ئارتۇق بولماس، شۇنىڭ ئۇچۇن بۇ كىشىگە ھەرقانچە
كوپ نەرسە ئىنئام بەرسەممۇ يەنە ئاز. ئەڭ ياخشىسى ھېكىمنى
ئوزەمگە دائىملىق مەسلىھەتچى قىلىپ، ئۇنىڭ ئەقلىدىن پايدىلى-
نىشىم كېرەك“ دەپ ئويلاپتۇ. شاھ كېسىلىدىن قۇتۇلغاندىن

كېيىنكى كېچىلىرىنى ناھايىتىمۇ خوشال ئۆتكۈزۈپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، يەنە ئاۋالقى كۈندىكى ئەھۋالنىڭ ئەينەن ئۆزى تەكرارلىنىپتۇ. پەقەت بۇ قېتىم قىممەتلىك كىيىم - كىچەك قىسقارتىلىپ، باشقا مۇكاپاتلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئورنىغا مىڭ تىللا پۇل بېرىپتۇ. ھېكم شارقا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، ئويىگە قايتىپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، شاھ ھەر كۈندىكى ئادىتى بويىچە دىۋانغا چىقىپتۇ. ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر ۋە باشقا دولەت ئەربابلىرى شاھ ئالدىغا يىغىلىپتۇ. شاھنىڭ ئاچكوز، نەزىرى پەس، كورەل - مەس، نىيىتى يامان، بېخىل، كىشىلەرنىڭ گۈلىنى تىكەنگە ئالماشتۇرۇشقا ھەر دائىم چارە ئىزلەيدىغان ئىچى زەھەر بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. شاھ بىلەن ھېكم ئارىسىدا پەيدا بولغان بۇ يېڭى دوستلۇقنى كورۇپ، ئۇنىڭ كوزلىرى چانغىدىن چىقىپ كېتىشكە ئازلا قاپتۇ. ھېكمگە بېرىلگەن مۇكاپات ئۇنىڭ قارا يۈزىگە زىققەك سانچىلىپ، ئىچىدىن قان كېلىپ يۇرۇپتۇ. ئۇ بۇ بىرنەچچە كېچىنى ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزۈپتۇ. شۇڭا بۇ مېھرىۋان - لىقنى ئىزىدىن چىقىرىش ئۈچۈن ھەر خىل ھىلە - مىكىرلەر ئىشلىتىشكە كىرىشىپتۇ.

ئاخىرى ئۇ ئۆزىنى ناھايىتىمۇ غەمخور قىلىپ كورسىتىپ، شاھنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ يەرنى سۇيۇپتۇ.

“ئەي ئەسىرىمىزنىڭ پۇشتى پاناھى - دەپتۇ ئۇ، - سىز ھەممىگە ھىساپسىز ياخشىلىق قىلغان زات. سىزگە بىر مۇھىم مەسلىھەتتىم بار، ئەگەر ئۇنى ئېيتىمىسام ئالدىڭىزدا گۇناكار بولىمەن. ماقۇل كورسىڭىز سىزگە ئېيتىمەن.”

ھاياجانغا چۈشكەن شاھ جەددەلەشەپ:

“قانداق مەسلەھەت؟” دەپ سوراپتۇ.

“ئەي ئۇلۇغ شاھىم، — دەپتۇ ۋەزىر، — ھوكۇمالار ياخشى ئويلىماي ئىش قىلغانلارنىڭ ئاقسۈستى پاجىدەلىك، دىگەن. بايقىشىمچە، بۈگۈن شاھىمىز ئوز دۈشمىنىگە مېھرى - شەپقەت ياغدۇرماقتا، ئايىغىغا پالتا چاپماقچى بولغان كىشىگە ئىززەت ۋە ھۆرمەت كۆرسەتمەكتە. ئۇنى ئەڭ يېقىن دوست كۆرۈپ، نۇرغۇن پۇل سەرپ قىلماقتا. مەن بۇ يولسىز ھەركەتتىن ناھايىتى ئەنسىرىمەكتىمەن.”

شاھنىڭ غەزىۋى كېلىپ، رەڭگى تاتىرىپ: “كىم ھەققىدە گەپ قىلىۋاتىسەن؟ دۈشمەن دىگەننىڭ كىم؟” دەپ سوراپتۇ.

“ئۇخلىغان بولسىڭىز ئۇيقۇدىن كوزىڭىزنى ئېچىڭ! ئەي شاھىم، مەن ھېكم رويانى توغرىسىدا گەپ قىلىۋاتىمەن.”

“ئۇ مېنىڭ جاندىن ئېزىز دوستۇم. مېنىڭ نەزىرىمدە ئۇنىڭدىن ھورمەتلىگرەك كىشى يوق. ئۇ مېنى ھېچكىم داۋالىيالمىغان يامان كېسەلدىن قۇتقازدى، دۇنيادا ئۇنىڭدىن كۈچلۈك ۋە دانا ھېكمىنىڭ يوقلۇغىنى ئەمەلدە ئىسپاتلاپ كۆرسەتتى. سەن قايسى يۈزۈك بىلەن شۇنداق دانا كىشىنى قارىلاشقا جۇرئەت قىلىدىڭ؟ مەن شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ ئايلىغىغا مىڭ تىللادىن مۇئاش بېرىشنى ئويلاپ تۇرۇپتىمەن، ھەقىقەتتە بولسا، ئۇنىڭغا ئوز مەملىكىتىمىنىڭ يېرىمىنى بولۇپ بېرىپ دولتىمگە شېرىك قىلساممۇ ئازلىق قىلىدۇ. بۇ سوزلەرنى سەن كۆرەلمەسلىك ۋە ئىچى قارىلىق بىلەن دەۋاتامسەن، قانداق؟ سوزۇڭگە كىرىپ ھېكمىنى ئولتۇرسەم، شاھ سىندىپادقا ئوخشاش، كېيىن

پۇشايمان قىلسام، ئاخىرى بېرىپ بۇ پۇشايماننى ئالدىغان قاچا تاپالماي شەرمەندە بولسام - ھە؟ بىلىپ قوي، شاھ سىندىباد ھىكايىسى تېخى ئېسىمدە!" دەپتۇ شاھ ئاچچىقى بىلەن.
"سىندىباد ۋە قەسىنى سوزلەپ بەرسىڭىز" - دەپتۇ ۋەزىر سورۇنۇپ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ سوز باشلاپتۇ شەھرىزاد، — يۇنان شاھ سىندىباد ۋە قەسىنى ھىكايە قىلىپ سوزلەشكە كىرىشتى.

شاھ سىندىباد ھىكايىسى

پارس مەملىكەتلىرىنىڭ بىرسىدە، سىندىباد بەشىنچى كېچە ئىسىملىك بىر پادىشا بار ئىكەن. ئۇ، ئويۇن - كۈلكنى ۋە شىكار قىلىشنى ناھايىتىمۇ ياخشى كوردىكەن. ئۇنىڭ ئوزى تەربىيىلەپ چوڭ قىلغان بىر قارچۇغىسى بولۇپ، ئۇنى كېچە - كۈندۈز قولدىن چۈشۈرمەي ئاسرايدىكەن، ئوۋغا چىقسا بىللە ئېلىپ چىقىدىكەن. شىكار ئۈستىدە تاماق يېيىش ۋە سۇ ئىچىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئالتۇندىن قاچا ياستىپ، قاچىغا باغ بېكىتىپ بېرىپتۇ. باغنى قارچۇغىنىڭ بوينىغا ئېسىپ قويۇپتۇ. بىر كۈنى شاھ تەختكە كېلىپ ئولتۇرغاندا، ئوۋ قۇشلىرىغا قارايدىغان باخشى شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ شىكارغا چىقىدىغان ۋاقىتنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىپتۇ. شاھ ھازىرلىقىنى پۈتتۈرۈپ، قار -

چۇغىسىنى قولغا قوندۇرۇپ بىر ۋادىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ يەرگە تۇزاق قۇرۇپ تۇرسا، بىر كىيىك كەپتۇ. شاھ كىيىكنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ قىستاپ كېلىپ تۇتۇشنى، كىيىكنى تۇتالماي، ئالدىدىن قاچۇرۇۋەتسە، شۇنىڭغا ئولۇم جازاسى بېرىدىغانلىغىنى ئېلان قىپتۇ. ئوۋچىلار كىيىكنى توت تەرەپتىن ھالقا شەكلىدە ئوراپتۇ. كىيىك بىردىنلا ئايلىنىپ شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ ھورمەت قىلغاندەك بېشىنى ئېگىپتۇ. كېيىن قولىنى كوكسىگە ئېلىپ ئىگىشىپ ئايىغى بىلەن تىك تۇرۇپتۇ. شاھ كىيىكنىڭ بېشىنى سىلاپتۇ. شۇ ۋاقىتتا كىيىك شاھنىڭ بېشىدىن سەكرەپ ئوتۇپ دەشتى - باياۋانغا قاراپ قېچىپتۇ. شاھ ئوۋچىلارغا قاراپ، ئۇلارنىڭ بىر بىرىگە كوز قىسىشۋاتقانلىغىنى كورۇپتۇ. شاھ ۋەزىرىدىن:

“ئۇلار نىمە دىيىشۋاتىدۇ؟” دەپ سوراپتۇ.

ئۇلار: “شاھ كىيىكنى قاچۇرغان كىشىگە ئولۇم جازاسى بېرىلىدۇ، دەپ ئېلان قىلغان. ئەمدى شاھنىڭ ئالدىدىن قاچتى، دىيىشۋاتىدۇ” دەپتۇ ۋەزىر.

“ئېنىمدە جېنىم بار ئىكەن، مەن ئۇنى تۇتۇپ كەلمەي قويمايەن!” دەپتۇ - دە، شاھ كىيىكنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كېتىپتۇ. كىيىككە يېتىشكەن ھامان قارچۇغىسىنى قويۇپ بېرىپتۇ، كىيىكنىڭ بېشىغا كېلىپ قونغان قارچۇغا ئۇنىڭ كوزلىرىنى چو-قۇشقا باشلاپتۇ. تېخى تامامەن چوقۇپ بولماستىن، شاھ يەنىلا بىلەن ئېتىپ كىيىكنى يىقتىپتۇ، بېرىپ بوغۇزلاپتۇ. تېرىسىنى سويۇپ غانجۇغىلاپتۇ. كۈن ئىسسىق، دەشتتە سۇ يوق ئىكەن. شاھمۇ، ئاتمۇ ئۇسساپتۇ. يىراقتىن كوزىگە بىر تۇپ دەرەخ كورۇنۇپتۇ. يېقىن بېرىپ قارىسا، ئۇنىڭدىن خۇددى ياغدەك سۇ تامىچىپ

چۇشۇۋاتقان ئىكەن. شاھنىڭ قولىدا شكار پەلىيى بار ئىكەن. قارچۇغنىڭ بويىندىكى ئالتۇن قاقچىنى ئېلىپ تامچىلاپ ئېقىپ چۇشۇۋاتقان سۇغا تۇتۇپتۇ، قاچا تولۇپتۇ، شاھ ئەمدى ئىچىدى دېيىشكە قارچۇغا قانىتى بىلەن ئۇرۇپ توكۇۋېتىپتۇ. شاھنىڭ ئاچچىقى كېلىپ غەزىۋى ئورلىگەن بولسىمۇ ئوزنى بېسىۋېلىپ، "قارچۇغا ئۇسىغان بولسا كېرەك" دەپ ئويلاپ، ئىككىنچى قېتىم قاقچىنى يەنە تولدۇرۇپتۇ. شاھ ئۇنى قارچۇغغا تۇتقان ئىكەن، قارچۇغا قانىتى بىلەن يەنە ئۇرۇپ توكۇۋېتىپتۇ. ئۈچىنچى قېتىم يەنە توشقۇزۇپ ئېتىغا تۇتسا قارچۇغا يەنە قانىتى بىلەن ئۇرۇپ توكۇۋېتىپتۇ. "ھەي بەختسىز قۇش، مېنىمۇ، ئاتنىمۇ، ئوزەڭنىمۇ سۇدىن مەرۇم قىلدىڭ" دەپ كايىپ قىلىچىنى قىندىن سۇغۇرۇپ ئاپتۇ. ئاچچىقلاپ قارچۇغنىڭ قاناتلىرىنى قىرقىپ تاشلاپتۇ. شۇ چاغدا قارچۇغا بېشىنى كوتىرىپ دەرەخنىڭ توپىسىگە ئىشارەت قىلغاندەك قارايتۇ. شاھمۇ قارىسا دەرەخنىڭ ئۈستىدە بىر ئىلان ياتقىدەك. ئېقىپ چۇشكەن ياغدەك تامچا-تامچا سۇ شۇ ئىلاننىڭ تۇمشۇغىدىن ئېقىپ چۇشۇۋاتقان زەھەر ئىكەن. شاھ قارچۇغنىڭ قانىتىنى كەسكىنگە پۇشايماق قىپتۇ. كىيىك گوشنى ئاپتۇ-دە، ئېتىغا مىنىپ يولغا چۇشۇپتۇ. ئوردىغا كېلىپ كىيىكنى ئاشىپەزگە قورۇشقا بېرىپتۇ. ئوزى تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ، قارچۇغا قولىدا ئىكەن، ئۇ بىردىنلا قاتتىق چىقىراپ ئولۇپتۇ. شاھ دادۇ-پەريات قىپتۇ، شاھنى ئولۇمدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالغان قارچۇغنىڭ ئولۇمى شاھقا بىر قەدىناس ئاغىنىسىدىن ئايرىلغاندەك بىلىنىپتۇ. شاھ سىندىبادنىڭ ھىكايىسى مانا شۇنىڭدىن ئىبارەت، دەپتۇ شاھ.

يۇنان شاھ ھىكايىنى ئۈگەتكەندىن كېيىن، ۋەزىر يەھ
سوزگە كىرىشىپتۇ.

”ئەي ئۇلۇغ شاھ، رويانى ھېكىم ھىلىغىچە ھىچكىمگە يامان-
لىق قىلغىنى يوق. مەنمۇ شەخسەن ئۈنەگدىن يامانلىق كورمۇ-
دۇم. بۇ گەپلەرنى مەن سىزگە ناھايىتى كويۇنگەنلىكىمدىن
ئېيتىۋاتىمەن. بۇنىڭ توغرىلىقىنى تېز ئارىدا ئوزىڭىزمۇ بىلىپ
قالارسىز. بولمىسا پادىشانىڭ ئوغلىغا ھىلە قىلغان ۋەزىرگە
ئوخشاش ھالاك بولىسىز“ دەپتۇ.
”ئۇ، قانداق ۋەقە ئىكەن؟“ دەپ سوراپتۇ شاھ.

ھىلىگەر ۋەزىر ھىكايىسى

پادىشالاردىن بىرىنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ، شىكارغا
بەكمۇ ئامراق ئىكەن. پادىشا ۋەزىرگە ئوغلى نەگە بارسا
شۇيەرگە بىللە ھەمرا بولۇپ بېرىشنى بۇيرۇغان ئىكەن. كۈنلەر-
نىڭ بىرىدە شاھزادە شىكارغا ئاتلىنىپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭغا ھەمرا
بولۇپ چىقىپتۇ، ئىككىسى بىللە مېڭىپتۇ. ۋەزىرنىڭ كوزى چوڭ
بىر ياۋايى ھايۋانغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، شاھزادىگە: ”ئەنە ئوۋ“ دەپ
كورسىتىپ قويۇپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ كەينىدىن ئات سېلىپ
كېتىپتۇ. بىرنەچچە مېنۇتتىن كېيىن ئۇ نەرسە كوزدىن غايىپ
بوپتۇ-دە، سەھرانىڭ بىر چېتىگە كېلىپ يوشۇرۇنۇپتۇ. شاھزادە
نەگە بېرىشنى بىلمەي يولدىن چىقىپ كېتىپتۇ. بىر يەرگە كېلىپ
قارسا، كوزىگە كول بويدا يىغلاپ ئولتۇرغان بىر قىز چېلىقىپتۇ.
”كىمىسەن؟“ — دەپ سوراپتۇ شاھزادە. ”ھىندى شاھلىرىدىن
بىرىنىڭ قىزى ئىدىم. بىر يەرگە كېتىۋېتىپ ئات ئۈستىدە

ئۇخلاپ قاپتىمەن. ئات مېنى يولدىن ئېلىپ چىقىپ، بۇ يەرگە تاشلاپ قاچتى، ھەمراھلىرىدىن، ئېتىمدىن ئايرىلىپ، نىمە قىلىشىمنى بىلمەي گاڭگىراپ تۇرمىن دەپتۇ قىز.

بۇ سوزنى ئاڭلىغان شاھزادىنىڭ دىلى ئېرىپ، قىزنى ئېتىدە-نىڭ كەينىگە مىندۇرۇپ يولغا چۈشۈپتۇ، بىر ئارالغا كېلىپ ۋەيران بولغان بىنانىڭ ئىزىغا يېقىنلاشقاندا، قىز ھاجەت قىلىش ئۈچۈن چۈشىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. شاھزادە ئۇنى چۈشۈرۈپ قويۇپ بىر مەھەل كۈتۈپتۇ. چىقىمىغاندىن كېيىن ئىزىدىن ئىستەپ كىرىپتۇ. قارىسا ناھايىتىمۇ سەت بىر دېۋە ئولتۇرغىدەك، ئۇ، بالىلىرىغا قاراپ: "بۈگۈن سىلەرگە بەكمۇ سېمىز بىر يىگىتنى ئۈزۈقلۈققا ئېلىپ كەلدىم" دەۋىتىپتۇ. "تېز ئېلىپ كىرىڭ، قوسغىمىز بەك ئاچتى" دېيىشىپتۇ بالىلىرى. دېۋىنىڭ بالىلىرىدىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان شاھزادىنىڭ رەڭگىدە قان دىدارى قالماپتۇ. ئولۇمگە بويۇن سۈنۈپتۇ. پۈتۈن ئەزايىسى - بەدىنىنى تىتىرەك بېسىپتۇ. ۋۇجۇدى قورقۇنچ بىلەن توشۇپتۇ، بىلىندۈرمەي جايغا يېنىپ چىقىپتۇ. دېۋە چىقىپ شاھزادىنىڭ رەڭگىدە قان قالماي سارغايغانلىغىنى، بەدىنىنىڭ تىتىرەۋاتقانلىغىنى كورۇپ:

"نىمىدىن شۇنچە قورقسەن؟" دەپ سوراپتۇ.

"مېنىڭ دۇشمىنىم بار، شۇنىڭدىن قورقۇۋاتىمەن!" دەپتۇ

شاھزادە.

"مەن شاھنىڭ ئوغلى دەۋاتاتتىڭمۇ؟" دەپتۇ دېۋە.

"شۇنداق!" دەپتۇ شاھزادە.

"دۇشمىنىڭگە بىرەر نەرسە بېرىپ رازى قىلساڭ قۇتۇلسەن"

دەپتۇ دېۋە.

“ياق! — دەپتۇ شاھزادە، — ئۇنىڭغا مال كېرەك ئەمەس،

جان كېرەك، مېنىڭ جېنىم كېرەك!”

دەۋە چەتلەشكەن ئىكەن، شاھزادە ئېتىغا قامچا ساپتۇ. ئات

ئۇنى ئامان — ئېسەن ئويىگە ئېلىپ كەپتۇ. شاھزادە بولغان

ۋەقەنى ئاتىسىغا دەپ بېرىپتۇ. شاھ شۇ ھامان ۋەزىرىنى جاللاتقا

تاپشۇرۇپتۇ.

“ئەي شاھ، سىزمۇ ھېكم رويانغا ئىشەنسىڭىز ئۇ سىزنى

ئەڭ پاجىەلىك ئۆلۈم بىلەن ئولتۇرىدۇ، — دەپتۇ ۋەزىر، — كېسە-

لىڭىزنى سىرتىڭىزدىن داۋالاش قولىدىن كەلگەن ھېكم يەنە

تۇيغۇزماي ھالاك قىلىشقا ئامال قىلدۇ.”

“بۇ مەسلىھەتنىڭ توغرا! — دەپتۇ شاھ، — بۇ ھېكم مېنى

ئولتۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن جاسۇس بولۇشمۇ مۇمكىن. ئەمدى

بۇنىڭ چارىسى توغرىسىدا يەنە قانداق پىكىرنىڭ بار؟”

“ھازىرنىڭ ئوزىدىلا ئۇنى قىچقىرتىپ كېلىڭ! — دەپتۇ

ۋەزىر، — كېلىشى بىلەنلا جاللاتقا تاپشۇرۇڭ، بۇيرۇق قىلىڭ،

جاللات بېشىنى ئالسۇن! شۇ چاغدىلا ئۇنىڭ زىيىنىدىن قۇتۇلسىز

ۋە تېچ ئارام ئالسىز! پەقەت شۇ چاغدىلا ئۇنىڭ سىزنى ئالدى-

شىنىڭ ئالدىنى ئالغان بولىسىز.”

“توغرا” دەپتۇ شاھ ۋە دەرھال ھېكم رويانغا كىشى

ئەۋەتتىپتۇ. بۇ ئىشلاردىن خەۋىرى يوق ھېكم سۇيۇنۇپ كەپتۇ.

ھېكم شاھقا تازىم قىلىپ، بىر شائىرنىڭ بۇ شېئىرىنى ئەسلەپتۇ:

خۇدا ساڭا ھەممە ئىشتا ھەمىشە يار بولغاي،

ئۇلۇغلۇق ئەزەلدىن ساڭا جۇپ، روزىگار بولغاي.

قاينانغا تىخ ئۇرارسەن زەپەر ساڭا بولۇپ ھەمرا.

كوكرىكى ئوقتىن تېشىلىپ دۈشمەن زار بولغاي.
 ئارقىسىدىنلا يەنە بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

كارامەت قىلىپ كورسەت ئالەمگە، بار بۇيۇك ھىكمەتنى،
 بولەك ئىلىم ئەھلى، ئۇلۇغ ھىكمەتتىن ھايا قىلسۇن.
 نامايىش قىل ئەدلىگىنى ئۇلۇغ شاھىم بۇ ئالەمگە،
 ھەممە زۇلۇم ئەھلى قان يۇتۇپ ماتەم سىرا قىلسۇن.
 نەزەر سال رەخمەت سۈيىدەك كوكەرتسۇن دەشتۇ - سەھرائى
 ئەگەر تۇچقا نەزەر تاشلار ئىكەن سەن كىمىيا قىلسۇن.
 قاراغۇ خانلارنى ئەدلى نۇرى بىلەن يورۇتقىن،
 ئادالەت نۇرى چۈشكەندە ئالەمنى زىيا قىلسۇن.

”نېمە ئۈچۈن قىچقىرىغىنىمنى بىلمەيسەن؟“ دەپتۇ شاھ ھېكىمگە
 غەزەپ بىلەن.

”ياق، بىلىمەيمەن“ دەپتۇ رويانى ھېكىم.

غەم - غۇسسدىن قاچ، ياشاش ئىستىسەڭ،
 ئوتۇپ كەتكەن ئىشقا كويۇپ بولما تەڭ.
 بۈگۈنكى ئىشىڭدىن بۈگۈن بول خوشال،
 ئەتە ئۈچۈن قان يۇتۇپ بولمىغىن ئوسال.
 بىلىمدىن تەلەپ قىل پۈتۈن مۇشكۈلۈڭ،
 ئۇ يۇرسە قاياققا شۇ بولسۇن يولۇڭ.

ئوغۇرلار ئەقىلنى تىگى يوق خىيال،
 مۇيەسسەر بولۇش - بولماسلىق ئېھتىمال.

يۇرۇپ ئېھتىمال كەينىدىن غەم يىمە،
 مۇيەسسەر بولمىسا سوز سوزلىمە.

ئۈزەڭ بەندىسەن ئاجىزۇ - قىسقا قول،
 يىغىشتۇر غەمنى، ئوينا، كۈل نوقۇل.

”سېنىڭ بېشىڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلىش ئۈچۈن فەچقارتتىم”
دەپتۇ شاھ رويانى ھېكمىگە. شاھتىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھېكمى
ئەجەپلىنىپتۇ. ۋە: ”نېمە ئۈچۈن مېنى ئولتۇرسىز، مېنىڭدىن نېمە
كۇنا ئوتتى؟” دەپتۇ.

”بىلىشىمچە، سەن مېنى ئولتۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن جاسۇس
ئىكەنسىن. شۇنىڭ ئۈچۈن سەن مېنى ئالداپ ئولتۇرۇشتىن
ئىلگىرى، سېنى ئولتۇرۇشكە قارار قىلدىم” دەپتۇ شاھ ۋە
جاللاتنى قىچقىرىپتۇ:

”بۇ مەككەرنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ يامان نىيىتىدىن
بىزنى خاتىرجەم قىلغىن!”

”مېنى تىرىك قويۇڭ، تەڭرى يانا سىزگە ئۇزۇن ئومۇر
بەرسۇن. ئەگەر، ئۇنىماي ئولتۇرسىڭىز خۇدا سىزگىمۇ ئولۇم
بېرىدۇ” دەپتۇ ھېكمى.
شاھ ئۇنىماپتۇ:

”مەن سېنى ئولتۇرمىگىچە تىنچمايمەن. چۈنكى سەن بىر-
نەرسىنى تۇتقۇزۇپ قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە كېسىلمىنى ساقايت-
تىڭ. خۇددى شۇنداق باشقا بىر نەرسىنى پۇرتىپ ياكى باشقا
بىر يول بىلەن، مېنى ئولتۇرۇۋېتىشىڭدە گەپ يوق.”
”ياخشىلىغىمنىڭ مۇكاپاتى ئولۇمۇ ھەي شاھ؟” دەپ سوراپتۇ
ھېكمى رويانى.

”كېچىكتۇرمەستىن سېنى ئولتۇرۇشۇم كېرەك!” دەپتۇ شاھ.
ھېكمى تىرىكلىكتىن ئۈمىدىنى ئۇزۇپ يىغلاپتۇ، نامەرتكە
قىلغان ياخشىلىقلىرىغا ئېچىنىپ، بىر قۇر خىيال سۇرۇپتۇ. جاللات
كېلىپ ئۇنىڭ كوزلىرىنى باغلاپتۇ. قىلىچىنى يالىڭاچلاپتۇ.

شۇ چاغدا ھېكم رويانى بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

زاماندا ھەرقاچان ۋاپا يوقتۇر،
خالدېن چىققان ھوكۇما يوقتۇر.
زالم پەلەك دەستىدىن غەپلەتتە قېلىپ،
ئىتقا چىشلەتمىگەن گادا يوقتۇر.

يەنە بۇ شېئىرنىمۇ ئوقۇپتۇ:

نەسەت قىلىپ بولمىدىم موھتىرەم،
خىيانەت قىلغان بەزىلەر بەختىيار.
نەسەت قىلماسلىققا قىلدىم قەسەم
نەسەت قىلدى مېنى خارىزار.
نەسەت يولىدىن يىراققا قاچ،
كىمكى قاچسا ئۇنىڭغا يارمەن.
نەسەت قىلىمەن يەنە نائىلاج،
ئوزەم بۇ يولغا گىرىپتارمەن.

ئاخىرىدا بۇ ئىككى مىسرانى ئوقۇپتۇ:

خەلق بېشىغا ئەدلىڭدىن سال سايە،
گۇناھىم بولسىمۇ، كەچۇر، بىغايە.

ھېكم شاھىتىن كەچۇرۇم سوراپتۇ. ئەمما شاھ ئۇنىماپتۇ.
شۇنىڭدىن كېيىن ھېكم دات - پەريات دەپ ۋاقتراپتۇ. شۇ چاغدا
شاھنىڭ يېقىنلىرىدىن بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ:

”رويانى ھېكم خۇنىنى بىز ئۇچۇن كەچۇرۇڭ. بۇ كىشى بارچە
ھېكىملەر ئاجىز كەلگەن كېسىلىڭىزنى داۋالاپ ساقايتتى، سىزگە
بىرەرگۇنا قىلغىنىنى كورگىنىمىز يوق!“ دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

”سەن، — دەپتۇ شاھ، — بۇ ھېكىمنى نىمە ئۇچۇن ئولتۇر-
مەكچى بولغانلىغىنى چۇشەنمەپسەن. ئەگەر مەن بۇنى ئولتۇرمىسەم

ئۈزۈم ئۈلمەن. مېنى ئولتۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن بۇنداق
جاسۇسلارنى ھازىرلا كورۇۋاتقىنىم يوق!

”ئەي شاھ، — دەپتۇ ھېكىم، — ئاخىرى ئولدىغانلىغىم ئېنىق
بولدى. مانا موھەت بېرىڭ. ئويۇمگە باراي، خوتۇن — بالىلىرىم
ۋە خولۇم — خوشنلار بىلەن رازىلىق ئېلىشاي، ۋە سىيەت قىلاي،
شۇنىڭ بىلەن بىللە شاھلار خىزمىتىگە لايىق قىممەت باھا بېرىڭ.
ۋەم بار. ئۇنى سىزگە تەقدىم قىلاي. غەزنىڭىزدە زىننەت
ئورنىدا ساقلارسىز!”

”قانداق كىتاپ؟“ دەپ سوراپتۇ شاھ.

”ئۇنىڭدا شۇنداق قىممەت باھا نەرسىلەر باركى، — دەپتۇ
ھېكىم، — ئۇلارنى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ خاسىيەت-
لىرىنىڭ كىچىككىنە بىر قىسمى شۇكى، مېنىڭ بېشىمنى ئالغاندىن
كېيىن ئۇچ ۋارىغىنى ئېچىڭ. شۇ بەتتىن ئۇچ قۇر ئوقۇڭ.
شۇ ۋاقىتتا كاللام سىز بىلەن سوزلىشىشكە باشلايدۇ. نىمە
سورىسىڭىز جاۋاب بېرىدۇ!”

شاھ ھەيران بولۇپ سەسكىنىپ:

”كاللاڭ ئېلىنغاندىن كېيىن ئۇ مەن بىلەن سوزلىشەمدۇ؟ ئەي
دانا“ دەپ سوراپتۇ.

”ھە ئە“ دەپتۇ ھېكىم.

”بۇ قىزىق گەپ“ دەپتۇ شاھ ۋە كىشى قوشۇپ ھېكىمنى
ئويىگە ئۈۋەتىپتۇ. ھېكىم ئويىگە بېرىپ شۇ كۈنى ئويىدىكى ئىش-
لىرىنى پۈتكۈزۈپتۇ. ئەتىسى دىۋانغا بېرىپتۇ. ئەمىرلەر، ۋەزىر-
لەر ۋە باشقا دولەت ئەربابلىرى توپلىنىپتۇ. دىۋان گۈلۈستان
تۈسىگە كىرىپتۇ. ھېكىم دىۋانغا كىرىپ كېلىپتۇ. ئىككى يېنىدا

ئىككى ساقچى قاراۋۇللۇق قىلىدىكەن. شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. قولدا بىر كونا كىتاپ بىلەن، ساپال قاچىغا سېلىنغان سۇرمىگە ئوخشاش قارا بىر نەرسىسى بار ئىكەن. ھېكم ئولتۇرۇپتۇ. بىر قاچا ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. قاچىنى ئېلىپ كەپتۇ. ھېكم قاچىنىڭ ئاغزى بىلەن باراۋەر قىلىپ دورا سايپتۇ. شاھقا قاراپ: "بۇ كىتاپنى ئېلىڭ! لېكىن مېنىڭ كاللامنى ئۆزىڭگە كىتاپنى ئاچماڭ. كاللامنى ئېلىپ شۇ قاچىغا سېلىڭ. بويۇنۇمغا مانا بۇ دورىنى سۈركەڭ. شۇنداق قىلسىڭىز قېنىم توختايدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن كىتاپنى ئېچىڭ" - دەپتۇ.

شاھ ھېكمىنىڭ كاللىسىنى ئېلىشقا بۇيرۇپ، قولغا كىتاپنى ئاپتۇ. جاللات ئۇنىڭ كاللىسىنى تېنىدىن ئايرىپتۇ. شاھ ئۇنى قاچىغا سايپتۇ. دورىنى سۈركەپ ئىكەن، قېنى توختاپتۇ. ھېكم كوزىنى ئېچىپتۇ.

"كىتاپنى ئاچ!" دەپتۇ ھېكم شاھقا. شاھ كىتاپنى ئېچىپتۇ. لېكىن كىتاپ ۋاراقلىرى بەك يەملىشىپ كەتكەنلىكتىن ئېچىلماپتۇ. شاھ بارماقلىرىنى تىلغا تەككۈزۈپ ھوللەپ ئېچىپتۇ. بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى ۋاراقلىرىنىمۇ ئاغزىنىڭ سۈيى بىلەن ھوللەپ ئاران ئېچىپتۇ. شۇنداق قىلىپ شاھ كىتاپنىڭ ئالتە ۋارىغىنى ئېچىپتۇ. لېكىن ئۇ ھېچقانداق يېزىق كۆرمەي ھەيران بوپتۇ.

"بۇنىڭدا ھېچقانداق يېزىق يوق!" شاھ ھېكمىنىڭ بېشىغا قاراپ دەپتۇ.

"يەنە بىرنەچچە ۋاراق ئاچ!" دەپتۇ ھېكمىنىڭ بېشى. شاھ يەنە ئۈچ ۋاراق ئېچىپتۇ. شۇ ئارىلىقتا پادىشانىڭ

پۈتۈن بەدىنىگە زەھەر تارقايتۇ. چۈنكى كىتاپنىڭ ۋاراقلىرى
 زەھەرلەنگەن ئىكەن. شاھ: "ۋاي سېلىپ: 'بەدىنىم زەھەرلىنىپ
 كەتتى!' دەپ ۋاقىرايتۇ." شۇ چاغدا ھېكىمنىڭ بېشى بۇ شېپىرنى
 ئوقۇپتۇ:

شاھلار زالىم بولسا ياشىمىغاى كوپ،
 ئوز زۇلمى چىقار ئوزىنىڭ بېشىغا.
 زۇلۇم قىلىپ ئەلگە سۇرسە دەۋران خوپ،
 بىر كۈنى زەھەر چۈشەر شىرىن ئېشىغا.

رويانى ھېكىم تېخى شېپىرنى تۈگەتمەي، شاھنىڭ جانسىز
 گەۋدىسى يەرگە دومىلاپ چۈشۈپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرنىڭ ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 سوزىنى شەھىرنىڭ، — ئەگەر يۇنان شاھ ئاچكوز
 ۋەزىرىنىڭ سوزىگە كىرىپ رويانى ھېكىمگە قەست
 قىلىپ ئولتۇرمىگىنىدە ئوزىمۇ ئولمەيتتى.

بېلىقچى سوزىنى تۈگىتىپ دېۋىگە قاراپ:
 "مەن سېنى ئازات قىلاتتىم. ئەمما سەن

ئالتىنچى كېچە ماڭا ياردەم قىلىش ئورنىغا ئولتۇرۇش پىكرىدە
 بولدۇڭ. شۇنىڭ ئۈچۈن سېنى كۆپكە سولاپ دەرياغا تاشلاپ
 ئولتۇرمىەن" دەپتۇ.

"ئەي بېلىقچى، — دەپ سوز باشلاپتۇ دېۋە، — گۇناھىم
 ئۈچۈن قىساس ئالما! مېنى قۇتۇلدۇرغىن. مەن سېنىڭ ئالدىڭدا

يەنە گۇناكارمەن. سەن كەڭ قوساق بول!“ ”يامانلارنىڭ قىلىشىلىرى ئاخىر ئۆزىگە بالا كەلتۈرىدۇ“ دىگەن ماقال بار. سەنمۇ ئۇ موماي بىلەن ئوتتۇرىدا ئىشنى قىلما!

”خوش، ئۇ، قانداق ئىش قىلغان؟“ دەپ سورايتۇ بېلىقچى. ”مېنى قۇتۇلدۇرمىغىچە، بۇ ئەھۋالدا تۇرۇپ ھەرگىزمۇ سۆزلىمەيمەن، مېنى سۆزلىتمەن دەپ بىكار ئاۋارە بولمىغىن“ دەپتۇ دىۋە.

”زادى دەرياغا تاشلىنىسەن. سېنى بوشتىشقا ھېچقانداق يول يوق. مەن گۇناسىز تۇرۇپ سەندىن سوراندىم، يالۋۇردۇم، يېلىندىم. ئەمما سەن ماڭا ئولۇم تىلىدىڭ. مەن ساڭا شۇنچىلىك ياخشىلىق قىلىپ، سۇ ئاستى زىنداندىن قۇتۇلدۇرغان ئىدىم. شۇنىڭغا قارىماي، ماڭا قىلغان مۇئامىلەڭ بەك كۆڭلۈمگە كەلدى. شۇنى بىلىپ قويغىنكى، مەن سېنى دەرياغا تاشلايمەن. سېنى سۇدىن تارتىپ ئالغۇچىلارغا ئارىمىزدا بولۇپ ئۆتكەن قورقۇنۇچلۇق ۋەقەلەرنى ئېيتىمەن، توسقۇنلۇق قىلىمەن. شۇ ئازاپ بىلەن ئولۇپ كېتىسەن!“

”مەرھەمەت قىلىپ، مېنى كەچۈر، — دەپتۇ دىۋە. — ئەمدى مەن ساڭا ھېچقانداق يامانلىق قىلمايمەن. مەڭگۈلۈك دولەتكە ئىگە بولۇشۇڭغا ياردەم قىلىمەن.“

بېلىقچى دىۋىنىڭ ۋەدىسىنى پۇختىلاپتۇ. قۇتقازغاندىن كېيىن ھېچقاچان يامانلىق قىلماي ھەرقاچان ياخشىلىق قىلىشقا ۋەدە ئاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن كۆپىنچە ئاغزىنى ئاچقان ئىكەن، تۇتۇن چىقىپ يېيىلىپتۇ، كېيىن تۇتۇن يىغىلىپ دىۋە ئالاقى ئەكسىگە كەپتۇ ۋە كۆپىنچە تېپىپ دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا تاشلاپتۇ. دىۋىنىڭ

بۇ ھەركىستىنى كورگەن بېلىقچى خېلى ئورقۇپتۇ. ئوزىنىڭ ئولۇمىگە كوزى يېتىپتۇ:

“ئەي دىۋە، ۋەدەڭگە ۋاپا قىل! مېنى ئىككىنچى ئالدىماس-لىق توغرىسىدا قەسەم قىلغان ئىدىڭ، مەن ساڭا ھېكىم روياڭنىڭ شاھقا قىلغان سوزىنىمۇ ئېيتىپ بەرگەن ئىدىم. ئەپۇ قىل مېنى.”

“مېنىڭ ئارقامدىن ماڭ!” دەپتۇ دىۋە كۈلۈپ. بېلىقچى ئوزىنىڭ ئولۇمىدىن قۇتۇلغانلىغىغا بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. تاغ ئۈستىدىكى تۈزلەڭلىككە يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا ئۇ يەردە بىر كۆل بار ئىكەن. دىۋە كۆل توپىسىگە كېلىپ بېلىقچىنى قىچقىرىپتۇ. بېلىقچى ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. دىۋە تور سېلىپ بېلىق تۇتۇشنى بۇيرۇپتۇ. بېلىقچى ئۇ يەردە ھەر خىل، ھەر رەڭدىكى ئاق، قىزىل، سېرىق، كۆك بېلىقلارنى كورۇپ ھەيران بوپتۇ. كېيىن تور سايىتۇ. كوتىرىپ قارىسا تورغا ھەر رەڭلىك بېلىقتىن توتىلا بېلىق چۈشۈپتۇ. بېلىقچى سۇيۇ-نۇپتۇ. چۈنكى بېلىقچى شۇ چاقىچە بۇنداق ئاجايىپ بېلىقلارنى كورمىگەن ئىكەن.

“بۇ بېلىقلارنى، دەپتۇ دىۋە، — ئېلىپ بېرىپ سۇلتانغا تەقدىم قىل! ئۇ، ساڭا يەتكىدەك دۇنيا بېرىدۇ. مېنى ئەپۇ قىل، يولنى بىلمەيمەن. چۈنكى مەن بىر مىڭ سەككىز يۈز يىلدىن بېرى سۇ ئاستىدا ئومۇر سۇردۇم. يەر يۈزىنى ھازىرلا كورۇۋاتىدەمەن. بۇ كۆلدىن پەقەت كۈنگە بىر قېتىملا بېلىق تۇتقىن.”

كېيىن ئۇ، بېلىقچى بىلەن خوشلىشىپ يەرنى تېپىپتۇ، يەر يېرىلىپتۇ. دىۋە يېرىققا كىرىپ غايىپ بوپتۇ.

بېلىقچى بېلىقنى كوتىرىپ، شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ، ئۇ يولدا كېتىۋېتىپ دىۋە بىلەن بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەدىن ھەيران بولۇپ ئويىگە يېتىپ بېرىپتۇ. بىر قاچىنى سۇغا توشقۇزۇپ، بېلىقلارنى سۇغا ساپتۇ. دىۋىنىڭ سوزىگە ئەمەل قىلىپ، بېلىق سېلىنغان قاچىنى بېشىغا قويۇپتۇ. سۇلتان ئوردىسىغا كىرىپتۇ. كېيىن سۇلتاننىڭ ھوزۇرىغا بېرىپ، بېلىقلارنى تەقدىم قىپتۇ. ئومىرىدە بۇنداق رەڭدار بېلىقنى كۆرمىگەن سۇلتان بەك ھەيران بولۇپ قاراپ قاپتۇ.

”بۇ بېلىقلارنى بۇنىڭدىن ئۈچ كۈن بۇرۇن رۇم شاھى تەرىپىدىن ھەدىيە قىلىپ ئىۋەتىلگەن ئاشپەز كېنىزەككە تاپشۇ-رۇڭلار، قورۇسۇن! ئۇ، تېخى سىنالمىغان خام ئاشپەز. ئۇنىڭ ھۇنىرىنى كۆرۈپ باقايلى“ دەپتۇ سۇلتان.

ۋەزىر بېلىقلارنى ئاشپەزگە تاپشۇرۇپ بېرىۋېتىپ دەپتۇ:

”بۇ بېلىقلار سۇلتانىمىزغا ئېلىپ كېلىنگەن ئاجايىپ تارتۇق. بار ھۇنىرىڭىزنى، قابىلىيىتىڭىزنى سۇلتان بۈگۈن كۆرىدۇ، سىز بۇ سىناقتىن پۈتۈن كۈچىڭىز، پۈتۈن ھۇنىرىڭىزنى سەرپ قىلىش بىلەنلا ئۆتەلەيسىز!“

شاھ بېلىقچىغا توت يۈز تەڭگە بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر بېلىقچىغا پۇلنى بېرىپتۇ. ئۇ، سۇيۈنگەنلىكىدىن ئويىگە خوشال - خورام قايتىپتۇ. يولدىن ئائىلىسى ئۈچۈن كېرەكلىك نەرسىلەرنىمۇ سېتىۋاپتۇ. خوتۇنىنىڭ ئالدىغا بېرىشقا ئالدىراپتۇ.

ئاشپەز بېلىقلارنى يۇيۇپ - تازىلاپ، ساپلىققا سېلىپ، ئوت

يېقىپ قورۇشقا باشلايتۇ. بىر تەرىپى قورۇلغاندىن كېيىن، ئىككىنچى بىر تەرىپىنى قورۇش ئۈچۈن ئاغدۇرۇپتۇ. شۇ ۋاقىتتا بىردىنلا ئاشخاننىڭ تېمى قاراسلاپ يېرىلىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدىن قامەتلىرى كېلىشكەن، يۈزى يۇمىلاق، توق ھاۋارەڭ ئەتلەستىن كوينەك كىيگەن، قىممەتلىك تاشلار ئورنىتىلغان تۇمار ئاسقان، ئىككى بىلىگىگە ماختاشقا ئەرزىگەدەك بىلەيزۈك سالغان، قول-لىمىرى ياقۇت-لەئلى كۈزلۈك ئۈزۈكلەر بىلەن تولغان، قولغا چىن قومۇشىدىن نەپىس دەستە قىلىنغان قامچا تۇتقان بىر قىز چىقىپتۇ. ئۇ قىز تاياق بىلەن ساپلىقنى تۇرتۇپ:

“ئەي بېلىقلار، بۇرۇنقى ۋە دەڭلارنى ئۇنتۇدۇڭلارمۇ؟” دەپ سوراپتۇ. بۇ ئاجايىپ ئەھۋالنى كورۇپ، ئاشپەز ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ. قىز بۇ سوزنى ئىككى-ئۈچ قېتىم تەكرارلاپتۇ. بېلىقلار ساپلىقتىن بېشىنى چىقىرىشىپ: “ياق-ياق!” دەپ جاۋاپ بېرىپ، ھەممىسى بىردىن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

سەن ۋە دەڭدە تۇرمىساڭ، بىزمۇ تۇرمايمىز.

سەن ئەھدىڭدىن يانغاندا بىزمۇ يانمايمىز.

سەن ئورسەڭ يۈزۈڭنى، بىزمۇ ئورۇيمىز.

بىزمۇ ھەرگىز سەن تەرەپكە يۈزنى بۇرمايمىز.

قىز بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ ساپلىقنى دۇم كومتۇرۇپ، كوزدىن غايىپ بوپتۇ. تاممۇ ئالدىنقى قىلىپىغا كەپتۇ. كېيىن ئاشپەز ھۇشقا كېلىپ قارىسا، توت بېلىقمۇ كويۇپ قاپقارا كومۇرگە ئايلىنىپتۇ. “ھەي ئىست، بىرىنچى قېتىملىق سىناقتىن ياخشى ئوتەلمىدىم” دەپتۇ كېنىزەڭ قىز ئوز-ئوزىگە كايىپ. شۇ مەھەلدە ۋەزىر كىرىپ كەپتۇ. كېنىزەڭ ئاشپەزنىڭ ئۈستىگە

كېلىپ؛ "سۇلتاننىڭ توت بېلىغى قېنى؟" دەپ سوراپتۇ، ئاشپەز يىغلاپ تۇرۇپ، بولغان ۋەقەنى بىرمۇ-بىر ئېيتىپ بېرىپتۇ. ۋەزىر بۇ ھادىسىدىن ئەجەپلىنىپ، بېلىقچىغا كىشى ئىۋەتپتۇ. بېلىقچىمۇ يېتىپ كەپتۇ.

"ئەي بېلىقچى، - دەپتۇ ۋەزىر، - مۇشۇنداق بېلىقتىن يەنە توتنى ئېلىپ كەل!"

بېلىقچى كۈلگە بېرىپ تور ساپتۇ. تورنى كوتىرىپ قارسا، بۇرۇنقىدەكلا توت بېلىق تۇرغىدەك. بېلىقنى قاچىغا سېلىپ، كوتىرىپ ئېلىپ كېلىپ، ۋەزىرگە بېرىپتۇ. ۋەزىر ئاشپەزگە بېرىپ:

"بۇنى مېنىڭ ئالدىمدا قورۇغىن، بۇ ھادىسىنى مەنمۇ ئوز كوزۇم بىلەن كورەي!" دەپتۇ.

ئاشپەز كېنىزەك بېلىقنى يۇيۇپ - تازىلاپ، ساپلىققا سېلىپ، تېگىگە ئوت يېقىپتۇ. كوپ ئۆتمەي، تام قاراسلاپ يېرىلىپتۇ. تام ئارىسىدىن ياسانغان بىر قىز چىقىپتۇ. قولىدىكى قامچا دەستىسى بىلەن ساپلىقنى تۇرتۇپتۇ؛ "ئەي بېلىقلار، ۋەدىلىرىڭلار ئېسىڭلاردىمۇ؟" دەپ سوراپتۇ قىز. بېلىقلار باشلىرىنى چىقىرىشىپ يۇقۇرىدىكى شېرنى ئوقۇشۇپتۇ.

بېلىقلاردىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان قىز ساپلىقنى ئايلاندۇرۇپ دۇم كومتۇرۇپتۇ، ئوزى غايىپ بوپتۇ. تاممۇ ئاۋالقى ئەكسىگە كەپتۇ. ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ سوز باش-
لاپتۇ شەھرىزاد، — بۇ ھال سۇلتاندىن يوشۇ-
رۇش مۇمكىن بولمىغان بىر ھادىسە، دەپتۇ
ۋەزىر ھەم سۇلتان ھوزۇرىغا كىرىپ، بۇ ۋەقە-
دىن ئۇنى خەۋەردار قىپتۇ.

يەتتىنچى كېچە

”ئوز كوزۇم بىلەن كورۇشۇم كېرەك!“ دەپ
سۇلتان بېلىقچىغا كىشى ئىۋەتكەن ئىكەن، ئۇ
يېتىپ كەپتۇ. سۇلتان بېلىقچىغا يەنە توت بېلىق ئېلىپ كېلىشنى
بۇيرۇپتۇ. بېلىقچى بېرىپ توت بېلىق ئېلىپ كەپتۇ. سۇلتان
بېلىقچىغا يەنە توت يۈز تەڭگە پۇل بېرىشنى بۇيرۇپتۇ.
”مېنىڭ ئالدىمدا ئوزەڭ قورۇغىن“ دەپتۇ سۇلتان ۋەزىرگە.
”خوپ!“ دەپتۇ ۋەزىر ساپلىقنى ھازىرلاپ، بېلىقنى تازى-
لاپ، ئوت يېقىپتۇ. بىر تەرەپنى قورۇپ، ئىككىنچى تەرەپكە
ئورىگەن ئىكەن، تام قاراسلاپ يېرىلىپتۇ. تامنىڭ يېرىلغان
يېرىدىن ناھايىتى چوڭ، ئىگىز ھەيۋەتلىك بىر قارا قۇل چىقىپتۇ.
ئۇنىڭ قولىدا يېشىل ياغاچ دەستىلىك قامچا بار ئىكەن.
”بېلىقلار، ھاي بېلىقلار، — دەپتۇ ئۇ ئالاھىدە ئاۋاز بىلەن —
شەرتلىرىڭلارنى ئۇنتۇپ قالمىغانسىلەر؟“ دەپ سوراپتۇ. بېلىقلار
ساپلىقتىن بېشىنى چىقىرىشىپتۇ. — دە: ”ياق!“ دىگەن جاۋاپنى
بېرىشىپتۇ ۋە يۇقۇرىدىكى شېرنى قايتۇرۇپ ئوقۇشۇپتۇ. كېيىن
ئۇ، ساپلىقنى تەنۇر ئورۇپ تاشلاپتۇ. بېلىقلار قارا كومۇر ھالغا
كەپتۇ. قارا قۇل چىققان جايغا بېرىپ غايىپ بوپتۇ.
”بۇ بېلىقلار قەيەرنىڭ بېلىغى؟“ دەپ سوراپتۇ سۇلتان.
”سىزنىڭ شەھرىڭىزنىڭ چېتىدىكى توت تاغ ئارىسىدا چوڭ

بىر كۈل بار. بۇلار شۇ كۈلنىڭ بېلىقى! دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ بېلىقچى.

“نەچچە كۈنلۈك يول؟” دەپ سوراپتۇ سۇلتان.

“يېرىم سائەتلىك يول!” دەپتۇ بېلىقچى. سۇلتان ھەيران بوپتۇ. دەرھال ئەسكەرلىرىگە بېلىقچى بىلەن بىللە ئاتلىنىپ يولغا چىقىشقا پەرمان بېرىپتۇ. بېلىقچى ئەسكەرلەرنىڭ ئالدىدا كېتىپ بېرىپ، دېۋىنىڭ ئاتىسى - ئانىسى ۋە ئۆزىگە لەنەت ۋە نەپەرتە بايان قىلىپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

يامانلار نەسلىدىن ياخشىلىق كۈتكىنىڭ،

كۈزۈڭگە قۇم چېچىپ كور بولۇپ پۈتكىنىڭ.

ئۇلار تافقا يامىشىپ، كۈز ئالدىلىرىدا ئومىرىدە كورمىگەن چوڭ بىر چولنى كورۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا توت تەرىپى تاغ بىلەن ئورالغان كۈل بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئىچىدە توت خىل - ئاق، قىزىل، سېرىق، كۆك رەڭلىك بېلىق كورۇنۇپتۇ. بۇ ۋەقەدىن سۇلتانمۇ، باشقىلارمۇ ئەجەپلىنىپتۇ.

“بۇ يەرنى ئىلگىرى كورگەن كىشى بارمۇ؟” دەپ سوراپتۇ

سۇلتان. ئادەملىرى بىر ئېغىزدىن:

“ئومىرىمىزگە كېلىپ كورگىنىمىز شۇ!” دېيىشىپتۇ.

“بۇ كۈلدىكى بېلىقلارنىڭ سىرلىرىنى بىلىمىگچە، شەھەرگە

قايتمايمەن. تەختىمگىمۇ ئولتۇرمايمەن!” دەپتۇ سۇلتان.

كېيىن ئۇ، قوشۇننى تاغ ئەتراپىغا جايلاشتۇرۇشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ. سۇلتاننىڭ بىلىملىك، ئەقىللىق، چارە - تەدبىرلىك، زېرەك، ھەرقانداق ئىشقا ئەقىل يۈگۈرتىدىغان دانا بىر ۋەزىرى بار ئىكەن، ئۇنى ئالدىغا قىچقىرتىپتۇ. ئۇ، سۇلتاننىڭ ئالدىغا

كېلىپ بېشى يەرگە يەتكىچە ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ.
”مىڭمىگە بىر پىكىر كەلدى، — دەپتۇ سۇلتان ۋەزىرگە، —
كەچ بولۇش بىلەن بۇ ئاجايىپ سىرنى ئۈزۈم تەكشۈرۈمەن.
ھىچكىمگە بىلدۈرمەسلىك ئۈچۈن، سەن مېنىڭ چېدىرىمنىڭ
ئىشىكىدە ئولتۇرۇپ، ئەمىرلەر — ۋەزىرلەرگە ۋە مېنى سورىغان
باشقا كىشىلەرگە: مېنى ‘كېسەل’ دەپ ئېلان قىلسەن. ئىچكىرىگە
ھىچكىمنى كىرىشكە رۇخسەت قىلمايسەن!”

ۋەزىر پىكىر بېرىشتىن ئاجىز كەپتۇ. سۇلتان كىيىملىرىنى
ئۈزگەرتىپ قىلىچىلىرىنى يالغاڭلاپتۇ — دە، يولغا چۈشۈپتۇ.
ئاخشامدىن تاڭ ئاتقىچە ئايلىنىپتۇ، چارچاپ ھېرىپتۇ. ئەمما
ھىچكىمنى كۆرمەپتۇ. بىر ئاز دەم ئېلىپ ئەتىسى كۈن بويى
يۈرۈپتۇ. ئىككىنچى كېچە باشلىنىپ تاڭ ئاتار ۋاقتىدا، سۇلتان
نىڭ، يىراقتىن بىر قارا نەرسىگە كوزى چۈشۈپتۇ. ئۇ، ئۆز
كۆڭلىدە: ”ئۇ يەردىن بۇ ئەھۋال توغرىسىدا مەلۇمات بەرگۈچى
بىرەر كىشى تېپىلسا ئەجەپ ئەمەس” دەپ سۇيۇنۇپتۇ. يېقىن
بېرىپ قارىسا، تاملىرى قارا تاشتىن ياسالغان چوڭ بىر ساراي،
ئۇنىڭ ئىشىكىنىڭ بىر قانىتى ئوچۇق، يەنە بىر قانىتى يېپىق.
لىق تۇرغىدەك. سۇلتان ئىشىك ئالدىغا بېرىپ ئاستاغنا تاقىلا
دەپتۇ. لېكىن ھىچقانداق جاۋاب چىقماپتۇ. كۈچىنىڭ بېرىچە
تاقىلدەپتۇ. بۇ نوۋەت يەنە ھىچكىم جاۋاب بەرمەپتۇ.
ئۇچىنچى، تۆتىنچى نوۋەتمۇ قاتتىق قېقىپتۇ، ھىچقانداق جاۋاب
چىقماپتۇ. ”بەلكى بۇ ساراي تامامەن بوش، ئىگىسىزدۇر” دەپتۇ
سۇلتان ئۈزىچە، كېيىن ئىچكىرىگە كىرىپ: ”ھەي سارا يۈەن! —
دەپ ۋاقىراپ قىچقىرىپتۇ سۇلتان، — مەن بىر يولۇچى، ماڭا

سەدىقە ئورنىدا بىرەر نەرسە بېرەلمەمسىلەر؟” دەپ سورايتۇ.
 جاۋاپ بولمىغاندىن كېيىن، سۇلتان بۇ سوزلەرنى يەنە ئىككى -
 ئۈچ نوۋەت تەكرارلاپتۇ، يەنە جاۋاپ بولماپتۇ. سۇلتان دادىل بولۇپ
 قەسىرنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. قارىسا، تاملىرى يۇلتۇز تامغىلىق
 يىپەك گىلەملەر بىلەن زىننەتلەنگەن، ئەمما ئۇ يەردىمۇ ھىچكىم
 كورۇنمەپتۇ. قەسىر ئوتتۇرىسىدا بىر كۆل تۇرغىدەك. ئۇنىڭ
 بۇرجەكلىرىدە ئالتۇندىن ئىشلەنگەن، يولۋاس ئاغزىدىن كۆمۈش-
 كە ئوخشاش سۇ مەۋج ئۇرۇپ چىقىپ تۇرۇپتۇ. گۈللەر ئەترا-
 پىدا قۇشلار ئۇچۇپ، گاھى - گاھى قونۇپ تۇرىدىكەن.
 قۇشلارنىڭ يىراقلارغا ئۇچۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن تورمۇ
 ئورنىتىلغان. سۇلتان ھەيران قاپتۇ. بۇلار توغرىسىدا مەلۇمات
 بەرگۈچى بىرەر كىشىنىڭ يوقلۇغىغا ئەجەپلەنگەن ۋە ئېچىنغان
 ھالدا خىيال سۇرۇپ ئولتۇرغان ئىكەن. بىردىنلا قايغۇلۇق
 ئىگرغان ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. ئارقىدىنلا كىمدۇ بىرى شېر
 ئوقۇپتۇ:

ئاھم مەخپى ئىشقى قىلدى ئاشكارا،
 تىپچەكلەپ ئوينىماقتا بۇ يۈرەك گويا،
 ئايلانماي توختاپتۇر ئەي كاج پەلەك،
 نەپەس رۇسلىغىچە ساڭا ئىلتىجا.

كوزلەر ئۇيقۇسىز، تەنمۇ بارام،
 ئارزۇ - ئۈمىتلىرىم خەۋپ - خەتەزدە،
 بىچارە كوڭلۇمنى ئاۋال قىلىپ رام،
 قۇياشتەك يۈزىگە تارتىپتۇ پەردە.

سۇلتان ئورنىدىن تۇرۇپ تاۋۇش چىققان تەرەپكە يۇرۇپتۇ.

قارىسا، ئىشىك ئالدىغا تارتىلغان پەردە كورۇنۇپتۇ. پەردىنى كوتىرىپ قارىسا، ئىگىز قىلىپ ئورنىتىلغان تەخت، ئۇنىڭ ئۈستىدە بىر ياش يىگىت ئولتۇرغىدەك. ئۇ يىگىت ناھايىتىمۇ كېلىشكەن بولۇپ، كوزلىرى، قاشلىرى، بولۇپمۇ لىۋىنىڭ ئۈستىدىكى قاپقارا خالى يۈزىگە ئاجايىپ ياراشقان.

سۇلتان سۇيۇنۇپ بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

ئايىمۇ بۇ گويىكى يېڭىدىن چىققان،
ياكى بەلەكتىكى نۇرلۇق بىر قۇياش.
ھوسنىگە ياراشقان سۈمۈل چاچلىرى،
كۈن ۋە ئاي كورسە ئانغا قوياش.
كېلىدۇ ئەنبەردەك ئەجەپ خۇش پۇراق،
كوزى چولپان يىگىتنىڭ ئوزى قەلەمقاش.

سۇلتان سالام قىپتۇ. يىگىت ئالتۇن بىلەن نەقىشلەنگەن يىپەك تونغا ئورنىنىپ ئولتۇرسىمۇ، ئۇنىڭ يۈزلىرىدىن ئاللا قانداق مۇڭ ۋە ئەلەم ئىزلىرى سېزىلىپ تۇرغىدەك. ئۇ، سالامغا جاۋاب قايتۇرۇپ:

”ئەي ئەزىز، ئورنۇمدىن تۇرالمدىم، بۇنىڭ ئۈچۈن سەندىن ئەپۇ سورايمەن!“ دەپتۇ.

جادۇ قىلىنغان شاھزادە ھىكايىسى

”ماڭا بۇ قەسىر، بۇ كول ۋە بۇ رەڭمۇ-رەڭ بېلىقلار ھەققىدە، ئوزەڭنى گاڭگىرىتىپ قويغان يالغۇز ياشىشىڭنىڭ سەۋىۋى ھەققىدە سوزلەپ بەرسەڭ“ دەپتۇ سۇلتان يىگىتكە.
يىگىتنىڭ كوز چانغى ياشقا لىق تولۇپ، ئوزىنى تۇتالماي

قايتۇ. ئاخىر ئۇ، يىغلاپ تاشلاپتۇ.

“ئەي يىگىت نىمىشقا يىغلايسىن؟” دەپتۇ سۇلتان.

“بۇنداق ئەھۋالغا چۈشكەن كىشى يىغلىماي تۇرالامدۇ! —

دەپتۇ يىگىت، — بېلىمنىڭ توۋىنى تاش.” يىگىت كىيىنى كوتۈرۈپ

كورسىتىپتۇ. كىيىن بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى سۇلتانغا تۆۋەندىكى-

دەك ھىكايە قىلىپ بېرىپتۇ.

“بۇ بېلىقلار ۋەقەسى بەكمۇ ئاجايىپ، يىڭنە بىلەن كوزنىڭ

ئېقىغا يازغىدەك ھىكايە. مېنىڭ ئاتام سۇداننىڭ پادىشاسى

بولۇپ، شۇ شەھەر، مۇشۇ ۋادىلار بىلەن تاغلارنىڭ ھەممىسى

ئۇنىڭ ھوكىمىگە بويۇن سۇناتتى. ئاتامنىڭ ئىسمى مەھمۇت

بولۇپ، يەتمىش يىل شۇ يەرلەردە ھوكۇم سۈرگەن. ئاتام ئۆلگەند-

دىن كېيىن شاھلىق ماڭا مىراس بولۇپ قالغان. تاغامنىڭ قىزىغا

ئويلىنگەن ئىدىم. ئۇ مېنى چەكسىز سۆيەتتى. مېنىڭسىز ئۇنىڭ

گېلىدىن غىزا ئۆتمەيتتى. ئۇ، مەن بىلەن بەش يىل تۇردى.

بىر كۈنى ئۇ، ھامامغا كەتتى. ئاشپەزگە كەچلىك غىزا تەييار-

لاشقا بۇيرۇق قىلدىم. ئويىگە كىرىپ، ھازىر ئولتۇرغان جايىمدا

ئۇخلىدىم. ئىككى كېنەزەكنىڭ بىرىنى بېشىمدا، بىرىنى ئايد-

غىمدا تۇرۇشقا بۇيرۇدۇم. خوتۇنۇمنىڭ يوقلۇغىدىن ئۇخلىيال-

مىدىم. كوزۇم يۇمۇلغان بولسىمۇ، ئوزەم ئويغاق ئىدىم.

بېشىمدا تۇرغان كېنەزەك ئاياق تەرىپىمدە تۇرغان كېنەزەككە:

“ئەي مەسۇدە، مەن خوجايىنىمىزنىڭ ئەھۋالىغا بەك ئېچىنمەن،

ياش ئۆمرىگە رەھىم كېلىدۇ” دىسە، ئىككىنچىسى: “ھىلىگەر

مەلىكىمىزنىڭ قىلمىشلىرى كىمنى ئېچىندۇرمايدۇ، بۇنداق

جادىگەر خوتۇننى خۇدا ئارىمىزدىن كوتەرسۇن!” دىدى. يەنە

بىرى تۇرۇپ: "خوجىمىز بۇ ئەھۋالنى سەزمەمدۇ ياكى سەزسىمۇ تۇندىمەمدۇ؟" دىسە، ئىككىنچىسى يەنە: "ئۇ ئۇيقۇدىن بۇرۇن بېرىدىغان ئۇسسۇلۇققا بەك قوشۇپ بېرىدۇ. ئەتىسى بىر نەرسىنى پۇرتىپ ھۇشىغا كەلتۈرىدۇ. مۇشۇ ۋاقىت ئىچىدە ئوزى ياسىنىپ-بېزىنىپ، نەلەرگىدۇ كېتىدۇ. قانداق بىمەنە ئىشلارنى قىلمايدۇ، دەيسەن؟ خوجىمىز بولسا ئۇقمايدۇ." دىدى. كېنىزەكلەرنىڭ سوزلىرىنى ئىشتىپ، كوز ئالدىم قاراڭغۇلىشىپ، خىيالغا چومدۇم. "بۇلارنىڭ سوزلىرى راستمۇ؟ ياكى يالغانمۇ؟" دىگەن گۇمان بىلەن كوڭلۇم خىرەلەشتى. خوتۇنۇم ھامامدىن كەلدى. داستىخان سېلىندى، غىزالاندۇق. بىرئاز سوزلىشىپ ئولتۇردۇق. ئۇ، ئۇخلاش ئالدىدىن ئىچلىدىغان شاراپنى ئېلىپ كېلىپ، ماڭا قەدەھ سۇندى. ئۇنى ئىچكەن بولۇپ، بىرچەتكە توكتۇم. كېيىن ئۇخلىغان كىشىدەك بولۇپ خورەك تارتتىم. بىردىنلا خوتۇنۇم ماڭا قاراپ: "ئۇخلا! كېچىچە ئۇخلا! ھىچ ئويغانماي ئۇخلا! سېنى كورەر كوزۇم يوق! سەن بىلەن كۈن ئوتكۈزۈشكە ئەمدى تاقەت قىلالمايمەن!" دىدى. دە، ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇپا-ئەڭلىك سۇردى. ياخشى كىيمە-لىرىنى كىيدى. ساراينىڭ ئىشىگىنى ئېچىپلا كوچىغا چىقتى. مەنمۇ ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ كەينىدىن چىقتىم. شەھەر دەرۋازىسىغىچە ئارقىسىدىن باردىم. دەرۋازا ئالدىغا كېلىپلا، ئاللا نىمىلەرنىدۇ دىدى، پەملىيەلىمدىم. قۇلۇپ ئېلىنىپ، كىچىك ئىشىك ئېچىلدى. ئۇ، ئىشىككە كىردى. ئەمما مېنىڭ كېلىۋات-قىنىمنى سەزمىدى. شەھەر سىرتىغا چىقىپ، گۈمبەز شەكلىدە ياسالغان بىر قورغانغا كىردى. مەنمۇ گۈمبەزنىڭ ئۈستىگە چىقىپ

جايلىشىۋالدىم. قارىسام، خوتۇنۇم لەۋلىرى دوردايغان، يۈزلىرى قۇم يېپىشىپ قالغان تاشتەك قوتۇر، چىرايى - شەكلى سەت بىر قارا قۇلنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ، جوزام ① كېسىلى بىلەن ئاغرىغان، پۇرۇچلاردىن قۇراشتۇرۇپ تىكىلگەن كىيىمگە ئورنىنىپ بورا ئۈستىدە يېتىپتۇ. خوتۇنۇم ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ يەرنى سۈيدى. قۇل بېشىنى كوتەردى.

“شۇ چاققىچە نىمە ئىش قىلىپ يۈرسەن؟ قېرىنداشلىرىم كەلگەن ئىدى. بەزمە قىلىشتى، ئىچىشتى. مەن سەن بولمىغان. لىقتىن ئىچەلمىدىم” دەپ ئاچچىغلاندى.

“ئەي خوجام، ئەي كوزۇمنىڭ نۇرى، ئەي مېنىڭ سۈيۈم - لۈگۈم، - دىدى ئۇ، - بىلىشىڭىز كېرەك، مەن تاغامنىڭ ئوغلى - نىڭ خوتۇنىمەن. مەن ئۇنىڭ سىياقىدىن ئەيىبنىمەن ھەم يىرگىنىمەن، ئۇنىڭ سوھىتىدىن غەزەپلىنىمەن. سېنىڭ يۈزۈڭنى قىلمىسام، شەھەرنى خاراپ قىلىپ، قاغا - قۇزغۇنغا يەم ۋە ماكان قىلىپ بېرەتتىم. ھەشەمەتلىك بىنالارنىڭ تېشىنى قۇش تېغىنىڭ ئارقىسىغا ئاپىرىپ تاشلايتتىم.”

“يالغان سوزلەيسەن! مەلئۇن! - دىدى قۇل غەزەپ بىلەن ۋاقىراپ، - قارا تەنلىكلەر شەنىگە قەسەم قىلمەنكى، بىزنىڭ ئەرلىكىمىزنى ئاق تەنلىكلەرنىڭكىدەك دەپ خام ئويلىما! ئەگەر ئىككىنچى قېتىم كېچىكسەڭ، شۇ كۈندىن باشلاپ ئالاقىنى ئۈزسەن. ئەي مەلئۇن، ئەي ئاق تەنلىكلەرنىڭ بۇزۇغى، سەن بىز بىلەن نىمەگە سۈيۈنۈپ ئوينىشىسەن!”

مەن ئوگىزىدە تۇرۇپ، ھەممە سوزلەرنى ئوز قۇلغىم بىلەن

① جوزام - داۋالاش قىيىن بولغان بىر خىل تېرە كېسىلى.

ئاڭلىدىم. ھەممە تېتىقسىزلىقلارنى ئوز كوزۇم بىلەن كوردۇم. يورۇق دۇنيا يېڭىڭىزداشتىن كوزۇمگە قاراڭغۇدەك بولۇپ تۇيۇلدى. قەيەردىلىگىمنى بىلمەيتتىم. تاغامنىڭ قىزى بولسا، قۇلغا يېلىنىپ:

“ئەي كورەر كوزۇم، سۇيۇمازۇگۇم، مۇبادا سەن ماڭا قارد-مىساڭ، ماڭا كىمنىڭ رەھىمى كېلىدۇ؟— دەپ يېلىناتتى— سەن مېنى ھەيدىسەڭ، كىم ماڭا جاي بېرىدۇ؟”
قارا قۇل كەچۇرگەندىن كېيىن، تاغامنىڭ قىزى يىغىدىن توختىدى، سۇيۇنۇپ دەرھال يېشىندى.

“كېنىزىڭىزگە يىگۇدەك بىرەر نەرسە تېپىلامدىكىن؟”
دەپ سورىدى تاغامنىڭ قىزى قارا قۇلدىن.

“لىگەننىڭ تېگىدە پىشۇرۇلغان چاشقان سوڭەكلىرى، ئاياقتا بوزا بار، ئېلىپ ئىچ، يە.” دىدى قولى بىلەن كورسىتىپ قۇل. تاغامنىڭ قىزى ئۇ كورسەتكەن نەرسىنى ئالدى، ئولتۇرۇپ يىدى، ئىچتى، قولىنى يۇدى. بورا ئۇستىدە قۇراق— ياماق يوتقانغا يوگىنىپ ياتقان قۇلنىڭ قوينغا كىردى.

بۇ ئەھۋالنى كورۇپ، ھۇشۇمنى يوقاتتىم. گۇمبەز ئۇستىدىن سېرىلىپ چۇشۇپ ئىچكىرىگە كىردىم. تاغامنىڭ قىزىنىڭ قىلى-چىنى ئالدىم— دە، ھەر ئىككىسىنى ئولتۇرۇشكە تەمشەلدىم. ئالدى بىلەن قۇلنىڭ گەدىنىگە ئۇردۇم. ئۇنى “ئولتۇردۇم” دەپ ئويلىدىم.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد سوزىنى، — قۇلنىڭ بېشىنى كېسىش ئۈچۈن چاپقان قىلىچىم تامغىنىڭ گوشى بىلەن تېرىسىنى شىلىپ چىقتى. ”ئو- تۇردۇم“ دەپ ئويلىغان ئىدىم، قاتتىق خىقە- راشقا باشلىدى. تاغامنىڭ قىزى تىپىرلاپ قالدى. مەن كەتكەندىن كېيىن ئورنىدىن

سەككىزىنچى كېچە

تۇرۇپتۇ. قىلىچىنى ئېلىپ جايغا قويۇپتۇ. شەھەرگە قايتتىم. سارايفى كىردىم. تاڭ ئاتقىچە ئۇخلىدىم. تاغامنىڭ قىزى چېچىنى قىرقىپ، ماتەم كىيىمىگە پۈركەنگەن ھالدا كىرىپ كەلدى.

”ئەي تاغامنىڭ ئوغلى! — دىدى ئۇ، — مېنىڭ قىلىدىغان ئىشلىرىمغا كاشلا قىلما! ئاڭلىدىمكى، ئانام ۋاپات بوپتۇ. ئانام ئۇرۇشتا ھالاك بوپتۇ. ئىككى بۇرادىرىمنىڭ بىرى ئىلان چېقىپ، زەھەرلىنىپ ئۆلۈپتۇ؛ ئىككىنچىسى قولۇمدا جان ئۇزدى. ھەم- مېنى بىر كۈندە ئۆلۈپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن يىغلاشقا، قايغۇرۇشقا، ماتەم تۇتۇشقا كىرىشمەن!“

بۇ گەپنى ئاڭلاپ دەرھال ئۇندىدىم. بىر دەمدىن كېيىن: ”خالغىنىڭنى قىل! قارشىلىغىم يوق!“ دەپ جاۋاپ بەردىم. ئۇ، بىر يىلنى قايغۇ- ئەلەم بىلەن يىغلاپ ئۆتكۈزدى. بىر يىلدىن كېيىن بىر كۈنى ماڭا:

”سېنىڭ سارىيىڭدا لەخمە ياساپ، قايغۇ ئويى قىلىپ شۇ ئويىدە ئوز غېمىم بىلەن ئوتۇش ئارزۇسىدىمەن.“ دەپ ئەرەز قىلدى. ”ئويلىغىنىڭنى قىل!“ دىدىم.

ئۇ، غەم ئويى قىلدى، ئويىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سەھنىگە ئوخ-
شاش گۈمبەز ياسىدى. قارا قۇلىنى ئېلىپ كېلىپ، شۇ يەرگە
ياتقۇزدى. لېكىن ئۇ بەرزەڭگىنىڭ ئۇنىڭغا ھىچ پايدىسى تەك-
مىدى. ئۇ ئىچىملىك ئىچەتتى، خالاس. مەن ئۇرۇپ يارىدار
قىلغىنىدا، ئەجىلى يەتمەي قالغان ئىكەن، ئولمەپتۇ. ئەمما
ئۇ، تىلىدىن قالغان ئىدى. تاغامنىڭ قىزى ھەر كۈنى ئەتە -
ئاخشامدا ئۇنىڭ يېنىغا كىرەتتى. گايى ئۇن تارتىپ يىغلاپ،
ئۇنىڭغا ئىچىملىك ئىچكۈزەتتى. راسا بىر يىل شۇنداق ئوتتى.
مەن چىداپ كەلدىم. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئۇشتۇمۇت مەن
ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ قالغان ئىدىم. خوتۇنۇم ئۇنىڭغا: "ئەي
دىلىمنىڭ قۇۋۋىتى، كوزۇمنىڭ نۇرى، نىمىشقا سوزلىمەيسەن؟
ئازراق بولسىمۇ سوزلە! جېنىم ئارام ئالسۇن" دەپ يېلىنىپ.
مۇنۇ شېپىرنى ئوقۇدى:

سەن كەتتىڭ، ئارقاڭدىن روھىم ئەگىشىپ،
ماڭا قۇرۇق سوڭگەكنى قالدۇرۇپ كەتتى.
ئايىرىلىش دەرتلىرى تەنگە سىڭىشىپ.
زوقۇمنى ئوغۇرلاپ، ئالدىرۇپ كەتتى.
كوزلىرىڭ ئەكسىدە قالغان سۇرىتىم،
ئوتكەندە ئەسلەتسۇن مېنىڭ قەۋرىمنى.
ئىلتىماس قىلىشقا يەتمەس جۇرئىتىم،
چۈنكى تۈگەتتىڭ تاقەت - سەۋرىمنى.

ئۇ يەنە بۇ شېپىرنى ئوقۇدى:

قورقۇنۇپچلۇق گور سۇيۇملۇك يارىمنى يوشۇردۇڭ.
قەلەمقاشلىق كوزى خۇمارىمنى يوشۇردۇڭ.
گۈللەر ئارىسىدا غۇنچىدەك تاپالماي گۈزىلىمنى.

كەلدىم ئاخشۇرۇپ، لالە زارىمنى يوشۇردۇڭ.

يا ئوغرىمۇ، ياكى دوزاخ ئىشكىسەن،
 پىردەۋىس جەننىتى يۈزلۈك نارىمنى ① يوشۇردۇڭ.
 ئاسمانمۇ ئەمەس، باغمۇ ئەمەس، بۇ ئاجايىپ،
 ئاي يۈزلۈگۈم سەۋرى نىكارىمنى يوشۇردۇڭ.

مېنىڭ ئاچچىغىم كېلىپ ئۇنىڭغا:

”شۇنچە خائىنلارچە سوزلىرىڭ، قىلغان ۋاپاسىزلىقلىرىڭ
 يېتەر ئەمدى“ دەپ قىلىچ كوتەردىم. تاغامنىڭ قىزىنى
 چېپىپ تاشلىماقچى بولدۇم. ئۇ ئورنىدىن دەست تۇردى. بەرزەڭ-
 گىنى يارىدار قىلغان كىشىنىڭ مەن ئىكەنلىگىمنى بىلدى.
 بىرىنىمىلەرنى دەپ ئەپسۇن ئوقۇدى: ”يېرىمى تاش، يېرىمى
 ئادەم بولسۇن!“ دەپ بىر قاچا سۇنى ماڭا چاچتى. شۇنىڭدىن
 كېيىن ھازىرقى سۈرەتكە كىردىم. تۇرالمايمەن، ئولتۇرالمايمەن،
 تىرىكمۇ ئەمەس، ئولۇكمۇ ئەمەس، بىر ھالغا كەلدىم. مېنى
 بۇ ھالغا سالغاندىن كېيىن، پۈتۈن شەھەرنى، ئۇنىڭدىكى
 بارى-يوقنى جادى قىلدى. شەھرىمىزدە توت خىل كىشىلەر
 ياشايتتى. ئۇلار: نىسارالار، مۇسۇلمانلار، جۇھۇتلار ۋە مەجۇ-
 سىلەر ئىدى. ھەممىسىگە جادۇ قىلىپ ئۇلارنىمۇ توت خىل
 بېلىققا ئايلاندۇرۇپ قويدى. بۇ بېلىقلارنىڭ كوكى نىسارالار،
 ئېقى مۇسۇلمانلار، سېرىقى جۇھۇتلار، قىزىلى مەجۇسلەردۇر.
 توت جەزىرىنى بولسا كۆلنى چورسىدىن توسۇپ تۇرىدىغان
 توت تاققا ئايلاندۇردى. ئۇ، ھەر كۈنى مېنى يۈز قامچا ئۇرۇپ

① نار - ئوت، قىزىل يالقۇن.

ئەزايسى بەدىنىمدىن قان چىققىچە ئازاپلايدۇ. كېيىن بېلىمدىن
يۇقۇرى تەرەپكە قىلدا توقۇلغان كىيىملەرنى كىيگۈزىدۇ، دەپ
ھوڭرەپ يىغلاپتۇ.

“ھەي يىگىت، سەن غېمىمىنىڭ ئۈستىگە غەم قوشتۇڭ.
خوتۇنۇڭ ھازىر قەيەردە؟ يارىدار بولغان قۇل ياتقان لەخمە
قەيەردە؟” دەپ سوراپتۇ سۇلتان.

“قۇل گۈمبەز ئاستىدىكى لەخمىدە، خوتۇنۇم بولسا ئىشىك
ئارقىسىدىكى ئويدە. ئۇ، ھەر كۈنى بىر قېتىم كۈن چىقىش
ئالدىدا بۇ يەرگە كېلىدۇ. كىيىملىرىمنى سالدۇرۇپ مېنى يۈز قامچا
ئۇرىدۇ. يىغلايمەن. زارلايمەن، ئۇنى ئىتتىرىۋېتىشكەمۇ كۈچۈم
يەتمەيدۇ، شۇنچىلىك ئاجىزمەن. مېنى قامچىلاپ ئۇرۇپ بولغان-
دىن كېيىن، بەرزەڭگىنىڭ ئالدىغا كېتىدۇ. ئۇنىڭغا ئىچكىلۈك،
يىگۈلۈك بېرىدۇ.” دەپتۇ يىگىت.

“مەن بىر ئىش قىلايىكى، ئۇنى قىيامەتكىچە كىشىلەر ئۇتتۇ-
مايدىغان بولسۇن!” دەپتۇ سۇلتان.

كەچكىچە يىگىت بىلەن سوزلىشىپ، مۇڭدەشىپ ئولتۇرۇپتۇ.
كەچ كىرگەندىن كېيىن يېتىپ ئۇخلاپتۇ. سەھەردە ئورنىدىن
تۇرۇپ كىيىملىرىنى ئىخچاملاپ كىيىپ، يىگىت بىلەن خوشلە-
شىپ چىقىپ، بەرزەڭگى تۇرغان گۈمبەزگە قاراپ مېڭىپتۇ.
لەخمىگە كىرىپ قارىسا، ئۇ يەردە شامدان، ياغ قاچىسى، ئوت-
چوپىلەر دوۋىسى تۇرغىدەك. سۇلتان بەرزەڭگىنىڭ قېشىغا يېقىن-
لاپ بېرىپ قىلىچ بىلەن ئۇرۇپ ئۇنىڭ بېشىنى ئۈزۈپتۇ.
ئۇنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇۋېلىپ ئۈزى كىيىپتۇ. بەرزەڭگىنىڭ
ئولۇڭىنى مورىسىگە ئېلىپ كۆتىرىپ چىقىپ، سارايدىكى قۇدۇق

رىدۇ. بۇ ئىش مېنىڭ جېنىمغا تېگىدۇ. ئەگەر شۇنىڭدىن تېپىلغانسام، بەلكى تېز ئارىدا تۈزىلىپ كېتەر مەن. سەن بىلەن سوزلەشكە ماڭا مۇشۇ ئىش توسقۇنلۇق قىلىدۇ. دەپتۇ سۇلتان خوتۇنغا قاراپ.

”سېنىڭ خوشلۇغۇڭ ئۈچۈن، ئۇنى مەن بۇ ئازاپتىن خالاس قىلاي“ دەپتۇ خوتۇن. ”ئۇنى بوшат! مېنى تىنجىت!“ دەپتۇ سۇلتان. ”خوپ!“ دەپتۇ خوتۇن، لەخمىدىن سارايغا چىقىپتۇ. بىر داسنى ئېلىپ ئۇنى سۇغا توشقۇزۇپتۇ. سۇغا قاراپ ئەپسۇن ئوقۇپ سوزلەپتۇ. سۇ كوۋۇكلەپ قازاندا قاينىغاندەك قايناپتۇ. شۇ سۇنى يىگىتنىڭ ئۈستىگە چېچىپتۇ. ”مېنىڭ سېھرىم بىلەن شۇ ھالغا چۈشكەن بولساڭ، ئالدىنقى ئەكسىگە كەل!“ دەپتۇ. يىگىت بىردىنلا سەسكىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ ۋە ناھايىتى خوش بوپتۇ. ”چىق، كوزۇمدىن يوقال! ئىككىنچى بۇ يەرگە كەلمە! ئەمدى كورسەم ئولتۇرمەن!“ دەپ ۋاقىراپتۇ خوتۇن. يىگىت بۇ جايدىن چىقىپ كېتىپتۇ. خوتۇن يەنە لەخمىگە كىرىپتۇ. ”ھەي خوجام، بېرى كەل! چىرايلىق سۇرتىڭنى كورەي، يېقىملىق سوزۇڭنى ئاڭلاي!“ دەپتۇ. ”نەمە ئىش قىلدىڭ؟“ دەپ سوراپتۇ سۇلتان. خوتۇن ئېرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قوغلاپ چىقارغىنىنى ئېيتىپتۇ. بەرزەڭگى ئورنىدا ياتقان سۇلتان يۇمشاق ئاۋاز بىلەن: ”مېنى شېخىدىن قۇتۇل-دۇرۇپنەن، تېخى گەۋدىسى تۇرۇپتۇ“ دەپتۇ.

”گەۋدىسى دىگىنىڭ نەمە دىگىنىڭ؟“ دەپ سوراپتۇ خوتۇن.

”گەۋدىسى دىگىنىم بۇ شەھەرنىڭ خەلقى ۋە توت

جەزىرە ھەر كۈنى يېرىم كېچىگىچە، بېلىقلار باشلىرىنى كۈتد-
 رىپ ياردەم سورىشىدۇ. سېنىمۇ، مېنىمۇ قوشۇپ قاغايدۇ. مانا
 مېنىڭ ساقايماسلىغىمنىڭ ئىككىنچى سەۋىۋى. ئۇلارنى تېزراق
 قۇتقاز، كېيىن كېلىپ مېنىڭ قولۇمدىن تارت!“
 خوتۇن بۇ سۆزلەرنى بەرزەڭگىنىڭ سۆزى، دەپ ئويلاپ:
 ”بۇيرۇغىنىڭنى ھازىر ئورۇندايمەن!“ دەيتۇ. خۇرسەن بولۇپ
 ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئوزىنى تۇتالماي بەرزەڭگىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.
 قولنىڭ ئۇچىنى سۇيۇپ، كوزلىرىگە سۇرتۇپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرراد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھىرئاد ھىكايىسىنى، — كولىدىن ئازغىنا سۇ
 ئاپتۇ. سۇغا قاراپ چۈشەنگىلى بولمايدىغان
 سۆزلەر بىلەن ئەپسۇن ئوقۇپتۇ. بېلىقلار باش
 كوتىرىپ ئادەم قىياپىتىگە كىرىپتۇ. شەھەرمۇ
 ئاۋالقى ھالىتىگە كەپتۇ. ھەركىم ئوز جايىغا،
 توققۇزىنچى كېچە ھەممە نەرسە ئوز قېلىپىغا كەپتۇ. جەزىرە
 ئىلگىرىكى ئەسلىگە قايتىپتۇ. جادىگەر خوتۇن دەرھال سۇلتاننىڭ
 قېشىغا كىرىپتۇ. قىلغان ئىشىدىن ئۇنى خەۋەردار قىپتۇ. ئۇنى
 بەرزەڭگىنىڭ ئوزى دەپ ئويلاپ: ”ئەمدى مۇبارەك قولۇڭنى
 بەر! ئورنۇڭدىن تۇر!“ دەپتۇ. ”يېقىنراق كەل!“ دەپتۇ سۇلتان
 ئاستا، يۇمشاق ئاۋاز بىلەن. خوتۇن يېقىنلاپ كەلگەن ئىكەن،
 سۇلتان قىلىچىنى ئېلىپ مەلئۇننىڭ كوكسىگە ئۇرۇپتۇ. تىغىنىڭ

ئۇچى ئارقىسىدىن تېشىپ چىقىپتۇ. ئىككىنچى قېتىم چېپىپ بەر بىلەن بەكسان قىپتۇ. كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، تاشقىرى چىقىپتۇ. يىگىت كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن. ئۇلار باشقىدىن سالاملىشىپتۇ. سۇلتان يىگىتنى قولتۇقلاپتۇ. يىگىتمۇ سۇلتاننىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. ئۇنىڭغا رەخمەت ئېيتىپتۇ.

“ئوز شەھرىڭدە قالامسەن؟ ياكى مەن بىلەن بىللە كېتىپ، بىزنىڭ شەھەردە تۇرامسەن؟” دەپ سورايتۇ سۇلتان.

“ئەي زامانمىزنىڭ ھورمەتلىك سۇلتانى، بىز بىلەن شەھەردىكىمىزنىڭ ئارىلىقى قانچىلىك يول ئىكەنلىكىنى بىلمەمسىز؟” دەپتۇ يىگىت. “چىق بولسا يېرىم سائەتلىك يولدۇ!” دەپتۇ سۇلتان.

“يېڭىلىدىڭىز، بىز بىلەن شەھرىڭىزنىڭ ئارىلىقى ئەڭ تېز يۈرگۈچى يولۇچى ئۈچۈن ساق بىر يىللىق يول! شەھەر سەھەر-لەنگەنلىكى ئۈچۈن، سىزگە يېرىم سائەتلىك يول بولۇپ كورۇنگەن. مەن سىزدىن بىر دەممۇ ئايرىلالمايمەن!—دەپتۇ يىگىت،—قەيەرگە بارسىڭىز شۇ يەرگە بارمەن. نىمىنى بۇيرۇسىڭىز شۇنى قىلمەن.” سۇلتان ئۇنىڭ سوزىدىن خۇرسەن بوپتۇ. “بىر ئومۇر بالىسىز

ئىدىم، سەن ماڭا ئوغۇل بول!” دەپتۇ. ئىككىسى سۇيۇنۇپتۇ. بىرىنى سۇيۇش بىلەن ئاتا-بالا بولۇشقانلىغىنى تەستىقلاپتۇ. ئىككىسى سارايدا بىللە كىرىپتۇ. دولەت ئەرباپلىرىغا: ھەجگە سەپەر قىلىش ئارزۇسىنىڭ بارلىغىنى ئېيتىپتۇ. سەپەر جابدۇقلىرىنى تەييارلاشقا پەرمان قىپتۇ. سەپەرگە لازىم بولىدىغان بارلىق نەرسىلەرنى ھازىرلاپتۇ. سۇلتان بىلەن يىگىت بىر بولۇم كىشىلىرىنى ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. ئاتىسىدىن مىراس قالغان شەھەرنى تاشلاپ كېتىش يىگىتكە قانچىلىك ئېغىر بولۇشىغا قارىماي، سۇلتان بىلەن

بىللە مېڭىپتۇ. ئۇلار بىر يىل يول يۈرۈپ ئوز شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. سۇلتاننىڭ ساق-سالامەت قايتىپ كەلگەنلىكى ھەققىدە خەت ئالغان ۋەزىر شۇ ھامان سۇلتاننى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن پۈتۈن شەھەر ئاھالىسىنى باشلاپ، قوشۇنلىرى بىلەن ئالدىغا چىقىپتۇ. سۇلتان سارايدا كىرىپ تەختكە ئولتۇرۇپتۇ، ۋەزىرگە يىگىتنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ھادىسىلەرنى تولۇقى بىلەن سۆزلەپ بېرىپتۇ. ۋەزىر ۋەقەنى ئاڭلاپ، سۇلتاننىڭ غەيرىتىگە قايىل بوپتۇ. ھىكايە تامام بولغاندىن كېيىن سۇلتان كۆپ كىشىلەرگە ئىنئام بېرىپتۇ.

سۇلتان ۋەزىرگە بېلىق ئېلىپ كەلگەن كىشىنى قىچقىرتىشقا بۇيرۇق قىپتۇ. ۋەزىر پۈتۈن شەھەر خەلقىنى قۇتقۇزۇشقا سەۋەبچى بولغان بېلىقچىغا كىشى ئەۋەتىپتۇ. بېلىقچى يېتىپ كەپتۇ. سۇلتان ئۇنىڭغىمۇ ئىنئام بېرىپتۇ. سۇلتان ئەھۋاللىشىپ ئۇنىڭ ئوي ئەھ-ۋالىنى، بالا-چاقىلىرى بار-يوقلۇغىنى سوراپتۇ. بېلىقچى: "ئىككى قىزىم، بىر ئوغلۇم بار" دەپتۇ. سۇلتان ئۇلارنىمۇ قىچقىرتىپتۇ. بىر قىزىنى ئوزى ئاپتۇ، ئىككىنچىسىنى يىگىتكە نىكالاپ بېرىپتۇ. بېلىقچىنىڭ ئوغلنى غەزىندارلىققا تەيىنلەپتۇ. ۋەزىرنى يىگىتنىڭ مەملىكىتىگە پادىشا قىلىپ تەيىنلەپتۇ. ئۇ يەردىكى ئەر باپلارغىمۇ سوغا-سالام راسلاپ، ۋەزىرنى ئوزىتىپ قويۇپتۇ.

ھاممال بىلەن باغدادلىق ئۇچ چوكاننىڭ ھىكايىسى

باغداد شەھىرىدە يۈك كوتەرگۈچى—ھاممال بار ئىكەن. ئۇ، يېشىنىڭ چوڭلۇغىغا قارىماي بويىتاق ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ، ئوز ئادىتى بويىچە، تاغار-قاپ، ئاغامچا-توقناقلىرىنى كوتىرىپ كوچىغا چىقىپ تۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭ يېنىغا بىر ئايال كەپتۇ. ئۇ ئايال پۇشقاقلارغا چىرايلىق كەشتىدىن جىيەك تۇتقان تاۋار تامبال، ئۇچىسىغا زەردىن گۈل چېكىلگەن كەمزۇل كىيگەن. كوينىكى ۋە باشقا كىيىملىرىمۇ ناھايىتى قاملاشقان ئىكەن. ئايال رومىلىنى يۈزىدىن ئاپتۇ، ئۇنىڭ شەھلا كوزلىرى چاقىناپ، قوشۇما قاشلىرى ئويناپ كېتىپتۇ. فاش-كوزلىرىگە ئوخشاش باشقا ئەزالىرىمۇ كىشىنى ئوزىگە تارتىدىكەن. قىسقىسى، ھەممە تەرەپتىن كېلىشكەن ئايال ئىكەن. بۇ ھەقتە شائىر بۇنداق دىگەن ئىكەن:

چاچلىرىنىڭ ئالدىدا، مۇشكىنىڭ بازىرى يوق.

زىبا بويى ئالدىدا، سەرۋىنىڭ خۇشتارى يوق.

كوكسى ئالما، لىۋى غۇنچە، سوزلىرى خۇددى شېكەر،

ئاي ئۇنى كورسە توسار يۈزىنى ئوزگە چارى يوق.

ئايال ھاممالنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ناھايىتى يېقىملىق ئاۋاز بىلەن:

”نەرسىلىرىڭىزنى ئېلىڭ، مېنىڭ ئىزىمدىن يۇرۇڭ!“ دەپتۇ.

ھاممال بۇ گەپكە ئىشىنىپ-ئىشەنمەي، ئالدىراشلىق بىلەن

تاغىرىنى ئېلىپلا: "يا قۇتلۇق كۈن، بۈگۈن قايسى تەرەپتىن چىققانەن" دەپ ھولۇققىنىچە ئايالنىڭ ئارقىسىدىن يۇرۇپتۇ. ئايال بىر ھويلىنىڭ ئىشىكىگە بېرىپ توختاپتۇ. ئىشىكىنى قېقىپ-تىمەن، بىر كىشى چىقىپ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. ئايال ئۇنىڭغا بىر تەڭگە بېرىپتۇ. زەيتۇن يېغى ئېلىپ ھامالغا سۇنۇپ: "ئارقامدىن يۇرۇڭ!" دەپتۇ. ھامال ئايالنىڭ ئارقىسىدىن كېتىپ بېرىپ ئوز-ئوزىگە: "قانداق بەختلىك كۈن-ھە؟ قانداق ئوبدان كۈن بۈگۈن" دەيدىكەن. ئايال مۇھەببەت دۇكىنى يېنىدا توختاپ، شامنىڭ ئالمىلىرىدىن، تۈرك بەھلىرىدىن، ئوسمانىيە شاپتۇللىرىدىن، ھەلەپ تىللا گۈلىدىن، دەمەشق نىلۇپەرلىرىدىن، ئىراق ئابىناۋاتلىرىدىن، مىسىر لىمۇنلىرىدىن، سۇلتانى تەرەنجىلىرىدىن، بۇلاردىن باشقا خۇش بۇي كوكتاتلاردىن، قىزىل شۇخۇللىرىدىن، خىنا گۈلىدىن، كۆزۈكى گۈلىدىن، بىنەپشە رەيھانلاردىن، قىزىل گۈل ۋە ئانار-ئەنجىرلەردىن ئاپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى سەۋەتكە قاچىلاپ ھامالغا بېرىپ: "ئارقامدىن مېڭىۋېرىڭ!" دەپتۇ. ئايال قاسساپ دۇكىنى ئالدىدا توختاپتۇ. ئون قانداق گۆش ئاپتۇ، گۆشنى بانان يوپۇرماقلىرىغا ئوراپ سەۋەتكە ساپتۇ، ئۇنىمۇ ھامالغا كوتەرتىپ باققانلىق دۇكىنىغا قاراپ يۇرۇپتۇ. ھامال ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىۋېرىپتۇ. گېزەك ئۇچۇن باققاندىن، پىستە، بادام، ئۇزۇم، مېغىز ۋە باشقا قۇرۇق مۇبلەردىن ئېلىپ ھامالغا بېرىپتۇ. ئايال يەنە بىر سەۋەت سېتىۋاپتۇ. شىرنىلىكلەر دۇكىنىدىن ھالۋايى پەشمەك-سەۋىنەك، پەتتاسى-بەدرەك، ناۋات، قەن-گېزەك دىگەندەك ھەر خىل شىرنىلىكلەرنى ئاپتۇ. سەۋەتكە سېلىپ ئۇنىمۇ ھامالغا بېرىپتۇ. ھامالنىڭ يۈكى بىرىنچىدىن ناھايىتى

ئېغىر، ئىككىنچىدىن بەكمۇ كېلەكسىزلىشىپتۇ.

”بۇرۇنراق ئېيتقان بولسىڭىز، بۇ يۈكلەر ئۈچۈن بىر ئىشەك ئېلىپ كەلگەن بولاتتىم“ دەپتۇ ھاممال. ئايال كۈلۈپ قويۇپ: ”گەينى ئاز قىلىپ مېڭىۋېرىڭ، خۇدا خالىسا، كىرا پۇلىڭىزدىن بىر تىيىنمۇ كەم قىلماي بېرىمەن“ دەپتۇ. يەنە مېڭىپ ئەتتارلار دۇكىنى ئالدىدا توختاپتۇ. ئۇ يەردىن ئون خىل ئىچمىلىك — گۈلاپ، قىزىل گۈل، نىلۈپەر، ئەتىر گۈللەردىن ياسالغان ئەتىر، ئىپار — ئەنبەر، ئۇد — لۇبىازلار سېلىپ ئىشلەنگەن شەرۋەتلەر ئاپتۇ. ئىسكەندىرىيە شاملىرىدىنمۇ ئاپتۇ. ھەممىنى ھاممالنىڭ سۈستىگە جايلاپتۇ. ئايال يول باشلاپ مېڭىپ ھەشەمەتلىك بىر بىنا ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ. چۈمبەلنى ئېلىپ، يۈزىنى ئېچىپ ئىشكىنى ئاستا قېقىپتۇ. ھاممال بۇ ئايالنىڭ ھوسنى — جامالىنى كورۇۋالغىچە ئىشەك ئېچىلىپتۇ. ھاممال ئىشكىنى ئاچقۇچىغا نەزەر ساپتۇ. قارىسا، ئۇ ئوتتۇرا بويلىق، كۆكرەكلىرى كوتىرىلىپ تۇرغان، كوزلىرى كىيىك بالىسىنىڭ قاراشلىرىنى ئەسلىتىدىغان، قاشلىرى يېڭى تۇغۇلغان ئايدەك، يۈزلىرى لالە بىلەن بەسلىشكەندەك، ئاغزى خۇددى سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئۇزۇڭدەك، ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز كېلىشكەن، ھەممە تەرەپتىن كىشىنى ئوزىگە تارتىش قۇۋۋىتىگە ئىگە بىر چوكان ئىكەن. بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق شېئىر ئوقۇيتىكەن:

ئەجەپ بىر قىز، تېپىلماس ئۇنىڭ مىسالى،

باردۇر ئىككى لىۋىدە قاپقارا خالى.

لايىق كەلگەن ئوزىگە ئوزىنىڭ بويى،

بۇ سۈپەتتىن ئارتۇقچە باردۇر جامالى.

ھاممال بۇنى كورۇپ يۈكلىرىنى تاشلىۋېتىشكە تاسلا قاپتۇ.

ئۇ، پۈتۈنلەي دىگۈدەك ئوزىنى يوقتىمىپ قويۇپتۇ. "بۇنداق ياخشى كۈن بولغان ئەمەس" دەپتۇ ھامال ئىچىدە. ئايال ئىچكىرى كىرىپتۇ. ھامال ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىۋېرىپتۇ. دەرۋازىنى ئاچقان ئايالمۇ بىللە ئىكەن. كەڭرى بىر ھويلىغا كىرىپتۇ. قارىسا قاتار قۇببىلىق تۈۋرۈكلەر بىلەن چىرايلىق قىلىپ سېلىنغان ئىگىز ئايۋان، ئۇنىڭ يېنىدا مەخسۇس شىپاڭ، ھويلا ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ كۆلدە گىرۋىكى بىلەن باراۋەر كۆپ-كۆك تىنىق سۇ، سۇدا كىچىككىنە قېيىق تۇرغىدەك. ھويلىنىڭ تۈرىدە بولسا، مەرمەردىن ياسىلىپ تۇرلۇك قىممەت باھا تاشلار بىلەن بېزەلگەن بىر چىرايلىق تەخت يالتىراپ. كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرۇپتۇ.

شۇ چاغدا ئۇچىنچى بىر ئايال تەختتىن چۈشۈپ كەپتۇ. ئالدىنقى ئىككى ئايالغا قارىغاندا بۇ نەچچە ھەسسە چىرايلىق. كۆركەم ۋە خۇلقلىق ئىكەن. بىر شائىرنىڭ بۇ شېئىرى ئۇنىڭ ھەققىدە يېزىلغان ئىكەن:

قامتىڭنى گۈلگە ئوخشاش دەر كىشىلەر، بۇ، خاتا!
گۈللەر تۇرلۇك يوپۇرماقتا بېزەتكەلەر قەددىنى.
سەن ئەگەر چىققاڭ كىيىمسىز بولغۇسى جانلار پىدا.
گۈل بولەك، سەنمۇ بولەك، بىلسەڭ ياخشى ھەددىنى.

ئۇ ھەمىشە بىلىرى يېنىغا كېلىپ:

"نېمىشقا قاراپ تۇرىسىلەر؟ بۇ بىچارە يىگىتنىڭ ئۈستىدىن يۈكنى ئالمايمىزمۇ؟" دەپلا ئۈزۈمۈ ياردەملىشىپتۇ. ئۈچ كىشى بولۇپ يۈكنى چۈشۈرۈپتۇ. ئېلىپ كەلگەن نەرسىلەرنى تېگىشلىك جايدىمىزغا قويۇپ بولۇپ، ھامالغا ئىككى تىللا بېرىپتۇ. كېتىشكە رۇخسەت قىلىپتۇ. ھامال نىمە فىلىشنى بىلمەي گاراڭ بولۇپ

نۇرۇپلا قايتۇ. ئۇ، جېلى كۈچىنىپ يۈرۈشكە تەمشەلسىمۇ، كوز ئالدىدىكى ئوزۇق- تۈلۈكلەر، ئىچىملىكلەر، رەڭمۇ- رەڭ مۈنلەر، ئومىدە كورمىگەن بۇ ئاجايىپ پەرىدەك ئاياللار جەلپ قىلىۋېلىپ، ئۇ تۇرغان يېرىدىن قىمرلالماي قايتۇ؛ ئۇ، خۇددى يەرگە قېقىپ قويغاندەك بارغانسېرى چىكىپ ئورنىدىن قوزغۇلالماپتۇ. ئاياللاردىن بىرى: "بەلكى بەرگەن ئىش ھەققىمىز ئاز بولۇپ قالغان بولسا كېرەك:" دەپتۇ. ئوي ئىگىسى يەنە بىر تىللا قوشۇپ بېرىشكە ماقۇل بوپتۇ.

"ياق! - دەپتۇ ھاممال، - بەرگەن ئىش ھەققىلىرىڭىز كەم ئەمەس، بەلكى ئارتۇق. لېكىن سىلەرنىڭ يالغۇزلۇغىڭىزلار، سىلەرنى خۇش قىلىدىغان بىرەر ئەر كىشىنىڭ يوقاۋى مېنىڭ خىيالىمنى چىرمىۋالدى. ھەرقاچان بىر ئىمارەت ئۈچۈن توت تۈۋرۈك كېرەك بولىدىغانلىغىنى مەن دېمىسەممۇ سىلەر ياخشى بىلىسىلەرغۇ؟ سىلەر ئۈچۈن ئەشۇ توتىنچىسى يېتىشمەيدىكەن. ئاياللارغا ئەر كىشىلەر بىلەن بىللە ۋاقىت ئۆتكۈزۈشتىن باشقا ياخشى لەززەت يوق. خۇددى بىر شائىر ئېيتقانداك:

راۋاپۇ- چاڭ، ساتارمۇ سوھبەتكە ماس كەلمەس،
مۇناسىپتۇر ئاق گۈل، قىزىل گۈل چاچقۇچى بار بولسا.
يەنە روھلاندۇرۇشقا بەزىمنى بىر ئىلتىماس باركى،
شارابۇ ئەرغىۋان گۈلشەن، گۈلچەھرە يار بولسا.

سىلەر ئۈچ كىشى، سىلەرگە توتىنچىسى، ئەقىللىق، زېرەك،
ئۆتكۈر سىر ساقلىغۇچى مەندەك بىر ئەر كىشى كېرەك.
"بىز ئاياللارمىز، سىر ساقلىيالايدىغان كىشىلەرگە سىرىمىزنى
بىلدۈرۈپ قويۇشتىن قورقىمىز:

ساقلىمىساڭ سىرىڭنى، باشقىلارمۇ ساقلىماس،
سېنى ھالاك قىلغۇسى، ئوزەڭ پاش ئەيلىگەن سىر.
تۇتالمىساڭ ئۇنى سەن، ئۇ ساڭا يېنىپ كەلمەس،
كىم ساقلىسۇن سىرىڭنى؟ يوق بۇڭا چارە-تەدبىر.

دەپتۇ ئوي ئىگىسى.

”مېنىڭ ھۇشۇم بار! — دەپتۇ ھاممال، — ئىشەنچلىك كىشە-
مەن. كوپ كىتاپلارنى ئوقۇغانمەن، تارىخلارنى ئۈگەنگەنمەن.
ياخشىنى ئۈزلەشتۈرۈپ، ياماننى سىر تۇتقۇچىمەن. ئىشەنچلىك
كىشىلا ‘سىر’ ساقلىيالايدۇ. ئەڭ ياخشى ئادەملەر نەزىرىدە ‘سىر’
ھامان يوشۇرۇندۇر.

سىر ساقلاشتا بۇ شەھەردە نامۇ- شوهرەت قازانغانمەن.
يامانلىقنى كورۇشتىن كوزۇمنى تازا يۇمغانمەن.
تۇتۇلسا سىرىڭ مەخپى، ئىشەنچىڭ شۇنچە كوپ ئاشقاي،
كىمكى سىرنى تۇتالماس ئۇنىڭدىن خەلق نېرى قاچقاي.”

ئاياللار ھاممالنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلاپ دىلىدە مېھرىۋانلىق
قوزغىلىپتۇ. ئوي ئىگىسى ھاممالغا قاراپ: ”سەن بىز بىلەن بىللە
ئولتۇرۇشنى ئىستەيسەن. لېكىن ئوزەڭ بىلىسەن، بىز بۇ نەرسە-
لەرگە ئىنتايىن كوپ پۇل خەجلىدۇق. بۇ چىقىملارغا تەڭ شىرىك
بولۇشۇڭ كېرەك. سېنىڭدە بۇنىڭغا لايىق بىرەر نەرسە بارمۇ؟“
دەپ سوراپتۇ. ئاياللاردىن بىرى: ”مالسىز سۇيگۇ سۇ يۇقماس
كويدۇرگۇ دىگەن گەپنى سەنمۇ كوپ ئاڭلىغان بولساڭ كېرەك،
بىزنىڭ جامالىمىزنى پۇلسىز تاماشا قىلىشقا يول قويغىلى بولامدۇ؟“
دەپتۇ. شۇ چاغدا ئۇچىنچى ئايال سوزگە ئارىلىشىپتۇ: ”ھەي
سىڭىللار! بۇنى بىرەر نەرسەڭ بولمىسا بۇ يەردىن چىقىپ كەت،

دەپ قىيىنماڭلار! بۇ، بىرەر ئەدەبىيەتچىنىڭ قىلغىنى يوقۇ؟ ئەگەر باشقا بىرى بولغاندا بىزنىڭ ئالدىمىزدا بۇنچىلىك سەۋرى قىلىپ تۇرمايتتى. بۇنىڭ چەقىمىنىڭ ھەممىسىنى مەن ئۈزەم تولىمەن.”
ھاممال سۇيۇنكىدىن قۇللۇق قىلىپ، تازىم قىپتۇ، بارىكالا ئوقۇپتۇ.

”بولمىسا بىز سېنى، — دەپتۇ تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغان ئايال، — بىر شەرت بىلەن بۇ يەردە قالدۇرىمىز. سەن ئېغىر — بېسىق ۋە چىداملىق بولۇشۇڭ كېرەك. ساڭا ئالاقىسى بولمىغان نەرسىنى زادىلا سورىمايسەن!“

”خوپ! — دەپتۇ ھاممال، — شەرتلىرىڭىزنى جان — دىل بىلەن قوبۇل قىلىمەن. مانا مەن ھازىردىن باشلاپ تىلىسىمەن.“
ئايال ئورنىدىن تۇرۇپ داستىخان سايپتۇ. يىمەكلىك ۋە ئىچمە — لىكىلەرنى ئېلىپ كەپتۇ. كېيىن ئوزى قاتارغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. تاماقتىن كېيىن ئايال مەيىنى ئېلىپ قۇيۇشقا باشلىغاندا ھاممال ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئولتۇرۇپ ئوزىنى خۇددى چۈش كورۇۋات — قاندىك ھىس قىپتۇ. بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى ئاياقتىن كېيىن نوۋەت ھاممالغا كەپتۇ. قىز ئاياقنى قولغا ئېلىپ بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئىچەر بولساڭ ئەگەر مەي زوق بىلەن ئىچ!

داۋادۇر، دەرت بىلەن غەمدىن قىلۇر تېچ.

ھاممال ئاياقنى قولغا ئېلىپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ ئىچىپ،

بۇ جاۋاپ بىلەن قايتۇرۇپتۇ:

شاراپ ئولگەن كىشىگە جان بېغىشلار،

تىرىكلەرگە شىپا بولار خۇددى قەندەك.

كېيىن كۆزلەر قولىدىن ئىچ دىگەنلەر،
 تېتۇر ھەر تامچىسى گويا ھەسەلدەك.

ئايال ئاياقنى ئېلىپ تولدۇرۇپتۇ. ئوتتۇرا ئىچىسىغا ئۇزىتىپتۇ.
 ئۇمۇ ئاياقنى قولغا ئېلىپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. بۇ نوۋەت
 ئاياقنى تولدۇرۇپ تەختتە ئولتۇرغان ئايالغا ئۇزىتىپتۇ. كېيىن
 يەنە تولدۇرۇپ ھامالغا تۇتۇپتۇ. ھاممال ھەشقاللا ئېيتىپ قىز -
 نىڭ قولىدىن سۈيۈپتۇ. شائىرنىڭ مۇنۇ شېئىرىنى ئۇنىڭغا مەدھىيە
 ئورنىدا ئوقۇپتۇ:

ئۇزاتسام نىگارغا لەئلىدەك شاراپ،
 ئېلىپ قولغا كۆلدى ماڭا قاراپ؛
 — شارايقا قوشۇپسىز يۈزۈم كەبى رەڭ،
 ئوغرىلىدىڭىزمۇ؟ بۇنى ئېنىق دەڭ.
 دىدىم: — توھمەت قىلماڭ، ماڭا دىلرېنا،
 يۈزىڭىز ئوخشىماس بۇنىڭغا ئەسلا.
 پىشىپتۇ بۇ ئاھىنىڭ ئوتى بىلەن،
 قىزارغان يۈزۈمنىڭ نۇرى بىلەن.

“ئەي مەلىكەم، — دەپتۇ ھامال ئايالغا يېقىن كېلىپ، — مەن
 سېنىڭ سېتىپ ئالغان قۇلۇڭمەن. ئومۇمىنىڭ بېرىچە سېنىڭ
 خىزمەتچىڭمەن.”

ئەي يۈرىكى تازا ئادەم، يارىلىشىدىن پاك ئىنسان،
 ئەي ئەزىمەت، مۇۋە دەرەختى. مەرھەمەتنى تۇنتۇما.
 بىچارىگە رەھىم قىلساڭ، قارنى ئاچقا بەرسەڭ نان.
 ئۇندىمۇ بار سەندەك يۈرەك، يامانلىق قىلماس ساڭا.

“خاتىرجەم بول! تېپىچىلىق - سالامەتلىك ئۇچۇن ئىچ، ئاق

يوللۇق بولسەن! دەپتۇ ئايال ئاياقنى ئۇزىتىپ. ھاممال ئاياق-
نى ئېلىپ ئايالنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ ۋە مۇنۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

شاراپ بىلەن قىزارغان يۈزنى كورگىن،

سۈزۈلگەن ۋە خۇمارلىق كوزنى كورگىن.

تەختتىكى ئايال كۈلۈپ قويۇپ ئاياقنى كوتۈرۈپتۇ. كېيىن
تەختىدىن چۈشۈپ ھەم شېرىللىرى قاتارىدا ئولتۇرۇپ ئىچىشىپتۇ.
ئويۇنغا چۈشۈشۈپتۇ؛ چاقچاق قىلىشىپ كۈلۈشۈپتۇ؛ شېرلار ئوقۇ-
شۇپتۇ، قەسىدىلەر توقۇشۇپتۇ، ناخشلار ئېيتىشىپتۇ، ئوينىشىپتۇ.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

ئەي بەختلىك شاھ، دەپ سوز باشلاپتۇ
شەھرىزاد، قۇچاغلىشىپتۇ، قىچقىلىشىپتۇ،
تۇرتۇشۇپتۇ. بىر-بىرنى يىقىتىشىپتۇ. بىرىنچى-
سى ئىككىنچىسىگە يىمەكلىك تۇتۇپتۇ. ئىككىنچى-
چىسى ئۈچىنچىسىنى شاپىلاقلاپتۇ. ئۈچىنچىسى
ئۇنىڭغا گۈل تۇتۇپتۇ. ھاممال بۇ ئويۇن-
تاماشا ئىچىدە ناھايىتى زوق بىلەن يەپ-

ئونىنچى كېچە

ئىچىپتۇ. ئۇ، ئوزىنى خۇددى جەننەتتىكى ھورلەر ئارىسىدا
يۈرگەندەك ھىس قىپتۇ. ئاياللار ھاممالغا قاراپ:

“قېنى، تەييارلىنىپ يولۇڭغا ماڭ! بىز ئارقاڭدىن تاماشا
قىلايلى!” دەپتۇ.

“مېنىڭ بۇ يەردىن چىقىشىمغا قارىغاندا تېنىمدىن جېنىمنىڭ
چىقىشى ئاسان! — دەپتۇ ھاممال يېلىنىپ ئەتىگىچە سوھبەتلە-

قېقىشىدۇ؟“ دەپ سورىشىپتۇ ئۇلار.

”ئۈچ مۇساپىر، — دەپتۇ ئۇ، سوزىنى داۋام قىلىپ — ئۇچىلىسى —
نىڭمۇ ساقال — بۇرۇتلىرى چۈشۈرۈلگەن. شۇنىسى قىزىقىكى، ئۇچىنىڭ —
مۇ سول كوزى قارغۇ، چىرايلىرىمۇ كۈلكۈلۈك. ئوزلىرى ئارنىز —
رۇمدىن بۇ شەھەرگە تۇنجى قېتىم كەلگەن ئىكەن. يول ئادىشىپ
ئىشك قېقىپتۇ.“

”چاقىر! لېكىن سورالغان نەرسە ئۈستىدە سوز قىلىپ قويۇپ،
كېيىن خاپىچىلىق تارتىپ قالماسلىقلىرىنى شەرت قىلىپ ئەسلىتىپ
قوي!“ دەپتۇ ئوي ئىگىسى سۇيۇنۇپ.

شۇ سوزدىن كېيىن ھىلىقى ئايال ئىشكىگە چىقىپ ئۇلارنى
باشلاپ كىرىپتۇ. ئۇلار كىرىپ تىز چوڭۇپ تازىم قىپتۇ. قىزلارمۇ
ئۇلارنى قارشى ئېلىپ جاي كورستىپتۇ. ئۇلار ئولتۇرۇپ ئەھۋالىنى
كوزدىن كەچۈرۈپتۇ. ھەممە ياق ياساداق، ئاياللارمۇ ئۇلۇغۋار
شاھانە كورۇنۇپتۇ، ھامالغا كوز يۇگۇرتۇپتۇ. ئۇ، خوشال ئىكەن.
ئۇلار ھامالنى بىر — بىرسىگە كورستىشىپتۇ. ”بۇمۇ بىزدەك يولۇچىغا
ئوخشايدۇ“ دەپتۇ. ئۇلارنىڭ سوزىنى ئاڭلىغان ھامال ئۇلارغا
كوزلىرىنى ئالايىپ: ”ئارتۇقچە سوزدىن جىم ئولتۇرۇش ياخشىدۇر.
ئىشك بېشىدىكى خەتنى كوردۇڭلارمۇ؟“ دەپ ئۇلارنى ئاگاھلاندۇ —
رۇپتۇ. بۇنى كورۇپ قىزلارمۇ كۈلۈشۈپتۇ. مۇساپىرلارغا تاماق
تارتىلىپ شىراپ قۇيۇلۇپتۇ. ئاياق ئايلانغاندىن كېيىن ھامال
ئۇلاردىن:

”سىلەرنىڭ بىرەر قىزىقراق ھۇنىرىڭلار يوقمۇ؟“ دەپ سوراپتۇ.
مەھمانلارمۇ قىزىپ قالغان ئىكەن، چالغۇ ئەسۋاپلىرى بولسا، ساز
چېلىپ بېرىشلىرىنى بىلدۈرۈپتۇ. ئاياللار ئۇلارنىڭ ئۇچىگە

ئۈچ چالغۇ — داپ، تەمبۇر. ئۇد كەلتۈرۈپ بېرىپتۇ. ئۇلار داپنى، ئۇدى، تەمبۇرنى قولغا ئېلىپ، ساز قىلىپ، چېلىشقا كىرىشىپتۇ. قىزلار ناخشا ئېيتىپتۇ. ئاۋاز يۇقۇرى كوتۇرۇلگەن چاغدا بىردىن يەنە ئىشىك قېقىلىپتۇ. دەرۋازىۋەن ئايال ئىشىك ئاچقىلى چىقىپتۇ. شۇ كېچىسى ھارۇن رەشىد ئۆزىنىڭ جەپەر ئىسىملىك ۋەزىرى، مەسرۇر ئىسىملىك خادىمى بىلەن شەھەر ئەھۋالىنى بىلىش ئۈچۈن كوچىغا چىققان ئىكەن. سودىگەرلەر كىيىمىنى كىيىپ بەزەن شۇنداق كوچا ئايلىنىپ يۈرۈش خەلىپە ھارۇن رەشىدنىڭ ئادىتى ئىكەن. ئۇلار شۇ كېچە، شۇ ئوي ئالدىدىن ئوتۇپ كېتىۋاتقان ئىكەن، تۇيۇقسىز سازنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. خەلىپە جەپەرگە قاراپ: "مەن بۇ ئويىگە كىرىمەن، بۇ تاۋۇش ئىگىلىرىنى كۆرىمەن" دەپتۇ.

"ئۇلار مەسلەر بولۇپ كوڭۇلسىز ۋەقە چىقىمىغىدى دەپ قورقۇمەن" — دەپتۇ ۋەزىر جەپەر.

"مەيلى كىرىش كېرەك، — دەپتۇ خەلىپە، — پەقەت قايسى يوسۇندا كىرىشنى ئويلىشىپ كۆرۈش كېرەك".

"خوپ" — دەپتۇ — دە، جەپەر: بېرىپ ئىشىكنى قېقىپتۇ. بىر ئايال چىقىپ ئىشىكنى ئېچىپتۇ.

"ئەي خانىم، — دەپتۇ جەپەر، — بىز تەبەر سودىگەرلىرىدىنمىز. ئون كۈندىن بېرى باغداد سودىگەرلىرى سارىيىدا تۇرغان ئىدۇق. بۇ ئاخشام بىزنى بىر باي مەھمانغا قىچقىرغان ئىدى. مەھمان بولۇپ قايتتۇق. مۇساپىرچىلىقتا يولدىن ئازغاشتۇق. مەر-ھەمەت قىلىپ، بىر ئاخشام يېتىش ئۈچۈن جاي بەرسەڭلار دىگەن ئۈمىتتە ئىشىك قېقىپ سىلەرنى مالال قىلدۇق."

ئايال بۇلارغا نەزەر ساپتۇ. ئۇلار ياخشى كېيىنگەن، كورۇنۇش-
لىرىمۇ سالاپەتلىك. ئۇ، ھەمشىرىلىرى يېنىغا كىرىپ ۋەقەنى بايان
قىتۇ. ھەممىلىرى كېڭىشىپ مۇساپىرلارنىڭ كىرىشىنى مۇۋاپىق
كورۇپتۇ. ئايال ئىشىك ئېچىپ، ئۇلارنى كىرگۈزۈپتۇ. ئاياللار
مېھمانلارنى ئورنىدىن تۇرۇپ قارشى ئاپتۇ. ئۇلارنى ھورمەت
قىلىپ، توردىن جاي كورسىتىپ ئورۇن بېرىپتۇ.
”مېھمانلارغا راھەت ۋە ھوزۇر بولسۇن!“ دەپتۇ ئاياللار، لېكىن
ئالايىق سوز ئاڭلىماسلىقلىرى ئۈچۈن، سورالمىغان نەرسىلەر
ھەققىدە گەپ قىلماسلىقلىرىنى شەرت قىلىپ قويۇپتۇ.
بۇلار: ”خوپ!“ دەپتۇ. تاماق تارتىلىپ ئىچكىلۈك باشلىنىپتۇ.
خەلىپە ئولتۇرغان قەلەندەرلەرگە كوز ساپتۇ. قارىسا ئۇچىلىسىنىڭ
چەپ كوزى يوق. خەلىپە ئەجەپلىنىپتۇ. ئاياللارنى كوزدىن
كەچۈرۈپتۇ. قارىسا ئۇلار ناھايىتىمۇ چىرايلىق. خەلىپە ھەيران
بويۇپتۇ. سوھبەت قىزىپتۇ. ئىچمىلىك نوۋىتى خەلىپىگە كېلىپ،
ئۇنىڭغا ئاياق تۇتۇپتۇ. ”مەن ھاجى، بۇنداق نەرسىلەرنى ئىچمەي-
مەن“ دەپ ئوزرە ئېيتىپتۇ خەلىپە. ئاياق تۇتقان ئايال سەكرەپ
ئورنىدىن تۇرۇپ ئالتۇن جىيەكلىك داستىخان ئېلىپ كېلىپ ساپتۇ:
بىر چىرايلىق قاچىدا قەن بىلەن ئارىلاشتۇرۇلغان لىمون سۇيى
ئۈستىگە مۇز سېلىنغان ئالاھىدە ئۇسسۇلۇق كەلتۈرۈپ بېرىپتۇ.
خەلىپە مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. دىلىدا بۇ چاققان ئايالنى ئەتە-
لىككە مۇكاپاتلاشنى ئويلاپ قويۇپتۇ. سوھبەت داۋام قىپتۇ. باشلى-
رى قىزىغاندىن كېيىن ئوي ئىگىسى ئايال مېھمانلارغا: ”خوش
كەپسىلەر،— دەپ بازارچى ئايالنىڭ قولىدىن تۇتۇپتۇ،— قېنى
كېلىڭلار! قەرزىمىزنى بېجىرەيلى.“ ”ياخشى“ دەپتۇ ئۇلار جاۋاپ

بېرىپ، ئىشىك ئاچقان ئايال ئورنىدىن تۇرۇپ ئوینی يىغىشتۇرۇپ-
 تۇ. قەلەندەرلەرنى بىر تەرەپكە، خەلىپىنى، جەپەر ۋە مەسرۇرنى
 بىر تەرەپكە ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. ھامالنى قىچقىرىپتۇ.
 "شۇنداقمۇ پەمسىز بولامدۇ كىشى، - دەپتۇ ئۇ ھامالغا، - ئاخى-
 رى سەن يات ئەمەسسەنغۇ؟" ھامال ئورنىدىن تۇرۇپ بەلۇغىنى
 چىك باغلاپتۇ.

"خوش، خىزمەت نەمە؟" دەپتۇ ئۇ.
 بازارچى ئايال ئورنىدىن تۇرۇپ ئوینىڭ ئوتتۇرىسىغا ئۇزۇن
 ئورۇندۇق قويۇپتۇ ھامالغا قاراپ:
 "ماڭا ياردەم قىل!" دەپتۇ. ئۇ قارىسا، زەنجىرگە باغلانغان
 ئىككى قارا ئىت تۇرغىدەك.

"بۇلارنى يىتسە!" دەپتۇ ئايال. ھامال زەنجىردىن تۇتۇپ
 ئوینىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېلىپ كەپتۇ. ئوي ئىگىسى ئايال ئورنىدىن
 تۇرۇپ يەڭلىرىنى تۇرۇپتۇ. قولغا قامچىنى ئېلىپ:
 "بىرنى ئېلىپ كەل!" دەپتۇ ھامالغا.

ھامال ئىتنىڭ بىرنى ئايالنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئىت
 ئايالغا بېشىنى سۈركەپ ئەركىلەپتۇ. ئايال ئىتنىڭ بېشىغا قامچا
 بىلەن ئۇرۇشقا كىرىشىپتۇ. ئىت كاڭشىپ قاتتىغىراق ئەركىلەشكە
 كىرىشىپتۇ. ئاخىرى ئايالنىڭ قولى قامچىنى تۇتالمايدىغان دەرىجىگە
 يېتىپتۇ. ئۇ قامچىنى ئىرغىتىپ تاشلاپتۇ. ئىتنى قۇچىغىغا ئېلىپ
 بېشىغا سۇيۇپتۇ، كوز ياشلىرىنى سۇرتۇپتۇ. كېيىن:

"بۇنى ئال، ئىككىنچىسىنى ئېلىپ كەل!" دەپتۇ ھامالغا ئايال.
 ھامال ئىككىنچى ئىتنى ئېلىپ كەپتۇ. ئايال ئۇنىمۇ بايقىدەك
 ئۇرۇپ ئازاپلاپتۇ. خەلىپە تىنچسىزلىنىپ يۈرگى سىقىلىپتۇ. بۇ

ئىككى ئىت ۋە قەسنى بىلىشكە ئالدىرايتۇ. ئۇ جەپەرگە بۇ پىكىرنى
ئىشارەت بىلەن بىلدۈرۈپتۇ. جەپەر خەلىپىگە يۈزنى ئورۇپ، ئىشا-
رەت بىلەن گەپ قىلماسلىق زورۇرلىقىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. ئوي ئىگىسى
بازارچى ئايالغا:

“تۇر، ۋەزىپەڭنى ئورۇندا” — دەپتۇ. ئوي ئىگىسى ئورنىدىن
تۇرۇپ تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئىشىك ئاچقان ئايالغا:
“قېنى ئۇد بېرىڭلار!” دەپتۇ. ئىشىك ئاچقۇچى ئورنىدىن
تۇرۇپ بىر ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ. بازارچى ئايال تەختنىڭ يېنىدىن-
كى ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئويىگە كىرگەن ئايال ئەتلەستىن
تىكىلگەن قاپقا سېلىنغان ساز ئېلىپ چىقىپتۇ. ئوي ئىگىسى يېنىغا
كېلىپ سازنى ئېلىپ چېلىپ مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئەي كوزۇمنىڭ نۇرى سەن ياپتىڭ يۈزۈمگە ئىشىكىڭ،
ئەمدى مەندىن بۇ جاھاندا شاتلىق يۈز ئورنىگۈسى.
ئاي يۈزۈڭنىڭ ئىشتىياقى كوڭلۇمنى زەرداپ ئەيلىدى،
چاچلىرىڭنىڭ خۇشبۇيى شامالغا ئومرۇم بەرگۈسى،
نە كوزۇمنىڭ ئالدىدا سەن يا نەزەردىن تاشقىرى،
بۇ تۈگۈمەس غەملىرىم بىر كۈن مېنى ئولتۇرگۈسى.

بۇنىڭغا ئۇلاپ يەنە بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

مىرادىم ۋەسلىڭگە يەتمەك مەندە دائىما سەنسەن،
ئىچۈكىم غەملىك بۇ دەردىمگە باھاسىز داۋا سەنسەن.
قارايدىغان روزىكارىم ھىجرىڭدە مىڭ تۈمەن سەۋدا،
بولۇپ سەندىن جۇدامەن، مېنى قىلغان جۇدا سەنسەن.
مېنىڭ پەخرىم ئېرۇر ئاشقىلىغىم كويۇڭدا ئەي دىلبەر،
دىمەسەن بىر يولى كوڭلۇم ئۈچۈن ئاشقى گادا سەنسەن.

ئۈزەم مەيۈس، كوزۇم كورمەس، تىلىم سوزسىز قۇلاغم كەر.
 مۇھەببەت شاھسەن، قىل ئادالەت بۇ ئەدى مۇقامدۇر،
 مۇرۇۋەتچى بول! يۇمشاق كوڭۇل ھەم غېرىپ پەرۋەر.
 ھەمىشە نازىنلار قەھرى ئىستەر ئاشقىغا قورقمەن،
 رەقىبلەر پىتىنى غالىپ چىقىپ ئولتۇرمىسەك مېنى دىلبەر.
 قىيىن بولدى ماڭا زەنجىرى مەھرئىگىدىن خالاس بولماق.
 تەرەددۇت ئەيلىدىم، بولماي خالاس، چۈشتۇم يەنە بەتتەر.
 كورەرمەن سۇرىتىڭنى كوز ياشلىرىم ئەكىسى جۇلاسىدا،
 قاچان باقسام يېشىم ئاقار، سىمپتەك بەدەن تىتەر.
 بوشاشماس بۇ كوڭۇل ھىجرىگدە يۈز قېتىم ئاھۇ - ۋاي چەكسەم،
 جۇدالىق بۇ كوڭۇلنى قىينار... ئاھ... ئورگىلەي قىستار.
 ئەمەس لەيلىنىڭ ئىشقى قەيسىنى سەھرادا كەزدۈرگەن،
 تېپىپ تەلىم ئالاي دەپ ئىشقى دەرسىدىن مېنى ئىستەر.
 ھورلەر شارابىنىڭ دەۋىتىنى قىلما، قوي، ئەي ساقى،
 نەزەر سال قايرىلىپ، شۇ بەس ماڭا ئەي نازىن سەرۋەر.

بازارچى ئايال سازىنى باشقا پەدىگە يۆتكەپ بارماقلىرىنى پەدە
 ئۈستىدە ئوينىتىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

ئۇنى كورمەي ئۈزەك سۈيگەن، ئېزىلسەك ئەمدى نەچارە،
 ئۈمىدىم بار كېلىپ كورسەتسە شەپقەت سەن ئۈچۈن زارە.
 مۇھەببەت شەرھىنى مۇشكۈلدۈر ساڭا ئىزاھلاشقا،
 بىراۋ ۋەسلى بىلەن خۇشتۇر، بىراۋ ھىجرىدە ئاۋارە.
 سېغىنماق كەسپ ئەمەس گۈلچىھرىلەر كەسپى تاغاپىلدۇر،
 يېقىن بارساڭ ناز ئەيلىگەي ئۇ ساڭا تابارە.
 ئۈزەم يالغۇز دىمە ئۇل يار ھوسنىڭ خېرىدارى،
 ۋاپاسىزلار سالىۋەر ھەر دائىما ھوسنىنى بازارە.

غەزەل تۈگۈمەيلا ئوي ئىگىسى ئايال يەنە ئاۋالقى ھالغا چۈشۈپتۇ.
 كىيىملىرىنى يىرتىپ "ئاھ..." تارتىپ ھۇشسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ.
 ئاياللار ئۇنىڭ يۈزىگە سۇ سېپىپ باشقا كىيىملىرىنى كىيگۈزۈپتۇ.
 كوتۇرۇپ ئوز ئورنىغا ياتقۇزۇپتۇ، ئوي ئىگىسى ياتقان يېرىدە
 ھۇشغا كېلىپ:

"قەرزىمنى تاماملاڭلار!" دەپتۇ. ئايال قولغا سازنى ئېلىپ بو
 شېرنى ئوقۇپتۇ:

ھىمايە قىل ئەي يار مېنىڭدەك زارى بەھمايەڭنى،
 كۈتەر مەن ئىنتىزارلىقتا ئىنساپۇ-رىئايەڭنى.
 كورۇشمەك بولدى مۇشكۈل مەن ئۈچۈن ئەي قامتى شەمشاد،
 چۈشۈر بېشىغا لۇتپەن گاھى-گاھى ئوتكەندە سايەڭنى.
 رەھمە قىل ماڭا بىر بارە مەيلى كېيىن قۇربانمەن.
 دىماققا يەتتى جان تارتىپ جەۋرى بىنەھايەڭنى.
 ئوتەر تەقدىرگە دوڭگەپ، ئاي، كۈنۈم، بۇ قارا بەختىم.
 سەۋەپكارى ئوزەم ھىچكىمگە ئىپتىمايەن ھىكايەڭنى.

بۇ شېرنى ئاڭلاپ ئوي ئىگىسى كىيىملىرىنى يەنە پارچە-
 پارچە قىپتۇ، ھۇشسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ. قامچا ئىزلىرىمۇ بەدىنىنىڭ
 ھەممە يېرىدىن ئوچۇق كورۇنۇپ تۇرۇپتۇ. قەلەندەرلەرمۇ
 تەسرلىنىپتۇ:

"بۇ ئويىگە كىرمىگەن بولساق بوپتىكەن" دەپ ئېچىنىشىپتۇ.
 خەلىپە قەلەندەرلەردىن:

"نېمىشقا؟" دەپ سوراپتۇ.

"دىلىمىز پەرىشان بولدى!" دەپتۇ ئۇلاردىن بىرى.

"ھە، سىلەر بۇ ئوينىڭ كىشىلىرى ئەمەسمۇ؟" دەپ

سوراپتۇ خەلىپە.

“ھەئە، بۇ ئويىنى ھازىرلا، سىلەرنىڭ ئالدىڭلار دىلا كورۇپ تۇرۇپتىمىز!”

بۇ سوزنى ئاڭلىغان خەلىپە ھەيران بوپتۇ. “ئۇ كىشىچۇ؟— دەپتۇ خەلىپە ھامالىنى كورسىتىپ تۇرۇپ،— بەلكى ئۇ بۇ ئەھۋالنى بىلەر.”
“مەن باغدادلىقىمەن. لېكىن ئومرۇمدە بۇ ئويگە بىرىنچى قېتىم كىرىشىم، بۇ يەردە بولۇشۇمنىڭ ئوزى ئاجايىپ!” دەپتۇ ھامال.

“بىز سېنى شۇ ئوينىڭ كىشىسىمىكىن؟ دەپ ئويلىغان ئىدۇق، مەلۇم بولدىكى سەنمۇ بىزگە ئوخشاش يات كىشى ئىكەن سەن” دېيىشىپتۇ ئۇلار.

“بىز يەتتە كىشىمىز،— دەپتۇ شۇ چاغدا خەلىپە،— ئۇلار ئۈچ ئايال، خالاس، ۋەقەنى سوراڭلار. ياخشىلىقچە ئېيتىمسا زورلۇق بىلەن بولسىمۇ ئېيتتۇرمىز.”

جەپەردىن باشقا ھەممىسى بۇ پىكىرگە قوشۇلۇپتۇ.

“بۇ ھەقتە مېنىڭ پىكىرىم باشقىچە،— دەپتۇ جەپەر،— بۇ پىكىردىن قايتىڭلار! مۇھىمى بىز بۇلارغا مەھمانمىز، ئۇلار بىزگە شەرت قويدى. بىز كوندۇق. بەس، بىزگە بۇ ئىشنى بىلىشتىن جىم بولغىنىمىز ياخشىراق. تاڭ ئېتىشقا ئاز قالدى. بىز ھەر بىردەمىز ئوز يولىمىزغا كېتىمىز. ئەتە ئۇلارنى قىچقىرتىپ تارىخنى سورايمىز!” دەپتۇ جەپەر خەلىپىگە ئىشارەت بىلەن.

خەلىپىنىڭ ئاچچىغى كەپتۇ:

“بۇلارنىڭ سىرلىرىنى كېچىكتۇرۇشكە بولمايدۇ. مەيلى بىز تاقەت قىلساقمۇ قەلەندەرلەر سورىسۇن!” دەپتۇ ئۇ.

“مەن بۇنىڭغا قارشىمەن” دەپتۇ جەپەر. ئۇلار بۇ ھەقتە ئۇزاق سوزلىشىپتۇ. ئاخىرى كىمنىڭ سورىشى توغرىسىدا گەپ قوزغىلىپتۇ. ھەممە “ھامال سورىسۇن!” دىگەن پىكىرگە كەپتۇ. بىردىنلا:

“نېمە كۇسۇر - كۇسۇر؟” دەپ سوراپتۇ ئوي ئىگىسى خىتاپ قىلىپ ئۇلاردىن. “بۇلار، - دەپتۇ ھامال ئۇنىڭغا تىكىلىپ، - بۇ ئىككى ئىت ۋە قەسگە قىزىقۇاتىدۇ. ئۇلارنى ئۇرۇپ ئازاپلىغان. دىن كېيىن، سۇيۇپ كوز ياشلىرىنى سۇرتتۇڭ. سەۋىۋىنى سوزلىشىڭنى ئىلتىماس قىلىشۇاتىدۇ.”

“راستمۇ؟” دەپ سوراپتۇ ئوي ئىگىسى. جەپەردىن باشقىسى “راست!” دەپ تەستىقلىشىپتۇ.

“ئەي مېھمانلار، - دەپتۇ ئوي ئىگىسى ئايال، - سىلەر مېنى قاتتىق رەنجىتىڭلار. باشتا بىز سىلەر بىلەن مۇناسىۋەتسىز نەرسىنى سورىماسلىققا شەرتلەشكەن ئىدۇق. ئويىمىزدىن جاي بەردۇق. بار نەرسىلىرىمىزنى قويۇپ كۇتتۇق. سىلەر ئەيىپلىك ئەمەس، سىلەرنى كىرىشكە رۇخسەت قىلغان بىز ئەيىپلىك. ” كېيىن ئوي ئىگىسى دەرھال قوللىرىنى شىمايلاپ ئۇچ نوۋەت يەرنى ئۇرۇپتۇ ۋە “چاققان بولۇڭلار!” دەپ ۋاقىراپتۇ. بىردىن دېرىزە ئېچىلىپ، قوللىرىغا يالڭاچلانغان قىلىچ تۇتقان يەتتە قۇل چىقىپ كەپتۇ.

“بو ئاغزى بوشلارنىڭ، - دەپتۇ ئاياللاردىن ئوي ئىگىسى، - قوللىرىنى ئارقىسىغا قىلىپ باغلاپ بىر بىرىگە چېتىڭلار!”
 قۇللار ئۇلارنى باغلاپ:

“بېشىنى ئېلىشقا بۇيرۇق قىلىڭ مەرھەمەتلىك خانىم” دەپتۇ.

“توختاڭلار! — دەپتۇ ئايال، — بېشىنى ئېلىشتىن بۇرۇن،
بۇلاردىن بەزى نەرسىلەرنى سوراڭ!”

سوز تۈگىمەستىنلا ھاممال يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ:

“ئەي خېنىم، — دەپتۇ ئۇ تىترەپ-قاخشاپ، — باشقىلارنىڭ
كۇناسى ئۈچۈن مېنى ئولتۇرمە. مەندىن باشقا ھەممىسى كۇنا
قىلدى. ئەزىرايى خۇدا، شەھرىمىزنى خاراپ قىلىش ئۈچۈن
كەلگەن بۇ شۇم ئاياق قەلەندەرلەر بولمىغاندا كېچىمىز ئەلۋەتتە
ياخشى ئوتەتتى:

قىساس قىلماي ھىمايە قىل مېنىڭدەك بەھىمايەڭنى،

ئەيۇ قىل مەندىن ئۆتكەننى، كورسەت ئىنساپۇ، رىئايەڭنى.

كىشىچۈن مېنى قۇربان قىلىشقا كۆپ ئالدىراپ كەتتە،

چۈشۈر بېشىغا لۇتپەن گاھى ئۆتكەندە سايەڭنى.

ھاممال شېرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن ئايال كۈلۈپتۇ: “

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى

توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ سوز باشلاپتۇ

شەھرىزاد، — ئايال كۈلۈپتۇ. ئۇ، مۇساپىرلارغا بىر

قۇر قاراپ مۇنداق دەپتۇ:

“ھەممىڭلار ئوز تارىخىڭلارنى سوزلەڭلار.

پەقەت بىر سائەتلىكلا ئومرۇڭلار قالدى. ئەگەر

سىلەر يۇرت چوڭلىرى، ئەمەلدار، قازى بول-

مىسىڭلار بۇ ئىچىلىك باتۇرلۇق قىلالمايتتىڭلار.”

“ئەپسۇس ساڭا، — دەپتۇ خەلىپە جەپەرگە، —

ئون بىرىنچى

كېچە

بىزنى تونۇشتۇر، بولمىسا بىكار ئولۇپ كېتىشىمىز مۇمكىن؟
 “قۇلغىز مەن، سىزگە مۇناسىپ ئەھۋال شۇ! دەپتۇ جەپەر
 خەلىپىگە. خەلىپە ۋاقتى تۇتۇ:
 “چاقچاقنىڭمۇ ۋاقتى بار. ئىش چاتاققا ئايلىنىمىسۇن، ئالدىنى
 ئېلىش كېرەك.”

ئايال شۇ چاغدا قەلەندەرلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇلاردىن:
 “سىلەر ئاكا-ئۇكا قېرىنداشمۇ؟” — دەپ سوراپتۇ.
 “ياق! — دەپتۇ ئۇلار، — بىز پېقىرلارمىز، مۇساپىرلارمىز.”
 “سەن تۇغما قارغۇمۇ؟” دەپتۇ ئۇلارنىڭ بىرىگە ئايال.
 “ياق! — دەپتۇ ئۇ، — مەن بېشىمدىن ئاجايىپ ھادىسىلەرنى ئوت-
 كۈزگەنمەن. كوزۇم تۇغرىسىدىكى ۋەقە يىڭنە بىلەن كوزىنىڭ
 ئېقىغا يازغىدەك ئىبرەتنامدۇر.”

ئايال ئىككىنچى، ئۈچىنچى قەلەندەرلەردىن شۇ تەرىقىدە
 سوراپتۇ. بۇلارمۇ خۇددى بىرىنچى بۇرادىرىنىڭكىگە ئوخشاش
 جاۋاپ بېرىپتۇ.

“ئەي مەلىكەم، — دېيىشىپتۇ ئۇلار، — ھەر بىرىمىز ھەر بىر
 تەرەپتىن، ھەر بىرىمىز يەر-سۇلۇق، قۇللۇق، قۇلانلىق، ھوكۇم-
 دار، شاھزادىلەر...”

گەپ شۇ يەرگە كەلگەندە، ئايال: “ھەر كىم ئوز ھىكايىسىنى
 ۋە بىزگە كېلىش سەۋىۋىسىنى سوزلىسۇن!” — دەپتۇ.

“ئەي خېنىم، — دەپتۇ ھاممال، — مەن ھەركىمىلەرنىڭ يۇكىنى
 كوتۈرۈپ كۈن كەچۈرگۈچى ھاممالمەن. بۇ ئايال مېنى بازاردا
 كورۇپ يۈك كوتەرتتى. قاسساپتىن، سودىگەردىن، ئەتتاردىن،
 باققالدىن، مۇۋەدۇكانلىرىدىن سېتىپ ئالغان نەرسىلىرىنى كوتۈرۈپ

ئېلىپ كەلدىم. ئوزىڭىزمۇ كوردىڭىز. بۇ يەردىكى ۋەقەمۇ ئوزىڭىزگە
ئايان. مېنىڭ بىلگىنىم شۇ.

”بېشىڭنى ئېلىپ بۇ يەردىن چىقىپ كەت!“ دەپتۇ ئايال ھاممالغا.
”ئۆلپەتلىرىمنىڭ ۋەقەسىنى ئاڭلىمىغىچە بۇ يەردىن كەتمەي-
مەن،“ دەپتۇ ھاممال. بىرىنچى قەلەندەر سوز باشلاپتۇ.

بىرىنچى قەلەندەرنىڭ ھىكايىسى

”مېنىڭ ئاتام شاھ ئىدى. ئاتامنىڭ ئوكسىمۇ باشقا بىر شە-
ھەرگە شاھ ئىدى. تاغامنىڭ ئوغلى بىلەن بىر كۈندە تۇغۇلغان
ئىكەنمىز. ئايىلار، يىللار ئوتۇپ بىز چوڭ بولدۇق. بەزەن تاغامنى
كورگىلى باراتتىم. بىر قانچە ئايىلار ئۇنىڭ قېشىدا تۇرۇپمۇ قالات-
تىم. شۇ ئادەت بويىچە تاغامنىڭ ئويىگە زىيارەتكە باردىم. تاغامنىڭ
ئوغلى مېنى ناھايىتى ياخشى كۈتۈپ ئالدى، ناھايىتى ھورمەت-
لىدى. قوي سويدى، ئىچمىلىك تەييارلىدى. ئىچىشىپ ئولتۇرۇش-
قان ئىدۇق. كەيپىمىز ئاشتى. تاغامنىڭ ئوغلى ماڭا قاراپ:
”ساڭا مۇھىم بىر ئىلتىماسم بار. قارشىلىق قىلماسلىغىڭنى سو-
رايمەن!“ دىدى.

”جېنىم بىلەن“ دىدىم مەن جاۋاپ بېرىپ. قەسەم بىلەن بۇ
ۋەدەمنى چىڭىتتى. شۇ زاماتلا ئورنىدىن تۇرۇپ تاشقىرىغا چىقتى.
بىردەمدىن كېيىن قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ناھايىتىمۇ
قىممەتلىك ئىسىل كىيىم كىيگەن بىر ئايالمۇ بار ئىدى. تاغامنىڭ
ئوغلى ماڭا يېقىن كەلدى. ئايال ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئىدى. ئۇ ماڭا
بىر گورستاننى تەيىن قىلدى. ئايالنى ئېلىپ تەيىنلەنگەن قەۋرىدە
مېنى كۈتۈپ تۇرۇشنى بۇيرۇدى. قارشىلىق قىلمىدىم. قەسەم

ئىچكەنلىكىم ئۈچۈن قارشىلىق قىلىشقا ئورۇن قالمىغان ئىدى. ئايال بىلەن يولغا چىقتىم، تەيىنلەنگەن جايغا باردىم. قەۋرگە كىردۇق. ئەمدى ئولتۇرغان ئىدۇق، تاغامنىڭ ئوغلۇمۇ يېتىپ كەلدى. قولىدا بىرداس سۇ، بىر خالتىدا گەج ۋە كۈرەك بار ئىدى. كۈرەكنى ئالدى - دە، قەۋرىستان ئوتتۇرىسىدىكى بىر گورنى قازدى. خىشلىرىنى بىر ياققا بىغدى. كېيىن كۈرەك بىلەن يەنە كولاشقا كىرىشتى. خۇددى كىچىك ئىشىكتەك تومۇر قاپقاق ئېچىلدى. ئۇ يەردىن پەسكە چۈشۈش ئۈچۈن شوتا قويۇلغان ئىدى. تاغامنىڭ ئوغلى ئايالغا قاراپ:

“ئىستىگىنىڭ تەييار!” - دىدى. ئايال شوتىدىن توۋەنگە چۈشتى. تاغامنىڭ ئوغلى ماڭا تىكىلىپ قاراپ:

“ۋەدەڭگە ۋاپا قىل! مەن چۈشكەندىن كېيىن تومۇر قاپقاقنى جايغا قوي. ئۈستىگە تۇپراق تارتىپ قەۋرنى ئاۋالقىدەك قىلىپ كوم. مانا بۇ سۇ بىلەن گەجنى تۇپراققا قوشۇپ ئارىلاشتۇر. خىش-لارنى جايغا قويۇپ ئۈستىدىن ئاۋالقىدەك سۇۋا، شۇنداق قىلغىن. كى ھىچكىم: ‘بۇ كونا گور ئېچىلىپتۇ!’ دەپ گۇمان قىلمىسۇن. مەن بىر يىلدىن بېرى شۇنى ئېچىپ، يېپىپ ئىش قىلىمەن. ھىچكىم سەزمىدى. سەندىن ئوتۇندىغان ئىلىتىماسم شۇ” دىدى. شۇندىن كېيىن شوتىدىن پەسكە چۈشۈپ غايىپ بولدى. مەن تومۇر قاپقاقنى يېپىپ ئۈستىگە تۇپراق تارتتىم. ناھايىتى سۇيۇنگەن - لىكىمدىن يېڭىدىن سۇۋالغىنىنى ھىچكىم سەزمەيدىغان قىلىپ گەج بىلەن سۇۋىدىم. ئىش قىلىپ، نىمىنى بۇيرۇغان بولسا شۇنى قىلدىم. مەسلەردەك گاراڭ ئىدىم. تاغامنىڭ ئوردىسىغا قايتتىم. تاغام ئوۋغا كەتكەن ئىكەن. مەن يېتىپ ئۇخلىدىم. تاڭ ئاتتى،

كېچىكى ۋەقە خىيالىمنى چۇلغاپ ئالغان ئىدى. بۇ ئىشقا "ماقۇل!" دىگىنىمگە پۇشايان قىلدىم، گورستانلىققا باردىم. كېچىكى قەۋرىنى ئىزلىدىم. بىراق تونۇپ كېتەلمىدىم. بىرىدىن ئىككىنچىسىگە ئوتۇپ ئىزلەيتتىم، كەچ كىردى، تاپالماي ئوردىغا قايتتىم. كېلىمىدىن غىزامۇ ئوتىدى، "ئۇنىڭ ئەھۋالى نىمە بولغاندۇ؟" دەپ تاغام-نىڭ ئوغلنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدىلا خىيال قىلاتتىم. كوڭلۇم بۇزۇلدى، كېچىنىمۇ شۇنداق ئوتكۈزدۈم. ئەتىسى يەنە گورستانغا باردىم. كەچكىچە ھەممە تەرەپنى ئىزلىدىم، تاپالمىدىم. يەتتە كۈن شۇنداق ئوتتى. تەشۋىشم ئاشتى. ئەفلىمىدىن تامامەن ئازىمغان بولساممۇ، ئېسىم ئېغىش دەرىجىسىگىچە يەتكەن ئىدى. ئوز يۇرتۇمغا—ئاتامنىڭ ئالدىغا قايتىشتىن باشقا چارە قالمىغان ئىدى. ئاتامنىڭ يۇرتىغا بېرىشم بىلەنلا شەھەر دەرۋازىسىدا بىر قانچە كىشىلەر مېنى ئوراپ ئېلىپ، قوللىرىمنى ئارقامغا قىلىپ باغلىدى. بۇ ئىشقا ھەيران بولدۇم، "مەن شەھەر شاھىنىڭ ئوغلى تۇرسام، بۇلار ئاتامنىڭ خىزمەتكارلىرى تۇرسا، ماڭا مۇشۇنداق مۇئامىلە قىلسا بولامدۇ؟" دەپ كوڭلۇم غەش بولدى. خەۋپ باستى. "ئاتامغا بىرەر ھادىسە بولغاندىمۇ؟" دەپ مېنى ئېلىپ بارغۇچىلاردىن سوردىم. ئۇلار بۇ ئىشنىڭ سەۋىۋىنى دىمىدى. تەشۋىشم ئاشتى. خېلىدىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئاتامنىڭ خىزمەتكارلىرىدىن بىرى ماڭا يېقىن كېلىپ ئاستا: "زامان ئاتاڭنى تەختتىن چۈشەردى ئۇنىڭغا قارشى ئەسكەرلەر قوزغالدى، ۋەزىر ئۇنى ئولتۇردى. ئورنىغا ئوزى شاھ بولدى. بىز شۇنىڭ بۇيرۇغىغا بىنائەن سېنىڭ كېلىشىڭنى كۈتكەن ئىدۇق"—دىدى. مەن ئۇنىڭغىمۇ ياخشىلىق قىلغان ئىدىم. شۇنىڭ بەدىلىگە مۇشۇ خەۋەرنى ئېيتىپ مەندىن

يىراقلاشتى. ئېسىم ئاغدى، ئۈزەمنى يوقاتتىم. ئۇلار مېنى ۋەزىرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىشتى. ۋەزىر بىلەن مېنىڭ كونا ئاداۋىتىمىز بار ئىدى. ئاداۋەتنىڭ سەۋىۋى شۇ ئىدىكى، مەن كەمەلەك بىلەن تاش ئېتىشىنى بەك ياخشى كۆرەتتىم. بىر كۈنى ساراي تېمدا كەمەلەكنى تۇتۇپ تۇرسام بىردىنلا ۋەزىرنىڭ سارىيىغا بىر قۇش كېلىپ قوندى. ۋەزىر شۇ يەردە تۇراتتى. قۇشقا تاش ئاتتىم. تاش بېرىپ ۋەزىرنىڭ كوزىگە تېكىپتۇ، بىر كوزىنى قۇيۇۋىتىپتۇ. لېكىن ئاتامدىن ئەيمىنىپ ۋەزىر بىرەر نەرسە دىيەلمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىر ماڭا بولەكچىلا قارايدىغان بولدى. ۋەزىر بۇ ھالىنى ئاتامدىن ھېيىقىپ سەزدۈرمەيتتى. بۈگۈن ئۇنىڭ قولىغا چۈشتۈم. قولىم ئارقامغا قېيىشتۇرۇپ باغلانغان ھالدا ئۇنىڭ ئالدىدا تۇراتتىم. بېشىمنى ئېلىشقا بۇيرۇدى.

“نەمە گۇنايم ئۇچۇن مېنى ئولتۇرسەن!” — دەپ سورىدىم.
 “بۇنىڭدىن ئارتۇق يەنە قانداق گۇنا بولىدۇ!” — دەپ كوزىنى كۆرسەتتى.

“ئۇنى مەن ئاتايىن قىلمىغان ئىدىم — غۇ” — دىدىم.
 “سەن ئاتايىن قىلمىغان بولساڭ مەن ئاتايىن قىلمەن!” — دىدى.
 مېنى ئۇنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىشتى. ئۇ بارمىغىنى چەپ كوزۇمگە تىقىپ كوزۇمنى سۇغۇرۇپ ئالدى. شۇ كۈندىن باشلاپ ھازىرقىدەك بىر كوزلۇك بولۇپ قالدۇم. كېيىن پۇت — قوللىرىمنى باغلاپ ساندۇققا سالدى. جاللاتقا: “قىلىچىڭنى بۇلە. بۇنى شەھەر تاشقىرىسىغا ئېلىپ چىقىپ كالىسىنى ئال! تېنىنى ئىتلار، قاغا — قۇزغۇنلارغا تاشلاپ بەر!” — دەپ بۇيرۇدى. جاللات مېنى ئېلىپ چىقتى.

شەھەردىن چەت جىرىغلاڭغا ئېلىپ بېرىپ، ساندۇقنى ئاچتى.
پۇت - قوللىرىم چەمبەر - چەس باغلاقلىق ئىدى. جاللات كوزۇمنى
باغلىماقچى بولدى. مەن قاتتىق يىغلىدىم. كوز ياشلىرىم جاللاتنىڭ
كوڭلىنى يۇمشاتقانداك بولدى. ئۇمۇ كوزىگە ياش ئالدى. شۇ
چاغدا مەن بۇ شېئىرنى ئوقۇدۇم:

مەن سېنىڭدىن كۆتىمىگەندىم ھىچقاچان بۇنداق جاپا،
ئەمدى كوردۇم سەندە يوقكەن زەررىچە ۋاپا ماڭا.
مەن سېنى دۈشمەنگە ئوقلانغان قۇرالىم دەر ئىدىم،
سەن قۇرال بولدۇڭ رەقپىكە، دۈشمەن ئوقلاتتى ماڭا.
زاھىرى ھىجرىڭدىن ھامان مەن شېكەرۈ - بال دەر ئىدىم،
ئاچرىتىپ سەندىن رەقپىلەر زەھىرىنى سالدى ماڭا.
ھەسرەت تىڭشاشقا بىردەم بىمالالىم دەر ئىدىم،
ئاھىكىم قەھرىڭ ھەمىشە كەلدى، قوزغالدى ماڭا.

”مەن قانداق قىلىمەن. ئىختىيار مەندە ئەمەس، ئوزەڭگە مەلۇم
ئەركىز قۇلمەن، - دەپ بىر ئاز ئويلاندى. كېيىن، - خەير،
مەيلى. ئوزەڭنى قۇتقاز، بۇ يەرگە ئاياق باسما، بولمىسا ئوزەڭ-
نىمۇ، مېنىمۇ ھالاك قىلىسەن،” دىدى جاللات. جاللاتنىڭ
قوللىرىنى سۇيدۇم. قۇتۇلغىنىمغا ئىشەنمەيتتىم. كوزدىن ئايرىلا-
خىنىمغا پەرۋامۇ قىلماي يولغا چۈشتۈم. تاغامنىڭ شەھرىگە كېلىپ
ئاتامنىڭ ۋەقەسىنى، ئوزەمنىڭ كورگەنلىرىمنى، كوزۇمنىڭ ئويۇلۇپ
ئېلىنغانلىغىنى ۋە باشقىلارنى بىرمۇ بىر سوزلىدىم. تاغام ئوز
غېمىنى ئېيتىپ:

”غېمىگە غەم قوشتۇڭ، ئەلىمىگە ئەلەم، - دىدى ئۇ يىغلام-
سىرىغان تاۋۇش بىلەن، - بىر نەچچە كۈن بولدى، سېنىڭ

جىگىرىڭ — مېنىڭ ئوغلۇم يوقالدى. ئىستىمىگەن جايمى قالدى. ھىچكىم بىلمەيدۇ. تاغام يىغلاپ ھۇشىدىن كەتتى. مەنىمۇ ئىختىيار-سىز يىغىغا قوشۇلدۇم. كورۇنۇشچە ئۇ مېنىڭ كوزۇمگە دورا قىلماقچىمۇ بولغاندەك قىلاتتى. كورۇپ بېقىپ "پايدىسى يوقكەن" دىدى. مەن تاغامنىڭ ئوغلى توغرىسىدا جىم قالالمىدىم، بولغان ۋەقەنى تەپسىلى سوزلىدىم. تاغام خۇرسەن بولۇپ:

"بىللە بارىمىز. ماڭا كورسەت!" — دىدى. قەيەردىلىگىنى بىلمەسلىگىمنى، شۇ ۋەقەدىن كېيىن بىر نەچچە قېتىم ئىزلەپ بېرىپ تاپالمىغانلىغىمنى ئېيتتىم. كېيىن تاغام بىلەن گورستانلىققا باردۇق. ئوڭ ۋە سولغا قارىدىم، ئېنىقلىدىم. شۇنچە ئىزلىگەندە تېپىلمىغان بۇ جاينىڭ ئاسانلا تېپىلغىنىغا خۇرسەن بولدۇق. تاغاممۇ سۇيۇندى. تاغام بىلەن قەۋرىگە كىرىپ توپىنى تارتىشتۇق. تومۇر قاپقانى كوتەردۇق. بىللە پەسكە چۈشتۇق. شوتىدىن ئەللىك بالداق بېسىپ يېتەي دىگەندە قويۇق تۇتۇنگە كومۇلدۇق. كوزىل-رىمىز ئاجىزلاشتى. تىمىسقىلاپ بىر بىردىن يول باستۇق. ھەر خىل دان ۋە ئوزۇق-تۇلۇكلەر قاپلار بىلەن يولەپ قويۇلغان بىر ئويگە يەتتۇق. ئوينىڭ ئوتتۇرىسىغا تەخت قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭغا پەردە تارتىلغان. تاغام توختىدى. ئوغلى بىلەن بىللە چۈشكەن ئايالنى كوردى. ئۇلار بىللە ياتاتتى. ھەر ئىككىسىمۇ خۇمداندا ئاتايىن كويىدۇرۇلگەن كومۇردەك قاپقارا شاخارغا ئايلىنغان. بۇنى كورۇپ تاغام ئوغلىنىڭ بېشىغا تەپتى. غەزەپ بىلەن:

"ساڭا جازا مۇشوا" — دىدى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ سوز باشلاپتۇ
 شەھرىزاد، — قەلەندەر ھىكايىسىنى داۋام قىپتۇ.
 ئاياللار، خەلىپە، جەپەر ۋە باشقىلار ئاڭلاپتۇ.
 “تاغام ئوغلىنى تەپتى، مەن ھەيران
 بولدۇم. كويۇپ ياندىم، شۇنداق يىگىت ۋە
 شۇنداق چوكاننى بۇ ھالدا كورۇپ كويمەي
 بولامدۇ؟” تاغامغا مەن: “بۇ ئازاپ يەتمەمدۇ،
 سىز ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقىپ تېپىۋاتسىزغۇ؟ —

ئون ئىككىنچى
 كېچە

دېدىم.

“ئەي ئاكامنىڭ ئوغلى، — دېدى ئۇ ماڭا، — ئوغلۇم ناھايىتى
 ياش چېغىدىن تارتىپلا ئوز سىڭلىسىنى سۈيەتتى، مەن ئۇنى بۇ
 يولدىن قايتۇرۇپ بىر — بىرىدىن يىراقتا ساقلىدىم. ئوزەمچە
 ھىلى بۇلار كىچىك دەيتتىم. چوڭ بولۇپ بىر — بىرى بىلەن قوشۇلۇپتۇ
 دەپ ئاڭلىدىم، لېكىن ئىشەنمىدىم. قاتتىق ئاگاھلاندىمۇردۇم:
 “ھازىرغىچە ۋە بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ھىچكىم قىلمايدىغان جىنايەتتىن
 ساقلان! بولمىسا ئولگىچە ئەل — يۇرت ئارىسىدا ھەتتا باشقا ئەللەر
 ئارىسىدا نەپەرەتتىن قۇتۇلالمايمىز. ھەممە بىزگە لەنەت ئوقۇيدۇ.
 ئەگەر يەنە شۇنداق يامان ئىش يۈز بەرسە، ئېغىر ئازاپ بىلەن
 قىناپ ئولتۇرمەن!” — دېدىم. ئىپلاس سىڭلىسىمۇ ئاكىسىنى بەك
 سۈيەتتى. بىر بىرى بىلەن كورۇشەلمەي، ئوغلۇم يەر ئاستىدىن
 ئوزىگە جاي راسلاپتۇ. ئوزەڭ كورگەندەك بۇ يەرگە ئوزۇق — تۈلۈك
 توپلاپتۇ. شىكارغا كەتكەن ۋاقتىمىدىن پايدىلىنىپ بۇ يەرگە
 كېلىشىپتۇ. جازاسىنى تارتىشىپتۇ! — دەپ ئوزىنى توختىتالماي
 يىغلاپ تاشلىدى، مەنمۇ يىغلىدىم. بىردىن تاغام:

— ئەمدى سەن، ئۇنىڭ ئورنىغا ماڭا ئوغۇل بول! — دىدى.
 مەن خېلى ۋاقىتقىچە دۇنيادىكى ھادىسىلەر توغرىسىدا پىكىرگە
 چۈمدۈم. ئاتامنىڭ ئوز ۋەزىرى تەرىپىدىن ئولتۇرۇلشى، ئۇنىڭ
 ئورنىغا ۋەزىرنىڭ شاھ بولۇشى، كوزۇمنىڭ ئويۇلشى، تاغامنىڭ
 ئوغلىنىڭ غەلتە ۋە قەسى — ھەممىسى بىرىدىن كېيىن يەنە بىرى
 كوز ئالدىمدىن ئوتتى، يىغلىدىم. كېيىن بىز يۇقۇرىغا چىقتۇق.
 قاپقانى ئوز ئورنىغا قويدۇق، توپا تارتتۇق، قەۋرىنى ئالدىنقى
 ھالىغا كەلتۈرۈپ سۇۋاپ جايىمىزغا قايتتۇق. تېخى ئولتۇرغىنىمىز
 يوق ئىدى. ناغرا كاناي، سۇناي، داپ — دۇمباق ئاۋازلىرى ئاڭ-
 لىنىپ ھەممە ياقنى چاڭ — توزاڭ باستى، باتۇرلارنىڭ ۋاقتىراپ —
 جاقراشلىرى، توپ — توپ ئاتلارنىڭ ئارقىمۇ — ئارقا كىشەشلىرى،
 ئادەملەرنىڭ قىيا — چىياللىرى، ناھايىتى يېقىندىن ئىشتىلەتتى. بىز
 ھەيران بولدۇق، شاھ ۋە قەنى سورىدى. ”بۇرادىرىڭىزنىڭ ۋە —
 زىرى، — دىيىشى ئادەملەر، — ھىساپسىز ئەسكەرلەر بىلەن كېلىپ
 شەھەرگە ھۇجۇم قىلدى. ئادەملەر ئۇلارغا بەرداشلىق بېرەلمەي
 شەھەرنى ئۇلارغا تاپشۇردى.“ ئەگەر قاچمىسام ئاتامنىڭ ئەس —
 كەرلىرى بېسىپ كىرىدۇ. مېنى تونۇيدۇ. ئەزالىرىمنى بىر بىر —
 دىن پارچىلاپ قاغا — قۇزغۇنغا تاشلاپ بېرىدۇ، دەيتتىم.
 ئاتام ۋە قەسنى، ئاتامنىڭ خاتىرىسىنى ئويلىدىم. نىمە قىلىشىمنى
 بىلىمەيتتىم. كىيىمىمنى ئوزگەرتىپ، ساقلىمىنى چۈشۈردۈم،
 شەھەردىن چەتكە چىقتىم ۋە قاچتىم. بۇ ۋە قەنى خەلىپە ھارۇن
 رەشىدكە يەتكۈزۈش مەقسىدىدە، بۇ شەھەرگە كەلدىم. كەچ
 كىرىپ قالغان ئىدى. نەگە بېرىشىمنى بىلىمەي ھەيران بولۇپ
 تۇرغان ئىدىم. بۇ قەلەندەر يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭغا سالام بېرىپ:

“بارىدىغان جايسىم يوق مۇساپىرمەن” — دىگەن ئىدىم، ئۇ مانا؛
“مەنمۇ سىزگە ئوخشاش غەربىمەن” — دىدى. شۇ ئارىدا ئۇچىنچى
ھەمىيىمىز يېتىپ كەلدى، ئۇمۇ بىزگە سالام بەردى، مۇساپىر
ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. بىزمۇ ئۇنىڭغا ئۈزۈمىزنى تونۇشتۇردۇق.
ئۇچ غەربىپ يولغا چۈشتۇق. قاراڭغۇ چۈشتى. يۈرۈش مۇمكىن
بولماي قالدى. نېسىۋىمىز سىلەرگە ئېلىپ كەلدى. مانا بۇ مېنىڭ
ساقلىمىنىڭ چۈشۈرۈلۈشى بىلەن كوزۇمىنىڭ كور بولۇش ۋەقەسى”.
“بېشىڭنى ئېلىپ بۇ يەردىن كەت!” — دەپتۇ ئۇنىڭغا ئايال. “باشقا
بۇرادەرلىرىمىنىڭ ۋەقەلىرىنى ئاڭلىماي تۇرۇپ، بۇ يەردىن كەتمەيە-
مەن” دەپتۇ ئۇ. قەلەندەرلەرنىڭ ھەممىسى بۇ ھىكايىگە ئەجەپلىنىپتۇ.
“بۇنداق ۋەقەنى ئەمدى ئاڭلاۋاتىمەن” — دەپتۇ خەلىپە جەپەرگە.
ئىككىنچى قەلەندەر قوزغىلىپ، يەرنى سۇيۇپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ.

ئىككىنچى قەلەندەرنىڭ ھىكايىسى

“مەن شاھ ئوغلى، شاھزادە ئىدىم. قۇرئاننى يەتتە خىل
قىرائەت بىلەن ئوقۇيتتىم. ئەڭ چوڭ ئالىملارغىمۇ دەرس بېرەتتىم.
ئىلمى نۇجۇمدا، تىببى ئىلىمدا، ئەدىبىياتتا ۋە باشقا بىلىملەردە
زامانىمىزنىڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇراتتىم. ئوز ۋاقتىدا مېنىڭ
ئالدىغا ئوتىدىغان كىشى يوق ئىدى. شوھرىتىم ھەم تەرىپىم
باشقا مەملىكەتلەرگىمۇ يېيىلدى. دۇنيا پادىشاھلىرىنىڭ قۇلىغىغا
يەتتى. ھىندى پادىشاھى كوپ ھەدىيە تارتۇقلار بىلەن خەت
يوللاپ ئاتامدىن مېنى ئىۋەتىپ بېرىشنى سورىدى. ئاتام ئالتە
كېمە ھازىرلاپ مېنى ئىۋەتتى. راسا بىر ئاي دەريا كەزدۇق. دەريا
قىرغىغا يەتكەندە، كېمىدىكى ئات ۋە توگىلەرنى چۈشۈردۇق.

ئون توگىنى تەييارلاپ ئېلىپ كېلىنگەن نارتۇقلارنى ئۇنىڭغا يۈك-
 لىدۇق. بىر ئازغىنە يۈرگەن ئىدۇق، يەردىن چاڭ- توزاڭ كوتە-
 رىلدى. ھەممە ياقنى بوغۇناق باستى. كۈندۈز سائەت بىرلەر ۋاقتى
 ئىدى. قارساق ئەللىكچە ئاتلىق كەپتۇ، ئۇلار تومۇر ساۋۇت كېيىش-
 كەن، خۇددى ئارىسلاندىك ۋەھىملىك ئىدى. ئۇلار يول توسقۇ-
 چى قاراقچىلار ئىكەن. بىزنىڭ ئاز ئىكەنلىگىمىزنى ۋە قىممەتلىك
 ماللىرىمىزنى كورۇپ بىز تەرەپكە ئات سالدۇرۇپ كەلدى. بىز
 ئىشارەت بىلەن ھىندى شاھى يېنىغا كېتىۋاتقىنىمىزنى، بىز مېھمان
 ئىكەنلىگىمىزنى ئېيتىپ، ئازار بەرمەسلىكىنى سورىدۇق.

”بىز ھىندى شاھىمۇ قارىمايمىز. ئۇنىڭ تەۋەسىگىمۇ كىرمەي-
 مىز!“ - دەپ ئۇلار ھۇجۇمغا ئوتتى. قۇللارنىڭ بىر قىسمى جەڭدە
 ئولدى، بىر قىسمى قاچتى. مەنمۇ قاتتىق يارىدار بولۇپ كېيىن
 قاچتىم. ئاران قۇرۇق گەۋدەمىنلا قۇتقازدىم، پۇل ۋە باشقا بار-
 يوقۇمنى قاراقچىلار تارتىپ ئالدى. نەگە بېرىشىمنى بىلمەيتتىم،
 ئەزىز ئىدىم، خار بولدۇم. بېشىم قايغان، ئايىغىم تايغان تەرەپكە
 يول سالدىم. بىر تاغ چوققىسىغا چىقتىم، تاڭ ئاتقىچە شۇ يەردىكى
 غاردا ياتتىم. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن يەنە يولغا چۈشتۈم. ئومىرا
 دىگەن ئاۋات شەھەرگە يەتتىم. ئۇ يەردە قىش كېتىپ باھار كەلگەن،
 ھەممە تەرەپ كوپ- كوك مايسىلار، چېچەكلەر بىلەن بىزەلگەن
 ئىدى؛ ئېرىقلاردا سۇلارنىڭ شىرىلداپ ئېقىشلىرى، توپ- توپ
 قۇشلارنىڭ يېقىملىق سايراشلىرى كوڭۇللەرگە ئاللىقانداق شاتلىق
 بېغىشلايتتى. شۇنداق يەرگە يەتكىنىمگە سۇيۇندۇم. تەشۋىش تارت-
 قىنىم، چارچىغىنىمدىن رەڭگىم سارغايغان ئىدى. قەيەرگە باش
 سىغدۇرۇشنىمۇ بىلمەيتتىم. دوخمۇشتىكى تىككۈچىلىك دۇكىنىغا

كوزۇم چۈشتى. ئۇنىڭغا يېقىنلاپ باردىم. تاشقىرىدىن نەزەر سالسام مۇشۇك چىراي، ساقاللىق، قاتمال بىر ئادەم تېرە كەمزۇلغا جىيەك تۇتۇۋاتقان ئىكەن. ئەپكىرى كىرىپ سالام بەردىم. قول ئېلىشىپ كورۇشكەندىن كېيىن: "خوش كەپسىز" - دەپ ئورۇن كورسەتتى. ئولتۇرۇپ دۇئا قىلدىم. قايسى تەرەپتىن نىمە سەۋەب- لەر بىلەن كېلىۋاتقانلىغىمنى سورىدى. ۋەقەنى باشتىن- ئاياق سوزلىدىم. ماشىنىچى ماڭا ئېچىنىپ:

"بۇ ۋەقەلەرنى ھەرگىزمۇ ھىچكىمگە باىدۇرمە، - دىدى، - بولمىسا شەھەر شاھى تەرىپىدىن جازالىنىشنىڭ مۇمكىن. چۈنكى ئۇ سېنىڭ ئاتاڭنىڭ ئەشەددى دۇشمىنى. ھەر نەرسە قىلىشتىن قايتماي- دىغان كىشى".

مەن ئۇنىڭ گېيىنى ئاڭلاۋاتقان ئىدىم، داستىخان سېلىندى. چاي، نان ئېلىپ كىرىلدى، بىللە چاي ئىچىشتۇق. كەچكىچە سوزلىشىپ چىقتۇق. كەچقۇرۇن دۇكاننىڭ يېنىدىكى بىر جايغا ئېلىپ باردى. كورپە - ياستۇق ئېلىپ كېلىپ ماڭا جاي راسلىدى. ئۈچ كۈن ئۇ يەردە تۇردۇم، كېيىن مەندىن:

"بىرەر ھونىرنىڭ بارمۇ؟" - دەپ سورىدى. "پەتمۇچىلىققا، كىتاپ كۆچۈرۈشكە، چىرايلىق ھوسنىخەتكە، ھىساپ ۋە ماتىماتىكىغا ماھىرمەن" - دىدىم.

"بۇ بىلىمىڭگە بىزنىڭ يېرىمىزدە تەلەپ يوق. بۇ شەھەردە بىلىملىكلەر ئەمەس، ئوقۇش - يېزىشنى بىلگۈچى كىشىنىڭ ئوزىمۇ يوق. بۇ شەھەردىكىلەر پەقەت مالنىلا بىلىدۇ" دىدى.

"شۇ ئېيتقانلىرىمىدىن باشقا ھىچ نەرسىنى بىلمەيمەن" دىدىم. "بولمىسا بېلىڭنى مەھكەم باغلا! قولۇڭغا پالتا بىلەن ئوغاق،

ئاغامچا ئال! ئاۋۇ جاڭگالدىن تىكەن ۋە باشقا ئوتۇنلارنى چاپ. شۇنىڭ بىلەن تىرىكچىلىك قىل! لېكىن سىرىڭنى ھىچكىمگە ئېيتما، ئولتۇرۇۋېتىدۇ" دەپ تەكىتلىدى. ئوزى مېنىڭ بىلەن ئاغام-چا كوتىرىپ كېلىپ ئوتۇنچىلارغا قوشۇپ قويدى، ئۇلارنىڭ ماڭا ياردەم قىلىشلىرىنى ئوتۇنۇپ سورىدى. مەن ئۇلار بىلەن ئوتۇن ئېلىپ كېلىشكە باردىم. كەچكىچە يانتاق چاپتىم. بىر باغ ئوتۇن قىلىپ بېشىغا ئېلىپ كوتىرىپ بازارغا باردىم. يېرىم تەڭگىگە ساتتىم، پۇلنىڭ بىر قىسمىنى سەرپ قىلىپ، قالغىنىنى ساقلىدىم. راسا بىر يىل شۇ قېلىپتا كۈن كەچۈردۈم. بىر كۈنى ئادەتتىكىدەك ئوتۇن كولاشقا بارغان ئىدىم. يوغان بىر يىلتىزغا دۇچ كەلدىم، يىلتىز ناھايىتىمۇ چوڭقۇر ئىدى. خېلىلا چوڭقۇر كولاشقا توغرا كەلدى. بىردىنلا پالتىنىڭ بىسى بىرتومۇرگە بېرىپ تەككەندەك بولدى. يەنىمۇ چوڭقۇرراق قېزىپ توپىنى يۇقۇرغا ئېتىۋاتاتتىم. ھىلىقى تومۇر يەر ئاستىغا ئورنىتىلغان بىر ئىشكىنىڭ ھالقىسى بولۇپ چىقتى. ئىشكىنى ئاچتىم. قارىسام ئىشك ئاستىغا شوتا قويۇلغان ئىكەن. شوتىدىن پەسكە چۈشتۈم. چوڭ بىر دەرۋازا بار ئىكەن. دەرۋازىدىن ئىچكىرى كىردىم. ھاي-ھاي، ئالاھىدە زىننەتلەنگەن بىر ساراي ئىكەن. ئۇ يەردە دىلدىكى ھەر قانداق قايغۇ-ئەلەمنى يىمىرگۈچى، ھەر قانداق سۆيىنىڭ ئەھدىسىنى بۇزغۇچى ئالجاناپ بىر ئايال بار ئىكەن. ئۇنى كورۇپ شائىرنىڭ بۇ شېئىرىنى ئوقۇدۇم:

يەتتە بەھش ھورلىرى تەڭ كېلەلمەس،
 جەننەتمۇ كۆرمىگەن بۇنىڭدەك سەنەم.
 يەر يۈزىدە يوقتۇر ئۇنىڭ تەڭدىشى،
 ئاي ۋە كۈن نۇر ئالار يۈزىدىن ھەردەم.

“شۇنداقمۇ كۆركەم ئايال دۇنياغا يارىتىلغان بارمۇ؟” دەپ
ياقانى تۇتتۇم. ئىككى ئىگىلىپ سالام بەردىم. ئايال ماڭا قارىدى:
“جىنمۇ سەن ئادەممۇ؟” — دەپ سورىدى.
“ئادەم، — دىدىم.

“بۇ يەرگە قانداق كەلدىڭ؟ كىم ئېلىپ كىردى؟ يىگىرمە بەش
يىلدىن بېرى مەن شۇ يەردە ياشاپ، ئادەم دىدارى كۆرمىگەن
ئىدىم، — دىدى. ئۇنىڭ ناھايىتىمۇ يېقىملىق سوزى مېنى پۈتۈنلەي
ئۆزىگە تارتتى.

“مېنى بۇ يەرگە بەخت يۇلتۇزى ئېلىپ كەلدى، — دىدىم.

سەن ئېلىپ كەلدىڭ مېنى بولدۇڭ ماڭا ئارامى جان،
قەسىرى بولسۇن بۇ قۇدۇق سەن بىلەن ياخشى ماكان.

دەپ پۈتۈن ۋەقەنى باشتىن — ئاياق سوزلىدىم. ئۇ مېنىڭ تارتقان
كۈلپەتلىرىمگە ئېچىنىپ يىغلىدى.

“مەنمۇ ئۆز سەرگۈزەشتەمنى سوزلەپ بېرەي، — دەپ تۈۋەن-
دىكى ھىكايىنى سوزلىدى، — ئىبنۇس دىگەن ئاراننىڭ پادىشاسى
ئابنۇس دىگەننىڭ قىزىمەن. دادام مېنى تاغامنىڭ ئوغلىغا
بەرمەكچى بولدى. نىكا كېچىسى ئىبىلس خۇلاسىنىڭ نەۋرىسى
جىرجىس ئېنى راۋمۇس دىگەن دىۋە مېنى ئېلىپ قېچىپ، بۇ
يەرگە كەلتۈردى. كىيىم — كېچەك، زىبۇ — زىننەت، يىمەك — ئىچمەك
ۋە باشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنى مۇشۇ يەرگە ھازىر قىلدى. ھەر
ئون كۈندە بىر كېلىدۇ. بىر كېچە قونۇپ ئۆز يېرىگە قايتىپ
كېتىدۇ. كېچىدىمۇ — كۈندۈزدىمۇ، بىرەر زورۇرىيەت يۈز بەرسە ئەنە
ئاۋۇ تامغا يېزىلغان ئىككى قۇر ئۈستىدىكى توپچىغا قولۇمنى باسام،
قولۇمنى ئېلىپ بولغىچە دىۋە ھازىر بولىدۇ. بۈگۈن ئۇنىڭ

كەتكىنىگە توت كۈن بولدى. ئۇ يەنە ئالتە كۈندىن كېيىن كېلىدۇ. مېنىڭ ئالدىمدا بەش كۈن تۇرالمامسەن؟ كېلىشىدىن بىر كۈن بۇرۇن كەتسەڭ بولمامدۇ؟”

سۇيۇنكىنىمدىن: “ياخشى!” — دېدىم، ئۇمۇ خۇرسەن بولدى. ئورنىدىن تۇردى، قولىمىدىن تۇتۇپ كۆمبەزلىك ئويىگە ئېلىپ كىردى. قارىسام ناھايىتىمۇ كېلىشكەن بىر ھاممام ئىكەن. مەن يېشىنىپ تەرلەش ئويىگە كىردىم. بىر ئاز ئولتۇردۇم. ئۇمۇ ئولتۇردى. يۇيۇندۇق، ھاممامدىن چىقتۇق. ئايال بىر ئورۇندۇققا ئولتۇرۇپ مېنىمۇ ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. شىرىن سۇ بىلەن تاماق ئېلىپ كەلدى. تاماق يەپ سوزلىشىپ ئولتۇردۇق. ئۇ ماڭا: “ھارغانسەن، ئۇخلاپ دەم ئال!” — دېدى، ياتتىم. پۈتۈن ئەن-سىرەشلىرىمنى ئۇتتۇدۇم. مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ ئۇخلىدىم. ئويغان-سام ئايال ئاياق تەرىپىمدە پۈتۈمنى ئۇۋىلاپ ئولتۇرغان ئىكەن. “يەر ئاستىدا يىگىرمە بەش يىلدىن بېرى ياشاپ كەلدىم. ناھايە-تىمۇ قىسىلغان ئىدىم. سوزلىشىشكە ئادەم تېپىلمىيەتتى. سېنىڭ كەل-گىنىڭ ئاجايىپ ياخشى بولدى”، — دەپ توۋەندىكى شېئىرنى ئوقۇدى.

سەن قەدەم تەشرىپ قىلىپسەن كۈتمىگىم لازىم بولۇر،
يولۇڭغا بۇ كۆز گەۋھىرىم پايەئەندازىم بولۇر.
مالۇ-دۇنيا توھپە قىلماققا يەتمەس قۇدرىتىم،
جاننى تۇتسام قوبۇل ئەتسەڭ بۇ ساڭا تازىم بولۇر.

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ ھىساپسىز خوش بولدۇم. ئۇنىڭ مۇھەببىتى دىلىمغا قاتتىق ئورنىدى. كېچىنى ئومرۇمدە كورمىگەن خوشال-خوراملىق ئىچىدە ئۆتكەزدىم. ھەر ئىككىمىز خوشال سوھبەتلەشتۇق، “سېنى دىۋىنىڭ مۇدھىش تىرىغى، قاراڭغۇ زىنداندىن قۇتۇل-

دۇرۇپ يورۇقلۇققا ئېلىپ چىقىمىچە قويمايمەن!“ — دېدىم.
 ”ئالدىرىما تىنچلان! — دېدى ئايال كۈلۈپ، — ئون كۈننىڭ
 بىرىدە بۇ يەردە دېۋە بىلەن بولمەن. قالغان توققۇز كۈننى سەن
 بىلەن بىللە ئۆتكۈزسەم بولىدۇمۇ؟“ مەن ئۇنى قۇتۇلدۇرۇشقا
 بېلىمنى باغلىدىم. ”گويا شۇ سائەتتە توپچىنى بېسىپ بۇزسام، دېۋە
 كەلسە ئۇنىڭ بىلەن چېلىشىپ، دېۋىنى ئولتۇرسەم“ دەيتتىم.
 ئايال بۇ شېرنى ئوقۇدى:

خىيال ئارقىسىغا كىرىپ سەن ئىشنى خام قىلما!
 بېلىپ ئىشلە، ئىلىندۇرمە مېنى تور — تۇزاقلارغا.
 يىراق ئېتىغا مىنىپ سەيلى قىلىشنى ھەۋەس قىلما!
 ئېلىپ كېتەر سېنى ئۇ كۆپ يىراق — يىراقلارغا.
 كۆپ ئالدىرىما، يېتسەن، تېز يېتىشكە ئىنتىلما!
 سېنى دۇچار قىلۇر خاملىق ئېغىر يىراقلارغا!

تەسىرلىك بۇ شېرىمۇ پىكرىمدىن ياندۇرالمىدى. توپچىنى بۇزدۇم.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپتۇ شەھىرىزاد، —
 قەلەندەر سوزىنى داۋام قىلىپ مۇنداق
 دەپتۇ: توپچىدىن قولۇمنى ئالماي تۇرۇپ بىر-
 دىن ھەممە ياقنى قاراڭغۇلۇق باستى. يەر سىل-
 كىندى. چاڭ — توزاڭ كوتىرىلدى. مېنى قورقۇنۇچ
 باستى. ئايال ماڭا:

”مەن ساڭا شۇنچە ئېيتتىم. قۇلاق سالمە-
 دىڭ. مانا ئەمدى دېۋىمۇ يېتىپ كەلدى.

ئون ئۇچىنچى
 كېچە

ئۈزۈڭنى قۇتقاز. كەلگەن يولۇڭغا كەت!“ — دىدى. قورققىنىمدىن نىمە قىلىشنى بىلمەي قالدىم. پالتىنىمۇ ئالالماي ئارقامغا قاراپ قاچتىم. شوتىنىڭ ئىككىنچى بالدىغىغا پۈتۈمنى قويغىنىمنى بىلمەن، يەر يېرىلغاندەك بولدى. ئۇنىڭ ئاستىدىن ناھايىتى دەھشەتلىك دېۋە چىقىپ كەلدى. دېۋە ئايالغا قاراپ:

“نىمە ئۈچۈن شۇنچىلىك ئالدىراش ۋە شۇنچىلىك قاتتىق خەۋەر قىلدىڭ؟” — دىدى.

“ھىچ نەرسە بولغىنى يوق. پەقەت يۇرۇڭمۇ سىقىلدى. كوڭۇل كۈتىرىش ئۈچۈن بىر ئاز مەي ئىچتىم. ھاجەتكە بېرىش ئۈچۈن ئورنۇمدىن تۇرغان ئىدىم. بېشىم ئايلىنىپ كېلىپ يىقىلدىم. بېشىم توپچىغا تېگىپ كەتتى”، — دىدى ئايال.

“ئالدىرىما، بۇزۇق ئىپلاس”، — دىدى. دېۋە ۋاقىراپ. ئوڭ ۋە سولغا قارىغان ئىدى. كوزى ئاڭامچا بىلەن پالتىغا چۈشۈپ قالدى. “بۇ نەرسىلەر، شۇبھىسىزكى، بۇ يەرگە ئادەم كەلگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. كىم كەلدى؟ ئىپىت!“.

“مەن بۇنى ھازىرغىنا كورۇۋاتىمەن. بەلكى بۇ نەرسىلەر ئۈزۈڭگە ئىلىنىشىپ كەلگەندۇ”، — دىدى ئايال.

“ئۇنداق قۇرۇق گېپىڭنى قوي! بۇ سۆزلەر بىلەن مېنى ئالدىيال-مايسەن. راستىڭنى ئىپىت”، — دىدى دېۋە. كېيىن غەزەپ بىلەن ئايال-نىڭ بويىغا سىرتماق سېلىپ تولغاچ سىقىشقا باشلىدى. ئايالنىڭ ئەلەملىك يىغىنىنى ئاڭلاش ماڭا ناھايىتى ئېغىر كەلدى. تاقەت قىلالىدىم، تىترىگىمنى باسالماي يۇقۇرى كۈتۈرۈلدىم. ئىشىكىنى ئاۋالقىدەك قىلىپ بېكىتتىم، توپىسىنى دوۋىلىدىم. قىلغان ئەقىلىسىز-لىكىمگە ئۈزۈمدىن ئۈزۈم كايىدىم. بىچارە ئايالنىڭ ھوسنى-

جامالى، دېۋە مەلئۇننىڭ ئۇنىڭغا قانداق ئازاپ بىلەن ھاقارەت قىلىۋاتقانلىقى بىردەم-بىردەم كۆز ئالدىغا كېلەتتى. "يىگىرمە بەش يىلدىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن ياشىغان بولسىمۇ ئايال ئازاپلانمىغان ئىدى. ئەمدىچۇ؟ مەن ئەقىلسىزنىڭ كاساپىتىدىن ئازاپلىنىۋا-تىدۇ،" دەپ كويۇنەتتىم. ئېسىمگە بۇ شېئىر كەلدى:

پەلەك يەتكۈزسە جاپا ساڭا تارتىنغىن تەشۋىش،
بولۇرسەن ئەتسى شات، پەلەكنىڭ ئىشى شۇمىش.

ماشىنىچى ئاغىنەم تەرمپىگە قاراپ ماڭدىم. مېنى كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن. كورۇش بىلەنلا ئوچاققا ئوت قالىدى.

"كېچىدىن بېرى سەندىن ئەنسىرىگەن ئىدىم. كوڭلۇم تىنىم تاپمىغان،— دىدى ماشىنىچى. — ۋەھشى ھايۋانلاردىن ياكى باشقا بىرەر نەرسىدىن زىيان يەتتىمىكىن. دەپ ئەنسىرىگەن ئىدىم." كېيىن ئۇ، قوزۇققا ئىلغىلىق ئالابالداق توننى ئېلىپ ياقىسىنىڭ ئورۇمىنى تىكشەكە باشلىدى. ئۇنىڭ غەمخورلىقى ئۇچۇن مىننەت-دارلىق بىلدۈرۈپ ئۆز ھوجرامغا كىردىم؛ بېشىمدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئويلىغىلى تۇردۇم، توپچىنى بېسىپ قىلغان ئەقىلسىز-لىكىمگە پۇشايىمان قىلىدىم. ماشىنىچى بۇرادىرىم كىرىپ كەلدى.

"دۇكانغا سېنى ئەجەملىكلەردىن بىرى سوراپ كەلدى،— دىدى،— ئۇنىڭ قولىدا سېنىڭ ئاغامچاڭ بار. كورۇنۇشىدىن ئۇ كىشى ئەتتىگەندە نامازغا كېتىۋېتىپ ئاغامچا، پالتاڭنى يولدىن تېپىپ ئالغان ئوخشايدۇ. ئادەملەردىن سورىغاندا، ئۇلار سېنىڭ تۇرغان يېرىڭنى كورسىتىپ بېرىپتۇ. ھازىر ئۇ ئادەم دۇكاندا، بېرىپ نەرسىلىرىڭنى قولۇڭغا ئال! رەھمەت ئېيت!"

بۇ سوزنى ئاڭلاپ تاتىرىپ رەڭگىمدە قان قالمىدى. ئەھۋالىم ئوزگىرىپ، يۈزۈمدە قورقۇش ئالامەتلىرى پەيدا بولدى. شۇ ئارىدا، بىلىمدىم، يەردىن ئۈندىمۇ ياكى ئاسماندىن چۈشتىمۇ، ئىش قىلىپ، قەيەردىندۇ، ھىلىقى كىشى كىرىپ كەلدى. قارىسام بۇ ھىلىقى دىۋە، ئايالغا دەھشەتلىك ئازاپ سالغان بولسىمۇ ئۇنىڭدىن دىن ئېنىق بىرەر نەرسە چىقىرالماپتۇ. ئاغامچا بىلەن پالتىنى قولغا ئېلىپ: "ئەگەر مەن ئىبلىس نەسلىدىن جىرجىس بولدىكەنمەن، بۇنىڭ ئىگىسىنى تاپمىغىچە قويمايمەن،" دەپ قەسەم ئىچكەن ئىكەن. توپ- توغرا ئادەملەرنىڭ يېنىغا كېلىپ يۇقۇرىدىكىدەك ئاغامچا بىلەن پالتىنى يولدىن تاپقانلىغىنى ئېيتىپ ئىگىسىنى سورايتۇ. ئۇلار مېنى كورسىتىشكەن ئىكەن. ھوجرامغا كىرىپتۇ. بىردىن مېنى كوتۇرۇپ ئۇچتى، يۇقۇرى ئورلىدى. كېيىن پەسكە شۇڭغۇپ يەرگە چۈشتى. مەن ئۈزەمنى يوقىتىپ قويۇۋاتقان ئىدىم. مېنى ئايال ئولتۇرغان ئويگە ئېلىپ كىردى. بىچارە ئايالنىڭ پۈتۈن ئەزايى- بەدىنى قانغا بوياغان ئىدى. كوزلىرىم ياشقالىق تولدى. ئايالنى سورەپ يېنىمغا ئېلىپ كەلدى.

"ئەي خوتۇن، مانا سېنىڭ ئاشىغىڭ!" - دىدى دىۋە ۋاقىراپ. ئايال ماڭا قارىدى. "مەن بۇنى تونۇمايمەن. بۇنى پەقەت ھازىر كورۇۋاتىمەن!" - دىدى ئايال. "بولمىسا، - دىدى دىۋە قىلىچنى يالىڭاچلاپ، - ئۇنىڭ بېشىنى ئال."

ئايال قىلىچنى ئېلىپ ماڭا يېقىن كەلدى. قېشىم بىلەن ئۇنىڭغا ئىشارەت قىلدىم. كوز ياشلىرىم مولدۇرلەپ ئاقتى. ماڭمۇ ئىشارەت بىلەن: "بۇ ئازاپلار سېنىڭ دەستىڭدىن بولۇۋاتىدۇ" دىگەننى ئۇقتۇردى. مەن "كېچىرىڭ!" دىدىم. قەلپ تىلى بىلەن مۇنۇ

شېھرىنى ئوقۇدۇم:

كوئۇل سىرىغا گامى تىلىم تەرجىمانلىق قىلۇر.
سىرىمنى پاش قىلىپ، ئەل ئارا يامانلىق قىلۇر.
دۇچ كەلسەم ئەگەر دىلبىرىمگە مەن ھەيران،
مېنى ھىمايە قىلىپ شۇندا بىلىمدانلىق قىلۇر.
كېلۇر رەھىمى ماڭا، ھىجرى ئورتىسە تۇندە،
ئاستا-ئاستا گەپ قىلىپ گامى شىرىن زەبانلىق قىلۇر.

“مەن ئومۇرۇمدە كورمىگەن بىر گۇناسىز كىشىنىڭ كاللىسىنى قانداق قىلىپ ئالىمەن، ئۇنىڭ قېنىغا قانداق زامىن بولۇمەن”، — دىدى. دە، ئايال قىلىچىنى ئىرغىتىپ تاشلىدى. دىئۇە:
“سۇيگۇنۇڭنى ئولتۇرۇش ئەلۋەتتە سەن ئۇچۇن ئېغىر،” — دىدى ۋە ماڭا تىكىلىپ: “بۇ خوتۇننى تونۇمسەن؟” دەپ سورىدى ئۇ سالماق ئاۋاز بىلەن.
“بۇ كىم ئوزى؟ مەن بىرىنچى قېتىم كورنۇاتمەن”، — دىدىم مەن.

“ئەگەر تونۇشمىساڭ، بىرىنچى كورۇشۇڭ بولسا بۇ قىلىچىنى ئال! خوتۇننىڭ كاللىسىنى تېنىدىن جۇدا قىل! شۇ چاغدىلا سوزوڭگە ئىشىنىمەن. شۇندىن كېيىنلا سېنى ئازاپتىن قۇتۇلدۇ-رىمەن!” — دىدى.

“ياخشى!” — دىدىم مەن ئەستايىدىلىق بىلەن، قىلىچىنى قولۇمغا ئالدىم. خوتۇننىڭ يېنىغا كەلدىم. قىلىچىنى كوتەردىم. خوتۇن ئىشارەت بىلەن ئوزىنىڭ گوناسىزلىغىنى بىلدۈردى. مەنمۇ جېنىمنى بېرىپ بولسىمۇ، ئۇنى ساقلاشقا تەييار ئىكەنلى-گىمنى ئىشارەت بىلەن ئۇقتۇردۇم. كوزلىرىمدىن تىنماي ياش

ئاقاتتى.

”ئەي زوراۋان باتۇر، دىدىم مەن دىۋىگە، — ئوزەڭ كورۇپ تۇرۇۋاتسەن. ئۇ خوتۇنى مەن تونۇسام، بىر گۇناسزغا قىلىچ چىپىشقا قانداق جۇرئەت قىلاي؟ ئولسەممۇ بۇ ئىشقا قول سوزمايمەن“، — دەپ قولۇمدىكى قىلىچنى مەنمۇ ئىرغىتىپ تاشلىدىم.

”ئاراڭلاردىكى مۇھەببەت بىر بىرىڭلارغا مەلۇم، قاغا قاغە. نىڭ كوزىنى چوقۇمايدۇ، ئەلۋەتتە. سىلەرنىڭ بىر بىرىڭلارغا ئازار بەرمەسلىكىڭلار تەبىئىي. مەن سىلەرگە شۇنداق بىر مۇكاپات بېرەيىكى، ئومۇر بويى بۇ ھال ئېسىڭلاردا ساقلىنىپ قالسۇن!“ دەپ قىلىچنى قولغا ئالدى. خوتۇننىڭ بىر قولىنى كەستى؛ قايتا قىلىچ چىپىپ، ئىككىنچى قولىنىمۇ كەستى. شۇ يوسۇندا قىلىچ بىلەن ئوڭ ۋە سول ئايىغىنى كەستى. ئۇزۇلگەن ئەزالىرىنىڭ ھەممىسىگە يەنە بىر قېتىمدىن قىلىچ چاپتى. مەن كوزۇمنى ئاللايمائىتتىم. خوتۇن خۇددى: ”كورۇۋاتامسەن؟“ دەپ مەن بىلەن ۋىدالىشىپ تۇرغاندەك ماڭا قارايتتى. ئىبلىس ئوغلى جىرجىس بۇنى سېزىپ قالدى. ”ھىلى كوزۇڭ كورىدىكەن!“ دەپ قىلىچ بىلەن ئايالىنىڭ بېشىنى ئۇزۇپ ماڭا بۇرۇلدى.

”بىزنىڭ شەرىئەتتە، — دىدى ئۇ — ئايال تالاغا قارىسا ئۇنى ئولتۇرۇش كېرەك. نىكا كېچىسى ئۇنى ئېلىپ قاچقىنىمدا، ئۇ، ئون ئىككى ياشلىق قىز ئىدى. مەندىن باشقىنى كورمىگەن، خوتۇننىڭ مانا شۇنداق خىيانتىنى ئېنىقلاپ ئۇنى ئولتۇردۇم، ئەمما سېنىڭ ئىشىڭ باشقىچە. سېنى مېنى ئالدىدى، دەپ ئېيتالمايمەن. لېكىن سېنى زەرەرسىزمۇ قويمايمەن. پەقەت سەن

ئوز خاھىشىڭنى ئېيت!

مەن خۇرسەن بولۇپ كەچۈرۈم سورىدىم.

“ياق، ساڭا ئەلۋەتتە جادۇ قىلىش كېرەك، — دىدى ئۇ —
لېكىن ئىت سۇرتىدىمۇ؟ ئىشەك سۇرتىدىمۇ؟ ياكى مايىمۇن
سۇرتىدىمۇ؟ بۇنى ئوزەك تاللايسەن. پۈتۈنلەي كەچۈرۈش ھېچ
مۈمكىن ئەمەس.”

ناھايىتى كۆپ ئىلتىماس قىلدىم، ئۇ رەت قىلدى. شۇنىڭدىن
كېيىن بىردىن مېنى كوتۇرۇپ ئۇچتى. شۇنداق يۇقۇرى كوتۇرۇل-
دىكى، يەر كوزۇمگە سۇنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تۇخۇمدەك كورۇندى.
مېنى بىر تاغ ئۈستىگە ئېلىپ چۈشتى. يەردىن بىر ئاز توپا ئېلىپ
ئەپسۇن ئوقۇدى. يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن: “بۇ سۈرەتتىن چىقىپ
مايمۇن سۇرتىگە كىر!” دەپ توپىنى ماڭا چاچتى. شۇ ۋاقىتتىن
باشلاپ يۈز ياشلىق مايىمۇن سۇرتىگە كىردىم. ئوزەمنىڭ خۇنۇك
يۈزۈمنى كورۇپ: “ھوك - ھوك” يىغلىدىم. زامان كۈلپىتىگە چىداشقا
مەجبۇر بولدۇم. چۈنكى ۋاقىت دائىم بىر خىلدا تۇرماسلىغىنى بىلەت-
تىم. تاغدىن پەسكە چۈشتۈم. بىر ئاي چامىسىدا يۇرۇپ شور دەريا
لېۋىگە يەتتىم. ئىگىز بىر دوڭگە چىقىپ ئولتۇردۇم، ئەتراپىنى كوزدىن
كەچۈرۈشكە باشلىدىم، شۇ ۋاقىتتا كوزۇم دەريا ئوتتۇرىسىدىكى بىر
كېمىگە چۈشتى. كېمە قىرغاق تەرەپكە تېز سۈرئەت بىلەن كېلەتتى.
مەن كېلىشىنى كۈتۈپ تۇردۇم. يېتىپ كېلىش بىلەن “لىك” قىلىپ
كېمىگە چىقىپ جايلاشتىم. مېنىڭ چىققىنىمنى كورگەن بىر يولوچى:
“ئاۋۋۇنى كوردۇڭلارمۇ؟ ھەيدەڭلەر ئۇ شۇم ئاياقنى!” — دەپ ۋاقت-
رىدى. “ئەجىلى يەتكەندۇ”، — دىدى دورغا. “مانا شۇ قىلىچ بىلەن
ئولتۇرىمەن”، — دىدى ئۇچىنچىسى، مەن دورغايېنىغا بېرىپ

سۈركەلدىم. كوزۇمدىن ياش توكۈلەتتى. ئۇنىڭ رەھىمى كەلدى. سودىگەرلەرگە ماڭا نازار بەرمەسلىكنى ئۇقتۇردى. كېمىچى نىمە دېسە دەرھال ئورۇنلايتتىم. ئۇنىڭ ھەر قانداق خىزمىتىنى ئوز ۋاقتىدا ئادا قىلدىم. ئۇنىڭغا ياردەملەشتىم، ماڭا دورغىنىڭ مۇھەببىتى تېخىمۇ ئاشتى. كېمە شامالداك كېتىپ باراتتى. ئەللىك كۈندە بىر شەھەرگە يېتىپ كەلدۇق. شەھەر چوڭ، ئادەملىرى ھىساپسىز كۆپ ئىكەن. كېمە توختىغان ھامان بىر قانچە ھوكۇمەت كىشىلىرى يۇگۇرۇپ كېلىپ سودىگەرلەرگە سالام بەردى. كېيىن:

— شاھ، سەپىرىڭلارنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغانلىغىنى تەبرىك- لەپ، بۇ گۈللۈك قەغەزلىرىنى سىلەرگە ئەۋەتتى، ھەر كىمنىڭ ئۈستىگە خەت يېزىشىڭلارنى بۇيرۇدى،— دېدى. مەن تىك تۇرۇپ قەغەز ئېلىشقا ھەرىكەت قىلغان ئىدىم، ئۇلار قەغەزنى يىرتىپ قويىدۇ، دەپ مەندىن قورقۇپ ئېلىپ قېچىشتى ۋە مېنى ئەپتىمدىن يىرگىنىپ ھەيدىشەتتى.

ۋە قە بۇنداق ئىكەن. شاھنىڭ ئەڭ خۇشخەت ۋەزىرى ئولگەن ئىكەن. پادىشا شۇنداق بىر خۇشخەت كىشى تېپىپ ۋەزىر قىلماقچى بوپتۇ. مەن: "يىرتمايمەن، يازمەن" دەپ ئىشارەت قىلدىم. "مەن بۇنداق زىرەك مایمۇننى ئەمدى كوردۇم،— دېدى دورغا،— قەغەز بېرىڭلار، ئەگەر يازالسا مەن ئوغۇل قىلاي. يازالماي كېرەكتىن چىقارسا جازالايلى!" ماڭا قەغەز بەردى. مەن خەتنى رۇقا، خەتنى رەيھانى، خەتنى سەلىسى ۋە نەسخى^①نىڭ ھەر تۈرىگە چىرايلىق قىلىپ بىر ئىككى پارچىدىن شېئىر يازدىم:

① رۇقى، رەيھانى، سەلىسى، نەسخى— يازما خەتنىڭ چىرايلىق تۈرلىرىنىڭ ناملىرى.

ساخاۋەت ئەھلىنىڭ نامى داستانلاردا يېزىلغاندۇر.
پەزىلەت دۇرلىرى نەزم يىپىلىرىغا تىزىلغاندۇر.
سېنىڭ لۇتپۇلك بىلەن پەزىلتىڭنى قانداق جەم قىلىش مۇمكىن،
قۇياشتەك كەڭ جاھانغا پەزىلۇ - ئەھسانىڭ يېپىلغاندۇر.

قەلەمكەشلەر ئەل خىزمىتىدىن مەنپەئەت كوزلەر،
ھاۋا - ئىقلىم بىلەن سۇغا ئوخشاش، ئۇ دىگەن سوزلەر،
يازار ھەر قۇرى دەريا، بولسا قالدۇرغاي ئەسەر دەريا،
ئۇنىڭ نامى كىتابەت كوكىدە نۇر چاچقۇچى يۇلتۇزلەر.

سەن دائىم شات يۇرۇش مەقسىدىدە تۇت قەلىمىڭ،
كېرەكسىزدۇر بىز ئۇچۇن ھەسرەتۇ، فايغۇ - غېمىڭ.
سېنى شات قىلماسكەن تېچ قوي يازمىغىن ئەسلا،
ئوچۇرۇر بەزمە شامىڭنى ئاھ بىلەن تۇرغان دېمىڭ.

ئىززەت - ھورمەتلەر تىلەر بولساڭ، يامان يازما، ياخشى ياز،
تاما قىلما مۇرۇۋەتنىڭ، سىياھىغا قولۇڭ سوزما!
نازۇ - نېمەت غەزىمىسى سىيادانىڭ قانداق ساز؟
شۇنداق ئۇلۇغ داستىخاننىڭ مەۋسىمىنى بوش قويا!

بۇ مىسرالار يېزىلغان قەغەزلىرىنى تاپشۇرۇپ بەردىم، شاھقا
ئېلىپ بېرىپتۇ. كورۇنۇشتىن شاھقا پەقەت مېنىڭلا خېتىم ياراپتۇ.
”بىرىڭلار! - دەپتۇ شاھ خىزمەتكارلىرىغا، - مانا مۇشۇ خەتنىڭ
يازغۇچىسىنى تېپىڭلار! كىيىم كىيدۇرۇڭلار، ھارۋىغا ئولتۇرغۇزۇپ
ئېلىپ كېلىڭلار!“

بۇنى ئاڭلاپ خىزمەتچىلەر كۈلۈشۈپتۇ. ”مەن بۇيرۇق قىلىۋا -
تىمەن، سىلەر كۈلۈۋاتىسىلەر!“ - دەپتۇ شاھ غەزەپ بىلەن. ”بىز

سەۋەپسىز كۆلمدۇق، ئەي ھورمەتلىك شاھ—دېيىشىپتۇ خىزمەتچە-
لەر. "قانداق سەۋەپ بار؟" دەپتۇ شاھ غەزىۋىدىن چۈشۈپ. "ئەي
ئۇلۇغ شاھ،—دەپتۇ،—سىز دىگەن بۇ خەتنى يازغان ئادەم
ئەمەس، كېمىدىكى بىر مايىمۇن"، "راستمۇ؟"—دەپتۇ شاھ خىزمەتچە-
لىرىگە قاراپ، "ھە...ئە"،—دېيىشىپتۇ ئۇلار. شاھ بۇ سۆزگە ھەيران
بوپتۇ، شاتلىنىپتۇ. "ئۇنى كېمىچىدىن سېتىپ ئالىمەن!"—دەپتۇ شاھ.
ئۇ، قىممەتباھا كىيىملەر بىلەن مەخسۇس ھارۋا ئەۋەتىپتۇ. مەن
كېمىدە ئىدىم. كېمىچىدىن مېنى سوراپ ئېلىپ ئۇچامغا كىيىم
كىيگۈزۈشتى. ھارۋىغا ئولتۇرغۇزدى، ھىچكىم مەندىن كوزىنى
ئالمايتتى. خالايق ھەيران ئىدى. مېنى شاھ ھوزۇرغا ئېلىپ
كىردى. شاھ ئالدىغا كېلىپ ئۈچ قېتىم تىز چۆكۈپ تازىم قىلدىم،
شاھ ئولتۇرۇشقا بۇيرۇق قىلدى. مەن يۈكۈنۈپ ئولتۇردۇم،
تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى مۇئامىلەگە قايىل بولدى. ھەممىدىن شاھ
بەك ھەيران قالدى. شاھ ھەممىنى كېتىشكە بۇيرۇدى. سارايدا
مەن، ئۇلۇغ شاھ، دىۋان بېگى ۋە بىر كىچىك قۇل قالدۇق. شاھ
داستىخان سېلىشنى بۇيرۇدى. داستىخان سېلىندى، تاماق ئېلىپ
كېلىندى. تۇرلۇك گوش ۋە ئۇنىڭدىن تەييارلانغان رەڭمۇ-رەڭ
ئاش-تاماق كوزىنى قاماشتۇراتتى، شاھ تاماق يېيشكە ئىشارەت
قىلدى. ھورمىتىگە ئورنۇمدىن تۇرۇپ تازىم قىلدىم. بىللە غىزالان-
دۇق. داستىخان يىغىلغاندىن كېيىن، ئورنۇمدىن تۇرۇپ قولۇمنى
يۇدۇم، دۈۋەت-قەلەم ئالدىم، دىۋان خېتى بىلەن ئىككى رۇبائى
يازدىم:

قوي سۈتى دەرتكە داۋا،

ھەسەل ئەينى مۇددىئە.

سەن ئۈچۈن يارىتىلغان،
يېيىش سەن ئۈچۈن راۋا.

باق كوزلەر داستىخانغا،
بۇ نېمەت سەن ئىنسانغا.
پارچىلاپ يە، لوقمىلاپ يە،
دۇچار بولما، لوقمانغا.

يەنە ئىككى رۇبائى يازدىم:

سېرىق ياغ يە، خاھى ھەسەل،
بولمايىن دىسەڭ كېسەل.
يىگەنلەردە ئارمان يوق،
يىمىگەن زەر بۇل مەسەل.

نەپسى تويىسا كوز تويىماس،
قولۇڭ ئېلىشنى قويىماس.
ئەزدەرها بولساڭمۇ سەن،
نەپسىڭنى يىغمىساڭ بولماس.

يازغان خېتىمنى شاھنىڭ ئالدىغا سۇندۇم. ئورنۇمدىن تۇرۇپ
چەتكىرەك بېرىپ ئولتۇردۇم، يازغىنىمنى شاھ ئېلىپ ئوقۇپ ھەيران
بولدى: "مايمۇندىمۇ شۇنچە سەنئەت بولامدۇ؟ بۇ خەت ھىچكىم
يازالمايدىغان ئاجايىپ بىر خۇشخەتتۇ؟" — دېدى ئۇ.

شاھ بىر ۋاقىتتا مېنىڭ ئالدىمغا شاخمات تاختىسىنى قويدى:
"شاخمات ئويناشنى بىلەمسەن؟" — دەپ سورىدى. مەن بېشىم
بىلەن: "ھە... ئە" دېگەننى ئىشارە قىلدىم. ئۇرۇقلارنى تاختىغا
تەزدۇق. ئىككى قېتىم ئوينىدىم. ھەر ئىككى قېتىمدا شاھنى مات

قىلدىم. شاھ ھەيران بولۇپ؛
 "ئەگەر بۇ، ئادەم بولدىغان بولسا زامانەمىزنىڭ ئىپتىخارى ۋە
 ئەڭ بىلىملىك كىشىلەردىن بىرى بولاتتى." — دېدى ئۇ، ئۆز -
 ئۆزىگە، كېيىن: "قىزىم مەلىكىنى چاقىرىپ كېلىڭلار، بۇ ئاجايىپ
 مايمۇننىڭ ئالغىشقا ئەرزىگۈدەك سەنئەتلىرىنى كۆرسۈن"، — دېدى
 شاھ دېۋان بېگىگە. دېۋان بېگى چىقىپ كەتتى. بىردەمدىن
 كېيىن قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ كەينىدىن شاھنىڭ قىزى مەلىكە
 كەلدى. مېنى كۆرۈپ مەلىكە بىردىنلا يۈزىنى ياپتى.
 "ئەي ئانا، يات ئەركىشى ئالدىغا مېنى قىچقىرىشقا قانداق
 قىلىپ رازى بولىدىڭىز؟" — دېدى.

"جېنىم قىزىم، ئالدىڭدا كىچىك قۇل، ئۆزەڭنىڭ چورسى،
 دېۋان بېگى ۋە مايمۇندىن باشقا ھىچكىم يوققۇ؟ كىمدىن يوشۇرۇ -
 نۇۋاتسەن؟" — دېدى شاھ.

"بۇ مايمۇن — شاھنىڭ ئوغلى، ئۇنى ئېلىس ئەۋلادى جىرجىس
 دېگەن دېۋە جادىگەرلىك بىلەن مايمۇن قىلغان. ئۇ دېۋە، شاھنىڭ
 قىزىنىمۇ ئولتۇرگەن. سەن مايمۇن دەپ ئولتۇرغان بۇ ئادەم زور
 ئالىم ۋە ئەقىللىق كىشى"، — دېدى قىز. شاھ قىزنىڭ سۆزىگە
 ھەيران بولۇپ ماڭا قارىدى:

"بۇ گەپلەر راستمۇ؟" — دەپ سورىدى مەندىن. بېشىم بىلەن
 "توغرا!" دەپ ئىشارەت قىلدىم، يىغلىدىم.

"سەن قانداق بىلسەن؟" — دەپ سورىدى شاھ قىزىدىن.
 "ياشلىغىمدا مېنى تەربىيىلىگەن ئىنىكانام جادىگەر ئايال
 ئىدى، — دېدى قىز، — ماڭا ئۇ، ئۆزىنىڭ جادى قىلىش ھۈنرىنى
 ئۆگەتكەن. مەن ئۆگىنىپ ئالغان ئىدىم. بىر يۈز يەتمىش خىل

جادىگەرلىكىنى بىلمىسەن. كىچىك بىر خىل سېھىر بىلەن پۈتۈن شەھەرنىڭ خەشلىرىنى كۆھمقاپنىڭ ئارقىسىغا ئۈندۈرمىسەن. شەھەر ئىچىنى تولۇپ-تاشقان دەريالارغا ئايلىنىدۇ، ئايىمەن. شەھەر خەلقىنى بولسا، دەريادا ياشىغۇچى بېلىقلارنىڭ سۈرىتىگە كىرگۈزە-لەيمەن“.

“ئۇنداق بولسا-دېدى شاھ،-بۇ يىگىتنى قۇتقاز. مەن بۇ ئەقىللىق زېرەك يىگىتنى ئۈزۈمگە ۋەزىر قىلاي!”
 “خوپ!”-دېدى مەلىكە، كېيىن قولغا قاچما ئېلىپ بىر يۈ-مىلاق شەكىلدە خەت تارتتى، سىزىق سىزدى.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھىر ئازاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ،- دەپ داۋام قىپتۇ شەھىر ئازاد ھىكايىسىنى

قەلەندەر ھىكايىسىنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ:
 شاھنىڭ قىزى سىزىق سىزدى، ئىچىگە بىر نەرسە يازدى. كىشى چۈشەنمەيدىغان ئەپسۇند-لارنى ئوقۇدى. بىر ئازدىن كېيىن ئوي قاراس-لاشقا باشلىدى. بىردىن قورقۇنچىلۇق، يۈزى سەت بىر دېۋە كىرىپ كەلدى. بىز خەۋپ

ئون تونىچى
 كېچە

ئاستىدا قالدۇق. مەلىكە ئۇنىڭغا:

“لانىھلان ۋە لاساقلان، يەنى ساڭا ماكانمۇ يوق، راھەتمۇ يوق!”-دېدى. دېۋە:

“ئەي خانىسەن، سەن ئەھدىڭنى بۇزدۇڭ. بىر بىر بىرىمىزگە

زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەيمىز دەپ ۋەدىلەشكەن ئەمەسمدۇق" -
 دەپ، دەرھال شىر سۈرتىگە كىردى.
 "ئەي مەلىئۇن. - دىدى قىز. - سەندە ۋەدىگە ۋاپا قىلىش
 بارمۇ؟"

"قولۇڭدىن كەلگەننى قىل، بولمىسا!" - دىدى. دىئە. ئاغزىنى
 ئېچىپ قىزغا ھۇجۇم قىلدى. قىز تېزلىك بىلەن چېچىدىن بىر
 نەچچە تالنى يۈلۈپ ئېلىپ، بىر نەرسىلەرنى دەپ شۇئىرلاپ سىلكە.
 گەن ئىدى. چاچ تاللىرى ئوتكۈر قىلىچقا ئايلاندى. قىلىچ بىلەن
 شىرنى ئۇرۇپ ئىككى پارچە قىلدى. بىردىن شىرنىڭ بېشى چاياتقا
 ئايلاندى. مەلىكە چوڭ ئىلانغا ئايلاندى. دىئەگە ھۇجۇم قىلدى.
 چايات قارچۇغىغا ئايلاندى، ئىلان بۈركۈتكە ئايلاندى. خېلى
 ئۇرۇشتى. دىئە قارا مۇشۇككە ئايلاندى، قىز بورە سۈرتىگە
 كىردى. يەنە كۆپ ئېلىشتى. مۇشۇك يېڭىلىدى. دىئە ئورگۇرۇپ
 بىر چوڭ قىزىل ئانارغا ئايلاندى، سارايدىكى كۈلگە بېرىپ
 چۈشتى. بورە ئانارنى ئېلىپ ئاتتى، ئانار يەرگە چۈشۈپ يېرىلدى.
 دانىلىرى ھەرياققا چېچىلدى. يەر ئانار دانىسىغا تولدى. بورە
 خورازغا ئايلاندى، دانلاپ تېرىپ يېيىشكە باشلىدى. بىرەر تالمۇ
 ئانار دانىسى قالمىدى، خوراز ئاللا قانداق بىر نەرسە يېتىشمىگەندەك
 تىنچسىزلىنىپ تىپىرچىلايتتى، قانات قېقىپ قىچقىراتتى. بىزلەرگىمۇ
 ئاللا قانداق ئىشارەت قىلىپ ھەر تەرەپكە ئايلىناتتى. بىردىن
 كۈلنىڭ بۇرجىگىدە قالغان بىر ئانار دانىسىغا كۈزى چۈشتى.
 ئۇنى ئېلىش ئۈچۈن سەكرەپ ئېتىلدى. ئاناردانىسى كۈلگە
 چۈشتى، يېلىققا ئايلىنىپ سۇ ئاستىغا بىكىندى. خوراز ناھايىتى
 چوڭ بېلىق سۈرتىگە كىردى. ھېلىقى بېلىق كەينىدىن سۇغا

چۇشتى. ئانچە ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتمەي بىردىن قىقاس - سۈرەن كوتىرىلدى. بىز خەۋپكە چۈشتۇق. دىۋە شولە شەكلىدە پەيدا بولدى. ئاغزىنى ئاچاتتى. ئۇنىڭ ئاغزىدىن، بۇرىدىن، كوزىدىن تۇتۇن ئارىلاش ئوت چىقاتتى. كېيىن مەلىكە چىقتى، ئۇ خۇددى يانار تاغدەك بىر پارچە چوغ ئىدى، دىۋە بىلەن ئېلىشىپ كەتتى، بىر بىرىگە ئوت چېچىشتى، بىزگىمۇ ئوت چاچرىدى، مەلىكىدىن چاچرىغان ئوت بىزگە زىيانسىز ئىدى. ئەمما دىۋىدىن چاچرىغان ئوت زەرەر سالدى. بىر چوغ مېنىڭ سول كوزۇمگە تېگىپ قارغۇ قىلدى. مەن يەنىلا مايمۇن سۈرىتىدە ئىدىم. بىر ئوت پارچىسى شاھنىڭ يۈزىگە يېپىشىپ، يۈزىنىڭ ئوۋەنكى يېرىمىنى، ئوۋەنكى چىشلىرىنى، ساقاللىرىنى كويدۇرۇپ كەتتى. چوڭ بىر ئوت دىۋان بېگىنىڭ كوكرىگىگە كېلىپ تەگدى، ئۇ، شۇ ھامان كويۇپ ئولدى. بىزمۇ ھاياتتىن ئۆست ئۇزدۇق، بىردىن ئاللا قەيەردىن "يەڭدى!" - دىگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. قارىساق، مەلىكە دىۋىنى كويدۇرگەن ئىكەن. دىۋە كوز ئالدىمىزدا بىر سىقىم كۈلگە ئايلىنىپ ياتاتتى. قىزى بىزگە قاراپ: "بىر قاچىدا سۇ ئېلىپ كېلىڭلار!" - دىدى. سۇ ئېلىپ كېلىندى. سۇغا قاراپ ئەپسۇن ئوقۇدى. "قۇتقاز، ئاۋالقى ھالىغا كەلتۈر!" - دەپ سۈنى ماڭا چاچتى. سەسكىنىپ كەتتىم. شۇ ھامان بۇرۇنقى ئەكسىمگە كەلدىم. لېكىن سول كوزۇم يوق ئىدى. قىز: "ئوت! ئوت!" - دەپ ۋاقىرىدى. شاھقا قاراپ: "جېنىم ئاتا، ئەمدى مەن ئارتۇق ياشىيالمىمەن. مەن دىۋىلەر بىلەن كۈرەش قىلىشنى مەشىق قىلمىغان ئىدىم، ئادەملەردىن بولغاندا ئاللىقاچان ئولتۇرەتتىم، ئانار دانىسى چېچىلغاندا مەن ھاردىم، دىۋىنىڭ روھى بولغان بىر دانىنى

تاپالمى ئالدىرىدىم. ئۇنى ئالغان چېغىمدا ئاللا قاچان ئولتۇرگەن بولاتتىم. لېكىن ئۇ، يەنە سۇ ئىچىگە كىرىپ بېلىق سۇرتىدە پەيدا بولدى. يەر ئاستىدا، سۇدا، ھاۋادا قاتتىق ئېلىشتىم. ئۇ ماڭا ئوت سېھىرىنى قوللانغانغا قەدەر، مەن ئۇنىڭغا ھەر تۈرلۈك سېھىر بىلەن مۇداپىئە كوردۇم. ئۇمۇ ماڭا قارشى باشقا بىر سېھىر بىلەن مۇداپىئەگە ئوتتى. ئوت سېھىرىدىن ناھايىتى ئاز كىشى ساق قالغان. لېكىن سېھىرىم كۈچلۈك كەلدى. شۇنىڭ بىلەن مەن ئۇنى ئۈزەمنىڭ ئالدىدا كويدۇردۇم. ئەمدى مەن ئۆلمەن، — دىدى ئۇ، ئارىدىن كوپ ئۆتمەي، ئۇنىڭ كوكرىگىدىن قاپقارا ئوت كوتىرىلدى. ئۇ تېزدىن يۈزلىرىگە تارقالدى. ئۇ يىغلاشقا باشلىدى. بىزگىمۇ تەلمۇرەتتى، بىردىنلا دىۋىنىڭ كۈلى يېنىدا ئۈزۈمۈ بىر سىقىم كۈلگە ئايلاندى. بۇنى كورگەن شاھ قالغان ساقللىرىنى يۇلۇشقا باشلىدى، يۈزلىرىگە ئۇرۇپ ئۈزىنى كاپاتلىدى، كىيىملىرىنى يىرتتى. مەنمۇ ئۈزەمنى يەرگە ئۇرۇپ يىغلىدىم، ساراي مەمۇرلىرى، ئەمىرلەر، ۋەزىرلەرمۇ كېلىشتى، ھۇشسىز ھالەتتىكى شاھ ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى ئىككى سىقىم كۈلنى كوردى. ئۇلار ھەيران بولۇپ شاھ ئەتراپىدا تۇرۇشاتتى. شاھ ھۇشغا كېلىپ، قىزى بىلەن دىۋە ۋە قەسىنى سوزلىدى. ئاڭلىغۇچىلارنىڭ پىغانى كوككە ئورلىدى. يەتتە كۈن ماتەم تۇتتى، شاھ چوڭ گۈمبەز ياستىپ، قىزنىڭ كۈلىنى گۈمبەز ئىچىدىكى قەۋىرگە قويدى. گۈمبەزگە شامدانلارنى قويدى. دىۋىنىڭ كۈلىنى شامالغا سوردى. بىرقانچە ۋاقىتتىن كېيىن شاھ كېسەل بولدى. بىر ئاي قاتتىق ئاغرىپ ياتتى. كېيىن ساقىيىپ مېنى ئالدىغا قىچقىردى. ”ئەي يىگىت، سەن كەلگىچە بىز پاراغەتتە ياشايتتۇق. تېچ ۋە

خوشال ھايات كەچۈرەتتۇق. سېنىڭ سەۋبۇنىڭدىن بىز بىر مۇنچە ئازاپلاندىق. يۈز ئەرگە ئەرزىگۈدەك سۇيۇملۇك قىزىمدىن ئايرىلدىم، چىشلىرىمدىن ئايرىلدىم، قاتتىق يارىدار بولدۇم، دىۋان بېگى ئولدى. شۇنچە پارا كەندىچىلىككە سەۋەپ بولغان يۈزۈڭنى يەنە كورۇشكە ئەمدى تاقىتىم يوق. ئامان - ئېسەن چىقىپ كەت! - دىدى.

قايغۇلۇق ھالدا يولغا چىقتىم. قەيەرگە بېرىشىمنى بىلمەيتتىم. كەچۈرگەن كۈنلىرىمنى ئويلىدىم. ھىندى شەھرىگە قاراپ مېڭىشىم، قاراقچىلار ھادىسىسى، كىيىم تىككۈچى ئاغىنەم، ئوتۇن-چىلىغىم، يەر ئاستىدىكى ئىشلىرىم، دىۋىنىڭ سەھىر قىلىپ مايغۇنغا ئايلاندۇرغىنى ۋە شاھ ھوزۇرىدا بولۇشۇم - ھەممىسى بىرمۇ - بىر كوز ئالدىمدىن ئوتتى. بىر ئاي شۇنداق يول يۈردۈم. ئاخىرى قايغۇرۇپ بۇ شېئىرنى يازدىم:

تولدى سەۋرىم قاچىسى زەھەرگە مەن كوردۇم ئۇنى،
دىلدىكى ئاچچىق ئەلەملەرگە قوشۇپ كومدۇم ئۇنى.
بۇ كوڭۇل ئاچچىق قاناتلار تەرەپدارى ئىدى،
بارچە بىلسۇنكىم ئىچىپ زەھەرنى قۇتقازدىم ئۇنى.
تولدى قان - زەرداپقا دىل، ھىجرىڭدىن قوتقازغىلى،
نەشتىرى كىرىپكىلىرىڭ ئويلاپ تۈزۈپ بەردىم ئۇنى.

يەلكەمدىكى غەم يۈكىنى تاغىمۇ كوتىرەلمەس،
پىللارنى باسار تىترەك، مۇتلەق كوتىرەلمەس.
ۋاقىت يەتسە ئەجەل شەرىپتىدىن ئىچىشك بار،
ئىچكەندە ئۇنى كېسەل خاھى، ساق كوتىرەلمەس.
كەلگەندە خازان پەسلى چىمەنگە توكۇلۇر ياپىراق،

ئوتكەندە شامال ئاچچىق ياپراق كوتىرەلمەس.
 قىلغاندا بايان شەرىھى غەپمىنى ئاقىدۇ ياش،
 ئاڭلاشا ئۇنى دوست بىلەن يولداش كوتىرەلمەس.

”پەقەت بىر كوزۇم كور بولدى، ئەمما جېنىم ئامان قالدى.“
 دەپ ئۆز-ئۆزىگە تەسەللى بېرەتتىم. سۈيۈنەتتىم. ھامىماغا
 باردىم، ساقاللىرىمنى چۈشۈردۈم يەنە يولغا چۈشتۈم. ئايلاپ
 يۈردۈم. كۆپ شەھەرلەردە بولدۇم. باغدادنى ئارزۇ قىلدىم. بۇ
 ۋەقەلەرنى باغداد خەلىپىسىگە يەتكۈزۈشكە نىيەت قىلدىم. بۈگۈن
 ئاخشام باغدادقا يېتىپ كەلدىم. كوچىدا قايىققا بېرىشىمنى بىلمەي
 تۇرغان ئىدىم. بىرىنچى قەلەندەرنى ئۇچراتتىم. ئۇنىڭ بىلەن
 سالاملىشىپ تۇرغان ئىدۇق. ئۇچىنچى قەلەندەر كېلىپ سالام
 بەردى. ”مەن غەرىپ-مۇساپىرمەن“ دېدى ئۇ. ”بىزمۇ غەرىپ-
 لەرمىز“ دېيىشتۇق. بىز ئۈچ كىشى بولۇپ يولغا چۈشتۇق. بىز
 بىر بىرىمىزنىڭ ۋەقەلىرىنى بىلىشمەيتتۇق. قاراڭغۇدا يۈرۈش
 مۇمكىن بولماي قالدى. بۇ ئىشككە كەلدۇق. بىر كوزۇمنىڭ قارغۇ
 بولۇپ، ساقلىمىنىڭ چۈشۈرۈلىشىدىكى سەۋەپ مانا شۇ، — دەپتۇ
 قەلەندەر.

”سەن ئازات، يولۇڭغا ماڭ!“ — دەپتۇ ئوي ئىگىسى ئايال.
 ”بۇرادىرىمنىڭ ۋەقەسىنى ئۇقىمىغىچە كەتمەيمەن!“ — دەپتۇ
 ئىككىنچى قەلەندەر. ئۇچىنچى قەلەندەر ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

ئۇچىنچى قەلەندەرنىڭ ھىكايىسى

”مېنىڭ ھىكايەم، — دەپتۇ، ئۇ سوز باشلاپ، — بۇلارنىڭكىدىن
 ئاچايىپ. بۇلار مەجبۇرىيەت ئاستىدا ساقلىنى چۈشۈرگەن؛ بىر

كوزىدىن ئايرىلغان بولسا، مەن ئوز ئىختىيارىم بىلەن قىلغانمەن. مەن شاھ ئوغلى شاھزادە ئىدىم. ئاتام ئولۇپ ئورنىغا شاھ بولدۇم. ئادالەت بىلەن ھوكۇم سۇردۇم، پۇقراغا ياخشىلىق قىلدىم. دېڭىزدا يۇرۇشنى ياخشى كورەتتىم. شەھرىمىز سۇ ئوتتۇرىسىدا ئىدى. دېڭىزى كەڭ، ئاراللىرى كوپ ئىدى. سۇدا ئەللىكچە سۇدا كېمىسى، ئەللىكچە كىچىك يولۇچى كېمىسى ۋە يۇز ئەللىكچە ئۇرۇش قوراللىرى بىلەن جاھازىلانغان ھەربى كېمىلىرىم يۇرەتتى. كوكۇلۇم جەزىرىلەر تەرەپكە تارتتى. بىر ئايلىق ئوزۇق - تۇلۇك غەملەپ ئون كېمە بىلەن يولغا چىقتىم. يىگىرمە كۈن يول يۇردۇق. بىر كېچىسى كېتىپ بارا تۇتۇق، ئوغرى شامال قوزغالدى. دەسلەپ ھەممە ياقنى تۇتەك باستى. بۇ ھال تاڭ ئاتقىچە داۋام قىلدى. كېيىن دولقۇن پەسىيىپ، كۈن چىقتى. بىر ئارالغا قاراپ ماڭدۇق. ئۇ يەرگە چۈشۈپ قازان ئاستۇق، ئوزۇقلاندۇق. ئىككى كۈن شۇ يەردە دەم ئېلىپ تۇرۇپ قالدۇق، يەنە يىگىرمە كۈن يول يۇردۇق. بىردىن كېمىمىزگە سۇ كىردى. كېمىچى ئالدىغىمۇ سۇ كىردى. كېمىچى دېڭىزنى كورەلمەي قالدى.

”دېڭىزغا قارىغىنا!“ - دىدى كېمىچى نازارەتچىگە. نازارەتچى چىقىپ دىققەت بىلەن ئوڭ - سولغا قاراپ تەكشۈردى. ”ئوڭ تەرەپتە، - دىدى ئۇ، - سۇ يۈزىدە بىر بېلىق كوردۇم. سۇ ئۈستىدە يەنە بىر نەرسە بار. بەزەن ئاقىرىپ، بەزىدە قارىيىپ كورۇنۇۋا - تىدۇ.“ بۇ سوزنى ئاڭلاپ، كېمىچى بېشىدىن سەللىسىنى ئېلىپ يەرگە ئۇردى، ساقاللىرىنى يۇلۇشقا كىرىشتى، بىزگە قاراپ: ”ئاگاھ بولۇڭلاركى، ھەممەڭلار ھالاك بولۇسىلەر، ھىچكىم قۇتۇلالمايدۇ.“ - دەپ يىغلىدى. بىزمۇ قوشۇلۇپ يىغلىدۇق. مەن كېمىچىدىن نازا -

رەتچىنىڭ كورگەنلىرىنى سورىدىم. "ئەي شاھ، — دېدى ئۇ، — كېچىكى تۇماندىن كېيىن ئىككى كۈن قونۇپ يولغا چىققىنىمىزغا يىگىرمە كۈن بولدى. شۇ كۈندىن باشلاپ ناتوغرا يۈرۈپتىمىز. ئەتىلىككە ئاھىگرىبا تېغى (ماگىنت تېغى) دېيىلىگەن قارا تاش تاققا يېتىمىز. سۇ بىزنى كۈچەپ شۇ تەرەپكە تارتىۋاتىدۇ. كېمە مېخلىرىنى ئاھىگرىبا ئوزىگە تارتىۋاتىدۇ. كېمە مېخلىرىدىن ئاچ-راپ بۇزۇلۇۋاتىدۇ. قەدىمدىن بۇ تاغ يېنىدا كۆپ كېمىلەر بۇزۇ-لۇپ، خاراپ بولۇپ كەتكەن. دېڭىز قىرغىغىدا ئۈندەك تۇۋرۇككە ئورنىتىلغان سېرىق مىستىن ياسالغان گۈمبەز بار. قولغا مىس نەيزە تۇتقان بىر كىشى گۈمبەز ئۈستىدىكى سېرىق مىستىن ياسالغان ئات ئۈستىگە مىنىۋالغان. بۇ كىشىنىڭ بوينى قوغۇشۇندىن ياسىلىپ، ئۈستىگە خەتلەر يېزىلغان لەۋھە ئېسىغلىق. ئۇ كىشى ئاتقا مىنىپ تۇرغان چېغىدا، ئادەملەرنى ئەلۋەتتە ھالاك قىلىدۇ. پەقەت ئاتتىن چۈشكەن ۋاقتىدىلا ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش مۇمكىن".

ھەممىمىزنى ھالاكەت ۋەھىمىسى باستى. ھەركىم ئۆزىنىڭ يېقىنلىرى بىلەن خوشلاشتى. شۇ كېچە ئۇخلىمىدۇق. تاڭ ئاتقاندا تاققا يېقىنلاشتۇق. سۇ بىزنى كۈچ بىلەن تارتتى. كېمە تاققا يېقىنلىشىپ، ئۇنىڭ مېخلىرى، تومۇرلىرى سۇغۇرۇلۇپ، ئاھىگرىبا تەرەپكە قاچتى. كېمە تاختىلىرى، بىلىمىم، نەچچە بولەك بولۇپ كەتتى. كەچقۇرۇن قارىسام، تاغنىڭ يان باغرىدا تۇرۇپتىمەن. كۆپچىلىك سۇغا چۆككەن، ناھايىتى ئازلاكىشى سالامەت قالغان ئىدۇق. لېكىن، سالامەت قالغانلاردىنمۇ، دولقۇن ھەر تەرەپكە ئېلىپ بېرىپ ئۇرغانلىرىدىنمۇ خەۋەرسىز ئىدىم. ئايلىنىپ تاغ ئۈستىگە چىقىش ئۈچۈن، خۇددى ئەتەيلەپ قىلىنغان شوتىغا

ئوخشاش پەلەمپەيلىك بىر يول تاپتىم.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

ئون بەشىنچى
 كېچە

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپتۇ شەھردە.
 زاد، — قەلەندەر سەرگۈزەشتىنىڭ ئاخىرىنى
 مۇنداق داۋام قىلدۇرۇپتۇ: سالامەت تاققا چىقتىم.
 ئامان — ئېسەن قالغىنىغا خوش ئىدىم. ئۇ يەردە
 گۈمبەزدىن باشقا پانا بولغىدەك جاي يوق ئىدى،
 گۈمبەز ئىچىگە كىردىم. ناماز ئوقۇپ، ئۇخلاش
 ئۈچۈن ياتتىم. چۈشۈمدە بىرسى ماڭا: ”ئويغان-
 خاندان كېيىن ئايغىڭنىڭ ئاستىنى كولا. بىر
 قانچە نەرسە يېزىلغان ئۈچ قوغۇشۇن ئوق بىلەن بىر مەس كەمە-
 لەك چىقىدۇ. ئۇنى ئېلىپ ئات ئۈستىدىكى كىشىنى ئات! بۇ بالايى-
 ئەزىمدىن كىشىلەرنى قۇتقاز. سەن ئاتقاندىن كېيىن ئاتلىق سۇغا
 يىقىلىدۇ. كەمەلەك قولۇڭدا قالىدۇ. كەمەلەكنى ئوز جايغا قوي.
 شۇ ۋاقىتتا سۇ تاغ توپىسىگىچە كۆتىرىلىپ چىقىدۇ، تاغ بىلەن بارا-
 ۋەرلىشىدۇ. ئۇ يەرگە مەس كىيىم كىيگەن بىر كىشى قېيىق ھايداپ
 كېلىدۇ. قېيىققا چۈش، قېيىقتىكى ۋاقىتتىكى خۇدانى يادلىما، ئون
 كۈندە سېنى سالامەت قىرغاققا يەتكۈزىدۇ. ئۇ يەردە ئوز تەرىپىڭگە
 كېتىدىغان كىشىنى تاپسەن، — دېدى. چوچۇپ ئويغاندىم. ئۇنىڭ
 ئېيتقانلىرى قانداق بولسا شۇنداق قىلدىم. دېڭىزدا دولقۇن باش-
 لاندى، سۇ كۆتىرىلىپ تاققا باراۋەرلەشتى. بىر مىنۇتتەك ۋاقىتمۇ
 ئۆتكىنى يوق ئىدى. دېڭىز ئوتتۇرىسىدىكى بىر قېيىققا كوزۇم

چۈشتى، ئۇ مەن تەرەپكە كېلەتتى. قىيىق يېنىمغا ئۇزۇپ كەلدى. كوكرىگىگە بىر تۈرلۈك خەتلەر يېزىلغان. قوغۇشۇن لەۋھە ئېسىلغان، مەس كىيىملىك بىر كىشىنى كوردۇم. ئۇن چىقارماي قىيىققا ئولتۇر-دۇم. ئون كۈن يول يۇردوق. قارىسام، ئامانلىق قىرغىغا يېتىپتە-مىز. ناھايىتى شاتلاندىم. سۈيۈنگەنلىگىمدىن، ئوز-ئوزەمگە سوز-لەشكە باشلىدىم، تەكىر-تەھلىل ئېيتتىم. كېمىدىكى كىشى مېنى سۇغا تاشلىدى. ئۇ، ئوز يولىغا قايتتى. شۇ كۈنى كەچكىچە سۇ ئۇزدۇم. قول-پۇتلىرىمدا ماغدۇر قالمىدى، كۇچسىزلىنىدىم. قورقۇنچ باستى. "ئولىمە نەقۇ؟" دىگەن ئىدىم. بىردىن قاتتىق شامال چىقىپ، دولقۇن يەنە ئەۋج ئالدى. كۇچلۇك بىر دولقۇن مېنى قىرغاققا ئىرغىتىشنى ئوزەممۇ بىلمەي قالدىم. كىيىمنى سالىدىم. سىقىپ، قۇرۇتۇش ئۇچۇن تاشنىڭ ئۈستىگە يايىدىم. كەچ بولدى، ئۇخلاشقا ياتتىم. تاڭ ئاتتى، كىيىملىرىمنى كىيىدىم. ماڭىدىغان يولۇمنى مولچەرلەپ، ئەتراپقا نەزەر سالىدىم. ئورمان يېقىن ئىدى، ئۇنىڭغا كىرىپ باشتىن-ئاياق كەزدىم. مەن تۇرغان جايىنىڭ ئەتراپى سۇ بىلەن ئورالغان كىچىك بىر ئارال ئىكەنلىگىنى بىلىپ ھەيران قالدىم. بىر كۈلپەتتىن قۇتۇلۇپ، ئىككىنچىسىگە يولۇققىنىمغا ئەجەپ-لەندىم. بۇنىڭدىن كۆرە ئولگىنىم ياخشىراق دەپ قايغۇردۇم. ئوز پاجىھىلىرىم ئۈستىدە ئويلىنىپ، ئوز-ئوزەمگە ئولۇم تىلىدىم. شو ۋاقتتا نېرىدىن بىر بولۇم ئادەملەر ۋە كېمە كورۇندى. دىققەت بىلەن قارىسام، كېمە مەن تۇرغان ئارال تەرەپكە ماڭدى. ئورنۇم-دىن تۇردۇم، بىر دەرەخ ئۈستىگە چىقتىم. كېمە جەزىرىگە يېتىپ كەلدى ۋە توختىدى. كېمىدىن ئون كىشى چۈشتى، ھەممىنىڭ قولىدا كۆرەك بار ئىدى. ئۇلار ئالدىراپ ئاراننىڭ ئوتتۇرىسىغا

بېرىپ توختىدى. بىر يەرنى كولاشقا كىرىشتى. بىر قاپقاق كورۇندى. قاپقاقنى ئېلىپ، يەر ئاستى يولىنى ئېچىشتى. كېيىن يەنە كېمىگە قاراپ كېتىشتى. كېمىدىن ئۇن، گوش، ياغ، ھەسەل ۋە باشقا ئوزۇقلارنى ھېلىقى جايغا توشۇشقا كىرىشتى. كوپ مىقداردا ھەر تۈرلۈك ئوزۇق - تۈلۈك ئېلىپ كېلىشتى. ئۇلار كوپ قېتىم قاتنىدى. ئاخىرى، ئۇلار يېڭى كىيىملەر كىيىپ چىقىشتى. ئوتتورسىدا يېشىنى ياشىغان، ناھايىتى مۇكچىيىپ قالغان بىر كىشىمۇ بار ئىدى. بۇ قېرنى ناھايىتىمۇ كېلىشكەن بىر ئوسمۇر يىگىت قولتۇقلاپ باراتتى. ئۇلار يەر ئوي ئىشىكىگە يېتىپ، پەسكە چۈشتى. بىر ئاز ۋاقىت ئۇ يەردە تۇردى. كېيىن يىگىتتىن باشقىسى قايتىپ چىقىشتى. قاپقاقنى ئورنىغا قويۇپ ئۈستىگە توپا تارتتى، خۇددى ئاۋالقىدەك قىلىپ بېكىتتى. كېمىگە ئولتۇرۇپ، كەلىگەن يوللىرىغا قايتىشتى. ئۇلار كېمە بىلەن كوزدىن يوقالغاندا، مەن دەرەختىن چۈشتۇم. ئۇلار چۈشكەن يەر ئاستىدىكى ئويىگە چۈشمەكچى بولدۇم. توپىنى چەتكە تارتتىم، ھېلىقى قاپقاق كورۇندى. خۇددى تۈگمەن تېشىدەك يۇمۇلاق قىلىپ تاختىدىن ئىشلەنگەن قاپقاق ئىكەن. قاپقاقنى كوتەردىم، ئايلىنىپ قىلىپ تاشتىن ئىشلەنگەن پەلەمپەي بار ئىكەن، ھەيران بولدۇم. بالداق-تىن پەسكە قاراپ چۈشتۇم. شۇنداق كەڭرى بىر جاي ئىكەن. ئۇ يەردىن يەنە بىر ئىشىك كورۇندى، ئۇنى ئاچتىم. باققا يول ئېچىلدى. ئۇ يەردىمۇ بىر ئىشىك بار ئىكەن، ئۇنى ئېچىپ يەنە بىر باققا چىقتىم. شۇنداق قىلىپ، ئوتتۇز ئۈچ باغدىن ئوتتۇم. باغلارنىڭ ھەممىسىدە مېۋىلىك دەرەخلەر، گۈللەر بار ئىكەن. ئۇلارنى ماختاپ تۈگەتكىلى بولمايتتى. ئاخىرى يېپىقلىق بىر

ئىشك كوردۇم، ئۇنى ئاچتىم. ئايىھاي، ئۇ يەر يىپەك كىلەملەر بىلەن ياسالغان ۋە بېزەلگەن ھەشەمەتلىك بىر ساراي ئىكەن. "بۇ نىمە جايكىن؟ بىر كورەي" — دەپ ماڭدىم. ھەر تۈرلۈك نەقىشلەر بىلەن گۈل ئويۇلغان ئىشكىنى ئاچتىم. ئىگەرلىنىپ يۈگەنلەنگەن قۇندۇزدەك بىر قارا ئات باغلاقلىق تۇرۇپتۇ. ئاتنى يىشىپ مىنىدىم. ئۇ، شۇ ھامانلا ئۇچتى. ئاللا قانداقتۇ بىر تامغا بېرىپ چۈشتى. مەن ئۈستىدىن چۈشمەي تۇرغان ئىدىم. قۇيرۇقى بىلەن كېلىشتۈرۈپ سول كوزۇمگە ئۇردى. شۇنىڭ بىلەن سول كوزۇم قارغۇ بولدى. مەن ئاتتىن يىقىلدىم، شۇ ھامان ئۇ ئاتمۇ نەگىدۇ غايىپ بولدى. نامدىن چۈشۈپ ماڭدىم. ئون نەپەر يالنىڭچ يىگىت ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ قېشىغا كېلىپ ئولتۇردۇم. ئۇ يىگىتلەر مېنى كورۇپ: "ساڭا جاي يوق، ۋاقتىسىز كەلدىڭ!" — دىيىشتى. "ئولتۇرسام قوبۇل قىلامسىلەر"، — دىدىم. "يولۇڭدىن قالما!" — دىيىشتى. غەمكىن بولۇپ يولغا چۈشتۈم. يىغلايتتىم. ئاخىرى سالامەت باغدادقا كەلدىم. ساقلىمنى چۈشۈرۈپ قەلەندەر بولدۇم. شۇ ئىككى قەلەندەرنى يولدا ئۇچراتتىم. ئۇلارغا سالام بەردىم. غەربىلىغىمنى ئېيتتىم. ئۇلار: "بىزمۇ غەرب" دىيىشتى. كوز ۋە ساقلىمنىڭ ۋەقەسى شۇ! — دەپ سوزىنى تۈگىتىپتۇ ئۇچىنچى قەلەندەر. "بېشىڭ ئازات، يولۇڭغا ماڭ!" — دەپتۇ ئوي ئىگىسى. "بۇ يولداشلىرىمنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلىمىغىچە كەتمەيدىمەن!" — دەپتۇ ئۇ. ئوي ئىگىسى ئايال خەلىپە، جەپەر ۋە مەسرۇر-لارغا قاراپ:

"سىلەرمۇ ئوز سەرگۈزەشتىلىرىڭلارنى سوزلەرسىلەر" — دەپتۇ. جەپەر ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. بۇ يەرگە كىرىشتە ئىشك ئاچقۇچى

ئايالغا ئېيتقان سوزنى تەكرارلاپتۇ.

”بەزىلىرىڭلار ئۇچۇن يەنە بەزىلىرىڭلارنى كەچۈرۈم قىلدىم.“ — دەپتۇ ئوي ئىككى ئايال.

ئۇلار ئويىدىن چىقىپتۇ. خەلىپە قەلەندەرلەردىن: ”نەگە بارد- سىلەر؟“ — دەپ سورايتۇ. ”بارىدىغان جايىمىز يوق“، — دەپتۇ. ”بىزنىڭكىگە بېرىپ قونۇڭلار!“ — دەپتۇ خەلىپە. كېيىن جەپەرگە: ”بۇلارنى ئېلىپ بار. ئەتە مېنىڭ ھوزۇرۇمغا ئېلىپ كىر! ۋە قەسنى يازدۇرۇپ ساقلايمىز“ — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. ”خوپ!“ — دەپتۇ جەپەر. خەلىپە ئوز قەسرىگە مېڭىپتۇ. كېچىنى ئۇخلىماي تەختىدە ئولتۇرۇپ تاڭ ئاتقۇزۇپتۇ. ساراي مەمۇرلىرى يېتىپ كەلگەندە، خەلىپە جەپەرگە:

”ئۇچ چوكانىنى ھەم ئۇلارنىڭ ئىككى ئىتىنى قەلەندەرلەر بىلەن ئېلىپ كەل،“ — دەپ بۇيرۇپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ باشلاپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى — جەپەر ئۇلارنى ئالدىغا چاقىرتىپتۇ — دە. ئۇلارغا قاراپ:

”كېچە سىلەر بىزنى تونۇمىدىڭلار. لېكىن قىلغان ياخشىلىقلىرىڭلار ئۇچۇن بىزمۇ سىلەرنى ئەپۇ قىلىمىز. مەن سىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇپ ئېيتاي: سىلەر ھازىر ئابباسى خەلىپىلىرىنىڭ بەشىنچىسى خەلىپە ھارۇن رەشىد دەرگاھىدا

ئون ئالتىنچى
كېچە

سنىڭ نىمىسىنى ئېيتىسىز. گويىكى گوردىن چىققان مۇردا ئۇنىڭ ئالدىدا كۆركەمرەك. دەسلەپتە تونۇيالمايدىم. ئاللاقاياقلاردىكى كىملىرىگىدۇ ئوخشىتىپ، تىكىلىپ قارىدىم، ئەسلىيەلىمىدىم. ئېھتىمال، ئۇنىڭ يۈزى، كۆز ياشلىرى تونۇشۇمغا دەخلى قىلغان بولۇشى مۇمكىن. قانچە دىققەت قىلساممۇ ئوخشاشالمايتتىم، تونۇ-يالمايتتىم. ئەھۋالىنى سورىدىم.

“ئەي سىڭلىم، پىشانەم شور ئىكەن، كورگۈلۈگۈم كوپ ئىكەن. قۇرۇق سوزدىن پايدا يوق!” — دەپ سوزىنى تۈگەتتى.

ھامىماغا ئېلىپ باردىم، كىيىملىرىنى يېڭىلىدىم.

“ئەي ئاچا، — دىدىم مەن ئۇنىڭغا، — سەن ماڭا ئانا ئورنىدا ئانا، ئاتا ئورنىدا ئاتا بولغىن. مېنىڭ ساڭا بىر نەرسە دىيىشىم ئورۇنسىز. لېكىن ئەيىپ كىشىنىڭ ئوزىدە بولىدۇ. مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە مىراس ئالغان ئىدىم. ھەممىدىن ياخشى ياشاپ كېلىۋاتمەن!” ئاچام بىر يىل مەن بىلەن بىللە تۇردى، كوپ ياخشىلىقلار قىلدىم. كىچىك ئاچامنى ئويلايتتىم. كوپ ئۆتمەي ئۇمۇ يېتىپ كەلدى. ئۇ، چوڭ ئاچامغا قارىغاندا يەنمۇ يامانراق ئەھۋالدا ئىدى. ئۇنىڭغا چوڭدىنمۇ ئارتۇغراق ياخشىلىق قىلدىم. بىر قانچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى: “ئۇل ئولتۇرۇشقا تاقىتىمىز يوق. ئەرگە تېگىمىز”، — دىيىشتى. “ھازىرقى ئەركەكلەر يامان، بۇ زاماندا ئەر تاپىمەن دىگەن كىشى بىكار ئاۋارە بولىدۇ. ئۈزەڭلارمۇ ئەرنى سىناپ كوردۇڭلارغۇ؟” — دىدىم. سوزۇمگە كىرمىدى. مېنىڭ رازىلىغىمىز يەنە ئەرگە تېگىشتى. قاراپ تۇرالمىدىم، كېرەكلىك نەرسىلىرىگە ھەمكارلاشتىم. ئۇلار ئوزلىرىنىڭ ئەرلىرى بىلەن كېتىشتى. بىر ئاز

ۋاقىت بىلەن ياشىدى. كېيىن ئەرلەرى ھەلە قىلىپ، بار-يوقىنى ئېلىشىپ، بۇلارنى يەنە تاشلاپ كېتىپ قېلىشتى. ئاچىلىرىم يالغاچ، بويۇن قىسىپ كىرىپ كېلىشتى. مەندىن ئەپۇ سورىدى. "بىزنى جازالما!" دەپ سورىدى.

"سەن بىزدىن ياش بولساڭمۇ ئەقىللىق سەن. بۇنىڭدىن كېيىن بىز ئەر ئېتىنى ئاتمايمىز، بىزنى خىزمەتچىلىككە ئال! قوسغىمىز توپسا بولدى!" دېدى.

"جان دىلىم بىلەن، دېدىم مەن، — ئوبۇمنىڭ تورى يەنە سىلەرنىڭكى. سىلەردىن قىممەتلىكرەك كىشىم يوق!" بۇرۇنقىدىنمۇ زىيادە ھورمەت قىلدىم. شۇ ئەھۋالدا يەنە بىر يىل ئوتتى. بەسرە شەھەرگە بېرىش ئۈچۈن كېمە ھازىرلىدىم. ماللارنى، يولغا كېرەكلىك ئوزۇق-تۇلۇكلەرنى كېمىگە جايلىدىم. ئۇلارغا: "مەن بىر شەھەرگە بېرىپ كەلمەكچىمەن، ئويىدە ئولتۇرامسىلەر ياكى مەن بىلەن بىللە بارامسىلەر؟" دېدىم.

"سەن بىلەن بىللە كېتىمىز. سەندىن ئايرىلمايمىز"، دېدى. مەن قالغان مالنىڭ يېرىمىنى ئۈزەم بىلەن ئالدىم. كېمىدە بىرەر ھادىسە بولۇپ قالسا، قايتقاندا پۇلسىز قالماي دەپ، يېرىمىنى بىر يەرگە يوشۇردۇم. ئۈچ ئاچا-سىڭىل يولغا چىقتۇق. كۈندۈ-زىمۇ يۈردۈق، كېچىسىمۇ يۈردۈق. كېمىمىز ئازغان ئىكەن. كېمىچى كېمىمىزنىڭ باشقا ياققا كېتىپ قالغانلىغىنى ناھايىتى كېيىن ئوقۇيتۇ. شامال ئون كۈن ياخشى بولۇپ تۇردى. خېلى نۇرغۇن يول باس-تۇق. نازارەتچى يۇقۇرى كوتىرىلىپ يولغا نەزەر سالدى. كېيىن: "شەھەرگە يېقىن كەپتىمىز" دېدى. بىزمۇ سۇيۇنۇشتۇق. كۈندۈزى سائەت بىر چامىسى ئىدى. شەھەر ناھايىتى يېقىندىن كورۇنۇشكە

باشلىدى. "بۇ شەھەرنىڭ نامى نىمە؟" دەپ سورىدۇق كېمە.
چىدىن.

"بىلىمىمەن دىدى ئۇ، — ئومۇمدە بۇ شەھەرنى كورمىگەنمەن
ۋە بۇ دېڭىزدا يۇرمىگەنمەن."

"نىمە بولسا مەيلى، بۇ شەھەرگە چۈشۈش كېرەك. ئىككى
كۈن شۇ يەردە دەم ئالىمىز، يولغا تەييارلىنىپ كېتىمىز"، — دىدى
دورغا مەسلەھەت بېرىپ. شەھەرگە يەتتۇق. كېمىچى شەھەرگە
كەتتى. بىز ئۇنى كۈتەتتۇق. خېلىدىن كېيىن شەھەردىن قايتىپ
كەلدى: "تۇرۇڭلار، شەھەرگە كىرىڭلار!" — دىدى بىزگە. شەھەرگە
كىردۇق. ئۇياق — بۇياقنى كوردۇق. شەھەر دەرۋازىسى ئالدىدا
بايراق كۆتەرگەن دەرۋازىۋەن تۇراتتى. يېقىن بېرىپ قارىسام،
ئۇلار تاش بولۇپ قېتىپ قاپتۇ. شەھەر ئىچىگە كىردىم. بۇ يەردىمۇ
ھەممىسى قارا تاشقا ئايلىنىپ قېتىپ قالغان ھالدا كوردۇم. پۈتۈن
بازارنى ئايلىندىم. ھەممە ئادەم، مال، ئالتۇن — كومۇشلىرى شۇ پېتە —
چە قېلىپ تاشقا ئايلانغان. شەھەردە بىرەر تىرىك جان ئۇچراتمىدىم.
ھەيران بولدۇم. "بۇنىڭدا بىرەر سىر بولسا كېرەك" دەپ ئويلىدىم.
دەم. ھەممىمىز شەھەرنىڭ ھەرتەرىپىگە تارقالدۇق. ھەركىم
ئالتۇن — كۈمۈش يىغىش بىلەن ئاۋارە ئىدى. مەن ساراي ئىچىگە
كىردىم. ساراي ناھايىتىمۇ ھەشەمەتلىك ئىكەن. شاھ ئوردىسىغا
كىردىم. ھەممە ئەسۋاپلىرى ئالتۇندىن ئىدى. شۇ ئويدىكى نەپىس
پەردە ئارقىسىدا، ساراي مەمۇرلىرى: ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر ئەقىلىنى
ھەيران قالدۇرۇرلىق دەرىجىدە ئىسىل كىيىملەرنى كىيىپ ئولتۇ —
راتتى. يېقىنراق بېرىپ قارىدىم. شاھ ئالتۇن — كۈمۈش، ھەر تۈر —
لۇك قىممەتلىك تاشلار ۋە دۇرلار بىلەن زىننەتلەنگەن تەختتە

ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا ھەر تۈرلۈك يىپەك كىيىملەر كىيگەن ئەللىكچە قۇل قىلىچ يالىڭاچلاپ، شاھنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇراتتى. بۇنى كورۇپ خېلى خەۋپسىزىدىم. بىر ئاز يۇردۇم. مەلىكىنىڭ قەسرگە كىردىم. دەرۋازىلارغا ئالتۇن پوپۇكلەر بىلەن ئىشلەنگەن پانۇس ئېسىلغان. مەلىكە ياتاتتى. ئۇ يالستىراق دۈرلەر قالدغان كىيىملەرنى كىيىۋالغان ئىدى. بېشىدا ھەر تۈرلۈك قىم-مەتلىك گوھەرلەر ئورنىتىلغان تاج، بېلىدە يەنە ئالاھىدە زىننەت-لەنگەن كەمەر بار ئىدى. بويىغا كوزنى قاماشتۇرغۇچى ھەر خىل مەرۋايىتىلاردىن ئىشلەنگەن زىننەت تۇمارى ئېسىقلىق ئىدى. ئۇ يەردىن يەنە بىر ئىشىك ئوچۇق كورۇندى. ئۇ يەرگە كىردىم. ئۇ يەردىن يۇقۇرغا چىقىش ئۇچۇن يەتتە بالداقلىق شوتا بار ئىدى. شوتىدىن چىقتىم. ئۇ يەر رەڭمۇ-رەڭ گىلەملەر بىلەن ئالاھىدە زىننەتلەنگەن جاي ئىكەن. مەرمەردىن ياسالغان تەختكە ھەر تۈرلۈك دۇرى-گوھەر ئورنىتىلغان، بىر تەرەپتە پاقىرىغان شولە كوزنى قاماشتۇردى. دىققەت بىلەن قارىسام، ئۇ نەرسە بىر كىچىك شىرەنىڭ ئۈستىگە قويۇلغان غاز تۇخۇمدەك كېلىدىغان گوھەر ئىكەن. ئۇ خۇددى چىراققا ئوخشاش يېنىپ، ھەر تەرەپنى يورىتىدىكەن. بۇ شىرەگە كىشىنى ھەيران قىلىدىغان ھەر تۈرلۈك، ھەر خىلدىكى نەپىس رەختلەر ئېچىپ قويۇلغان. بۇنى كورۇپ ھەيران بولدۇم. ئۇ يەردە يېقىغلىق شاممۇ بار ئىدى. "ئەلۋەتتە بۇ شامنى بىر كىشى ياققان بولسا كېرەك" دەپ ئويلىدىم. باشقا جايلارغا كىردىم. ئويلەرنى ئايلىنىپ ناھايىتى ئەجەپلەندىم. ئوزەمنى يوقىتىپ قويدۇم. كەچ بولدى، چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم، لېكىن ئىشىكنى تاپالمىدىم. يەنە قايتىپ شام يېقىلغان ئويىگە كىردىم. تەختكە

چىقىپ ئولتۇردۇم. ئۈستۈمگە نەرسىلەر يېپىندىم. ئۇخلىماقچى بولغان ئىدىم، ئۇخلىيالىدىم، ئۇيقۇ كەلمىدى. يېرىم كېچىدە بىر كىشىنىڭ يېقىملىق تاۋۇش بىلەن قۇرئان ئوقۇۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدىم. ئاۋازى بوش ئىدى، شۇ تەرەپكە باردىم. ئاۋاز چىقۇۋاتقان جاينىڭ ئىشىكى بېكىتىكلىك ئىدى. ئاچتىم، قارىسام ئىبادەتخانا ئىكەن. ئېسىغلىق ئىككى شامداندا شام يېقىغلىق تۇرۇپتۇ. مېھراب ئالدىغا جايىناماز سېلىنغان. ئۇنىڭدا چىرايلىق كېلىشكەن بىر يىگىت يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ شېرىلار ئۇنىڭ شەنىگە يېزىلغان:

مۇنەججىم يۈزىنى كوك تەرەپ بۇردى،
ئاسماندا ھەشەملىك كۈزەلنى كوردى.
كىيگەن زەرباپ كىيىم ئۇ ئىككى قەۋەت،
زۇھەل يۇلتۇزىدەك بەرنا ۋە سولەت،
ئىككى قېشىدا بار قايقارا خالى،
مىرىختەك ئۇنىڭ ھوسنى - جامالى.
كىرىپكى ئوق بولسا، قېشىدۇر كامان،
مەشۇقلىرىغا دائىم بەرمەيدۇ ئامان.
يۈزىدە ئاتارۇتتەك ئەقىل بەلگۈسى،
قەلبىدە مەۋج ئۇرار مەغرۇرلۇق ھىسى.
ئاي قىلىپ ھەيرەتتە كېيىن سالام بەردى،
يۈزىگە پەردە تارتىپ چىدىرغا كىردى.

پۈتۈن شەھەر ئاھالىسى ئارىسىدا پەقەت ئۇنىڭ سالامەت قالغىنى مېنى ھەيران قالدۇردى. ئىچكىرى كىرىپ سالام بەردىم. ماڭا قاراپ سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ جاۋاپ بەردى. "بىرنەرسە سورىسام جاۋاپ بېرەمسىز؟" دېدىم. يىگىت ماڭا قاراپ تەبەسسۇم قىلدى. "ئەي قىز، - دېدى ئۇ، - سەن ئاۋال بۇ يەرگە قانداق

قىلىپ كەلگىنىنى سوزلە!"

"ئېيتىپ بېرىمەن!" - دېدىم. ئوز تارىخىمنى سوزلۇدۇم، ئۇ، ھەيران قالدى. كېيىن مەن شەھەر خەلقى ھەققىدە سوزىدىم.

ئۇ:

"ئوز تەختىدە قارا تاش ھالىتىدە كورگىنىڭ مېنىڭ ئاتام. بۇ شەھەرنىڭ شاھى ئىدى. ئۇ، ئويىدە كورگەن كۇرسى ئۈستىدىكى تاشقا ئايلانغان ئايال مېنىڭ ئاتام. ئۇلار تۇرغان جايلرىدا تاشقا ئايلانغان. بۇ كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئوتقا چوقۇناتتى. ئاتام كوپ زامان بالا كورمىگەن ئىكەن، قېرىغان ۋاقتىدا مەن تۇغۇلۇپتىمەن. مېنى تەربىيەلەپتۇ، چوڭ بولدۇم. قېرى بىر بۇۋىمىز بولۇپ، ئۇ مۇسۇلمان ئىدى. لېكىن ئۇ، ئوزىنىڭ دىنى ئېتىقادىنى ئاتا-ئانامدىن يوشۇرۇن تۇتاتتى. ئاتام ئۇنى ئوز دىنىمىزدا دەپ تونۇيتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ناھايىتى ھورمەت قىلاتتى. مېنى تەربىيە قىلىشنى ئاتام ئۇنىڭغا تاپشۇردى. موماي ماڭا ئىسلام دىنىدىن تەلىم بەردى. ناماز ئوقۇشنى ئۈگەتتى. ھەممىنى ئۈگەنگىنىمدىن كېيىن، موماي ماڭا: "بۇ سىرنى ئاتاڭغا ئېيتما، يوشۇرۇن تۇت! ئەگەر بىلسە، سېنى ئولتۇرىدۇ،" - دەپ چېكىلدى. مەن موماي-نىڭ ئېيتقىنىدەك قىلىپ "سىرنى" ئاتامغا بىلدۈرمىدىم. شۇ ئەھۋالدا بىر قانچە ۋاقت ئوتتى. موماي ئولدى. شەھەر خەلقى ھامان ئوتقا سېغىنىپ گۇناغا پاتتى. بىردىن ئۇزاق-يېقىنغا ئاڭلانغان چاقماقتەك قاتتىق: "ئەي شەھەردە ياشىغۇچى ئاھالە، ئوتقا چوقۇ-نۇشتىن يېنىڭلار! تەڭرىگە ئىبادەت قىلىڭلار!" - دىگەن بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. ئادەملەرنى قورقۇنچ باستى. ھەتتاكى تېخىچە يۇرد-گىم دۇپۇلدەپ ئۇرۇپ تۇرۇپتۇ. ھەممە ئادەملەر ئاتامنىڭ ئالدىغا

يىغىلىشتى: "كىشىنى قورقۇنچقا سالغان بۇ دەھشەتلىك ئاۋاز نىمە؟" — دەپ سوراشتى ئۇلار ئاتامدىن.

"ئۇ تاۋۇشتىن سىلەر قورقماڭلار! بۇنىڭ ئۈچۈن سىلەر ئوز دىنىڭلاردىن قايتماڭلار!" — دېدى ئاتام. ئادەملەر شاھنىڭ سوزىنى ماقۇل كورۇشتى، تېچلاندى. يەنە ئوز دىنىلىرىغا مۇستەھكەم بولۇشتى. شۇنىڭدىن كېيىن يەنە بىر يىل ئوتتى. ھىلىقى قورقۇنچ-لىق ئاۋاز ئىككىنچى قېتىم قايتا ئاڭلاندى. ئەمما بۇلار ئوز ئېتىقاتلىرىدا قالۋەردى. ئاسماندىن بالا ياغدى. كۈن چىقار ۋاقتىدا مەندىن باشقا ھەممە جانلىق مەۋجۇدات بىردىنلا تاشقا ئايلاندى. شۇنىڭدىن بېرى مەن يالغۇز شۇ يەردە مانا مۇشۇ ئەھۋالدا ناماز ئوقۇيمەن. روزا كەلگەندە روزا تۇتىمەن. قۇرئان تالاۋەت قىل-مەن. سوزلىشىدىغان بىر كىشىمۇ يوق، بىر ئوزەم يالغۇز ناھايىتى زېرىكتىم ۋە قىسلىدىم" — دېدى.

"مەن بىلەن بىللە باغدادقا بېرىشقا رازى بولمامسىز؟ ئۇ يەردە ئالىملار بىلەن سوزلىشىسىز، مەلۇماتىڭىز ئېشىپ، پىكىرىڭىز ئېچى-لىدۇ، — دېدىم، — بۇ يەردە مال قاچىلانغان كېمە بار. شۇنىسىمۇ باركى، ئالدىڭىزدا ئولتۇرغان بۇ چورىڭىز ئۇرۇق — ئەۋلاتلىق ئايال. تەقدىر بىزنى بۇ شەھەرگە كەلتۈردى. بانا بىلەن بىز بۇ ۋەقەلەر-نىڭ گۇۋاھى بولدۇق. ھەممىدىن مۇھىمى سىز بىلەن كورۇشتۇق." — يەنە كوپ نەرسىلەرنى سوزلەپ، ئۇنى ئوزەم بىلەن بىللە كېتىشكە كوندۇردۇم.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد سوزىنى، — ئوي ئىگىسى چوكان ئوز
سەرگۈزەشتىسىنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ:
خوشاللىقتىن ئوزەمگە ئوزەم ئىشەنمەيتە.
تىم. كېچىسى ئۇنىڭ ئاياق تەرىپىدە ياتتىم. تاڭ
ئانقاندىن كېيىن، ئورنۇمدىن تۇرۇپ خەزىنىگە
كەلدۇق. باھاسى قىممەت، ئوزى يېنىك نەر-
سەلەرنى ئېلىپ قورغاندىن چىقتۇق. كېمىچى ۋە

ئون يەتتىنچى
كېچە

قۇللار بىلەن كورۇشتۇق. ئۇلار مەندىن ئەنسىرەپ تۇرغان ئىكەن،
خۇرسەن بولۇشتى. مەندىن ئەھۋال سوراقتى. كورگەنلىرىمنى
ئېيتتىم. يىگىت ۋە قەسىنى، خەلقنىڭ بېشىغا چۈشكەن ھادىسىلەرنى
ئۇلارغا ئېيتتىم، ھەيران قېلىشتى. مانا بۇ ئىككى ئىت سۇرتىدىكى
مېنىڭ ئاچىلىرىم مېنى بۇ يىگىت بىلەن بىللە كورۇپ، كورەلمە-
لىك قىلىشقا باشلىدى. بۇلار بىرلىشىپ ماڭا ئازار يەتكۈزۈش
ئۈچۈن، مېنىڭ يېنىمگە چۈشتى. كېمىگە چۈشتۇق. شامال يوق
ئىدى، بىر ئاز كۈتتۇق، شامال قوزغالدى. يەلكەننى كوتەردۇق،
مېڭىپ كەتتۇق. ئاچىلىرىم:

”بۇ چىرايلىق يىگىتنى نىمە قىلماقچىسەن؟“ — دەپ سوراشقا
باشلىدى. مەن:

”ئۇنىڭ بىلەن ئومۇر كەچۈرمەكچىمەن!“ — دېدىم. يىگىت
تەرەپكە بۇرۇلۇپ:

”بىر سوزۇم بار. قارشى بولمىسىڭىز ئېيتاتتىم“، — دېدىم.
”مەرھەمەت!“ — دېدى ئۇ. كېيىن ئاچىلىرىمغا:

”مەن ئۇچۇن بۇ يىگىتنىڭ ئوزى كىپايە، ماللارنىڭ ھەممىسىنى

سەلەر ئېلىڭلار! — دېدىم. ئۇلار: "خوپ!" دېيىشتى. لېكىن ماڭا قارشى يامان نىيەتلىرىنى ئىشقا سېلىشنى ئويلاشتى. شامال ياخشى بولۇپ، كېمىمىز سۈرئەت بىلەن ئىلگىرىلەيتتى. توختىماي يول باساتتۇق. خەتەرلىك دېڭىزنى بېسىپ تېچ دەرياغا ئوتتۇق. بىر ئاز يۈرۈپ بەسىرە شەھەرگە يېقىنلاشتۇق. شەھەر بىناللىرى پاقىراپ كورۇنۇشكە باشلىدى. كەچ كىرگەن ئىدى. بىزنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىغىمىزدىن پايدىلىنىپ، ئاچلىرىم مەن بىلەن يىگىتنى كوتۈرۈپ دەرياغا تاشلىدى. يىگىت سۇ ئۇزۇشنى بىلمەي-دىكەن، سۇغا غەرق بولدى. مەن سۇدىكى بىر ياغاچ ئۈستىگە ئولتۇرۇپ ئالدىم. دولقۇن ياغاچ بىلەن مېنى چايقاپ-چايقاپ ئاخىرى سۇنىڭ قىرغىغىغا چىقىرىپ تاشلىدى. قۇياش چىققان ئىدى. مەن كىيىملىرىمنى سىقىپ ئاپتاپقا يېيىپ قۇرۇتتۇم. تار بىر چېغىر يول ئۇچراتتىم، شۇ يول بىلەن يۈرۈۋەردىم. شەھەرگە تەخمىنەن ئىككى سائەتلىك يول قالغان ئىدى. بىر ئىلانى خورما دەرىخىدەك يوغان بىر ئەژدەرها قوغلاپ كېلىۋاتقانلىغى كورۇندى. ئىلان ئەژدەردىن قېچىپ مەن تەرەپكە كېلىۋاتقان ئىكەن. ئەژدەرها ئۇنىڭ قۇيرۇغىدىن تۇتتى. ئىلانىڭ كوزلىرىدىن ياش ئاقاتتى. تېز ھەرىكەت قىلغىنىدىن ئىلانىڭ تىللىرى ساڭگىلاپ قالغان ئىدى. رەھىم كەلدى. ئەژدەرهاغا تاش ئاتتىم، ئەژدەرها شۇ ئاندىلا ئولدى. ئىلان قانات چىقىرىپ ھاۋاغا كوتىرىلدى، كوزدىن غايىب بولدى. مەن ھەيران بولدۇم. چارچىغان ئىدىم، ئولتۇردۇم. ئۇيغۇم كەلدى، ئۇخلۇدۇم. ئويغىنىپ قارىسام، ئاياق تەرىپىمدە بىر قىز ئولتۇرۇپتۇ. ئالدىدا ئىككى ئىت بار. ئۇ قىز ئايغىمنى ئۈگىلاپ تۇرۇپتۇ، مەن ئۇيۇلۇپ ئايغىمنى يىغدىم.

“سەن كىم بولسەن؟” — دېدىم مەن.

“بىردەمدىلا مېنى ئۇنىدۇڭمۇ؟— دېدى ئۇ،— ماڭا چوڭ مەھربانلىق قىلىدىڭمۇ؟ مەن بايا سەن ئولۇمدىن قوتۇلدۇرغان ئىلان بولىمەن. ئوزەم جىنلاردىنمەن. ئەژدەرهامۇ جىندىن بولۇپ، ئۇ مېنىڭ دۇشمىنىم ئىدى. مەن ئۇنىڭدىن سېنىڭ سەۋىيىنىڭ بىلەنلا قۇتۇلدۇم. مېنى قۇتقازغاندىن كېيىن دەرھال ھاۋاغا ئۇچۇپ، كېمەنىڭ ئالدىغا باردىم. ئۇنىڭدىكى نەرسىلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى ئويۇڭگە ساق — سالامەت يەتكۈزۈپ قويدۇم. كېمە سۇغا چوڭۇپ قەتتى. ئاچىلىرىڭنى ئىتقا ئايلاندۇرۇپ قويدۇم. بۇ ئىككى ئىست سېنى سۇغا تاشلىغان ئاچىلىرىڭ.”

كېيىن مەن بىلەن بىللە بۇ ئىتلارنى كوتۇرۇپ ئۇچۇپ، ئويۇم-نىڭ ئوگىزىگە چۈشۈرۈپ قويدى. كېمىدە قالغان ھەممە نەرسە-لىرىمنى كام-كۈتسىز ئويۇمدە كوردۇم. ئۇ، ھەر كۈنى بۇلارنى ئۈچ يۈز قامچا ئۇرۇش كېرەكلىكىنى، ئەگەر شۇنداق قىلمىسام، ئوزەمنى ئۇرىدىغانلىغىنى بىلدۈردى. ۋەدە بەردىم. ۋەدىگە مۇۋاپىق ھەر كۈنى شۇنداق ئۇرىمەن، لېكىن يەنە ئۇلارغا ئېچە-نىمەن. ئۇلارمۇ ئەيىپنىڭ مەندە ئەمەسلىكىنى ياخشى بىلدۈ.”

خەلىپە ئەجەپلىنىپتۇ.

“سېنىڭ بەدىنىڭدىكى قامچا ئىزلىرىنىڭ سەۋىيىسى نىمە؟”— دەپ سوراپتۇ خەلىپە ئىككىنچى ئايالدىن.

باغدادلىق ئىككىنچى چوكاننىڭ ھىكايىسى

چوكان سوز باشلاپتۇ: “ئەي خەلىپە مېنىڭ ئاتام ئولۇپ، ئۇنىڭدىن ماڭا كوپ مال-دۇنيا قالدى. ئارىدىن ئانچە كوپ ۋاقىت

ئوتتەي، ئوز زامانىسىنىڭ ئەڭ بەختلىك كىشىسىگە تەگدىم. ئۇنىڭ بىلەن ئاران بىر يىل ھايات بەچۇردۇم. ئۇ، ئولدى. ئۇنىڭدىنمۇ سەكسەن مىڭ تىللا ئالتۇن مىراس قالدى، بۇ داۋراڭ ھەممە تەرەپكە تارقالدى. ئوندەك كۆينەك تىكتۇردۇم. ھەر بىرى مىڭ تىللا قىممىتىدە ئىدى. بىر كۈنى ئەمدىگىنە چۈشلۈك تاماق يەپ بولۇپ تۇرغان ئىدىم. جاۋغايلىرى ئاغزىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن، ئاندا - ساندا قالغان قېشىنىڭ مويلىرى بەكمۇ ئۇزۇن، كوزى ئورىدەك چوڭقۇر، چىشلىرى ئاغزىنىڭ ئۇ يەر - بۇ يېرىدە ئەتەي قويۇپ قويغان تىيەكتەك لىڭىلداپ ئورلەپ چىققان، ھەر خىل ئۇزۇن - قىسقا ئاپپاق چېچىغا خاس ئىشلەنگەن رومال سالغان دوڭ، سولغۇن رەڭ، بۇرۇنلىرىمۇ قۇيۇپ قويغاندەك ئوزىگە ياراشقان بىر قېرى خوتۇن كىرىپ كەلدى. شائىرنىڭ بۇ شېئىرى ئەينەن شۇنداق موماينى ئەسلىتىدۇ:

قېرى قەددى ئىگىلىگەن خۇددى كەمەلەك،

كوزى گوردەك ئىچكىرى بۇرنى ئىلمەك؛

دۇنيا كورمىگەن ئۇ ھىلىگەر شۇنداق،

بىر يۈزى قارا بىر يۈزىكى ئاق.

”يوۋاش بول“ دەيدۇ بارچە ھاياتنى،

بېرەر، قايتۇرۇپ ئالۇر ئامەتنى.

ئومۇچۈك تورىدەك باغلار يىپلارغا،

قارشىلىق قىلۇر كۈچى نۇرغۇنغا.

يىگىتنى باشلار بۇزۇق يولغا ئۇ،

ئاپىرىپ ساتۇر، گايى پۇلغا ئۇ.

ئاياللارنىمۇ يولدىن ئازدۇرار،

بىرى چۈن، بىرىگە گور قازدۇرار.

ئۇ، توپ - توغرى كېلىپ، يەرنى سۇيۇپ سالام بەردى: "مېنىڭ بىر يىتىم قىزىم بار، ئۇنى ياتلىق قىلاتتىم. بۈگۈن ئاخشام ئۇنىڭ نىكاھى بولىدۇ. بۇ يەرگە بىز مۇساپىر، ھىچكىمنى تونۇمايمىز. دىللىرىمىز سۇنۇق. تويىمىزغا بارغان بولسىڭىز، سىزنىڭ شاراپىتىڭىز بىلەن باشقىلارمۇ كەلسە، بىچارە يىتىمنىڭ كوڭلى كوتىرىلسە، تويىمىز تويىدەك بولسا"، دەپ يىغلىدى. ئايىغىمنى سۇيدى. ئىچىم ئاغرىدى، رەھىم كېلىپ: "جېنىم بىلەن!" - دېدىم. "مېھمانلار كەلگەندە سىزنى ئالغىلى كېلىمەن"، دەپ يەنە قولۇمنى سۇيدى، چىقىپ كەتتى. مەن بېرىشقا ھازىرلاندىم. ئارىدىن بىر ئاز ئوتۇپ، موماي كىرىپ كەلدى، تازىم قىلدى. "شەھەر ئۇلۇغلىرى كېلىشتى. مەن سىزنىڭ كېلىشىڭىزنى ئۇقتۇردۇم. خۇرسەن بولۇشتى، ئۇلار سىزنى كۈتۈۋاتىدۇ!" - دېدى. ئورنۇمدىن تۇردۇم. چورە قىزنى ئېلىپ ئىشىكتىن چىقتىم. كوچىلار ئازادە سۇپۇرۇلگەن، سۇ سېپىلگەن. يېقىملىق شامال ئوتەتتى. مەرمەردىن ئىشلەنگەن ئىگىز گۈمبەز ئاستىدىكى ئىككى قاناتلىق چوڭ دەرۋازىغا يەتتۇق. موماي ئىشىكنى تاقىلدا تى. دەرۋازا ئېچىلدى، ئىچكىرى كىردۇق. يوللارغا گىلەم - پاياندازلار سېلىنغان؛ قاتار شامىلار ئورنىتىلغان. چوڭ شامداندا شام ياناتتى. زىننەتتە تەڭدىشى يوق بىر ئويىگە كىردۇق. ئالاھىدە يىپەك گىلەملەر سېلىنغان؛ ئىككى قاتار قويۇلغان شامىلار ياندۇرۇلغان ئىدى. ئويىنىڭ تورىدە ھەرخىل قىممەتلىك تاشلار ئورنىتىلغان ئورۇندۇق، كوزنى قاماشتۇرغۇچى گۈللۈك ئەتلەس پەردىلەر بىلەن زىننەتلەنگەن، پەردە ئارقىسىدىن ياش قىزنىڭ چىقىپ كەلگەنلىكىنى بايقىيالمىي قالىدىم. ئادەممۇ شۇنداق گۈزەل، شۇنداق چىرايلىق بولىدىكەن. ئۇ، سالام بېرىپ، بىزنى

قارشى ئېلىپ بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

كەرىپ كەلدىڭ بۇ يەرگە شۇنداق چىرايلىق،
چەننەتنىڭ ھورلىرى قىلغاي مالايلق.
ئەگەر ئوي سەزسە ئىدى كىم كىردى،
ئاياغىڭنى سۇيۇشكە ھازىر ئەردى.

ئاندىن:

— مەرھەمەت، ئەي ئالجاناپ.

مەنمۇ سىزگە لايىق، سىزمۇ ماڭا باپ.

“خۇش كەپسىز. قەدىرلىك ئاچا، غايەت شات ۋە بىنھايەت
مىننەتدارمەن،” — دېدى ۋە يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى: “مېنىڭ بىر
ئاكام بار. ئۇ، سىزنى قەيەردە، توپىدىمۇ ياكى بايرام كۈنلىرىدىمۇ
كورگەن ئىكەن. كېيىن پۈتۈن ۋايىغا يەتكەن ياخشى سۈپىتىڭىزنى
ئاڭلىغان. شۇنىڭدىن بېرى سىزنىڭ ئىشقىڭىزدا يۈرىڭى پارە. شەك
يوقكى، سىز بىر ئالاھىدە زاتسىز. ئۇمۇ سىزدىن قالمايدىغان
كېلىشكەن بىر يىگىت. ئۇ، سىز بىلەن قوشۇلۇشنى ئىستەپ، شۇ
يولنى تۇتتى. رۇخسەت قىلسىڭىز، رەسمى رەۋىشتە، نىسكا
مۇراسىمنى ئۆتكۈزۈمەكچى.”

“خوپ!” — دېدىم مەن. قىز خۇرسەن بولدى. سول تەرەپتىكى
بىر ئىشكىنى ئاچقان ئىدى. قەددى كېلىشكەن بىر يىگىت چىقىپ
كەلدى. شائىر ئېيتقانداك:

ئۇ، ئويغاندى، ئورنىدىن تۇردى ئاستا،

ئېڭىشى ئالدىغا بىر خىل قاراشتا.

ياتقان ئورنىدا كىيدى كىيىمنى،

تەسۋىرگە تىل ئاچىز، ئۇ ئەۋرىشىمنى.

ئۈستىكى چاچلىرى نۇر چاچتى زالغا،
 خۇشبۇيۇق تارقىدى ئۈندىن جاھانغا.
 لەۋ ئېچىپ ئەسنىدى، ئېچىلدى غۇنچە،
 چىمەندە ئېچىلسا بولماس ئۇ شۇنچە.
 قاراپ ئەينەككە قىلدى كەرەشمە،
 ئۈزىگە دەر ئىدى؛

— ھەددىدىن ئاشما!

جاھانغا خال بولۇر، ھوسنۇ - جامالىك،
 ئاينىڭ ئورنىدۇر، سېنىڭكى جايىڭ.
 قۇياش قىلىش ئۈچۈن سېنى تاماشا،
 دەرۋازاڭ يېنىغا كەلدى قىر ئاشا.

مەن ئۇنى كورۇشۇم بىلەنلا ئىختىيارمەنى قولۇمدىن بېرىپ
 قويدۇم. يىگىت كېلىپ ئولتۇردى. ئەمدى سوزلىشىشكە باشلىغان
 ئىدۇق، قازى توت گۇۋاچى بىلەن كىرىپ كەلدى. سالاملاشتۇق.
 ئۇلار ئولتۇرۇشتى. نىكا ئوقۇلۇپ مەھرى ھەققى خېتى پۈتۈلدى،
 ئۇلار كەتتى، يىگىت ماڭا تىكىلىپ:

“مۇبارەك بولسۇن بۇگۈنكى كېچىمىز، ئەي مەلىكەم، مەن بىر
 شەرت ھەققىدە سوزلىمەكچىمەن.”
 “قانداق شەرت ئۇ؟” — دېدىم مەن.
 “مەندىن باشقىغا قارىماسلىققا، كوز سالماسلىققا قەسەم ئىچە -
 شىڭنى سورايمەن!” — دېدى ئۇ.

مەن دەرھال رازىلىق بىلدۈردۇم. يىگىت خوشال بولدى.
 مۇھەببەتتىم بارغانسېرى ئېشىپ باراتتى. داستىخان سېلىندى.
 گۇلاپ - شاراپ ئىچىشتۇق. كەچ بولدى، ياتتوق. بەختكە قارشى
 تاڭ ئاتتى. بىر ئايغىچە شۇنداق خوشال - خوزام ھايات كەچۈردۇق.

بىر ئايدىن كېيىن، مەن بازارغا بېرىپ كىيىملىك ئېلىشقا رۇخسەت سورىدىم، رۇخسەت بەردى. كىيىندىم، موماينى ئېلىپ بازارغا باردىم. موماي دۇكاندا ئولتۇرغان بىر يىگىتنى ماڭا تونۇشتۇرۇشقا باشلىدى:

”بۇ چوڭ باينىڭ ئوغلى ئىدى. ئاتىسى ئولدى، ناھايىتىمۇ كۆپ دۇنيا قالدى. بۇنىڭدىن نىمىنى سورىساڭ تېپىلەيدۇ. ھىچ قەيەردە يوق نەرسىلەر بۇ يىگىتتە بار، — كېيىن يىگىتكە قاراپ دىدى، — ئەڭ ياخشى، ئەڭ قىممەت كىيىملىرىڭنى كۆرسەتكىن!“

”خوپ!“ — دىدى يىگىت. موماي يەنە يىگىتنى ماختاشقا چۈشتى. ”شۇنچە ماختاشنىڭ نىمە ھاجىتى بار؟ — دىدىم مەن مومايغا ئاچچىغلىنىپ، — بىز بۇ يەرگە كىيىملىك ئالغىلى كەلدۇق، كىيىملىكىڭنى ئالىمىز، كېتىمىز.“ يىگىت سورىغان مالىنى كۆرسەتتى. پۇل بەرسەك، يىگىت پۇل ئېلىشتىن باش تارتتى.

”بۇ، مېنىڭ بۈگۈنكى سوغام، پۇل ئالمايمەن!“ — دىدى ئۇ. ”ئەگەر پۇل ئالسا مالىنى قايتۇرۇپ بېرىڭ!“ — دىدىم مەن مومايغا.

”بۇلار بىرنى سۇيۇپ قويۇش ئۈچۈن مېنىڭ قىلغان ھەددە-يەم!“ — دىدى يىگىت.

يىگىتنىڭ مۇدداسىنى بىلدىم. ”بىرنى سۇيسە ھىچقىسى يوق. ئۇنىڭ بەدىلىگە شۇنچە نەرسە-لەرنى ئالسەن“، — دىدى موماي.

”خۇدا ساقلىسۇن، — دىدىم مەن، — سېنىڭ كۆز ئالدىڭدا قانداق شەرت قىلغىنىمنى ئۇنتۇدۇڭمۇ؟“ موماي بوغۇق ئاۋاز بىلەن: ”دۇرۇس، سەن تەنۇر قاراپ تۇرساڭ، ئۇ سۇيسە، سېنىڭمۇ

شەرتىڭ بۇزۇلمايدۇ، ئۇنىڭمۇ تەلۋى يەردە قالمايدۇ! — دىدى.
گەپ خېلىلا سوزۇلدى. ئەڭ ئاخىرى كوندۇم. كوزۇمنى يوشۇ-
رۇپ تۇردۇم. يىگىت روملىمنىڭ ئىچىگە بېشىنى تىقىپ، ئاغزىنى
ئېلىپ كەلدى. شۇنداق قاتتىق سۇيدىكى، يۈزۈمنىڭ گوشى ئۇزۇ-
لۇپ چۈشكەندەك بولدى. كوڭلۇم ئېغىپ قالدى. موماي مېنى
قۇچىغىغا ئېلىپ تىزىسىغا ئولتۇرغۇزدى. ھۇشۇمغا كەلدىم. دۇكان
قولۇپلانغان. موماي بېشىمدا قايغۇرۇپ ئولتۇراتتى. ئۇ ماڭا قاراپ:
"يۈر ئويىگە بارىمىز، ئېرىڭنى گۇمانلاندىرماسلىق ئۈچۈن،
ئۈزەڭنى كېسەللىككە سال! ئورۇنۇپ يات! مەن دورا ئېلىپ كېل-
مەن. تېز ئارىدا ساقىيىسەن!" — دىدى. بىر سائەتتىن كېيىن
ئورنۇمدىن تۇردۇم. قورقۇپ، ھەر تۈرلۈك بولمىغۇر پىكىرلەرگە
بېرىلگەن ھالدا ئويىگە يېتىپ باردىم. "كېسەل بولۇپ قالدىم"
دەپ بېكىنىپ ياتتىم. كەچ بولدى، ئېرىم كىرىپ كەلدى.

"نېمە بولدۇڭ مەلىكەم؟" — دەپ سورىدى.
"مىجەزم يوق، بېشىم ئاغرىۋاتىدۇ!" — دىدىم. شامنى ياقتى،
يېقىنراق كېلىپ يۈزۈمگە كوزى چۈشتى.

"يۈزۈڭدىكى نېمە جاراھەت؟" — دىدى ئەجەپلىنىپ.
"بۈگۈن سىزنىڭ رۇخسىتىڭىزغا مۇۋاپىق كوچىدا كېتىۋاتقان
ئىدىم، — دىدىم مەن، — كوچىنىڭ تارچايدا ياغاچ ئاتىلغان بىر
تۈگىگە توغرى كېلىپ قالدىم. ھەر قانچە ئىھتىيات قىلساممۇ، ياغاچ
ئېلىپ پەرەنچەمنى يىرتتى. يۈزۈمگە تىگىپ يارىدار قىلدى،
مۇشۇ ھالغا چۈشتۇم. ھىلىمۇ ياخشى كوزۇمگە تىگىپ كەتتىدى.
شەھەرنىڭ كوچىلىرىنىڭ ئىككى ئادەم سىغمايدىغان يەرلىرىنىڭ
بارلىقى ئۈزىڭىزگە مەلۇم."

”ئەتىلىككە ھاكىمغا ئەرزە قىلىمەن، شەھەردىكى ھەممە توڭچىلەرگە سېلىق سالىدۇ،” — دېدى.

”بىرسىنىڭ خاتاسى ئۈچۈن تەشۋىشلەنمەڭ. توغرىسى مەن ئىشەك مېنىپ كېتىۋاتقان ئىدىم. ئىشەك پۈتلىشىپ يېقىلدى، ئۈستىدىن دومىلاپ چۈشتۈم. يۈزۈم يەردە ياتقان بىر ياغاچقا تىگىپ، شىلىنىپ كەتتى،” — دېدىم.

”ئەتىلىككە بۇ ۋەقەنى جەپەرگە ئېيتىمەن. شەھەردىكى ئىشەك-لەرنى ئولتۇرسۇن!” — دېدى.

”مېنى دەپ ھەممىنى ھالاك قىلماڭ، بولار ئىش بولدى. ھەممە ئەيىپ ئىشەكنى ئەپلەپ مەنەلمگەن مەندە،” — دېدىم. ماڭا قاتتىق گەپ قىلىپ ئاچچىقى بىلەن تۇرۇۋالدى ۋە ”سەندىن مەن باشتىلا قەسەم ئالغان ئەمەسمۇ؟” — دەپ بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

لېۋىڭگە مەلىكەم كىم سۇيۇپتۇ،

يۈزۈڭنىڭ بېغىدىن كىم گۈل ئۇزۇپتۇ.

يۈزۈڭ بېغىم مېنىڭ، سەن ئاڭا باغۋەن،

گۈلۈڭنى ئۈزگىنى تۇرمامدۇ روشەن.

ئاندىن ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، قاتتىق ۋاقىرىدى. ئىشەك

ئېچىلىپ، يەتتە نەپەر قارا قۇل كىرىپ كەلدى. ئۇلار مېنى قولۇم-

دىن تارتىپ تۇرغۇزۇشتى، ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى سەھنىگە

ئېلىپ چىقىشتى. قۇللارنىڭ بىرىگە ئىككى مورەمدىن بېسىپ

تۇرۇشقا، يەنە بىرىگە ئىككى ئايغىمنى بېسىپ تۇرۇشقا، ئۈچىنچى

بىرىگە قىلىچ يالىڭاچلاپ تەييار تۇرۇشقا بۇيرۇق قىلدى. ئۇلار

بۇيرۇغاننى قىلدى. قىلىچ ھازىرلىغان قۇل:

”غوجام مەن بۇنى قىلىچ بىلەپ ئىككىگە بولىمەن. بىر بۇردى-

دىن قىلىپ، دەجلە دەرياسىغا تاشلايمەن. بېلىقلار يىسۇن.
 قەسىمىنى بۇزغانلارنىڭ جازاسى شۇنداق بولۇشى كېرەك. — دېدى.
 مەن يىغلاپ يېلىنىپ تۇرۇپ، بۇ ئىككى مىسرانى ئوقۇدۇم:

ئىمە قىلساڭ شۇ ساڭا ھالال بولغاي،
 مەن يىتىم، ھىچكىم ساڭا سوئال قويمىغاي.

بۇنى ئاڭلاپ غەزىۋى تېخىمۇ ئورلىدى. بۇ ئىككى مىسرانى
 ئوقۇدى:

ئىمە قىلدىم، سەن قاراپسەن باشقىغا.
 ئەھدى بۇزۇق، سەن ياراپسەن باشقىغا.

مەن يىغلايتتىم. ئۇ ماڭا دەشەنەم بېرىپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

يوق ساڭا بۇندا ئورۇن، سەن ئەھدى — پەيمان بۇلغىدىڭ،
 چىن مۇھەببەت يولىدا بىر سوز ۋە بىر جان بولمىدىڭ.
 مال — جېنىمدىن كەچتىم مەن، ئەھدى — پەيمان بۇزمىدىم.
 سەنمۇ جېنىڭدىن كېچىپ، ئەھدىڭگە قۇربان بولمىدىڭ.

سۇيگۈمگە ئۈزگىلەر بولسا مۇشتىرەك،
 ئۇنىڭدىن بۇرۇنراق ئولىمگىم كېرەك.
 شېرىك مۇھەببەت، رەقەبلىك ياۋدىن —
 ئولۇم مىڭ ئارتۇق، شۇندىن بار دېرەك.

ئېرىم قۇلغا: "چاپ!" دېگەن ئىدى. قۇل قىلىچىنى يالىڭاچ-
 لىدى. كېيىن ماڭا قاراپ:

"ئاخىرقى مىنۇتلار ئۇستىدە تۇرسەن، تىلەكلىرىڭنى ئېيت!" —

دېدى.

"ئەي ياخشى ئادەم، ماڭا بىر ئاز مۇھەببەت بەر! ۋە سىيىتىمنى

سوزلەي“، - دېدىم قۇلغا، كېيىن بېشىمنى كوتەردىم، شۇنداق ئىززەتلىك ئىدىم، خورلۇققا چۈشتۇم. كوز ياشلىرىم تىنماي ئاقىدۇ. ئەلەم بىلەن يىغلاپ بۇ شېئىرنى ئوقۇدۇم:

سەن تۇنىدە ئۇخلىدىڭ، مەن ئوبىغا ئوتتۇم،

كوز ئاچتىڭ مەس بولۇپ، ئوزنى ئۇنۇتتۇم.

ئەمما پىكىرىم مېنىڭ بولدى قېشىڭدا،

خىياللىم چەرخ ئۇرۇپ يۇردى بېشىڭدا.

يۈرەك تاقەتسىز، تىنىمىز جېنىم،

كەزسە ئەتراپىڭدا دۇشمىنىڭ، سەن كىم؟

بېقىشقا پۇرسەتنى تاپسام ئەگەردە،

كوز يېشىم ئېقىپ توسقاي شۇ يەردە.

ھەممىنى بەرگەنمەن، لىكىن كورۇش يوق،

بېقىپ ھوسۇڭگە بىردەم تۇرۇش يوق

ئەگەر ئولسەم مېنى قىلغىن سەر ئەفراز،

“مۇساپىر مەشۇقۇم قەۋرى” دەپ ياز.

ئېرىم غەزەپ بىلەن قاراپ بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

باغرىم تېشىپ، بولەكلەرگە يار بولدۇڭ،

بىگانىگە كۈتكىنىڭچە زار بولدۇڭ.

مەن ئوزەمگە مۇناسىپ يار تاپتىم دېسەم،

نامۇناسىپ يارغا ئۇچراپ خار بولدۇم.

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ، يەنىمۇ بەتتەرتراق يىغلاپ، ئەپۇ قىلىشنى

ئۇمىت قىلىپ، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇدۇم:

يۈرىڭنىڭ تار، ئىنساپ سىغماس باغرىڭغا،

باغرىم ئۇزۇپ تاشلاپ قويدۇم يولۇڭغا!

بۇ ئەلەملىك جاراھەتكە نەزەر سال،

يىرگەنمەستىن ئېلىپ تۇرۇپ قولىڭغا.

سوزنى تۇگەتتىم، توختىماي يىغلايتتىم. ئېرىم يىغلىغىنىم ئۇچۇن بەكرەك غەزەپلىنەتتى. كېيىن ئۇ، بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

ئىنساپ قېنى؟ باشقىلارغا سەن يۇردۇڭا

يىراقلىشىپ ئالاقەنى سەن ئۇزدۇڭ.

تاشلاپ كەتكەن بى ۋاپانى تاشلايمەن،

مەن بۇزىدىم، ئوز ئەھدىڭنى سەن بۇزدۇڭ.

مەن ئۇنىڭغا يىغلاپ ئىلتىجا قىلدىم.

“بەلكى سوز بىلەن كوڭلىنى ئالارمەن، ھىچ بولمىغاندا جازانى يېنىكلەشتۈرسە” دەپ ئويلايتتىم. شۇ چاغدا “ئەي ئوغلۇم! — دىدى موماي، — بەرگەن ئاق سۈتۈم ھورمىتى، بۇ خوتۇنى كەچۈر. بۇنىڭ شۇنچىلىك ئازاپلانغىدەك گۇناھى يوق، سەنمۇ ياشىسەن. بۇنىڭ قارغىشىدىن قورقىمەن!” شۇ سوزلەرنى دەپ مومايمۇ ھوڭ-رەپ يىغلىدى.

“كەچتىم! — دىدى يىگىت، — لېكىن پۈتۈن ئومىردە ئىزى ساقلانغىدەك بىر جازا بېرىشىم كېرەك”. ئۇ، قۇلغا كىيىملىرىمنى يېشىشىنى بۇيرۇدى. بەھى نوتىسىدىن چىۋىق ھازىراتتى. شۇ چىۋىق بىلەن ئۇرغىلى تۇردى. بېشىم قېيىپ ھۇشۇمدىن كەتتىم. ئۇ، ئۇردى، كېيىن قۇلغا قاراپ:

“قاراڭغۇ چۈشكەندە، موماي بىلەن بىللە ئوزنىڭ ئويىگە ئېلىپ بېرىپ تاشلاڭلار”، — دەپ بۇيرۇق قىلدى. ئۇلار خوجايىنىنىڭ بۇيرۇغىنى ئىجرا قىلدى. ئويۇمدە داۋالاندىم، يارىلىرىمغا دورا سۈركىدىم. بەدىنىمنى ئاسرىدىم. تېز ئارىدا ياخشى بولدى. لېكىن، كورۇپ تۇرۇپسىلەركى، تاياقنىڭ ئىزى قالدى. توت

ئايغىچە ئۈزەمنى داۋالدىم، ئاخىرى ساقايدىم. كېيىن ئەنە شۇ
ھادىسىلەر يۈز بەرگەن ئويگە قايتتىم. سارايدەك ھويلا خاراپلىشىپ،
ئويگە ئېلىپ كېلىدىغان كوچىلار باشتىن - ئاياق بۇزۇلۇپ كېتىپتۇ.
بىز تۇرغان ئوي ئەخلەتخانغا ئايلىنىپتۇ. ھەيران بولدۇم، نىمە ۋەقە
بولغىنىنى بىلەلمىدىم. مانا بۇ ئوگەي سىڭىللىرىمنىڭ ئويىگە
كەلدىم، ئۇنىڭ يېنىدا ئەنە شۇ ئىككى قارا ئىت تۇرغان ئىكەن.
سالام بەردىم. ھال - ئەھۋال سوراشتۇق. بېشىمدىن كەچۈرگەن -
لىرىمنى سوزلىدىم. بۇ سىڭىلم سالامەت قالغىنىغا سۇيۇندى. ئۇمۇ
ئۈز سەرگۈزەشتىلىرىنى سوزلىدى، بىللە تۇرۇشقا باشلىدۇق.
مەنمۇ، سىڭىلممۇ ئەرنى تىلغا ئالماي قويدۇق. بىزگە مانا بۇ
بازارچى سىڭىلمىز كېلىپ قوشۇلدى. بۇ ھەر كۈنى بازارغا چىقىپ
بىزگە كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. ئوتكەن كۈنگىچە شۇ
يوسۇندا ھايات كەچۈردۇق. ئادەتتىكىچە بازارچى سىڭىلمىز ئوزۇق -
تۈلۈك ئېلىشقا بازارغا چىققان ئىدى. مۇنۇ ھامالغا يولۇقۇپتۇ. بىر -
ئاز ۋاقىت ئوتكەندىن كېيىن ئۈچ قەلەندەر، كېيىنرەك سودىگەرلەر
كېيىمدە سىلەر كىرىپ كەلدىڭلار. تېخى بىز بۇ بولۇپ ئوتكەن
ھادىسىلەرنى ئەسلىگىچىلىكمۇ بولمىغان ئىدۇق، ئۈزىمىزنى سىزنىڭ
ھوزۇرىڭىزدا كوردۇق. بىزنىڭ ۋەقەلىرىمىز شۇ، - دەپ سوزىنى
تۈگەتتى ئايال.

خەلىپە ھەيران بولۇپ، بۇ ئىبرەتلىك ھىكايىنى يېزىپ ئېلىپ
ساقلاشنى بۇيرۇدى.
قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

كېيىن خەلىپە بىرىنچى ئايالدىن:
”ئاچاڭنى جادى قىلغان جىنىنى كوردۇڭمۇ؟
ئۇ قەيەردە، بىلەمسەن؟“ — دەپ سوراپتۇ.

”بىلىمەن! — دەپتۇ ئۇ، — ماڭا بىرنەچچە
ئون سەككىزىنچى تال چېچىنى بەرگەن، چاچنى كويدۇرۇپ ئىسە-
كېچە رىق سالسام كۆھىقاپتا بولسىمۇ ھازىر بولىدۇ.“

”چاچلىرىڭنى كەلتۈر!“ — دەپتۇ خەلىپە،
ئايال ئېلىپ كەپتۇ. خەلىپە بىر تالنى كويدۇرۇپتۇ. چاچنىڭ
ھىدى ئەمدى چىقىشقا باشلىغان ئىكەن گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز بىلەن
ساراي يىمىرلىگەندەك بوپتۇ. شۇ ۋاقىتتا قەيەردىندۇر جىن پەيدا
بولۇپ سالام بېرىپتۇ.

”بۇ خوتۇن، — دەپتۇ جىن خەلىپىگە-قاراپ، — ماڭا ياخشىلىق
قىلدى. مېنىڭمۇ ئەجرىنى ياندۇرۇشۇم زورۇر بولدى. ئۇ مېنى
ئولۇمدىن قۇتۇلدۇردى، دۈشمىنىمنى ئولتۇردى. مەن ئۇنىڭ
ھەمشىرىلىرىنىڭ نىمە قىلغىنىنى بىلەتتىم. ئۈچ ئېلىپ بېرىشنى
زورۇر ھىساپلىدىم، بۇنىڭغا سالغان زىيانلىرى ئۈچۈن ھەمشىرىلىرىنى
ئولتۇرۇشنى ئويلىغان ئىدىم. مېنى قۇتقازغان ئايال خاپا بولمىسۇن
دەپ، ئۇلارنى ئىتقا ئايلاندۇرۇۋەتتىم. ئەي خەلىپە، ئەگەر ئۇلارنى
قۇتقۇزۇشنى خالىسىڭىز سىزنىڭ ۋە بۇ ئايالنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن
قۇتۇلدۇرىمەن.“

”قۇتقاز ئۇلارنى، — دەپتۇ خەلىپە، — تەكشۈرۈپ كورسەمىز.
ئاندىن كېيىن مانا بۇ ئايالغا زۇلۇم قىلىپ ئۇنىڭ بەدىنىنى جاراھەت

قىلغان كىشىنى تاپمەن.”

”خوپ خەلىپە، مەن ئۇلارنى قۇتۇلدۇرىمەن. سۇرۇشتۇرۇپ بىلەرسىز،— دەپتۇ جىن. كېيىن جىن قولغا سۇ توشقۇزۇلغان قاچىنى ئاپتۇ، سۇغا قاراپ ئەپسۇن ئوقۇپتۇ. ”بۇرۇلقى سۇرتىڭ-لارغا قايتىڭلار!“،— دەپ سۇنى ئىتلارغا سېپىپتۇ. ئۇلار ئەندىكىپتۇ— دە، ئۆز ئەسلىگە كېلىشىپتۇ، ئىككى ئىتنىڭ ئورنىدا چىرايلىق ئىككى چوكان پەيدا بوپتۇ.

”ئەمدى بۇ ئايالغا زۇلۇم قىلغان كىشىنى تاپ!“،— دەپتۇ خەلىپە جەپەرگە. شۇ چاغدا:

”بۇ ئايال،— دەپتۇ جىن،— سېنىڭ ئوغلۇڭ ئەل ئەمىننىڭ خوتۇندۇر. بۇنى شۇ ئۇرغان. ئەل ئەمىن بۇنىڭغا ئاشق بولغان“ دەپ، قويۇلغان شەرتلەر بىلەن ئويلىنىشىنى ۋە باشقا ۋەقەلەرنى باشتىن-ئاياق سوزلەپتۇ. خەلىپە ئوغلنى قىچقىرتىپ، ئايال ۋە قەسنى سوراپتۇ. ئوغلنىمۇ جىن ئېيتقانداك ھىكايە قىپتۇ. خەلىپە قازىلارنى ۋە گۇۋالارنى ھازىرلاپ، ئۇچ قەلەندەرگە ھىلىقى ئايال بىلەن ئۇنىڭ ھەمىشەلىرىنى نىكاھ قىلىپ قويۇپتۇ، ئۇلارنىڭ ھەر قايسىسىغا جاي بېرىپتۇ. كېرەكلىك نەرسىلەر بىلەن تەمىنلەپتۇ. ئۇرۇلغان ئايالنى ئوغلى ئەل ئەمىنگە نىكاھ قىلدۇرۇپتۇ. كوپ ئىنتام بېرىپ، ۋەيران بولغان جايلارنى بوستانلىققا ئايلاندۇرۇپتۇ. يېڭى ئىمارەتلەر قۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. بازارچى ئايالنى خەلىپە ئوزى نىكاھىغا ئاپتۇ. كېچىسى يېتىپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا مەخسۇس ئالى ساراي بېرىپ، قۇللارنى، چورلەرنى خىزمىتىگە قويۇپتۇ.

ئۈچ بەرى ھىكايىسى

بىر ئاخشىمى خەلىپە ۋەزىرى جەپەرگە مۇنداق دەپتۇ:
 "بۈگۈن كېچىسى شەھەرنى ئايلىنىپ چىقايلى. ھاكىملار ۋە
 ئەمەلدارلارنىڭ ئەھۋالىنى كوزدىن كەچۈرەيلى. ئۇلاردىن پۇقرا-
 لارغا زۇلۇم يەتكەنلىرى بولسا، تەكشۈرۈپ شىكايەتلىرىنى ئاڭلىساق،
 نارازىلىقلىرىنى بىلسەك، ئەگەر راست بولسا ئۇنداقلارنى ئەمەلدىن
 ئېلىپ تاشلىساق!" "خوپ!" - دەپتۇ جەپەر. خەلىپە، جەپەر ۋە مەسرۇر
 شەھەرنى ئايلىنىپ كورۇش ئۈچۈن كوچىغا چىقىپتۇ. ئۇلار بازار-
 نىڭ ئوتتۇرىسىدىكى يولدا كېتىۋاتقىنىدا، بېشىدا سۈۋەت كوتەر-
 گەن، قولىدا ھاسا تۇتقان بىر قېرى كىشى كورۇنۇپتۇ. ئۇ، ئاستا-
 ئاستا قەدەم يۆتكەپ كېتىپ بېرىپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئوخشىتىپ ئايغا مېنىڭ ئىلىمنى بەرمەكتە باھا.

مەن دىدىم:

- ئىلىمىگە ئارتۇق بۇ باھا بەلكى خاتا،
 بۇ زاماندا يوق بىلىمنىڭ قەدرى، دولەت كېرەك،
 بىلىم ئەھلىگە لايىق ئەمەس بۇنىڭدەك ئارتۇق باھا.
 رازىمەن ئىلىمنى قويۇشقا بىر كۈنلۈك رىزىقىغا گورۇ،
 كىم ئۇچۇن كېرەك قەلەم - قەغەز ئۇنى ئالماس بىرو.
 بىز پېقىر دەرتەن كىشىمىز خارلىقتا ياشايمىز ھامان،

يازدا ئوزۇقسىز ئوتەرمىز، قىشتا توغلايمىز يامان.
ئوتسە ئىلىم ئەھلى، ئىتلار قاۋاپ خارلايدۇ كوپ،
زارىنى ھىچكىم ئىشتمەس، كىمكىمۇ زارلايدۇ خوپ.
بىر پەزىلەت ئەھلىنى تېچ جاي — قەۋرى كۈتەر...
ئەھلى دولەت ئاي بولۇپ كوك ئۇستىدە پارلاپ ئوتەر.

ھۈنەرلىرىم دەستىدىن مەن قىلىمەن بەرياد،
ھەربىر ھۈنەرىم بىر نەپەس قىلىدۇ ناشاد.
ئىراق مۈلكىدە ھۈنەرۋەنلىك ئېيىپتۇر،
كىمكى ھۈنەرسىزدۇر بۇ يەردە ئازات.
جاھان ھۈنەرلىرىدىن ئالغان لەززىتىم شۇ،
كالتەك يەپ ئۈگەنگەن ھۈنەرىمدىن دەيمەن: "دات!"

خەلىپە بۇ شېئىرلارنى ئاڭلاپ: "بۇ سوزگە قارىغاندا، بۇ كىشى
بەكمۇ كەمبەغەل كورۇنۇدۇ"، — دەپتۇ. كېيىن ئۇ كىشىدىن:
"قانداق ھۈنەرىڭىز بار؟" — دەپ سوراپتۇ.

"مەندە ھۈنەر جىق. ھازىر بېلىقچىمەن، ئايىلىم، بالام بار. كۈن
كوتىرىلگەندە ئويدىن چىققان ئىدىم. كەچ كىرىپ مۇشۇ ۋاقىت
بولدى. ھەركەت قىلدىم، ھىچ نەرسە تاپالمىدىم. بالىلىرىم ئالدىغا
نەمە دەپ بېرىشىمنى بىلمەيمەن. ئۇلارنىڭ كوز ياشلىرىنى
كورۇشكە تاقىتىم يوق. قۇرۇق قول بارغىنىمدىن كورە ئوزەمگە
ئولۇم تىلەپ كېتىپ بارىمەن، كوز نۇرۇم!" — دەپتۇ قېرى كىشى
جاۋاپ بېرىپ.

"بىز بىلەن دەجلە دەرياسىغا بارساڭ، بىزنىڭ تەلىسىمىزگە
ئاتاپ تور سېلىپ باقساڭ، تورۇڭغا نەمە چىقسا مەيلى، يۈز تىللا
قىزىل ئالتۇن بېرىپ سېتىپ ئالاي!" — دەپتۇ خەلىپە.

“خوپا” دەپتۇ ئاقساقال كىشى بۇ گەپتىن خوش بولۇپ. بېلىقچى ئۇلار بىلەن بىللە دەريا بويىغا بېرىپتۇ. تورنى يېيىپ تاشلاپتۇ. بىر نەرسە ئىلىنگەندەك قىلىپ، تور ئېغىرلىشىپتۇ. تارتىپ ئېلىپ قارسا، ئاغزىغا قۇلۇپ سېلىنغان ساندۇق ئىكەن. خەلىپە ساندۇقنى قىمىرلاتماقچى بوپتۇ، ئېغىر تۇيۇلۇپتۇ. خەلىپە بېلىقچىغا يۈز تىللا ئالتۇن بېرىپتۇ. بېلىقچى ئويىگە كېتىپتۇ. جەپەر بىلەن مەسرۇر ساندۇقنى كوتىرىپ خەلىپە بىلەن ساراينغا قايتىپتۇ. شام يېقىپتۇ. ساندۇق خەلىپە ئالدىدا تۇرغان ئىكەن. جەپەر بىلەن مەسرۇر ساندۇقنى بۇزۇپ ئېچىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدىن ئوراقلىق بىر گىلەم كورۇنۇپتۇ. گىلەمنىڭ ئاستىدا رومال كورۇنۇپتۇ. رومالى ئېچىپ قارىغان ئىكەن، بوغۇزلىنىپ ئولتۇرۇلگەن ناھايىتى چىرايلىق بىر ئايال چىقىپتۇ. بۇنى كورگەن خەلىپىنىڭ ئىچى ئاغرىپ كوزلەردىن ياش كېتىپتۇ.

“ئەي ۋەزىرلەر، دەپتۇ خەلىپە جەپەرگە قاراپ، — بۇ قانداق گەپ. مېنىڭ دەۋرىمدە ئادەملەرنى بوغۇزلاپ دەرياغا تاشلاپتۇ. بۇنىڭ جاۋابكارلىقى مېنىڭ بوينۇمغا چۈشمەمدۇ؟ قاتلىنى ئەلۋەتتە تېپىپ، ئۇنى ئەڭ دەھشەتلىك ئازاپ بىلەن ئولتۇرمىەن، بوۋام ئابباس ئىبنى ئابدۇل مۇتەللىپ ھەققىدە، — دەپتۇ خەلىپە قەسەم قىلىپ، كېيىن جەپەرگە قارايتۇ، — بۇنى ئولتۇرگۇچىنى تېپىپ كەلمىسەڭ، بوۋاڭ بەرمەكنىڭ ھەممە ئەۋلادىنى سەن بىلەن قوشۇپ، مۇشۇ ساراي ئالدىدىكى دەرۋازىدا دارغا ئېسىپ ئولتۇرمىەن.”

جەپەر خەلىپىنىڭ غەزىۋىنى كورۇپ موھەلت سوراپتۇ. خەلىپە ئۇچ كۈنلۈك موھەلت بېرىپتۇ. جەپەر غەم-قايغۇ بىلەن خەلىپە ئالدىدىن چىقىپ، شەھەر ئىچىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ، نىمە قىلىشنى

بىلمەي قاپتۇ. ”بۇ ئايالنىڭ قاتىلىنى قەيەردىن ۋە قانداق قىلىپ تاپمەن. ئەگەر توھمەت بىلەن باشقا بىرسىنى ئېلىپ كەلسەم، ئۇنىڭ قىساسغا قالمەن“، — دەپ ئويلاپتۇ، ئويىگە كېلىپ يېتىپتۇ. تۆتىنچى كۈنى خەلىپە كىشى ئىۋەتىپتۇ. جەپەر خەلىپە ئالدىغا كەپتۇ. ”قاتىل قېنى؟“ — دەپ سوراپتۇ خەلىپە. ”تاپالمىدىم!“ دەپتۇ جەپەر. خەلىپىنىڭ غەزىۋى تېخىمۇ ئورلەپتۇ. جەپەرنى ساراي دەرۋازىسىغا ئېلىپ بېرىپ، ئەۋلادى بىلەن دارغا ئېسىشقا بۇيرۇق قىپتۇ. ئۇنى ئېسىشتىن بۇرۇن، پۈتۈن شەھەر خەلقىگە خەلىپىنىڭ ۋەزىرى جەپەر بەرمەكى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىنى قوشۇپ دارغا ئېسىشقا بۇيرۇغانلىغىنى جاكا قىلدۇرۇپتۇ، جەپەر ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ دارغا ئېسىلىشىنى كورۇش ئۈچۈن، ھەر تەرەپتىن ئادەملەر كېلىشىپتۇ. لېكىن، ئۇلارنىڭ دارغا ئېسىلىشىنىڭ سەۋىۋىنى ھىچكىم بىلمەپتۇ. دار ھازىرلىنىپتۇ. ۋەزىر ۋە باشقىلار دار ئاستىغا كەلتۈرۈلۈپتۇ. جالالتارنىڭ كوزى خەلىپىنىڭ ھوكىمىگە، قۇلىغى بۇيرۇققا تىكىلىپ تۇرۇپتۇ، شۇ چاغدا يېڭى كىيىم كىيگەن ناھايىدە تىمۇ چىرايلىق بىر يىگىت يېتىپ كەپتۇ. ئۇ، ئالدىراشلىق بىلەن ئادەملەر ئارىسىدىن ئوزىگە يول ئېچىپ، جەپەرنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ:

”سىزگە كېسىلگەن بۇ جازا ماڭا تېگىشلىك، ساندۇقتىكى ئولۇك چوكان مېنىڭ ئايلىم. ئۇنىڭ قاتىلى مەن. مېنى دارغا ئېسىڭلار! مەندىن قىساس ئېلىڭلار!“ — دەپ ئوزىنى جەپەر ۋەزىر-نىڭ ئايىغىغا تاشلاپتۇ. جەپەر ئوزىنىڭ داردىن قۇتۇلغانلىغىغا سۇيۇنگەن بولسىمۇ، يىگىتنىڭ ياشلىغىغا ئېچىنىپتۇ. بۇ يىگىتنى كورگەنلەر ھەيران بولۇپ، بىر بىرى بىلەن پىچىرلىشىپتۇ. شۇ

چاغدا، قېرىپ مۇكچەيگەن بىر بوۋاي يېتىپ كەپتۇ. ئۇ ناھايىتى ئالدىراش يۈگۈرگىنىچە، ئادەملەرنىڭ ئارىسىنى يېرىپ، جەپەرنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ:

“ئەي ۋەزىر، بۇ يىگىتنىڭ سوزىگە ئىشەنمەڭ، ئۇ خوتۇنى مەن ئولتۇرگەنمەن. مېنىڭ جازالىنىشىم كېرەك”، — دەپتۇ. يىگىت بولسا: “ئەي ۋەزىر، بۇ قېرى ئەقىلىدىن ئازغان. ئوزىنىڭ نىسە دەۋاتقانلىغىنى ئوزىمۇ ئوقمايدۇ. ئايالىنى مەن ئولتۇرگەن. مېنى ئېسىڭلار!” — دەپتۇ.

“ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ قېرى، — سەن ياشسەن، تېخى دۇنيانىڭ ئارزۇ-ھەۋىسىگە قانمىغانسەن! مەن بولسام، ئومۇرۇمنى ياشىدىم، يەيدىغانىنى يىدىم، ئارزۇ-ھەۋەسلەرنىڭ ھەممىسىگە قاندىم. دۇنيادىن توپىغانمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئايالىنى مەن ئولتۇرگەن. ئۇنىڭ قىساسى ئۈچۈن مېنىڭ جازالىنىشىم كېرەك! مېنى دارغا ئېسىڭلار!”

ۋەزىر ھەيران قېلىپ يىگىتنىمۇ، قېرىنىمۇ، خەلىپىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. خەلىپە ئالدىدا ئۇلار يەرنى سۇيۇپتۇ: “ئايالىنى ئولتۇرگەن قاتىلىنى تېپىپ كەلدىم!” دەپتۇ ۋەزىر. “قېنى ئۇ؟” — دەپتۇ خەلىپە.

“مانا بۇ يىگىت ئايالىنى مەن ئولتۇرگەن! — دەيدۇ — دەپتۇ ۋەزىر — بۇ قېرى كىشى بولسا، مەن ئولتۇردۇم، يىگىت يالغان سوزلەيدۇ، دەيدۇ. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسىنى ئالدىلىرىغا ئېلىپ كەلدىم”، — دەپتۇ.

خەلىپە قېرى بىلەن يىگىتكە دىققەت بىلەن قاراپ: “قايسىڭ ئولتۇردۇڭ!” — دەپتۇ غەزەپ بىلەن.

“مەن ۱” — دەپتۇ يىگىت.

“يالغان سوزلىمە، مەن ئولتۇردۇم”، — دەپتۇ قېرى.

“ھەر ئىككىسىنى ئاس ۱” — دەپتۇ خەلىپە جەپەرگە قاراپ ئاچ-

چىغى بىلەن. جەپەر قارشى چىقىپتۇ:

“بىر كىشىنىڭ خۇنى ئۇچۇن بۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىنى ئولتۇ-

رۇش زالىملىق بولىدۇ، خەلىپە”، — دەپتۇ.

“ئايالى مەن ئولتۇردۇم” دەپتۇ يىگىت ۋە ساندۇقنىڭ بەلگۈل-

رىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. خەلىپە ھەيران بولۇپ، بۇ ۋەقەگە قىزىقىپتۇ:

“نېمە ئۇچۇن ئۇ ئايالى ئولتۇردۇڭ ۋە نېمە ئۇچۇن ھىچكىم

بىلمىگەن سىرنى ئوزەڭ كېلىپ ئاشكارە قىلىپ، دارغا ئېسىلىشنى

سورايىسەن؟” — دەپتۇ.

“ھورمەتلىك خەلىپە، — دەپتۇ يىگىت، — بۇ ئايال مانا بۇ قېرى

تاغامنىڭ قىزى، مېنىڭ خوتۇنۇم ئىدى. بۇ قېرى كىشى مېنىڭ

قېينى ئاتام بولىدۇ. بىز خېلى يىللار بىللە ئومۇر كەچۈرۈپ، ئۇچ

ئوغۇل كوردۇق. ئۇ مېنى ناھايىتىمۇ ياخشى كورەتتى. مەن ئايىلىم-

دىن ھىچقانداق يامانلىق كورمىگەن ئىدىم. مۇشۇ ئاينىڭ بېشىدا

ئۇ قاتتىق ئاغرىدى. تىۋىپلارغا كورسەتتىم، تۈزەلدى. ھامامغا

ئېلىپ بارماقچى ئىدىم. ئۇ “ھامامغا بېرىشتىن بۇرۇن، بىر نەرسىنى

كوڭلۇم تارتىۋاتىدۇ” — دىدى. “نېمە ئۇ، ئېيتقىن!” — دىدىم، “بىھى

بولسا پۇرايىتىم، ئازراق يىگىمۇ بار ئىدى”، — دىدى. مەن بىھى

تېپىپ كېلىش ئۇچۇن بازارغا چىقتىم. پۈتۈن شەھەرنى ئىزلىدىم،

تاپالمىدىم. ئەگەر شۇ چاغدا بېھىنىڭ باھاسى بىر تىللا بولسىمۇ

ئالاتتىم. غەم بىلەن خىيال سۇرۇپ كېچىنى ئوتكۈزدۇم. تاڭ

ئاتقاندىن كېيىن شەھەر باغلىرىغا بېرىپ بىرمۇ بىر ئايلىنىپ كورۇپ

يۇرۇپ، بىر قېرى باغۋەنگە دۇچ كەلدىم، ئۇنىڭدىنمۇ سورىدىم. "ئەي ئوغلۇم، بۇ يەردىن بەي تېپىش تەس. بەلكىم تېپىلماس، ئۇنى ھازىر بەسرە ھاكىمنىڭ بېغىدىن تېپىش مۇمكىن بولار. ئۇنىڭ باغۋەنلىرى خەلىپە ئۈچۈن بەي ساقلايدۇ ۋە خەلىپىگە بەي يەتكۈزۈپ بېرىدۇ"، - دېدى باغۋەن. مەن ئويگە يېتىپ كەلدىم. ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببەت كۆڭلۈمنى تىنچىتىدى. باغۋەن ئېيتقان بەسرگە قاراپ ماڭدىم، كېچە - كۈندۈز دېمەي، ئون توت كۈن يول يۇرۇپ، ئۈچ بەينى ئۈچ تىللاغا ئېلىپ كېلىپ بەردىم. ئۇ بەينى قولۇمدىن ئېلىپ پۇراپ قويۇپ قويدى. مەن دۈكىنىمغا چىقىپ كەتتىم، سودا قىلىپ ئولتۇراتتىم. چۈش ۋاقتى ئىدى، بىر قارا زەڭگى كەلدى. قولىدا بەيسى بار ئىكەن، ئويىناپ كېتىپ بېرىپتۇ. مەن ئۇنىڭدىن:

"ئەي ياخشى كىشى، سەن بۇ بەينى نەدىن ئالدىڭ. ماڭمۇ بىر نەچچە دانىسى كېرەك ئىدى"، - دەپ سورىدىم. ئۇ زەڭگى كۈلۈپ تۇرۇپ: "ئوينىشىمدىن ئالدىم. مەن باشقا تەرەپكە كەتكەن ئىدىم، قايتىپ كەلسەم، سۇيۇملۇگۈم كېسەل ئىكەن. يېنىدا ئۈچ بەي تۇرغان ئىكەن، ئۇ: "ئەخمەق ئېرىم شۇ بەي ئۈچۈن بەسرگە بېرىپ، ئۈچ بەينى ئۈچ تىللاغا سېتىپ ئېلىپ كەپتۇ، - دەپ ماڭا بىرىنى تەقدىم قىلدى"، - دېدى. ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، دۇنيا كوزۇمگە قاراڭغۇ بولۇپ كورۇندى. دېمىغىمدىن ئاچچىق دۇت چىقىپ كەتتى. ئورنۇمدىن دەس تۇرۇپ، دۇكاننى ئەتتىم. ئايلىم. نىڭ ئالدىغا باردىم. قارىسام، بەينىڭ ئىككىسى تۇرۇپتۇ. "ئۈچىنچىسى قېنى؟" دەپ سورىدىم. "ئۇقمايمەن، ئۇنى كورگۇ. نۇمۇسۇ يوق!" - دېدى ئايلىم. بايقى ئادەمنىڭ سوزىنى راست

ئىكەن دەپ ھىس قىلدىم. پىچاقنى غىلاپتىن سۇغىرىپ ئېلىپ، ئارقىسىدىن كېلىپ، كوكسىگە تىزىمنى تىرەپ ئولتۇردۇم، ئىندى-مەي بويىغا پىچاق سالدىم ۋە كالىسىنى شارىتىدە كېسىپ ئالدىم. پەردە ۋە رومال بىلەن ئوراپ، گىلەمگە يۈگەپ، ساندۇققا سالدىم، ئوز خېچىرىمغا ئارتىپ دەجلە دەرياسىغا ئېلىپ باردىم. ئوز قولۇم بىلەن دەرياغا تاشلىدىم. مەندىن تېزىرەك قىساس ئېلىشقا بۇ سىرنى ھىچكىم بىلمەيتتى، چوڭ ئوغلۇمغا كوزۇم چۈشتى. ئۇ، يىغلايتتى. ئۇ، ئانىسىنىڭ ئولۇمىدىن خەۋەرسىز ئىدى. "نېمىشقا يىغلايسەن؟" - دەپ سورىدىم. ئوغلۇم يىغلاپ، "بېھنىڭ بىرسىنى ئېلىپ ئۇكىلىرىم بىلەن كوچىدا ئويىناپ يۈرگەن ئىدىم. قاۋۇل بىر زەڭگى ئېتىلىپ كېلىپ، بېھنى قولۇمدىن تارتىۋالدى - دە: "قەيەر-دىن ئالدىڭ!" - دەپ دوق قىلدى. "كېسەل ئانام ئۇچۇن ئاتام ئەتەيلەپ بەسىرگە بېرىپ، ئۇ يەردىن ئۇچىنى ئۇچ تىللاغا سېتىپ ئېلىپ كەلگەن" - دىدىم ۋە مەن بۇ سوزنى ئىككى-ئۇچ قايتۇرۇپ تەكرارلىدىم. لېكىن، زەڭگى بېھنى قايتۇرۇپ بەرمىدى. ئۇنى ئاز دەپ، مېنى ئۇرۇپ ئوز يولىغا كەتتى. ئانامدىن قورقۇپ تېخىچە ئويىگە كىرەلمەي، ئۇكىلىرىم بىلەن شەھەر ئەتراپىغا چىقىپ ئايلىنىپ كەلدىم، دىدى بۇ سوزنى ئاڭلاپ، زەڭگىنىڭ سوزى تاغامنىڭ قىزى ئۇچۇن تامامەن ئويدۇرۇپ چىقىلغان بوھتان ئىكەنلىكىنى ئېنىق بىلدىم. ئۇنى بىگۇنا ئولتۇرگىنىمگە پۇشايمان قىلدىم. ئەلەم بىلەن يىغلىدىم. كېيىن، بۇ بوۋاي ئويىگە كىرىپ كەلدى. مەن تاغامغا بولغان ۋەقەنى سوزلەپ بەردىم. تاغامۇ پېنىمغا ئولتۇرۇپ يىغلىدى. يېرىم كېچىگىچە يىغلىدۇق. بەش كۈنگىچە ماتەم تۇتتۇم. بىز بۈگۈنگىچە ئۇنىڭ ناھەق ئولگەنلىكىگە

قايغۇرىمىز. بۇنىڭ ھەممىسى شۇ زەڭگىنىڭ كاساپىتىدىن بولدى. ئۇنىڭ ئولۇش تارىخى مانا شۇ. بوۋىلىرىڭىزنىڭ ھورمىتى، مېنى تېزرەك ئېسىڭ، ئۇنىڭسىز ھاياتلىق ماڭا كېرەك ئەمەس — دەپتۇ يىگىت.

“ئەلۋەتتە، شۇ زەڭگىنى تېپىپ جازالايمەن!” — دەپتۇ خەلىپە. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

“يىگىت ئوزىزلىك ئىكەن، زەڭگىنى تېپىپ جازالايمەن! — دەپتۇ خەلىپە جەپەرگە قاراپ، — ئەگەر شۇ زەڭگىنى تېپىپ كەلمىسەڭ، ئۇنىڭ ئورنىغا سېنى ئولتۇرىمەن.”

ئون توققۇزىنچى كېچە

جەپەر ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. “زەڭگىنى قەيەردىن تاپاي دەپ”، — زار-زار يىغلاپتۇ. “بۇ نوۋەت قۇتۇلۇشۇم ئەمدى مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى، ساڭىزا يىگىلى ھەمىشە ھېيت ئەمەس”، — دەپ ئۈمىتسىزلىنىپتۇ. بىرەر ھىلە ئىشلەپ تېپىشقا كوڭلى تارتماي، ئۈچ كۈنگىچە ئويىدىن چىقماپتۇ. توتىنچى كۈنى ئويىگە قازىنى قىچقىرتىپ ۋەسىيەت قىپتۇ. بالىلىرى بىلەن خەيرلىشىپتۇ. بالىلىرىمۇ ئەھۋالنى ئۇقۇپ يىغا ساپتۇ. جەپەرمۇ ئوزىنىڭ يىغىنىنى باسالماپتۇ. شۇ ۋاقىتتا خەلىپە ئىۋەتكەن كىشى كىرىپ كەپتۇ: “خەلىپە ناھايىتى ئاچچىغى بىلەن سىزنى يوقىلىماقتا، ئەگەر بۈگۈن سىز زەڭگىنى تاپمىسىڭىز

ئوزىڭىزنى زەڭگىنىڭ ئورنىغا ئولتۇرىدۇ،— دەپتۇ. جەپەر بۇ سوزنى ئاڭلاپ يېڭىۋاشتىن يەنە يىغلاپتۇ. بالىلىرى بىلەن بىر بىرلەپ يىغلىشىپ خەيرلىشىپتۇ. ئەڭ ئاخىرىدا ئامراق كىچىك قىزىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئۇنى باشقا بالىلىرىنىڭ ھەممىسىدىنمۇ ياخشى كورۇۋىدىكەن. ئۇنىڭ بېشىنى كوكرىگىگە بېسىپ خەيرلەشمەكچى بوپتۇ. قارىسا قىزىنىڭ يانچۇغى دومباق تۇرغىدەك، قاراپ ئۇنىڭ بەشى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ.

— يانچۇغۇڭىدىكى بەشىنى كىم بەردى؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ قىزىدىن.

”بۇنى بۇنىڭدىن توققۇز كۈن بۇرۇن خىزمەتچىمىز رەيھانى ئېلىپ كەلگەن ئىكەن. ناھايىتى تەسلىكتە ئىككى تىللاغا سېتىپ ئالدىم،— دەپتۇ قىزى. جەپەر قۇل بىلەن بەشىنىڭ دېرىگىنى ئاڭلاپ ناھايىتى خوش بوپتۇ:

”رەيھانىنى قەچچىرا!— دەپتۇ. رەيھانى كېلىپ سالام بېرىپتۇ. ”بەختى قارا،— دەپتۇ جەپەر رەيھانىغا— بۇ بەشىنى قەيەردىن ئالدىڭ؟“

”ئەي غوجام،— دەپتۇ قۇل،— يالغان سوز كىشىنى ئالداپ ئولۇمدىن قۇتۇلدۇرغىنىدەك، ھەقىقەتمۇ كىشىنى دەردى— بالادىن قۇتۇلدۇرىدۇ. مەن بۇ بەشىنى سىزنىڭ ھوجرىڭىزدىن ئوغرىلىغىنىم يوق، بۇنىڭدىن توققۇز كۈن ئىلگىرى شەھەرنىڭ بىر كوچىسىدىن ئوتۇپ كېتىۋاتقان ئىدىم، بىر توپ ياش بالىلارغا كوزۇم چۈشتى. بىرىنىڭ قولىدا شۇ بەشى بار ئىكەن، تارتىپ ئالدىم. ئۇ بالىنى ئۇردۇم، ئۇ يىغلاپ تۇرۇپ مۇنداق دىدى: ”ئەي ئاكا، بۇ بەشى ئانامنىڭ، ئانام كېسەل. ئانامدىن بەشى سورىغان. ئاتام بەشى

بىلەن تۈزىلەمدىكىن؟ دەپ، بەسىرە دىگەن جايدىن ئۈچ بەھنى ئۈچ تىللاغا سېتىپ ئېلىپ كەلدى. مەن بىرسىنى ئويناش ئۈچۈن ئانامغا كورسەتمەي ئېلىپ چىققان ئىدىم. قايتۇرۇپ بېرىشقا! — دەپ قانچە يېلىنغان ئىدى. مەن ئۇنىڭ زارلىنىشىغا ئېتىۋار قىلماي ئېلىپ كېلىۋەردىم. بۇ يەردە كىچىك مەلىكەم بەھنى كورۇپ، ئۇنى ئىككى تىللاغا مەندىن سېتىپ ئالدى.

جەپەر بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئۇ خوتۇننىڭ ئولۇمىگە ئوزىنىڭ قولى رەيھانى سەۋەپ بولغىنىنى بىلىپتۇ. قۇلىنىڭ ئوزىگە يېقىن بولغان. لىغىغا ئېچىنىپتۇ، ئوزىنىڭ قۇتۇلغىنىغا خوش بولۇپ، بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ.

قۇلدىن زىيان تارتقان كىشى ئوز ھاياتى يولدا،
شۇ قۇلنى قۇربان قىلىپ يەنە ئالار باشقا قۇل.
كوپ قۇللارنى ئېلىش — سېتىش ئىختىيار ئوز قولۇڭدا،
ئەمما ئوزەڭ ئوخشاشنى تاپالمايسەن، سەن پۇتكۈل.

باشقىلار چارە تېپىپ ئوز دەردىگە دەرمان قىلار،
بولمىسا مانغا چارە، مەن نىمىنى دەرمان قىلاي.
ئىشقى ئەھلى ھەممىدىن سۇيگىنى پىنھان تۇتار،
مەن ئۇنىڭ مېھرىنى پاش، دەردىنى پىنھان قىلاي.
بۇ ھەۋەس ئوزىنى ئىشقى دەپ ئېلان قىلار،
ئايرىلىشنىڭ ئەلىمىدە نالە — زار ئەپغان قىلاي.

جەپەر قۇلنى ئوزى بىلەن بىللە خەلىپە ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. بولغان ۋەقەنى باشتىن — ئاياق سوزلەپ بېرىپتۇ. خەلىپە بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ ھەيران بوپتۇ. ئىبرەتلىك بۇ ھىكايىنى يېزىپ تارقىتىش بىلەن بىللە خەزىنىدىمۇ ساقلاشنى بۇيرۇپتۇ. ”بۇ ھىكايە، — دەپتۇ

جەپەر خەلىپىگە، — نۇرىدىن بىلەن ئۇنىڭ ئاكىسى شەمسىدىننىڭ ھىكايىسىدەك قىزىق ئەمەس.

“ئۇ، قانداق ۋەقە ئىكەن؟” — دەپ سورايتۇ خەلىپە.

“ئەي خەلىپە، — دەپتۇ جەپەر، — قۇلۇمنى ئولۇمىدىن ئازات قىلىشىڭز ئېيتمايمەن.”

“ھىكايەڭ بۇ ۋەقەدىن قىزىق بولسا ئازات قىلىمەن!” — دەپتۇ خەلىپە. ۋەزىر ھىكايىگە كىرىشىپتۇ.

نۇردىن بىلەن ئاكىسى شەمسىدىننىڭ ھىكايىسى

”مىسر شەھەرلىرىنىڭ بىرىدە بىر پادىشا بار ئىكەن. ئۇ ئادالەت ۋە ياخشىلىقنىڭ بۇلگىسى ئىكەن. ئۇنىڭ دانىشمەن ۋە قاملاشقان بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. ئۇ ۋەزىر يېشى چوڭ كىشى بولۇپ، ساقللىرى ئۇقاردەك ئاپپاق ئىكەن. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بولۇپ بىر بىرىدىن چىرايلىق ئىكەن. چوڭنىڭ ئىسمى شەمسىدىن، كىچىگىنىڭ ئىسمى نۇردىن ئىكەن. نۇردىن ئاكىسىغا قارىغاندا يەنىمۇ چىرايلىق ئىكەن. ھەتتا ئۇنى كورۇش ئۈچۈن چەتئەللەردىنمۇ ئادەملەر كېلىشىپتىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ۋەزىر ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ. بىرنەچچە كۈن ئۆتمەي ۋاپات بوپتۇ. پادىشا ئۇنىڭ ۋاپات بولغانلىغىغا قايغۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بالىلىرىغا مەھربانلىق قىلىپ، شاھانە كىيىملەر تەقدىم قىپتۇ:

”سەلەرنى، — دەپتۇ شاھ، — ئاتاڭلارنىڭ ئورنىغا ۋەزىر قىلىپ تەيىنلىدىم. شۇ ۋەزىپىنى سەلەر ئۆتەڭلار.“

ئۇلار خوش بوپتۇ. شاھ ئالدىدا ئىگىلىپ تۇرۇپ تازىم قىپتۇ. راسا بىر ئاي ئاتىسىغا ماتەم تۇتۇپتۇ. كېيىن ھەر قايسىسى بىر ھەپتەدىن ۋەزىرلىك قىلىشىدىكەن. شاھمۇ بىر يەرگە بارسا ئۇلارنىڭ بىرىنى نوۋەت بىلەن بىللە ئېلىپ بارىدىكەن. بىر كۈنى كەچتە شاھ تاڭ ئاتقىچە سەپەرگە چىقىدىغانلىغىنى ئېلان قىپتۇ. سەپەر نوۋىتى

شەمسىدىننىڭ ئىكەن. شۇ كېچە ئاكا-ئۇكا ئىككىسى ئۇ-بۇ توغرىدا سوزلىشىپ كېلىپ، ئاخىرى ئاكىسى ئۇكىسىغا ئويلىنىشنى ئويلاۋات-قانلىغىنى ئېيتىپتۇ. "چوڭ بولدۇق، بىزنىڭمۇ ئويلىنىدىغان ۋاقتىمىز بولۇپ قالدى. ھەر ئىككىمىز بىر كۈندە ئويلەنسەك بەكمۇ كوڭۇل-لۈك بولاتتى،" - دەپتۇ. "قارشىلىغىم يوق!" - دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئۇكىسى. ئۇلار مۇنداق قارار قىلىشىپتۇ: "بىز بىر كۈندە ئويلىنىمىز. ئاياللىرىمىز بىر كۈندە تەڭ تۇغسا، بىرىنىڭ تۇققىنى ئوغۇل، يەنە بىرىنىڭ تۇققىنى قىز بولسا، ئۇلارنى بىر-بىرىگە چېتىپ قويساق، ئۇلار ئەر-خوتۇن بولۇشسا."

"ئەي ئاكا، - دەپتۇ نۇرىدىن، - ئۇ ۋاقىتتا قىزنىڭ تويۇلغى ئۈچۈن مېنىڭ ئوغلۇمدىن نىمە ئالىسەن؟" "تويۇلۇق ئۈچۈن ئۈچ مىڭ تىللا پۇل، ئۈچ باغ، ئۈچ كەنت ئالىمەن. مېھرى ھەققى بۇنىڭدىن كەم بولسا توغرا بولمايدۇ،" - دەپتۇ. "مېنىڭ ئوغلۇم شۇنچىلىك نەرسە بېرەمدۇ؟ - دەپ ئېتىراز بىلدۈرۈپتۇ نۇرىدىن، - ئىككىمىز ئاكا-ئۇكا ۋە باراۋەر دەرىجىدىكى ۋەزىر. بىر-بىرىمىزدىن شۇنچە كوپ دۇنيا-مال تەلەپ قىلساق، ئوزىمىزگە ياخشىمۇ؟ سۇرۇشتۇر-گەندە، مېنىڭ ئوغلۇمنىڭ مەرتىبىسى سېنىڭ قىزىڭدىن ئۈستۈن. چۈنكى، كىشىنىڭ ياخشى ئاتىغى-نامى ئوغول بىلەن چىقىدۇ. سېنىڭ سوزۇڭگە قارىغاندا، قىزىڭنى ئوغلۇمغا بەرمىسەك كېرەك. چۈنكى، سېتىشنى خالىمىغان مالنىڭ باھاسى يۇقۇرى. بەرمەس قىزنىڭ تويۇلغى ئېغىر بولىدۇ" دەپتۇ. شەمسىدىن ئۇكىسىدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ: "ھەي ئۇكام! سەن ئەقىلسىزلىق قىلىپ مەن بىلەن يات كىشىلەردەك تالاشما، شەك يوقكى، سەن ئوغلۇڭنى مېنىڭ قىزىمدىن يۇقۇرى قويۇپ ئارتۇق كورسەتكىنىڭ، - ۋەزىرلىكتە

ساياھەت خۇددى تاغدىن ئاشقان ئاھۇغا ئوخشايدۇ.
ئوقۇك ئېتىلىدۇ، ھۇنچە تەككىگە مەقسەت - نىشانغا،
ئايالغان جان ئۇنىڭدا كويكۇچى پىراق ئوتغا ئوخشايدۇ.
كومگەن ئالتۇن كومۇرگە تەك، قەدرى - قىممەتتە،
خەزىنە تۇرسا كويا، ساق - ھۇشيارغا ئوخشايدۇ.

بۇ مەنەپ ئورندۇر، ئەمەس نېمەت ئويى،
كېستەيمەن بۇ ماكاندىن ئومرۇم بويى.

شۇنىڭدىن كېيىن نۇرسىدىن قۇللىرىدىن بىرىنى قىچقىرتىپتۇ.
ئۇنىڭغا ئېتىنى يىپەك توقۇم، ئالتۇن جابدۇقلۇق ئىگەر بىلەن ئېلىپ
كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئات ئېلىپ كېلىنىپتۇ. شۇ يەردە ئېتىغا ئەرەپ
خۇرجۇنىنى ئارتىپ مىنىپ تۇرۇپ، قۇلغا: "كوڭلۇم ئەلقەيلۇبىيا
كەتتەگە بېرىشنى ئىستەيدۇ. مەن كەتكەندىن كېيىن، ھىچكىم
ئۇ يەرگە مېنىڭ ئارقامدىن ئىزلەپ بارمىسۇن!" - دەپتۇ. شۇ ماڭ-
ھىنچە قاھىرىدىن چىقىپ، دەشتۇ - باياۋانغا قاراپ مېڭىپتۇ. چىڭ
چۇش ۋاقتى بىلەن ئابىلىس شەھىرىگە كەپتۇ. ئېتىدىن چۇشۇپ
دەم ئاپتۇ. كېيىن ئوزۇق - تۇلۇك ئېلىپ، يەم - خەشەك راسلاپ
يەنە يولغا چۇشۇپتۇ. ئىككىنچى كۈنى چۇشتە قۇددۇس شەھىرىگە
كېلىپ، سارايغا چۇشۇپتۇ. غىزالىنىپ دەم ئېلىش ئۇچۇن، گىلەمنى
تېگىگە سېلىپ خۇرجۇنىنى بېشىغا قويۇپ يېتىپتۇ. ئاچچىقى تېخى
بېسىلمىغان ئىكەن. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن يەنە ئېتىغا مىنىپ يولغا
چىقىپتۇ. ھەلەب شەھىرىگە كېلىپ، بىر كارۋان سارىيىغا چۇشۇپتۇ.
ئۇ يەردە ئۇچ كۈن دەم ئاپتۇ. ئۇياق - بۇياقلارنى ئايلىنىپ كورۇپ
يەنە يولغا چىقىپتۇ. نەگە بېرىشنى ئوزىمۇ بىلمەيدىكەن. بەسرە
شەھىرىگە بېرىپ، كارۋان سارىيىغا كىرىپ، ئېتىدىن چۇشۇپتۇ.

گىلەمنى يېشىپ خۇرجۇننى ئاپتۇ. ئاتنى دەرۋازىۋەنگە سوۋۇنۇشقا بېرىپتۇ. دەرۋازىۋەن ئاتنى يىتىلەپ يۈرگەن ئىكەن، ساراي دەرۋازىسىدىن كوچىنى كوزىتىپ ئولتۇرغان بەسرە شاھىنىڭ ۋەزىرى ئاتنى كورۇپ قاپتۇ. "قىممەتلىك جابدۇق ۋە ئىگەر-يۈكەنلەر بىلەن بېزەلگەن بۇ ئات، - دەپتۇ ۋەزىر ئوز ئوزىگە، - پادىشا ياكى ۋەزىرلەرنىڭ مىنىدىغان ئېتى. كىم كەلگەندۇ؟" ئۇ ئاخىرى ئات يېتىلگەن دەرۋازىۋەننى چاقىرتىپ كىرىپتۇ. دەرۋازىۋەن ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ ۋەزىر خېلى قېرى ئادەم ئىكەن. دەرۋازىۋەندىن ئاتنىڭ ئىگىسىنى سوراپتۇ. "بۇ ئاتنىڭ ئىگىسى، - دەپتۇ دەرۋازىۋەن، - سودىگەر ئەۋلادىدىن، چىرايىدا تېڭى يوق بىر يىگىت. ھازىرلا كېلىپ سارايدا چۈشتى" ۋەزىر شۇ زامانلا ئورنىدىن قوزغىلىپتۇ. كارۋان سارىيىغا مېڭىپتۇ. يىگىتنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. نۇرىدىن بۇ ۋەزىرنى كورۇش بىلەن ئورنىدىن تېز تۇرۇپتۇ، ۋەزىرگە سالام بېرىپتۇ. ۋەزىر ئاتتىن چۈشۈپ، نۇرىدىن بىلەن كورۇشۇپتۇ: "قەيەردىن، نىمە ئىش بىلەن كەلدىڭىز ئوغلۇم؟" - دەپتۇ ۋەزىر نۇرىدىنغا.

نۇرىدىن ۋەقەنى باشتىن - ئاياق سوزلەشكە كىرىشىپ: "قاھىرىدىن كەلدىم، ئاكام ۋەزىر ئىدى. مەن ناھايىتى قىسىلدىم. ھەممە شەھەرنى، ھەممە ياقنى كورمىگىچە يۇرتۇمغا قايتماسلىققا شەرت قىلدىم"، - دەپتۇ.

"ئەي ئوغلۇم، - دەپتۇ ۋەزىر، - بۇنداق ئەركىنلىككە يەتكەن كىشى تېخى يوق. بۇنداق ھەۋەس كىشىنى ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدۇ. ئەگەر يولۇڭنى شۇنداق داۋام قىلىۋەرسەڭ، ئاخىرى بىرەر پاچىگە يولۇقۇشۇڭ مۇمكىن، دەپ ئەندىشە قىلىمەن."

نۇرىدىن بېشىنى ئىگىپ جىم تۇرۇپتۇ. ۋەزىر ئورلىدىن تۇرۇپ
 نۇرىدىننى ئوز ئويىگە تەكلىپ قىپتۇ. خۇرجۇن - قاچىلىرىنى ئېتىغا
 ئارتىپ، ئۇنى ھويلىسىغا ئېلىپ بېرىپتۇ، ئوزنىڭ ھوجرىسىنىڭ قاتارد -
 دىكى بىر ئويىگە چۇشۇرۇپتۇ. كوپ ھورمەت قىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ.
 ۋەزىرنىڭ كوڭلىدە يىگىتكە ئاتا - بالىلىق مۇھەببەت پەيدا بوپتۇ.
 "مەن قېرىپ قالدىم، - دەپتۇ بىر كۈنى ۋەزىر، - ئوغلۇم يوق.
 ئويۇمدە ساڭا تەڭ كېلىدىغان بىر قىزىم بار. ھازىرغىچە كوپ
 ئەلچىلەر كەلدى، ئۇلارنى ياقىتۇرماي قايىتۇردۇم. لېكىن، سېنىڭ
 مۇھەببىتىڭ مېنىڭ دىلىمغا ئورناشتى. قىزىمنى چورلىككە ئېلىشقا
 رازىلىق بەرسەڭ، مەن سېنى بەسرە شاھىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ
 بېرىپ، ئۇكامنىڭ ئوغلى دەپ تونۇشتۇرۇپ، ئوز ئورنۇمغا ۋەزىر
 قىلىپ، پۇت - قولۇمنى بوشاتسام."
 بۇ سوزنى ئاڭلىغان نۇرىدىن بېشىنى توۋەن سېلىپ "خوپ!"
 دىگەن جاۋاپنى بېرىپتۇ. ۋەزىر خوش بولۇپ، ئادەتتە ئەمەلدار -
 لارنى كۈتىدىغان ئالاھىدە ئويىنى زىننەتلەشكە ئەمرى قىپتۇ.
 كېيىن ئوزنىڭ دوستلىرىنى، دولەت ئەرباپلىرىنى، يۇرت
 موتىۋەرلىرىنى قىچقىرتىپتۇ، ھەممە ھازىر بولغان چاغدا:
 "سىلەرگە مەلۇمكى، - دەپتۇ ۋەزىر - قاھىرىدە ۋەزىرلىك قىلىپ
 تۇرغان ئاكامنىڭ ئوغلى بار ئىدى. مېنىڭ ئوغلۇم يوق، بىرلا
 قىزىم بار. ئاكامنىڭ ئوغۇللىرى چوڭ بولغاندىن كېيىن، شۇ
 قىزىمنى ئوغۇللىرىنىڭ بىرسىگە بېرىشنى ئىلتىماس قىلغان ئىدىم.
 ئاكام رازى بولۇپ ۋەدە بەردى. ۋەدىسىگە مۇۋاپىق بۇگۈن مانا
 بۇ يەردە ئولتۇرغان ئوغلىنى ئەۋەتىپتۇ. يېتىپ كېلىشى بىلەن،
 قىزىمنى نىكاھلاپ قويۇشقا قارار قىلدىم. ھىچ شۈبھە يوقكى، ئۇ

ھەرقانداق ياتتىن مىڭ مەرتىۋە ئەۋزەل. ئەگەر خالسا، مېنىڭ بىلەن بۇ يەردە تۇرىدۇ. ئاتىسىنىڭ يېنىغا بېرىشنى خالسا، قىزىم. نىمۇ قوشۇپ قويىمەن.”
ئويىدە ئولتۇرغانلار:

“ناھايتى ياخشى ئويلايسىز،” — دېيىشىپتۇ.

يىگىتكە نەزەر سېلىشىپتۇ، قارايتۇ. ئۇ ھەممىگە يېقىپ چۈشۈپتۇ. ۋەزىر قازى ۋە گۇۋالارنى ھازىرلاپتۇ. ئۇلار نىكاھ ئوقۇپتۇ، ئەتىرە چېچىپتۇ. ۋەزىر قۇللارغا ئوغۇلنى ھامامغا ئېلىپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. ھامامدىن چىققاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا قىممەتلىك ئېسىل كىيىم-لەرنى تەقدىم قىپتۇ. نۇرىدىن ھامامدىن ئون تورت كۈنلۈك ئايدەك بولۇپ چىقىپ، ئېتىغا مىنىپ يېنىدىكى قۇللار بىلەن، توپ توغرا ۋەزىرنىڭ ھويلىسىغا قايتىپ كەپتۇ. ۋەزىرنىڭ سارىيىغا كىرىپ، ۋەزىرنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرئاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھىرئاد ھىكايىسىنى.

نۇرىدىننىڭ قولىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ ۋەزىر:
”ئوغلۇم، ئەمدى سەن خوتۇنۇڭنىڭ ئالدىغا
بار! بۇ كېچە ئوتسۇن، ئەتە ساڭا بەخت تىلەپ،
ياخشى تىلەكلەر بىلەن شاھ ئالدىغا بارمەن!“ —
دەپتۇ.

يىگىرمىنچى كېچە

نۇرىدىن ۋەزىرنىڭ ئالدىدىن چىقىپ، خوتۇننىڭ قېشىغا

كۈرۈپتۇ...

ئەمدى سوزنى شەمسىدىن ئاڭلايلى! بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئۇ، شاھ بىلەن سەپەردىن قايتىپ كەپتۇ. قارىسا، ئوكسى يوق. قۇللىرىدىن سۇرۇشتۇرۇپتۇ. ئۇلار:

”سىز شاھ بىلەن سەپەرگە كەتكەن كۈنى كەينىڭىزدىن ئوزد-نىڭ ئېتىنى مىنىپ؛ ”دىلىم قىسلىدى. بىر نەچچە كۈن ئەلقەيلۇ-بىيا تەرەپنى ئايلىنىپ كېلىمەن“، - دەپ يولغا چىققان ئىدى. ”ھىچكىم ئارقامدىن بارمىسۇن“ دەپ تەكىتلىدى. شۇنىڭدىن بېرى، ئۇنىڭدىن ھىچ خەۋەر يوق“، - دېيىشىپتۇ.

شەمسىدىن ئوكسىدىن ئايرىلغىنىغا خاپا بوپتۇ. ئەھۋالى پۈتۈن-لەي ئوزگۇرۇپتۇ. ”بۇنىڭ سەۋىۋىسى - دەپتۇ شەمسىدىن ئوز - ئوزد-گە، - شۇ كېچە ئارتۇق گەپ قىلىپ، خاپا قىلىپ قويغىنىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇ گەپلەرنى ئۇكام كۆڭلىگە ئالغان، قاتتىق قىسلىغان، نىمە قىلىشىنى بىلمەي چىقىپ كەتكەندۇ.“ شەمسىدىن ۋەقەنى شاھقا بايان قىپتۇ. شاھ ئوزىگە قاراشلىق شەھەر، ۋىلايەت باشلىقلىرىغا خەت يېزىپتۇ. بىراق، نۇرىدىن يىگىرمە كۈن ئىچىدە ناھايىتى يىراق كەتكەن ئىكەن. ھەر تەرەپتىن ئىزلەپتۇ، لېكىن ھىچكىم ئېنىق بىرەر خەۋەر ئېلىپ كېلەلمەپتۇ. شەمسىدىن قايغۇغا چومۇپتۇ. ئۇ، ئوزنىڭ قىلغىنىغا پۇشايمان قىپتۇ؛ قىسقا ئويلىغى-نىغا، تەدبىر سىزلىگىگە ئېچىنىپتۇ. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن شەمسىدىن قاھىرە شەھرىدىكى بىر باينىڭ قىزىنى ئاپتۇ. بۇ ئاجا-يىپ بىر ئىشكى، نۇرىدىن ۋەزىرنىڭ قىزىنى ئالغان كۈنى شەمسى-دىننىڭمۇ نىكاھى ئوقۇلۇپتۇ. باشتا سوزلەنگەن شەرتكە مۇۋاپىق ئاياللىرىنىڭ قوساق كۈتىشى، تۇغۇشى بىر كۈنگە توغرى كەپتۇ.

شۇنسى قىزىقىكى، خۇددى شەمسىدىننىڭ ئېيتقىنىدەك، نۇرىدىننىڭ ئايىلى ناھايىتى چىرايلىق بىر ئوغۇل، شەمسىدىننىڭ ئايىلى ئالەمدە تەڭدىشى يوق چىرايلىق بىر قىز تۇغۇپتۇ. بىر شائىرنىڭ بۇ شېئىرى ئۇنىڭغا ناھايىتى ماس كېلىدىكەن:

بۇنىڭ ئەجەپ بىر كەيپىياتى ۋە ھالىتى بار،
بېغىشلىغاي كىشىگە زەۋق بۇ بەزمە ئارا.
كىم ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشسە، ھالاۋىتى بار،
بۇنداق كۈزەلنى كورمىگەندۇر ئۇشبۇ دۇنيا.
جاھان كۈزەللىرى تەڭ كېلەلمەس،
ئايىغىنى سۇيۇپ يۈزىنى سۈرتەر خىجالەتتىن.
پەزىلەتتىن ئېلىپ ئازغىنا يۇغۇرسا،
ئۇلارغا يۇقتاي ھوسنى بىلەن ماھارەتتىن.

نۇرىدىن ئۆزىنىڭ ئوغلىغا ھەسەن بەدرىدىن دەپ ئات قويۇپتۇ. ۋەزىر بەك خوش بولۇپ ناھايىتى چوڭ توي قىلىپ بېرىپتۇ. كېيىن ئۇ نۇرىدىننى شاھنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. نۇرىدىن شاھنى كورۇپ، تازىم قىپتۇ. ئۇ ناھايىتىمۇ چىرايلىق ۋە ناھايىتىمۇ يېقىملىق، سوزگە ئۇستا، ئۆتكۈر يىگىت بولۇپ، شاھ ھەققىدە قىسقا ۋە مەزمۇنلۇق قىلىپ مەدھىيە سۆزلەپتۇ. شاھمۇ ئۇنى ھورمەتلەپ قارشى ئېلىپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ۋەزىردىن يىگىت توغرىسىدا سورىغان ئىكەن، "ئاكامنىڭ ئوغلى بولدى!"، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. "قايسى ئاكاڭىزنىڭ ئوغلى، بىز ھىچ ئاڭلىمىغان ئىكەنمىز"، — دەپتۇ شاھ.

"ئەي ئۇلۇغ شاھىم، — دەپتۇ ۋەزىر — ئاكام مىسر شاھىنىڭ ۋەزىرى ئىدى. ئۇ، ئولۇپ، ئۇنىڭدىن ئىككى ئوغۇل قالدى.

چوڭى ئاكامنىڭ ئورلىغا ۋەزىر بوپتۇ. كىچىكى ھوزۇر ئىگىزدىكى مۇشۇ يىگىت. مېنىڭ قېشىمغا كەلگەن ئىدى، قىزىمنى ئۇنىڭغا نىكاھلاپ بەردىم. مەن قېرىدىم، كۈچ - قۇۋۋىتىم قالمايدى. قۇلغىمۇ ياخشى ئاڭلىمايدىغان، كوزۇممۇ ياخشى كورمەيدىغان بولۇپ قالدى. جانابى شاھىمىزدىن ئورنۇمغا شۇ يىگىتنى ۋەزىرلىككە تەيىنلەشنى سورايمەن. بۇ يىگىت بۇرۇن مېنىڭ جىگىرىم بولسا، ئەمدى مېنىڭ كۈيۈغلۇم بولۇپ قالدى. بۇنى شۇ ۋەزىپىگە لايىق، ھۇشيار يىگىت دەپ ئېلىپ كەلدىم. ئەگەر شاھىمىز بۇ يىگىتنى ۋەزىپىگە تەيىنلەسە، مەنمۇ خاتىرجەم بولغان بولاتتىم. بۇ مەسىلە - ھەتكە مۇۋاپىق ئىش بولغان بولاتتى.

ۋەزىرنىڭ تەكلىۋى شاھقا مۇۋاپىق كەپتۇ. شاھ نۇرىدىننى ۋەزىرلىك مەنسىۋىگە تەيىنلەپتۇ. ئۇنىڭغا قىممەتلىك كىيىم - كېچەك كىيگۈزۈشنى بۇيرۇپتۇ. ئۆزىنىڭ ئەڭ ياخشى تۇلپارلىرىدىن بىرىنى تەقدىم قىپتۇ، مۇئاش تەيىنلەپتۇ. نۇرىدىن شاھنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. ۋەزىر بىلەن بىللە ئۆيىگە قايتىپتۇ. قېيناتا، كۈيۈغلۇ ئىككىسى ناھايىتى خۇرسەن بولۇشۇپتۇ. "بوۋىغىمىز ھەسەن بەدرىدىن - نىڭ ئايىغى ياراشتى. بۇ دەرىجىگە ئەلۋەتتە شۇنىڭ خاسىيىتىدىن يېتىشتۇق" دېيىشىپتۇ. ئەتىسى نۇرىدىن شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، يەرنى سۇيۇپتۇ ۋە بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئەي كېرەملىك شاھىمىز يۇكسىلىپ تاپقىن كامال،
كەلمىسۇن قايغۇ ساڭا دايمى خۇرسەن ياشا.
دۇشمىنىڭ يەر بىلەن يەكسان بولسۇنۇ، تاپسۇن زاۋال،
ئەدىلدە ئالەمگە كۈندەك نۇر چېچىپ كۈلشەن ياسا.

شاھ ئۇنى ۋەزىرلىك كۇرسىغا ئولتۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. نۇرىدىن

كۇرسىغا ئولتۇرۇپتۇ. خىزمىتىنى ئادا قىلىشقا كىرىشىپتۇ. ئۇ، خۇددى تەجرىبىلىك ۋەزىرلەردەك ئىش كورۇپتۇ. شاھ ئۇنىڭ مۇئامىلەسىگە، ئەقلىگە بارىكالا دەپتۇ، زۇقىلىنىپتۇ، ئۇنىڭدىن خوش بوپتۇ. خىزمەت ۋاقتى تۈگەپ دىۋان يېپىلغاندىن كېيىن، نۇردىدىن ئويىگە قايتىپتۇ. كۈنلۈك ئىشىنى ئۇ قېيناتىسىغا ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇ، بۇنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىدىن ھەددىدىن تاشقىرى خۇرسەن بوپتۇ. نۇردىدىن شۇ يوسۇندا بىرنەچچە ۋاقت ئىش ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭغا شاھنىڭ مۇھەببىتى بارغانسېرى ئېشىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ مۇئاشىنىمۇ ئاشۇرۇپتۇ. بىر نەچچە قېتىم مۇكاپاتلاپتۇ. نۇردىنىنىڭ ئابرويى، بايلىقى كۈندىن-كۈنگە ئېشىپ بېرىپتۇ. ئۇ، مەخسۇس سودا كېمەلىرى يۇرگۈزۈپتۇ. ئۇنىڭ قولىدا ئىشلەيدىغان قۇللار ۋە خىزمەتچىلەر كوپىيىپتۇ. كوپ ۋاقت ئۆتمەي، چوڭ يەرلەرگە، باغلارغا ئىگە بوپتۇ. نۇردىنىنىڭ ئوغلى ھەسەن بەدرىدىن توت ياشقا كىرىپتۇ. بوۋىسى ۋاپات بوپتۇ. نۇردىدىن ناھايىتى چوڭ تەزىيە مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ، قېيناتىسىنى دەپنە قىپتۇ. كېيىن ئوغلىنىڭ تەربىيىسىگە نۇردىنىنىڭ ئوزى قول سېلىپ كىرىشىپتۇ. بىر ئاز چوڭ بولغاندا ئوز ئويىدە ئوقۇتۇش-تەربىيە قىلىش ئۇچۇن، مەخسۇس مۇئەللىم تەيىنلەپتۇ. بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ بىلىمى ئاشسا، ئىككىنچى تەرەپتىن ئۇنىڭ كورۇنۇشى كامالغا يېتىپتۇ. شائىر ئېيتقاندا:

ئوزىنى كەمتەر تۇتۇپ، تولۇن ئايغا ئوخشاتتى،

ئىشىنىپ ئاي قىزىرىپ، بەردىگە كىرىپ ياتتى.

قۇياش چىقار ۋاقتدا، كائىنات بولۇپ ئويغاق.

بىر قاراشتا بۇ يۈتۈن ئىشق ئەھلىنى ئويغاتتى.

مۇئەللىم كېچە - كۈندۈز سارايدا ھەسەن بەدرىدىنى تەربىيە

فېلىش بىلەن مەشغۇل بوپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى نۇردىن ئوغلنى قىچقىرىپتۇ. قىممەتباھا كىيىملەر كىيگۈزۈپتۇ. چاقتان ۋە ناھايىتى كېلىشكەن ئاتقا مىندۈرۈپ، سارايغا ئېلىپ، شاھقا كورسە-تىپتۇ. شاھ بالىنىڭ ھوسىنىنى تاماشا قىلىپ ھەيران بوپتۇ. ھەقە-قەتەن بالىنىڭ چىرايى-شەكلى كېلىشكەن. ھەركىتى كىشىنى ھەيران قىلغۇدەك يېقىملىق ئىكەن. ئاتىسى بىلەن كېلىۋاتقىنىنى كورگەن كىشى ئۇنى يەنە بىر قېتىم كورۇش ئۈچۈن يولدا كۈتۈشۈپ تۇرىدىكەن. شائىرنىڭ توۋەندىكى شېئىرى خۇددى شۇنىڭ توغرىسىدا يېزىلغاندەك، ئۇنىڭغا باپ كېلىدىكەن:

مۇنەججىم يۈزىنى كوككە بۇرىدى،
ئاسماندا چىرايلىق گۈزەلنى كوردى.
زەرباپتىن تون كىيگەن ئىككى قەۋەت،
مىرىخ يۇلتۇزىدەك بەرنا-بەسەۋلەت.
ئالىمدەك يۈزىدە بار ئىككى خالى،
ھوسنى - جامالدا زوھرە مىسالى.
كىرىپكى ئوقتۇر، قاشلىرى كامان،
مەشۇقلار جېنىغا بەرمەيدۇ ئامان.
ئاتارۇددەك دانىشمەن يۈزدە بەلگۈسى،
قەلبىدە مەۋج ئۇرار مەغرۇرلۇق ھىسى.
ئاي قېلىپ ھەيرەتتە كېسىپ سالام بەردى،
يۈزىنى بېكىتىپ چىدىرغا كىردى.

شاھقا بالا ناھايىتى پېقىپتۇ، ئۇنىڭغا چوڭ ئىنتام - ئىھسانلار بېرىپتۇ.

”ھەر كۈنى، - دەپتۇ شاھ ۋەزىرگە، - ئوغلۇڭنى ئوزەڭ بىلەن بىللە ئېلىپ كەل!“

كۈنلەردىن بىر كۈنى ھەسەن بەدرىدىننىڭ يېشى ئون بەشكە كىرگەندە، نۇرىدىن ئاغرىپ قاپتۇ. ئۇ، ئوغلىنى يېنىغا قىچقىرىپ ۋەسىيەت قىلىپ:

“ئەي ئوغلۇم، دەپتۇ ئۇ، مەن ساڭا مەسلىھەت ئورنىدا سوز قىلاي، بۇ سوزۇمنى قۇلغىڭدا مەھكەم تۇت! ئېسىڭدە ساقلى. ساڭ ۋە بۇنىدىن كېيىن مەن ئېيتقاندىكى ئىش قىلساڭ، يەرگە قارىمايسەن. ئادەملەر بىلەن ياخشى مۇناسىۋەتتە بول: ھەر بىر ئىش ئۈستىدە ئەتراپلىق مۇلاھىزە قىل! ئېھتىياتچان بولۇشقا ئادەت. لەن” سوزلەۋېتىپ ئوز ۋەتىنىنى ئەسلەپ يىغلاپتۇ. كېيىن ئاكىسى شەمسىدىننى ئېسىگە ئېلىپ، كوز ياشلىرىنى ئاران توختاتقان ھالدا، سوزىنى داۋام قىپتۇ: “ئەي ئوغلۇم، مېنىڭ مىسرىدا شەمسىدىن ئىسىملىك بىر تۇققان ئاكام بار. ئۇ سېنىڭ تاغاك بولىدۇ، ئۇ، مىسىر شاھىنىڭ ۋەزىرى. مەن ئۇنىڭ رازىلىغىنى ئالمايلا مىسىرنى تاشلاپ چىققان، سەن قولۇڭغا قەلەم، قەغەز ئالغىن. مېنىڭ دىگەنلىرىمنى يازغىن”

ھەسەن بەدرىدىن قولغا قەغەز - قەلەم ئېلىپ، ئاتىسىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئاتىسىنىڭ دىگەنلىرىنى يېزىشقا باشلاپتۇ. ئۇ، ئوز بېشىدىن ئوتكەن ھەممە ۋەقەنى باشتىن - ئاياق سوزلەپتۇ. مىسىردىن چىقىپ بۇ يەرگە كەلگەندە ۋەزىر بىلەن تونۇشقىنىنى، ئويلىنەن كۈن - لىرىدىن تارتىپ ھازىرقى خەتنىڭ يېزىلغان ۋاقتىغىچە بولغان ۋەقەلەرنى يازدۇرۇپتۇ.

“مانا مېنىڭ ۋەسىيەتم، دەپتۇ ئوغلغا نۇرىدىن - بۇ خەتنى ئېھتىيات بىلەن ساقلا! بۇنىڭدا ئۇرۇغۇڭ، ئوزەڭنىڭ كىملىگىڭ، ئەسلى - نەسلىڭ ھەممىسى بايان قىلىنغان. ئەگەر ساڭا بىرەر

ھادىسە يۈز بەرسە، توپ- توغرا مىسىردىكى تاغاڭنىڭ قېشىغا بار. ئۇنى تاپ، مېنى مۇساپىرچىلىق بىلەن غەربلىقتا، كىشىلەرنىڭ يۇرتىدا، سېنىڭ پىراقىڭدا جان ئۇزدى دىگەن.

ئوغلى خەتنى ياخشىلاپ قاتلاپ، يىپ بىلەن ئوراپتۇ. كېيىن توننىڭ ياقىسىغا، ئەستەر بىلەن تېشى ئارىلىغىغا تىكىپتۇ. ئاتىسى- نىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپ يىغلاپتۇ. نۇرىدىن ئوغلىغا قاراپ:

“ساڭا بەش تۈرلۈك ۋەسىيەتتەم بار، - دەپتۇ، - بىرىنچىسى شۇكى، مەنىسى يوق تېتىقىسىز ئادەملەرگە ئارىلاشما! شۇنداق قىلساڭ، ئۇلارنىڭ يامانلىقلىرى - شۇملۇقلىرىدىن ساقلىنسىن؛ ئىككىنچىسى، باشقىلارغا يامانلىق قىلما! ئۇ سېنى خىجالەتتە قويدۇ. ئۈچىنچىسى، ئوز ئەيىۋىڭنى ئوزەڭ بىلەپ تۈزەت، باشقىلارنىڭ ئەيىۋىنى سوز- لەشتىن ساقلان! تۆتىنچىسى، ئىچىملىك ئىچمە، ئۇ، كىشىنى ئاجىزلاشتۇرۇپ، ئەقلىدىن ئازدۇرىدۇ، كۈلكىگە قويدۇ، ھەر قانداق پىتنە - ئىغۋانى تۇغدۇرىدۇ، بارلىق ئەسكىلىك شۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدۇ. بەشىنچىسى، پۇلىنى تىجەپ ئىشلەت، ئېھتىيات بىلەن ساقلا! ئويلىماستىن ئورۇنسىز يەرلەرگە سەرپ قىلما! بولمىسا، ئەڭ پەس كىشىلەرنىڭ قولغا قاراپ قالسىن!”

نۇرىدىن ۋەسىيەتنى تۈگىتىپلا جان ئۇزۇپتۇ. ھەممىنى غەم بېسىپتۇ، شاھمۇ، ئەمىرلەرمۇ قايغۇرۇپتۇ. دەپنە رەسمىيەتلىرىنى ئوبدان ئۆتكۈزۈپ، كومۇپ قوبۇپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئىككى ئاي ماتەم تۇتۇپ شاھنىڭ ئالدىغا - دىۋانغا بارماپتۇ، شاھقا كورۇن- مەپتۇ. شاھنىڭ ئاچچىغى كېلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ساراي خىزمەت- چىلىرىدىن بىرىنى ۋەزىر قىلىپ بەلگىلەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىڭ ئاتىسىدىن قالغان مال - مۈلۈكلىرىنى مۇسادىرە قىلىپ، شاھنىڭ

مۈلكىگە قوشۇشنى بۇيرۇپتۇ، يېڭى ۋەزىر شاھنىڭ بۇيرۇغىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا كىرىشىپتۇ. ھەتتا ھەسەن بەدرىدىننى قاماققا ئالماقچىمۇ بوپتۇ. ئەسكەرلەر ئارىسىدا مەرھۇم نۇرىدىننىڭ يېقىن كىشىسى بار ئىكەن، ئۇ بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپتۇ. شۇ زامان ھەسەن بەدرىدىننىڭ يېنىغا كېلىپ: "ھازىر يېڭى ۋەزىر كېلىپ سېنى تۇتىدۇ، مال-مۈلكىڭنى مۇسادىرە قىلىدۇ. بۇ-شاھنىڭ پەرمانى. سەن تېز ئۈزەڭنى چەتكە ئال!" - دەپتۇ. "ئويگە كىرىپ بىر نەرسە ئالغۇدەك ۋاقىت يوقمۇ؟" - دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن ئۇ كىشىگە. "تېز بول، ئۈزەڭنى ئېلىپ قاچ!" - دەپتۇ ئۇ كىشى يەنە. ھەسەن بەدرىدىن ياش بولغانلىغىدىن، ئوزۇقمۇ ئالماي، يېلىڭ چاپاننى سېلىپ بېشىغا يۈگەپ، شەھەر تاشقىرىسىغا قاراپ چېپىپتۇ. كوچىدا خەلق: "شاھ ئۆلگەن ۋەزىرى نۇرىدىننىڭ مال-مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىشقا، ئۇنىڭ ئوغلى ھەسەن بەدرىدىننى تۇتۇپ ئولتۇرۇشكە يېڭى ۋەزىرنى ئەۋەتىپتۇ. ھەي ئىست! ھەسەن بەدرىدىندەك شۇنداق كېلىشكەن ياخشى يىگىت ئۆلۈمگە بۇيرۇلۇپتۇ" - دەپ ئېچىنىپتۇ. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ھەسەن بەدرىدىن ئىختىيارسىز شەھەر تېشىغا چىقىپ قاپتۇ. قارىسا، يولى ئاتىسىنىڭ قەۋرىسىگە توغرا كېلىپ قالغان ئىكەن. شۇ يول بىلەن مېڭىپ، ئاتىسىنىڭ قەۋرىسىگە بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ، چاپاننى بېشىدىن ئېلىپ، ئەمدى نەپەسنى رۇسلاپ يىغلاشقا باشلىغان ئىكەن، بىر جوھۇد كېلىپ يەرنى سۇيۇپتۇ. ئۇ بەسرلىك ئىكەن.

"ئەي ۋەزىرنىڭ ئوغلى، نىمە ئۈچۈن بۇ يەردە يالغۇز ئولتۇرد-سەن؟" - دەپتۇ ئۇ ھەسەن بەدرىدىنگە.

"تېخى ھىلىراقتا ئۇخلىغان ئىدىم، - دەپتۇ ھەسەن بەدرى-

دىن جوھۇدقا، — ئاتام چۈشۈمگە كىرىپ، قەۋرىنى زىيارەت قىلىمغە،
نىم ئۇچۇن مەندىن رەنجىدى، چوچۇپ ئويغانسام چۈشۈم. ئىش
بىلەن بولۇپ كېلەلمەي قالغانلىغىمدىن خىجىل بولۇپ، ئورنۇمدىن
تۇرۇپ توپ — توغرا بۇ يەرگە كەلدىم.

“ئاتاڭ، — دەپتۇ ئۇ، — سودا كېمىلىرى ماڭغۇزغان ئىدى.
بىرىنچىسى يېتىپ كەلدى. سەن خالساڭ شۇ كېمىلەردىكى مالنى
مەن ئىككى مىڭ تىللاغا سېتىپ ئالماقچىمەن، — شۇنىڭدىن كېيىن
ئۇ ھەسەن بەدرىدىننىڭ جاۋاۋىنى كۈتمەيلا، قەغەز — قەلەم بىلەن
ئىككى مىڭ تىللانى ھەسەن بەدرىدىننىڭ يېنىغا قويۇپتۇ، — رازى
بولساڭ، ھوججەت يېزىپ بەر! ھەسەن بەدرىدىن قولغا قەغەز —
قەلەمنى ئېلىپ، توۋەندىكى ھوججەتنى قىلىپ بېرىپتۇ:

“شۇ خەتنى يازغۇچى مەن نۇرىدىن ۋەزىرنىڭ ئوغلى ھەسەن
بەدرىدىن، ئىسھاق يەھۇدىغا ئاتامنىڭ سودا كېمىسىدىكى ماللىرىنى
ساتتىم، ئۇنىڭ باھاسى ئۇچۇن ئىككى مىڭ تىللا بۇلۇنى نەق
ئالدىم.”

جوھۇد پۇلىنى بېرىپ، قەغەزنى ئاپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن
يىغلاپ قاپتۇ، كەچ كىرىپ ئاي چىققىچە ئاتىسىنىڭ قەۋرىسىگە
بېشىنى قويۇپ يېتىپتۇ، بويىنى ئاغرىپتۇ، بېشىغا خىش پېتىپتۇ.
شۇنىڭدىن كېيىن يۇزىنى ئاسمانغا قىلىپ يېتىپتۇ. ئاي يورۇغدا
ئۇنىڭ يۇزىنىڭ كور كەملىكى تېخىمۇ جانلىنىپ كورۇنۇپتۇ. قەۋ-
رىستانلىقتا جىنلارنىڭ ماكانى بار ئىكەن. چىشى جىننىڭ كوزى
ئۇنىڭغا چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ ھوسىنىنى تاماشا قىپتۇ. “بۇ ئەلۋەتتە
جەننەتتىن يېڭىلا چىققان ئادەملەردىن بولسا كېرەك. بۇ دۇنيادا
بۇنداق چىرايلىقنى تېپىش تەس!” دەپ ئاسمانغا كوتىرىلىپتۇ. ئۇ

ئۈچۈپ كېتىۋاتقاندا بىر دېۋىگە ئۇچراپ، سالام بېرىپتۇ. دېۋە جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ.

“قەيەردىن كېلىۋاتىسەن؟” — دەپ سوراپتۇ جىن دېۋىگە قاراپ.

“قاھىرىدىن!” — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ دېۋە.

“قەۋرە يېنىدا ئۇخلاۋاتقان يىگىتنىڭ ھوسنى — جامالىنى تاماشا

قىلغىلى مەن بىلەن بىللە بارامسەن؟” — دەپتۇ جىن.

“بارسام باراي،” — دەپتۇ دېۋە. ئۇلار ئۈچۈپ قەۋرە ئۈستىگە

كېلىشىپتۇ.

“ئومرۇڭدە شۇنداق چىرايلىق يىگىتنى كورگىنىڭ بارمۇ؟” —

دەپتۇ جىن. “بۇنىڭ تەڭدىشى يوق، — دەپتۇ دېۋە، — لېكىن، مەن

بۇ يىگىتكە ئوخشاش كوركەم بىر قىزنى كورگەنمەن، ئۇ بۇ يەردە

ئەمەس، قاھىرىدە مىسىر شاھىنىڭ ۋەزىرى شەمسىدىن ناملىق

كىشىنىڭ قىزى. بۇ قىزنىڭ تەرىپىنى قاھىرە شاھى ئاڭلاپ قىزنىڭ

ئاتىسىنى قىچقىرتىپتۇ. “ئەي ۋەزىر، — دەپتۇ شاھ شەمسىدىگە، —

سېنىڭ بىر قىزىڭ بارلىغىنى ماڭا خەۋەر قىلىشتى. ماڭا

نىكاھلاپ بېرىشكە قارشى بولمىساڭ كېرەك دەپ ئويلايمەن!” —

دەپتۇ.

“ئەي شاھىم ئوزرەمنى ئاڭلىغىن، كوز ياشلىرىمغا رەھىمى

قىلغىن. ساڭا مەلۇم، ئۇكام نۇرىدىن مەنىدىن مۇشۇنىڭ سەۋىۋى

بىلەن يامانلاپ كېتىپ قالغان. ئۇ ۋەزىرلىكتىمۇ ماڭا شېرىك ئىدى.

بىر كۈنى بالىلىرىمىزنىڭ تويى توغرىسىدا سوزلىشىپ ئولتۇرغان

ئىدۇق، ئۇ، مەندىن رەنجىدى. بۇنىڭدىن ئون سەككىز يىل

بۇرۇنلا، مەن قىز تاپسام ئۇنىڭ ئوغلىدىن باشقىسىغا بەرمەسلىككە

قەسەم قىلغان ئىدىم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ۋەزىر ۋە قەنى بىر قۇر

ئەسلەپ، — ئاڭلىشىمغا قارىغاندا، ئۇكام نۇردىن بەسرە ۋەزىرىنىڭ قىزىغا ئويلىنگەن ئىكەن. ھازىر ئۇنىڭدىن ئوغلى بارلىغىنى يېقىندىلا ئاڭلىدىم، ئۇكامنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن قىزىنى پەقەت شۇنىڭ ئوغلىغا بېرىمەن، باشقا ھىچكىمگە بەرمەيمەن. قىزىم تۇغۇلغان كۈنى ئىنىمنىڭ ئوغلىغا ئۇنىڭ بېشى باغلانغان. مەرھەمەتلىك پادىشاھىمىز ئۈچۈن قىز كەم ئەمەس، بەلكى ناھايىتىمۇ كۆپ.

بۇ جاۋابتىن شاھ قاتتىق رەنجىپتۇ.

“مەن قىزىڭنى سورىسام، — دەپتۇ شاھ غەزەپ بىلەن. — سەن ئورۇنسىز جاۋاپ بىلەن باشقىلارنى شېپى كەلتۈرۈپ، ئۈزەڭنىڭ قىزىنى مەندىن ئېلىپ قاچتىڭ. شۇ سوزۇڭ ئۈچۈن قەسەم قىلد-مەنكى، سېنىڭ قىزىڭنى قەستەن ئوردىنىڭ ئەڭ توۋەن مەرتىۋىسىدىكى كىشىلەرنىڭ بىرىگە بېرىمەن.” پادىشانىڭ دوڭ، سەت بىر ئات باققۇچى — مىراخورى بار ئىدى. شاھ شۇنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ، شۇنىڭغا ۋەزىرنىڭ قىزىنى نىكاھلىماقچى بوپتۇ. شۇ كېچىسى ئۇنىڭ قىزىغا چىقىلىشنى بۇيرۇپتۇ. دوڭ ھامام ئالدىدا چوم تۇتۇپ تۇرغان ئىكەن. قۇللار كۈلۈپ دوڭنى زاڭلىق قىلىپ، تېرىكتۇرۇپتۇ. ۋەزىرنىڭ قىزى ئاياللار ئارىسىدا تۇرغان ئىكەن. دېۋە: “ئەنە شۇ قىز، مۇشۇ يىگىتكە بەكمۇ ئوخشايدۇ. قىزنىڭ ئاتىسى نەگىدۇ ئەۋەتلىگەن. ئومرۇمدە شۇنداق چىرايلىق قىزنى ۋە شۇنداق سەت، خۇنۇك، دوڭ كىشىنى كورگىنىم يوق!” — دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

جىن دىۋىنىڭ بۇ سوزلىرىگە ئىشەنمەپتۇ.

“يالغان سوزلىدىڭ، — دەپتۇ دىۋىگە جىن، —

بۇ يىگىتتىن چىرايلىق كىشى ئادەم نەسلىدىن

تېخى دۇنياغا كەلمىگەن. بۇ يىگىت زامانە-

مىزدىكى گۈزەللەرنىڭ زىنىتى. تەنھا ۋە

تەڭداشسىزدۇر.”

يىگىرمە بىرىنچى

كېچە

“ئەي سىڭلىم، — دەپتۇ دىۋە، — سېنىڭ جىننىڭغا قەسەم قىلىپ

شۇنى تەكرار ئېيتىمەنكى، ئۇ قىز، بۇ يىگىتتىن ئېشىپ چۈشمەسمۇ،

يۇقۇرىدا ئېيتقانداك بىر بىرىگە بەكمۇ ئوخشايدۇ. سەن ئىككىسىنى

بىر جايدا كورگىنىڭدە، ھەر ئىككىسىنى بىر ئاتىنىڭ بالىسى

بولمىسمۇ، بىر ئۇرۇق ياكى قېرىنداش دەپ ئېيتقان بولاتتىڭ.

ئەپسۇسكى شۇنداق بىر چىرايلىق قىز دۇنيادا تەڭدىشى يوق

شۇنداق سەت بىر دوڭقا خوتۇن بولىدۇ.” بۇ گەپنى ئاڭلاپ جىن:

“ئەي دىۋە، كەل! بۇ يىگىتنى كوتەر، ئۇچۇپ سەن ماختىغان

قىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارايلى! قايسىسىنىڭ چىرايلىق ئىكەنلىكىنى

شۇ يەردە كورەيلى!” — دەپتۇ.

“خوپ! — دەپتۇ دىۋە، — بۇ شۇبھىنى ئېچىشتا بۇنىڭدىن باشقا

ئەپلىك يول يوق!”

كېيىن ئۇ، ھەسەن بەدىرىدىننى كوتۈرۈپ ھاۋاغا ئورلەپتۇ.

قاھىرە شەھرىگە كېلىپ چۈشۈپتۇ. يىگىتنى ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزۇپ

ئۇيقۇسىدىن ئويغىتىپتۇ. يىگىت كوزىنى ئېچىپ قارىسا ئاتىسىنىڭ

قەۋرىسى يېنىدا ئەمەس، تامامەن ئوزى كورمىگەن بىر شەھەردە

تۇرغىنىنى سېزىپتۇ، ئۇياق-بۇياققا قارايتۇ. ھەيران بولۇپ ۋاقىراپ تاشلاشقا ئاز قاپتۇ. ددۋە شام يېقىپ كېلىپ:

“سېنى بۇ يەرگە مەن ئېلىپ كەلدىم. ساڭا ياخشىلىق قىلماق-چىمەن. بۇ شامنى ئال! ئۇنى كوتۇرۇپ ئەنە ئاۋۇ ھامامغا كىر. ئادەملەر ئىچىگە ئارىلىشىپ كەت! ئۇلار بىلەن بىللە توي بولۇۋاتقان ھويلا ئىشىكىگىچە بار. شۇ يەردە ئۈزەڭنى تېزلىك بىلەن كۇيوغۇلىنىڭ سول تەرىپىگە ئال! خىزمەتچىلەر، سازچىلار، ئۇسۇلچىلار يېتىپ كەلگەندە قولۇڭنى يانچۇغۇڭغا سال! تىلانى سىقىملاپ ئېلىپ ئۇلارغا چاچ، كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىگە شۇنداق ئالتۇن چاچ، يانچۇغۇڭدا ئالتۇن جىق، ھىچ نەرسىدىن قورقما!”

ھەسەن بەدرىدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ تېگىگە يېتەل-مەي ھەيران بوپتۇ: “بۇ قانداق توي ۋە قانداق قىز، نىمە ئۇچۇن ماڭا بۇنچىلىك ياخشىلىق قىلىندۇ.”

ھەسەن بەدرىدىن دېۋىنىڭ ئېيتقىنىدەك قىلىپ شامنى كوتۇرۇپ ھامامغا بېرىپتۇ. ئاتلىق تۇرۇپ دوكنى كورۇپتۇ. بېشىدا سەللە، ئۈستىدە زەر بېسىلىپ ئازادە تىكىلگەن كىيىم بىلەن ئادەملەر ئارىسىغا كىرىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا دوكنى قىزنىڭ ئويى تەرەپكە ئېلىپ مېڭىپتۇ. دوكنى يىگىت ئۇچۇن راسلانغان ئويىگە چۈشۈرۈپتۇ. ھەسەن بەدرىدىنمۇ ئۇلار بىلەن بىللە كەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن دوكنىڭ سول تەرىپىگە ئوتتۇپ يىگىت قولىدىشى بولۇپ ئويىگە كىرىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئويىگە كىرگەن سازچىلار، ئۇسۇلچىلارغا پۇلنى ئايىماي چېچىپتۇ، ھىچكىم ھەسەن بەدرىدىنچىلىك پۇل ئورد-مەپتۇ. ئاز ۋاقىت ئىچىدە سازچىلار، ئۇسۇلچىلار يانچۇغىنى ھەسەن بەدرىدىن ئورىگەن تىللا بىلەن توشقۇزۇپتۇ. ئۇلار ناھايىتى خوش

بولۇپ كېتىپتۇ. ئادەملەر ھەسەن بەدرىدىننىڭ مەرتلىكى بىلەن
ھوسنىگە قىزىقىپ ھەيران بوپتۇ. دوكنى ۋەزىرنىڭ ئويىگە يۈت-
كەپتۇ. دەرۋازىۋەنلەر سىرتتىن كەلگەن ئادەملەرنى ئىچكىرى
كىرگۈزمەپتۇ، شۇ چاغدا سازچىلار بىلەن ئۇسۇلچىلار؛ "ئەگەر بۇ
يىگىت ئويىگە كىرمىسە بىزمۇ كىرمەيمىز"، دەپ قاتتىق تۇرۇۋاپتۇ.
ئاخىرى "بىزگە ھەممىدىن مۇشۇ يىگىت كۆپرەك پۇل ئوردى،
بۇ يىگىت كىرمىسە قىزنى ئېرىگە قوشۇپ بەرمەيمىز!" - دېيىشىپتۇ.
ھەسەن بەدرىدىننى قىزنى كۆچۈرۈپ كىرىدىغان ئويىگە بىللە
ئېلىپ كىرىپتۇ. دوكنىڭ يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. ئەمىرلەر،
ۋەزىرلەر ساراي خىزمەتچىلىرىنىڭ ئاياللىرى بىلەن ساراي مەمۇرلەر-
رىنىڭ خوتۇنلىرى دەرىزىدىن تاكى قىزنىڭ ئورۇندىغىچە ئىككى
قاتاردىن سەپ بولۇپ ساراينىڭ ئىچىگە لىق تولۇپتۇ. ھەربىر
ئايالنىڭ قولىدا يېقىلغان شام بار ئىكەن. ئۇلار ئوچۇق چىراي
ئولتۇرۇشۇپتۇ. خوتۇنلار ھەسەن بەدرىدىننىڭ كۆركەملىكىگە،
يېقىملىق چىرايىغا ھەيران قېلىشىپتۇ. ئىختىيارسىز ئۇنىڭغا مايىل
بولۇشۇپتۇ. ئۇسۇلچىلار ۋە سازچىلار: "بىزگە پەقەت مۇشۇ يىگىت
ئالتۇن ئوردى. بۇنىڭدىن ھىچ نەرسىنى ئايماڭلار، ئېيتقىنىنى
قىلىپ بېرىڭلار!" - دېيىشىپتۇ. ئاياللار يىگىت ئەتراپىغا ئولشىپ
يۈزلىرىدىن چۆمپەردىلىرىنى ئېلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ھوسنىگە مەھلىيا
بولۇپ قېلىشىپتۇ. ھەر بىرى يىگىت يېنىدا بىر يىل، بىر ئاي،
ھىچبولمىغاندا يەنە بىر سائەت بولۇشنى ئارزۇ قىلىشىپتۇ. يىگىتكە
ساقلىق تىلەپ شۇنداق چىرايلىق قىزنى شۇنداق دوڭقا نىكاھ قىلىشقا
سەۋەبچى بولغانلارنى قاغىشىپتۇ، سازچىلار داپلىرىنى ئاھاڭغا تەڭ-
كەش قىلىپ، ئولتۇرۇشنى قىزىتىپتۇ. ئاياللار چىقىپ، قايتىپ

كىرىشىپتۇ. ئۇلار بىلەن بىللە ۋەزىرىنىڭ قىزىمۇ كىرىپ كەپتۇ. قىز غايەت بىزەلگەن، چاچلىرى ئۇششاق قىلىپ ئورۇلگەن. خۇشبۇي ئەتىرلەر سېپىلگەن. قىممەتلىك كىيىملەر كىيگۈزۈلگەن. چۈچەك - رىۋايەتلەردىكى پەرىلەر ئۇنى شۇ تاپتا، شۇ تۇرقدا كۆرسە، بەزىلىرى ئوزنى قويۇشقا يەر تاپالمىغۇدەك. بەزىلىرى قورچاقتەك قېتىپ، بارماقلىرىنى چىشلەشپ قالغۇدەك ئىكەن. خوتۇنلار ئۇنىڭ ئەتراپىنى خۇددى ئاينىڭ ئەتراپىدىكى يۇلتۇزلار دەك ئوراپ ئاپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئولتۇرغان ئىكەن، قىز مەغرۇر ھالدا ئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ. دوڭ ئورنىدىن تۇرۇپ قىزنى سۈيىمەكچى بولغان ئىكەن، قىز يۈزىنى ئورۇپ ئارقىغا داچىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ، ھەسەن بەدرىدىنكى بۇرۇنقىدىنمۇ يېقىن كېلىپ قاپتۇ. ھەممە كۈلۈشۈپ ۋاڭ - چۇڭ كوتۇرۇشۇپتۇ. ئۇسۇلچىلار ۋاقىرىشىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئۇلارغا يانچۇغىدىن بىر سىقىم ئالتۇن ئېلىپ چىچىپتۇ. ئۇلار يەنىمۇ قىزىپ چۇقان كوتۇرۇشۇپتۇ. "بۇ قىز سېنىڭكى بولۇشىنى تىلەيمىز" - دېيىشىپتۇ ئۇسۇلچىلار. ھەممىلىرى يىگىت ئەت - رايىنى ئوراپ ئاپتۇ. دوڭ يالغۇز ئوزىلا شۇمشىپ چىقىپ قاپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئالدىدا ئاياللار شام تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن تاغسىنىڭ قىزىنىڭ ئايدەك نۇرلۇق يۈزىگە زوقلىنىپ قاراپ، ھوزۇرلىنىپ كۈلۈپ تۇرۇپتۇ. ئاياللار ھەسەن بەدرىدىننىڭ ئالدىدا قىزغا يەنە يەتتە خىل كىيىم كىيگۈزۈپتۇ. ئۇلار ھەر بىر كىيىمنى كىيگۈزگەندە ئالاھىدە جىلۋىلىنىپ ھوسنىگە يېڭى ھوسۇن قوشۇلۇپتۇ. ئاياللار ئۇنى بىر بىرىدىن ئارتۇقراق كورۇپ باھا بېرىشكە كىرىشىپتۇ. بۇ بايرام تۇسىدىكى مۇراسىم تۈگەپ، تارقىلىشقا جاۋاب بوپتۇ. ھەممىلىرى تارقىلىشىپتۇ. پەقەت ھەسەن بەدرىدىن

بىلەن دوڭلا قايتۇ. قىزنى بېرىدۇچىلەر قىسقا ئوشەك كىيىمى
كىيگۈزۈشكە كىرىشىپتۇ.

”ئەي يىگىت، — دەپتۇ دوڭ ھەسەن بەدرىدىن گە قاراپ، — بۇ
ئاخشام مېنى سەن ئۆز ئىھسانلىرىڭ بىلەن خوش قىلىدىڭ،
ئولتۇرۇشىمىزنى قىزىتىڭ. ئەمدى ئويۇڭگە قايتىمىسەن؟“
ھەسەن بەدرىدىن ئىشىكتىن چىقىپ كېتىۋېتىپ دېۋىگە
يولۇقۇپتۇ. ”توختا! — دەپتۇ دېۋە، — دوڭ ھوجرىدىن چىققاندا سەن
ئىچكىرىگە كىر! چىملىدىق ئىچىدە ئولتۇر. قىز كەلسە: ”مەن سېنىڭ
ئېرىڭمەن، ساڭا يامان كوز تەگمىسۇن، دەپ بۇ ھىلىنى ئىشلەتكەن
ئىدىم. سەن كورگەن دوڭ مېنىڭ ئاتىقارمىدىن بىرى“ دەپ،
قىزنىڭ يېنىغا ئولتۇر. يۈزىنى ئاچ، ھىچ نەرسىدىن تارتىنما!“
ھەسەن بەدرىدىن دېۋە بىلەن سوزلىشىپ تۇرغاندا دوڭ ئويدىن
چىقىپ سۇخانغا قاراپ مېڭىپتۇ. دېۋە چاشقان سۇرتىگە كىرىپ،
دوڭنىڭ ئارقىسىدىن سۇخانغا بېرىپتۇ. چاشقاندا چىرىلداپ
دوڭقا كورۇنۇپتۇ. ”بۇ نىمە؟“ دەپ ھەيران بوپتۇ دوڭ. چاشقان
ئاستا-ئاستا يوغۇناپ مۇشۇك بوپتۇ. ”مياۋ-مياۋ“ دەپ مياۋلاپتۇ.
ئۇنىڭدىنمۇ يوغۇناپ كۈچۈك سۇرتىگە كىرىپتۇ. ”ھاۋ-ھاۋ“ دەپ
قاۋاپتۇ. كۈچۈك يوغۇناپ ئىشەك سۇرتىگە كىرىپ، دوڭنىڭ يۈزىگە
قاراپ ھاڭراپتۇ، دوڭ قورقۇپ: ”ئادەم بارمۇ، كېلىڭلار! ماڭا
ياردەم قىلىڭلار“ — دەپ ۋاقىراپتۇ. ئىشەك يوغۇناپ قورقۇنۇچلۇق
ھوكۇزگە ئايلىنىپتۇ، پۈتۈن سۇخاننى ئىگەللەپتۇ. كېيىن ئۇ، ئادەم
تىلىدا سوزگە كېلىپ: ”ئەي دوڭ، لەنەت ساڭا، ئەي سەتلەرنىڭ
سەتى“ — دەپتۇ، دوڭ قورقۇپ تىترەشكە باشلاپتۇ، قورققىنىدىن
چىشلىرىنىڭ كاسىداشلىرى خېلى يەرگىچە ئاڭلىنىپتۇ. ”ئەي شۇم،

جاھاندا ساڭا باشقا قىز يوقمىدى؟ مېنىڭ دىلبىرىمنى ئۈزەڭگە نىكاھ قىلىپ ئېلىپ، مېنى كوزۇڭگە ئىلماي، نىمە قىلماقچىسەن؟ جاۋاپ بەر؟” — دەپ يەنە ۋاقىراپتۇ. دوڭ قورققىنىدىن لاغىلداپ — تىترەپ، جىم تۇرۇپتۇ. “ئەي لەنتى، كېيىمگە جاۋاپ بەر دەيمەن! بولمىسا، جېنىڭنى ئېلىپ، تېنىڭنى توپىغا ئايلاندۇرىمەن” — دەپتۇ. قورق-قىنىدىن ئولۇكتەك قېتىپ قالغان دوڭ: “مەندە گۇنا يوق، مېنى بۇ ئىشقا پادىشا زورلىغان، مەن بۇ قىزنىڭ ھوكۇزىدىن سۈيىگىنى بار ئىكەنلىكىنى بىلمەپتىمەن! توۋا قىلدىم. بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەي-مەن!” — دەپتۇ. “ئەگەر كۈن چىققىچە سۇخانىدىن چىقماسلىققا، قىزنىڭ ئويىگە قاراپ قەدەم باسماسلىققا ۋە ئېغىز ئېچىپ بىلجىر-لىماسلىققا قەسەم قىلمىساڭ، سېنى ھازىر ئولتۇرىمەن” — دەپتۇ، دوڭ قەسەم بېرىپتۇ. دىۋە شۇ ھامان دوڭنى كوتۈرۈپ بېسىپ، پۇتىدىن سۇخانىدىكى قۇدۇقنىڭ يۇقۇرسىغا ئېسىپ قويۇپتۇ. “تاڭ ئېتىپ كۈن چىققىچە مانا شۇ يەردە قىمىرلىماي تۇرىسەن! مەن سېنى ساقلاپ تۇرىمەن!” — دەپتۇ دىۋە.

ھەسەن بەدرىدىن چىمىلدىق ئىچىگە كىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر قېرى خوتۇن يەڭگە بولۇپ قىزنى ئېلىپ كىرىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن دىنگە پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ: “قىزنى ئال، ئوغلۇم” — دەپتۇ. قىز چىمىلدىققا كىرىپتۇ. قىزنىڭ ئېتى سىنتۇلھوسىن ئىكەن. قىز ناھايىتىمۇ كوڭلى يېرىم ھالدا كىرىپ ئۈز-ئۈزىگە: “ئولتۇرىسىمۇ مەن ئۇ دوڭنى ئەر قىلىپ ئۈزەمگە يېقىن يولاتماسمەن!” — دەپتۇ. كېيىن ئۇ، قارىسا، توشەكتە ھەسەن بەدرىدىن ئولتۇرغىدەك. “ئەي سۈيۈملۈگۈم، — دەپتۇ قىز، — تېخىچە ئولتۇرۇپسەن، مەن سېنى دوڭنىڭ ئاغىنىسىمكىن دەپ ئويلىغان ئىدىم. شۇڭا،

سېنى بۇندا كورۇش خىيالىغىمۇ كەلمىگەن.

“قانداق قىلىپ دوڭ ساڭا ئەر بولۇپ يېقىنلاشسۇن. قانداق قىلىپ ئۇ مېنىڭ يىڭت قولىدىشىم بولسۇن. ئۇ كىم، بىلەمسەن؟ مېنىڭ ئات باقارلىرىمدىن بىرى” — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن مەغرۇرلىنىپ. “قانداق بولسا، مېنىڭ ئېرىم كىم؟ — دەپتۇ قىز — سەنمۇ ياكى ئۇ؟”

“ئەي سىتتۇلھوسىن، — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن، — بىز بۇ ئىشنى ئاتايىن دوڭنى مەسخىرە قىلىش ئۈچۈن قىلغان. سېنىڭ يۈزۈڭگە يامانلارنىڭ كوزى تەگمىسۇن! دەپ ئاتاڭ بىلەن كېلىشىپ، دوڭقا ئون تىللا پۇل بېرىپ ياللاپ ئېلىپ، شۇنداق قىلغان، شۇڭلاشقا ئۇ، ۋەزىپىسىنى تۈگىتىپ كېتىپ قالدى.”

قىزنىڭ يۈزىگە كۈلكە يۈگۈرۈپتۇ. “سەن مېنىڭ مەھرەمنى كۈچەيتتىڭ” — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن كىز. كېيىن ئۇنىڭ قۇچىغىغا ئوزىنى تاشلاپتۇ. ئۇلار بىر — بىرى بىلەن ھەشقى — پىچەك چىرماشقاندەك چىرمىشىپتۇ. بۇ ھالىنى سوزمەنلەر كورۇپ قالمىسۇن ئۇچۇن، چىمىلدىقنىڭ پەردىسىنى تاشلاپتۇ ۋە بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

بۇ كېچە لېۋى شېكەر يار ئالدىدىمەن،

ئوتقا چۈشۈپ كويۇشتىن يېمەسمەن غەم.

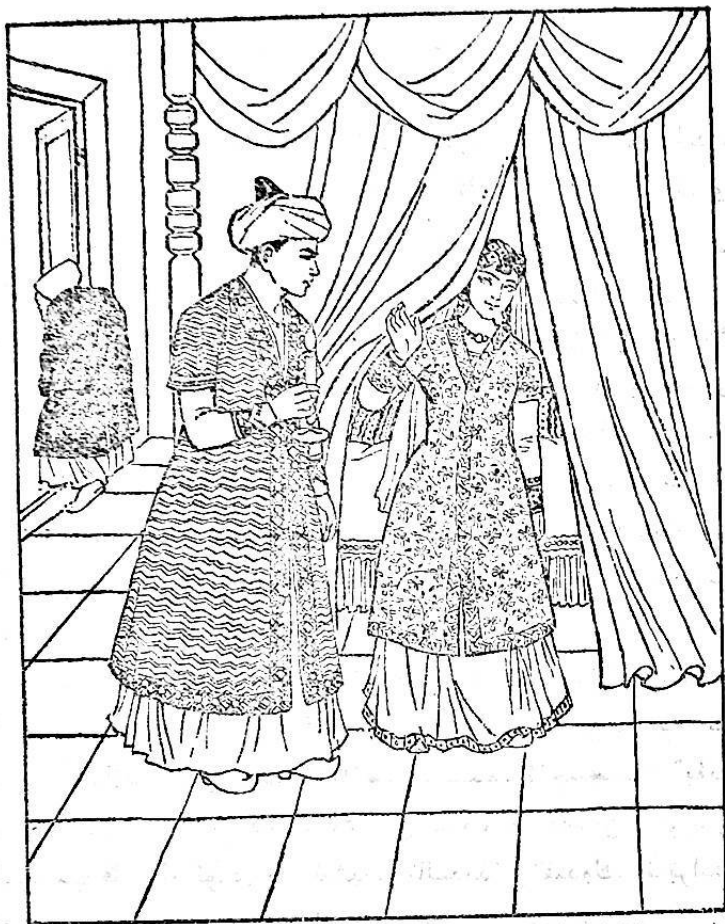
ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا پەردىدۇر كوينەك،

بۇمۇ كوتىرىلىپ، بولسام ئىدىم مەھرەم.

بىر شائىرنىڭ توۋەندىكى شېرىمۇ ئىككىسىنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ئەھۋالىغا ناھايىتى باپ كېلىدىكەن:

چوچۇپ ھەسەتخورلاردىن ياردىن ئۇزاقلاشما!

پىراق دەردىدە يېنىپ كەزمە، دەشتۈ — تاغ ئاشما!

چۈشەن، ھەسەتكە ئورۇن يوق ئىشقى مەرھەبىدە،
 ھەسەتكە رەبە بەر ئىشقى بىلەن ۋىدالاشما!
 رەھىپ تەنسىدىن فورقما، ۋىسالغا بېقىنراق بول،
 چىدا، ناز - خۇلققا قانائەت قىل، زىھىنى چاچما!
 مۇھەببەتنىڭ يۈكى ئېغىر، كۈتەرەككە ئەر كېرەك.
 ئەگەر جاننى ئاياز بولساڭ، كۈيەرسەن ئوتتا ئويناشما!
 ئىككىسى مۇرادىغا يېتىشىپ، شۇنداق شىرىن ئۇيىقىدا ياتقاندا،
 جىن دېۋىگە: ۋاقىت بېقىنلىشىپ قالدى. تاڭ يورۇشتىن ئىلگىرى
 بۇنى جايغا ئايرىپ قويۇش كېرەك" - دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن
 قاتتىق ئۇيىقىدا ياتقان چېغىدا، دېۋە ئۇنى كۈتۈرۈپ ئۇچۇپتۇ.
 حىمۇ بىللە ئۇچۇپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن كۈيىنەكچان ئىكەن. تاڭ
 ئاتىستا دەمەشق شەھرىگە كەپتۇ. دېۋىگە ھارغىنلىق يېتپتۇ. ھەسەن
 بەدرىدىننى دەمەشقنىڭ بىر دەرۋازىسىغا بېقىن بىر ھويلىنىڭ ئىشى-
 گىگە قويۇپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. تاڭ يورۇپ، ئىشىكلەر ئېچىلىپ، كوچىغا
 چىققان كىشىلەر بۇ كۈيىنەكچان يىگىتنىڭ كوچىدا ئۇيىقىدا ياتقىنىنى
 كۈرۈپتۇ. ئۇ، ئۇزاق ۋاقىت ئۇيىقىدىن قالغان كىشىدەك قاتتىق
 ئۇخلاۋاتقىدەك. بىر كىشى: "بۇ كېلىشكەن يىگىت بىلەن بۈگۈن
 كېچە قانداق بەختى - سائادەتلىك قىز بىللە بولغاندۇ؟" دېسە،
 ئىككىنچىسى "بۇ بەگۋاش، كېچىسى قەھۋەخانىدا مەس بولۇپ، شۇ
 يەردە ئۇخلاپ قالغان ئوخشايدۇ!" - دېيىشىپتۇ. ئۈچىنچىسى: "بۇنى
 دۈشمەنلىرى ھۇشسىز قىلىپ تاشلىغان" - دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن
 ئويغىنىپ قارىسا، ئوزى بىر ئىشىك ئالدىدا ياتقىدەك. ئەتراپىغا
 ئادەملەر توپلىشىپ تۇرغىدەك. ئۇ، بۇ ئىشقا ئەجەپلىنىپ:
 "ماڭا نىمە ئۈچۈن ئوللىشىپ ئالدىڭلار، بىرەر ھادىسە بولدى-
 مۇ؟" - دەپ سوراپتۇ، ئادەملەردىن.

“قارىساق مۇشۇ يەردە يېتىپسەن، سېنىڭ بېشىڭغا چۈشكەن ئىشتىن خەۋىرىمىز يوق. ئوزەڭ ئېيتقىن، ئاخشام قەيەردە ئۇخلىغان؟” — دېيىشىپتۇ ئادەملەر.

ھەسەن بەدرىدىن: “ئاخشام ئەل ئۇيقىغا كەتكەندە قاھىرىدە ئىدىم” — دەپتۇ. تۇرغانلاردىن بىرى: “سەن ئاخشام كوكىنار ئىچكەنمۇ ياكى نەشەشە چەككەنمۇ؟” — دېسە، يەنە بىرى: “ياڭاق تۇۋىدە ياتقانمۇ؟” — دەپتۇ. ئۈچىنچى بىرى:

“بۇ ساراڭغا ئوخشايدۇ؟ — دەپتۇ، — ئوزەڭ ئويلاپ كور! بۇ يەرنى دەمەشق دەيدۇ. ئاخشىمى قاھىرىدە ئۇخلىغان كىشى ئەتسى دەمەشقتە ئويغىنىپتۇ دېسە، كىممۇ ئىشىنىدۇ؟” — دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن سوزگە كىرىشىپ:

“خۇدا ھەقىقى راست ئېيتىۋاتمەن. ئەي ياخشىلار، ئاخشام قاھىرىدە بولدۇم. تۇنۇگۇن كۈندۈزى بەسىدە ئىدىم” — دەپتۇ. شۇندا بىرى: “ئىست، شۇنداق چىرايلىق ياش بىر يىگىتىمۇ ساراڭ بوپ قاپتۇ” — دەۋىتىپتۇ. تۇرغانلاردىن يەنە بىرى:

“ھۇشۇڭنى يىغ، توغرىسىنى سوزلە!” — دەپتۇ.
 “كېچە قاھىرىدە كۈيۈگۈل ئىدىم” — دەپتۇ ئۇ.

“بەلكى چۈشۈڭدە شۇنداق بولغاندۇ؟” — دېيىشىپتۇ ئادەملەر. ھەسەن بەدرىدىن قانچىلىك ۋاقىت دوڭ بىلەن بىللە ئولتۇرغىنىنى، كېيىن يالغۇز ئوزى قېلىپ كىيىملىرىنى يەشكىنىنى، قىز بىلەن بىللە بولغىنىنى، ئالتۇنلىرىنى يوشۇرغانلىرىنى ئەسلىپ: ياق، بۇ ۋەقەلەر چۈشۈمدە بولغان ئەمەس، بەلكى ئوڭۇمدا بولغان دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ، كوچىلارغا قاراپ يۈرۈپتۇ. بالىلار ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ، ھەر نەرسىلەرنى دەپ زانچلىق قىلىپ

مېڭىپتۇ. ئۇنىڭغا ھەر تۈرلۈك نەرسىلەرنى ئېتىشىپتۇ. ئۇنىڭغا ئاتقان بىرەر نەرسىسى تەگسە، مەسخىرە قىلىشىپ كۈلۈشۈپتۇ. ئۇ، بىر ئاشپەزنىڭ دۈكىنىغا كىرىپتۇ. ئاشپەز ھەيۋەتلىك، گەۋدىلىك، كىملا كورسە ئەيمىنىدىغان، ئەمما دىلى يۇمشاق كىشى ئىكەن. ھەسەن بەدرىدىن ئۇنىڭدىن پانا تىلەپتۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىغا كىرگەن چوڭ - كىچىك بۇنى كورۇپ تارقىشىپتۇ. ئاشپەزنىڭ ھەسەن بەدرىدىنكى دىلى ئېرىپ، ئاتلارچە غەمخورلۇق قىپتۇ ۋە:

”ئەي ئوغلۇم، قەيەردىن سەن؟ ۋەقەنى سوزلە! مېنىڭ قارىشىم - چە. سەن دانا كورۇنسىەن!“ - دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن بېشىغا چۈشكەن ۋەقەنى باشتىن - ئاياق سوزلەپ بېرىپتۇ.

”ئەي ياخشى يىگىت، - دەپتۇ ئاشپەز، - تارىخنىڭ خېلى قىزىق ئىكەن. ئاجايىپ ۋەقەلەرنى بېشىڭدىن ئوتكۈزۈپسەن. لېكىن بۇ ھىكايەڭنى سەن 'سىر' قىلىپ ساقلا! ھىچكىمگە ئېيتما! مۇشۇ يەردە مەن بىلەن بىللە تۇر. مېنىڭ بالام يوق! سەن ماڭا ئوغلۇ بول!“

”خوپ ئاتا!“ - دەپتۇ جاۋاب ئورنىدا ھەسەن بەدرىدىن. ئاشپەز دەرھال بازارغا بېرىپ، ھەسەن بەدرىدىنكى قىممەتلىك كىيىم ئېلىپ كېلىپ كىيىدۇرۇپتۇ. كېيىن ئوزى قازىنىڭ قېشىغا باشلاپ بېرىپ، ھەسەن بەدرىدىننى ئوغلۇ قىلىپ ئالغانلىغىغا قازىنى گۇۋا قىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن دەمەشق شەھرىدىكى ئاناقلق ئاشپەزنىڭ ئوغلى بولۇپ تونۇلۇپتۇ. ئۇ، ئاشپەز دۈكىنىدا خىزمەت - چىلىك ۋەزىپىسىنى ئوتەپتۇ.

تاغىسىنىڭ قىزى سىتتۇلھوسىن تاڭ ئەمدى يورۇغان چاغدا ئويغىنىپتۇ. قارىسا، ھەسەن بەدرىدىن ئورنىدا يوقىكەن. تۇرۇپتۇ.

بىر ئاز ۋاقىت ئوتكەندىن كېيىن، بىردىن قىزنىڭ ئاتىسى كىرىپ كەپتۇ. ئۇ، قىزىنىڭ ئات باقار دوكتا زورلاپ بېرىلگىنىگە ناھايىتى خاپا ئىكەن. "ئەگەر قىزىم شۇ ئىپلاس ئات باقار دوكتا بويسۇنغان بولسا، ئۇنىڭ ماڭا كېرىگى يوق! ئەلۋەتتە ئولتۇرىمەن." — دەپتۇ ۋەزىر. ئۇ، ئورۇندۇق يېنىغا بېرىپ: "سىتتۇلھوسن!" دەپ قىچقىرىپتۇ. قىز ئاتىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ: "لەببەي!" دەپ، خوشال ئاتىسىنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. ئاتىسىغا ئىككى ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ. قارىسا، قىزىنىڭ يۈزى يەنىمۇ پارلاپ كورۇنۇپتۇ. قىزىنى شۇنداق خوشال كورگەن ۋەزىر غەزىۋىگە پايلىماي: "ئەي لەنتى! سەن شۇ ئاتباقار دوكتا چۈشكىنىگە شۇنچە خوش بولامسەن؟! — دەپتۇ. قىز كۈلۈپتۇ، "بەس قىلىڭ، — دەپتۇ قىز ئوز ئاتىسىغا، — كېچە دوكتىڭ ئۈستىدىن ئادەملەرنى كۈلدۈرگىنىڭىزمۇ يىتەر. ئېرىمنىڭ ئېلىپ تاشلىغان تىرمىغىغا ئەرزىمەيدىغان ئۇ دوكتىنى بۈگۈن يەنە نىمە قىلىپ تىلىڭىزغا ئېلىپ يۇرسىز؟ ئاخشامقىدەك ياخشى ئەرنى مەن چۈشۈمدىمۇ كورگىنىم يوق! مېنى ئارتۇقچە مەسخىرە قىلىپ كۈل-مەڭ. دوكتىمۇ ئىككىنچى تىلىڭىزغا ئالماڭ! خوتۇنلارنىڭ، سېنىڭ ئېرىڭ شۇ! دەپ كۈلگىنىمۇ يىتەر!" ۋەزىرنىڭ غەزىۋى يەنىمۇ ئورلەپتۇ. كوزلىرى چانغىدىن چىقىپ كەتكىدەك بوپتۇ. قىزغا ۋاقىراپ: "بۇ يالغان گەپنى قەيەردىن تاپتىڭ؟ ئىست، ساڭا بەرگەن تەربىيەم! ئاتباقار دوكت بىلەن بىللە بولغىنىڭنى يوشۇرامسەن؟! —" "ماڭا ئۇ لەنتى دوكتى ئەسلەتمەڭ. ئەمدى ئۇنداق چاقچاق قىلماڭ! — دەپ ئاچچىغلىنىپتۇ قىز. "ئات باقار دوكتى ئون تىللاغا كۈلكە ئۈچۈن ياللىغان ئىكەن. شۇ ۋاقىتنىڭ ئوزىدىلا ئۇ كېتىپ قالغان. مەن چىمىلدىققا كىرگەن كىشىنى كوردۇم. ئۇسۇلچىلار

ئۇنى ماڭا ئالدىدىن كورسەتكەن ئىدى. ئۇ، ئالتۇنلارنى سىقىملاپ ئوردى، سورۇندىكى سازچىلار، ئۇسۇلچىلار ۋە باشقىلارنىڭ ياندۇرغۇنى ئالتۇن بىلەن توشقازدى. بۇ كېچە مەن شۇ گۈزەل يىگىت بىلەن بىللە بولدۇم — دەپتۇ. "ئاناڭنىڭ كوزىگە دۇنيا قاراڭغۇ بولۇپ كورۇنۇۋاتىدۇ، ئەي بەختى قارا! — دەپتۇ ۋەزىر غەزەپ بىلەن، — سەن نىمىلەرنى بىلجىراۋاتسەن! ئەقلىڭ جايدىمۇ؟" "ئەي ئاتا، مېنىڭ دىلىمنى ۋەيران قىلماڭ، ئەزمەڭ! نىمىشقا شۇنچىلىك بىلمەسلىككە سالىسىز. مېنىڭ ئېرىم گۈزەل يىگىت. ئۇ، ئېھتىمال سۇخانغا چىققاندۇ" — دەپتۇ. ۋەزىر ھەيران بولۇپ، سۇخانغا بېرىپتۇ. قارىسا، ئۇ يەردە ئاتباقار دوكنىڭ بېشى توۋەن، ئايىغى تورۇسقا ئېسىقلىق تۇرغىدەك. ۋەزىر ھاڭ- تاڭ بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ. "ئەي دوڭ" — دەپتۇ ۋەزىر ئۇنىڭغا. دوڭ ئۇنى دېمە دەپ، قورقۇپ جاۋاپ بەرمەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

دوڭ قورقۇپ جاۋاپ بەرمەپتۇ. ۋەزىر غە- زەپلىنىپ: "سوزلە! سوزلىمىسەڭ، مانا مۇشۇ قىلىچ بىلەن كالاڭنى ئالىمەن!" — دەپتۇ. "دېۋىلەرنىڭ پادىشاھى، — دەپتۇ ئاتباقار دوڭ، — شۇ يەرگە ئېسىپ قويۇپ كەتكىنىدىن بېرى بېشىمنى كوتەرگىنىم يوق! رەھمە قىل، ناھا-

يىگىرمە ئىككىنچى

كېچە

يىتى ئازاپلاندىم. بۇ سوزنى ئاڭلاپ ۋەزىر: "ئىمە دەپ ۋالاخ-
 لايىسەن؟ مەن دىۋە ئەمەس، قىزنىڭ ئاتىسى" — دەپتۇ. "ئانداق
 بولسا مېنى مۇشۇ ئەھۋالغا سالغان دىۋە كەلمەستىن بۇرۇن،
 يولۇڭغا ماڭ! — دەپتۇ دوڭ. — مېنى ھوكۇزنىڭ سۈيگىنىگە نىكاھ قىل-
 دۇرۇپ قويغان كىشىنىڭ ۋە بۇنى ئويلاپ تاپقان كىشىنىڭ ئاتە-
 سىغا لەنەت! ماڭ، بۇ يەردىن چىق! ئىلىدامراق كەت!" ۋەزىر
 ئەجەپلىنىپ: "سېنى كىم بۇ ھالغا سالدى؟ سوزلە!" — دەپتۇ. دوڭ
 ئاخشىمى ئويىدىن چىقىپ سۇخانغا كەلگەندىن كېيىن بولغان ۋەقە-
 نىڭ ھەممىسىنى سوزلەپتۇ ۋە: "مەن دىۋىدىن رۇخسەتسىز سېنىڭ
 گېپىڭگە كىرىپ بۇ يەردىن كېتىدىغانغا ساراڭ ئەمەس. ئۇ، ماڭا:
 'كۈن چىققاندا سەن ئوز يولۇڭغا كەت' دىگەن. كۈن چىقتىمۇ
 ياكى ۋاقتى بارمۇ؟ چۈنكى مەن كۈن چىقتىچە بۇ يەردىن مىدىر-
 لىماسلىققا قەسەم بەرگەن!" — دەپتۇ دوڭ. ۋەزىر ئۇنىڭغا يېقىن
 بېرىپ، دوڭنى ئېسىلغان جايدىن بوشتىپتۇ. دوڭ كۈننىڭ چىققان-
 چىقمىغانلىغىغا قاراپ تۇرماي، شاھنىڭ قېشىغا قېچىپ بېرىپتۇ.
 بولغان ھادىسىنى ئۇنىڭغا بىر-بىرلەپ ئېيتىپ بېرىپتۇ.
 ۋەزىر ئويىگە قايتىپ كىرىپتۇ. قىزى بىلەن بولغان ۋەقەدىن
 ئەجەپلىنىپتۇ:

"ۋەقەنى ئېنىقراق بايان قىل!" — دەپتۇ ئۇ قىزغا.
 "كېچە ماڭا كورسەتكىنىڭىز، — دەپتۇ قىز سوز باشلاپ، — چىراي-
 لىق يىگىت. ئۇ كېچىدىن مەن بىلەن بىللە بولدى. ئىشەنمىسىڭىز،
 مانا يېنىڭىزدا ئۇنىڭ سەللە، تونلىرى تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئاستىدا،
 بىلىمىدىم، نەمىدۇر بار، خالتىسىمۇ تۇرۇپتۇ." ئاتىسى قىزىدىن ئۇ
 سوزنى ئاڭلاپ، چىمىلىدىققا كىرىپ، سەللىنى قولغا ئاپتۇ. "مەۋسە-

لىيىدە ئىشلەنگەن بۇ سەللە ئەلۋەتتە ۋەزىرلەر سەللىسىدۇر" دەپتۇ ۋەزىر ئوز-ئوزىگە. ئورالغان نەرسىنى ئېلىپ، بىر بىرلەپ ئېچىپ كورۇپتۇ. كىيىملەر ئارىسىدىن پۇلداق تېپىلىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە ئىككى مىڭ تىللا پۇل بار ئىكەن. ئۇنىڭ بىلەن بىللە كېمىدىكى مال توغرىسىدىكى خاتىرىمۇ بار ئىكەن. شەمسىدىن قەغەزنى ئوقۇ-ۋېتىپ ھۇشىدىن كېتىپتۇ. بىر زاماندىن كېيىن ھۇشىغا كەپتۇ. بولغان ۋەقەنى چۈشىنىپتۇ.

"ئاخشامقى يىگىتنى بىلىدىغۇ؟" دەپتۇ شەمسىدىن قىزىغا قاراپ. "ياق!" دەپتۇ قىز.

"ئۇ، دەپتۇ ۋەزىر شەمسىدىن چىرايى ئېچىلىپ-سېنىڭ تاغاك يەنى مېنىڭ ئۇكامنىڭ ئوغلى ھەسەن بەدرىدىن ئىكەن. ئەپسۇسكى، بۇ ۋەقەنى مەن بىلمەي قاپتىمەن. شۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىر ھەسەن بەدرىدىننىڭ چاپىنىنى مېچىغلاپ باقسا ئۇنىڭ ياقىسىدىكى تۈگۈنچەككە قولى ئۇرۇلۇپتۇ، ئۇنى سوڭۇپ قاراپتۇ. ئۇ يەردىن بىر تۇمار چىقىپتۇ. ئېلىپ ئوقۇسا، نۇرىدىننىڭ ۋەسىيە نامىسى ئىكەن:

خاتىرىنى كورۇپلا ئېرىپ ئاقتىم،
ئۇ ياشىغان يەر نەدە تاۋاپ قىلسام.
ئايرىدىڭ ئۇنى مەندىن سوراپ باقتىم،
يەنە مەنمۇ يولنى بىلىپ باقسام.

شەمسىدىن ئۇنى ئوقۇشقا كىرىشىپتۇ. ئۇنىڭدا بەسرە ۋەزىرنىڭ قىزىغا ئويلىنىش تارىخىدىن باشلاپ ۋاپاتىغىچە كەچۈرگەن كۈنلەر، ئوغلى ھەسەن بەدرىدىننىڭ تۇغۇلۇش تارىخى مۇكەممەل يېزىلغان ئىكەن، ئەجەپلىنىپتۇ. ناھايىتى خوشلۇغىدىن تىترەشكە باشلاپتۇ.

بۇ تارىخلارنى ئوز تارىخغا سېلىشتۇرۇپ چىقىپتۇ. ئۇلارنىڭ نىكاھ كۈنلىرى، بالىلىرىنىڭ تۇغۇلغان كۈنلىرى بىر بىرىگە ئوخشاش ئىكەن. خەتنى ئېلىپ شاھ ھوزۇرغا بېرىپتۇ. بولۇپ ئوتكەن ۋەقەنى باشتىن - ئاياق سوزلەپ، شاھنى بۇ ئىشتىن خەۋەردار قىپتۇ. شاھ ھەيران بوپتۇ. دەرھال ۋەقەنى يېزىشقا بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر ئۇكىسىنىڭ ئوغلىنى كەچكىرىگچە كۈتۈپتۇ. لېكىن ئۇ كەلمەپتۇ. ئەتىسى، ئوگۈنى، ئىندىنبۇ ئىش قىلىپ بىر ھەپتىگىچە كۈتۈپتۇ، كەلمەپتۇ. ۋەزىر ئوزىچە قانداقتۇر ھادىسىلەرنى خىيالغا كەلتۈرۈپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ھەسەن بەدرىدىننىڭ دېرىگىنى ئالالمىغان.
دىن كېيىن ۋەزىر ئوزىچە ئويلىنىپ قولغا
قەغەز - قەلەم ئاپتۇ: "مەن بىر ئىش قىلاي!"
دەپ سىتتۇلھوسىنىڭ ئويىدىكى ئەسۋاپ - جاب -
دۇقلارنى بىر بىرلەپ يېزىپتۇ. شۇ ئاخشىمى
ئويىدە بولغان نەرسىنىڭ ھەممىسىنى ئوز جاي -

يىگىرمە ئۈچىنچى
كېچە

جايىدا خەتكە يېزىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىڭ تون ۋە
سەلىسىنى قولغا ئېلىپ ئالتۇنلار بىلەن قوشۇپ ئاسراشقا
تاپشۇرۇپتۇ. ئارىدىن كۈنلەر ئوتتۇپ، ئايىلار ئوتتۇپ قىزنىڭ ۋاقتى -
سائىتى توشۇپ ئايدەك بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئۇ، خۇددى ئاتىسىغا

ئوخشاش شەھلا كوزلۈك، يۇمىلاق يۈزلۈك ئىكەن. ئۇنىڭغا
”ئەجىپ“ دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. ئۇنى ئىسىل يۈكەكلەرگە ئوراپ
ئىنىكتاننىڭغا بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن كۈن ئايدەك، ئاي يىلدەك
بەرىكەتلىك بولۇپ تۇيۇلۇپتۇ. يەتتە ياشقا كىرگەندە ۋەزىر ئۇنى
مۇئەللىمگە تاپشۇرۇپتۇ، تەربىيە قىلىشنى - ئۈگىتىشنى بۇيرۇپتۇ.
ئەجىپ توت يىل مەكتەپكە قاتناپتۇ. بالىلار بىلەن ئۇرۇشۇپتۇ،
سوقۇشۇپتۇ. بالىلار ئۇنىڭدىن بىزار بوپتۇ. ئۇ، بالىلارغا ماختىنىپ:
”كىم ماڭا تەڭ كېلەلەيدۇ. مەن مىسىر ۋەزىرىنىڭ ئوغلىمەن“ -
دەيدىكەن. خالىغان كىشىنى ئۇرۇپ - تىللاپ بوزەك تاپىدىكەن.
بالىلار يىغلاپ خەلپەتكە شىكايەت قىپتۇ. خەلپەت ئۇلارغا:

”مەن سىلەرگە بىر گەپ ئۈگىتىپ قوياي. ئۇ، يەنە شۇنداق
بوزەك قىلسا، ئۇنىڭغا ئېيتساڭلار مەكتەپكە كېلەلمەيدىغان بولىدۇ!
ئۇنىڭدىن قۇتۇلسىلەر،“ - دەپتۇ.

”تېزىرەك ئېيتىڭ!“ - دەپتۇ بالىلار چۆرۈلدىشىپ.
”ئەتە كەلگەندە، - دەپتۇ خەلپەت - بىر ئويۇن ئوينىماقچى
بولۇپ ئۇنىڭ ئەتراپىغا توپلىنىڭلار. بۇ ئويۇنغا ئاتىسىنىڭ، ئانىسى -
نىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بەرگەنلەر قاتنىشىدۇ دەپ شەرت قويۇڭلار.
ئاتا - ئانىسىنىڭ ئىسمىنى بىلمىگەنلەر ھارمىسدۇر، ئۇلارنىڭ بىز
بىلەن ئويناشقا شەرتى توشمايدۇ“ دەڭلار. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن
بالىلار مەكتەپكە كېلىشىپتۇ. ئەجىپمۇ كەپتۇ. بالىلار ئۇنىڭ
ئەتراپىغا توپلىنىپتۇ. ”بىز ئويۇن ئوينايىمىز! لېكىن بىز بىلەن
ئاتىسى، ئانىسى ۋە ئۆزىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بەرمىگەنلەر ئوينى -
يالمايدۇ“ - دەپتۇ. بۇ گەپتىن كېيىن بىرى:
”مېنىڭ ئىسىم مېھجەت، ئاتامنىڭ ئىسمى ئەزىدىن، ئانامنىڭ

ئىسمى ئالاۋىيە" — دەپتۇ. ئىككىنچىسى ۋە بالىلارنىڭ ھەممىسى شۇنداق بىر بىرلەپ ئاتا-ئانىلىرى ۋە ئوزىنىڭ ئىسىملىرىنى ئېيتىپتۇ. نوۋەت ئەجىپكە كەپتۇ. ئۇ: "ئىسىم ئەجىپ، ئانامنىڭ ئىسمى سىتتۇلھوسىن، ئاتامنىڭ ئىسمى ۋەزىر شەمسىدىن" — دەپتۇ. بالىلار قاقلاپ كۈلۈشۈپتۇ:

"شەمسىدىن سېنىڭ ئاتاڭ ئەمەس بوۋاڭ!" — دىيىشىپتۇ. ئەجىپ "ئاتام" دەپ تۇرۇۋاپتۇ. بالىلار يەنە كۈلۈشكە باشلاپتۇ. ئۇنىڭغا بۇ ئىش ئەلەم قىپتۇ.

"سەن ئاتاڭنى بىلمىسەڭ بىزنىڭ ئارىمىزدا تۇرما، كەت! بىز بىلەن ئاتىسىنىڭ ئىسمىنى بىلمىگەنلەر ئوينىمايدۇ" — دەپلا، ئۇنى تاشلاپ نېرى كېتىشىپتۇ. ئەجىپنىڭ يۈرىكى سىقىلىپتۇ. ھوڭرەپ يىغلاپ تاشلاپتۇ. خەلپەت ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ: "ساڭا نىمە بولدى، نىمىشقا يىغلايسەن؟" — دەپ سوراپتۇ. ئەجىپ بالىلارنىڭ سوزىنى دەپ بېرىپتۇ. خەلپەت ئۇنىڭغا:

"ئۇ سېنىڭ ئاتاڭ ئەمەس، ئاناڭ سىتتۇلھوسىننىڭ ئاتىسى، سېنىڭ بوۋاڭ. ئاتاڭنى سەنمۇ بىلمەيسەن، بىزمۇ بىلمەيمىز. چۈنكى شاھ ئاناڭنى ئاتىقار دوڭقا بەرگەن. توي ئاخشىمى دىۋە كېلىپ ئاناڭ بىلەن ياتقان. سېنىڭ ئاتاڭنىڭ تايىنى يوق!" — دەپتۇ. ئەجىپ خەلپەتتىن بۇ سوزنى ئاڭلىغان ھامان ئويىگە قايتىپ ئانىسى سىتتۇلھوسىننىڭ ئانىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. يىغلاپ تۇرۇپ مومىسىغا ھەسرەت توكۇپتۇ. ئەجىپنىڭ يىغا بىلەن ئېيتقان بۇ سوزىنى مومىسى ياخشى ئۇقالماپتۇ. ئەمما سىتتۇلھوسىن ئوغلىنىڭ يىغىسىدىن يۈرىكى قىسىلىپ ئوڭى ئوچۇپتۇ:

"نىمىشقا شۇنچىلا تېلىقىپ يىغلايسەن؟ ئوچۇغراق گەپ قىل!" —

دەپتۇ. ئەجىب بالىلاردىن ۋە خەلىپەتتىن ئاڭلىغان سوزلىرىنى بىرمۇ-
بىر ئېيتىپ كېلىپ، ئاتىسىنىڭ كىملىكىنى سورايتۇ.
"ئاتاڭ مىسىر شاھىنىڭ ۋەزىرى"، - دەپتۇ سىتتۇلھوسن. "يالغان
ئېيتما! ئۇ مېنىڭ ئاتام ئەمەس، سېنىڭ ئاتاڭ. ئەگەر راستىنى
ئېيتىمىسەڭ، مانا شۇ خەنجەر بىلەن ئوزەمنى ئولتۇرىمەن!" - دەپتۇ.
بۇ سوزنى ئاڭلاش بىلەن تاغىسىنىڭ ئوغلى ھەسەن بەدرىدىن
سىتتۇلھوسننىڭ كوز ئالدىدا گەۋدىلىنىپتۇ. سىتتۇلھوسن ئۇنىڭ
كوركەملىكىنى، ھوسنى - جامالىنى ئەسلەپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

خىياللىدا سەن بار ھازىرقىدەك،

يولۇڭغا تەلپۈنەر تەشنا يۈرەك.

سەن بولساڭ يېنىمدا دوزاخمۇ بوستان،

قاراڭغۇ كورۈنەر سەنسىز كەڭ جاھان.

بولمىساڭ سەن قۇچاغىمدا گەر،

ھەرقانداق شىرنىلىك تېتىدۇ زەھەر.

ئارقىدىن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

پۈتۈن زىھنىمنى ئېلىپ ئۇ، ئۇزاق كەتتى،

يالغۇز قالدىم مەن ئۇندا ئىشتىياق كەتتى.

يېقىن يەتكىنىمدە مەن يار ۋەسلىگە،

قويۇپ مېنى پىراقىغا ئۇ يىراق كەتتى.

كوزۇمدىن ئۇيقۇ قاچتى، تېنىمدە يوق ھالاۋەت،

بېرىشكە جان - دىلنى جانجالۇ - ئۇلاق كەتتى.

دېيىشكە نالە - زارىمنى گۇۋا تەرىقىسىدە كىم،

كوزۇمنىڭ يېشى ئېقىپ، راۋان بىر بۇلاق كەتتى.

كوزۇمدىن ئۇچتى قاچان ئاق بەدەن، قارا كوزۇڭ،

توكۇلدى ئەڭ بۇرۇن گوھەر، كېيىنچە ئۇ، ئاق كەتتى.

ئايالىمۇ، ئەجىبەۋ ئوزىنى توختىتالماي ماتهمدار كىشىدەك يىغلىشىپتۇ. شۇ چاغدا ۋەزىر شەمسىدىن كىرىپ كەپتۇ، — بۇلارنىڭ يىغلاۋاتقانلىغىنى كورۇپ ئۇنىڭ سەۋىۋىنى سورايتۇ. سىتتۇلەوسىن ئەجىپ بىلەن مەكتەپ بالىلىرى ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئوتكەن ۋەقەنى سوزلەپتۇ. ۋەزىر شەمسىدىن ئۇكىسىنى ۋە ئۇنىڭ ئوغلىنى ئەسلەپ، ئوزىنى توختۇتالماي يىغلاپ كېتىپتۇ. ئۇ، ئۇكىسىنى ئەسلەپ، بۇرۇن ئارىلىرىدا بولۇپ ئوتكەن ماجىرائى، قىزىنىڭ ۋەقەسىنى خاتىرىلەپ، بۇنىڭدا نىمە سىر بارلىغىنى بىلەلمەي قاپتۇ. شۇ زامانلا ۋەزىر شاھنىڭ ھوزۇرىغا كىرىپ بولغان ۋەقەنى ئېيتىپتۇ. شەرققە — بەسرە تەرىپىگە بېرىپ، ئۇكىسىنىڭ ئوغلىنى ئىزلەش ئۈچۈن رۇخسەت سورايتۇ. شاھتىن ئۇنى قەيەردە تاپسا ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ھىچكىم قارشىلىق كورستەلمىگەندەك قىلىپ، ھەممە شەھەر باشلىقلىرى ۋە ھاكىملارغا تەۋسىيە خەت قىلىپ بېرىشنى سورايتۇ. شاھ ئالدىدا ئۇ، ئوزىنى توختۇتالماي يەنە يىغلاپ كېتىپتۇ. شاھنىڭ رەھىمى كەپتۇ. شاھ بارچە مەملىكەت ۋە شەھەر باشلىقلىرىغا، ھاكىملارغا قارىتىپ مەكتۇپ يېزىپ بېرىپتۇ. ۋەزىر خۇشلۇغىدىن دەرھال شاھ بىلەن خوشلىشىپ سەپەر تەييارلىغىنى قىلىشقا باشلاپتۇ. تەييارلىقنى تۈگىتىپ، قىزىنى ۋە ئەجىبىنى ئوزى بىلەن بىللە ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. يول يۈرۈپ شەھەر ئارىلاپ، مول يۈرۈپ، دەمەشق شەھرىگە يېتىپ كەپتۇ. شەھەرنىڭ ئاۋات ۋە چىرايلىقلىغى، سۈيىنىڭ كۆپ ۋە راۋانلىغى، دەرەخلىرىنىڭ تۈرلۈكىنىڭ كۆپلۈكى، خوزمىلىرىنىڭ خىللىغى ئۇلارنى ھەيران قالدۇرۇپتۇ ۋە شائىرلارنىڭ دەمەشق ھەققىدە يازغان بۇ ئىككى شېئىرىنى ئىختىيارسىز ئەسلىرىگە ئاپتۇ:

چىمەنلەر چورمىسىگە دەرەخلەر بويىتۇ كۈل،
دەرەخلەر ئۈستىدە سايىرىشۇر بۇلبۇل.
بۇ شەھەر ئېرۇر كۈزەل ۋە راۋان،
بەھىشكە ئوخشىغاي دەمەشق شۇئان.

دەمەشق شەھرىدە كىم مېنىڭدەك ساياھەت قىلار،
بولەك شەھەرگە بارسا ئۇ، قانداق تاقەت قىلار.
دەسە يېڭىدىن تۇغۇلدۇم، بۇ قەسەم بولار،
تۇغۇلمىغان كىشى بۇندا كوپ نادامەت قىلار.
ۋىچىر-ۋىچىر قىلىدۇ ھەر دەرەختە يۈزلەپ قۇش،
يۇمشاق ھاۋادا بۇندا جانۇ-تەن كەڭ راھەت ئالار.
شامال كىتاپ ئوقۇشقا يوپۇرماق ۋاراقلايدۇ،
سەھەردە گۈل ئىشقىدا بۇلبۇلار قىرائەت قىلار.
نەقىشلىك كورۇنۇشلەر كوز قاماشتۇرار باقساڭ،
قارساڭ شۇنچە كوپ زەۋق-شەۋق ىشارەت قىلار.

ۋەزىر خىزمەتچى ۋە قۇللىرىغا: "بۇ يەردە ئىككى كۈن تۇرۇپ
دەم ئالىمىز" - دەپ، "ھىسپاد" ناملىق بىر مەيدانغا چۈشۈپ چىدىر-
لىرىنى تىكىشىپتۇ. خىزمەتچى - قۇللار شەھەرنىڭ مەھەللە، بازار،
مەسچىد، مەدرىسىلىرىنى كورۇشكە كېتىشىپتۇ. بەزىلىرى نەرسە -
كېرەك ئېلىشىپتۇ. بەزىلىرى ئارتۇق نەرسىلىرىنى سېتىشىپتۇ. بەزى-
لىرى ھامىماغا بېرىشىپتۇ. بەزىلىرى دۇنيادا تېڭى يوق بەنى
ئۈمەيىيە ① يادكارلىقلىرىنى تاماشا قىپتۇ. ئەجىپمۇ دىۋان بەگى ۋە
قۇل - خىزمەتچىلىرى بىلەن شەھەر كورۇشكە چىقىپتۇ. ئۇلار شەھەر

① بەنى ئۈمەيىيە - 720 - يىلى شامنى مەركەز قىلىپ قۇرۇلغان
خەلىپىلىك.

تۈزۈلۈشكە. شەھەر تەرتىۋىگە ھەيران قاپتۇ. ئەجىپ ئالدىدا،
 دىۋان بېگى بىلەن خىزمەتچى، قۇللار كەينىدە مېڭىشىپتۇ. ئەجىپكە
 يول ئېچىپ، يېقىن كەلگەن توڭگىنى ئۇرۇش ئۈچۈن بىر قۇل
 قولغا قامچا ئېلىپ ماڭغان ئىكەن. ئەجىپنى كورگەن دەمەشقلەر
 ئۇنىڭدىن كوزىنى ئۈزەلمەپتۇ. تىكىلىپ قاراشقىنچە تۇرۇپ
 قېلىشىپتۇ. بەزىلىرى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپمۇ مېڭىشىپتۇ.
 ئەجىپ قۇلى بىلەن كېتىۋېتىپ، ئۇشتۇمۇت ھەسەن بەدرىدىننىڭ
 ئاشخانىسىغا كوزى چۈشۈپ، ئۇنىڭ ئالدىدا توختاپتۇ. ھەسەن
 بەدرىدىننىڭ ئوغلىغا كوزى چۈشۈپ، ئاتلىق مېھرى-مۇھەببىتى
 قوزغىلىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن تاتلىق ئانار شەرۋىتىدىن تۈرلۈك
 دارى-دەرمان بىلەن قىلىندىغان "ھۈببۇل رۇمان"① ناملىق تاماقنى
 ھازىرلاۋاتقان ئىكەن. ئوزىنى ئاران توختىتىپ، ئىختىيارسىز
 ئەجىپنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ.

"ئەي ھورمەتلىك مېھمان، مېنى ئىشتىن توختاتقان يىگىت،—
 دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن،— دۇكىنىمغا مەرھەمەت، قەدەم تەشرىپ
 قىلىڭ! تاماقلرىمدىن بىر ئاز يەپ، ئەلەملىك كوڭلۈمنى داۋالاڭ"—
 دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن، كېيىن ئۇ بۇ ئىككى مىسرانى ئوقۇپتۇ:

يەتمىگەي دەخلى، قەدرى پادىشاھىغا،
 ئىلتىپات قىلسا كەمتەرىن گادايفغا.

ئۇنىڭ كوزلىرىدە ياش ئايلىنىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن بۇرۇن
 كىم بولغىنىنى، ھازىرقى ئەھۋالنى ئەسلەپ كوز ياشلىرىنى توختە-
 تالماپتۇ. ئەجىپنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ، يۈرەكلىرى تېپىچەكلەش-
 ① ھۈببۇل رۇمان — تاتلىق ئانار شەرۋىتى، قايماق، قەلەمپۇر، قارا ۋە
 ئاقمۇش قوشۇپ ئېتىلىدىغان تاماق.

كە باشلاپتۇ. قۇلغا قاراپ؛

”بۇ بىچارىمۇ بىزگە ئوخشاش دەرتىمەن كورۇنۇدۇ. كەل!
ئۇنىڭ دۇكىنىغا كىرىپ بىر ئاز دەم ئالايلى! تاماق يەپ، ئۇنىڭ
كوڭلىنى تېچلاندىرايلى“ دەپتۇ،— قۇل ئېتىراز بىلدۇرۇپ:
”ۋەزىرىنىڭ ئوغلىغا ئاشخانغا كىرىپ تاماق يېيىش ياراشمايدۇ.
مەن بىرەر ھادىسە يۈز بەرمىسۇن دەپ قولۇمغا قامچا تۇتۇپ
يۈرمىەن. بۇ يەرگە كىرىشكە زادى بولمايدۇ“— دەپتۇ. بۇ سوزنى
ئاڭلاپ، ھەسەن بەدرىدىن ھەيران بوپتۇ: ”كىرسە نىمە بولىدۇ؟
سىلەر بىردەم ئارام ئېلىۋالسىلەر، مەنمۇ خۇرسەن بولىمەن! ئەي
قارا تەنلىك، ئاقكۆڭۈل ئىنسان! نىمىشقا مېنىڭ يۈز خاتىرەمنى
قىلمايسەن؟“— دەپتۇ. قۇلغا ۋە ئۇنىڭغا قاراپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

قاراغان يۈزۈڭ بىزگە ئېيتىدۇ،
ئەمەسمەن مۇقەررەر ھەممە ئىشتا خام.
خاملىق دۇنيادا ئەيىپ ئىش ئىكەن،
ۋە لېكىن ئۇ، ئالغان ياخشى نام.

كېيىن ئۇ يەنە مۇنۇ شېئىرنىمۇ ئوقۇپتۇ:

ھەمىشە ياخشىلىق ھورمىتىدىن،
شاھنشاھ يېنىدا ئۇ باقى بولدى.
كېلىشكەن قامىتى ۋە سەنئىتىدىن،
گاھى سازەندە، گاھى ساقى بولدى.

قۇل ھەيران بولۇپ ئەجىپ بىلەن دۇكانغا كىرىپتۇ. ھەسەن
بەدرىدىن پىشۇرغان تائاملار ئىچىدىن ئۇلارنىڭ ئالدىغا ھۇبىبۇل
رۇمىاندىن بىر تەخسىگە سېلىپ، يۈزىگە شىكەر بىلەن بادام سېپىپ
ئېلىپ كەپتۇ.

“ئاشخانغا كىرىپ، مېنى ناھايىتى خوش قىلدىڭلار، قېنى مەرھەمەت قىلىپ غىزادىن ئېلىڭلار” — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن. ئىككىسى تاماققا كىرىشىپتۇ. كېيىن:

“سىزمۇ ئولتۇرۇپ بىز بىلەن تاماق يەڭ! — دەپ تەكلىپ قىپتۇ ئەجىپ، — بىزمۇ ئىزلىگەن كىشىمىزگە يولۇقساق ئەجەب ئەمەس. بىر بىر كىشىنى ئىزلەپ. سەرگەردان بولۇپ بۇ يەرگە كېلىپ قالدۇق.”

“ئەي ئوغلۇم ياشقىنا تۇرۇپ سەنمۇ جۇدالىق دەردىگە مويىتلامۇسەن؟” — دەپ سوراپتۇ ھەسەن بەدرىدىن.

“شۇنداق دەپتۇ ئەجىپ، — مەن ئاتامدىن ئايرىلغانمەن. كوڭ-لۇم ئۇنىڭ پىراقىدا گىريان، دىلىم ئۇنىڭ ئىشتىياقىدا ۋەيران. مەن بوۋام ۋە ئانام بىلەن بىللە شەھەر كېزىپ ئۇنى ئىزلەپ يۇرمىز. بۇ شەھەرگىمۇ ئۇنى ئىزلەپ كەلدۇق. ئاھ... مېھرىبان ئاتام بىلەن قاچان كورۇشۇشكە نىسپ بولار؟” ئۇنىڭ يىغىسىغا ھەسەن بەدرىدىنمۇ قوشۇلۇپ يىغلاپتۇ. ئۇنىڭ ئوزىنىڭ دەردى يېڭىلانغاندەك بىلىنىپتۇ. ئۇمۇ ئاتا-ئانىسىنى ئەسلەشكە باشلاپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىڭ كوز ياشلىرىغا قۇلىنىڭمۇ رەھىمى كېلىپ، ئۇمۇ يىغىغا قوشۇلۇپتۇ. ئۇلار، يىغلىغاچ، تاماقنىمۇ ناھايىتى تويۇپ يەپتۇ. كېيىن خەيرلىشىپ دۇكاندىن چىقىپ، كەلگەن يولغا قاراپ مېڭىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىنمۇ ئۇنىڭدىن ئايرىلغۇسى كەلمەي ئور-نىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. ئوز ھۇشىنى يوقىتىپ، جېنى چىقىپ تېنى قالغاندەك بولۇپتۇ. تاقەتسىزلىنىپ، ئوزىنى تۇتالماي گاراڭ بولۇپ قاپتۇ. ئاخىرى ئولتۇرالماي، دۇكانغا قۇلۇپ ساپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. تېخى ئۇلار چوڭ دەرۋازىدىن چىقىپ كەتمە-

گەن ئىكەن، ھەسەن بەدرىدىن يېتىپ كەپتۇ.
"نېمىشقا بىزنىڭ ئارقىمىزدىن كېلىۋاتىسەن؟" — دەپ سوراپتۇ
قۇل ئۇنىڭدىن.

"شەھەر تاشقىرىسىدا ئازراق ئىشىم بار ئىدى. سىلەرگە
ھەمرا بولۇپ باراي دەپ چىقتىم" — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن. بۇ
گەپنى ئاڭلاپ قۇلنىڭ ئاچچىقى كەپتۇ.

"مەن شۇنداق ئىش چىقىشتىن قورققان ئىدىم، — دەپتۇ ئۇ،
ئەجىپكە، — ئويلغىنىمدەك بولۇپ چىقتى. بۇ نەسنىڭ تامىغىنى
يەيمىز دەپ، ئۆزىمىزنى بىرام قىلىدىغان بولدۇق. ئەمدى بۇ
بىزنىڭ كەينىمىزگە چۈشتى." — ئەجىپ قۇلغا خاپا بولۇپ:

"كارىڭ بولمىسۇن، مەيلىگە قوي. كېلىۋەرسۇن، — دەپتۇ، — ئۇ
ئەگەر ئۆز ئىشىغا بارماي، تۇرار جايىمىزغىچە كەلسە، ئۇ چاغدا
ھەيدەيمەن. سەنمۇ شۇ چاغدا ئۆز بىلىگىنىڭنى قىل!"

شۇ چاغدا ھەسەن بەدرىدىن بۇ ئىككى مىسرا شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

مەيلى قىل ئىلتىپات ۋە يا قىل غەزەپ.

قاچمىغاي ھالۋىدىن پاشا ھىج تەرەپ.

ئەجىپ بېشىنى سېلىپ مېڭىۋېرىپتۇ. قۇلنىڭ ئاچچىقى كەلگەن

بولسىمۇ. ئەجىپنى خاپا قىلىپ قويۇشتىن قورقۇپ، ئۇنىڭ كەينى-

دىن ئىزمۇ-ئىز يۈرۈۋېرىپتۇ. ئۇلار چېدىرلىرىغا يېقىنلىشىۋېرىپتۇ.

لېكىن ئاشپەزمۇ ئۇلاردىن ئايرىلىپ قالماي مېڭىپتۇ. ئەجىپ ئاچ-

چىغلىنىپتۇ. قۇل "ۋەقەنى بوۋامغا ئېيتىپ قويمىغىدى؟" دەپ

خاتىرجەمسىزلىنىپتۇ. ئەجىپنىڭ يۇرگى قىسىلىپ ئاشپەزگە غەزەپ

بىلەن تىكىلىپتۇ. ئاشپەزنىڭ كوزى خۇددى ئاتىسىنىڭ كوزىدەك

يېقىملىق كورۇنۇپ ئىندىمەپتۇ. بىراق ئەجىپنىڭ تەشۋىشى ئېشىپ،

ھەسەن بەدرىدىننىڭ كوزىنى خىيانەنكار بىر كوزدەك ھىس قىپتۇ. ئۇ، قولغا تاش ئاپتۇ. ئوز ئاتىسى ھەسەن بەدرىدىنگە قارىتىپ تاشنى ئېتىپتۇ. تاش ھەسەن بەدرىدىنگە توغرا كېلىپ، پىشانىسىگە تېگىپ، يېرىپ تاشلاپتۇ. ئۇ يەردىن ئۇرغۇپ قان چىقىپتۇ، قان ئېقىپ يۈزىگە چۈشۈپتۇ. كوزىگە ئالەم قاراڭغۇلۇغى تىقىلىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن سەللىسىدىن يىرتىپ ئېلىپ، پىشانىسىنى تېگىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن قىلغان ئىشىغا، سەۋرىسىزلىكىگە پۇشايماق قىپتۇ. ئوزىنى - ئوزى كايىپ دۇكىنىغا يېنىپتۇ. ئوز ئاتا - ئانىسىنى، بە - رىنى ئەسلەپ، يىغلاپ تۇرۇپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

غەرىپلىق شامدا كۆل بولۇپ مەن كويەي،
بۇ غۇربەتنى ئوزم بەخت دەپ سۈيەي.
يۇرت ۋە يار ئۇچۇن قىلاي نالە - زار،
بۇ جايدا يوق ماڭا ئىچ كۆيەر، غەمگۈزار.

كېيىن بالىنى "بىكارلا خاپا قىلىپ قويدۇم. ئوزەممۇ خۇددى يامان نىيەت بىلەن ئۇنىڭ كەينىگە چۈشكەن كىشىدەك تەلۋىلەرچە ئۇنىڭ پېيىگە چۈشتۈم،" دەپ ئويلاپتۇ. دۇكىنىغا بېرىپ ئېلىم - سېتىم بىلەن مەشغۇل بوپتۇ. كوڭلى بۇزۇلۇپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

زامان ئىنساۋغا كوڭلۇڭنى قويما،
نادامەت بىرلە كېيىن كوكسۇڭنى ئويما.
زاماندا بولسا ئىنساپ سەن توياتتىڭ،
قانائەت قىلىپ توي مەيلى تويما.

ھەسەن بەدرىدىننىڭ تاغىسى ۋەزىر شەمسىدىن ئەسلىدە بۇ شەھەردە ئىككى كۈن تۇرماقچى بولغان ئىكەن. لېكىن كوڭلىگە يېقىپ بىر كۈن ئارتۇق تۇرۇپ قاپتۇ. كېيىن ھىمىسىگە قاراپ مېڭىپتۇ. يولدا قەيەرگە چۈشسە شۇ يەردىكى كىشىلەردىن ھەسەن

بەدرىدىننى سۇرۇشتۇرۇپتۇ. مۇردىن، مەۋسەل، دىيار بەكرى شەھەرلىرىدىن ئوتتۇپ، بەسرگە يېتىپتۇ. ۋەزىر يۈكلىرىنى بىر يەرگە جايلاپ قويۇپ، شاھ ھوزۇرغا بېرىپتۇ. شاھ بىلەن كورۇ-شۇپتۇ. شاھمۇ ئۇنىڭغا ھورمەت كورسىتىپتۇ، كورۇشۇپتۇ. توردىن جاي بېرىپتۇ. ۋەزىردىن بۇ يەرگە كېلىش سەۋنۇسىنى سورايتۇ. ۋەزىر ۋەقەنى بايان قىپتۇ. نۇردىننىڭ ئوزىنىڭ بىر تۇققان ئۇكىسى ئىكەنلىكىنى سوزلەپتۇ. شاھنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ:

“بۇنىڭدىن ئون بەش يىل بۇرۇن ئۇ، مېنىڭ ۋەزىرىم ئىدى. مەن ئۇنى ناھايىتى ياخشى كورەتتىم. ئۇنىڭدىن بىر بالا قالغان ئىدى. ئۇ، شۇ يەردە ئىدى. ئاتىسىنىڭ ئولۇمىدىن ئىككى ئاي كېيىن ئۇ، غايىپ بولدى. ھازىر قەيەردىلىكىنى ھىچكىم بىلمەيدۇ. ئۇنىڭ ئانىسى شۇ يەردە، ئوز ئويىدە تۇرۇدۇ” — دەپتۇ. شەمسىدىن ئۇكىسىنىڭ ئايلىنىڭ ھاياتلىغىنى بىلىپ خۇرسەن بوپتۇ.

“ھورمەتلىك شاھم، — دەپتۇ ۋەزىر شەمسىدىن، — ئۇكام نۇردىننىڭ ئايلىنى كورۇشكە رۇخسەت بەرسىڭىز!” — دەپتۇ. شاھ رۇخسەت قىپتۇ. شەمسىدىن ئۇكىسىنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ. ئۇكىسىنىڭ قەدىمى چۈشكەن جايلارنى سۇيۇپ تاۋاپ قىپتۇ. ئۇكىسى نۇردىننىڭ شۇ يەرلەردە غېرىپ بولغىنىنى ئەسلەپ، يىغلاپ تۇرۇپ، بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

يارىدىن خالى كورەرمەن ئۇشۇ ئايۋاننى شۇدەم،

گۈلدىن خالى كورەرمەن ئۇشۇ بوستاننى شۇدەم.

باھار پەسلى ئوتتۇپ، كېپتۇ كۈز پەسلى غازاڭ تاشلاپ،

بۇلبۇل ئورنىدا كورەرمەن سېغىزخاننى شۇدەم.

ئۇنىڭغا ئۇلاپ بۇ شېرىنىمۇ ئوقۇپتۇ:

ياشاپ ئوتكەن بۇ يەرلەردە ئىنىم قىلىپ ھامان سەيلى،
 تاملىرىدىن كوزلىرىنى مەن ئۇزۇپ ئالالمايمەن.
 ئانغا ئەمدىس ۋاپا ھەققى، ئىشقى تۈپەيلى،
 ھورمەت بىلەن كوز ياش قىلماي تۇرالمايمەن.

”مېنىڭ ھورمىتىم ۋە مۇھەببىتىم بۇ ئويلەردە ياشىغانلارغا تېگىش-
 لىك“ دەپ مېڭىپ چوڭ ھويلغا چىقىپتۇ. ئۇ يەردىن ھەر تۈرلۈك
 نەقىشلەر بىلەن زىننەتلەنگەن گۈمبەز شەكىلىدىكى بىر ئىشىككە
 كوزى چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرىپتۇ. تامدىكى ئالتۇن
 ھەل بىلەن چىرايلىق قىلىپ يېزىلغان ئۇكىسىنىڭ نامىغا كوزى
 چۈشۈپتۇ. ئۇنى ئوقۇپتۇ. خەتنى سۇيۇپ، تۈتۈپ تۇرۇپ يىغلاپتۇ.
 ئۇكىسىدىن ئايرىلغىنىنى ئەسلەپ، قايغۇلۇق ھالدا بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

سورايىمەن ھالىڭنى چىقسا قۇياشتىن.
 تاملىرىڭدىن كوزلىرىمنى ئالالماستىن.
 ئامانلىق تىلەيمەن ھەممە يەردە.
 سالامەتلىك تىلەيمەن ھەر قەدەمدە.
 ئەزىز دوستلارنى تىلەيمەن ياتاردا،
 سەھەردە، چۈش مەھەلدە، تاڭ ئاتاردا.
 ئاي بىلەن قۇياشتا مېنىڭ نە ئىشىم بار،
 كوڭۈلدە يەككە - يالغۇز تەشۋىشم بار.
 ھەسەل يىسەم تېتىدۇ ماڭا زەھەردەك،
 ئۇنىڭسىز كوز يېشىم توكۈلەر سەلدەك.
 جۇدالىقتىن بۇ يۈرەك بولدى پارچە،
 تاۋاپ قىلاي قەدەم جاينى يانا شۇنچە.
 ئۇنىڭسىز ھېچقاچان مەمنۇن ئەمەسمەن،
 ياكى خەت ئىچىدە مەزمۇن ئەمەسمەن.
 ماڭا ئۇنىڭسىز بولماس تەسەللى،
 مېنى تاشلاپ كەتكەن ئىنىمغا بەللى.

ئۇنىڭدىن ئوتۇپ ئۇكىسىنىڭ ئايالى تۇرغان ئويىگە كىرىپتۇ.
ئۇكىسىنىڭ ئايالى بالىسىنى يوقاتقاندىن بېرى كېچە - كۈندۈز يىغلاپ
يۈز - كوزنى تاتلاپ يارا قىلىۋەتكەن. كىيىملىرىنى پارچە - پارچە
قىلىپ يىرتىۋەتكەن ئىكەن. بىر قانچە ۋاقىت ئوتكەندىن كېيىن ئۇ،
ئوز ئوغلىغا ئاتاپ، ئويىنىڭ ئوتتۇرسىغا قەۋرە قىلدۇرۇپتۇ. ئۇ،
ھەركۈنى ئەتە - ئاخشامدا شۇ قەۋرنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ يىغلايدى.
دىكەن. ۋەزىر شەمسىدىن بۇ ئويىنىڭ ئىشىكىگە يېتىپ كەلگەندە،
ئايال بىر نەرسە ئوقۇۋاتقان ئىكەن. ئاڭلاپ، ئىشىك تۈۋىگە
كېلىپ قۇلاق سالسا، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئەي كوز نۇرۇم، ئىشنى ئوزەڭگە ئاسان ئەيلىدىڭ،
قويۇپ غەم ئويىگە مېنى ئەجەپ سارسەن ئەيلىدىڭ.
ئاھىمكىم كورگەن كىشى بولغايمۇ سۇيسەم كوزنى،
بەرمىدىڭ ماڭا خەۋەر كوڭلۇمنى ۋەيران ئەيلىدىڭ.

شۇ چاغدا ۋەزىر شەمسىدىن ئىچكىرى كىرىپ ئۇكىسىنىڭ
ئايالىغا ئوزنى تونۇشتۇرۇپتۇ. بولۇپ ئوتكەن ۋەقەلەرنى ئېيتىپ
بېرىپتۇ. ھەتتا ئايالنىڭ ئوغلى ھەسەن بەدرىدىن ئوز قىزى
ستتۇلھوسىن بىلەن نىكاھ كېچىسى قوشۇلغانلىغىنى، شۇ كېچىسى
ئەتىگەندە يەنە غايىپ بولغانلىغىنى، ئۇنىڭدىن بولغان بالىنىڭ
ساق - سالامەت تۇغۇلغانلىغىنى، يالىغا "ئەجىپ" دەپ ئىسىم قويۇل-
غانلىغىنى، ئۇ، بالىنى ئوزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەلگەنلىكىنى
سوزلەپ بېرىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىڭ ئانىسى بۇ گەپنى ئاڭلاپ،
ئوغلىنىڭ تىرىكلىكىنى بىلىپتۇ. ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ. كېيىن
ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئوزنى شەمسىدىن ۋەزىرنىڭ ئايىغىغا تاش-
لاپ، قوللىرىنى سۇيۇپ تۇرۇپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

سۈيۈنچ بولسۇن ئەي كوڭۇل ساڭا خۇدانىڭ پەزىلىدىن،
ئۇشبۇ چاغ ئېلىپ كەلدى ماڭا يىراقتىن خۇشخەۋەر.
مەن بۇ كارۋان يولغا تەشنا ئىدىم شامۇ-سەھەر،
ھەمدۇللا ماڭا ئۇ كىشىدىن كەلدى ئاۋاز ۋە خەۋەر.

ۋەزىر شەمسىدىن ئەجىپنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئەجىپنى
ئېلىپ كېلىشىپتۇ. ئايال نەۋرىسىنى مەھكەم قۇچاقلاپ يىغلاپتۇ.
”ھازىر، — دەپتۇ شەمسىدىن، — يىغنىڭ ۋاقتى ئەمەس. سىز
بىز بىلەن بىللە قاھىرىگە — مىسىرغا بېرىشنىڭ تەييارلىغىنى قىلىڭ،
ئەمدى پەرىشانلىغىمىزنى خوشاللىققا ئايلاندۇرۇشنىڭ ۋاقتى.“
نۇرىدىننىڭ ئايالى ”خوپ“ دەپ، شۇ زامانلا ئورنىدىن تۇرۇپ،
نەرسە — كېرەكلىرىنى يىغىشتۇرۇپتۇ. شاھ ۋەزىر شەمسىدىن ۋە
مىسىر شاھىغا ئاتاپ قىممەتلىك سوغىلارنى تەقدىم قىلىپتۇ.
شەمسىدىن يولغا چىقىپ، دەمەشق شەھىرىگە كېلىپ چۈشۈپتۇ.
”بىز بۇ يەردە، — دەپتۇ شەمسىدىن يېنىدىكىلەرگە قاراپ، —
بىر ھەپتە تۇرىمىز. شاھىمىزغا قىممەتلىك سوغىلارنى ئالىمىز!“
ئەجىپ قۇلغا:

”شەھەرگە بارايلى. ئېشىنى يەپ، بېشىنى يارغان ئاشپەزنىڭ
ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ كېلەيلى!“ — دەپتۇ. ”خوپ!“ دەپتۇ قۇل.
ئەجىپ قۇل بىلەن كوچىغا چىقىپتۇ. ئاشپەزنىڭ دۇكىنىغا يېتىپ
بېرىپتۇ. كۈن ياناي دەپ قالغان چاغ ئىكەن. ئاشپەز يەنە ھۇببۇل
رۇمان ناملىق تاماق ئېتىۋاتقان ئىكەن. ئەجىپ ئۇنىڭغا يېقىنراق
بېرىپ قارىسا، تاش تەككەن يەردە ھىلىمۇ يارىنىڭ ئىزى بار
ئىكەن. ئەجىپ سالام بېرىپتۇ.

”ھەممە ۋاقت، — دەپتۇ ئۇ، — پىكرى — خىيالىم سەندە بولدى.“

ھەسەن بەدرىدىن ھاياجانلانغىنىدىن تىلى سوزگە كەلمەي، بېشىنى
توۋەن سالغىنىچە تۇرۇپ قاپتۇ. كېيىن بۇ مىسىرالارنى ئوقۇپتۇ:

قارا چاچ ئوغلۇم كېلىپسەن مانا،
سوراپ ھالىمنى خوش قىلدىڭ يانا.
بۇ خاراپ ئوينىڭ مېھنى ئوزەڭ،
ئەقلىمنى لال - بىۋىش قىلدىڭ يانا.

ئۇ ئاللا قانداق بىر ھالەتتە ئەجىپكە تىكىلىپ تۇرۇپ قاپتۇ.
يەنە بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

كەلگىنىڭدىن خەۋەر كەلدى مەن بىچارىگە،
يوق يۈرەك پارچىلانغان يۈز پارىگە.
ئارزۇنى سوزلىمەككە يوق مەندە كۈچ،
تېپىلماس سەۋرى - تاقەت مەندەك زارىگە.
نەچچە دەپتەر بولدى ھەسرەت ھىجران قىسسىسى،
نى ھەۋەستۇر بۇ مېنىڭدەك بىر ئاۋارىگە.

بۇ شېئىردىن كېيىن ھەسەن بەدرىدىن ئۇلارغا:
”ئىچكىرى كىرىڭلار، تاماق يەڭلار، ئەي ئوغلۇم، ئوتكەن
نوۋەت مەن قەستەن سېنىڭ ئارقاڭغا چۈشكىنىم يوق. ئوزەمنى
تۇتالماي، ھۇشۇمنى يوقىتىپ گاراڭ بولغان ھالدا ماڭغان يولۇمدىن
ئېزىپ مېڭىپتىمەن“ - دەپتۇ.

”سىز بىزگە بولغان دوستلۇغىڭىزنى نىمە بىلەن كورسەتمەكچە -
سىز؟ - دەپ سوراپتۇ ئەجىپ، - بەرگەن ئازغىنا تامىغىڭىزنى
دەسمايە قىلىپ، كەينىمىزگە كىرىپ، بىزنى شەرمەندە قىلماقچى
بولدىڭىز! بىز يەنە كىرىپ تامىغىڭىزنى شۇ شەرت بىلەن يەيمىزكى،
ئىككىنچى قېتىم كەينىمىزدىن چىقىپ تەكشۈرۈپ يۈرمەيسىز. ئەگەر

ئىزىمىزدىن ماڭسىڭىز، ئىككىنچى قېتىم بۇ يەرگە قەدەم باسمايمىز. بۇ شەھەردە خېلى كۈن تۇرمىز. چوڭ دادام شاھقا ئەرزىگۈدەك سوغات تاپقىمچە خېلى ۋاقىت ئوتۇدۇ. بىز شۇ ۋاقىت ئىچىدە يەنە كېلىمىز.

“مەرھەمەت، — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن، — ئىيتقىنىڭلاردەك بولسۇن!” ئۇ يەنە تاماق ئېلىپ كەپتۇ. “ئوزىڭىزمۇ ئولتۇرۇڭ!” — دەپتۇ ئەجىپ. ھەسەن بەدرىدىن خوش بولۇپ ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ، ھۆببۇل رۇمان يىيشكە باشلاپتۇ. ئۇ، تاماق يەپ تۇرۇپمۇ كوزنى ئەجىپتىن ئالماپتۇ. ئۇ، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئەجىپكە قىزىقسىنىپ قاراپ ئولتۇرۇپ تاماق يەپتۇ.

“سىز — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىنكى ئەجىپ، — مانغا قاراۋېرىپ چىشىغا تېگىۋاتسىز. مەن باشتىلا تولا قاراپ زېرىكتۈرمەسلىكىنى سىزگە شەرت قىلىپ قويغان ئىدىم. لېكىن يەنىلا ئوز بىلگىنىڭىزنى قىلىۋاتىسىز! مەنىدىن كوزۇڭىزنى ئۈزمەيۋاتىسىز!” بۇ سوزنى ئاڭلاپ ھەسەن بەدرىدىن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

مۇھەببەت سىرنى ساقلىدىم يۈرگىمدە،

گوھەرلەنى ساقلىغاندەك خەزىنەمدە.

خەزىنە سىرنى ھىچكىمگە پاش قىلماسمەن،

ئومۇر ئوتەر شۇ خىل ۋىسالغا يېتەلمەسمەن.

چىراي — ھوسنىڭگە يەنىمۇ قىلىپ بەندە،

بەندىلىكتە قىلدىڭ ئايىنى شەرمەندە.

مەن ئاي ئەمەسمەن، ئادەم، ئىنايەت قىل!

مۇرۇۋەت ئەيلە مانغا جەۋرىنى نىھايەت قىل!

ۋىسالنىڭ مانغا جەننەت، لەۋلىرىڭ كەۋسەر،

لېۋىك خىيالى دائىم تەشەببۇسنى كېسەر.

ھەسەن بەدرىدىن ئۇلارغا ھۇببۇل رۇمانىنى نوۋەتمە - نوۋەت يىگۈرۈپتۇ. ئاخىرى تۈگىتىپتۇ. ئۇلار قوزغىلىپتۇ. ئاپتۇۋىدا سۇ ئېلىپ كېلىپ، قوللىرىنى يۇيۇشۇپتۇ. ئۇستى - بېشىغا ئەترە چېچىپتۇ. ئۇلار ئىتتىك چىقىپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئەجىپ مومىسنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. مومىسى ئەجىپنى كورۇپ ئۇنىڭ پىشانىسىدىن سۇيۇپتۇ. ئوز ئوغلى ھەسەن بەدرىدىن توغرىسىدا ئۇزاق خىيالغا كېتىپتۇ ۋە خىيالدا شائىرنىڭ بۇ شېئىرىنى ئوقۇپتۇ:

مەن ئۇمىت قىلدىم ۋىسالىڭ، تەركى جان بولدى قىيىن،

ۋىسالىڭ مېھرىدە بولماق بەختلىك بولدى قىيىن.

يا ئۇمىدىم ئۇزىمىڭ، ياكى بەزمە تۇزىمىڭ،

بىلىدىم نا مېھرىبان، يا مېھرىبان؟ بولدى قىيىن.

“قەيەرگە باردىڭ قوزام؟” دەپ سوراپتۇ مومىسى ئەجىپتىن.

“دەمەشق شەھرىنىڭ بازار مەسچىدلىرىنى ئايلىنىدىم” -

دەپتۇ ئەجىپ. مومىسى بىر قاچىدا ھۇببۇل رۇمان ئېلىپ كەپتۇ.

“قېنى، سەنمۇ يېقىن كەل! غوجاڭ بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ

غزالان” - دەپتۇ ئەجىپنىڭ مومىسى قۇلغا. قۇل بىر چەتكە ئوتۇپ

ئولتۇرۇپ:

“قوسىغىم توق!” - دەپتۇ.

ئەجىپنىڭ قوسىغى بەكمۇ تويغان ئىكەن، شۇنداق بولسىمۇ،

مومىسنىڭ يۈزىنى قىلىپ بىر كاپام ئېلىپ: “بۇ ناھايىتى تەمسىز

ئىكەن؟” - دەپتۇ.

“مەن پىشۇرغان ھۇببۇل رۇمانىنى ياراتمايۋاتسەن. بۇنداق

تاماقنى ئېتىشىنى، - دەپتۇ مومىسى ئۇقتۇرۇپ، - مېنىڭدىن ۋە

سېنىڭ داداڭ ھەسەن بەدرىدىندىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدۇ. "بۇ ھۇبۇل رۇمان كوڭۇلى ئاينىقىدەك ناھايىتى تەمسىز بويىتۇ" — دەپتۇ ئەجىپ، — "بىز دەمەشقىتە بىر ئاشپەز تەييارلىغان ھۇبۇل رۇماندىن يىدۇق. ھۇبۇل رۇمان دەپ ئەنە شۇنى دېسە بولىدۇ. مومىسى غەزەپلىنىپ قۇلغا بۇرۇلۇپتۇ. ئاچچىقى بىلەن: "سەن بالامنى ئاشخانغا ئۈگىتىپ بۇزۇپسەن!" دەپتۇ ئۇ، بوغۇلۇپ قېقىلىپ. قۇل قورقۇپ، ئاشخانغا كىرگىنىدىن تېنىپتۇ. "بىز ئاشخاننىڭ يېنىدىنلا ئوتتۇق" — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

"بىز ئاشخانغا كىرىپ غىزالاندۇق، ئۇنىڭ ئەتكەن تامىقى سېنىڭكىدىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق. شىرىن ۋە لەززەتلىك" — دەپتۇ ئەجىپ. ئايال بېرىپ ۋەقەنى ۋەزىر شەمسىدىنكى ئېيتىپتۇ. ۋەزىر قۇلىنىڭ بۇ ئىشىغا ئاچچىقلىنىپتۇ، ئۇنى قىچقىرىپتۇ: "بالىنى نىمە ئۈچۈن ئاشخانغا ئېلىپ

يىگىرمە تۆتىنچى كېچە

كىردىڭ؟" — دەپ سوراپتۇ. قۇل قورققىنىدىن تاتىرىپ ئاستا: "ئاشخانغا ئېلىپ كىرىمدىم" — دەپ جاۋاب قىپتۇ.

"بىز كىردۇق، توپىغىچە ھۇبۇل رۇمان يىدۇق. ئاشپەز بىزگە ئابى ناۋاتمۇ تۇتتى" — دەپ ۋاقىراپتۇ ئەجىپ. ۋەزىر ئۇنىڭدىن

بەتتەر غەزەپلىنىپتۇ. قۇل ھامان تېنىپ تۇرىۋېرىپتۇ.
“ئەگەردە، — دەپتۇ ۋەزىر قۇلغا، — سوزۇڭ توغرا بولسا،
بۇ يەرگە كەل! خوجاڭنىڭ يېنىغا ئوتۇپ ئولتۇر. كوز ئالدىدا
تاماق يە!” قۇل ۋەزىر كورسەتكەن يەرگە ئوتۇپ ئولتۇرۇپ،
تاماقنى يىمەكچى بوپتۇ، بىراق، يىيەلمەپتۇ.

“مەن تۇنۇگۈندىن بېرى توقمەن!” — دەپتۇ ئۇ. ۋەزىر
ئاشخانىدا ئۇنىڭ تاماق يىگىنىنى بىلىپ، ئۇنىڭغا جازا بېرىشنى
بۇيرۇپتۇ. ئازاپلانغان قۇل:

“مېنى ئۇرماڭلار! مەن راستىنى ئېيتاي!” — دەپتۇ. ئۇرۇشتىن
توختاپتۇ.

قۇل: “بىز ئاشخانىنىڭ يېنىدىن ئوتۇپ كېتۋاتساق، ئاشپەز
ھۇببۇل رۇممان ناملىق تاماق ھازىرلاۋاتقان ئىكەن، بىزنى تەكلىپ
قىلىپ، ئالدىمىزغا شۇ تاماقتىن ئېلىپ كەلدى. ئۇنداق لەززەتلىك
تاماقنى مەن ئومرۇمدە يىمىگەن ئىدىم. ئۇ، بۇنىڭدىن بەك
تەملىك” — دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىڭ ئانىسى غەزەپلىنىپتۇ.

“ھازىر ئاشخانىغا بارسەن، — دەپتۇ ئۇ، — ئاشپەزنىڭ ھۇببۇل
رۇمماندىن بىر قاچا ئېلىپ، خوجايسىنىڭغا يىگۈزسەن. قايسى
شىرن ئىكەنلىگىنى ئۇ كىشىنىڭ ئوزى ئېيتسۇن.” “خوپ!” دەپتۇ
قۇل. ئايال ئۇنىڭغا قاچا بىلەن يېرىم تىللا پۇل بېرىپتۇ. قۇل
دۇكانغا قاراپ چېپىپتۇ. ئاشپەزنىڭ يېنىغا بېرىپ:

“ئويدىمۇ ھۇببۇل رۇممان قىلغان ئىكەن. بىز سىزنىڭ ئەتكەن
تامىغىڭىزنىڭ تەمىنىڭ ياخشىلىقى توغرىسىدا ئۇزاق تالاش-
تارتىش قىلدۇق. مانا بۇ يېرىم تىللاغا ھۇببۇل رۇممانىڭىزدىن
بىرنىڭ. لېكىن، ئېھتىيات قىلىپ، ياخشىراق قىلىپ بېرىڭ! بۇ

توغرىدا يېگەن كالتەكلەرنىڭ ئاغرىغى ھەممۇ بەدىنىدىن كەت-
 كىنى يوق!" دەپتۇ قۇل. "بۇنداق تاماقنى مەن ۋە مېنىڭ ئانامدىن
 باشقا ھېچكىممۇ قىلالمايتتى. بۇ قانداق گەپ؟ ئانام بولسا خېلى
 يىراقتا" — دەپ ئويلاپتۇ ھەسەن بەدىرىدىن. كېيىن ئۇ، قۇلنىڭ
 قولىدىن قاچا بىلەن پۇلنى ئېلىپ، ھۇبۇل رۇممان ئۇسۇپ بېرىپتۇ.
 كوپ ئۆتمەي، قۇل تاماقنى ئېلىپ يېتىپ كەپتۇ، ھەسەن
 بەدىرىدىننىڭ ئانىسى تاماقنى تېتىپ كورۇپتۇ. ئۇ، ناھايىتى ياخشى
 پىشۇرۇلغان. تەمى شىرىن، ئوزى لەززەتلىك. بۇنى كىم پىشۇر-
 غىنىنى بىلىپتۇ. ئاھ ئۇرۇپ ھۇشدىن كېتىپتۇ، يىقىلىپتۇ. ۋەزىر
 ئالدىراپ — تىنەپ دەرھال سۇ سېپىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن ئايال
 ھۇشىغا كېلىپ:

"ئەگەر مېنىڭ ئوغلۇم تىرىك بولسا، بۇنى ئەلۋەتتە شۇ ئەت-
 كەن. ئۇنىڭدىن باشقا كىشى بۇ خىل تاماقنى بىلمەيدۇ، بۇنداق
 پىشۇرالمىدۇ. چۈنكى، بۇنى بىرلا مەن بىلەتتىم. مەنمۇ بۇنى
 ئوغلۇمغا ئۈگەتكەن" — دەپتۇ. بۇ گەپنى ۋەزىر ئاڭلاپ خوش
 بولۇپ: "ئۇكامنىڭ ئوغلىنى كورىدىغان كۈنمۇ بار ئىكەن" دەپتۇ
 ئۇ ئوز — ئوزىگە. دەرھال ئۇ ئوزنىڭ قۇللىرىنى ئالدىغا قىچتۇ.
 رېپتۇ. "يىگىرمە كىشى بېرىپ ئاشخانىنى بۇزۇڭلار، ئاشپەزنىڭ
 ئاياق — قوللىرىنى باغلاپ بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىڭلار! لېكىن ئۇنىڭغا
 ئازار بەرمەڭلار!" دەپتۇ. قۇللار: "خوپ!" دېيىشىپتۇ. ۋەزىر
 ئاتلىنىپ دەمەشق ھاكىمىغا بېرىپ ۋەقەنى ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭغا مىسر
 شاھنىڭ قەغىزىنى كورسىتىپتۇ. ھاكىم قەغەزنى ئېلىپ كوزىگە
 سۇرتۇپتۇ:

"سىزنى ئاۋارە قىلغان كىشى قەيەردە؟" — دەپ سوراپتۇ

ھاكىم.

“ئۇ بىر ئاشخانىدا ئاشپەز: ۱” — دەپتۇ ۋەزىر شەھەردىن. ھاكىم دەھال ئۇنى ئېلىپ كېلىشكە كىشى ئەۋەتتى. ئۇلار بېرىپ قارىسا ئاشخانا بۇزۇلغان. ۋەزىرنىڭ قۇللىرى شۇ زامانلا دۇكاننى بۇزۇپ، ھەسەن بەدرىدىننى باغلاپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. ۋەزىرنى كۈتۈشۈپ تۇرۇپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئۆزىچە: “تاماقتىن بىرەر نەرسە چىقىپ قالدىمىكىن؟ يا باشقا ئىش بولدىمىكىن؟” دېگەن خيالغا كېتىپتۇ. ۋەزىر قايتىپ كەپتۇ. ئۇ، ئۆز چېدىرىغا كىرىپ ئاشپەزنى قىچقىرىپتۇ. ئۇنى سەللىسى بىلەن باغلىغان ھالدا ئېلىپ كىرىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن تاغىسىنىڭ ئالدىدا قاتتىق يىغلاپتۇ:

“ئەي خوجام، مېنىڭ گۇنايم نېمە؟” — دەپ سوراپتۇ.

“ھۇببۇل رۇماننى سەن پىشۇردۇڭمۇ؟” دەپتۇ ۋەزىر. “خوش، ئۇنىڭدا باشنى ئالغۇدەك بىرەر نەرسە تېپىلدىمۇ؟” بۇ ئەڭ يەڭگىل ۋە ئەڭ ياخشى قىساس “دەپتۇ ۋەزىر غەزەپ بىلەن.

“گۇنايمنى ئېيتىمامسىز؟” دەپ سورىسا، ۋەزىر “ھازىر” دەپ، توگىلىرىنى تەييارلاشقا قۇللىرىنى قىچقىرتىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننى ساندۇققا سېلىپ، توگىگە ئارتىپ يۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ. قۇللار بۇيرۇقنى ئورۇنداپتۇ، ئۇنى توگىگە يۈكلەپ يولغا چۈشۈپتۇ. كەچكىچە يول مېڭىپتۇ. كەچقۇرۇن بىر ئوتەڭگە كېلىپ قونۇپ، تاماق يېيىشىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىمۇ ساندۇقتىن چىقىرىپ، تاماق يىگۈزۈپتۇ. كېيىن يەنە ساندۇققا سېلىشىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن غوغا قىلىپ سوراپتۇ.

“مېنى نېمە گۇنا ئۈچۈن بۇنداق قىلىسىلەر؟”

“سېنىڭ قىلغان گۇنايىڭ شۇكى، ھۇببۇل رۇمانغا قارىمۇچىنى

ئاز قۇشۇپسەن!

“مېنىڭ بۇ گۇنايمغا شۇنداق قىلىش لازىمكىن؟”

“ھە... ئەلۋەتتە، بۇ ئاز، سېنى دارغا ئېسىش لازىم. ھەسەن بەدرىدىن جىم بوپتۇ. ئۇلار توگىلىرىگە يۈكلىرىنى ئارتىشىپ يولغا چۈشۈپتۇ. قەمىرى دىگەن جايغا يېتىپ بېرىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننى ساندۇقتىن چىقىرىشىپتۇ.

“ھۇبۇل رۇماننى راست سەن پىشۇردۇڭمۇ؟” دەپ سورايتۇ ۋەزىر.

“ھە...ئە، مەن!” — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ۋەزىرگە ھەسەن بەدرىدىن.

“يەنە باغلاڭلار!” — دەپتۇ ۋەزىر. بۇرۇنقىدەكلا باغلاپ يەنە ساندۇققا سېلىشىپتۇ. يولنى بېسىپ قاھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. ۋەزىر ھەسەن بەدرىدىننى ساندۇقتىن چىقىرىشقا بۇيرۇپتۇ. ياغاچچىنى قىچقىرىپ: “ياغاچتىن قورچاق ياسا!” — دەپ بۇيرۇپتۇ ۋەزىر ئۇنىڭغا.

“ئۇنى نىمە قىلىسىز؟” — دەپ سورايتۇ ھەسەن بەدرىدىن. “سېنى قورچاققا يوپۇشتۇرۇپ مىخلايمەن، شۇ ھالدا پۇتۇن قاھىرە شەھرىنى ئايلاندۇرىمەن” دەپتۇ ۋەزىر. “نىمە ئۈچۈن مېنى بۇنداق قىينايسىز؟” — دەپ سورايتۇ ھەسەن بەدرىدىن.

“ھۇبۇل رۇماننى قەلەمپۇرسىز پىشۇرغىنىڭ ئۈچۈن.” “دورا — دەرمىگى كەم بولغىنى ئۈچۈن شۇنداق قىلىش لازىمكىن؟ شۇنچە قىيىنغىنىڭىز، ھەركۈنى بىر ۋاقىت تاماق بەرگىنىڭىز يەتمەمدۇ؟” — دەپتۇ ئۇ.

”بىز ساڭا يەنە مۇشۇنداق ئىش قىلماسلىغىڭ ئۈچۈن، بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇغراق جازا بېرىشىمىز مۇمكىن!“ — دەپتۇ ۋەزىر.
— ئەرزىمىگەن بۇ ئىش ئۈچۈن ماڭا بەرگەن بۇ جازالىرىڭىز مېنى ھەددىدىن ئارتۇق قىيناش بولۇپ ھىساپلانمامدۇ؟ — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن.

”مەن ساڭا شۇنى يەنە بىر قېتىم ئېيتايكى، سېنى دارغا ئېشىش كېرەك“ دەپتۇ ۋەزىر شەمسىدىن. شۇ چاغدا ياغاچچى قورچاقنى پۈتكۈزۈپ ئېلىپ كەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ھەيران بوپتۇ. كەچ بوپتۇ. ۋەزىر قورچاقنى ساندۇققا ساپتۇ. ۋەزىر ھەسەن بەدرىدىننىڭ ئۇخلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ، ئۇخلاپتۇ. ۋەزىر ھەسەن بەدرىدىننى ساندۇققا سېلىپ، قىزنىڭ ئويىگە ئېلىپ كېلىپ، قىزى سىتتۇلھوسىنگە: ”نىكاھ ئاخشىمى ساڭا قوشۇلغان تاڭاڭنىڭ ئوغلىنى تېپىپ كەلدىم“ دەپتۇ ئۇ، ”ئورنىڭدىن تۇر! ئويىدىكى ساندۇقنى ئېچىپ مەن يازغان خاتىرىنى ئال! شۇنىڭغا قاراپ چورلىرىڭگە بۇيرۇق قىل! ئويىنى نىكاھ كېچىسىدىكىدەك جابدۇ. سۇن! كېيىن ئوزەڭمۇ نىكاھ كېچىسىدىكىدەك كىيىم كىيىپ، ئورۇن راستلا!“

قىز ئورنىدىن تۇرۇپ شامنى يېقىپ، دادىسىنىڭ خاتىرىسىگە قاراپ، ھەممە نەرسىنى ئوز جايىغا قويۇپتۇ. بۇ ئويىگە بۇرۇن كىرگەن كىشى بۇ يەرنىڭ شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى ئازراقمۇ ئوزگەر-مىگەنلىكىنى كورۇپ ھەيران قالغۇدەك ھالغا كەلتۈرۈپتۇ. ۋەزىرنىڭ قىزىمۇ خۇددى شۇ كېچىدىكى كىيىملىرىنى كىيىپ چىقىلىدىققا كىرىپ ئولتۇرۇپتۇ.

”تاڭاڭنىڭ ئوغلى ئالدىڭغا كىرسە، — دەپتۇ ۋەزىر، — مېنى

شۇنچە كۈتتۈرۈپ، تاشلاپ كېتىپ، قەيەرلەردە يۈردىڭىز؟ دىگەن. ئەركىلەپ سوزلىشىپ كورر. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن خەتنى كورسىتىد. "مىز."

ۋەزىر ساندۇقتىن ھەسەن بەدرىدىننى چىقىرىپتۇ. ئۇستىۋاشلىرىنى يېشىپ ئېلىپ، پەقەت كوڭلەكچان قويۇپتۇ. شۇنىڭدىمۇ ھەسەن بەدرىدىن ھىچ نەرسىنى سەزمەي ئۇخلاۋېرىپتۇ، كېيىن بىر يېنىغا ئاغدۇرۇلۇپ، كوزىنى ئېچىپ، ئوزىنى يورۇقچۇلۇقتا كورۇپتۇ. "قانداق مەس-ئەلەسلەرچە خىيال بۇ؟" دەپ ئويلاپتۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ھەسەن بەدرىدىن. ئىككىنچى ئىشكىكچە بېرىپتۇ. قارىسا، بۇ ئوي نىكاھ كېچىسىدىكى ئوينىڭ ئوزى. ئۇنىڭ كىيىملىرى، سەللىلىرى ئوزى قويغان ئورۇندا تۇرۇپتۇ. بۇنى كورۇپ گۇمانلىق. نىپتۇ. "چۈشۈمۇ، ئوڭۇممۇ؟" دىگەن خيالغا كەپتۇ. پىشانىسىدىن چىققان تەرنى ئېرتىپتۇ. يەنىمۇ ھەيران بۇپتۇ: "بۇ-ھىچ گۇمان-سىز شۇ ئوي. مەن ساندۇقتا ئەمەسمىدىم" ئۇ، شۇ ئوي بىلەن ئوز-ئوزىگە سوزلەپتۇ. سىتتۇلھوسىن قوزغىلىپ چىمىلدىقنىڭ بىر چېتىنى ئېچىپتۇ.

"كىرمەمسىز، قاچانغىچە كۈتۈپ ئولتۇرمىەن؟" دەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن بۇ ھالدىن ئەجەپلىنىپتۇ، كۈلۈپتۇ. "ھەقىقەتتە، بۇ، شىرىن بىرخىيال بولسا كېرەك" دەپ ئويلاپ، ھەر تۈرلۈك پىكىرلەرگە چۈشۈپتۇ. نىمە بولغىنىنى چۈشەنەلمەي ئەقلى چېچىلىپتۇ. سەللىلىرىنى، كىيىملىرىنى، پۇل خالىتىسىنى كورۇپ ھەيرانلىقى يەنە ئېشىپتۇ. شۇ چاغدا سىتتۇلھوسىن:

"مەن سىزنى ئاخشام كورگەندىكىدەك خوشال ئەمەس، ئەكسىچە خىياللارغا چومگەن ھالدا كورۇۋاتىمەن!" دەپتۇ.

ھەسەن بەدرىدىن كۈلۈپ:

“مېنىڭ سىزدىن ئايرىلغىنىمغا قانچە ۋاقىت بولدى؟” — دەپ سورايتۇ.

“ھېچقانچە ۋاقىت بولغىنى يوق، — دەپتۇ سىنتۇلھوسن، — نىمىدىن گۇمانسىراپ تۇرىسىز. نىمىشقا يېڭىلىشىسىز؟ ھازىرغىنا سىرتقا چىققان ئىدىڭىزغۇ؟” ھەسەن بەدرىدىن ئەجەپلىنىپ:

“توغرا ئېيتىسىز، مەن دەرىزە سىرتىدا تۇرۇپ چۈش كورسەم كېرەك. چۈشۈمدە دەمەشق دىگەن شەھەرگە باردىم. ئۇ يەردە ئون يىلدىن ئارتۇق ھايات كەچۈردۈم. ئاشپەزلىك قىلدىم. بىر كۈنى دولەت ئەرباپلىرىنىڭ بالىلىرىدىن بىر بالا كەلدى. ئۇنىڭ يېنىدا قۇلمۇ بار ئىدى” — دەپ بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى بىرمۇ-بىر سوزلەپ كېلىپ، قولى بىلەن پىشانىسىنى سىلاپ كورۇپتۇ. كۈچ بىلەن ئۇرۇلغان تاش تېگىپ يارغان ئىز بىلىنىپ تۇرغىدەك.

“ئەي مەلىكەم، بۇ، چۈش ئەمەس، ئوڭۇم. چۈنكى، ئۇ بالا تاش بىلەن ئۇرۇپ پىشانەمنى يارغان ئىدى. ئىزى ھىلىمۇ تۇرۇپتۇ. ھە، راست، بۇ ئوڭۇمدا بولغان ئىش. سىز بىلەن قوشۇلغان كېچە مەن دەمەشققە باردىم. كىيىملىرىم شۇ يەردە قالغان ئىدى. مەن ئاشپەزلىك قىلدىم” — بىر ئاز توختاپ يەنە سوزلەپتۇ. “مەن ھۈببۇل رۇممان ناملىق ئاش ئەتكەن ئىدىم. ئۇنىڭغا دورا-دەر-مەكتىن ئازراق سالغان ئىكەنمەن... بەلكى مەن دەرىزە سىرتىدا ئۇخلاپ قېلىپ، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى چۈشۈمدە كورۇۋاتقاندىمەن.”

“چۈشكىڭىزدە بۇلاردىن باشقا يەنە نىمىلەرنى كوردىڭىز؟” — دەپتۇ سىنتۇلھوسن.

“ئەگەر ئويغىنىپ قالمىغىنىمدا، — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن، —

ئۇلار مېنى ياغاچ قوچاققا مىخلاپ پۈتۈن قاهىرىنى سازايە قىلىپ ئايلاندۇرۇپ كەلمەكچى ئىدى. “نېمىشقا؟”

“ھىلىقى تاماقنىڭ دورا - دەرمىگى كەم بولغىنى ئۈچۈن، شۇڭا ئۇلار دۇكىنىمنى بۇزدى. ئەسۋاپلىرىمنى سۇندۇردى، ئۈزەمنى ساندۇققا سولدى. دارغا ئاسماقچىمۇ بولدى. قورچاقچىنى قىچقىد - رىپ ياغاچ قورچاق ياساشقا بۇيرۇدى. ھىلىمۇ ياخشى، بۇلارنىڭ ھەممىسى چۈشۈم ئىكەن” - دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن. سىتتۇلەوسىن كۈلۈپ ئېرىنىڭ كۆكرىگىگە بېشىنى قويۇپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئايالىنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ ئويلاپتۇ: “بۇ ۋەقە چۈشكۈم ئوخشىمايدۇ. ئوڭۇمغا تېخىمۇ ئوخشىمايدۇ...” ئۇ، بۇنىڭدا نېمە “سر” بارلىغىنى چۈشىنەلمەي، ھەيران بولۇپ، خىيال قىلىپ تۇرغاندا، بۇ ئىشلارنىڭ كېتىپ بېرىشىنى كۈزىتىپ تۇرغان ۋەزىر شەمسىدىن كىرىپ كەپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن ئەجەپلىنىپ:

“مانا بۇ كىشى، - دەپتۇ ئۇ ئايالغا “ھۇبۇل رۇمانغا قەلەمپۇر بىلەن قارىمۇچىنى ئاز ساپسەن، دەپ مېنى دارغا ئاسماقچى بولغان.”

“ئەي ئوغلۇم، سر ئېچىلدى. ھەقىقەت ئاشكارا بولدى. سەن ھەقىقەتەن ئۇكامنىڭ ئوغلى ئىكەنسەن. بۇنداق ئىشنى قىلىشىمدىن مەقسەت نىكاھ كېچىسى قىزىم بىلەن بىللە بولغانلىغىنى ئېنىقلاش ئىدى. ئەمدى گۇمانىم يېشىلدى. نىكاھ كېچىسى قىزىم بىلەن بىللە بولغان سەن ئىكەنسەن. سەن بۇ ئويلەرنى، ياتقان جايىدە - رىڭنى، سەللە - تونلىرىڭنى، ئوز قولۇڭ بىلەن يېزىلغان خەتنى، ھەممىسىنى تونۇدۇڭ، ئېنىقلاپ تەستىقلىدىڭ. مەن سېنى بۇرۇن كۆرمىگەن، تونۇمايتتىم. ئاناڭنىمۇ بەسىرىدىن بىللە ئېلىپ

كەلدىم” — دەپ ھەسەن بەدرىدىننى قۇچاقلاپ يىغلاشقا باشلاپتۇ، ھەسەن بەدرىدىنمۇ خوشلىغىدىن ئوزىنى تۇتالماي تاغىسىنى قۇچاقلىغىنىچە يىغلاپتۇ.

”بۇ ئىشلارنىڭ سەۋىيىسى، ئاتاڭ بىلەن مېنىڭ ئارامدا بولغان ماجرادۇر” — دەپتۇ، يەنە ۋەزىر ئۈكىسى بىلەن ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى ئەسلەپ. كېيىن ۋەزىر ئەجىپىنى چاقىرتىپتۇ. ”مانا مېنى تاش بىلەن ئۇرغان بالا” — دەپتۇ ھەسەن بەدرىدىن. ”بۇ سېنىڭ ئوز ئوغلۇڭ ئەجىپ” — دەپتۇ ۋەزىر تونۇشتۇرۇپ. ھەسەن بەدرىدىن بالىنى قۇچىغىغا ئېلىپ بۇشپىرنى ئوقۇپتۇ:

ھايات تارقاق ئىدى، توپلاش ئۇنى ئاندىن ئىدى مۇشكۈل.
مۇيەسسەر ئەيلىدى تەڭرىم مۇناجاتىم ئېيتىپ مەقبۇل.
يېتىپ كەلدى ئوغلۇ، پۇرقات سوزىنى تىلغا ئالمايمەن،
كوزۇمدىن ياش ئېقىپ ئەمدى ئىگىنىمنىمۇ قىلماس ھول.
ئەگەر مەن يىغلىسام زەۋقۇ — سۇيۇنۇشمىدىنلا يىغلايمەن،
مۇبادا يىغلىسام قاھ — قاھ ئۇرارمەن ئەمدى مەن مىڭ يول.

شۇ ئارىدا ئۇنىڭ ئانىسى كىرىپ كەپتۇ. ئۇ، بالىسىنىڭ بويىغا ئېسىلىپ تۇرۇپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

شۇم پەلەك قىيىناش ئۈچۈن ئاۋال قەسەمىيات ئەيلىدى.
ئەندى ئۇ ئىنساپقا كەلدى، ئازراق مېنى شات ئەيلىدى.
ئاجرىتىپ ئوغلۇمدىن ئاۋال قويدى پەرزەنت داغىغا،
ئاخىر كېلىپ كوڭلۈمدىكى داغلارنى بەربات ئەيلىدى.

ئانىسى كېيىن بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلەرنى ئوغلغا سوزلەپ بەردى. ھەسەن بەدرىدىنمۇ ئوز بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى باشتىن — ئاياق ئانىسىغا سوزلەپ بېرىپتۇ.

ۋەزىر شەمسىدىن ئىككى كۈندىن كېيىن، شاھ ھوزۇرغا بېرىپ تازىم قىلىپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ، شاھ خۇرسەن بولۇپ كورگەن. بىلگەنلىرىنى سوزلەشكە ئۈندەپتۇ. ۋەزىر شەمسىدىن كورگەن ۋە قەلەرنى سوزلەپ بېرىپتۇ. "ئىزلىگەنلىرىڭنى تېپىپ-سەن، زىيان-زەخمەتسىز ئېلىپ كەپسەن. مەن ئۇنى، ئەلۋەتتە، كورۇشۇم كېرەك، ئەتىلىككە دېۋانغا بىللە ئېلىپ كەل!" - دەپتۇ شاھ. "قۇللۇق، ئەتىلىككە ھوزۇرىڭىزغا ھازىر قىلاي!" - دەپتۇ ۋەزىر شەمسىدىن.

ئەتىسى ھەسەن بەدرىدىن تاغسى بىلەن شاھ ھوزۇرغا بېرىپتۇ. تازىم قىلىپ سالام بېرىپتۇ. شاھ ئۇنى ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىن تاغسىنىڭ يېنىغا ئوتۇپ ئولتۇرۇپتۇ. شاھ ئۇنىڭ ئىسمىنى سوراپتۇ. "كېمىنىڭىزنى بەسرلىك ھەسەن بەدرىدىن دەپ ئاتايدۇ" - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇنىڭ جاۋاۋى شاھقا غايەت ئورۇنلۇق كورۇنۇپتۇ. شاھ ئۇنىڭغا بىر مۇنچە سونالارنى بېرىپ سىناپ كورۇپتۇ.

"ھوسىنىڭ ئايرىم خۇسۇسىيەتلىرى نىمىلەرنى ئوز ئىچىگە ئالىدۇ؟" دەپتۇ شاھ.

"ھوسىن كوپ نەرسىلەرگە مۇناسىۋەتلىك ۋە كوپ تەرەپلىمە-لىكتۇر، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ھەسەن بەدرىدىن، - مەسلەن، كىشىنىڭ يۈزىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ھوسىن كىشىنىڭ يۈزىنىڭ يېقىملىق كورۇنۇشى، ئېتىنىڭ يۇمشاقلىقى، بۇرۇن پىچىمىنىڭ كېلە-شىملىكى، كوزىنىڭ جەزىبىدارلىقى، ئاغزىنىڭ كىچىكلىكى ۋە باشقا ئەزاغا مۇناسىپلىقى، تىلىنىڭ نازۇكلىقى، لېۋىنىڭ تاتلىقلىقىغا باغلىق تەرەپلىرى، مانا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى مەلۇم دەرىجىدىكى چىراي

بەلگىلىرىدۇر.

شاھ ھەسەن بەدرىدىنكە ئەدەبىيات ساھەسىدىن يەنە بىرنەچچە سوئال بېرىپتۇ. ھەسەن بەدرىدىننىڭ جاۋاپلىرى شاھقا ماقۇل بوپتۇ. شاھ بارىكالا ئېيتىپ، ئۇنى ئوز سارىيغا خىزمەتكە ئاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن جەپەر ۋەزىر ھىكايىسىنى تۈگىتىپتۇ. خەلىپە ھارۇن رەشىد بۇ ھىكايىگە قىزىقىپ قۇلنىڭ قېنىدىن كېچىپتۇ. بۇ ھىكايىنى خاتىرىگە ئېلىپ خەزىنىدە ساقلاشقا بۇيرۇپتۇ.

”شەھرىزاد بۇ ھىكايە ماشىنىچى، دوڭ، جوھۇد ۋە نىسارالار ھىكايىسىدىن قىزىق ئەمەس“ — دەپتۇ. شەھرىيار:

— ئۇ ھىكايە قانداق؟ — دەپ سوراپتۇ. قىز ھىكايىنى باشلاپتۇ.

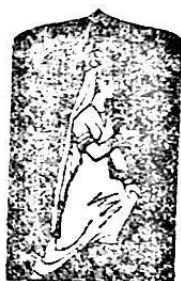
ماشىنىچى، دوكت، جوھۇد، عاشىپەر، ئىسارالارنىڭ ھىكايىلىرى

— ئەي بەختلىك شاھ،— دەپ شەھرىزاد باشلاپتۇ،— ئاڭلىشىمچە قەدىمقى زامانلاردا چىن شەھەرلىرىدىن بىرىدە بىر ماشىنىچى بولۇپ، ئۇ، شاڭخو- چاخچاقنى ناھايىتى ياخشى كوردىكەن، ئۇنىڭ بەختىگە يارىشا ھال- ئوقىتى ياخشىلىنىپ شات- خورام كۈن كەچۈرۈپتۇ. ئۇ، بەزىدە خوتۇنى بىلەن شەھەرنى ئارىلاپ كوڭۇل ئېچىش ئۈچۈن كوچىلارغا چىقىدىكەن، بازارلارنى كوردىكەن. ئۇ، بىر كۈنى شۇ ئادىتى بىلەن ئەتىگەن تۇرۇپ، خوتۇنىنى ئېلىپ تاماشىغا چىقىپتۇ. ئۇلار كۈن بويى تاماشا قىلىپ ئاخشى ئويىگە قايتىپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ بىر دوكنى ئۇچرىتىپتۇ. ئۇنىڭ كورۇنۇشى ھەرقانداق خاپىلىق تارتقان كىشىنى ئىختىيارسىز كۈلدۈرۈۋېتىدىكەن. ماشىنىچى خوتۇنى بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ، بىر دەم زاڭلىق قىلىپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار غەزەپلەنگەن كىشىلەرنىڭمۇ ئۇنىڭ بىلەن كوڭلىنى خوش قىلىۋاتقانلىغىنى كورۇپ، چاخچاقلىشىپ كوڭۇل كوتىرىش مەقسىدىدە دوكنى ئوز ئويلىرىگە تەكلىپ قىلىشىپتۇ. دوكت رازى بوپتۇ. ئۇلار بىلىلە مېڭىشىپتۇ. ماشىنىچى كېتىۋېتىپ بازاردىن نان، قورۇلغان بېلىق گوشى، لىمۇن ۋە باشقا تاتلىق- تۇرۇم نەرسىلەرنىمۇ ئاپتۇ. ئويىگە بېرىپ دوكنى تاماق جوزىسىغا تەكلىپ

قىپتۇ. بېلىقنى دوكنىڭ ئالدىغا ئېلىپ قويۇپتۇ. ھەممىلىرى ئولتۇرۇپ يېيىشكە باشلاپتۇ. ماشىنىچىنىڭ خوتۇنى چوڭ بىر پارچە بېلىق گوشىنى ئېلىپ دوكنىڭ ئاغزىغا ساپتۇ. قىزىقچىلىق قىلىپ ئۇنىڭ ئاغزىنى بىر قولى بىلەن بېكىتىپ تۇرۇپ؛ "سەن بۇنى چاينىماستىن بىراقلا يۇتمىساڭ ئاغزىڭنى قويۇپ بەرمەيمەن" — دەپتۇ. دوڭ ئۇنى چاينىماستىن بىراقلا يۇتۇپتۇ. بېلىقنىڭ چوڭ بىر قىلتىرىغى دوكنىڭ تامىغىغا بېرىپ قالدىلىپ قاپتۇ. ئارىدىن ئانچە كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي دوكنىڭ نەپەس ئېلىشى توختاپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

دوڭ ئولۇپتۇ. ماشىنىچى ھەيران ۋە سەرسان بوپتۇ. ماشىنىچىنىڭ خوتۇنى: "ئەمدى بولىدىغان ئىش بولدى. سۇسلۇق قىلىپ بۇنىڭ ئىشىنى ئەتىگە قويماستىن بۇگۈنلا تۈگىتىش كېرەك، چۈنكى ئوز ئىشىغا سۇسلۇق قىلىپ كەينىگە سۈرگەن كىشىلەر توغرىسىدا شائىر مانا مۇنداق

يىگىرمە بەشىنچى كېچە

دىگەن دەپتۇ:

كۈتمەسەڭ ئەتىدىن ياخشى ئۈمىت،
پەرىشان ئوتسەن كېچە ۋە كۈندۈز.
ئوتنى تەلۋىدەك تۇتمەن سەزمەي،
كۈرىپك قاقماستىن سانايىسەن يۇلتۇز.

فېنى بوشاتقىل كوڭلۇڭنى غەمدىن،
 نىمە ئۈچۈن مەھرۇمسەن شۇ ياخشى دەمدىن،
 بۈكۈنكى ئىشىڭنى قويسالڭ ئەتىگە،
 كوڭلۇڭ بوشامدۇ، تەشۋىش - ئەلەمدىن؟”

“قانداق قىلىمىز؟” — دەپتۇ ماشىنىچى خوتۇنغا قاراپ. “يىپەك رۇمالغا ئورايىمىز، — دەپتۇ خوتۇنى، — سەن كوتىرىسەن. مەن ئالدىڭدا ماڭمەن. ئەگەر بىرەرسى كورۇپ قېلىپ سورسا، ئوغلۇم كېسەل بولۇپ قالغان، ئانىسى بىلەن تىۋىپقا ئېلىپ كېتىۋاتىمىز” دەيسەن. “كوچىلار قاراڭغۇ، ھىچكىم سەزمەيدۇ”. ماشىنىچىغا بۇ پىكىر ماقۇل كەپتۇ. ئۇ، دوكنى چوڭ يىپەك رۇمالغا ئوراپتۇ، كوتۇرۇپ مېڭىۋېرىپتۇ. خوتۇنى ئۇنىڭ يېنىدا: “ۋاي بالام، قەيىرىڭ ئاغرىيدۇ؟ تىۋىپنىڭ دورىسى پايدا قىلىدىمۇ؟ نىمىشقا بارام بولىسەن” — دەپ كېتىۋېرىپتۇ. كورگەنلەر: “بالىسى كېسەل ئىكەن، تىۋىپقا كورسەتكىلى كېتىۋاتقان بولسا كېرەك” — دەپ ئويلدى. شىپ، تىۋىپقا تېزراق يېتىپ بېرىش ئۈچۈن يول بوشىتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار يولدا ئۇچرىغانلا كىشىدىن تىۋىپنىڭ ئويىنى سۇرۇشتۇرۇپتۇ. ئۇلاردىن بىرسى يېقىندىكى جوھۇد تىۋىپنىڭ ئويىنى كورسىتىپ قويۇپتۇ. ئۇلار بېرىپ ئىشىكنى تاقىلدىتىپتۇ. بىر قارا چورە چىقىپ ئىشىكنى ئېچىپتۇ. قارىسا كېسەل بالىنى كوتەرگەن ئەر - ئايال تۇرغىدەك:

“نىمە ئىشىكلار بار؟” — دەپ سوراپتۇ چورە. “تىۋىپقا كېسەل ئوغللىمىزنى كورسىتىش ئۈچۈن ئېلىپ كەلدۇق. مانا بۇ يېرىم تىللانى خوجايىنىڭغا بېرىپ، بىزنىڭ ئىلتىماسىمىزنى يەتكۈزسەڭ! بىز بۇ يەردە تۇرۇپ تۇرىمىز. تۇن قاراڭغۇ ئىكەن. تىۋىپنىڭ

ئوزى چۇشكەن بولسا، — دەپتۇ ئايال.

چورە خەۋەر قىلىش ئۈچۈن بالىخانغا چىقىپ كېتىپتۇ. ماشىنىمە چىنىڭ ئايالى ئېرىگە: "دوكنى ئىشىكىگە يولەپ قوي، بىز جېنىمىزنى قۇتۇلدۇرايلى!" — دەپتۇ. ماشىنىچى دوكنى ئىشىكىگە يولەپ قويۇپتۇ. ئەر — خوتۇن ئالدى — ئارقىسىغا قارىماي تىكىۋېد — تىپتۇ. چورە تىۋىپنىڭ ئالدىغا چىقىپ: "ئىشىك ئالدىدا ئاللا قانداقتۇ بىر ئەر — خوتۇن كېسەل بالىنى كوتۇرۇشۇپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار سىزگە مانا بۇ يېرىم تىللانى بەردى. توۋەنگە چۇشۇپ كېسەلنى كورۇپ دورا بېرىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىدۇ" — دەپتۇ. يېرىم تىللانى كورۇش بىلەن تىۋىپ خوش بولۇپ ئالدىراپ — تىنەپ پەسكە چۇشۇپتۇ. يول قاراڭغۇ ئىكەن. ئالدىراشلىقتا ئىشىكنى ئاچقان ئىكەن، دوك قاتتىق سوقۇلۇپ كېتىپتۇ، دوك قېقىلىپ يەرگە يىقىلىپتۇ. تىۋىپ تۇتۇپ قارىسا، ئۇ، ئولۇپ قالغان ئىكەن. "بۇ قانداق ھادىسە، — دەپ ۋاقىراپ تاشلاپتۇ تىۋىپ، — مەن كورمەي كېسەلگە تېگىپ كېتىپتەمەن. ئاران تۇرغان كېسەل ئولۇپ قاپتۇ" — تىۋىپ ھولۇقۇپ — ھومۇدەپ كەتكىنى ئۇچۇن نىمە قىلىشنى بىلمەي دوكنى كوتۇرۇپ ئويىگە ئېلىپ كىرىپتۇ. خوتۇنغا بولغان ۋەقەنى سوزلەپ بېرىپتۇ. "نىمىگە قاراپ تۇرسەن؟ ئەگەر بۇ ئولۇك تاڭ ئاتقىچە ئويىدە تۇرۇپ قالسا، مۇسۇلمانلار بۇ ھادىسىدىن خەۋەر تېپىپ قالغۇدەك بولسا، سەن بىلەن مېنىلا ھالاك قىلىپ قالماي، جوھۇد تۇخۇمنى قۇرۇتۇدۇ. بۇنى ئاپىرىپ ھەقەمىمىز مۇسۇلمان ئاشپەزنىڭ تېمىغا يولەپ قويايلى. ئۇ، خاننىڭ ئاشپىزى، ئۇ، ئويىگە ياغ — گوشلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. تولا چاغلاردا ئۇنىڭ بۇ نەرسىلىرىنى ئوغرى مۇشۇك، ئىت —

چاشقانلار ئوغرىلايدۇ. ئۇنىڭ ئوكزىسىدىن ئىت ئوكسىمىدۇ —
 دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، جوھۇد بىلەن خوتۇنى ئىككىسى دوكنى
 كوتۇرۇپ، تامدىن ھەقەمسايىسى بولغان ئاشپەز مۇسۇلماننىڭ
 ھويلىسىغا چۈشۈپتۇ. ئولۇكنى تامغا يولەپ قويۇپ، ئوزلىرى ئويلە-
 رىگە چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇلار تېخى ئويلىرىگە يېتىپ كەلگىچىلىك
 ۋاقىت ئوتىمىگەن ئىكەن. خوشنىسى ئىشىك ئېچىپ ھويلغا چىقىپتۇ.
 ئۇنىڭ قولىدا پانۇس بار ئىكەن. قاراپ ئاشخاننىڭ بۇرچىگىدە
 موكۇپ تۇرغان ئادەمگە كوزى چۈشۈپتۇ. "نەرسىلىرىمىزنى ئوغرد-
 لمىغىلى كەلگەن ئوغرى شۇ بولسا كېرەك" — دەپ ئويلاپتۇ. ئۇنىڭغا
 يېقىن بېرىپتۇ. "ھەي، — دەپتۇ ئۇ، ۋاقىراپ، — گوشلىرىمىزنى
 سەن ئوغرىلاپ تۈگەتكەن ئىكەنسىن. مەن ئۇنى مۇشۇك بىلەن
 ئىتتىن كورۇپ يۇرۇپتىمەن. كوچىلاردىكى ئىت — مۇشۇكلەرنى
 قويماي قىرىپ بىرمۇنچە گۇنانى ئۈستۈمگە ئارتىۋاپتىمەن. تامدىن
 يەنە چۈشەمسەن — يوق؟! " ئاندىن قولغا يوغان توخماقنى ئېلىپ
 دوكنىڭ ئالدىغا دېۋەيلەپ كەپتۇ. چەنلەپ تۇرۇپ توخماق
 بىلەن دوكنىڭ بېقىنىغا، كوكرىگىگە كېلىشتۈرۈپ ئۇرۇپتۇ. قارىسا
 دوك تىن تارتماپتۇ. يېقىن كېلىپ قارىسا، ئىككى موك بولۇپ
 ئولۇكتەك ياتقىدەك. ئۇ، ئوزىنىڭ بۇ ئىشىدىن ئوكۇنۇپتۇ: "نەمە
 نەس بېسىپ، بۇ كىشىنى ئۇرۇپ ئولتۇرۇپ قويدۇم. قولۇمنى
 ناھەق ئادەم قېنىغا بويدىم" — دەپتۇ — دە، يېقىن بېرىپ قارىسا
 ئۇ، دوك ئىكەن. "دوكلۇغۇڭ يەتمىگەندەك گوش — ياغلارنى
 ئوغرىلىغىنىڭ نىمىسى؟ شۇ ھالىڭغا ئوغرىلىق قىلغىچە كومىچىڭنى
 يىسەڭچۇ؟" — دەپ يانپېشىغا ئېلىپ كوتۇرۇپ ئويىدىن چىقىپتۇ.
 بازار بېشىغا ئېلىپ بېرىپ، بىر دالان يېنىدىكى دۇكانغا يولەپ

قويۇپتۇ. ئوزى ئويىگە قايتىپ كېتىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا دەللاللىق قىلىپ يۈرگەن بىر نىسارا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ، مەس ئىكەن. سەن- تۇرۇلۇپ، ئىغاڭلاپ دوكنىڭ يېنىغا كېلىپ قالغىنىنى ئوزىمۇ سەزمەي قاپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا بىر ئادەم مۇكەپچىپ قاراپ تۇر- غىدەك، مەس بولغىنى ئۇچۇن پۈتۈنلەي باشقا خىياللار بىلەن كېلىپ: "سەن تېخى مېنىڭ قالپىغىمنى ئوغرىلاپ قاچماقچىمۇ؟ بولمىسا نىمەگە قاراپ تۇرسەن؟" دەپ كېلىشتۈرۈپ بىر مۇش ئۇرغان ئىكەن، دوڭ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. نىسارا ۋاقىراپ كوچا ساچىسىنى قىچقىرىپتۇ. مەسلىكتە ئۇ، دوكنىڭ ئۈستىگە دومىلاپ چۈشۈپ، دوكنى بوغۇشقا باشلاپتۇ. كوچا تەكشۈرۈپ يۈرگەن كېچىلىك ساچى كېلىپ قارىسا، بىر كىشى يەنە بىر كىشىنىڭ ئۈستىگە مىنىپ تۇرۇپ ئۇرۇۋاتقان. "نىمە گەپ؟" دەپتۇ ساچى. "قالپىغىمنى ئېلىپ قاچماقچى بولغان ئىدى، تۇتۇۋالدىم" دەپتۇ نىسارا. "تۇر ئورنۇڭدىن!" دەپتۇ كوچا ساچىسى. نىسارا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ساچى يېقىن بېرىپ قاراپ كورسە دوڭ ئۈلۈك ياتقىدەك. "نىسارا، مۇسۇلماننى ئولتۇرۇپ قويدى!" دەپ ۋاقىراپتۇ كوچا ساچىسى، كېيىن ئۇ، نىسارانىڭ قولىنى قايرىپ باغلاپ ھاكىمنىڭ ئويىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. "مۇشنىڭ زەر- بىدىن ئۈلگەنمىدۇ؟" دەپ ھەيران بوپتۇ نىسارا، ئۇنىڭ كەيپى تارقىلىپتۇ. تۇرلۇك- تۈمەن خىياللارغا چوڭۇپ كېتىپتۇ. نىسارا تاڭ ئاتقىچە ھاكىمنىڭ ھوكىمىنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. ھاكىم كېلىپ ۋەقەنى ئاڭلاپ دەرھال جاللاتنى قىچقىرتىپتۇ. قاتلىنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇپتۇ. دار ھازىرلىنىپتۇ. نىسارا دار ئاستىدا ئېسىلىشقا تەييارلانغان ئىكەن. بىردىن ئالدىراپ- تىنەپ ئادەملەر توپىنى

يېرىپ تاشپەز چىقىپ: "ئۇنى ئاسماڭلار!" دەپ ۋاقىراپتۇ، كېيىن "دوكنى نىسارا ئەمەس، مەن ئولتۇرگەن" - دەپتۇ. "نىمىشقا ئولتۇردۇڭ؟" - دەپتۇ ھاكىم: "ئاخشام - دەپتۇ ئاشپەز، - مەن ھويلىغا چىقسام، ئۇ تامدىن چۈشۈپ نەرسىلىرىمنى ئوغرىلاۋاتقان ئىكەن. كوكرىگىگە بىرنى ئۇرغان ئىدىم، شۇ ئاندىلا تىن تارتماي ئولدى. ئۇنى كوتۇرۇپ بازار بېشىغا باردىم. ئۇ يەردە بىر دالان يېنىدىكى دۇكانغا يولەپ تۇرغۇزۇپ قويۇپ يانغان ئىدىم. مەن بىر مۇسۇلماننى ئوز قولۇم بىلەن ئولتۇرۇپ قويغۇنۇم يېتەر. مېنىڭ گۇنايم بىلەن يەنە بىر نىسارانى ئولۇمگە تۇتۇپ بېرىپ، ئۇنىڭ قېنىغا زامىن بولۇش مەن ئۈچۈن ئارتۇق گۇنا. قانىنى ئۇنىڭدىن ئەمەس، مېنىڭدىن ئېلىڭلار!" بۇ سوزدىن كېيىن ھاكىم نىسارانى بوشۇتۇشقا بۇيرۇپتۇ. جاللاتقا ئوز ئىقارارى بىلەن ئادەم ئولتۇرگەنلىكىنى بوينىغا ئالغان ئاشپەزنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇپتۇ. جاللات نىسارانىڭ بوينىدىن ئارغامچىنى ئېلىپ ئاشپەز - نىڭ بوينىغا ساپتۇ. جاللات ئۇنى دارنىڭ ئاستىغا ئېلىپ كېلىپ ئاسماقچى بولۇپ، ھاكىمنىڭ ئىشارىتىگە قاراپ تۇرۇپتۇ. شۇ ۋاقىتتا تىۋىپ جوھۇد ئادەملەر ئارىسىدىن: "ئۇنى ئاسماڭلار، ئاخشام ئۇنى مەن ئولتۇرگەن، - دەپ جار سېلىپ چىقىپ كەپتۇ، ۋەقە مانا مۇنداق بولغان دەپتۇ، - كەچقۇرۇن مەن ئويىدە ئولتۇرسام، بىر ئەر ۋە بىر ئايال ئىشكىنى چەكتى. ئۇلار شۇ دوڭ كېسەلنى ئېلىپ كەلگەن ئىكەن. چۆرە چىقىپ ئىشكىنى ئاچتى. ئۇلار چۆرىدىن ماڭا يېرىم تىللانى كىرگۈزۈپ بالىخاندىن چۈشۈپ كېسەلنى كورۇشۇمنى ئىلتىماس قىپتۇ. چۆرە چىقىپ ماڭا پۇلنى بەردى. ۋەقەنى بايان قىلدى. قاراڭغۇ ئىدى. مەن كېسەلنى

كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن پەسكە چۈشۈپ، ئىشكىنى ئېچىۋېتىپ كېسەلگە ئۇرۇنۇپ كەتتىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇ، ئىشكىنى ئاچقاندا پەلەمپەيگە يېقىلىپ چۈشۈپ تىن تارتىماي ئولدى. بىز ئەر-خوتۇن ئۇنى كۆتۈرۈپ ھەقەمسايمىزنىڭ ئوگزىسىگە ئېلىپ چىقتۇق. ئاشخانىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ تامغا يولەپ قويدۇق. ئۇ، بۇنى "ئوغرى" دەپ ئويلاپ، توخماق بىلەن ئۇرۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى مەن ئولتۇردۇم دەپ ئويلاپتۇ. ئوقۇشماستىن بىر مۇسۇلماننى ئولتۇرگىنىمۇ يېتەر، بىلىپ تۇرۇپ ناھەق يەنە بىرىنىڭ ئولتۇرۇلۇشىدەك بۇ يېڭى گۇنانى ئۈستۈمگە ئالالمايمەن. "ھاكىم جاللاتقا ئاشپەزنى ئازات قىلىشقا، ئۇنىڭ ئورنىغا جوھۇدىنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ. جاللات جوھۇدىنىڭ بويىغا ئاغام-چىنى سېلىپ ئاشپەزنى بوشتىپتۇ. ئۇنى دارغا ئېسىشقا ھازىرلانغان ئىكەن. بىردىن ئادەملەر ئارىسىدىن ماشىنىچى چىقىپ كەپتۇ: "جوھۇدىنى ئاسماڭلار! ئازات قىلىڭلار، دوكنى ئۇ ئەمەس، مەن ئولتۇرگەن،— دەپ ۋەقەنى سۆزلەشكە كىرىشىپتۇ،— تۈنۈگۈن خوتۇنۇم بىلەن تاماشاغا چىقىپ كەچ ئويىگە قايتىپ كېلىۋاتقان ئىدىم. كۆزۈم كۆچىدىكى دوكتقا چۈشتى. ئۇ، مەس ئىدى. ئۇنىڭ قولىدا چالغۇ ئەسۋاۋى بار ئىدى. مەن ئۇنى ئويىگە ئېلىپ باردىم. بېلىق ئالغان ئىدىم. داستىخانغا ئولتۇرۇشتۇق. بېلىقتىن تېتىدۇق. خوتۇنۇم چاخچاق قىلىپ بىر لوخما بېلىقنى ئۇنىڭ ئاغزىغا سالدى. دوكت ئۇنى يۇتقان ئىدى، تامىغىغا قىلىتىرىق تۇرۇپ قېلىپ، شۇ زاماتلا تىن تارتىماي ئولدى. بىز ئەر-خوتۇن ئۇنى كۆتۈرۈپ تۈپ جوھۇدىنىڭ ئويىگە ئېلىپ باردۇق. بىر خوتۇن چىقىپ ئىشك ئاچتى. مەن ئۇنىڭغا: "خوجايىنىڭغا ئېيت، بىر ئەر-ئايال

ئاغرىق بالىسىنى ئېلىپ كەپتۇ. شۇنى كورۇپ بېرىدىكەنەنەن —
 دىگەن. شۇنىڭدىن كېيىن خوجاينىغا دەپ يېرىم تىللا پۇلمۇ بەر-
 دىم. چورە خوجاينىغا خەۋەر قىلىش ئۈچۈن كىرىپ كەتتى. مەن
 دوكىنى ئىشىكىگە يولاپ قويۇپ قايتىپ كەتتىم. جوھۇد ئىشىكىنى
 ئېچىپ ئۇنى يىقىتتۇۋەتكەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ، ئۈزىچە: دوكىنى
 مەن يىقىتىپ ئولتۇرۇپ قويدۇم دەپ ئويلىغان. توغرىمۇ؟ — دەپ
 سورايتۇ ماشىنىچى جوھۇدتىن “توغرا!” — دەپتۇ جوھۇد جاۋاب
 بېرىپ.

هاكىم ماشىنىچىغا قاراپ، كېيىن جاللاتقا نەزەر ساپتۇ. ماشىنىچى
 ھاكىمغا: “جوھۇدنى ئازات قىلىڭ، ئۇنىڭ ئورنىغا مېنى ئېساڭ!” —
 دەپتۇ. ھاكىم يەنىمۇ ھەيران بوپتۇ: “بۇ ھەقىقەتتە، — دەپتۇ
 ھاكىم، — ئالەمگە داستان قىلىپ تارقاتقىدەك ۋەقە ئىكەن.” ھاكىم
 جاللاتقا: جوھۇدنى ئازات قىلىپ، ماشىنىچىنى ئېسىنى بۇيرۇپتۇ.
 جاللات: “باغلا، ئاس، ئۇنى ئاسما، بۇنى ئاس!” دىگەن بۇيرۇق-
 لاردىن بېزىپ تۇرغان ئىكەن. “بىرىنى ئاس، بىرىنى ئازات قىل —
 دىگەن قۇرۇق بۇيرۇقتىن باشقا ئىش يوق! دەپ تېرىكىپ كېلىپ
 توغرىلاپ تۇرۇپ ماشىنىچىنىڭ بويىنىغا ئاغامچىنى ساپتۇ. مەلۇم
 بولۇشىچە، دوک خاننىڭ قىزىقىچىسى ئىكەن. خان ئۇنىڭدىن
 ئايرىلمايدىكەن. دوک مەس بولۇپ قېلىپ شۇ ئاخشامدىن بېرى
 كورۇنمىگەن ئىكەن. ئىككىنچى كۈنى چۇش ۋاقتىدا خان ئۇنى
 سورايتۇ. ھازىرلا بىرىم دوكىنى ھاكىمغا ئولۇك ھالدا ئېلىپ
 كېلىشكىنىنى ئېيتىپتۇ. ھاكىمنىڭ قاتىلىنى ئېسىشقا بۇيرۇق قىل-
 غىنىنى، لېكىن قاتىلىنى ئېسىش ئالدىدا ئىككىنچى، ئۈچىنچى
 قاتىللارنىڭ پەيدا بولغىنىنى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى: “قاتىل ئۇ

ئەمەس، دوكنى مەن ئولتۇرگەن“ دەپ قانداق قىلىپ ئولتۇر-
 گەنلىگىنى سوزلىگەنلىگىنى بايان قىپتۇ. خان دەرھال دەرۋازىۋەننى
 قىچقىرتىپتۇ: “بار، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى مېنىڭ ئالدىغا ئېلىپ
 كەل!” دەپ بۇيرۇپتۇ. دەرۋازىۋەن بارسا ھاكىم ماشىنىچىنى ئېسىش
 ئالدىدا ئىكەن. “توختاڭلار!” دەپتۇ دەرۋازىۋەن. ھاكىمغا خاندە-
 نىڭ بۇيرۇغىنى يەتكۈزۈپتۇ. ئۇلارنى خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ
 كەپتۇ. ھاكىم خاننىڭ ئالدىدا تازىم قىلىپ تۇرۇپ ۋەقەنى سوز-
 لەپتۇ. خان بۇ ئاجايىپ ۋەقەگە ھەيران قىلىپ: “بۇنى ئالتۇن
 ھەل بىلەن يېزىش كېرەك— دەپتۇ، كېيىن ئۇ ئالدىدا ئولتۇرغان-
 لاردىن سورايتۇ،— سىلەر بۇنىڭدىن قىزىقراق ھىكايىنى ئاڭلا-
 غانمۇ؟” خاننىڭ خىتاب قىلىپ سورىغىنىنى كورۇپ نىسارا ئورنىدىن
 تۇرۇپ تازىم قىلىپ: “مەن،— دەپتۇ ئۇ،— بۇ يەرگە، سىزنىڭ
 قول ئاستىڭىزغا كېلىشتىن بۇرۇن كورگىنىمنى ئېيتىپ باقسام!”
 خان: “سوزلە!”— دەپتۇ.

نىسارانىڭ ھىكايىسى

“مېنىڭ كورگەنلىرىم دوكنىڭ ۋەقەسىدىن قىزىقراق، دەپ
 ئويلايمەن. مەن سىزنىڭ قول ئاستىڭىزغا كوپ مال بىلەن كەلگەن
 ئىدىم. ئوزەم قاھىرىلىكەمەن. شۇ يەردە تۇغۇلۇپ ئوسكەن يەرلىك
 كىشىلەردىنمەن. شۇ يەرنىڭ ئوزىدە تەربىيەلەنگەنمەن. ئاتام
 دەللال ئىدى. مەن بالاغەتكە يېتىپ ئادەملەر قاتارىغا قوشۇلغە-
 نىمىدىن كېيىن ئاتام ئولدى. ئۇنىڭ ئورنىنى بېسىپ مەنمۇ شۇ
 كەسپنى قىلدىم. بىر كۈنى بازاردىن ئولتۇراتتىم، ناھايىتى چىرايلىق
 بىر يىگىتكە كوزۇم چۈشتى. ئۇ، ناھايىتى ياخشى كىيىنگەن. مەن

كورۇپ سالام بەردىم. ھورمەت يۇزىسىدىن ئورنۇمدىن تۇردۇم. ئۇ يىگىت قوينىدىن ياغلىققا ئورالغان كۈنجۇت چىقىرىپ مەندىن: "بۇنىڭ بىر پاتىمىنىڭ باھاسى قانچە پۇل بولۇۋاتىدۇ" دەپ سورىدى. "يۈز تەڭگە!" دەپ جاۋاب بەردىم. "بولمىسا بۇنىڭغا خېرىدار تېپىپ بابۇن ناسىر كوچىسىدىكى جەۋۋالى سارىيىغا بار. مەن شۇ يەردە تۇرىمەن!" دىدى. ئۇ، ياغلىقتىكى كۈنجۇتنى ماڭا بېرىپ ئوزى كەتتى. كۈنجۇتنى ئالغۇچىلارغا كورسەتتىم. بىر يۈز يىگىرمە تەڭگىدىن سوزلەشتىم. توت ھامالى تېپىپ، ئۇ ئېيتقان جايغا باردىم. ئۇ، ساقلاپ تۇرغان ئىكەن. مېنى كورۇش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ ئامبارنى ئاچتى. كۈنجۇتنى تارتىتۇق، ئەللىك ئەردەپ چىقتى، پۇلى بەش مىڭ تەڭگە بولدى. يىگىت ماڭا سېتىپ بەرگەن بىر ئەردەپ كۈنجۇت ئۈچۈن ئون تەڭگىدىن پۇل بەرمەكچى بولدى. ئۇ: "پۇلنى كۈنجۇتنى ساتقان كىشىلەردىن ئوزەڭ يىغىۋال! ماڭا توت مىڭ بەش يۈز تەڭگىنى ئايرىپ ئېلىپ قوي! مەن باشقا ئىشلىرىمنى تۈگەتكەندىن كېيىن كېلىپ سەندىن پۇلنى ئالمەن" دىدى. "خوپ!" دەپ قولىغا سۇيىدۇم. ئويگە قايتتىم. مەن شۇ سودىدا ئالغۇچىدىن يىگىرمە تەڭگە، سانسۇقچىدىن ئون تەڭگىدىن يىغىپ بىر سائەتتە بىر مىڭ بەش يۈز تەڭگە پايدا ئالدىم. راسا بىر ئاي ئوتكەندە يىگىت كەلدى. پۇلنى سورىدى. مەن ئورنۇمدىن دەس تۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشتىم. پۇلنى ھازىرلاپ، ئۇنىڭ ئالدىغا قويدۇم: "ئەگەر ۋاقتىڭز يەتسە ماڭا بىر ئاز مېھمان بولۇپ ئويۇمگە قەدەم تەشرىپ قىلىشىڭز" — دىدىم. "ھازىر ۋاقتىم يوق! ئىشىم كوپ، بۇ پۇللار يەنە سېنىڭ قولۇڭدا تۇرۇپ تۇرسۇن! مەن لازىم بولغاندا كېلىپ

ئالمىن! دېدى. كېتىپ ئىككى ئاي غايىپ بولدى. مەن ھامان ئۇنىڭ كېلىشىنى كۈتتۈم. ئىككى ئاي بولدى دېگەندە، ئۇ شاھزا- دىلەردەك قىممەتلىك كىيىملەرنى كىيىپ، خۇددى شائىر:

كەلدى مېھماندەك يىگىت ھەر تەرەپ جەۋلان قىلىپ،
مەن تەرەپ قويدى قەدەم چىراي ئېچىپ، خەندان قىلىپ.
رەڭگى - رويى بويىغا بۇ كوئۇل بولدى ئەسىر،
دىلنى مەھكەم باغلىدى تۇرغان يېرىم بوستان قىلىپ.

دېگەندەك كۆزۈمگە كورۇندى. پۇلنى سورىدى. دەرھال ئالدىغا ئېلىپ قويدۇم. مېھمان بولۇشقا ئىلتىماس قىلدىم. پۇلنى يەنە ماڭا قايتۇرۇپ بەردى: "پۇلنى لازىم بولغاندا ئالمىن. ئىشلىرىم تېخى تۈگىگىنى يوق. ئىشىم تۈگىگەن ھامان دەرھال كېلىمەن" دەپ يەنە كەتتى. مەن ئۈز - ئۈزەمگە: "بۇ يىگىتنىڭ قولى ۋە كوڭلى ناھايىتىمۇ ئوچۇق كىشى ئىكەن. بۇ قېتىم كەلسە مەن چوقۇم ئۇنى مېھمان قىلاي، ياكى ھويلامغا تەكلىپ قىلىپ بىر زىياپەت قىلاي. چۈنكى مەن ئۇنىڭ پۇلنى ئىشلىتىپ كۆپ پايدا ئالدىم" دېدىم. بۇ نوۋەت ئۇ، يىل ئاخىرىدا يەنىمۇ قىممەتلىك كىيىملەرنى كىيگەن ھالدا كەلدى. ئۇ كېلىشكەن يىگىت بولۇپ، خۇددى ھازىرلا تۇغۇلغان ئايدەك ئىدى. ئۇ، شائىر ئېيتقاندەك:

ئاي ۋە كۈننى بىر كۈندە تېخى ھىچكىم كورمىگەن،
ھەر ئىككىسى قول تونۇشۇپ كۆك ئۈستىدە يۈرمىگەن.
ئەجەپلىنىپ ياقا تۇتۇپ تىكىلگەنچە قالدىم مەن،
تاڭ ئاتقىچە كۆز يۈمىدىم تەلمۈرۈپ بەك تالدىم مەن.
خىيالىمنى ئوغرىلىدى ھەر ئىككىسى شۇ كۈندە،

ئىككى كوزۇم گامى بۇندا، بەزى بولدى ئاغا بەندە.

كوركەم بولۇپ كورۇندى. كورگەن ھامان مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ قولىنى سۇيدۇم، ئۇنىڭغا ياخشىلىق تىلدىم. "پۇلىڭىزنى ئالمامسىز ياخشى يىگىت" دىدىم. "ئالدىراشنىڭ ھاجىتى يوق، — دىدى ئۇ، — مەن ئاۋال ئوزەمنىڭ ئىشلىرىنى تۈگىستەي، كېيىن ئالاي" دىدى. مەن ئويۇمگە تەكلىپ قىلدىم. "خوپ!" — دىدى ئۇ، كېيىن "مېنى پەقەت ئوز پۇلۇمدىن خىراجەت قىلىپ مېھمان قىلساڭ بارمەن" دىدى. مەن ئۇنىڭ پىكىرىنى قوبۇل قىلدىم. ئۇنى مېھمانخاناغا باشلاپ ئېلىپ كىردىم. ئۇنىڭغا لايىق تائام-لارنى تەييارلىدىم، بىللە تاماق يىدىم. بۇرۇن مەن سەزمىگەن ئىكەنمەن، قارىسام ئۇ، تاماقنى سول قولى بىلەن يىدى. تاماق يەپ بولدۇم. قولىغا سۇقۇيۇپ لوڭگە تۇتتۇم. كېيىن سوھبەتكە ئولتۇردۇم. "ھورمەتلىك مېھمان، — دىدىم مەن ئۇنىڭغا قاراپ، — تاماقنى چەپ قولىڭىزدا يىگىنىڭىز ئۈچۈن مەن بىر ئاز ئەجەپلەندىم. قولىڭىز ئاغرىمدۇ؟ ياكى باشقا سەۋەپ بارمۇ؟ ماڭا بىلدۈرۈشنى خالىسىڭىز ئېيتىپ بەرسىڭىز." يىگىت ئاھ ئۇرۇپ بۇ ئىككى مىسرا شېئىرنى ئوقۇدى:

دوستۇم، سوراپ يارامنى قەلب ئوتىنى ياندۇردۇڭ،

ئەسكە سېلىپ ئوتكەننى يېڭى غەمگە قالدۇردۇڭ.

كېيىن ئۇ، قولىنى يېڭىدىن چىقىرىپ كورسەتتى. قولى جەينىگىدىن كېسىلگەن ئىكەن. كورۇپ ھەيران بولدۇم. ئۇ: "ھەيران بولما! بۇنىڭمۇ بىر سەۋىيىسى بار. ئۇ ناھايىتىمۇ دەھشەتلىك" — دىدى. "خوش، بولمىسا ئاڭلايلى!" — دىدىم. "مەن باغداد-لىقمەن، — دەپ باشلىدى ئۇ سوزىنى، — ئاتام باغدادنىڭ ئاتاقلىق

كىشىلىرىدىن ئىدى. مەن سەيياھلار ۋە مىسىرلىقلاردىن مىسىرنىڭ تەربىيىنى كۆپ ئاڭلىغان ئىدىم. دىلىمدا بۇ شەھەرنى كۆرۈش ئارزۇسى پەيدا بولدى. ئاتام ئولگەندىن كېيىن خېلى كۆپ پۇل ۋە تۈرلۈك ماللاردىن ھازىرلاپ مەۋسىلغا كەلدىم. ئۇ يەردىن سىزنىڭ بۇ شەھرىڭىزگە كەلدىم. بۇ يەرگە ساق-سالامەت يېتىپ كەلگەنلىكىم ئۇچۇن خۇرسەن ئىدىم“ — دەپ بۇ شېئىرنى ئوقۇدى:

قۇددۇس گۈلىشىنى بۇلبۇلى ئىدىم، ئۈنىڭدىن ئاجىزىدىم،
مۇپتىلا بولدۇم ھەۋەسكە بۇندا كەلدىم مەن شۇ ئان.
مەن پەرىشتە ئىدىم، جەننەت ئىدى ئۇ جاي ماڭا،
ھەزرىتى ئادەمگە ئوخشاش جايىم بولدى بۇ جاھان.

* * *

تۇغما كورلار يىقىلمايدۇ ئويىمانغا،
ئوچۇق كوزلەر ئازگالارغا يىقىلار.
يول قويمىغاي بەزەن نادان نۇقسانغا،
بۇ خاتاغا گامى ئاقىل تىقىلار.
مۇشەققەتتىن ھەر قانداق ئىش تۇغۇلار،
خىيانەتكار بەزىدە دەۋر سۈرىدۇ.
چوڭ بايلىقلار تاپقان بولسا ئوغرىلار،
خىيانەتتىن ئەمەس بەختتىن كوردۇ.

شەھرىڭىزگە يېتىپ كېلىپ ماللىرىمنى خان سارىيىغا چۈشۈردۈم.
ئۇلارنى ئىچكىرى كىرگۈزدۈم. خىزمەتچىگە تاماق ئېلىپ كېلىشىنى
بۇيرۇدۇم. ئۇيۇقۇدىن تۇرۇپ تاماق يىدىم. كېيىن بەينەل قەسىرى
كۆچمىسىغا ماڭدىم. ئايلىنىپ كېلىپ ياتتىم. ئەتىگەن تۇرۇپ
ماللارنىڭ بىر قىسمىنى بازارغا ئېلىپ بېرىپ كورسىتىشكە نىيەت
قىلدىم. بىر ئاز مالنى خادەمگە كوتەرتىپ بازارغا ماڭدىم.

جارچىس بازىرىغا بەتتىم. ئۇ يەردە مېنى دەللاللار ياخشى كۈتۈۋالدى. مېلىمنى ئېلىپ بازارغا سالدى. لېكىن مالىنىڭ باھاسى ئۆز قىممىتىگە يەتمىدى. ئىچىم پۇشتى. شۇ چاغدا ماڭا دەللاللارنىڭ ئاقساقلى يولۇقتى: "ساڭا پايدىلىق بىر يول بار، ئۇ بولسىمۇ، — دىدى ئاقساقال كېيىمنى ئاڭلاپ بولۇپ، — ماللىرىڭنى باھاسىغا يەتكۈزۈپ پۇختا ھوججەت بىلەن سات. مەلۇم مۇددەت بەلگىلە. كېيىن ھەر پەيشەنبە، دۈيشەنبە كۈنلىرى نېسى يىغ. ھەر تەڭگىگە ئىككى ۋە ئۈنۈڭدىنمۇ ئارتۇقراق پايدا كورسەن. باشقا كۈنلىرى قاھىرە شەھرى ۋە ئۇنىڭ نىل دەرياسىنى تاماشا قىلىپ يۈرگىن". "بۇ ياخشى مەسلىھەت" — دىدىم. مەن دەللال بىلەن بىللە سارايغا قاراپ ماڭدىم. ماللارنى بازارغا ئېلىپ كەلدۇق. نېسىگە سېتىپ كېرەكلىك ھوججەتلەرنى ئېلىپ سارايغا ياندىم. بىرنەچچە كۈن شۇ يەردە تۇرۇپ قالدىم. ھەر كۈنى ئەلۋەتتە شاراپ ئىچەتتىم. قوي گوشىدىن تاماق قىلدۇرۇپ يەيتتىم، شەرۋەتلەرنى ئىچەتتىم. قىلىدىغان ئىشىم ھوججەتكە مۇۋاپىق ھەپتە ئىككى كۈن پۇل يىغىشتىن ئىبارەت ئىدى. بازارغا باردىم، بايلارنىڭ دۇكىنى ئالدىدا ئولتۇراتتىم. سەرراپ ۋە دەللاللار چۇش ۋاقتىدا پۇل ئېلىپ كېلەتتى. مەن پۇلنى ساناپ ئېلىپ خالتامغا سالاتتىم. سارايغا قايتىپ كېلەتتىم. كۈنلەردىن بىر كۈنى ھامامغا بېرىپ سارايغا قايتتىم. شاراپ بىلەن غىزا يەپ ئۇيقىغا ياتتىم. ئويغىنىپ توخۇ گوشى يىدىم. كېيىن زېرىكىپ بەدرىدىن بوستانى دەپ ئاتالغان تونۇش بىر باينىڭ دۇكىنىغا كىرىپ ئولتۇردۇم. ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ بازار قىزىغىچە سۆزلەشتىم. شۇ چاغدا بويى كېلىشكەن، چوڭ سۇپەت بىر خانىم يېتىپ كەلدى. بىردىنلا سالام

قىلدى. باي جاۋاپ قايتۇردى ۋە سوزلەشىپ كەتتى. ئۇنىڭ سوزلىرى ماڭا يېقىملىق تۇيۇلدى، مۇھەببىتى دىلىمغا ئورۇنلاشتى. ئۇ، زەرباپ كىيىملىك بولسا كورستىشنى سورىدى. بەدرىدىن مەندىن ئالغان ماللاردىن بىر كىيىملىك كورسەتتى. خانىمغا ئۇ يارىدى. بىر مىڭ ئىككى يۈز تەڭگىگە كېلىشتى. "مەن بۇنى ئېلىپ كېتىپ پۇلىنى ئويىدىن ئەۋەتىپ بېرەي" — دىدى خانىم. "ياق! — دىدى بەدرىدىن، — مانا مالنىڭ ئىگىسىمۇ شۇ يەردە، مەن پۇلىنى ئوز ۋاقتىدا تاپشۇرۇشۇم كېرەك." "ئىست ساڭا، — دىدى خانىم، — مەن ھەر قېتىم سەندىن مال ئالىمەن. باھاسىنى كوپ تالاشمايمەن. پۇلىنى دائىم ئوز ۋاقتىدا ئويىدىن ئەۋەتىپ تۇرىمەن. شۇنىڭغا قارىماي بۇ قېتىم ھەجەپ قىلىق قىلدىڭ؟" "توغرا! — دىدى دۇكاندار، — ئۇ باشقا ۋاقت ئىدى. مەن ھازىر مۇشۇ ئولتۇرغان خوجايىنغا پۇل تولۇشۇم كېرەك." "ئايال ئاچچىغى بىلەن كىيىملىكنى بەدرىدىننىڭ ئالدىغا تاشلىدى، رەنجىگەن بىر ئاھاڭدا: "سودىگەر-لەردىن ھېچقاچان كىشىنىڭ قەدرىنى بىلىدىغان ئادەم چىقمايدۇ. سىلەرگە ئادەم ئەمەس، پۇل كېرەك" — دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئارقىسىغا يېنىپ، ئاستا-ئاستا قەدەم تاشلىدى. ماڭا، مېنىڭ جېنىم ئۇنىڭ بىلەن بىللە كېتىۋاتقاندا تۇيۇلدى. ئورنۇمدىن تۇرۇپ: "ئادەمنى رەنجىتمەي بۇ تەرەپكە كېلىڭ" — دىدىم. "سىز ئۇچۇن قايتتىم" — دىدى ئۇ، قايرىلىپ كېلىپ. "ئوزىڭىز قانچىگە ئالغان ئىدىڭىز؟" — دىدىم بەدرىدىنگە. "بىر مىڭ بىر يۈز تەڭگىگە!" — دىدى ئۇ.

"ساڭا يەنە يۈز تەڭگە پايدا قوشۇلسۇن. ماڭا قەغەز، قەلەم بەر، مەن شۇ باھاغا تىل خەت يېزىپ بېرەي" — دىدىم. كىيىملىكنى

قولغا ئېلىپ بەدرىدىنكىگە تىل ھەت يېزىپ بەردىم. كىيىملىكى خانىمغا ئوز قولۇم بىلەن تەقدىم قىلىپ: "بۇنى ئېلىپ كېتىۋېرىڭ، بۇ مەندىن سىزگە ھەدىيە" — دېدىم. "قۇللۇق" دەپ مىننەتدارلىق بىلدۈردى ئايال. "بۇلا ئەمەس، يەنە بىر كىيىملىك بېرەي، پەقەت يۈزىڭىزنى بىرلا ئېچىپ كورسىتىڭ!" — دېدىم. ئۇ، يۈزىنى ئاچتى. تىلىم تۇتۇلدى، ئەقىلدىن ئازدىم. ئايال يۈزىنى يېپىپ، كىيىملىكىنى قولغا ئالدى. كېتىۋېتىپ: "قەدىرلىگىنىڭىز ئۈچۈن رەخمەت" دەپ يولغا چۈشتى. مەن دۇكاندا خېلى ئولتۇردۇم. ئۇنىڭ مۇھەببىتى قەلبىمنى ئىگەللىگەن ئىدى. مۇھەببەت ماڭا غالىپ كەلدى. سىرنى يوشۇرۇپ تۇرالىدىم. ئۇ خوتۇن توغرىسىدا مەن بەزى نەرسە-لەرنى سورىدىم. ئۇ چوڭ بىر ئەمىرنىڭ قىزى ئىكەن. ئاتىسىدىن ئۇنىڭغا ناھايىتى كوپ دۇنيا مىراس قالغان ئىكەن. باي بىلەن خەيرلىشىپ ساراياغا قاراپ ماڭدىم. خىزمەتچى تاماق ئېلىپ كىردى. لېكىن مەن ھامان ھىلىقى خوتۇن توغرىسىدا ئويلايتتىم. شۇڭا ھېچ نەرسە يىمەي ئۇخلاشقا ياتتىم. بىراق ئۇيغۇم كەلمىدى، تاڭ ئاتتى. كىيىمنى ياخشىلاپ ئوزگەرتىپ كىيىدىم. بىر ئاز ئىچىملىك ئىچىپ ئازراق تاماق يىدىم، يەنە شۇ دۇكانغا باردىم. سالاملىشىپ ئولتۇردۇم. ئانچە ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتمەي، ئۇ ئايال يەنە كەلدى. ئۇ، تۇنۇگۈنكىدىنمۇ ياخشىراق كىيىنگەن ئىدى. يېنىدا بىر چورە قىزمۇ بار ئىدى. ئۇ، باي بىلەن ئەمەس، مەن بىلەن سالاملاشتى. "بىر مىڭ ئىككى يۈز تەڭگىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ماڭا بىرەر كىشى قوشۇپ بېرەلمەمسىز؟" — دېدى ئۇ، ئۇنىڭ سوزلىرى تۇنۇ-گۈنكىدىن مۇلايىمراق، تاتلىغراق، يېقىملىغراق ئىدى. "نىمىشقا مۇنچە ئالدىرايسىز؟" — دېدىم مەن. ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن سوز-

لەشتىم. بىر ئىشارەت قىلغان ئىدىم. مەقسىدىمىنى چۈشىنىپ ئورنىدىن تۇردى، خۇدىكىسىردى. مېنىڭ كوكىلىم ئۇنىڭغا قاتتىق باغلانغان ئىدى. مەن ئۇنىڭ ئىزىدىن يۈرۈپ بازاردىن چىقتىم. خانىم مېنى يېنىغا قىچقىرىپ مۇنداق دېدى: "ئەي سۇيۇملۇگۇم، سىزنى مەنىمۇ ياخشى كۆرۈپ قالدىم. تۇنۇگۇندىن بېرى مەندە ئۇيۇقۇ يوق، ئارامۇ يوق. يېيىش - ئىچىشتىن قالدىم، پەقەت سىزنى ئويلايمەن" - دېدى. "سىزنى كۆرگەندىن بېرى، - دېدىم مەن، - كوزۇمنى يۇمغۇنۇم يوق. مېنىڭ قايغۇم سىزنىڭكىدىن ئارتۇق ئىكەنلىكىنى رەڭگى - رويۇمدىنمۇ بىلىشىڭىز كېرەك. ئەي سۇيۇملۇگۇم، سىزنىڭكىگە بارايلىمۇ ياكى بىزنىڭكىگە بارايلىمۇ؟" - دېدى. "مەن بۇ شەھەرگە مۇساپىرەمەن. سارايدىن باشقا بارار جايىم يوق، ئەگەر ئېغىر كەلسە سىزنىڭكىگە بارساق" - دېدىم مەن. ئايال: "ناھايىتى ياخشى!" - دېدى. دەرھال تۇرغان يېرىنى بايان قىلدى. "ئەتىگەنلىككە ئۇلاققا مېنىڭ مەشھۇر ئەلخەيبانىيە گوزىرىگە بېرىپ ئۇبۇل بەرىكەت نەقىپ ئويىنى سوراڭ، ئۇ كىشىنىڭ لەقىمى ئەبۇشەما، بۇنى بىلمەيدىغان كىشى يوق. مەن شۇ يەردە بولىمەن. لېكىن كېچىكمەسلىكىڭىزنى سورايمەن. مەن يولىڭىزغا قارايمەن!" دەپ كەتتى. مەن خوشلىغىمدىن شۇ كېچە سارايدا ئۇخلىيالمىدىم. بىر كېچە بىر يىلدەك تۇيۇلدى. تۇننى ئۇيۇقسىز ئاران ئوتكۈزدۈم. تاڭنىڭ ئاتقىنىغا ئىشەنمەيتتىم. ئەتىگەن تۇرۇپ يېڭى كىيىملەرنى كىيىدىم. بىر ياغلىقتا بەش يۈز تىللا پۇلنى چىگىپ سارايدىن چىقتىم. كارۋان ئىشىكىگە بېرىپ بىر خېچىرنى كىراغا ئېلىپ مىنىدىم. ئۇنىڭ ئىگىسىدىن ئەلخەيبانىيەگە ئاپىرىپ قويۇشنى ئوتۇندۇم. بىر دەمدە ئۇ مېنى ئەلمۇنكەرى دىگەن كوچا بېشىغا

ئېلىپ كەلدى ۋە "يېتىپ كەلدۇق" — دەپ شۇ يەردە توختىدى. مەن ئۇنىڭغا ئەبۇششەمالەقەملىك ئۈبۈل بەرىكەت دىگەن كىشىنىڭ ئويىنى سوراپ بىلىشنى ئىلتىماس قىلدىم. ئۇ سۇرۇشتۇرگىلى كەتتى. بىر ئازدىن كېيىن قايتىپ كېلىپ: "شۇ يەردە ئىكەن، چۈشۈك!" دېدى ماڭا. "سەنمۇ شۇ ئويگە بىللە بار، كورۇپ قوي! ئەتە ئەتىگەن خېچىرىنى ئېلىپ كەل!" دەپ ئۇنىڭغا توت تىللا ئالتۇن بەردىم. ئۇ، پۇلنى ئېلىپ كەتتى. مەن ئىشىكنى تاقىلدا تىتم. بويىغا يەتكەن ئىككى چىرايلىق قىز چىقىپ ئىشىكنى ئاچتى. "مەرھەمەت، — دىيىشىتى ئۇلار، — بىزنىڭ خانىمىمۇ سىزنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. سىزنىڭ تېزىرەك كېلىشىڭىزنى ئويلاپ كېچىچە ئۇخلىدىمىز." مەن يەتتە ئىشىكتىن ئوتۇپ، ئىچكىرى ھويلىغا كىردىم. ئوينىڭ چوڭ باققا قارىتىپ ئېچىلىدىغان قاتار دەرىزىلىرى ناھايىتىمۇ چىرايلىق ئىشلەنگەن، باغ ھەر تۈرلۈك مۇسلىرى، شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان سۇلىرى بىلەن كوڭۇلنى ئوزىگە جەلپ قىلغۇدەك دەرىجىدە كېلىشكەن ئىدى، تۈرلۈك رەڭدىكى قۇشلار تىنماي سايىراپ تۇراتتى. ئويلىرى سۇلتانى ئاھاكلىرى بىلەن ئاقارتىلغان. تاملىرى ئادەمنىڭ ئەكسى كورۇنىڭدەك قىلىپ پاقىرىتىلغان. ئويۇقلىرىغا بەكمۇ ئالاھىدە نەقىشلەر ئويۇلغان، ئۇنىڭغا ئالتۇن ھەل بېرىلگەن، ھەر تۈرلۈك خەتلەر يېزىلغان. يەرگە مەرەمەر تاشلار ياتقۇزۇلغان. ھويلا ئوتتۇرىسىغا كول ياسالغان، كولنىڭ توت بۇرجىگىگە ئالتۇندىن ياسالغان تۈرلۈك قۇشلار ۋە توت ئىلان ئور- نۇتۇلغان، ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىدىن چاچما سۇ ئېتىلىپ چىقىپ تۇرغان. ئويىدىكى ھەر تۈرلۈك يىپەك گىلەملەر كىشىنى ھەيران قالدۇرىدۇ، ئۇنى توقىغان سەنئەتكارلارغا كىشى ئىختىيارسىز ھالدا

”بارىكالا“ ئوقۇيدۇ. تېخى ئولتۇرغۇچىلىكىمۇ بولمىغان ئىدىم،
ئۇ، ئاي يۈزلۈك كىرىپ كەلدى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئۇ ناھايىتى ئاجايىپ چىرايلىق كىيىنگەن
ئىدى. مېنى كورۇش بىلەن بەكمۇ خوشال
بولدى. بىز قانداق كورۇشكىنىمىزنى سەزمەي
قالدۇق. ئۇ ماڭا تىكىلىپ: ”مېنىڭ ئويۇمىگە

يىگىرمە ئالتىنچى

كېچە

كەلگىنىڭىز راستمۇ؟“ — دەيتتى. مەن بولسام
بۇ كورۇشۇشكە ئىشەنمەيتتىم: ”سىزنىڭ
قۇلىڭىز مەن“ — دىدىم ئۇنىڭغا. ئۇ ماڭا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ،
كەلگىنىمگە ھەشقاللا ئېيتتى: ”سىزگە يېتىشىدىغان كۈنمۇ بار
ئىكەن. سىزنى كورگۈنۈمدىن بېرى كوزۇمدە ئۇيقۇ يوق.“ مەن
ئۇ ياتقىنىمدىن بېشىمنى توۋەن سېلىپ تۇردۇم. دەرھال داستىخان
سېلىپ ئەڭ لەززەتلىك تاماقلارنى ئېلىپ كەلدى. گوش، ھەسەل
بىلەن ئىشلەنگەن ئالاھىدە تائاملار، توخۇلار ئىچىگە سېلىنىپ
پىشۇرۇلغان تۇرلۇك — تۈمەن خىلدىكى يىمەكلىكلەر بار ئىدى. بىللە
يېيىشتۇق. داستىخان يىغلىدى. قول يۇيۇش ئۇچۇن سۇ ئېلىپ
كېلىندى. قولۇمنى يۇدۇم، كېيىن يۈزلىرىمگە ئىپپار سۈيى قوشۇلغان
گۈل سۈيىنى سەپتى. سوھبەتلىشىپ ئولتۇردۇق. ئايال بۇ شېئىرنى
ئوقىدى:

تەشرىپ ئەيلىگەن چېغىڭدا كۈتمىگىم لازىم بولۇر،
 چۈنكى بۇ كوز گەۋھىرىم يولۇڭغا پايەندازىم بولۇر.
 يەتكۈزۈپ بېشىم پەلەكنىڭ ئۈستىگە گۈل تاجىدەك
 قويسا بوشلۇق ئۈستىگە شەۋقىم سەر ئەپرازىم بولۇر.
 مال - دۇنيا توھپە قىلماققا يەتكەي ھال - قۇدرىتىم.
 جاننى تۇتسام سەن قوبۇل ئەتسەڭ ساڭا تازىم بولۇر.
 بەزمە ۋەسىلىگە مۇغەنى بولمىغىم لازىم ئەمەس،
 يىغىدىن ئەۋجىم قولۇمدا ھاسىدىن سازىم بولۇر.

ئو، ماڭا ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى شىكايەت قىلىپ بەردى.
 مەنمۇ ئۇنىڭغا ئوز ۋەقەلىرىمنى سوزلىدىم. ئۇنىڭ مۇھەببىتى مېنى
 تامامەن ئوزىگە تارتتى. پۇل مېنىڭ نەزىرىمدە ھىچ نىمىگە ئەرزىد.
 مەيىتى. بىز ئويناشتۇق، كۈلۈشتۇق. كەچ بولدى، قىزلار ئىچىملىك
 ئېلىپ كېلىشتى. يېرىم كېچىگىچە ئىچىشتۇق. كېيىن بىللە ئۇخلىدۇق.
 ئەتىگەن ئورنىمىدىن تۇردۇم. ئومرۇمدە بۇنداق كېچىنى بىرىنچى
 كورۇشۇم ئىدى. پۇل چىكىلگەن ياغلىقنى ئورۇننىڭ تېگىگە
 قويدۇم. ئۇنىڭ بىلەن خەيرلىشىپ كوچىغا چىقتىم. ماڭدىم. ئۇ:
 "مۇبارەك يۈزىڭنى قاچان كورمەن" - دەپ يىغلىدى. "كەچ -
 قۇرۇن كېلىمەن" - دېدىم. سىرتتا خېچىرچى مېنى كۈتۈپ تۇرغان
 ئىكەن. مېنى سارايفغا كەلدىم. سارايف دەروازىسىدا خېچىردىن
 چۈشۈپ يېرىم تىللا كىراكەشكە بەردىم. كۈن پېتىش ئالدىدا كېلىشە -
 نى بۇيرۇدۇم. ئۇ: "خوپ" دېدى. سارايفغا كىرىپ ناشتا قىلىپ
 نېسى يىققىلى كەتتىم. كوپ ئۆتمەي سارايفقا قايتتىم. گوش، شىرنە -
 لىكلەر ئالدىم. كۈن پاتقىچە ئوز ئىشىم بىلەن بولدۇم. كۈن پاتقان -
 دىن كېيىن ھامالىنى قىچقىردىم. ئالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى
 سېۋەتكە سېلىپ ھامالغا بەردىم، ئۇنىڭ ھەققىنى بەردىم. ئايالنىڭ

ئويىنى نىشانلاپ ماڭىدىم. خېچىر بىلەن ناھايىتى تېزلا ئويىگە باردىم. ئىچكىرى كىردىم. ھەممە ياق سۇپۇرۇلگەن، سۇ سېپىپ تازىلانغان. شامالار يېقىلغان. ئاياقلار ھازىرلانغان. مەن كىرىش بىلەن سۇيۇملۇڭۇم بويۇمغا ئېسىلدى ۋە بۇ ئىككى مىسرا شېئىرنى ئوقىدى:

تىرىكلىك سەنسىز ماڭا بولدى دىشۋار،
بولدۇم مەن شاراپتەك ۋەسلىگە خۇمار.

“مەن بەك سېغىندىم” — دېدى ئۇ، ئاغرىنغان ئاۋازدا. داستىخان سېلىندى. ھوزۇرلىنىپ تويغىچە تاماق يېدۇق. قىزلار داستىخاننى يىغىپ، بىزگە ئىچىملىك ئېلىپ كەلدى. يېرىم كېچىگىچە ئولتۇرۇشۇپ ئىچىشتۇق. كېيىن ياتاققا كىردۇق. تاڭ ئاتقىچە بىللە ياتتۇق. ئەتىگەن تۇرۇپ ياغلىققا چىكىلگەن ئەللىك تىللا پۇلىنى بەردىم. خەيرلىشىپ چىقىپ كەتتىم. تاشقىرىدا خېچىرچى تۇرغان ئىكەن، خېچىرنى مىنىپ سارايغا قايتىپ كەلدىم. بىر ئاز ئۇخلايدىم. كېيىن تاماق ھازىرلاشقا كىرىشتىم. تۇرلۇك مېغىزلار، شىرنىلىكلەر، تاماققا ئوخشاش قۇۋۋەتلىك ھەر تۇرلۇك مېۋىلەر ھازىرلىدىم. ھام-مالدىن ئۇلارنى ئەۋەتتىم. ئويىگە كىرىپ ئەللىك تىللا پۇلىنى ئېلىپ ياغلىققا چىكىدىم. كۈندىكىدەك خېچىرغا مىنىپ ماڭدىم. ئىچكىرى كىردىم، سالاملاشتۇق. ئىچىشتۇق، يېيىشتۇق، تاڭ ئاتقىچە بىللە بولۇشتۇق. سەھەر تۇردۇم، ئەللىك تىللا بىلەن ياغلىقنى قويۇپ سارايغا ماڭدىم. شۇ يوسۇندا بىر قانچە ۋاقىت ئوتتى. پۇلۇم تۈگىدى. ئەقەلى بىر تىللادەك نەرسە قالمىدى. شۇ كېچە ئۇخلىماي تاڭ ئاتقۇزدۇم. “تازغان ئىكەنمەن” دېدىم، قىلغان ئىشىمغا پۇشايىمان قىلدىم. خاتىرەمگە توۋەندىكى شېئىر كەلدى:

سەۋرەم ئاز ھەر كۈنى ئىشقىم ئارتۇق،
 يانچۇغۇم بوش، دىلىم مۇڭغا لىق تولغان.
 پۇلسىز ئاشقىنىڭ ئېتىۋارى يوق.
 قۇرۇق سوز قۇلاققا مۇشتەك ئۇرۇلغان.

* * *

كەمبەغەللىك كىشىنىڭ زەۋق نۇرىنى سۇندۇرار،
 كۈن پاتقاندا ئۇنىڭ نۇرى خىرەلىشىپ كەتكەندەك.
 كەمبەغەللىك كىشىنى مۇشەققەتكە كوندۇرەر،
 ئارزۇلارنى قانچە يازسا تولماس كوڭۇل دەپتەردەك.

كورۇنمىسە پېقىر ئادەم ھىچكىم ئۇنى يوقلىماس،
 خايى بولسۇن ئۇ يا يوق، ھىچكىمنىڭمۇ ئىشى يوق.
 خالى يەردە يىغلار ئۇ، "ئاھ" تارتار ھەر نەپەس،
 قېرىنداشمۇ يات ئاغا، كويۇنسىڭۇچى كىشى يوق.

سارايدىن چىقتىم، بەينەل قەسرەين كوچىسىغا قاراپ ماڭدىم.
 زۇۋەيىلا دەرۋازىسىغا يەتتىم. ناھايىتى كوپ ئادەم توپلىنىپ
 تۇرۇپتۇ. ئادەملەرنىڭ كويلىگىدىن دەرۋازىنىڭ يولى توسۇلۇپ
 قالغان. يېنىمدا ئوبدانغنا كىيىنگەن بىر سپاھ كىشى تۇراتتى.
 ئىختىيارسىز ئۇنىڭغا چاپلىشىپ قالدىم. قولۇم ئىختىيارسىز ئۇنىڭ
 يانچۇغىغا چۈشتى. يانچۇغىدا يۇلدان، ئۇنىڭدا ئازغنا تىللا بار.
 لىغى سېزىلدى. دەرھال قولۇمنى تارتتىم. شۇ ھامان ئۇ كىشى سەز-
 دى. يانچۇغىنىڭ يەڭگىللىكىنى بىلىپ، قولىنى سالىدى. يانچۇغى
 قۇرۇق، ھىچ نەرسە يوق ئىدى. ئۇ، ماڭا تىكىلدى. ئۇ كىشى
 قولدىكى تايىغى بىلەن بېشىغا ئۇردى. يەرگە يىقىلدىم. بەزى
 ئادەملەر قارىشىپ قېلىشتى. كىمدۇر بىرسى: "ئادەم شۇنچە كوپ

تۇرسا، پۇتىنى قويغىدەك يەر يوقلىقىنى ئورۇپ تۇرۇپ بىر گۇناسىز كىشىنى ئۇرۇپ ئولتۇرمەكچىمۇ سەن؟“ دەپ ۋاقىراپ سىپاھ كىشىنى ئەيىپلەشتى. ئۇ: “ساقچى، بۇ لەنتى ئوغرى ئىكەن! يېنىمدىن پۇلۇمنى ئوغرىلىدى!” دەپ غوغا كوتەردى. ھۇشۇمغا كەلدىم. بەزىلەر: “بۇ چىرايلىق يىگىت ھىچ نىمەگىنى ئالغىنى يوق” دىسە، يەنە بەزىلەر: “ئالدى” دېيىشتى. گەپ-سوز ئۇلغايدى. ئادەملەر مېنى ئۇ سىپاھنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇشقا ئۇرۇناتتى. بىردىن دەرۋازا يېنىغا ھاكىم ۋە مىڭ بېگىلەر كېلىپ قالدى. مەن بىلەن ئۇ، سىپاھنىڭ يېنىغا ئادەملەر توپلىشىپ قالغىنىنى كورۇپ قېلىشتى. بىزگە يېقىنلاپ كەلدى. “نىمە گەپ؟” — دىدى ھاكىم، “ھورمەتلىك ھاكىم، — دىدى سىپاھ، — بۇ ئوغرى ئىكەن. ئادەمنىڭ جىقلىغىدىن پايدىلىنىپ، مېنىڭ يېنىمغا سېلىپ قويغان پۇلدىنمىنى يىگىرمە تىللا بىلەن ئوغرىلىدى.” “يېنىڭدا يەنە باشقا كىشى بارمىدى؟” — دىدى ھاكىم. “يوق!” — دىدى سىپاھ. ھاكىم مىڭ بېگىگە مېنى ئاقتۇرۇشنى بۇيرىدى. كىيىملىرىمنى يەشتى. پۇلدىن كوينىمىم گىم ئىچىدىن چىقتى. پۇلدىننى ھاكىمغا بەردى. ھاكىم پۇلدىننى ئېچىپ ئىچىدىكى تىللانى ساندى. يىگىرمە تىللا بار ئىكەن. سىپاھنىڭ سوزىنىڭ توغرىلىقى ئىسپاتلاندى. ھاكىم غەزەپلىنىپ لەشكەر-لىرىنى قىچقىردى. ئۇلار مېنى ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى. “توغرىسىنى ئېيت، ئەي يىگىت! — دىدى ھاكىم غەزەپ بىلەن ماڭا قاراپ، — پۇلدىننى ئالغىنىڭ راستمۇ؟!” مەن بېشىمنى توۋەن سېلىپ ئوز-ئوزەمگە دەيتتىم: “ئالدىم دىسەم، پۇلدىن قويىنۇمدىن چىقتى. ئالدىم دىسەم ئازاپلايدۇ، — دەپ ئويلاپ، بېشىمنى كوتۈرەلمەي — ئالدىم” — دىدىم. ھاكىم بۇ سوزنى ئاڭلاپ

پىكىرگە چومدى. ئۈچ-توت كىشىنى قىچقىردى، ئۇلار گۇۋا بولدى. ھاكىم جاللاتقا بۇيرۇق قىلدى. جاللات ئوڭ قولۇمنى كەستى. سپاھنىڭ كوڭلى تىنچىدى. ھاكىم ئوز يولىغا كەتتى. ئادەملەر چورەمنى ئوراپ ئالغان ئىدى. ماڭا بىر ئاياقتا شاراپ تۇتتى. سپاھ پۇلدانى ماڭا بەردى: "ياخشى يىگىت كورۇنسىەن، ھەر قانچە پۇلدىن قىسلساڭمۇ، ئوغرىلىق قىلماسلىغىڭ كېرەك ئىدى" — دىدى. مەن بۇ شېئىرنى ئوقۇدۇم:

دوستلار، ئوغرى ئەمەسمەن ۋە يا يانچۇقچى،
 مەنمۇ خىيالىمنى ئوغرىلاتقانمەن...
 زاماننىڭ كۈلپىتى مېنىمۇ باستى،
 سىز ئۆتكەن يول بىلەن مەنمۇ ماڭغانمەن.
 غەمكىنلىك، ۋەسۋەسە، نامراتلىق ئېشىپ —
 يېڭىلدىم، تەڭرىنىڭ قىلغان قەھرى بۇ.
 بۇ ئوق بېشىمدىن ئۇچۇردى تاجىمنى،
 ئېلىپ كەتتى، قالدى ماڭا غەم — قايغۇ!

كېيىن ئۇ، ئوز يولىغا كەتتى. قولۇمغا لاتا ئورالغان ھالدا مەنمۇ يولغا چۈشتۇم. ئەھۋالىم ئوزگەرگەن، رەڭگىم سارغايغان، كەيپىم قاچقان، شۇ ھالدا ئايالنىڭ ئويىگە بېرىپ ئوزەمنى ئورۇنغا تاشلىدىم. مېنى بۇ ئەھۋالدا كورۇپ ئايال ھەيران قالدى.
 "نېمە بولدى، نەرىڭىز ئاغرىيدۇ. نېمە مۇنچە پەرىشانسىز؟"
 دىدى ئۇ ماڭا. "مىجەزىم يوق، بېشىم ئاغرىيدۇ. مېنى تولا سوزگە قىستىماڭ" — دىدىم مەن. ئۇ خاپا بولدى، بارام بولۇپ تەمتىرەپ كەتتى. "دىلىمنى ئورتىمەڭ — دىدى ئۇ — ئولتۇرۇپ سوزلەڭ، قارىسام بۇرۇنقى ئەپتىڭىز يوق. بۇگۈن سىزگە نېمە بولدى؟"

“قويۇڭ، سورماڭ!” — دېدىم. ئۇ، يىغلىدى: “ئەمدى مېنىڭدىن كۆڭلىڭىز سوۋۇپ قالغان ئوخشايدۇ، — دېدى، — بىلىپ سوزلەۋاتىمەن. سىز تامامەن ئوزگۈرۈپ قالغاندەك تۇرسىز!” مەن گەپ قىلمىدىم. ئۇ، مەن بىلەن سوزلىشىشنى ئىستەيتتى. كەچ بولدى، تاماق ئېلىپ كېلىشتى. “مەن چەپ قول بىلەن يېسەم بىلىپ قالمىسۇن” دەپ تاماقنى يېمەي قايتۇردۇم. “ئېيتىڭ! — دېدى ئۇ، — بۈگۈن سىزگە نىمە بولدى؟ نىمىگە بۇنچىلىك خاپىسىز؟ نىمىشقا دىلىڭىز سۇنۇق؟” ئۇ، يەنە يىغلىدى. “ھازىر ئېيتىمەن!” — دېدىم ئۇنىڭغا. ئۇ ماڭا ئىچكىملىك تۇتۇپ: “بۇنى ئىچىڭ، قايغۇ-گىزنى بېسىڭ! قولۇمنى قايتۇرماي ئىچىڭ! ماڭا بولغان ۋەقەنى سوزلەڭ!” — دېدى. “سوزلىشىم زورۇرمۇ؟” — دېدىم مەن. “ئەلۋەتتە!” — دېدى ئۇ. “ئېيتىشىم زورۇر بولسا، — دېدىم مەن ئۇنىڭغا — ئوز قولىڭىز بىلەن ئىچكۈزۈڭ.” ئۇ، ئاياقنى تولدۇرۇپ ئىچكۈزدى. ئىككىنچى قېتىم تۇتتى، ئۇنى مەن سول قولۇم بىلەن ئالدىم. كوزۇمدىن ياش توختىماي ئاقاتتى.

“نىمىشقا بۇنداق يىغلاپ دىلىمنى ۋەيران قىلىسىز؟ نىمىشقا بۇ ئاياقنى سول قولىڭىز بىلەن ئالسىز؟” “قولۇمدا جاراھەت بار” دېدىم مەن. “چىقىرىڭ، ئۇنىڭ دورىسىنى قىلاي!” — دېدى ئۇ. “ھازىر ۋاقتى ئەمەس، قولۇمنى چىقىرالمىمەن” دەپ يەنە ئاياق سورىدىم. ئۇ، مەس بولغىچە قۇبۇپ بەردى. مەس بولۇپ ئۇخلاپ قاپتىمەن. شۇ چاغدا ئۇ مېنىڭ قولۇمنى ئېچىپ كورۇپتۇ. يېنىمدىكى پۇلداننى، ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئالتۇننىمۇ كورۇپتۇ. قاتتىق خاپا بوپتۇ. ئەھتىمال، دۇنيادا ھېچكىم بۇنچىلىك خاپا بولمىغاندۇر. بىچارە ئايال مەن ئۇچۇن تاڭ ئاتقىچە ئازاپلىنىپتۇ. ئويغىنىپ قارىسام،

توت توخۇ گوشىدە شورپا قىپىستۇ. ئىچىملىك ۋە باشقا تاماق ئېلىپ كېلىشتى. يىدىم، ئىچتىم، پۇلدا نى قويۇپ كەتمەكچى بولغان ئىدىم. "نەگە بارسىز؟" — دىدى ئۇ. مەن ئولتۇردۇم. "مانا بولغان مۇھەببەتتىكىز پۈتۈن پۇللىرىڭىزنىڭ تۈگىشىگە ۋە ھەتتاكى قوللىرىڭىزنىڭ كېسىلىشىگە سەۋەبچى بويىتۇ. سىزنى ئىشەندۈرۈپ ئېيتايكى، — دىدى ئۇ — مەن سىزدىن ئايرىلالمايمەن. ھازىر سۆزۈمنىڭ راستىلىقىنى ئىسپات قىلاي." شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ قازى بىلەن گۇۋالارغا كىشى ئەۋەتتى. قازى ۋە گۇۋالار كېلىشتى. "مېنى شۇ يىگىتكە نىكاھلاپ، ئۇنىڭ راستلىقى ئۈچۈن پەتتە يېزىڭلار. ئۇنىڭدا كېرەكلىك ھەقىقىي مېھرىبانلىق ئالغىنىمنى كورسىتىڭلار" دىدى. ئۇلار نىكاھ ئوقۇپ پەتتە يېزىشتى. "سىلەر گۇۋا بولۇڭلار، — دىدى ئۇ، — مانا مۇشۇ ساندۇقتىكى پۇللار، ئىختىيارىدىكى قۇللار، چورلەر ھەممىسى بۈگۈندىن باشلاپ مانا شۇ يىگىتكە تېگىشلىك." ئۇلار گۇۋالىققا رازى بولۇشتى. مەن ئىنئاملارنى قوبۇل قىلدىم. گۇۋالارغا تېگىشلىك ھەق تولۇدۇم. ئۇلار قايتىپ كېتىشتى. ئايال مېنىڭ قولۇمدىن تۇتۇپ ھوچرىغا ئېلىپ كىرىپ چوڭ بىر ساندۇقنى ئاچتى.

"قاراپ بېقىڭ نىمە بار ئىكەن؟" — دىدى ئۇ. مەن قارىدىم. چوڭ ساندۇق ياغلىققا چىكىلگەن تىللار بىلەن لىق تولۇپتۇ. "بۇلارنىڭ ھەممىسى سىزنىڭ پۇلىڭىز. قانداق قويغان بولسىڭىز شۇ پېتىچە ساندۇققا سېلىپ قويغان ئىدىم، — دىدى ئۇ، — بۇ پۇلدىن رىڭىزنى ئوز قولىڭىزغا ئېلىڭ! بۇ پۇللار ئوزىڭىزنىڭ. بۈگۈن سىز پۇللۇق باي، مەن ئۈچۈن ئازاپلاندىڭىز. ئوڭ قولىڭىزدىن ئايرىلايدىڭىز. مەن سىزنىڭ ھەقىقىتىڭىزنى ئادا قىلىشتىن يىراق. جېنىمنى

قۇربان قىلسامۇ ئازلىق قىلىدۇ. قېنى ماللىرىڭىزنى ئوز قولىڭىزغا ئېلىڭ!“

مەن ناھايىتى شاتلاندىم. غەملىرىم تۈگىدى. ئايالىمنى سۇيىدۇم ۋە ئۇنىڭغا: ”رەخمەت!“ دېدىم. ئوزىنىڭ مال - مۈلكىنىمۇ ماڭا بېغىشلىدى. بۇ ھەقتە تولۇق قىلىپ يېزىلغان بىر ھوججە تىنىمۇ مېنىڭ قولۇمغا تۇتقازدى. كېچىچە بىللە بولدۇق. مەن پۈتۈن ۋەقەنى سۆزلەپ بەردىم. شۇخىلدا بىر ئاي ئوتكىنى يوق ئىدى. ئۇ، ئاغرىپ قالدى. كېسىلى بارغانسېرى كۈچەيدى. ئەللىك كۈنگە يېتەر - يەتمەي ۋاپات بولدى. مەن جىنازا رەسمىيىتىنى ئوتۇدۇم. يەتتە كۈن ماتەم تۇتتۇم. گۈمبەز ياساتتىم. ئۇنىڭ ھەققىگە كوپ ماللارنى سەدىقە قىلدىم. تەزىيە ۋاقتى تۈگىگەندىن كېيىن بىلىم ئۇنىڭ مال - مۈلكى ھەر تۈرلۈك، ئاشلىق ئامبارلىرى ناھايىتىمۇ كوپ ئىكەن. مېنىڭ سىزگە ساتقان كۈنجۈتۈم شۇنىڭ ئاشلىق ئامبىرى - نىڭ بىرسى. باشقا ماللارنىمۇ سېتىش ئاۋارىچىلىغىدا بولۇپ قېلىپ، سىزنىڭ يېنىڭىزغا كېچىكىپ كەلدىم. ھىلىمۇ كىشىلەردىن مال ساتقان پۇلنى يىغىپ تۈگەتكىنىم يوق. سىز قارشى چىقماڭ! قىلغان زىياپىتىڭىز ئۈچۈن سىزدىكى كۈنجۈتنىڭ پۇلىنى ئوزىڭىزگە ھەدىيە قىلدىم، - ئوڭ قولۇمنىڭ يارامسىز بولۇپ، سول قولۇم بىلەن تاماق يىگىنىمنىڭ سەۋىۋى مانا شۇ. ماڭا قىلغان مېھماندارچىلىق - خىڭىز ئۈچۈن ”رەخمەت“ - دېدى ئۇ. ”مەن بىلەن بىللە بىزنىڭ يۇرتىمىزغا بارمامسىز؟ مەن قاھىرە ۋە ئىسكەندىرىيە ماللىرىدىن ئالدىم“ - دېدى. مەن ئۇنىڭغا: ”ئەگەر ئېلىپ بارسىڭىز ناھايىتىمۇ خوش بولىمەن“ - دەپ ئېيتتىم، بىللە باغدادقا بېرىشقا رازى بولۇش - تۇق. بىر ئايدىن كېيىن يۇرۇشكە قارار قىلىشتۇق. ئۇمۇ قوللىرىد -

دىكى بار ماللىرىنى سېتىپ ئۇ ياقتا بازىرى بار ماللارنى ئالدى. بىللە سەپەر قىلدۇق. بىرنەچچە زامان ئۇنىڭ بىلەن باغداتتا تۇردۇم. ”دوك ۋە قەسىدىن، — دەپتۇ، — نىساراخانا تازىم قىلىپ، بۇ ۋە قە قىزىق ئەمەسمۇ؟“ ”ياق! — دەپتۇ خان، — قىزىق ئەمەس ئىكەن، شۇنىڭ ئۈچۈن توتىڭلارنى دارغا ئاسمەن!“
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئاشپەز ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. خاننىڭ ئالدىغا بېرىپ يەرگىچە ئىگىلىپ تازىم قىپتۇ: ”ئەگەر رۇخسەت قىلسىلا، — دەپتۇ ئۇ، — مەن دوڭقا يولۇقۇشتىن بۇرۇن كورگەن ۋە قەلىرىمنى ئېيتىپ باقسام، بۇ ۋە قە دوڭنىڭ سەرگۈزەشتىسىدىن قىزىق بولسا بىزنىڭ قېنىمىزدىن ئوتسىلە.“

يىگىرمە يەتتىنچى كېچە

”ياخشى، سوزلە!“ — دەپتۇ خان.

ئاشپەز سوز باشلاپتۇ:

ئاشپەزنىڭ ھىكايىسى

”ئوتكەن كۈنى مەن بىر توپ قارىيلار ئارىسىدا بولدۇم. ئۇلار خەتمە قۇرئان قىلىشتى. ئۇ يەردە شەرىئەت موللىلىرى ۋە باشقا ئالىملارمۇ بار ئىدى. قۇرئان ئوقۇلۇپ تامام قىلىندى. داستىخان سېلىندى، تاماق تارتىلدى. تاماقلار ئارىسىدا زەرباچە ئىسىملىك

بىر خىل ئاشمۇ بار ئىدى. بىز ئۇنىڭدىن يېيىشكە باشلىدۇق. پەقەت بىر كىشىلا قول ئۇزاتمىدى. زورلىساقمۇ كۈنمىدى ئۈكىشى. "بۇنى يەپ تارتقان كۈلپىتىمۇ ئاز ئەمەس، زورلىماڭلار" — دەپ مۇنۇ شېرنى ئوقۇدى:

بۇ ئاشتىن يەتكەندۇر ماڭا زور زىيان،
شۇنىڭچۈن يېمەسەن ئۇنى مەن ھامان.

تەڭرى دۇچار قىلار بولسا ھەركىمنى بەختسىزلىككە،
كۈزىنى كور، قۇلىغىنى گاس، پۇتىنى توكۇر قىلۇر.
لەت بوپ قۇلاق، كوز ئېچىلىپ، تىلمۇ شىرىن سوزلسە،
ئاستا-ئاستا ئويغىنىپ ھاۋايى - مەۋەسمۇ قوزغىلۇر.

بىز ئۇنىڭدىن زەرباچىنى يېمەسلىكىنىڭ سەۋىۋىنى يەنە سوردۇق.

"مەن بۇ تائامنى يېمەيمەن. ئەگەر يېيىش زورۇر بولسا قولۇمنى قىرىق قېتىم شاخار بىلەن يۇيۇپ، قىرىق نوۋەت سوپۇن بىلەن، قىرىق مەرتىۋە رەيھان سۇيى بىلەن چايقاپ، ئاندىن يەيمەن" — دىدى ئۇ. كۈتكۈچى قۇلىنى قىچقىرىپ، سۇ ۋە شاخار، سوپۇن، رەيھان كەلتۈرۈشكە بۇيرۇدى. ئۇ، ئۆزى ئېيتقاندەك قىلىپ قولنى يۇدى. قورقۇپ قول ئۇزاتتى. بىز ھەيران بولدۇق. ئۇنىڭ قول-لىرى تىترەيتتى. دىققەت قىلساق ئۇنىڭ باشمالداق قولى كېسىلگەن ئىكەن.

"باش بارمىغىمىزغا نىمە بولغان؟ تۇغۇلۇشتىن شۇنداقمۇ ياكى بىرەر ھادىسىگە ئۇچرىغانمۇ؟" — دەپ سوردۇق بىز. "بۇرادەرلەر، پەقەت مۇشۇ قولۇملا ئەمەس، سول قولۇم، ئوڭ

ۋە سول پۇتلىرىمىنىڭمۇ باشمالتاقلارنىڭ ھەممىسى شۇنداق! دەپ بارماقلىرىنى كورسىتىپ قويدى. بىز كورۇپ ھەيران بولدۇق. "نەمە بولغان؟" دېدۇق بىز.

"مېنىڭ ئاتام، — دېدى يېڭىت، — خەلىپە ھارۇن رەشىد زاماندا سىدا باغدادنىڭ ناھايىتى چوڭ بايلىرىنىڭ بىرىسى ئىدى. ئۇ ئىچىملىككە ناھايىتى بېرىلگەن بولۇپ، ساز ۋە ناخشىنى بەكمۇ ياخشى كورەتتى. ئۇ، ئولگەندە ئۇنىڭدىن ھىچ نەرسە قالمىدى. مەن ئۇنى ئورۇپ — ئادەتكە مۇۋاپىق قىلىپ كۆمدۈم. كوپ ۋاقىت ئۆتمەي ئاتامنى ئەسلەپ يىغلىدىم. كېيىن ئۇنىڭ دۇكىنىنى ئاچ-تىم. دۇكاندا ئەرزىگىدەك نەرسە يوق ئىدى. ئاتامنىڭ بولسا خېلىلا قەرزى بار ئىدى. قەرز ئىگىلىرىگە موھلەت بېرىشنى ئىلتىماس قىلدىم. ئۇلارمۇ كوندى. سودا قىلىشقا باشلىدىم. پەقەت جۈمە كۈنىلا دۇكان ئاچمايتتىم. كۈنلەر ئوتتى. قەرزلەرنى تولەشكە باشلىدىم. بىر قانچە ۋاقىت ئوتۇپ، قەرزلەردىن قۇتۇل-دۇم، ئېشىنغانلىرىم دەسمايگە قوشۇلۇشقا باشلىدى. كۈنلەردىن بىر كۈنى دۇكاندا ئولتۇرغان ئىدىم. ئۇزاقتىن كېلىۋاتقان چىراي-لىق ياش بىر ئايالغا كوزۇم چۈشتى. ئومرۇمدە مەن بۇنداق گۈزەل ئايالنى كورمىگەن ئىدىم. ئۇ، ناھايىتىمۇ قىممەتباھا كىيىم-لەرنى كىيىگەن، خېچىر مىنىپ ئالغان ئىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىنى قۇللار مۇھاپىزەت قىلىپ كېلەتتى. خېچىرنى بازارغا كىرىشتىكى بىر دوخمۇشتا توختىتىپ يەرگە چۈشتى. بازارغا كىردى. ئۇنى كوزد-تىپ يۈرگەن تاۋېشى بۇنداق دېدى:

"مەلىكەم بازارغا كىرگەندە، ئېھتىيات قىلىڭ. يەنە بىرەرسى تونۇپ قالمىسۇن، بولمىسا ھاياتىمىزغا ئوت قويسىز!"

قۇل خېچىرنى قاتتۇرۇپ قويدى. ئايال دۇكانلارنى ئارىلاپ كورۇپ، مېنىڭ دۇكىنىمنى ياخشۇرۇپ دۇكىنىمغا كەلدى. قۇلمۇ ئۇنى كوزىتىپ كەلدى. ئالدىمغا ئوتۇپ سالام بەردى. مەن ئومرۇمدە بۇنداق شىرىن ۋە بۇنداق نازۇك سوزنى ئاڭلىمىغان ئىدىم. ئۇ، يۇزىنى ئاچتى. "پاھ...پاھ..." ئادەممۇ شۇنداق كوركەم بولامدۇ؟ بىر كورۇش بىلەن ئاللا قانداق خىياللارغا چومدۇم، دىلىمغا ئىشقى ئورنىدى. مەن پات-پات ئۇنىڭ يۇزىگە قارايتتىم. ئۇنىڭ ئايدەك يۇزىنى كورۇپ ئوزەمنى تۇتالماي، بۇ شېرىي پارچىلارنى ئوقۇدۇم:

يۇزۇڭنى ياپمىساڭ بۇ چىراي بىلەن،
ئىبادەتنى تاشلىغاي سېنى كورگەنلەر.
پېقىرنىڭ ھالىنى بىر سوراپ كورگىن،
ئاز ئەمەس ئىشقىڭدا مەندەك كويگەنلەر.

يىپەككە ئورالغان جاپاكەش ياردىن،
بوز كىيگەن، ۋاپادار بولسۇن ساڭا يار.
مىرنىۋانلىق كەلسە ساڭا ناچاردىن
ئۇنداق ۋاپادىن قاچا كېلىدۇ نالە-زار.

بۇنى ئاڭلاپ ئۇ توۋەندىكى شېرىنى ئوقۇدى:

سۇيگۇڭ بىلەن تاقىتىمنى بولمە، يوقاتما!
كوزۇم چۈشە باشقىغا ئولەي جان بېرەي.
ئۇنتۇمدىم سېنى ئويلاپ چەكسىز شاتلىقتا،
ساپ سۇيگۇنىڭ شارابىنى سۇمۇرۇپ ئىچەي.
مۇھەببەتنىڭ قاچىسىدا سەنىمۇ ئىچسەڭ مەي.
بۇ جېنىمنى ئېلىپ كەتكىن مەن ساڭا بېرەي.
سەن ئونكەندە سوڭىگىم چىكەر نالە بولۇپ نەي.

تېلىگىنى بايان قىلىپ يۈزىنى سۈرگەي.

شېرىنى تۈگىتىپ "قىممەتلىك كىيىملىرىڭىز يوقمۇ؟" دەپ سورىدى. "مەلىكەم،— دېدىم مەن،— قۇلڭىزنىڭ قولى قىسقاراق. بىر ئاز سەۋرى قىلىڭ! بايلار دۇكانلىرىنى ئاچىدۇ. مەن سىزگە يارىغىدەك كىيىملىرىنى بۇ يەرگە ئېلىپ كېلەي." ئۇ، بۇ گەپكە ماقۇل بولدى. ئۇنىڭ بىلەن سوزلىشىپ ئولتۇردۇم. مەن بارغان-سېرى ئۇنىڭ ئىشقى دېڭىزغا چومۇپ باراتتىم. ئەقلىمدىن ئازغان-دەك بولاتتىم. بايلار دۇكانلىرىنى ئېچىشتى. ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ سورىغانلىرىنى تېپىپ كەلدىم. بەش مىڭ تەڭگىلىك مال يىغىلدى. خوتۇن ماللارنى ئېلىپ خىزمەتچىسىگە بەردى. خېچىرىنى ئېلىپ كېلىشتى. ئايال مىندى، ئۇلار پۇل ھەققىدە ھىچ نەرسە دېمەي كېتىشتى. مەن پۇل سوراشتىن ئۇيالىدىم. ئۇنىڭ كىملىكىنى، قەيەرلىك ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتىم، شۇ پېتىچە قالدىم. بايلار مەندىن كىيىملىكلەرنىڭ پۇللىرىنى تەلەپ قىلىشتى. بەش مىڭ تەڭگىنى ئوز ئۈستۈمگە ئېلىپ ئويۇمگە قايتتىم. ئۇنىڭ ئىشقىدا مەس ئىدىم. تاماق ئېلىپ كېلىشتى، ئازغىنا يىدىم. ئۇنىڭ چىرايى كوز ئالدىمدىن نېرى كەتمەيتتى. ياتتىم، ئۇيقۇم كەلمىدى. پۈتۈن تۈن بويى ئۇنى ئويلاپ چىقتىم. شۇ خىلدا بىر ھەپتە ئوتتى. بايلار پۇلنى سوراشقا باشلىدى. مەن ئۇلاردىن يەنە بىر ھەپتە موھلەت سورىدىم. بىر ھەپتىدىن كېيىن، كۈتكەندەك، ئۇ ئايال يەنە كېلىپ قالدى. ئاۋالقىدەكلا قۇللىرى مۇھاپىزەت قىلىپ كېلىشتى. ئۇ، دۇكانغا كېلىپ سالاملاشتى:

— پۇلنى ئوز ۋاقتىدا بېرەلمەي كېچىكتۇق. ئەپۇ قىلىڭ. ھازىر سەرراپىنى قىچقىرىپ پۇلنى ئېلىڭ!— دېدى. سەرراپ

كەلدى. قۇل ئۇنىڭغا پۇلنى ئېلىپ بەردى. دۇكانلار ئېچىلغىچە ئۇنىڭ بىلەن سوزلىشىپ ئولتۇردۇم. دۇكانلار ئېچىلغاندىن كېيىن ئۇ ماڭا بىرنەچچە خىل كىيىملىكلەرنى ساناپ شۇلارنى تېپىپ كېلىشكە بۇيرۇدى. مەن بايلاردىن ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئېلىپ كەلدىم، ئايال ئۇلارنى ئالدى. پۇل توغرىسىدا ماڭا يەنە ھىچ نەمە دەمەي يولغا چۈشتى. ئۇ، كەتكەندىن كېيىن پۇشايمان قىلدىم. "بۇ قانداق سۇيگۈ؟! " دەيتتىم ئۆز-ئۆزۈمگە. ئۇ بەش مىڭ تەڭگە پۇلنى بېرىپ مىڭ تىللىق مال ئالدى. "بايلار، ئۇ ئايالنى تونۇمايدۇ. ئۇلار پەقەت مېنىلا بىلىدۇ" دەپ تەشۋىشلەندىم. "بۇ ئايال ھىلىگەر خوتۇن ئىكەن. ياشلىغىمىدىن پايدىلىنىپ يۇزىنى ئاچتى، مېنى ئالداپ قاچتى. مەن ئۇنىڭ كىملىگىنىمۇ سورىمىدىم" دەپ ئولتۇرالمىي قالدىم. ئۇ، بۇ نوۋەت بىر ئايغىچە كەلمىدى. بايلار مەندىن پۇلنى سوراشقا باشلىدى. يېرىمنى سېتىش ئۈچۈن ئېلان يازدىم. ھەر خىل بولمىغۇر خىياللارنى قىلىۋېرىپ يۈرىگىم قىسىلدى. بىز كۈنى دۇكاندا خىيالغا پېتىپ ئولتۇرغان ئىدىم. بىردىنلا ئۇ خوتۇن كېلىپ قالدى. ئۇنى كورۇش بىلەن خىياللىرىم يەنە تارقالدى، تەشۋىشلەر ئۇنتۇلدى. ئۇ مەن بىلەن شىرىن سوھبەتلىشىپ ئولتۇردى:

"سەرراپنى قىچقىرىڭ، پۇلنى ئېلىڭ!" - دېدى. مالنىڭ نەرسىدىن ئارتۇغراق پۇل بەردى. مەن شاتلىقتىن تېرەمگە سىغماي قالدىم.

"خوتۇنىڭىز بارمۇ؟" - دەپ سورىدى ئۇ مەندىن. "يوق، خوتۇن زاتى ماڭا يات!" - دەپ يىغلاپ تاشلىدىم.

"نېمىشقا يىغلايسىز؟"

“بىرنەرسە ئېسىمگە چۈشتى”.

پۇلدىن بىرنەچچە تىللانى ئۇنىڭ قۇلغا سۇنۇپ، ئۇنىڭ ماڭا ۋاستىچى بولۇشنى سوردىم. چۆرە ئايال كۈلۈپ مۇنداق دىدى:

“ئۇنىڭ ساڭا بولغان مۇھەببىتى سېنىڭكىدىن ئارتۇق. بۇ كىيىم-لىكىلەرنى سەن ئۈچۈن، ساڭا بولغان مۇھەببىتى ئۈچۈن ئالدىم. خالىغان سوزۇڭنى ئوزەك بىمالال سوزلە! ئۇ، سېنىڭ سوزۇڭگە قارشىلىق كورسەتمەيدۇ!”

“مەن قۇلۇڭغا رەھىمە قىل! قۇلۇڭنىڭ ئارزۇسىنى رەت قىلما!” دەپ دىلىمدىكىلەرنى سوزلەشكە باشلىدىم. ئايال سوزلەرمىگە رازىلىق بىلدۈرۈپ قۇلغا:

“مېنىڭ خېتىمنى بۇ يىگىتكە كورسىتىڭ!—دىدى. كېيىن ماڭا قاراپ،—كەل، ئېيتقانداك ئىش قىل!” دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئويىگە يول سالدى. مەن بايىلارغا پۇللىرىنى تاپشۇردۇم. ئۇلار خېلى ياخشى پايدىغا ئىگە بولۇشتى. لېكىن ئۇ كېتىش بىلەن مەن يەنە قايغۇغا چومدۇم. پۈتۈن تۇننى ئۇخلىماي ھەر تەرەپكە ئېغىناپ ئوتتەزدىم. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن قۇل كەلدى. مەن ناھايىتى ھورمەت بىلەن قارشى ئالدىم. ئەھۋال سوردىم:

“ئايال كېسەل بولۇپ قالدى”—دىدى ئۇ.

“ساڭا ئېغىر كەلمىسە، ئۇ ھەقتە ماڭا بىرئاز مەلۇمات بەر-سەڭ؟”—دىدىم مەن قۇلغا. “خوپ!”—دىدى—دە، ئۇ توۋەندىكىلەرنى بايان قىلدى:

بۇ قىز خەلىپە ھارۇن رەشىدىنىڭ خوتۇنى سىتتۇزۇبەيدىنىڭ تەربىيىسىدە بولۇپ، ئۇنىڭ خاس كېنىزىگىدۇر. ئۇ، ئوز خاھىشى

بىلەن سارايفغا كىرىپ - چىقىش ئۈچۈن رۇخسەت ئالغان. ھەتتا ئۇ كېيىنكى كۈنلەردە ئىش بېجىرگۈچى مەنسىۋىگە تەيىنلەنگەن. ئوزى ھەرقانداق ئىشقا ئەيچىل - چاققان ۋە ھۇشيار قىز. ئۇ، سېنىڭ توغراڭدا سىتتۇزۇ بەيدىگە ئېيتىپ ساڭا تېگىشنى سورىغان. سىتتۇزۇ بەيدە: "مەن ئوزەم كۆرەي، ئەگەر ساڭا مۇناسىپ بولسا نىكاھلايمەن، بولمىسا يوق!" دەپ جاۋاب بەردى. مەن سېنى سارايفغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئەلچى بولۇپ كەلدىم. ئەگەر سارايفغا سالامەت كىرەلسەڭ پايدا سېنىڭكى، ئىش پۈتۈدۇ. مۇبادا سىر باشقىلارغا ئاشكارا بولۇپ قالسا، كالىلاڭ كېتىدۇ. ئەمدى ئىختىيار ئوزەڭدە، خالىساڭ ئېلىپ بارىمەن" دىدى.

"بارىمەن، مېنى بىللە ئېلىپ بار، ھەرقانداق ئېغىرچىلىقلارغا چىدايمەن" - دىدىم. "ئانداق بولسا كەچ بولغاندا دەجىلە دەر-ياسى بويىدىكى سىتتۇزۇ بەيدە بىنا قىلغان مەسچىتكە بار" - دىدى قۇل. "خوپ!" - دىدىم. كەچ بولۇش بىلەن شۇ مەسچىتكە باردىم. تاڭ ئاتار ۋاقتىدا قېيىقتا ئىككى تاۋېشى كەلدى. ئۇلار بىر بوش ساندۇقنى ئېلىپ كېلىشكەن ئىدى. مەسچىتكە كىرىشتە دىققەت بىلەن قارىسام ئۇلارنىڭ بىرسى دۇكىنىمغا قىز بىلەن بىللە بېرىپ، ئارىمىزدا ۋاستىچىلىك قىلغان قۇل ئىكەن. بىرئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن سۇيۇملۇگۇم كەلدى، يېنىمغا كىردى، ئورنۇمدىن تۇرۇپ قۇچىمغا ئالدىم، سۇيدۇم. ئۇمۇ سۇيۇپ تۇرۇپ يىغلىدى. بىرئاز سوزلەشتۇق. كېيىن مېنى ساندۇققا سېلىپ، ئۇنىڭغا قۇلۇپ سالدى. ساندۇقنى قېيىققا سالدى. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي مەن ئوزەمنى سىتتۇزۇ بەيدىنىڭ ھەرمەخانىسىدا كوردۇم. سارايفدا تېخى مەن

ئەس - ھۇشۇمنى يىققۇچىلىكىمۇ بولمىغان ئىدىم. بىردىنلا بىرقانچە ياش قىزلار كىيىم ئېلىپ كەلدى. بىرئاز ئوتۇپ، يەنىمۇ چىراي-لىقراق يىگىرمە قىز ئوتتۇرىسىدا خەلىپىنىڭ ئايالى سىتتۇزۇ-بەيدە كەلدى. ئۇ، كىيگەن كىيىملەر، ئاستان زىننەت جابدۇق-لىرىنىڭ ئېغىرلىغىدىن ئاران يۈرەتتى. ئۇ كەلگەندە كېنىزەكلەر ئۇنىڭ چورىسىدىن چەتلەشتى. مەن ئۇنىڭغا يېقىن باردىم. ئالدىدا تۇرۇپ يەرنى سۇيىدۇم. ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى، يېنىدا ئولتۇردۇم. مەندىن ئاتام ۋە ئۆزەمنىڭ ئەسلى - نەسلىمنى، كەسىمىنى سورىدى. سۇئاللىرىغا ئۆز لايىغىدا جاۋاپ بەردىم. ئۇ، خوشال بولۇپ:

”بىزنىڭ تەربىيىمىز بىكارغا كەتمىگەن ئىكەن، - دېدى ۋە ماڭا قاراپ، - بۇ قىز بىزنىڭ ئۆز پەرزەندىمىز ئورنىدىكى بالىمىز، ئۇنى ساڭا تاپشۇرىمىز.“ مەن قۇللۇق قىلىپ تازىم قىلدىم. شۇنداق قىلىپ، سىتتۇزۇبەيدە قىزنى ماڭا نىكاھ قىلىشقا رازىلىق بەردى. مېنى ئون كۈن شۇ يەردە قېلىشقا بۇيرۇدى. مەن ئون كۈن شۇ يەردە قىزنى كۆرمەي تۇردۇم. پەقەت بىرلا كېنىزەك تاماق ئېلىپ كېلىپ تۇردى. سىتتۇزۇبەيدە بىزنىڭ نىكاھىمىز توغرىسىدا خەلىپە بىلەن كېلىشكەن ئىكەن. خەلىپە رۇخسەت قىلىپ، ئون مىڭ تىللا پۇل تارتۇق قىپتۇ. سىتتۇزۇبەيدە قازى ۋە گۇۋاھلارغا كىشى ئەۋەتتى، ئۇلار يېتىپ كەلدى. قىزنى ماڭا نىكاھ قىلدى. نىكاھتىن كېيىن شىرنىلىكلەر بىلەن تاماق يىدۇق. تاماقلارنىڭ تۈرى كۆپ ئىدى. ئۇلار ئارىسىدا مۇشۇ ئالدىمىزدىكى زەرباچە دېگەن تاماقمۇ بار ئىدى. مەن ھەممىسىدىنمۇ مۇشۇ تاماقنى كۆپ يىدىم. قوسىغىم تويدى، قولىمنى تارتتىم، قولىمنى يۇيۇش ئېسىم -

دىن چىقىپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكىچە ئولتۇردۇم. شام يېقىلدى. ساز-
لىرىنى كوتۈرۈپ ناخشىچىلار يېتىپ كەلدى. ئۇلار قىزلار بىلەن
ھەممە ئويلەرگە بىرمۇ-بىر كىرىپ ناخشا ئېيتاتتى. ھەركىم قىزغا
ئالتۇن-تىللارنى ئىنئام قىلىپ بېرەتتى. ھەممە ئويلەرنى ئايلە-
نىپ چىقىشتى، كېيىن قىز بىلەن مېنى بىر ئويگە ئېلىپ كەلدى.
كىيىملىرىمنى سالدۇردى. ئويىدە مەن بىلەن قىزدىن باشقا ھېچكىم
قالىدى. مەن ئۇنىڭغا يېتىشكە نىلگىمگە ئىشەنمەيتتىم، قىزنى قۇچ-
غىغا ئالدىم. ئۇ مېنىڭ قولۇمدىن كېلىۋاتقان زەرباچە پۇرىغىنى
سېزىپ قاتتىق ۋاقىردى. ھەر تەرەپتىن كېنىزەكلەر يېتىپ
كېلىشتى. مەن قورقۇنۇم. "نېمە ئىش بولدى؟" دەپ ھەيران
قالدىم. كېنىزەكلەرمۇ: "نېمە گەپ؟" دەپ سورىدى. "بۇ ساراڭنى
ئالدىمدىن ئېلىپ كېتىڭلار! مەن ئۇنى ئەقىللىق ئادەم دېسەم،
ئۇ بىر ساراڭ ئىكەن!" - دېدى خوتۇنۇم. "نېمە ساراڭلىق قىلدىم؟"
دېدىم مەن. "ئەي دىۋانە، - دېدى ئۇ قاتتىق ۋاقىراپ، - زەرباچە
يىگەن ئادەم نېمە ئۇچۇن قولۇڭنى يۇيىمىدىڭ؟ ئەزىرايى خۇدا،
شۇ ئەقىلسىزلىغىڭ، تېتىقسىزلىغىڭ ئۇچۇن سېنىڭدىن كەچتىم."
كېيىن قامچىنى ئېلىپ دۈمبەمگە، بويۇنلىرىمغا ئۇرۇپ كەتتى.
قامچىنىڭ زەربىدىن ھۇشۇمدىن كەتتىم. كېيىن ئۇ، كېنىزەكلەرگە:
"بۇنى شەھەر باشلىغىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىڭلار. زەرباچە يەپ
يۇيىمىغان قوللىرىنى كەسسۇن!" دېدى. مەن ھەيران بولدۇم.
"زەرباچە يەپ قولۇمنى يۇيىمىغىنىم ئۇچۇن قولۇمنى كېسەمدۇ؟"
دەيتتىم ئوزۇن ئوزۇمگە ھەيران بولۇپ. كېنىزەكلەر ئۇنىڭ يېنىغا
كېلىشتى: "ھەي سىڭلىم، - دېيىشتى ئۇلار، - ئۇ بىرىنچى نوۋەت
مۇنداق ئەدەپسىزلىك قىلدى. بۇ قېتىم ئۇنىڭ گۇناھىدىن ئوت."

“بۇنىڭ بەدىنىدىن ئەلۋەتتە بىرەر يېرىنى كېسىمەن” دىدى ئۇ. شۇ سۆزلەرنى دەپ نەگىدۇ ماڭىدى. شۇ كەتكىنىچە ئون كۈن غايىپ بولدى. ئون كۈندىن كېيىن كىرىپ كەلدى. “ئەي يۈزى قارا، دىدى ئۇ، غەزەپ بىلەن، مەن ساڭا زەرباچە يەپ قول يۇيمىغاننىڭ جازاسىنى بېرىمەن.” كېيىن كېنىزەكلەرنى قىچقىردى. ئۇلار كېلىپ قولۇمنى باغلىدى. قىز قولغا ئىتتىك پىچاق ئېلىپ، ھەر ئىككى قولۇم ۋە ئىككى پۇتۇمنىڭ باشالداقلىرىنى كېسىپ تاشلىدى، ھۇشۇمدىن كەتتىم. قان ئېقىپ تۇراتتى. قانداقتۇ بىر خىل دورىنى سۈركەپ قاننى توختاتتى. مەن شۇنىڭدىن كېيىن قولۇمنى يۈزىگىرمە مەرتۈۋە يۇيمىغىچە زەرباچە دىگەننى يىمەس-لىككە ۋەدە قىلدىم. ئۇ، ماڭا بۇ سۆزنى ئۇتتۇماسلىقنى تەكىتلىدى. بۇ يەردىكى زەرباچە غىزاسىنى كورۇش بىلەنلا ئۆتكەن ۋەقە كوز ئالدىغا كەلدى. رەڭگىم ئوڭۇپ قېنىم قاچتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سىلەر مېنى بۇ تائامدىن يېيشكە قىستىدىڭلار. ئەلۋەتتە، مەن بەرگەن ۋەدەمگە ئەمەل قىلىشىم لازىم ئىدى. “ئۇ قىز سېنىڭ قولۇڭنى كەسكەندىن كېيىن ساڭا، قانداق مۇئامىلە قىلدى؟” دەپ سورىدىم مەن. “مەن ۋەدە بەرگەندىن كېيىن كېنىزەكنىڭ كوڭلى تېچلاندى. بىرنەچچە ۋاقىت بىللە ياشىدۇق. كېيىن خوتۇنۇم: “خەلىپە سارىيىدا تۇرۇۋېرىشىمىز ياخشى ئەمەس. بۇ يەرگە سەندىن باشقا ھېچكىم كەلمەيدۇ. سەن سىتتۇزۇبەيدىنىڭ ئالجاناپلىغى سەۋىۋىدىن بۇ يەرگە كىرەلسىڭ. بۇ يەردە بۇنىڭدىن ئارتۇق تۇرۇۋېرىشىمىز ئوز ئىززىتىمىزنى يوقىتىشقا ئېلىپ بارىدۇ” دەپ ماڭا بەش مىڭ تىللا پۇل بەردى: “بۇ پۇلغا ئۆزەڭنىڭ ھويلىسىنى ئوزىمىزگە خاس قىلىپ تۈزەت!” دىدى. مەن بۇ پۇلغا ئۆزەم.

نىڭ ھويلىسىغا يەنە بىر كەڭ جايىنى قوشۇپ سېتىۋېلىپ ئىكەن. كىشىنى بىر قىلىپ خوتۇنۇم بىلەن ھەممە نەرسىلەرنى ئېلىپ كۆچۈپ چىقتىم. باش بارمىغىمنىڭ كېسىلىش ۋەقەسى مانا شۇ، دېدى ئۇ.

“نۇمۇ دوكنىڭ ھىكايىسىدىن قىزىق ئەمەس ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەممەڭلارنى دارغا ئاسمەن” — دېدى خان.

جوھۇد تىۋىپنىڭ ھىكايىسى

جوھۇد ئورنىدىن تۇرۇپ يەرنى سۇيۇپتۇ. “مۇھتىرەم خانىمىز، — دەپتۇ ئۇ، — رۇخسەت قىلسىڭىز مەن دوكنىڭ ھىكايىسىدىنمۇ قىزىقراق بىر ھىكايە ئېيتاتتىم. “ئېيت!” — دەپتۇ خان.

جوھۇد سوز باشلاپتۇ: مەن ياش ۋاقتىمدىلا دەمەشقتە تىۋىپلىك قىلاتتىم. يەنە بىر تەرەپتىن ئوقۇيتتىم. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئوز ئويۇمدە ئولتۇرسام، دەمەشقى ھۆكۈمدارنىڭ ساراي خىزمەتچىلىرىدىن بىرى كىرىپ كەلدى. ئۇ: “سىزنى ناھايىتى تېز كەلسۇن دەۋاتىدۇ” دېدى مانا. مەن ئورنۇمدىن تۇردۇم. شۇ خىزمەتچى بىلەن بىللە ئوردىغا كىردىم. ئىچكىرىسىگە قارىسام تۇرلۇك مەرمەردىن ئىشلىنىپ، ئەتراپى ئالتۇن ھەل بىلەن زىننەت-لەنگەن تەختتە بىر يىگىت كېسەل يېتىپتۇ. ئۇ كېسەللىكىگە قارىماي ناھايىتىمۇ چىرايلىق ئىدى. ئومرۇمدە شۇنداق خۇش قامەت يىگىتنى بىرىنچى قېتىم كۆرۈشۈم ئىدى. مەن ئۇنىڭ بېشى تەرىپىگە ئولتۇردۇم. ئۇنىڭغا سالامەتلىك تىلىدىم. يىگىت مانا كوز ئىشارىسى بىلەن جاۋاپ قىلدى. “قولۇڭنى بەرگىن” دېدىم. ئۇ سول قولىنى چىقاردى، ھەيران بولدۇم. “بۇ چىرايلىق

يىگىت مەنەسپىدار ئائىلىسىنىڭ پەرزەندى بولسىمۇ، تەربىيىسىز ئىكەن" دىگەن پىكىر كالىمغا كەلدى. ئۇنىڭ ئەدەپسىزلىك قىلىپ ماڭا سول قولىنى بېرىشى دىلىمغا ياقمىغان ئىدى. ئۇنىڭ تومۇرىنى تۇتتۇم. دورا بېرىپ ئون كۈنگىچە كورۇپ تۇردۇم. ئۇ، ساقايدى. ئوردا مەمۇرىيىتى ماڭا ناھايىتى كوپ مۇكاپات بېرىپ، مېنى دەمەشقتىكى خانلىق كېسەلخانغا تىۋىپ قىلىپ تەيىنلىدى. مەن ئۇ يىگىت بىلەن ھامامغا باردىم. ھامامنى تامامەن بوشە-تىشقا بۇيرۇدۇم. خىزمەتچىلەر ئۇنىڭ بىلەن بىللە كىرىپ كىيىم-لىرىنى سالدۇردى. يالىڭاچ بولغىنىدا قارىسام يىگىتنىڭ ئوك قولى تېخى يېقىنىدىلا كېسىلگەن ئىكەن. كېسەل بولۇشنىڭ سەۋىيىمۇ شۇ ئىكەن. مەن بۇنى كورۇپ ھەيران بولدۇم. چىراي-لىق ياش يىگىتنىڭ بىر قولىنىڭ يوقلۇغىغا ئېچىندىم. ئۇنىڭ بەدىنىدە قامچا ئىزلىرى بار ئىدى. مەن بۇنى كورۇپ تېخىمۇ ھەيران بولدۇم. يىگىت قامچا ئىزلىرى ئۇستىگە ھاراق سۇركىدى. بۇ ھال مېنى ئەجەپلەندۈردى. مەندىكى بۇ ھالەت يىگىتكىمۇ سېزىلدى. ئۇ ماڭا قاراپ: "ئەي تىۋىپ، مېنىڭ ھالىمغا ھەيران بولماڭ! ھامامدىن چىقىپ بېشىمدىن ئوتكەن ھەممە ۋەقەنى سوزلەپ بېرەي" — دىدى. ھامامدىن چىقىپ ئويگە كەلدۇق، بىللە تاماق يىدۇق، دەم ئالدۇق. "شىپاڭغا جاي راسلاتسام، بىر ئاز دەم ئالساڭ، كوڭۇل كوتەرسەڭ قانداق؟ قارشى ئەمەسمۇسۇز؟" — دىدى ئۇ. "قارشى ئەمەسمەن!" — دىدىم. قۇللىرىغا جاي تەييار-لاش، قورداق قىلىش ۋە تۇرلۇك مۇبىلەر ئېلىپ كېلىشنى بۇيرىدى. بىللە تاماق يىدۇق. ئۇ، سول قولى بىلەن يەيتتى. "قولڭىزنىڭ ۋەقەسىنى ئېيتىپ بەرمەمسۇز؟" — دىدىم.

ئۇ سوز باشلىدى: مېنىڭ يۇرتۇم مەۋسىل، بوۋام ئولۇپ،
ئۇنىڭدىن ئون ئوغۇل قالغان ئىكەن. مېنىڭ دادام بالىلارنىڭ
چوڭى ئىكەن. ئۇلار ئوسۇپ چوڭ بوپتۇ، ئويلىنىپتۇ. مەن تۇغۇ-
لۇپتەمەن. ئاتامنىڭ باشقا ئۇكىلىرىنىڭ بالىسى يوقكەن. مەن
تاغلىرىم ئارىسىدا يۇرۇپ چوڭ بولدۇم. ئۇلارمۇ مېنى ناھايىتى
ياخشى كورەتتى. مەن چوڭ بولۇپ كىشىلەر قاتارىغا قوشۇلدۇم.
بىر جۈمە كۈنى ئاتام بىلەن مەسچىتكە جۈمە نامىزىنى ئوقۇغىلى
باردىم. نامازنى ئوقۇپ بولۇپ، مەسچىتتىن چىقتۇق. ئاتام بىلەن
تاغلىرىم شەھەرلەردە بولۇپ ئوتكەن ئاجايىپ ھادىسىلەر، نەرسە-
كېرەكلەر ۋە ئاۋات شەھەرلەر ھەققىدە سوزلىشىپ ئولتۇرۇشتى.
قاھىرىنى تىلغا ئېلىشتى. "يەر يۈزىدە بۇنىڭدەك چىرايلىق
شەھەر يوق" دەپ ماختاشتى. تاغام: "بولۇپمۇ كىشىلەر ئۇنىڭ نىل
دەرياسىنى بەك ماختايدۇ" - دىدى. "قاھىرىنى كورمىگەن كىشىنى
دۇنياغا كەلمىگەن، ئەگەر. كەلگەن بولسىمۇ دۇنيانى كورمىگەن
دەسە بولىدۇ" - دىدى ئاتام. كېيىن ئۇ، قاھىرە ۋە نىل ھەققىدە
يېزىلغان شېئىرلاردىن ئوقۇپ بەردى:

ھىچ شەھەر قاھىرىدەك ئاۋات ئەمەس،
ھىچ دەريانىل سۇيىدەك ئاۋات ئەمەس.
كەنتەر ئوزى، تەبرى جەننەت ماكان،
سۈيى كەۋسەر، يېرى گۈزەل، گۈل - گۈلىستان.

نىل دەرياسى كوزنى تارتىپ جەلپ ئېتەر،
ئەسىر قىلار قەلبىڭنى ئوزىگە خاس.
يەرلىرىنى سۇغۇرۇپ قىممىتى ئوسەر،
شۇ باھا كۇپايە، تەرىپىگە ماس.

ئۇنىڭسىز كەڭ سەھرا، قانسىز-دەرمانسىز،
ئۇنىڭسىز دىخاننىڭ ئىشى دائىم "ئاھ!..."
ئۇ بار، سەھرامۇ، خەلقىمۇ ئارمانسىز،
بۇغا تەشنا سەھرا چاڭقاق، ئەل كۆۋا.

كېيىن ئۇلار مىسىرغا تەۋە باشقا شەھەرلەرنى تەرىپلەشكە
ئوتتى. مىسىرنى ۋە ئىلنى يەنە ماختاشتى. ئاخىرى سوزلىرىنى
تۈگىتىپ ھەركىم ئوز يولىغا كېتىشتى. لېكىن مىسىرنىڭ تەرىپى
مېنىڭ خاتىرەمدە قالدى. كەچ بولدى، ئۇخلاش ئۈچۈن ياتتىم،
ئۇخلىيالمىدىم؛ پىكرىمنى مىسىر ھەققىدىكى خىيال ئوراپ ئالغان
ئىدى. تامغىممۇ شۇ خىيالدىن ئىبارەت بولدى. بىرنەچچە كۈن
ئوتتى. تاغلىرىم مىسىرغا ئاتلاندى. مەن ئاتامدىن تاغلىرىم
بىلەن بىللە مىسىرغا ئەۋەتىشنى سوراپ يىغلىدىم. ئاتام جىقلا
بانىلارنى كورسىتىپ ئۈنمىدى. مەنمۇ ئوز رايىمدىن يانماي
تۇرۇۋالدىم. ئاخىرى ئاتامنى ماقۇل قىلدىم. ماڭمۇ ئۇ يەرگە
ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن مال ھازىرلىدى. مەن ئۇلار بىلەن مىسىرغا
بارىدىغان بولدۇم. ئاتام ئۇلارغا: "بۇنى قاھىرگە ئېلىپ بارماڭلار.
ماللىرىنى دەمەشىقتە ساتسۇن" دەپ تاپىلدى. ئاتام بىلەن خوش-
لاشتىم. يولغا راۋان بولدۇق، مەۋسىلدىن چىقىپ، ھەلەپكە
كەلدۇق. بىرنەچچە كۈن ھەلەپتە تۇرۇپ دەمەشىققە ماڭدۇق.
دەمەشىقتىكى شارقىراپ ئېقىۋاتقان سۇلار، بويى ئاسمانغا تاقاش-
قىدەك ئىگىز ئۆسكەن دەرەخلەر، ھەر تۈرلۈك مېۋىلەر، قۇشلار،
كوڭۇلنى ئوزىگە تارتاتتى. بىز بىر ساراينغا چۈشتۇق. تاغلىرىم
ئالدى-ساتتى ئىشلىرىنى باشلىدى. مېنىڭ ماللىرىمنىمۇ ساتتى.
بىر تەڭگىگە بەش تەڭگە پايدا قوندى. بۇ چوڭ پايدىنى كورۇپ

مەن ناھايىتى خوش بولدۇم. تاغلىرىم مىسىرغا كەتتى. مەن دەمەشقتە قالدىم. تىل بىلەن ئېيتىپ تۈگىتىش مۇمكىن بولمىغان دەرىجىدە بەكمۇ ھەشەمەتلىك چىرايلىق بىر بىئىنا تۇردۇم. ئېيىغا ئىككى تىللا تولەيتتىم، ياخشى يىدىم، ياخشى ئىچتىم، قولۇمدىكى پۇل تامام بولدى. بىر كۈنى ئىشىكتە ئولتۇرغان ئىدىم. بىر ئايال كەلدى. ئۇ، ناھايىتىمۇ چىرايلىق كىيىملەرنى كىيگەن ئىدى. كوزۇم بۇنىڭدەك زىننەتلىك كىيىملەرنى تېخى كورمىگەن. مەن كوزۇمنى قىستىم. ئۇ دەرھال ئىچكىرى كىردى. مەنمۇ ئارقىسىدىن كىردىم. ئىشىكنى ياپتىم، يۈزىدىن رومالنى ئالدى. ئۇ، ناھايىتى چىرايلىق ئىدى. ئىشقى دىلىمغا جايلاشتى. دەرھال يۇقۇرغا تەكلىپ قىلدىم، داستىخان سالدىم: مۇسەلەرنى ئېلىپ كەلدىم. بىللە يىدۇق. ئوينىشىپ ئولتۇردۇق. كېيىن ئىچمىلىك ئىچتۇق. مەس بولدۇق. تاڭ ئاتقىچە بىللە بولدۇق. مەن ئون تىللا پۇلنى بەردىم. ئۇ: "ئەي سۇيۇملۇگۇم، ئۈچ كۈندىن كېيىن، كۈن ئولتۇرغان ۋاقىتتا، مەن يەنە كېلىمەن. مېنى شۇ يەردە كۈت!" دەپ پۇلنى قايتۇردى. مەن ئون تىللانى قايتا سۇنغان ئىدىم. ئۇ، پۇلنى قولغا ئالماي تۇرۇپ: "بۇنىڭغا شاراپ ۋە بۇگۈنكىدەك ھەممە نەرسىنى تەييارلاپ قوي!" دەپ بۇيرۇدى. ئۈزى خوشلىشىپ يولغا كەتتى. لېكىن ئۇ ئون تىللا كەتسەي ئەقلى-ھۇشۇمنى بىللە ئېلىپ كەتكەندەك تۇيۇلدى. ئۈچ كۈن ئوتۇپ دىگەن ۋاقىتتا كەلدى. بۇرۇنقىغا قارىغاندا، ئۇ يەنىمۇ ئېسىل جابدۇنۇپ كەلگەن ئىدى. مەن ئۇ كېلىشتىن بۇرۇن كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ھازىرلىغان ئىدىم. ئولتۇرۇپ بىللە يىدۇق، ئىچىشتۇق. ئوتكەنكىدەك تاڭ ئاتقىچە بىللە بولدۇق. يەنە ئاۋالقىدەك ئون تىللا پۇل ئۇزاتقان

ئىدىم، قولغا ئالماي، ئۈچ كۈندىن كېيىن كېلىشكە ۋەدە بېرىپ، بۇ پۇلنى ئولتۇرۇشقا سەرپ قىلىشقا بۇيرۇق قىلدى. مەن ئۇ يېتىپ كەلگىچە ھەممىنى تەييار قىلدىم. ئۇ كەلدى. بۇ نوۋەت يەنىمۇ بىزەلگەن ئىدى. مەن دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ بۇ ئىككى مسرا شېئىرنى ئوقۇدۇم:

سەن ئېلىپ كەتكەن ئىدىڭ بۇ جاننى سەن بەھۇش قىلىپ،
 قايتۇرۇپ كەلدىڭ تېنىمگە جېنىمنى سەن بىر قۇش قىلىپ.

“مەن ھەقىقەتەن چىرايلىقمۇ؟” — دېدى ئۇ ماڭا. “ئەزىرايى خۇدا چىرايلىقسەن!” — دېدىم. يەنە بۇ ئىككى مسرا شېئىرنى ئوقۇدۇم:

يوقتۇر گۈلزاردا سەندەك بىر چىمەن.
 يوقتۇر جاھاندا سەندەك گۈل بەدەن.

“ئەگەر رازى بولساڭ مەندىنمۇ ياشراق ۋە مەندىنمۇ چىرايلىقراق بىرسىنى ئېلىپ كېلەي، بولامدۇ، — دېدى ئۇ ماڭا. — بىز بىلەن بىللە ئويناپ، بىللە كۈلۈپ كۆڭلىنى ئاچسۇن. ئۇ ناھايىتىمۇ زېرىكىپتۇ. خېلىدىن بېرى مېنىڭ بىلەن بىللە كېلىشنى، كېچىنى مەن بىلەن بىللە ئۆتكۈزۈشنى سوراپ يۈرەتتى.”
 “مەيلى!” دېدىم مەن. كېيىن بىز ئولتۇرۇپ ئىچىشتۇق، تاڭ ئاتقىچە بىللە بولدۇق. بۇ نوۋەت مەن ئەمەس، ئۇ، يېنىدىن ئون بەش تىللا پۇلنى چىقاردى. “سورۇننى كېلىدىغان قىزغا ئاتاپ كەڭرىك قىلغىن!” دېدى. ئوزى ئويىگە كەتتى. ئىككى كۈن ئوتتى. مەن ئادەتتىكىدەك مېھماندارچىلىققا لازىم بولىدىغان نەرسىلەرنى ھازىرلىدىم. جاي تەييارلىدىم. ۋاقتى يېتىپ ئۇ چوكان يېتىپ كەلدى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە رومالغا پۇر كەنگەن يەنە بىر قىزمۇ

كەلدى. ئۇلار ئىچكىرى كىرىپ ئولتۇرۇشتى. ناھايىتى خوشاللىق بىلەن قارشى ئالدىم. شامنى ياقتىم. يۇزلىرىنى ئاچتى. ياش قىز يەنىمۇ گۈزەلرەك ئىدى. ئېھتىمال، ئۇنىڭغا تەڭ كەلگەدەك جانان جاھاندا يوقتۇر. داستىخان سېلىپ تاماق يىدۇق، ئىچىشتۇق. مەن يېڭى مېھمانغا كۆپرەك تەلپۈنەتتىم. تولدۇرۇپ قۇيۇپ ئاياق تۇتتۇم، دەسلەپكى ئايال غەزەپلىنىپ: "دىگىنىم توغرىمىكەن؟ بۇ مەندىن چىرايلىقراق - ھە؟" - دېدى. مەن "ھە" - دېدىم. "بۇ كېچە سەن بۇنىڭ بىلەن يات! مېنىڭ بۈگۈن تەلپۈم شۇ!" دېدى. "خوپ!" دەپ ئۇ قىز بىلەن ئورنۇمدىن تۇردۇم. ئۇ، ئايال ئورۇن سالىدى. مەن تاڭ ئاتقىچە شۇنىڭ بىلەن ياتتىم. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ئويغاندىم. كۈن چىققان ئىدى. قارىسام قوللىرىم قان. ھەيران بولۇپ كوزۇمنى چوڭراق ئاچتىم. قىزنى ئويغاتماقچى بولدۇم. ئۇنىڭ بېشى تېنىدىن ئۇزۇلۇپ كەتكەن ئىكەن. بېشىم ئايلاندى. "بۇرۇنقى خوتۇن كۈندەشلىك قىلىپ ئولتۇرگەن بولسا كېرەك" دەپ ئويلىدىم. ئولتۇرۇپ خيالغا كەتتىم. كېيىن ئورنۇمدىن تۇرۇپ كىيىمىمنى سالىدىم. ئويىنىڭ ئىچىگە بىر ئورا كولىدىم. قىزنى پۈتۈن قىممەتلىك كىيىملىرى بىلەن زىننەت ئەسۋاپلىرىغا قوشۇپ ئورغا كۆمدۈم. ئۈستىگە توپا ياتقۇزدۇم. كېيىن يۇيۇندۇم. تازا كىيىملىرىمنى كىيىدىم. قالغان پۇلۇمنى يېنىمغا سېلىپ ئويىدىن چىقتىم. ئوي ئىگىسىنىڭ يېنىغا بېرىپ، بىر يىللىق ئىجارىسىنى بەردىم. مەن: "قاھىرىگە تاغلىرىم يېنىغا بارىمەن" دېدىم. يولغا چىقتىم. قاھىرىگە بېرىپ تاغلىرىمنى تاپتىم. ئۇلار خوشال بولۇشتى. ئۇلار ئوزلىرىنىڭ ماللىرىنى سېتىپ بولۇشقان ئىكەن. "نېمىشقا كەلدىڭ؟" - دەپ سوراشتى. مەن: "سىلەرنى سېغىنىپ

كەلدىم!" دېدىم. پۇلۇمنىڭ ئاز قالغانلىغىنى ئۇلارغا ئېيتتىم. ئۇلار بىلەن بىر يىل قاهىرىدە يەنە تۇرۇپ قالدىم. قاهىرىنى تاماشا قىلىپ تويمايتتىم. قايتىدىغان ۋاقىت بولغىچە قالغان پۇلۇمنىمۇ خەجلەپ تۈگەتتىم. ئۇلار كېتىدىغان ۋاقىتتا يوشۇرۇنۇپ، ئايرىلىپ قالدىم. ئۇلار مېنى كۆپ ئىزلەپتۇ، لېكىن تاپالماپتۇ. ئاخىرى: "دەمەشقكە كەتكەن بولسا كېرەك" دېگەن پىكىرگە كەپتۇ. شۇ تەرەپكە قاراپ يول ئاپتۇ. مەن قاهىرىدە ھېچ نەرسەم قالغىچە ئۈچ يىل تۇردۇم. ھەر يىلى دەمەشقكە—ئوي ئىگىسىگە ئىجارە پۇلىنى ئىۋەتىپ تۇراتتىم. ئۈچ يىلدىن كېيىن قاهىرىدە يەنە تۇرۇشقا تاقىتىم قالمىدى. يۈرگىم سىقىلدى، يولغا چىقتىم. دەمەشقكە كەلدىم. ئىجارە تولىگەن ئويىگە چۈشۈم. ئوي ئىگىسى مېنى كورۇپ خوشال بولدى. ئوي مەن كەتكەن ۋاقىتتا قانداق بېكىتىلگەن بولسا ھازىرمۇ شۇنداق ئىدى. ئىشكىنى ئېچىپ نەرسىلىرىمنى ئېلىپ كىردىم. ئولتۇرۇلگەن قىز بىلەن بىللە ياتقان چۈشەك تېگىدىن قىممەتلىك تاشلار بىلەن بىزەلگەن نەقىشلىك ئالتۇن ئەسۋاپ چىقتى. قولۇمغا ئېلىپ قان داغلىرىنى تازىلىدىم. ئىچىم سېرىلىپ يىغلىدىم. ئىككى كۈن شۇ ئويىدە ياتتىم. ئۈچىنچى كۈنى ھامامغا باردىم، كىيىملىرىمنى يەڭگۈشلىدىم. ھامامدىن چىقتىم. يېنىمدا پۇل دىدارى قالغان ئىدى. ھىلىقى ئالتۇن ئەسۋاپنى ئېلىپ بازارغا باردىم ۋە ئۇنى سېتىش ئۈچۈن دەللىغا بەردىم. ئۇ مېنى يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ، بىرئاز بازار قىزىشنى كۈتتى. كېيىن ئۇ نەرسىنى بازارغا سالىدى. كورگۈچىلەر ئۇنىڭ ناھايىتىمۇ قىممەتلىك نەرسە ئىكەنلىكىنى ئېيتىشىپتۇ. ئىككى مىڭ تىللا باھا قويۇشۇپتۇ. مەن ئۇنىڭدىن خەۋەزسىز ئىدىم.

دەللال مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ: "بۇ بويۇن جابدۇغى، تۈچ ئارىلاش-
 تۇرۇلغان ئىكەن. ساپ ئالتۇن ئەمەسكەن، مىڭ تىللا باھا
 قويۇشتى. نىمە بولسا بولسۇن، مەن ئېلىپ قويماي دەپ كەلدىم"
 دىدى. "بۇ مېنىڭ خوتۇنۇمنىڭ مىراسى، ئانداق بولسا ساتماي-
 مەن" — دېدىم مەن. "ساتماي نىمە قىلىسەن، سېتىپ پۇلنى
 ئال!" دىدى دەللال.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

"سېتىپ پۇلۇڭنى ئال!" — دەپتۇ دەللال.
 سوزۇمدىن گۇمانلانغان ئىكەن. زىننەت تۇمارد-
 نى بازار ئاقساقلىغا ئاپىرىپ بېرىپتۇ. ئاقساقال
 ھاكىمغا ئاپىرىپ بېرىپتۇ: "بۇ زىننەت تۇمارنى
 مەن يوقاتقان ئىدىم" دەپتۇ ھاكىم. مەن كوزۇمنى
 يۇمۇپ ئاچقىچە قاراۋۇللار ئوراپ ئېلىشتى.
 ھاكىم زىننەت تۇمارى توغرىسىدا سورىدى. مەن دەللالغا
 ئېيتقان سوزۇمنى ئېيتتىم. ھاكىم كۈلۈپ تۇرۇپ:

يىڭىرە
 سەككىزىنچى كېچە

"توغرا ئەمەس!" دىدى — دە، غەزەپلەندى. بېشىمنى كوتەر-
 گىچىلىك تۇتۇپ قامچا بىلەن ئۇرۇشقا باشلىدى. قامچا ئوتتى.
 مەن: "توغرىلىدىم" دېدىم قۇتۇلۇپ كېتىشنى ئويلاپ. ئەمما "بۇنىڭ
 ئىگىسىنىڭ جەسىدى ئويۇمدە بار دەپ ھەرگىزمۇ ئېيتىمايمەن"
 دېگەننى ئويلايتتىم. ئوغرىلىغىمنى گۇنا يېزىپ قولۇمنى كەستى. ياغ

سۇرۇپ، داغلاپ باغلىدى. مەن ھۇشۇمدىن كەتكەن ئىدىم. ماڭا بىر ئاياقتا شاراپ بەردى. كوزۇمنى ئېچىپ قولۇمنى ئوراپ ئويۇمگە كەلدىم. "سەن ئوغرىلىق بىلەن ئەيىپلىنىپسەن. ئەمدى ئوزەڭگە باشقا يەردىن جاي تاپ!" دىدى ئوي ئىگىسى. "ئوي تاپقىچە بىر-ئىككى كۈن سەۋرى قىل!" دىدىم. ئوي ئىگىسى كۈنگەندەك بولۇپ چىقىپ كەتتى. ئولتۇرۇپ ئويلاپ، توختىماي يىغلايتتىم. "بۇ ئەھۋال بىلەن قانداق قىلىپ يۇرتۇمغا بارىمەن" دەپ ئويلايتتىم. ئۇلار ئەيىپسىزلىگىمنى بىلمەيدۇ دەپ ئويلىدىم. ئىككى كۈن قاتتىق ئاغرىدىم. ئۇچىنچى كۈنى بىر ئاز كوزۇمنى ئېچىپ ياتقان ئىدىم. ئوي ئىگىسى بىلەن بازار ئاقساقىلى، يەنە بىرقانچە كىشىلەر كىرىپ كېلىشتى، مەن ھويلىغا چىقتىم. "يەنە نىمە گەپ؟" دەپ سورىدىم. ئۇلار مېنى باغلىدى، بوينۇمغا تاقاق سېلىپ: "سېنىڭدىن تېپىلغان زىننەت تۇمارىنى دەمەشق شاھنىڭ ۋەزىرىگە قازىلار ئېلىپ بېرىشقاندا، بۇنىڭدىن ئۈچ يىل بۇرۇن شاھنىڭ قىزى بىلەن يوقالغانلىغى مەلۇم بولدى" دېيىشتى. بۇ سوزنى ئاڭلاش بىلەن مەندە ئەقىل-ھۇشلا ئەمەس، بەلكى تېنىمدە جېنىمۇ قالمىغاندەك بولدى. يۈرىگىم يېڭىۋاشتىن پارچىلانغاندەك بولدى. ئولۇشۇمگە گۇمان قالمىدى. "پادىشاغا توغرىسىنى ئېيتاي، خالىسا ئولتۇرەر، خالىسا كەچۈرەر" دەپ ئويلىدىم. شاھنىڭ ئالدىغا باردۇق. شاھ ماڭا كوز قىرىنى تاشلاپ تۇرغاندەك بىلىندى. ئۇ كېيىن: "ھىلىقى ئوغرى دەپ قولى كېسىلگەن يىگىت شۇمۇ؟" دىدى. بۇ سوزنى ئاڭلاپ بىر ئاز كوڭ-لۇم كوتۇرۇلدى. "ھورمەتلىك شاھ، مەن ئوغرى ئەمەس. مېنى بۇ چوڭ جىنايەت بىلەن ئەيىپلەپ بازار ئوتتۇرسىدا قامچا بىلەن

ساۋىدى، ئىقرار قىلىشقا مەجبۇرلىدى. مەن قىلمىغان ئىشقا ئىقرار قىلدىم. قولۇمنى كەستى” — دېدىم. شاھ “سەندە گۇنا يوق!” دەپ بازار ئاقساقىلىغا كايىپ، پۇلنى تولەشنى بۇيرىدى. بوينۇمدىن تاقاقنى ئالدى. شاھ باشقىلارنى ئوردىدىن چىقىپ تۇرۇشقا بۇيرۇدى. پەقەت مېنىلا ئېلىپ قالدى. شاھ ماڭا تىكىلىپ: “ئەي ئوغلۇم، ۋەقەنىڭ راستىنى سوزلە! بۇ زىننەت تۇمارى سېنىڭ قولۇڭغا قانداق چۈشتى” دېدى. “ئەي شاھىم، — دېدىم مەن، — سىلگە راستىنى ئېيتاي”، — دەپ، بىرىنچى ئايال بىلەن بولغان ۋەقەنى، ئۇ خوتۇن قانداق قىلىپ قىزنى ئېلىپ كەلگىنىنى، ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى، ئارىدا بولۇپ ئۆتكەن گەپ-سوزلەرنى، ئەتىگەندە ئورنۇمدىن تۇرغاندا كورگۇنۇمنى، قىزنىڭ كالىسى قانغا چىلانغان ھالدا تۇرغانلىغىنى، بۇ ئىشنى كۈندەشلىك بىلەن ھىلىقى ئايالنىڭ قىلغانلىغىنى، بۇ ھەقتە مەندە گۇمان پەيدا بولغانلىغىنى ۋە باشقىلارنى باشتىن-ئاياق سوزلىدىم. بۇ سوزنى ئاڭلىغان شاھ بېشىنى چايقاپ يىغلاپ تاشلىدى. ئوزىنى توختىتالماي يۈزىگە ياغلىق تۇتۇپ تۇرۇپ يىغلىدى. بىر ئازدىن كېيىن ئۇ ماڭا تىكىلدى. “ئەي ئوغلۇم، — دېدى غەمكىن ئاۋاز بىلەن، — سەن ئېيتقان بىرىنچى ئايال مېنىڭ چوڭ قىزىم. مەن ئۇنى ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن ساقلىغان. بوپىغا يەتكەندە قاھىرىگە ئىۋەتتىم. ئۇ تاغامنىڭ ئوغلغا تەككەن ئىدى. ئېرى ئولدى. يېنىمغا قايتىپ كەلدى. قاھىرىدىلا بۇزۇلغان ئىكەن. سېنىڭ يېنىڭغا توت قېتىم بېرىپتۇ. ئاخىرقى قېتىم ئوزىنىڭ كىچىك سىڭلىسىنى ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىككىسىمۇ بىر ئاندىن تۇغۇلغان، بىر-بىرىنى ياخشى كۆرەتتى. چوڭى بۇ يولغا كىرىپلا قالماي، ئوز سىزنى

سىڭلىسىغا ئېيتىپ، ئۇنىمۇ قىزىقتۇرغان. كىچىكى بىلەن بېرىشنى سورىغاندا، ئۇنى بىلەن ئېلىپ بارغان. لېكىن شۇ كۈننىڭ ئەتىسى بىر ئوزى يالغۇز قايتتى. مەن سىڭلىسىنى سوراشتۇردۇم. ئۇ ماڭا "بىلمەيمەن!" دەپ جاۋاپ قايتۇردى. كېيىن ئۇ، سىڭلىسىنى قانداق ئولتۇرگىنىنى ئانىسىغا سوزلەپ بېرىپتۇ. تىنماي يىغلىدىم. "ئەمدى مەن ئولگىچە يىغلايمەن، - دېدى شاھ، - سېنىڭ سوزۇڭ توغرا، ئوغلۇم، ئەگەر سەن قارشى بولمىساڭ مەن ساڭا ئۇلارنىڭ ئەڭ كىچىك سىڭلىسىنى - كىچىك قىزىمنى بېرەي. بۇ قىزىم ئۇلارغا ھىچ ئوخشىمايدۇ. مەن سېنىڭدىن ئۇلارنىڭ مەرى ھەققىگە ھىچ نەرسە ئالمايمەن. پۈتۈن تويىنى ئۈزەم قىلىپ بېرىمەن. سەن ماڭا ئوغلۇ بول!" ماڭا بۇنداق ئىلتىپات نەدە تۇرۇپتۇ، شۇڭا "ھىممىتىڭىز ئۈچۈن رەخمەت" دېدىم. شۇ چاغدا شاھ قازى، گۇۋالارنى قىچقىرىپ، قىزىنى ماڭا نىكاھ قىلىپ بەردى. قىزىنىڭ يېنىغا كىردىم. شاھ بازار ئاقساقلىدىن مېنىڭ پۇلۇمنى ئېلىپ بەردى. شاھنىڭ ئالدىدا ئابروپۇم ئوستى. شۇ يىلى ئاتام ئولدى. شاھ ئاتامدىن قالغان ماللارنى ئالدۇرۇش ئۈچۈن ئوزى ئادەم ئىۋەتتى. شاھ ئىۋەتكەن ئادەم ئەلچى بولۇپ ئاتامدىن قالغان ماللارنى تولۇغى بىلەن ماڭا ئېلىپ كېلىپ بەردى. مەن ھازىر ناھايىتى باي، ناھايىتى شاد - خورام ياشايمەن. مانا بۇ مېنىڭ قولۇمنىڭ كېسىلىش تارىخى" دېدى يىگىت. مەن ئەجەپلەندىم، ئۇچ كۈنگىچە يىگىتنىڭ يېنىدا تۇردۇم. ئۇ، ماڭا رازى بولغىدەك پۇل بەردى. مەن ئۇ يەردىن سىزنىڭ شەھىر - ئىزىگە كەلدىم. تۇرمۇشۇم ياخشى ئىدى. بۈگۈن كېچە تۇيۇقسىزلا دوكنىڭ ۋە قەسىگە يولۇقتۇم.

”بۇ ۋەقە، دوكنىڭ ۋەقەسىدىن قىزىق ئەمەسكەن، — دەپتۇ چىن خاقانى — شۇنىڭ ئۈچۈن سىلەرنىڭ ھەممەڭلارنى بولۇپمۇ بۇ ۋەقەگە بىۋاسىتە سەۋەپچى بولغان ماشىنىچىنى دارغا ئېسىشم كېرەك. ئەگەر سەن دوكنىڭ ۋەقەسىدىن قىزىقراق بىرەر ھىكايە ئېيتىپ بەرمىسەڭ جىنايىتىڭدىن ئۆتمەيمەن“ ماشىنىچى ئورنىدىن تۇرۇپ ھىكايە باشلاپتۇ.

ماشىنىچىنىڭ ھىكايىسى

— ئەي خاقانم! مېنىڭ ھىكايەم بۇلارنىڭ ھىكايىلىرىدىن قىزىقراق، — دەپ سوز باشلاپتۇ ماشىنىچى — بۇ ھادىسىگە ئۇچرىغىچە، ئەتىگەندە ھەممەكەسپ بىر ئاغىنەمنىڭ ئويىدە زىياپەتتە بولدۇم. ئۇ يەردە مەندىن باشقىمۇ ماشىنىچىلار بار ئىدى. ھەممىسى بولۇپ بىز يىگىرمىگە يېقىن ھونەرۋەن ئىدۇق. ئۇلار ماشىنىچى، ياغاچچى، بوزچىلار ئىدى. كۈن چۈش بولغاندا بىزگە ئاش تارتتى. شۇ ۋاقىتتا ئوي ئىگىسى بىر چىرايلىق ياش يىگىت-نىمۇ باشلاپ كىردى. ئۇ، باغدادتىن كەلگەن مۇساپىر ئىكەن. يىگىت ناھايىتى ياخشى كىيىنگەن ئىدى، پەقەت بىر ئاز ئاقسايىتى. بىز بىلەن سالاملاشتى، ھەممىمىز ئورنىمىزدىن تۇردۇق، ئۇنى مېھمان دەپ يۇقۇرغا تەكلىپ قىلدۇق. ئۇ، ئولتۇرماقچى بولغان ئىدى. ئارىمىزدا ئولتۇرغان سەتىراچنى كورۇپ قايتىپ چىقىپ كەتمەكچى بولدى. بىزمۇ، ئوي ئىگىسىمۇ ئۇنى بۇ رايىدىن قايتىشقا تەكلىپ قىلدۇق. ئۇ، ئوز پىكىرىدە چىڭ تۇردى. ئەڭ ئاخىرىدا ئوي ئىگىسى: ”نىمىشقا كىردىڭ ۋە نىمە سەۋەپتىن قايتىپ چىقىپ كەتمەكچى بولدۇڭ؟“ دەپ سورىدى. ”ھورمەت-“

لىك مەھمانلار، — دىدى ئۇ، — قارشىلىق قىلماسلىغىڭلارنى سورايمەن. بۇ سررۇندا سەتىراچ بولسا مەن ئولتۇرالمىمەن!“ ئوي ئىگىسى بۇ سوزنى ئاڭلاپ ناھايىتى ھەيران بولدى: “بۇ يىگىت باغدادلىق تۇرسا، نىمىشقا بۇ سەتىراچتىن شۇنچە قانچىدۇ؟” دىگەن خىيالغا كەلدى. بىز ئۇنىڭدىن بۇ ئىشنىڭ سەۋبىنى سورىدۇق. “ئەي ئېزىز مەھمانلار، — دىدى يىگىت، — باغدادتا مۇشۇ سەتىراچنىڭ سەۋبىدىن ئېغىر كۈلپەتلەرگە يولۇقتۇم. نەتىجىدە ئايىغىم ئاقساق بولۇپ قالدى. شۇنىڭدىن بېرى بۇ سەتىراچ بىلەن ھىچ قەيەردە بىللە ئولتۇرماسلىققا، بىللە تۇرماسلىققا، ھەتتاكى ئۇ بار يۇرتتىمۇ تۇرماسلىققا قەسەم ئىچكەن ئىدىم. شۇ سەۋەپتىن ئوز يۇرتۇم باغدادنىمۇ تاشلاپ چىققان ئىدىم.” “بولغان ۋەقەنى ئېيت” دەپ ئىلتىماس قىلدۇق بىز. سەتىراچنىڭ رەڭگى سارغايىدى. يىگىت سوزىنى باشلىدى: “ئەي جامائەت، — دىدى ئۇ— ئاتام باغدادنىڭ باي سودىگەرلىرىدىن ئىدى. ئۇنىڭ مەندىن باشقا ئوغلى يوق ئىدى. چوڭ بولۇپ بالاغەتكە يەتكىنىدە ئاتام ۋاپات بولدى. ئۇنىڭدىن ماڭا كوپ مال— دۇنيا، قۇل ۋە كېنىزەك قالدى. شۇ كۈندىن باشلاپ ياخشى كىيىنىپ، ياخشى يەيدىغان بولدۇم. نىمە ئۇچۇندۇر خوتۇن جىنىسىنى ياققۇرمايتتىم. بىر كۈنى باغدادنىڭ بىر كوچىسىدا كېتىۋاتسام، ئالدىمدىن بىر توپ مەسلەر چىقىپ قالدى. ئۇلار مېنىڭ يولۇمنى توستى. مەن ئۇلاردىن ئوزەمنى ئېلىپ قېچىپ بىنبەستى دىگەن كوچىغا كىرىپ قالدۇم. بۇ كوچىنىڭ ئاخىرىسى يوق، خالتا كوچا بولۇپ چىقتى. مەن بىر ھويلىغا كىردىم. بىر پانا جايىنى تېپىپ يوشۇرۇندۇم. ئۇ يەردە بىر ئورۇندۇق بار

ئىكەن، شۇنىڭغا كېلىپ ئولتۇردۇم. بىردىن سول تەرىپىمدىكى بىر ئوينىڭ دېرىزىسى ئېچىلدى. ئۇ، ئۆيدە ناھايىتى چىرايلىق بىر قىز ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭغا كوزۇم چۈشتى. ئۇ خۇددى تولۇن ئايدەك ئىدى. بۇنداق گۈزەل قىزنى ئومرۇمدە كۆرمىگەن ئىدىم. ئۇ، دېرىزە ئالدىدىكى گۈللەرگە سۇ قۇيۇپ تۇراتتى. ئوڭ-سولغا بىر قاراپ دېرىزىسىنى ئېتىپ غايىپ بولدى. يۈرىكىمگە ئوت كەتتى. پىكىرىمنى شۇ ھەقتىكى خىياللار ئوراپ ئالدى. كۈن پاتقىچە شۇ يەردە ئولتۇرۇپ، پەقەت شۇ قىز توغرىسىدا ئويلىدىم. خوتۇنلارغا بولغان ئۈچمەنلىگىم يوقاپ مېھرىۋانلىققا ئايلاندى. شۇ چاغدا يېنىدا مولازىملىرى بىلەن شەھەر قازىسى كېلىپ ئاتتىن چۈشتى. ھېلىقى ئويگە كىرىپ كەتتى. ئۇ، قىزنىڭ ئاتىسى ئىكەنلىگىنى بايقىدىم. كۆپۈپ-پىشىپ ئويىگە قايتتىم. غەمكىن بولۇپ ئورنۇمغا ياتتىم. قۇللار، كېنىزەكلەر كىرىپ ئەتراپىمنى ئوراپ ئولتۇرۇشتى. مەن ئۈندىمەي ياتتىم، سوئاللارغا جاۋابمۇ بەرمىدىم. بارغانسېرى كېسىلم ئېغىرلاشتى. ئادەملەر يوخلاپ كېلىشتى. بىر كۈنى بىر موماي كىرىپ كەلدى. كورۇنۇشىدىن ئۇ سىرنى سەزگەنگە ئوخشايتتى. بېشىمغا كېلىپ يېقىن ئولتۇرۇپ ئىنتايىن يېقىملىق سۆزلەرنى قىلدى. "ئەي ئوغلۇم، دېدى ئۇ يېقىملىق ئاۋاز بىلەن، — نىمە سىرنىڭ بار، مانا ئېيت! بەلكى مەن ياردەم قىلارمەن." مەن ۋەقەنى ئېيتتىم. "جان ئوغلۇم، دېدى ئۇ موماي — سەن كورگەن باغداد شەھەر قازىسىنىڭ قىزى بولسۇن. سەن كورگەن ئوي قازىنىڭ ئويى. ئاتىسىنىڭ ئويى ئىچكىرىسىدە، ناھايىتىمۇ ھەشەمەتلىك، كېلىشكەن. قىز بولسا سەن كورگەن ئۆيدە يالغۇز تۇرۇدۇ. لېكىن ئاتىسى

ئۇنى ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن ساقلايدۇ. مەن ئۇلارنىڭ ئويىگە ناھايىتى كۆپ كىرىپ تۇرىمەن. سەن تۇنىڭغا پەقەتلا مەن ئارقىلىق يېتىشەلەيسەن. بىلىڭىنى چىڭ باغلا!“. ئۇنىڭدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ بىر ئاز تىتىكلەشتىم. قېرىنداشلىرىم، تۇققانلىرىمۇ سۇيۇلۇشتى. ئەتىسى مەن تامامەن دىگۈدەك ساقايدىم. موماي قىزنىڭ ئويىگە باردى. لېكىن ئۇنىڭ چىرايى ئۆزگەرگەن ھالدا قايتىپ كەلدى: “سېنىڭدىن ئايلىنماي ئوغلۇم” دېدى. دە، كېيىن شۇك بولدى. قىز توغرىسىدا سورىغان ئىدىم، “ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن گەپلەرنى، بولۇپمۇ ئۇ قىزنىڭ دىگەنلىرىنى سورىما، ئاڭلاپ نېمە قىلسەن؟ قىسقىسى، ئۇ ھەقتە سەن گەپ سورىما، مەن ساڭا ئېيتماي” دەپ خورسىندى. كېيىن سوزىنى داۋام قىلىپ، ئۇ قىز ماڭا: “ئەي قېرى، بۇندىن كېيىن يەنە شۇ ھەقتە ئېغىز ئاچسالاڭ ئەدىۋىڭنى بېرىمەن” دېدى. ئۇنىڭدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئاياق-قولۇم بوشاشتى. قىزنىڭ ئالدىدىن قانداق قىلىپ يېنىپ چىققىنىمنى بىلمەيمەن. ئىككىنچى قېتىم مەن يەنە ئۇنىڭ ئالدىغا بارىمەن.“

بۇ گەپنى ئاڭلاپ كېسىلىم يەنە ئېغىرلاشتى. ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئوتۇپ موماي يەنە كىرىپ كەلدى: “ئەي ئوغلۇم سۇيۇنچە بەر!” دېدى ئۇ ماڭا. مەن ئۇنىڭدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ خوشلۇغۇمدىن جېنىم چىقىپ كېتىشكە ئازلا قالدى: “نېمە دىسەڭ تەييار!” دېدىم مەن مومايغا. موماي مۇنداق دېدى: “تۇنۇگۈن قىزنىڭ ئويىگە مەن يەنە باردىم. كوزۇم ياش، دىلىم غەش ئىدى. قىز، نېمانچە غەمكىن سەن بۇۋى؟“ دېدى. “مەن يىغلاپ تۇرۇپ: “ئەي مەلىكەم، سېنى سويىگەن كىشى تەرىپىدىن كەلدىم.

ئۇ، سېنىڭ ئىشقىڭدا ئولۇشكە ئاز قاپتۇ،” دېدىم. شۇ سۆزدىن كېيىن بىر ئاز كوڭلى يۇمشىدى. ”قەيەرلىك، كىم ئۇ؟” دېدى قىز. ”مېنىڭ ئوغلۇم، بېغىمنىڭ مۇسى،” دېدىم مەن، — ئۇ. ”سېنى بۇنىڭدىن بىر نەچچە كۈن بۇرۇن، دېرىزىدە گۈلگە مۇ قۇيۇۋاتقىنىڭدا كورگەن ئىكەن. شۇنىڭدىن بېرى ئەس-ھوشى سەندە. سەن بىلەن بىرىنچى قېتىم كورۇشكىنىمىزدە ئېيتقان سوزۇڭنى يەتكۈزگەن ئىدىم. شۇنىڭدىن بۇيان ئۇنىڭ كېسلى يەنە ئېغىرلىشىپ كەتتى. ھازىر ئۇ بېشىنى كوتىرەلمەيدۇ. ئەگەر بۇ ئەھۋال يەنە سوزۇلغىدەك بولسا، ئۇنىڭ ئولۇپ كېتىشى چوقۇم” دېدىم. ياش تامچىلىرى كوزۇمدىن مارجاندەك ئاقتى، قىزنىڭ رەڭگى ئوزگەردى. ”مۇشۇنىڭ ھەممىسى مەن ئۇچۇنمۇ؟” دېدى ئۇ. ”ئەلۋەتتە سەن ئۇچۇن” دېدىم. ”ئانداق بولسا يىگىتكە بار. مەندىن سالام دە! — دېدى قىز، — جۈمە كۈنى، جۈمە نامىزىدىن ئىلگىرى كەلسۇن. مەن ئۇنىڭغا ئىشىك ئاچمەن. بىر ئاز ئولتۇرىمىز. ئاتام نامازدىن قايتىپ كېلىشتىن بۇرۇن چىقىپ كەتسۇن!”

مومايىنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن غەملىرىم تارقىدى، كوڭلۇم يورىدى. مومايغا كىيىم-كېچەك بەردىم. ”غەم ئەندىشىنى تاشلا! كوڭلۇڭنى شات، روھىڭنى ئۇستۇن تۇت!” دېدى موماي. ”مەندە ھىچقانداق غەم قالمىدى” دېدىم مەن. قەۋمى-قېرىز-داش، يارۇ-بۇرادەرلىرىم مېنىڭ ساقىيىشىمدىن ئۇمىت كۈتۈپ شاتلاندى. موماي ئويىگە كەتتى. جۈمەنى كۈتۈپ ياتتىم. جۈمە كۈنى موماي يەنە كىرىپ كەلدى، ئەھۋال سورىدى. مەن تامامەن ساقايغىنىمنى ئېيتتىم. كىيىملىرىمنى كىيىدىم، خۇشبۇي

ئەتىرلەرنى سەپتىم. ئادەملەرنىڭ نامازغا كېتىشىنى سەۋىرسىزلىك بىلەن كۈتتۈم. شۇ ۋاقىتتا موماي: "ھېلى تېخى ۋاقىت بار. ھامامغا بارساڭ، چېچىڭنى ئالدۇرساڭ ياخشى بولاتتى. يېڭىلا كېسەلدىن تۇرغانسەن!" دىدى. مەن: "ناھايىتى ياخشى ئېيتتىم. ئىززەت" دىدىم. ئالدى بىلەن چېچىمنى ئالدۇرۇپ، كېيىن ھامامغا بارماقچى بولدۇم. قۇلغا بازارغا بارغىن: "تۈزۈڭرەك، ئېسىل سۈپەت، باشنى ئاغرىتمايدىغان، قولى چاققازاق بىر سەتىراج تېپىپ كەل!" دىدىم. قۇل ئەنە شۇ پالاكەت سەتىراچنى ئېلىپ كەپتۇ. ئۇ كىرىپ سالام بەردى، مەن جاۋاب بەردىم. "دۇنيادا غەم ئەندىشە كۆرمە! قايغۇ ئەلەملەردىن خالى بول! — دەپ سوز باشلىدى ئۇ، — چېچىڭنى ئالدۇرامسەن؟ ياكى قان ئالدۇرامسەن؟ ئىبنى ئابباس جۈمە كۈنى چېچىنى ئالدۇرغانلاردىن يەتمىش خىل كېسەل چىقىپ كېتىدۇ، دىگەن. يەنە مۇنداق رىۋايەتمۇ بار. ھەركىم جۈمە كۈنى قان ئالدۇرسا پۈتۈن ئۆمرىدە كوز ئاغرىغى كۆرمىگەي ۋە باشقا كېسەللەردىنمۇ خالى بولغاي". ئۇ ھە دەپ گەپنى ئاۋۇتقىلى تۇردى. مەن: "چۈچەكلەرنى ئاز سوزلەپ، چېچىمنى ئال! مەن يېڭىلا كېسەلدىن تۇرغان ئادەم" دىدىم. قولىتىغىدىن پەشتامسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن ئۇستىرلاپ ① نى ئالدى. ئۇ يەتتە ئىدى. سەتىراج ئۇنى ئېلىپ ئوينىڭ ئوتتۇردى. سىغا كەلدى. بېشىنى كۈننىڭ نۇرىغا توغرى كەلتۈرۈپ خېلى تىكىلىپ تۇردى. كېيىن يەنە گەپ باشلىدى. "بىلىگىن، بۈگۈن يەنى جۈمە كۈنى ھىجرى يىلىنىڭ يەتتە يۈز ئاتمىش ئۈچىنچى

① ئۇستىرلاپ — يۇلتۇزلار ھەرىكىتىنى كۆرسەتكۈچى ئەسۋاپ، رەم-چىلەرمۇ ئىشلىتىدۇ.

يىلى، سەپەر ئېيىنىڭ ئونىنچى كۈنى، ئىسكەندەر ۋاقتىدىن يەتتە مىڭ ئۈچ يۈز يىگىرمە يىلدىن كېيىنكى مىررىخ يۇلتۇزىدىن سەككىز دەرىجە ئالتە مىنۇت ئوتتى. بۈگۈن مىررىخ يۇلتۇزى بىلەن ئاتارۇد يۇلتۇزى ئۇچراشقان كۈندۇر. بۇ نەرسە بۈگۈن چاچ ئالدۇرۇشنىڭ ناھايىتى يۇقۇرى ۋە ھىساپسىز خاسىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى كورسىتىدۇ. بۇ نەرسە پېقىرغا يەنە بىر پالىنى كورسىتىدۇكى، بۈگۈن سەن يەنە بىر كىشى بىلەن ئۇچراشماقچە- سەن، يەنى ۋەدە كۈنۈڭدۇر. بۇ ئىش ناھايىتى كوڭۇللۇك، ياخشى بولىدۇ. ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ گەپ- سوزگە ئايلىنىشىنى سوزلىمىگىنىم ياخشى.

”جېنىمدىن تويدۇردۇڭ. كاللامنى ئىلەشتۈرۈۋەتتىڭ. سېنى چېچىمنى ئالدۇرۇشقا قىچقىرتقان ئىدىم. بۇ گەپلىرىڭنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ چېچىمنى ئالغىنا!“ دىدىم. ”ئەزىرايى خۇدا،— دىدى سەتىراج،— ئەگەر ئېزىز بېشىڭدا يەنە نىمە گەپنىڭ بارلىغىنى بىلگىنىڭدە بۈگۈن ھىچ نەرسىگە ئالدىرىماس ئىدىڭ. مېنىڭ سوزۇمنى قۇلاق سېلىپ ئاڭلىغان بولاتتىڭ. مېنىڭ مەسلە- مېتىمنى ئالغان بولاتتىڭ. مەن ساڭا يۇلتۇزلارنىڭ تەقەززاسىغا مۇۋاپىق ئىش قىلىشنى مەسلىھەت كورنۇۋاتىمەن. سەن مەندىن مىننەتدار بولۇشۇڭ، قارشىلىق قىلماسلىغىڭ كېرەك. مەن ساڭا ھەقىقەتەن مەرىۋانلىق قىلىۋاتىمەن. ئەگەر سوزۇمگە كىرسەڭ ساڭا يەنە بىر يىلغىچە خىزمەت قىلىشقا تەييارمەن. ئەمدى ئوزەڭ بىر قۇر ياخشىراق ئويلاپ باققىنا. ئەگەر ماقۇل دىسەڭ بىر يىللىق ھەققىمنى ئالايىمەن.“ ئۇنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ تاقىتىم تۈگىدى. ”بۈگۈن سەن مېنى بوغۇپ ئولتۇرگەندىن ئارتۇغراق قىيىندىڭ!“

دېدىم.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە ئاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

”ساڭا ئوخشاش ئىلمى. نۇجۇمغا ماھىر سەتە. راچنى ئومۇرۇمگە كېلىپ كورمىگەن ئىدىم. سېنىڭ سوزلۇرۇڭ بىر تىيىنگىمۇ ئەرزىمەيدۇ. بول، قۇرۇق گەپنى مەن ياخشى كورمەيمەن. يىگىرمە توققۇزىنچى مەن سېنى چاچ ئالدۇرۇشقا قىچقىرتقان ئىدىم. ھېلى ئۇ ياقىتىن، ھېلى بۇ ياقىتىن تايىنى كېچە

يوق سوزلەرنى بىلجىراۋېرىپ مېنى زېرىكتۇردۇڭ. بۇ قانداق ئىش؟“ دېدىم. ”ئاجايىپ ئىش، — دېدى سەتىراج، — كام سوزلىگىنىم ئۇچۇن، سوزگە بېخىلىغىمىدىن يەتتە تۇققان ئۇكامنىڭ ئارىسىدا پەقەت مېنىڭلا لەقىمىم ”ئەسسامت“ يەنى كام سوز دېگەن ئىسىم بىلەن مەشھۇر. ئەڭ چوڭ ئۇكامنىڭ ئىسمى ”ئەلبەكبۇڭ“ يەنى ئەزمە؛ ئىككىنچى ئۇكامنىڭ ئىسمى ”ئەلھەددار“ يەنى ۋاقىرىغاق؛ ئۈچىنچى ئۇكامنىڭ ئىسمى ”بەقق“ يەنى غەلۋىچى؛ تۆرتىنچى ئۇكامنىڭ ئىسمى ”ئەلقۇز زۇلسانى“ يەنى ئاغزى ئاچچىق، يەكچەشمە؛ بەشىنچىسىنىڭ ئىسمى ”ئەلەششار“ يەنى ئېلىپ قاچار؛ ئالتىنچى ئۇكامنىڭ ئىسمى ”شەقالۇق“ يەنى پوچى.

سەتىراج سوزىنى ئۇلاپ كېتىۋاتقان ئىدى. يۈرگىم يېرىلىپ ئولۇپ قېلىشىمغا ئەقلىم يەتتى. خىزمەتچىنى قىچقىردىم. ”بۇنىڭغا

توت تەڭگە پۇل بېرىپ يولغا سال! چاچ ئالدىدۇرىدىغان ۋاقىت تۈگىدى. ئەمدى چاچ ئالدىرۇشنىڭ ھاجىتى يوق!" دېدىم. "بۇ نىمە گەپ؟— دەپ ھولۇقتى سەتىراچ،— مەن ساڭا خىزمەت قىلماي ھەق ئالمايمەن! ئەلۋەتتە خىزمەت قىلىشىم كېرەك. سەن مېنىڭ قەدرىمگە يەتمەسەڭ، مەن سېنىڭ قەدرىڭگە يېتىمەن. چۈنكى ئاتاڭ رەھمەتلىك كوپ ياخشى، قولى ئوچۇق، كوپنى كور- گەن ئادەم ئىدى. ئۇمۇ، خۇددى، شۇنداق مۇبارەك بىر كۈندە ئادەم ئۇۋەتكەن ئىدى. كەلدىم. ئالدىدا بىرقانچە ئاغىنە-بىرا- دەرلىرى بار ئىكەن. ماڭا قان ئېلىشنى مەسلىھەت سالدى. مەن دەرھال ئۇستىرلاپنى كوتۈرۈپ كوردۇم. قارىسام يۈلتۈزلار ھىساۋات ۋاقتى مۇۋاپىق ئەمەس، قان ئېلىش ۋاقتى ئەمەس ئىدى. قازايى ئىلمىي نۇجۇمنى ئاناڭغا ئېيتتىم. ئىخلاس قىلغىنىدەن لام-جىم دېمىدى. ئىلمىي نۇجۇم ۋاقتى كەلگىچە سەۋرى قىلدى. ئاز ۋاقىتتىن كېيىن نىجاتلىق سائىتى كەلگىنى مەلۇم بولدى. قان ئېلىشقا باشلىدىم. مەرھۇم ئاتاڭ مىننەتدارلىق ئىزھار قىلدى. شۇ يەردە ئولتۇرغانلارمۇ خوش بولۇشتى. خىزمەت ھەققىم ئۈچۈن رەھمەتلىك ئاتاڭ يۈز تەڭگە بەردى. "سەندەكلەرگە ئورۇنسۇز پۇل چاچقان ئانام گورىدىمۇ تىنچىمىسۇن!" دېدىم. سەتىراچ: "ئەستەغپىرۇللا، سۇبھاناللا،— دەپ ھولۇقۇپ سوزىنى يەنە داۋام قىلدى،— مەن سېنى ئەقىل ئىگىسى، ئىدرەكلىك، پەمى بار، دەپ پەرەز قىلاتتىم. سەن كېسەلنىڭ تەسىرى بىلەن بۇنداق ئورۇنسۇز سوزلەرنى دەپ گۇنا قىلىۋاتامسەن يا؟ ئۇنداق بولسا سەن بۇ كامچىلىقتىن خالى. مەن ئۇنى ئەپۇ قىلىمەن. نىمە سەۋەپتىن بۇنچىلىك ئالدىراۋاتقىنىڭنىمۇ چۈشۈنمەن. مەرھۇم

ئاتاڭ مەندىن مەسلەھەت ئالماي ھېچ ئىشنى ئىشلەپتتى. چۇنكى ھەدىس شەرىپتە ئېيتىلغان مەسلەھەتنىڭ مەنپەئەتلىرىنى ئاتاڭ ياخشى بىلەتتى. سەن ياخشىراق ئويلا! مەندىن باشقا دانىراق ئادەم تاپالمايسەن. مەن پۇت تىرەپ تۇرۇپ خىزمەت قىلىۋاتىمەن. خاپا بولمايمەن. ئەمما سەن بولساڭ بىر يەردە ئولتۇرۇپمۇ سىقىلىۋاتىسەن. ئاتاڭنى ھورمەت قىلغىنىم ئۇچۇن، بۇ قىلغىنىڭغىمۇ چىدايمەن. “ئەزىرايى خۇدا! سوزنى يەنە ئۇزارتتىڭ. سېنىڭدىن سورايدىغان مەسلەھەتتىم يوق ئىدىغۇ؟ چېچىمنى ئال-دە، يولۇڭغا ماڭ!” دىدىم. “بىلىمەن،— دىدى ئۇ گىپىنى يەنە باشلاپ،— مەندىن قاتتىق رەنجىدىڭ! لېكىن مەن ئۇنى ئوزەمگە ئالمايمەن، يەنىلا كىچىرىمەن. چۇنكى سېنىڭ ئەقىلىڭ توشىمىغان، ھېلى ياشسەن. تېخى يېقىندىلا سېنى مورەمگە ئېلىپ مەكتەپكە ئاپىرىپ قويغان ئىدىم. “خۇدا رازى بولسۇن!— دىدىم مەن ئۇنىڭغا،— ئىشىمدىن قالدىم. سەنمۇ ئوز يولۇڭغا ماڭ! مەنمۇ ئىشىمغا باراي!” شۇ چاغدىلا ئۇ قولغا ئۇستىرا بىلەن بۇلەينى ئالدى. ئۇستىرنى بۇلەيگە قايتىدىن بۇلەشكە كىرىشتى. تۇتۇپ كورۇپ بېقىپ يەنىلا بۇلەيتتى، ھېچ توختىمايتتى. بىر ئايىغىنى يەردىن ئېلىپ، ئىككىنچى ئايىغىنى تىرەپ بۇلەشكە كىرىشتى. جېنىم بوغىزىمغا كېلىپ قالدى. ئاخىرى چېچىمغا ئۇستىرا سالدى. ئازىراق چۇشۇرۇپ قويۇپ يەنە گەپ باشلىدى: “ئەي ئوغلۇم، كىتاپلاردا ئالدىراڭ-غۇلۇق شەيتاننىڭ ئىشى” دىگەن شېئىر بار، ئاڭلا:

ئالدىدىن ئويلاپ ئىش قىلغان ئاخىرىدا ھولۇقماس،
 شەپقەت كۈتسەڭ كىشىدىن ئوزەڭمۇ رەھىم دىل بول!
 زۇلۇم قىلمىساڭ كىشىگە زالىملارمۇ يولۇقماس،

ئۇرۇق سالماق نىمىكى، ئالمىسەن شۇندىن ھوسۇل!

”مەن سېنى بىلىدۇ ۋە تونۇيدۇ، دەپ ئويلايتتىم. ئەپسۇسكى مېنىڭ قولۇم پادىشا، ئەمىر، ۋەزىر، ھاكىم، ئالىم ۋە پۇخرالارنىڭ باشلىرىنى چۈشۈرگەنلىكىنى بىلمەيدىكەنمەن. ماڭا ئوخشىغانلارنى شائىر مەدھىيىلەپ مۇنداق دىگەن:

قولۇمدىكى بۇ ھۈنەرنى سەن ئويلىما
ھۈنەرلەرنىڭ ”پەسراقى“ دەپ، قېرىنداش.
بارچە كاسىپ يېپىقا تىزىلغان مەرۋايىت،
ئۇنىڭ ئىچىدە ئېزىزراقى سەتىراج.
ئىشقا چۈشەر بولسام ئەگەر ھەر ۋاقىت،
تەسلىم بولار، شاھۇ، گاداي، قېرى-ياش.

گەپنى سوزغان ئىدى. ”بۇ گەپلەرنى قويساڭچۇ، ئاتا، يۈرگىم ئېزىلىپ كەتتى!“ دىدىم. ”پەممىچە ھازىرمۇ ئالدىراۋاتقاندىك تۇرسەن؟“ دېدى سەتىراج. ”ئاھ“ دىدىم مەن غەزەپ بىلەن. ”ئېغىر بول، بالام!— دىدى سەتىراج،— مەن ھېلىلا دىدىم، ئالدىراقسانلىق شەپتاننىڭ ئىشى، ئالدىراقسانلىق كىشىگە غەم— قايغۇ ئېلىپ كەلمدۇ. پەيغەمبىرىمىز ’ئالدىرماي قىلىنغان ئىش ياخشى نەتىجە بېرىدۇ‘ دىگەن. سېنىڭ ’ئالدىراقسانلىغىڭ مەندە گۇمان پەيدا قىلدى. ئىشىڭدىن مېنى خەۋەردار قىلساڭ، چۈنكى مېنىڭ مەسلىھىتىم بىلەن قىلغان ئىشنىڭ نەتىجىسىز قالماست دەپ ئويلايمەن. ئۇ، ئۇستىرىنى يەرگە قويۇپ، ئۇستىرلاپنى قولغا ئالدى. ئوينىڭ ئوتتۇرىسىغا بېرىپ، كۈننىڭ نۇرىغا توغرى- لىدى. بىردەم تىكىلىپ قاراپ تۇرۇپ: ”ناماز جۈمەگە ئانداق- مۇنداقمۇ ئەمەس، توپ توغرى ئۈچ سائەت ۋاقىت قاپتۇ“ دىدى.

“ھە دەپ قۇرۇق گەپ قىلىۋېرىپ ئىچىمنى تىت - تىت قىلىۋەتتىڭ” دېدىم مەن. ئۇ، يەنە سوز باشلىدى: “ۋەقەنى ماڭا ئېيتساڭ ئوزەڭ ئۈچۈنمۇ ياخشى بولاتتى. چۈنكى ئاناڭ مەرھۇمۇ. مەندىن مەسلەھەت سورىماي تۇرۇپ ئىش قىلمايتتى.” بۇنىڭدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئىلاجى يوقلۇغىغا كوزۇم يەتتى. “ناماز ۋاقتى يېقىنلىشىپ قالدى. مەن كىشىلەر نامازدىن چىقماستىن بۇرۇن، بارىدىغان يېرىمگە ئۇنۇشۇم كېرەك ئىدى. بىر ئاز كەچ قالسام ئىشىم بۇزۇلۇدۇ” دەيتتىم ئىچىمدە. “سوزنى قىستاق قىل! مەنسىز سوزلەرنى قوي! بىر يولدىشىمنىڭ ئويىگە زىياپەتكە بارىمەن. ئۇنىڭغا بازاردىن بىرەر نەرسىلەر ئېلىشىم كېرەك. قۇرۇق قول بېرىشقا بولمايدۇ. ۋاقت بولسا قىستاپ كەلمەكتە” - دېدىم. “ھەجەپمۇ ئېسىمگە سالدىڭ، ئوغلۇم. سېنىڭ بۇ سوزۇڭ، - دېدى ئۇ، - نىمە ئۈچۈن مۇبارەك بولدى؟ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، مەنمۇ بىرقانچە ئادەملەرنى بۈگۈن ئويىگە تەكلىپ قىلغان ئىدىم. لېكىن ئۇنتۇلۇپ قېلىپ ھېچ نەرسە ھازىرلىماپتىمەن. ئەگەر سېنىڭ سوزۇڭ بىلەن ئەسلى - مىسەم تازىمۇ شەرمەندە بولىدىكەنمەن. ئەمدى ئىش قىلايلى!” “خاتىرجەم بول! - دېدىم مەن، - ئەگەر مېنى تىزراق قۇتقازساڭ مېھمانلىرىڭغا كېتىدىغان يىمەك - ئىچمەكنىڭ ھەممىسىنى مەن بېرەي” “خۇدا ساڭا ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن. مېھمانلىرىم ئۈچۈن بېرىدىغانلىرىڭنى سوزلە! ئويىڭدە نىمە بار؟ كوڭلۇم تىنىم تاپسۇن!” دەپ تۇرۇپلا ئالدى. “بەش خىل تاماق، ئۇن، تۇزلانغان توخۇ، ھەر خىل شىرنىلىكلەر بار” دېدىم مەن. “شۇلارنى ماڭا ھازىرلا كورسەتسەڭ كوڭلۇم تېخىمۇ ئارام ئالسا!” دېدى ئۇ. مەن خىزمەتچىگە ئۇلارنى ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇدۇم. خىزمەتچى

ھەممىنى ئېلىپ كەلدى. "شاراپ كام ئىكەن!" دىدى ئۇ بىر قۇر قاراپ چىقىپ. "ئۇمۇ بار" دىدىم مەن. "شاراپنى كورسەت. كوئۇلۇمدە ئەندىشە قالمىسۇن!" دىدى ئۇ. شاراپنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدۇم. خىزمەتچى ئۇنىمۇ ئېلىپ كەلدى. "ھىساپسىز مىننەتدار- مەن" دىدى ئۇ كېيىن "تۇتۇرۇق بىلەن ئەتىرە يوق ئىكەن" دىدى. مەن ئۇنىڭغا ئەللىك تەڭگىلىك ئەتىرنى قۇتىسى بىلەن تۇتقازدىم. ۋاقىت خۇددى يۇڭگۇرگەندەك قىستاپ كەلمەكتە ئىدى. "خاتىرجەم بولدۇڭمۇ؟ بۇلارنى ئال! تىز چېچىمنى چۈشەر" دىدىم. "ھەممىنى ئوز قولۇم بىلەن بىرمۇ بىر ئېنىقلاپ تۇتۇپ كورمىسەم تىنجىمايمەن" دىدى سەتىراج. خىزمەتچى ھەممە نەرسىنى بىرمۇ بىر ئېچىپ كورسەتتى. ئۇستىرنى يەرگە قويۇپ ھەممە نەرسىنى بىرمۇ بىر ئۆتكۈزۈپ ئالدى. كېيىن ئۇستىرنى قولغا ئېلىپ چېچىمنى يەنە بىر ئاز چۇشۇردى. "ئەي ئوغلۇم،- دىدى ئۇ يەنە سوز باشلاپ،- مەن ساڭا رەخمەت ئېيتايمۇ؟ ئاتاڭغا رەخمەت ئوقۇيمۇ؟ بۇگۈن زىياپىتىم پەقەت سېنىڭ ياردىمىڭ ئارقىسىدىلا ئوبدان تەييارلاندى. ئەمما مەھمانلىرىمۇ شۇنىڭغا ئەرزىيدىغان كىشىلەردىن: مەسىلەن، ھاممامچى زەيتۇن سەئىد، توڭگىچى گۈلەخ خېلىل، تېزەكچى ئوبۇلقاسىم، پوقاق خەننات، قارىباي زىنقەن، سېلىم قاراۋۇل، بۇخت ئاتىباقار، ئوگۇل كوك- تاتچى. بۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئوزلىرىنىڭ ئوينىيدىغان ئۇسۇل- لىرى، ئوقۇيدىغان غەزەللىرى بار. بۇلارمۇ پېقىرغا ئوخشاش ئارتۇقچە سوز قىلمايدىغان، دانىشمەن ئادەملەردىن. بۇلارنىڭ ھەر بىرى بولەكچە بىر پەزىلەتكە ئىگە، ئۇنىڭ ئىچىدە خوشوھ- پەت بىرسى بار، ئۇ دائىما:

ئاياللار ئالدىدا سىزنى ئاچما!

دىگەن بىر مىسرا شېئىر بىلەن ئەقىللىق كىشىلەرنى ئۆزىگە تارتىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرسىدە بار خۇسۇسىيەت باشقا بىرسىدە يوق. مەسىلەن، بىرسى لەتپىگە ئۇستا. ئەگەر بىزنىڭ سوھبىتىمىزگە بارساڭ بىز ئۇچۇنمۇ، ئۆزەڭ ئۇچۇنمۇ كوڭۇللۇك بولاتتى. ھېلى ئېيتقان دوستۇڭنىڭ ئويىگە بۈگۈن بارما! چۈنكى سەندە ھېلى ئاغرىقنىڭ تەسىرى بار. كوپىنچە زىياپەتلەردە كىشى ئورۇنسىز گەپلەرنى تولراق سۆزلەيدىغان كاسكى-ئەزەمە ئادەملەرگە دۇچار بولىدۇ. ئەمما ئۇنداق ئادەملەر ساڭا توغرى كەلمەيدۇ. سەن قىسىلسەن، خاپىغان كېسىلى شۇنىڭدىن پەيدا بولىدۇ. "خۇدا خالىسا باشقا بىر ۋاقىتتا بارىمەن" - دىدىم مەن. "باق! - دىدى ئۇ - بۈگۈنلا بارغىن. ۋاقىت غەنىمەت. ئۇلارنىڭ سوھبىتىدىن بەھرە ئال!" شائىر ئېيتقاندەك:

خوش ۋاقىت كەلسە ساڭا،
 بىل غەنىمەت سەن ئۇنى.
 ھېچكىم بىلمەس سۈرۈلگەن
 ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى.

• • •
 بىر نەپەسلىك خورسەنلىكنى قولىدىن بەرمە،
 غەمگە چۈكمە، سېنى شاتلىق كۈتمەكتە.
 تەشۋىشلەرگە بوش كوڭۇلدىن جاي بەرمە،
 دەم غەنىمەت، ئومۇرۇڭمۇ تېز ئۆتمەكتە.

"بۈگۈنكى كۈنۈڭنى ئەتىگە تاپالمايسەن!" دىدى سۆزۈنى داۋام قىلىپ ئۇ. ئاچچىغىمغا چىدىماي كۈلەتتىم. "مەيلى مەن بىر

ئاماللاپ بېرىپ كېلەرمەن. ئەمما سەن يولۇڭدىن قالسا دوست-
لۇرۇڭ سېنى كۈتۈپ تۇرۇشقاندۇر“ دېدىم مەن. “يوق!—دېدى
ئۇ،—مەن سېنى ئۇلۇغ ئادەملەر بىلەن تونۇشتۇرماقچىمەن. تولا
ئادەملەر ئەزەمەت گەپلىرىنى قىلىۋېرىپ دىققىتىڭنى ئاشۇرۇپ قويۇدۇ.
لېكىن ئۇلار ماڭا ئوخشاش ئادەملەر بولۇپ، ئارتۇق سۆزلىمەي-
دىغان كىشىلەردۇر. زورۇر جايغا لازىم تاپسا ئىككى ئېغىزلا سۆز
قىلىپ بولىدى قىلىدۇ، بولمىسا يوق! ئەگەر سەن ئۇلارنى بىر
قېتىملا كۆرسەڭ باشقا ئۆلپەتلىرىڭدىن كېچىسەن. “ئەلۋەتتە بىر
كۈنى بارىمەن“ دېدىم مەن. “بۈگۈن بېرىشىڭنى خالايتتىم،—دەپ
سۆزلەپلا كەتتى ئۇ،—بولمىسا مەسلەھەت شۇكى، مېھمانلىرىمغا
بەرگەن نەرسىلىرىڭنى مەن ئۈزەم ئېلىپ باراي، سەنمۇ بىللە بار.
ئەگەر سەن ئۆز دوستلىرىم قېشىغىلا بارىمەن دەيدىغان بولساڭ
مەن بۇ نەرسىلىرىمنى ئويۇمىگە ئېلىپ بېرىپ قويماي. ئۇلار
ئۆزلىرى ئىشلىتىپ تۇرسۇن. يەپ—ئىچىپ ئويۇننى ئويناۋەرسۇن.
مەن قايتىپ كېلەي. سېنىڭ بىلەن بىللە سەن بارىدىغان جايغا
باراي. مېنىڭ دوستلىرىمغا بۇ ئىش ھېچ ئېغىر كەلمەيدۇ. دەرھال
قايتىمەن“ دوستلىرىڭنىڭ يېنىغا بار. مېھماندارچىلىقنى قىلىپ،
دوستلىرىڭنى خوش قىل! ماڭمۇ دوستلىرىمنىڭ يېنىغا بېرىشقا
يول قوي!“ مەن سېنى يالغۇز ئۇ يەرگە ئىۋەتتىم رازى ئەمەس-
مەن،—دېدى ئۇ،—چۈنكى ھەر جايغا بارساڭ ساڭا مېنىڭدەك،
دانا، ھۇشيار، ئىش كۆرگەن، كىڭەشچى بىر كىشىنىڭ بولۇشى
لازىم. سەن مەندىن ياخشىراق، داناراق كىشىنى تاپالمايسەن.“
مەن بارىدىغان جايغا ئۈزەمدىن باشقا ھەرقانداق ئەقىللىق
كىشىمۇ سىغمايدۇ“ دېدىم. “پەرەز قىلىشىمچە، سەن بىر خوتۇن

كشى بىلەن ۋەدىلەشكەن ئوخشاپسەن. شۇنىڭ ئالدىغا بارىدە-
 ھاندەك تۇرسەن. بولمىسا مېنى ئوزەڭ بىلەن بىللە ئېلىپ بارار
 ئىدىڭ. بۇ ھەقتە مەن باشقىلارغا قارىغاندىمۇ تەجرىبىلىك مەن.
 ساڭا ياردەم قىلىمەن. ئەندىشە قىلىمەنكى، سەن بىر يات خوتۇن-
 نىڭ يېنىغا بارىدىغاندەك تۇرسەن. ئۇنداق قىلساڭ بىكارغىلا
 ھالەك بولىسەن، بېشىڭ كېتىدۇ. بۇ، باغداد شەھرىدە ھىچكىم
 بۇنداق ئىشنى قىلالمايدۇ. بولۇپمۇ جۈمە كۈنى! باغداد ھاكىمىنىڭ
 قانداق دەھشەتلىك كىشى ئىكەنلىكىنىمۇ، ئۇنىڭ ھورمىتى بار كىشى
 ئىكەنلىكىنىمۇ بىلىشەڭ كېرەك. كوكنار مەستانىلەرنىڭ خىيالىدەك
 خام ئىش قىلما! قوي بۇ ئىشنىكى! "ئەي شېيخ، نىمە گەپلەرنى
 قىلىۋاتقانلىغىڭنى بىلمەسەن؟" دىدىم مەن غەزەپ بىلەن. ئۇزاق
 ۋاقىت جىم بولۇپ قالدى. ناماز ۋاقتى بولۇپ قالغان ئىدى،
 چېچىمنى ئېلىپ تۈگەتتى.

"دوستلىرىڭغا بۇلارنى ئېلىپ بار. سەن قايتىپ كەلسەڭچە مەن
 سېنى كۈتۈپ تۇرىمەن. كېيىن ئىككىمىز بىللە بارىمىز." دىدىم-
 مەن ئۇنى ئالداپ يولغا سېلىش ئۈچۈن. "بىلىمەن، سەن مېنى
 ئالداپ يولغا سېلىپ، بارىدىغان يېرىڭگە بىر ئوزەڭ تەنھا
 بارماقچىسەن. چارسىز قېلىپ بالاغا ئۇچرىمىغىدى دەپ قورقۇ-
 مەن. — دىدى ئۇ— ئەلۋەتتە مېنى كۈت! سەن بىلەن بىللە بېرىپ
 چوقۇم ساڭا ياردەم قىلىمەن!" "ياخشى، — دىدىم مەن، — لېكىن
 كوپ كېچىكىپ مېنى ساخلىتىپ قويما!" ئۇ مەن بەرگەن ماللارنى
 ئالدى، تاشقىرى چىقىپ كەتتى. مەن ئۇنى "ئويىگە كەتتى" دەپ
 ئويلىدىم. ئۇ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئورنۇمدىن تۇردۇم.
 كىيىملىرىمنى كىيىدىم. ئويىدىن چىقىپ توپتوغرى ئوزەم كورگەن

تار كوچىغا باردىم. ئولتۇرۇپ دېرىزىگە كوز سالدىم. بۇرۇن بۇ كوچىغا كىرگەن چېغىمدا كىرىپ ئولتۇرغان جايىغا باردىم. موماي ئۇ يەردە مېنى كۈتۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. موماي مېنى كورۇپ ئورنىدىن تۇردى. موماي مېنى قىز ئولتۇرغان ئويىگە ئېلىپ كىردى. ئۇ ياق - بۇ ياقلارغا كوز سالدىم. قارىسام ئوي ئىگىسى نامازدىن قايتتى. ئويىگە كىردىم. ئىشكىنى تاقىدى. دېرىزىدىن قارىسام، سەتىراچ ئىشىك ئالدىدا ئولتۇرۇپتۇ. "بۇ لەنتى قەيەر - دىن ئۇچۇپ كەلدى؟" دەپ ئويلىدۇم. ئۇ، نەرسىلەرنى ھامالدىن ئىۋەتىپ، ئوزى يوشۇرۇنچە كەينىدىن ماراپ ماڭغان ئىكەن. بەختكە قارشى شۇ ۋاقىتتا ئويىدىكى چورلىرىدىن بىرسى خوجايىنغا گۇنا قىلىپ قويغان ئىكەن. خوجايىن ئۇنى ئۇرۇشقا باشلىدى. قۇلى ئارىسىغا كىرىپ ئاجراتماقچى بولغان ئىكەن. خوجايىن قۇلىنىمۇ قوشۇپ ئۇرۇشقا باشلاپتۇ، چورلىگە قوشۇلۇپ ئۇمۇ ۋاقىراشقا باشلاپتۇ. بەختى قارا سەتىراچ ئوزىچە "ئوي ئىگىسى مېنى ئۇرۇۋاتقان بولسا كېرەك" دىگەن ئويىغا كېپتۇ. بېشىنى يەرگە ئۇرۇپ: "ۋاي داد" دەپ غەۋغا كوتۈرۈپتۇ. باشقىلارنى ياردەمگە قىچقىرىپتۇ. ئوزىنىڭ ئەتىراپىغا توپلانغان كىشىلەرگە: "قازىنىڭ ئويىدە مېنىڭ خوجايىنىم ئۇرۇپ ئولتۇرۇلىۋاتىدۇ!" دەپتۇ. بۇ خەۋەرنى دەرھال ئۇلار قەۋمى - قېرىنداشلىرىمغا يەتكۈزۈشۈپتۇ. ئۇلار ھولۇقۇپ يىغلاپ غەزەپ بىلەن قازىنىڭ ھويلىسىغا كىرىپ كەلدى. سەتىراچ ئۇلارنىڭ ئالدىدا يول باشلاپ شاپاشلاپ يۈرەتتى. "ئەي بىچارە خوجىمىز؟ - دەپ ۋاقىراشتى ئۇلار، - ئەپسۇس ئولتۇرۇپ قويدىمىكىن؟" دەپ بىر - بىرىدىن سۇرۇشتۇرەتتى. قىقاس - سۇرەن ئوي ئىگىسى -

كىمۇ ئاڭلاندى بولغاي. قۇللىرىدىن بىرسىگە: "نېمە گەپ؟ ئۇقۇپ كەلگىن!" دەپتۇ ئوي ئىكسى. قۇل يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئەھۋالنى ئۇقۇپ، ئوي ئىكسىنىڭ يېنىغا قايتىپتۇ. "خوجام، — دەپتۇ قۇل قازىغا — ئىشك ئالدىغا بىرقانچە ئەر — ئاياللار توپلىنىپ قايتتۇ. بىزنىڭ ئويىگە قاراپ: ئەپسۇس قىلىشىۋاتىدۇ. ۋاقىرىشىۋاتىدۇ" قازى خەۋپسىرەپ دەرھال ئىشك ئېچىپتۇ. توپلىنىپ تۇرغان ئادەملەرنى كورۇپ: "نېمە گەپ؟" دەپ سوراپتۇ قازى. كىشىلەر: "بىزنىڭ خوجىمىزنى نېمىشقا ئۇرۇپ ئولتۇردۇڭ؟" دېيىشىپتۇ. "كىمى؟ نېمە ئۈچۈن ئولتۇرۇپتىمەن؟ سىلەرنىڭ خوجايىنىڭلار قانداق كىشى؟ ئۇ نېمە گۇنا قىلغان، ئۇ بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىدۇ؟" دەپتۇ قازى.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

"كىمى كىم ئولتۇردى؟ ئۇ نېمە گۇنا قىل-
غان ئىدى؟ بۇنىڭ ئوزى كىم؟" دەپتۇ قازى.
"ئەي مۇتەھەم قازى! قىلغان ئىشكىدىن تاماق-
چىمۇ سەن؟ — دەپتۇ سەتىراچ — بۇنىڭدىن بىر
سائەت ئىلگىرى، سەن قامچا بىلەن بىزنىڭ
خوجىمىزنى ئۇردۇڭغۇ؟"

ئوتتۇزىنچى
كېچە

"ئۇنى مېنىڭ ئويۇمىگە كىم كىرگۈزگەن؟ قەيەردىن كېلىپ،
نەدىن كىرگەن؟" دەپتۇ ئاچچىقى بىلەن قازى. "تولا لاۋزىلاشما!

دەپتۇ قازىغا سەتىراج — سېنىڭ ئويۇڭگە ئۇنىڭ كىرىش سەۋىيىسى مەن بىلىمەن. قىزىڭ ئۇنى ناھايىتى ياخشى كوردى، ئۇمۇ قىزىڭنى سۇيىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن كىرگەن. قۇللىرىڭغا بۇيرۇپ ئۇردۇردۇڭ. ئۈزەم كىرىپ تۇتۇپ ئېلىپ چىقىمىستىن بۇرۇن خوجە-مىزنى چىقىرىپ بەر. قېرىنداشلىرى ئېلىپ كەتسۇن! بولمىسا بېرىپ خەلىپىگە ئۈزە قىلىشتىنمۇ يانمايمەن.“ قازى كىشىلەردىن خىجا-لەت بوپتۇ. ”سوزۇڭ راست بولسا، — دەپتۇ ئۇ — ئۈزەڭ كىرىپ ئېلىپ چىق!“

سەتىراج ئىچكىرىگە كىردى. ئۇنىڭ كىرگىنىنى كورۇپ مەن يوشۇرۇنۇشقا ھەركەت قىلىدىم. پانا بولغىدەك جاي تاپالماي ئاۋارە بولدۇم. تۇرغان ئويۇمدە چوڭ بىر بوش ساندۇق بار ئىكەن. ساندۇقنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ ئاغزىنى ئەتتىم. نەپەس ئېلىشىم تەس بولدى. سەتىراج ئويۇمغا كىرىپ مېنى راسا ئىزدىگەن بولسىمۇ تاپالماي بېشى قېتىپ تۇرغان ئىكەن. شۇ ۋاقىتتا ساندۇق قىمىرلاپ قاپتۇ. ئەزايى بەدىنىم بوشىشىپ كەتتى. ئۇ ساندۇقنى كوتۈرۈپ ئويۇمدىن چىقتى. مېنى ئۇنىڭ ئارام تاپتۇرماسلىغىغا كوزۇم يەتكەن-لىكى ئۇچۇن، ساندۇقنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ ئۈزەمنى يەرگە تاشلىدىم، ئايغىم سۇندى. ئىشىككە قارىسام ئادەملەر ناھايىتى كوپ ئىكەن. مەن بۇنداق چوڭ يىغىلىشنى بىرىنچى قېتىم كورۇشۇم ئىدى. يېنىمدا ئاز-تولا ئالتۇنۇم بار ئىدى. ئادەملەرنى پاراكەندە قىلىش مەخسەدىدە ئالتۇنلارنى چاچتىم. كىشىلەرنىڭ ئۇنى تېرە-مىز دەپ ئومىلاخمان بولغىنىدىن پايدىلىنىپ، ئۇدۇل كەلگەن كوچىغا قاراپ قاچتىم. لەنتى سەتىراج كەينىمدىن قوغلاپ كېلەتتى. ”خوجامغا ئازاپ بېرىپ قىيىنماقچى ئىدى، ئۇلارنىڭ قولىدىن

سالامەت قۇتۇلدۇردۇم“ — دەيتتى ئۇ يول بويى ۋاقىراپ، — ئە-
 تىياتىسزلىغىڭ سەۋىيىدىن سېنى ئەنە شۇنداق كۈلپەتكە يولۇقۇپ
 قالدۇ، دەپ ئەنسىرىگەن ئىدىم، — دېدى ئۇ ماڭا قاراپ، — ھىلىمۇ
 ياخشى، مەن كېلىپ قېلىپ، سەن ساق قالدىڭ. بولمىسا سەن ئۇ
 يەردىن ساق چىقمايتتىڭ، ماڭا ئۇزۇن ئومۇر تىلە! سېنى ھەمىشە
 شۇنداق پالاكەتلەردىن قۇتۇلدۇرۇپ يۈرەي ھە!“ مەن: “قىلغى-
 نىڭىنى ئاز دەپ، رەستىدە نىمىلەرنى دەپ ۋالاقلايسەن؟ مېنىڭ
 ئارقامدىن ئۇ يەرگە كىرىپ نىمە قىلاتتىڭ؟“ جېنىم چىقىشقا ئاز
 قالدى. ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن جاندىن ۋاز كېچىشكىمۇ
 رازى ئىدىم. ئاخىرى رەستىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر سارايغا قېچىپ
 كىردىم. ساراي باققۇچىغا مېنى سەتىراچتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويۇشنى
 ئوتۇندۇم ۋە جاۋاۋىنى كۈتمەستىنلا ساراي ھۇجرىلىرىدىن بىر-
 سىگە كىرىۋالدىم. “بۇ لەنتىدىن قاچان قۇتۇلار مەن“ دەيتتىم
 ئوز-ئوزەمگە. ئۇنىڭ يۈزىنى كورۇشكە تاقىتىم يوق ئىدى. شۇ
 ھامانلا دەللاللارغا كىشى ئېۋەتتىم. قېرىنداشلىرىمدىن بىرىگە
 ۋاكالىت خەت يېزىپ بېرىپ، كىشىلەردىكى ئېلىم-بېرىم ھەققىدە
 چۈشەندۈردۈم. بۇ ئىشلارغا ۋەكىل تەيىنلىدىم. ئۇلارغا ئوي-
 جاي، يەر-سۇلىرىمنى سېتىشقا بۇيرۇدۇم. شەھەرنى تاشلاپ كەتتىم.
 شۇ كۈندىن باشلاپ مەن بۇ دەردىسەردىن نېرساق يۈرۈپ سايا-
 ھەت قىلىشقا كىرىشتىم. بىر نەچچە كۈندىن بېرى مەن يول يۈرۈپ
 شەھرىڭىزلەرگە كەلگەن ئىدىم. بۈگۈن بۇ يەرگە زىياپەتكە تەكلىپ
 قىلىدىڭلار، مەن كەلدىم. قارىسام بۇ لەنتى بۇ يەرگە مېنىڭدىن
 بۇرۇن كېلىپ توردە ئولتۇرۇپتۇ. ئەمدى بۇ يەردە ئۇنىڭ بىلەن
 يۈزمۇ-يۈز قانداق قىلىپ تاقەت بىلەن چىداپ ئولتۇرىمەن“ دەپ

ئۇ، بۇ ئولتۇرۇشتىن چىقىپ كەتتى. بىز سەتىراچتىن؛ "بۇ ۋەقە راستمۇ؟" دەپ سورىدۇق. "مەن، — دېدى سەتىراچ — بۇ ئىشلارنى ئۈزۈمەننىڭ دانالىغىم، مەرتلىگىم، ھىمايە پەرۋەرلىگىم — دىن، ئاتا كورگەن ياش يىگىتكە ياخشىلىق قىلىش يۈزىدىن قىلغانلىغىم راست. ئەگەر مەن بولماي، مېنىڭ ئورنۇمدا باشقا ئادەم بولغاندا، بەلكى ئۇ، ئولۇپمۇ كېتەتتى. ئۇنىڭ قۇتۇلۇشىغا پەقەت مەنلا سەۋەبچى بولدۇم. ئۇ، پۈتۈم سۈنۈپ كەتتى. دېدى، چېنىنىڭ ئامان قالغانلىغىنى سوزلىمىدى. مەن ئارتۇق گەپ قىلماي ناھايىتى ئاز سوزلەيدىغان پەقەت ۋاقتى كەلگەندە بىر — ئىككى ئېغىزلا گەپ قىلىپ قويدىغان ئادەم. ئەگەر مەن ئەزمە ئادەم بولغۇنۇمدا ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلمىغان بولاتتىم. يەنە بېشىمدىن ئوتكەن ئاجايىپ قىزىق بىر ۋەقە بار، سوزلەپ بېرەي. شۇ چاغدىلا سىلەر مېنىڭ ئالتە ئۇكام ئىچىدە پەقەت مېنىڭلا كام سوز، بەھۇدە گەپلەرنى قىلمايدىغانلىغىمنى تەسدىقلايسىزەر. مېنىڭ بۇ ھىكا — يەم بەكمۇ ئاجايىپ ۋە ناھايىتىمۇ قىزىق.

سەتىراچنىڭ ھىكايىسى

— خەلىپە ئەلمۇستەنسىرۇن بىللاھنىڭ زامانىسىدا مەن باغداتتا ياشايتتىم. ئۇ پېقىرلارنى، ھاجەتمەنلەرنى، ئالىملارنى دوست تۇتاتتى. بىر كۈنى مەن دەجلە دەرياسى بويىغا چىققان ئىدىم. بىر قېيىق كورۇندى. مەن قېيىقتىكىلەرنى كورۇپ ئۈز — ئۈزۈمگە دېدىمكى: "بۇ كىشىلەر ئەلۋەتتە بىرەر يەرگە مېھماندارچىلىققا بارىدىغان ئوخشايدۇ. ئەڭ ياخشىسى، مەنمۇ بۇلارغا ھەمرا بولۇپ قوشۇلۇپ باراي" دەپ ھېچكىمدىن سورىماي قېيىققا چىقىپ

ئوبدانلا جايلىشىپ ئولتۇردۇم. ئەسلىدە بۇ ئون كىشىدىن خەلىپە غەزەپلەنگەن ئىكەن. ئۇلارنى قېيىقتا ئېلىپ كېلىشنى ھاكىمغا بۇيرۇغان ئىكەن. ھاكىم ئۇلارنى قېيىقتا سېلىپ ماڭغان ئىكەن. مەن بۇ ۋەقەدىن خەۋەرسىز، يەپ-ئىچىپ، ساياھەت قىلىپ كېلىشنى ئويلاپ ماڭدىم. بۇلارنىڭ ئارىسىدا مەندىن باشقا كوئۇل ئاچقىدەك قىزىقچىراق بىرەر كىشى يوق ئىكەن. قېيىق قىرغاققا يەتكەندىن كېيىن ھاكىمنىڭ خادىملىرى پەيدا بولدى. ئۇلار كېلىپ قېيىقتىكىلەرنىڭ قوللىرىغا كوزىزا، بويۇنلىرىغا تاقاق سالدى. ئۇلارنىڭ قاتارىدا مېنىڭمۇ بويۇمغا تاقاق، قولۇمغا كوزىزا سالدى. مەن بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلمىدىم. چۈنكى مەن ئورۇنسىز سوز قىلمايدىغان ئادەملىكىمنى ئۇلارغىمۇ كورسەتمەكچى بولدۇم. مانا بۇ مېنىڭ مەرتلىكىمنىڭ يەنە بىر ئىپادىسى. ھەممىمىزنى چىتىپ خەلىپە ئەلمۇستەنسرۇن بىللاھ ئالدىغا ئېلىپ كىردى. خەلىپە جاللاتقا بۇ ئون كىشىنىڭ كاللىسىنى ئېلىشنى بۇيرۇدى. جاللات بىر چەتتىن ئۇلارنىڭ كاللىسىنى ئېلىشقا باشلاپ، پەقەت مەن قالدىم. خەلىپە مېنى كورۇپ: "نېمىشقا بۇنىڭ بېشىنى ئالىمىدىڭ؟" دەپ سورىدى. "تايىنلانغان ئون كىشىنىڭ بېشىنى ئالدىم" دېدى جاللات. "سەن توققۇزىنىڭ بېشىنى ئالدىڭ، بۇ كىشى بىلەن ئون بولۇدۇ" دېدى خەلىپە. مەن شۇ چاغدىمۇ "لام-مىم" دېمىدىم. "ياق! - دېدى جاللات، - كېسىلگەن باش ئون بولدى. ئىشەنمىسىڭىز ساناپ كورىشىڭىز مۇمكىن!" كېسىلگەن باشلارنى بىر-بىرىدىن خەلىپە ھۇزۇرىغا ساناپ ئېلىپ كەلدى. ئۇلار، راست ئون ئىدى. خەلىپە ماڭا قارىدى: "نېمىشقا جىم تۇرسەن؟ بۇ گۇناكارلار بىلەن بۇ يەرگە نېمىشقا كەلدىڭ؟ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا نېمە قىلىپ يۇرسەن؟" دېدى خەلىپە.

”ئەي خەلىپەم، — دېدىم مەن، — مەن ئەسسامىت، يەنى كام سوز دېگەن لەقەم بىلەن ئاتالغان كىشىمەن. مېنىڭدە ھىكمەتلىك ئىشلار كۆپ، ئەقىلىمنىڭ كۆپلىگىنى ئېيتىمامسىز؟ زېرە كىلىگىم، پەملىكلىگىمنى دىمەمسىز؟ كام سوزلۇگۇمچۇ تېخى! ئەمما مېنىڭ ھۇنىرىم سەتىراچلىق. ئەتتىگەن ئويىدىن چىقىپ كېتىۋاتاتتىم. بۇ كىشىلەرنىڭ قېيىققا ئولتۇرۇپ كېلىۋاتقانلىغىغا كوزۇم چۈشتى. ”بۇلار زىياپەتكە كېتىۋاتقان بولسا كېرەك“ دەپ ئويلىدىم. يۈگۈ-رۇپ بېرىپ ئۇلارنىڭ ئىچىگە قوشۇلۇپ ئالدىم. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي قېيىق قىرغاققا چىقتى. ھەربى ۋە مەئمۇرلەر كېلىپ، بۇلارنىڭ ھەم مېنىڭ بويىنۇمغا تاقاق، قوللىرىمىزغا كوزىزا سېلىشتى. شۇ ۋاقىتتا مەن بۇلارنىڭ گۇناكار ئىكەنلىگىنى بىلدىم. ئەمما ناھايىتى مەرتلىگىم ۋە كام سوزلىگىمدىن ھىچ نەرسە دىمىدىم، بۇ ئىشلارنى پەقەت مەرتلەرنىڭ مەرتلىرىلا قىلالايدۇ. شۇنداق قىلىپ، بىزنى ھۇزۇرۇڭىزغا ئېلىپ كېلىشتى. سىز ئون كىشىنىڭ كاللىسىنى ئېلىشقا بۇيرۇدىڭىز. جاللات ئالدى. پەقەت كام سوزگۈلۈمدىن مەنلا قالدىم. لېكىن، مەن ئۆزەمنى قۇتۇلدۇرۇش توغرىسىدا سىزگە بىر ئېغىزمۇ گەپ — سوز قىلىپ باقمىدىم. ”جېنىمنى ئالسىمۇ مەيلى، كام سوزلۇك ھالىتىمدە تۇراي دېدىم. مەرت ھەرقانچە كام سوز بولسىمۇ مەنچىلىك بۇلار؟ مېنىڭ قىلغان ھەممە ئىشلىرىم مانا شۇنداق مەرتلىك، زېرە كىلىك، كام سوزلۇكتىن ئىبارەت. مەن ھەمىشە ئادەملەرگە ياخشىلىق قىلىمەن. لېكىن، كىشىلەر ئۇنىڭ بەدىلىگە مانا ناھايىتىمۇ ئەرزمەيدىغان مۇكاپاتلارنى بېرىدۇ“ دېدىم. خەلىپە مەرتلىگىمنى، كام سوزلۇگۇمنى، دانالىغىمنى دەرھال سېزىپ، قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ”ئەي ئەسسامىت، — دەپ سو-

ئال بەردى خەلىپە ماڭا قاراپ— ئالتە ئۇكاڭنىڭ ھەممىسى ساڭا ئوخشاش ھۇشيار، دانا، ئالىم ۋە كام سوزمۇ؟”

”ئەزىرايى خۇدا، ئەي خەلىپە، ئۇكىلىرىمنى مەن بىلەن تەڭلەشتۈرۈپ، مېنى يەر قىلدىڭىز! ئەگەر ئۇكىلىرىم ماڭا ئوخشەنغاندا ئىدى، باشقىچە كۈن كوچۇرەتتى. ئۇلار ھىچقاچان ماڭا ئوخشىمىسۇن ۋە تىرىك ياشىمىسۇن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ قورقۇنچاقلىغى، ئەقىلسىزلىغى، ئەزىملىكلىكى، يوق گەپلەرگە ئىشىنىپ ۋە ھەممە قىلىشلىرى بىلەن خەلق ئارىسىدا مەشھۇر. ئۇلار ھەممە ئىشتا كۈلكىگە قېلىپ يۇرۇشۇپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرسى قىغىر، بىرسى كور، بىرسى كېكەچ، بىرسى دوڭ، بىرسى چولاق بىرسى كەمشۈك. ئەي خەلىپەم، مېنى ئەزمە دەپ ئېيىپلىماڭ. چۈنكى، ماڭا گەپنىڭ ئورنى كەلگەندە، ئۇلاردىن مەرتلىگىم، ئۇلاردىن دانالىغىمنى ئىسپات قىلىپ بېرىشىم زورۇر بولۇپ قالدى. مەن ھازىر شۇنىڭغا مەجبۇر بولدۇم. ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئوزىگە خاس ماجراسى، غەلۋىسى، يولۇققان بالالىرى بار. ئەگەر خالىسىڭىز، مەن سىزگە ئۇلارنى بىرمۇ بىر ئېيتىپ بېرەي.

سەتىراچىنىڭ بىرىنچى ئۇكىسى

”مېنىڭ قۇلغى چولاق ئۇكام باغدادقا مەشھۇر ماشىنىچى، ئۇنىڭ ئىسمى ئەلبەكبۇك يەنى ئەزمە،— دېدى ئۇ گەپ باشلاپ،— بىر باينىڭ دۇكىنىنى ئىجارىگە ئېلىپ، شۇ دۇكاندا ئىش قىلاتتى. ئۇنىڭ ئويىنىڭ يېنىدا تۈگمەن بار ئىدى. باي ئوزى بالىخانسىدا ياشايتتى. بىر كۈنى ئۇكام دۇكاندا كىيىم تىكىپ تۇرغاندا، بېشىنى كوتۈرۈپ قارايتتۇ. شۇ چاغدا ئوي ئىگىسىنىڭ خوتۇنى دېرىزىسىدىن

بېشىنى چىقىرىپ ئەتراپقا قاراۋاتقان ئىكەن. ئۇكام قارسا ئۇ، بىر چىرايلىق خوتۇن ئىكەن، ئۇنىڭغا كوزى چۇشۇش بىلەنلا، ئۇنىڭ ھوسنى - جامالىغا ئاشىق بولۇپتۇ، ئىشىنى يىغىشتۇرۇپ قويۇپ، شۇ خوتۇنغا بېرىلگەن ھالدا كۇنىنى كەچ قىپتۇ. ئەتىسىگە دۇكاننى ناھايىتى ئەتتىگەن ئېچىپتۇ. يىگىننىڭ كوزىدىن بىر يىپ ئوتكۇزۇپ، دېرىزىگە قاراپ ئولتۇرۇپتۇ. يەنە خۇددى شۇ مەھەلدە خوتۇنغا كوزى چۇشۇپتۇ، ئىشى كۇچىيىپتۇ. بىر نەچچە كۇنگىچە شۇنداق ئوتۇپتۇ. بىر ياماققا چۇشلۇق ئىش قىلماپتۇ. بىر كۇنى ئادىتى بويىچە دۇكانغا كېلىپ ئولتۇرغان ئىكەن. خوتۇن ئۇنىمۇ كورۇپتۇ. ئۇنىڭ ھەركەتلىرىدىن ۋەقەنى چۇشىنىپتۇ. كۇلۇپ قارايتۇ. ئۇكاممۇ كۇلۇپ قارايتۇ. بىراق خوتۇن دەرھال يوشۇرۇنۇپتۇ. خوتۇن ئوزنىڭ چورسىدىن يىپەك كوينەك چىقىرىپتۇ. چورە كىيىملىكىنى ئۇكامغا بېرىۋېتىپ: "خېنىم سىزگە سالام ئېيتتى. مانا شۇ رەختتىن كوينەك پىچىپ، چىرايلىق تىكىپ بەرسۇن دەپ تاپىلىدى" دەپتۇ. "خېنىم بىلەن" - دەپتۇ ئۇكام، كىيىملىكىنى شۇ زامانلا پىچىپ تىكىپ بېرىپتۇ. ئەتىسى ئەتتىگەندە چورە خوتۇن كېلىپ: "خېنىم سىزگە سالام ئېيتتى. كېچىنى قانداق ئوتكۇزگەنلىگەنلىكىنى سورىدى. خېنىمنىڭ كوڭلى سىزدە بولۇپ ھېچ ئۇخلىيالمىدى" - دەپتۇ، ئارقىدىنلا يەنە ئالدىغا بىر كىيىملىك ئەتەس قويۇپ، - خېنىم مۇشۇ ئەتەستىن بۇگۇن ئىككى ئىشتان تىكىپ بەرسۇن دەيدۇ" دەپتۇ. "خېنىم بىلەن" - دەپتۇ مېنىڭ ئۇكام - خېنىمغا مەندىنمۇ سالام دەڭ. بۇندىن كېيىن ھەر قانداق ئىشى بولسا مەن تەييار، ھەرگىز تارتىنمىسۇن". ئۇكام دەرھال ئىشقا چۇشۇپتۇ، كىيىمنى تىكىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن خوتۇن ئۇنىڭغا دېرىزىنى ئېچىپ

قارايتۇ، ئىشارەت بىلەن سالام بېرىپتۇ. بەزىدە قول بىلەن ۋە بەزى كوزىنى قىسىپ ھەر تۇرلۇك خۇلق قىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن خوتۇن ئوزىنى دالدىغا ئاپتۇ. چورە دۇكانغا كىرىپتۇ. ئۇكام ئىشتانلارنى ئۇنىڭغا بىرىپتۇ. چورە ئېلىپ چىقىپ كىتىپتۇ. كەچ بولغاندا ئۇكام ئويىگە كېلىپ يېتىپتۇ، بىراق ئۇ زادىلا ئۇخلىيالماپتۇ، ھەر تەرەپكە يۈمۈلىنىپ-تولغىنىپ يېتىپتۇ. ئەتتىگەندە ئورنىدىن تۇرۇپ دۇكىنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. چورە كىرىپ: "خوجام سىزنى قىچقىرىۋاتىدۇ؟" دەپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئۇ قاتتىق چوچۇپتۇ. ئۇنىڭ بۇنداق قورقۇپ كەتكەنلىكىنى چورە سېزىپ: "بەختلىك كىشى ئىكەنسىز! - دەپتۇ ئۇ - خېنىم سىزنىڭ ياخشىلىغىڭىزنى ئېيتىپ خوجامغا تونۇشتۇرۇپ قويمەن دەيدۇ. خوجام بىلەن تونۇشۇپ ئالسىڭىز، كوڭلەڭىزدىكى گېپىڭىزنى ئېيتىپ ئېلىشىڭىز ئوڭاي". ئۇكام سۇيۇنۇپ، چورە بىلەن بىللە كىرىپتۇ. ھېلىقى خوتۇننىڭ ئېرىنى كورۇپ سالام بېرىپتۇ. ئوي ئىگىسى سالامغا جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ ۋە ئۇكامنىڭ ئالدىغا چىققىدە كىيىملىك قويۇپ: "مۇشۇلارنى تىكىپ بېرىڭ!" دەپتۇ. "جېنىم بىلەن" دەپ ئۇكام كىيىملىكلەرنى قولغا ئاپتۇ. كەچكىچە يىگىرمىگە يېقىن كوينەك پىچىپتۇ. شۇنىڭغىچە ھىچ نەرسە يىمەپتۇ. "بۇنىڭ ھەققى قانچە تەڭگە بولۇدۇ؟" دەپ سوراپتۇ باي. "يىگىرمە تەڭگە!" دەپتۇ ئۇكام. "يىگىرمە تەڭگە ئېلىپ بەر!" دەپتۇ باي چورسىگە. خوتۇن ئىشارەت بىلەن ئۇكامغا: "ھەق ئالما!" دىگەننى ئۇقتۇرۇپتۇ. ئۇكام: "سىزدىن ھەق ئالمايمەن!" دەپتۇ - دە، كىيىملىكلەرنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ. "بۇلارنىڭ كىيىملىرىنى تىزىرەك تىكىپ بېرەي" دەپ ئويلاپ، تۈزۈگرەك تاماقمۇ يىمەپتۇ. چورە كېلىپ

“تەييار بولدىمۇ؟” دەپ سوراپتۇ. ئۇكام: “تەييار بولدى” دەپتۇ. چۆرە تىكىلىپ بولغان كىيىملەرنى ئېلىپ ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇنى خوتۇننىڭ ئېرىگە بېرىپ، ئوزى قايتىپ چىقىپتۇ. خوتۇن ئېرىگە ئۇكامنى تونۇشتۇرۇپتۇ. لىكىن بۇ ئىشلاردىن ئۇكامنىڭ خەۋىرى يوقكەن. ئەر-خوتۇن ئىككىسى تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۇكامنى ئەخمەق قىلىپ، كولدۇرلىتىپ. ھەقىقەت پۇل بەرمەي، كۆپ كىيىم-لەرنى تىكتۈرۈپتۇ. ئۇكام ئەتتىگەندە، ئەمدى دۇكانغا كىرىپ ئولتۇرۇشقا، چۆرە خوتۇن كىرىپ: “خوجام سىزنى قىچقىرىۋاتىدۇ، سىز بىلەن يەنە سۆزلەشمەكچى” دەپتۇ. ئۇكام چۆرە خوتۇن بىلەن بىللە يەنە باينىڭ ئويىگە كىرىپتۇ، خوجاين بىلەن سالاملىشىپتۇ. باي ئۇكامنىڭ يېنىغا كېلىپ بىر قانچە پاختىلىق كىيىم كېرەكلىكىنى ئېيتىپ بەش چاپان تىكىپ بېرىشنى سوراپتۇ. ئۇكام رەخت-پاختىلارنى قولتۇقلاپ دۇكىنىغا كېلىپ، چاپانلىرىنى پۈتكۈزۈپ، بايغا ئېلىپ كىرىپ، تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. كىيىم ئوي ئىگىسىگە ياراپتۇ. خىزمەتچىسىگە “تەكچىدىكى پۇلداقنى ئېلىپ بەر” دەپتۇ. ئۇكام پۇلغا قولنى ئۇزىتىش بىلەن، خوتۇن ئېرىنىڭ ئارقىسىغا كېلىپ، ئۇكامغا قاراپ: “ھىچ نەرسە ئالمايمەن!” دىگەن دەپ ئىشارەت قىپتۇ، “قويۇڭ، باي ئاكا!” دەپتۇ ئۇكام يېرىم-ياتا ھىيىجىيىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كېتىپتۇ.

ئۇ، ئېشەكتىن بەتتەر خورلىنىپتۇ. چۈنكى ئۇ، بەش تەرەپتىن قىسىلدىكەن: سويگۇ، چارچىغانلىق، ئاچلىق، پۇلسىزلىق، خورلۇق بۇ بەشى بىرلىشىپ، ئۇنى ئېزىپ تاشلاپتۇ. ئۇكام ئۇلارنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى قىلىپ بېرىپتۇ. ئۇلارمۇ ئىنساپسىزلىق بىلەن خېلىلا ئىشلىتىپتۇ. كېيىن ھىلە قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ چۆرىسىگە ئۇنى

نىكاھلىماقچى بوپتۇ. خوتۇننىڭ قېشىغا كىرىدىغان كېچىسى ئۇلار ئۇكامغا: "بۇ كېچە تۈگمەندە ياتقىن، تۈرمۈشۈڭ ياخشى بولۇدۇ!" دەپتۇ. ئۇكام: "پايدىلىق ئىش بولسا كېرەك" دەپ ماقۇل بولۇپ، كېچىسى تۈگمەندە يېتىپتۇ. خوتۇننىڭ ئېرى تۈگمەنچىگە بېرىپ، ئۇكامنى تۈگمەن تېشىنى سورەشكە مەجبۇر قىلىشنى بۇيرۇپتۇ. يېرىم كېچىدە پوستەكچى ئۇكامنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. "بۇ ھوكۇز ناھايىتى ھورۇنلۇق قىلدۇراتىدۇ، ھازىر ئۇ، چوگۈلىمەي تۇرۇۋالدى. ئەتىگىچە ئۇن تەييار قىلىش كېرەك ئىدى، ئۇگۇت شۇ پىتىچە تۇرۇپتۇ" دەپ، تۈگمەننىڭ خاپىنىغا بۇغداي تولدۇرۇپتۇ. كېيىن ئارغامچنى ئېلىپ ئۇكامنىڭ بويىغا ساپتۇ. ئۇكامنىڭ بويىدىن باغلاپ: "ھە، بول چاققان! تاشنى تېز ئايلاندۇر. سەن پەقەت يەپ-ئىچىشنى بىلىدىكەن سەن!" دەپ ئۇن تارتىشقا كىرىشىپتۇ. "تېز-تېز ئايلان!" دەپ قامچا بىلەن ساۋاپ تۇرۇپتۇ. ئۇكام يىغلاپ-داتلاپتۇ، لېكىن ئۇنىڭغا ھېچكىم ياردەم قىلماپتۇ. تاڭ ئاتقاندا خاپاندىكى بۇغداي تۈگەپتۇ، تۈگمەن توختاپتۇ. چورە ئايال كىرىپ كورۇپ: "مەن سېنىڭ ئەھۋالىڭغا بەكمۇ ئېچىندىم. مەن بىلەن خېنىم سېنىڭ توغراڭدا غەم قىلىپ ئويلاپ چىقتۇق" دەپتۇ. لېكىن ناھايىتى چارچىغانلىق-تىن، زۇۋان سۈرگىدەك ئەھۋالى قالمىغان ئۇكام ھېچ نەرسە دىيەلمەپتۇ. كېيىن ئۇكام ئوز ئويىگە قايتىپتۇ. ئەمدىلا ئولتۇرغان ئىكەن، بىردىنلا چورىگە ئۇكامنى نىكاھ قىلماقچى بولغان موللام كىرىپ كېلىپ، ئۇكامغا سالام بېرىپتۇ: "ئاخشامدىن تاڭ ئاتقىچە لەز-زەت بىلەن خوتۇن قۇچاغلىماقچى بولۇپ تەييارلانغانلارنىڭ يۈزلىرى شۇنداق نۇرلۇق بولۇدۇ!" دەپتۇ كۈلۈپ. "ئالدامچىلار ئىككىلا دۇنيادا تىنچىمىسۇن!—دەپتۇ ئۇكام موللامغا،—مەن ئاخشامدىن تاڭ

ئاتقىچە ھوكۇز ئورنىدا تۇگمەن چورۇدۇم. "مەن نەدىن بىلەي،
ۋەقەنى ئېيت!" دەپتۇ موللام. ئۇكام بولغان ۋەقەنى ئېيتىپ
بېرىپتۇ. "بەس، مەلۇم بولدىكى، سېنىڭ يۇلتۇزۇڭ ئۇنىڭ يۇلتۇزى
بىلەن توغرى كەلمەپتۇ. ئەگەر خالساڭ، مەن نىكاھنى يېڭىۋاشتىن
ئوقۇپ قوياي" دەپتۇ موللام. "سېنى قارا،— دەپتۇ ئۇكام موللامغا،—
يەنە باشقا ھەلەك يوقمۇ؟" موللام شۇ يەردە قېلىپ ئۇكام چىقىپ
كېتىپتۇ. ئۇكام ناھايىتىمۇ ئاچ، يانچۇغىدا پۇلمۇ يوق ئىكەن.
دۇكاندا ئولتۇرۇپ، ئادەملەرنىڭ ئىش ئېلىپ كېلىشىنى توت كوز
بىلەن كۈتۈپتۇ. بىر چاغدا چورە ئايال كىرىپ كېلىپ: "خېنىم
قىچقىرىۋاتىدۇ" دەپتۇ. "يولۇڭغا ماڭ! لولى، خېنىمىڭ بىلەن
ئىشىم يوق!" دەپتۇ ئۇكام ئاچچىغى بىلەن پىشانىلىرىنى تۇرۇشتۇ-
رۇپ. چورە بېرىپ خېنىمغا بۇ گەپنى يەتكۈزۈپتۇ. ئارىدىن ئانچە
ئوتتەي، خېنىم دېرىزىگە كېلىپ كورۇنۇپتۇ. ئۇ، يىغلاپ تۇرۇپ:
"ئەي قەدىرلىك سۈيگۈنۇم! نىمىشقا سېنىڭ مەن بىلەن ئىشىڭ
بولمايدۇ؟— دەپ زارلىنىپتۇ، ئاندىن،— ياكى ۋەدەڭنى بۇزدۇڭمۇ؟
ۋاپاغا جاپا دىگەن شۇمۇ؟" دەپتۇ. ئۇكام جاۋاپ بەرمەپتۇ. ئايال
تۈگمەندە بولغان ئىشقا ئوزىنىڭ ھىچ ئالاقىسى يوقلىغىنى، شۇنىڭ
ئۈچۈن ئوزىنىڭ تامامەن ئەيىپسىزلىگىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. شۇ ۋاقىتتا
ئۇكام خوتۇنغا كوز ساپتۇ. قارىسا ئۇنىڭ ھوسنى يېقىملىق، سوزلىرى
ئۇنىڭ كوڭلىدىكى تۈگۈننى يېشىپ تاشلىغاندەك بولۇپ تۇيۇلۇپتۇ.
ئۇكام دەرھال ئوزىنى تۈزەشتۈرۈپ، ئوزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۇنتۇپ
قېلىپ ئۇ خوتۇننىڭ ئەھۋالىنى سوراپتۇ. ئايال بىرئاز سوزلىشىپ
خەيرلىشىپ كوزدىن غايىپ بوپتۇ. ئۇكام ئەمدىلا ئولتۇرغان ئىكەن،
چورە خوتۇن يەنە كىرىپ كەپتۇ: "خېنىم سىزگە سالام ئېيتتى.

بۈگۈن خوجىمىز مەھماندارچىلىققا بېرىپ شۇ يەردە قونۇپ قالدۇ. ئۇ كەتكەندىن كېيىن سىز بىزنىڭكىگە كىرىپ تاڭ ئاتقىچە خېنىم بىلەن بىللە بولىدىكەنسىز" دەپتۇ.

خوتۇننىڭ ئېرى ئۇكامنى خوتۇندىن قانداق يول بىلەن كوڭۇلسىزلەندۈرۈشنى سۆزلىگەندە، خوتۇنى: "ئوزەم بىر ئىلاجنى قىلىپ بۇ شەھەردىن ئۇنى قوغلاندى قىلىمەن" دىگەن ئىكەن. لېكىن ئۇكامنىڭ بۇ ئىشتىن تامامەن خەۋىرى يوقكەن، كەچ بوپتۇ. چۆرە خوتۇن كىرىپتۇ. ئۇ، ئۇكامنى بىللە ئېلىپ كىرىپ كېتىپتۇ. خوتۇن ئۇكامنى كورۇش بىلەنلا: "مەن سېنى ناھايىتى ياخشى كورمەن، سېغىنىپلا تۇرىمەن" دەپ يۈزىدىن سۇيۇپ ئاپتۇ. ئۇكاممۇ ئۇنىڭ يۈزىگە سۇيمەكچى بولۇپ لېۋىنى تەككۈزگۈچە- لىدىمۇ بولمىغان ئىكەن. بىردىنلا ئېرى چىقىپ، ئۇكامغا ۋاقىراپ: "سەن بىلەن پەقەت شەھەر ھاكىمى ئالدىدىلا سۆزلىشىمەن" دەپتۇ. ئۇكام يېلىنىپتۇ. لېكىن ئۇ، قۇلاق سالماي ئۇنى تىلاپ ھاقارەت قىپتۇ. ئاخىرى ئۇكامنى ھاكىم ئالدىغا سورەپ ئېلىپ بېرىپتۇ. ھاكىم ئۇكامغا بىرنەچچە دەررە ئۇرۇش، كېيىن توگىگە تەتۇر مەن- دۇرۇپ شەھەر كوچىلىرىدا سىزايە قىلىپ شەرمەندە- رەسۋاسىنى چىقىرىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇنى توگىگە تەتۇر مىندۇرۇپ، بازار كوچىلىرىنى ئايلىنىدۇرۇپ سىزايە قىلغاندا جاكاجى: "ئېرى بار نامەھرەم خوتۇنغا ئېسىلغاننىڭ جازاسى شۇ" دەپ ۋاقىراپتۇ. ئاخىرىدا ئۇكامنى شەھەردىن ھايداپتۇ. ئۇكام شەھەردىن چىقىپ نەگە بېرىشنى بىلمەي تىنەپ يۈرگەندە مەن ئارقىسىدىن ئىستەپ بېرىپ ئۇكامنى تاپتىم. ئۇنى ئوز ئويۇمدە ساقلاپ قېلىشقا ۋەدە بەردىم. ھازىرغىچە ئۇنى ئوز ئويۇمدە ساقلاپ كېلىۋاتىمەن."

خەلىپە مېنىڭ ھىكايەمنى ئاڭلاپ كۆلدى. "بەلىلى، كام سوز، دانا ئادەم" دېدى. مېنى يولغا سېلىپ قويۇشقا، ئالدى بىلەن ھەدىيە بېرىشكە بۇيرۇدى. مەن "باشقا بەش ئۇكامنىڭ ھەممىسىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى جانا بېگىزغا ئېيتىپ تامام قىلمىغىچە ھېچ نەرسە ئالمايمەن. لېكىن مېنى ئەزمە، دەپ ئەيىپلىمەسلىگىڭلارنى، مېنىڭ سوزۇمگە قۇلاق سېلىشىڭلارنى سورايمەن" — دېدىم. خەلىپە: "سوزلە!" دېدى.

سەتىراچنىڭ ئىككىنچى ئۇكىسى

"ئىككىنچى ئۇكامنىڭ ئىسمىنى ئەلھەددار يەنى ۋاقىرىغاق دەيدۇ. ئۇ بىر كۈنى ئوز ئىشى بىلەن كوچىدا كېتىۋىتىپ ئۈستۈم-تۈتلا بىر بۇۋىگە دۇچ كېلىپ قاپتۇ. "بىر ئاز تۇرۇپ تۇرغىن، ئەي ياخشى كىشى، — دەپتۇ بۇۋى، — ساڭا بىر ئاز گېپىم بار. ئەگەر ماقول كەلسە قىلىپ بېرەرسەن، بولمىسا ئۈزەڭ بىلەرسەن." ئۇكام قۇلاق ساپتۇ. بۇۋى ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ: "مەن ساڭا بىر گەپ قىلىمەن، شۇ ئىشنى قىلىشتا ئۈزەم يول كورسىتىمەن، پەقەت ئەزمە-لىك قىلماسلىغىڭ ياكى كاژلىق قىلىپ ۋاقىرىماسلىغىڭ شەرت".

"قېنى ئېيت!" دەپتۇ ئۇكام.

"ياخشى ئويىلەر، ياخشى جايلار، ھەر تەرەپتە سۇلار شىر-شىر قىلىپ ئېقىپ تۇرغان، ھەر تۈرلۈك مۇبىلەر مەي باغلىشىپ پىشىپ تۇرغان، شۇنداق باغ، شۇنداق جايدا چىرايلىق قىزلارنى ئاخشام-دىن تاڭ ئاتقىچە قۇچاغلاپ يېتىشقا ئەلۋەتتە خۇشتار بولساڭ كېرەك دەيمەن. لېكىن مەن نىمە دېسەم شۇنى قىلساڭ، ھەرگىز ئەزىملىك قىلمىساڭ، ئاندىن شۇنىڭغا ئۇلىشالايسەن" دەپتۇ بۇۋى.

ئۇكام: "بۇۋى، بۇ ئىش ئۈچۈن نىمىشقا پەقەت مېنىلا تاللىدىڭ؟" دەپ سوراپتۇ. بۇۋى: "سنىڭدە ماڭا ياقىدىغان خۇسۇسىيەت بار ئىكەن، پەقەت ئەزىمە بولمىساڭلا بولدى دەپ ئېيتتىمغۇ؟ جىم تۇر! ئىشنىڭ بۇ تەرىپىنى ماڭا قويۇپ بەر، سەن ئارقامدىن مېڭىۋەر!" دەپتۇ ئۇ يولغا چۈشۈپ. ئۇكام بۇۋىنىڭ ئېيتقان نەرسىلىرىدىن تاما قىلىپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىۋېرىپتۇ، بىر كەڭ ھويلىغا كىرىشىپتۇ. ئۇ يەردە قۇللارمۇ بار ئىكەن. بۇۋى شوتىدىن بالىخانغا چىقىپتۇ، قارىسا ناھايىتى ھەشەمەتلىك بىر ساراي ئىكەن. ئوي ئىگىلىرى ئۇكامنى كورۇپ: "سېنى بۇ يەرگە كىم ئېلىپ كەلدى؟" دەپ سوراپتۇ. بۇۋى ئۇلارغا قاراپ: "قويۇڭلار، ئۇنىڭغا تەگمەڭلار! چوچۇتمەڭلار! بۇ خىزمەتكار، مەن ئۇنى ياخشى كورگەنلىكىمدىن ئۈزۈم ئېلىپ كەلدىم. بۇ بىزگە كېرەك" دەپتۇ. ئۇكام بۇۋى بىلەن ناھايىتى زىننەتلەنگەن بىر ئويگە كىرىپتۇ. ئۇ يەردىكى خوتۇنلار ئۇكامنى كورۇپ، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ سالام بېرىشىپتۇ. ئورۇنلىرىنىڭ يانلىرىدىن جاي كورستىشىپتۇ. بىر ئاز ئوتكەندىن كېيىن ئۇكامغا قاتتىق قىقاس-سۇرەن ئاڭلىنىپتۇ. بىردىن بىر قانچە كېنىزەكلەر يىتىپ كېلىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر قىز بەك كېلىشكەن، بەكمۇ چىرايلىق ئىكەن. ئۇكام ئۇنىڭغا تىكىلىپتۇ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئىگىلىپتۇ، قىزمۇ ئۇنىڭغا سالام بېرىپتۇ. ئۇكام بىلمەسلىككە سېلىپ كېنىزەكلەرگە قارايتۇ. قىز ئۇكامغا بۇرۇلۇپ: "نىمە ياخشىلىغىڭ، قانداق خىسلىتىڭ بار؟" دەپ سوراپتۇ. "ياخشىلىغىم ئىچىمدە" دەپتۇ ئۇكام. قىز تاماق ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇنىڭغا تاماق ئېلىپ كېلىشىپتۇ. قىز تاماق يېيىشكە كىرىشىپتۇ، لىكىن كۈلۈشتىن توختىماپتۇ. ئۇكام ئۇنىڭغا

قارىغان ئىكەن. قىز كوزىنى قاچۇرۇپ كېنىزەكلەرگە قارايتۇ. كېيىن قىز ئۇكامغا سۈيگۈ ئىزھار قىپتۇ، چاخچاق باشلاپتۇ. پەسىز ئۇكام قىزغا ناھايىتى بېرىلىپ كەتكەنلىكىدىن ھىچ نەرسىنى نەزمەپتۇ؛ "قىز مېنى ياخشى كورۇدۇ. مەقسىدىمگە يېتىدىغان بولدۇم" دىگەن ئۈمىتتە بوپتۇ. تاماقنى يەپ بولۇپ ئىچىملىك كەلتۈرۈپتۇ. يەنىمۇ چىرايلىق كېنىزەكتىن ئونى پەيدا بوپتۇ. ئۇلارنىڭ قوللىرىدا ھەر تۈرلۈك سازلار بار ئىكەن. ئۇلار سازغا تەڭگەش قىلىپ يېقىملىق ئاۋازلىرى بىلەن ناخشا ئېيتىشقا باشلاپتۇ. ئۇكام ھەيران بوپتۇ، قىزغا ئاياق تۇتۇپتۇ. ئۇ ئىچىپتۇ. كېيىن كېنىزەكلەر ئىچىپتۇ. ئۇكام ئورنىدىن تۇرۇپ ئىچىۋاتقانلارغا خۇشامەت قىلىپ: "سالامەتلىك ئۇچۇن!" دەپتۇ. ئۇلارنىڭ ھورمىتى ئۇچۇن دەممۇ - دەم تىز چۈكۈرۈپتۇ. كېيىن قىز ئۇكامغا يەنە ئاياق تۇتۇپتۇ. ئۇكام ئونى ئېلىپ ئىچىۋاتقاندا، قىز ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئوتۇپ تەستەك بىلەن ئۇرۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇكام يامانلاپ چىقىپ كەتمەكچى بوپتۇ، بۇۋى كېلىپ كوزى بىلەن: "قايت!" دىگەندەك ئىشارەت قىپتۇ. ئۇ، قايتىپتۇ. قىز ئولتۇرۇشقا بۇيرۇغان ئىكەن، ئۇ، ئولتۇرۇپتۇ. ئۇكام ھىچ نەرسە سوزلىمەپتۇ. قىز يەنە مورسىگە ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. بۇ، يەتمىگەندەك كېنىزەكلەرنىڭمۇ ئۇرۇشىنى بۇيرۇپتۇ. "بۇ يەردە سىز دىگەن ياخشىلىقنى كورمەيۋاتىمەنغۇ؟" دەپتۇ ئۇكام بۇۋىگە. "توغرى!" دەپتۇ بوۋى. ئۇلار ئۇكامنى ئۇرۇپ ھۇشىدىن كەتكۈزۈپتۇ. ئۇكام تايماقتىن قېچىپ ھاجەتكە چىقماقچى بولۇۋاتقان ئىكەن. بۇۋى: "بىر ئاز سەۋرى قىل! مەقسىدىڭگە يېتىسەن" دەپ ئونى قايتۇرۇپتۇ. "قاچانغىچە سەۋرى قىلمەن، شاپىلاق زەربىدىن ھەممە يېرىم

كوكۇرۇپ كەتتى” دەپتۇ ئۇكام. “ئۇ، مەس بولسا، - دەپتۇ
 بوۋى، - مەقسىدىڭگە يېتىسەن. بىر ئاز سەۋرى قىل!” ئۇكام ئوز
 جايغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ھەممە كېنزەكلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ-
 تۇ. قىز، كېنزەكلەر ئۇكامنى ئىسقا تۇتۇپ يۈزىگە سېرىق بوياق
 سۈركەشكە بۇيرۇپتۇ، ئۇلار شۇنداق قىپتۇ. كېيىن قىز يەنە مۇنداق
 دەپتۇ: “سېنى خۇدا ئېزىز قىلسۇن. ئويۇمگە كىردىڭ، شەرتلىرىمنى
 ئورۇنلىدىڭ، ماڭا قارشىلىق قىلغانلارنىڭ ھەممىسىنى ھايدىغان
 ئىدىم، كىم سەۋرىلىك بولسا شۇ مەقسەتكە يېتىدۇ”. ئەي
 مەلىكەم، - دەپتۇ ئۇكام، - مەن سېنىڭ قۇلۇڭمەن. “مەن خوش-
 چاقچاقلىقنى سۇيىمەن. ماڭا ئىتائەت قىلغانلار خالىغىنىنى قىلىدۇ
 ۋە ئالىدۇ” دەپتۇ قىز، ئاندىن پۈتۈن كېنزەكلەرگە ۋاقىراپ تۇرۇپ:
 “باشلاڭلار!” دەپ ناخشا ئېيتىشنى بۇيرۇپتۇ. كېيىن يەنە بىر
 كېنزەككە: “سەن بۇ كىشىنى ئېلىپ بېرىپ كېرەكلىك ئىشىڭنى
 قىل! كېيىن مېنىڭ قېشىمغا ئېلىپ كەل!” دەپتۇ. كېنزەك ئۇكامنىڭ
 قولىدىن تۇتۇپ ئېلىپ كېتىپتۇ. ئۇكام ئۇنىڭ نىمە قىلىدىغانلىغىنى
 بىلمەي ئارقىسىدىن مېڭىۋېرىپتۇ. بۇۋى بولسا ئۇنىڭ ئارقىسىدىن
 بېرىپ: “سەۋرى قىل! ئازغىنا قالدى، مەقسىدىڭگە چۇقۇم
 يېتىسەن!” دەپتۇ. ئۇكامنىڭ يۈزىگە ماي سۈركەپتۇ. ئۇ، قىزغا
 يېقىن كەپتۇ. بۇۋى ئۇنىڭ يېنىغا يەنە يېقىن كېلىپ: “يەنە بىر ئاز
 سەۋرى قىل! چوقۇم مەقسىدىڭگە يېتىسەن!” دەيدىكەن. “بۇ
 كېنزەك مېنى نىمە قىلماقچى، ئېيت!” دەپتۇ ئۇكام بۇۋىگە. “بۇ
 يەردە ھىچ كوكۇلسىز ئىش يوق! كېنزەك سېنىڭ قېشىڭنى بوياپ،
 ساقال - بۇرتۇڭنى چۇشۇرىدۇ!” دەپتۇ بۇۋى. “بوياقىنغۇ يۇيسا
 چىقىپ كېتىدۇ. ساقال - بۇرتۇمنى چۇشۇرۇش ئېغىر ئىش، مەن

خەلقى - ئالەم ئالدىدا قانداق يۇرسەن! " دەپتۇ ئۇكام. " قارشىلىق قىلما! ئۇنىڭ كوڭلى ساڭا باغلانغان. ساقىلىڭ بىلەن قىزنىڭ قېشىغا بارساڭ، ئۇنىڭ نازۇك يۈزىگە ساقىلىڭ سانجىلىسا، يەنە كوڭۈلسىزلىك پەيدا بولۇدۇ! ئۇ سېنى ساقالسز كورۇشنى ئىستەيدۇ. ئازراق سەۋرى قىل! ئىشنىڭ جىقى تۈگەپ ئېزى قالدى. مەيلى قېشىڭنى بويىپ ساقال - بۇرنۇڭنى چۈشۈرسە چۈشۈرسۇن! " دەپتۇ. شۇ چاغدا قىز: " توغرا دىدىڭ. ئەمدى بىر نەرسە يەنى ساقال قالدى، ئۇ بولسىمۇ بولمايدۇ. بۇرنۇڭنى قويماي چۈشۈرۈڭلار! ئۇ ياش بالىدەك ساقالسز بولسۇن! " دەپتۇ.

كېنىزەك ئۇكامغا قىزنىڭ بۇيرۇغىنى يەتكۈزۈپتۇ. ئەخمەق ئۇكام بولسا: " ئادەملەردىن تەنە گەپ ئاڭلاپ قانداق باش كوتۈرۈپ يۇرسەن! " دەپتۇ. " يۈزۈڭدە ئۇنىڭ يۈزىگە قانداق قانداق بىر نەرسە قالماسلىقى ئۈچۈن، ئۇ بۇيرۇغان ئىشنى ئادا قىل! ئەمدى مەقسىدىڭگە يېتىدىغان ۋاقىتنىڭ كەلدىغۇ؟ " دەپتۇ بۇۋى. ئۇكام كېنىزەككە بوي سۇنۇپتۇ. ساقىلىنى چۈشۈرۈپتۇ. كېنىزەك ئۇنى قىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. قارىسا قاشلىق ئىتىلگەن، ساقال - بۇرۇتلىرى چۈشۈرۈلگەن، يۈزى تۈرلۈك رەڭلەردە بويالغان. قىز ئەجەپلەنگەنلىكىدىن كۈلۈۋېرىپ يەرگە دومىلاپ كېتىپتۇ. " چىراي - لىق يۈزۈڭ بىلەن مېنى ئۈزەڭگە باغلىدىڭ. ئەمدى بىر ئاز ئويىناپ بەرگىن! " دەپتۇ قىز. ئۇكام ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇسۇل ئويىناشقا باشلاپتۇ. كېنىزەك ئۇنىڭغا ياستۇقمۇ، مۈشۇمۇ، شوپۇكمۇ، ئىش قىلىپ، نىمە ئۇچرىسا شۇنى ئېتىپتۇ. باشقا كېنىزەكلەرمۇ قوللىرىغا نىمە چىقسا شۇ نەرسە بىلەن ئۇكامنى ئۇرۇپ ئېسىنى قويماپتۇ. بۇۋى ئۇكامغا: " ئەمدى مەقسىدىڭگە يەتتىڭ. كورسەت -

مىگەن ھىچ قانداق ھۈنەر قالسىدى. پەقەت بىرلا ئىش بار، ئۇ بولسىمۇ مەسلەردەك ئىشتان-كۈيىنىگىنى يېشىپ قىپ يالگاچ بول! شۇنداق قىلمىساڭ ئۇ ھىچ نەرسىگە ئۇنىمايدۇ. قىز سېنى يىشىد-دۇرۇپ، ئوزىنى قۇچاغلاشتا بۇيرۇيدۇ. ئۇ ئالدىڭغا كېلىپ قاچىدۇ. سەن كەينىدىن يۈگۈرۈپ يۈرۈپ قوغلايسەن. ئەنە شۇ چاغدىلا ئۇ، ساڭا بويسۇنۇدۇ. كىيىملىرىڭنى يەش، چاققان بول!" دەپتۇ. ئۇكام مەس ئىكەن، پۈتۈن كىيىملىرىنى يېشىپ يالگاچ بوپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئۇكام كىيىملىرىنى يېشىپ يالگاچ بوپتۇ، كېنىزەك ئۇكامغا: "ئارقامدىن قوغلا! مەن ئالدىڭدىن قاچىمەن. ئەگەر مەقسىدىڭ ماڭا يىتىشىش بولسا، قېنى شۇ ئىشىنىمۇ قىل!" دەپتۇ. ئوزى ئالدىغا كىرىپ قېچىشقا باشلاپتۇ، ئۇكام ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ. بىر ئويىدە خېلى ۋاقىت

ئوتتۇز بىرىنچى
كېچە

قوغلاشقاندىن كېيىن ئىككىنچى ئويىگە ئوتتۇپ قوغلىشىپتۇ. قىز بىر ئويىدىن كىرىپ، ئىككىنچى ئويىدىن چىقىۋېرىپتۇ. ئۇكام ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ چېپىۋېرىپتۇ، شەھۋانى نەپسى قوزغىلىپ تامامەن بىر تەلۋىگە ئوخشاپ قاپتۇ. شۇ ۋاقىتتا ئۇكام يۇققا بىر تاختىنى دەسسەپ سالغان ئىكەن، تاختا بىلەن پەسكە —

كوچىنىڭ ئوتتۇرىسىغا — ئادەملەرنىڭ ئارىسىغا قاقىقىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ يەر ئەلئېرىچىلەر بازىرى بولۇپ ئادەملەرنىڭ بىرىسى سېتىپ، بىرىسى ئېلىپ تۇرۇشقان ئىكەن. ئۇكام ئادەملەرنىڭ ئۈستىگە شۇنداق ئېغىرلىق بىلەن چۈشۈپتۇكى، بەزىلىرىنىڭ بويىنى ئۇزۇلۇشكە، بەزىلىرىنىڭ بولسا بېلى چىقىپ كېتىشكە تاس قاپتۇ. ئۇكامنى بۇنداق شەرمەندە قىياپەتتە يالغىچ، يۈز — قاشلىرى بويالغان، ساقال — بۇرۇتلىرى چۈشۈرۈلگەن ھالدا كورۇپ، كىشىلەر: “توۋا! دەپ ياقىسىنى تۇتۇشۇپتۇ. ئۇكام ھۇشىنى يوقىتىپ يىقىلىپتۇ. ئۈنىمۇ ئىشەككە تەنۈر مىندۈرۈپ ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ھاكىم: “بۇ كىم!” دەپ سوراپتۇ. ئادەملەر: “بۇ تەنتەكنى بىزمۇ تونۇمايمىز. بۇ ۋەزىرنىڭ ئوينىنىڭ ئۈستىدىن ئەنە شۇ ئەھ — ۋالدا تېرە — تەسەك بازىرىغا يىقىلىپ چۈشتى، بىز بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدۇق” دېيىشىپتۇ. ھاكىم ئۇنى يۈز دەررە ئۇرۇپ، شەھەردىن قوغلاشقا بۇيرۇپتۇ. مەن ئارقىسىدىن بېرىپ ئىستەپ تاپتىم، كىشى — لەرگە تۇيدۇرماي ھويلامغا ئېلىپ كەلدىم. ھازىرغىچە ئۇنىڭ ئاش — غىزاسىدىن خەۋەر ئېلىپ كېلىۋاتمەن. مېنىڭ ئۇكامغا قىلغان بۇ مەردانلىغىمنى قېنى قايسى مەرت قىلالىغان!...”

سەتىراچنىڭ قۇچىنچى ئۇكىسى

“قۇچىنچى ئۇكامنى سورىسىڭىز، — دېدىم خەلىپىگە، — ئىسمى “بەقتىق” يەنى غەلۋىچى بولۇپ، كوزى كور ئىدى؛ ئۇ بىر كۈنى تىلەمچىلىك قىلىپ بىر ھويلا ئىشىگىنى تاقىلدىتىپتۇ، ئىچكىرىسە — دىن: “كىم” دېگەن ئاۋاز چىقىپتۇ، ئۇكام جاۋاب بەرمەپتۇ. لىكىن ھويلا ئىكسىنىڭ ئىشىك توۋىگە كەلگىنىنى ئۇكام سېزىپتۇ. ئوي

ئىگىسى ئىشكىنى ئېچىپ: "نېمە دەيسەن؟" دەپ سوراپتۇ. "خۇدا-
 ھەققى، بىرەر نەرسە سەدىقە قىلسىڭىز!" دەپ سوراپتۇ ئۇكام.
 "سەن قارغۇمۇ؟" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. "ھەئە" دەپتۇ ئۇكام.
 "بولمىسا قولۇڭنى بەر!" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. ئۇكام "بىر نەرسە
 بېرىدىغان ئوخشايدۇ" دەپ قولىنى ئۈزۈپتۇ. ئوي ئىگىسى تىلەم-
 چىنى قولىدىن تۈتۈپ. ئويىگە ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇ يەردىن ئۇنى
 تاختا شۇتا بىلەن ئەڭ ئىگىز بالىخانغا ئېلىپ چىقىپتۇ. ئۇكام:
 "بىرەر ۋاخلىق ئاش- نان ياكى كىيىم بەرسە كېرەك" دەپ خۇر-
 سەن بوپتۇ. يۇقۇرغا چىققاندىن كېيىن: "نېمە سورايەن، ئەي
 قارغۇ؟" دەپتۇ پىخسىق باي. "خۇدا يولىدا سەدىقە سورايەن!"
 دەپتۇ ئۇكام. "خۇدا بەرسۇن!" دەپتۇ پىخسىق باي. "بۇ سوزىڭىزنى
 مېنى شۇنچە ئىگىزگە ئېلىپ چىقىپ ئېيتقىچە، نېمە ئۇچۇن پەستە
 چىغىمىدىلا دىمىدىڭىز؟" دەپتۇ ئۇكام ئوڭۇپ. "نېمە ئۇچۇن سەنمۇ
 باشتلا سەدىقە سورىماي، خۇددى مېنىڭ بىلەن ئېلىم- بېرىم
 قىلغان كىشىدەك پەسكە چۈشۈرۈپ ئىشكىنى ئاچقۇزۇپ، ئاندىن
 تىلەمچىلىك قىلدىڭ؟" دەپ كايىپتۇ پىخسىق باي. "نېمە قىلماق-
 چىسەن!" دەپتۇ ئۇكام. "ساڭا بېرىدىغان ھىچ نەرسەم يوق!"
 دەپتۇ باي. "ئانداق بولسا مېنى شوتىدىن چۈشۈرۈپ قوي!"
 دەپتۇ ئۇكام. "شوتا ئەنە ئالدىڭدا تۇرۇپتۇ، ئوزەڭ چۈشۈپ
 كېتتۇەر!" دەپتۇ باي. ئۇكام تىنەپ- تەمتىرەپ، مىڭ مۇشەققەتتە
 شوتىدىن چۈشۈشكە باشلاپتۇ. بىر نەچچە بالداق قالغاندا ئايىغى
 تېپىلىپ كېتىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. بېشى ئىشكىنىڭ يان ياغىچىغا
 تىگىپ يېرىلىپتۇ. ئۇ، كوچىغا چىقىپ، نەگە بېرىشىنى بىلمەپتۇ.
 شۇ چاغدا ئوزىگە ئوخشاش بىر نەچچە كور تونۇشلىرى كېلىپ

قايتۇ. "بۈگۈن قانچە پۇل تاپتىڭ؟" دەپ سورىشىپتۇ ئۇلار. ئۇكام بولغان ۋەقەنى سوزلەپ: "بۈگۈن يېنىمدا قالغان پۇلدىن بىر ئاز خەجلەيمەن" دەپتۇ تونۇشلىرىغا. پىخسىق باي ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ماراپ كېلىۋاتقان ئىكەن. ئۇلار باينىڭ كېلىۋاتقىنىنى سەزمەپتۇ. ئۇكام ھويلىسىغا كېلىپ ئويىگە كىرىپتۇ. پىخسىق بايمۇ ئويىگە بىلىندۈرمەي كىرىپتۇ. ئۇكام ئوز ئورنىغا ئولتۇرۇپتۇ، شېرىكلىرىنى كۈتۈپتۇ. بايمۇ بىر بۇلۇڭغا بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. شېرىكلىرىمۇ يېتىپ كېلىشىپ ئويىگە كىرىپتۇ. ئۇلار ئويىگە كىرگەندىن كېيىن ئۇكام: "ئىشكىنى ئېتىڭلار، ئۇ ياق - بۇ ياقنى ياخشىلاپ قاراپ سىلاپ چىقىڭلار. بىرەر غەيرى ئادەم كىرىپ قالغان بولمىسۇن يەنە!" دەپتۇ. پىخسىق باي ئۇكامنىڭ سوزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ تورۇسقا ئېسىغلىق تۇرغان بىر ئاغامچىغا ئېسىلۋاپتۇ. ئۇلار ئوينىڭ ھەممە تەرىپىنى سىلاشتۇرۇپ تېمىسقىلاپ چىقىپتۇ. ھىچ نەرسە ۋە ھىچكىمنى ئۇچراتماپتۇ. كېيىن ئۇكامنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ، يانلىرىدىن پۇللىرىنى ئېلىپ ساناشقا باشلاپتۇ. قارىسا ئون مىڭ تەڭگىدىن جىق ئىكەن. ئۇلار ئوزلىرىگە ئارتۇغىنى قالدۇرۇپ، ئون مىڭ تەڭگىنى ئوينىڭ بۇرچەكلىرىگە كومۇپتۇ. قالغان قاتقان نانلىرىنى ئېلىپ يىيىشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇكام ئويدە يات كىشىنىڭ بارلىغىنى سېزىپ قايتۇ. شېرىكلىرىگە: "ئويدە يات كىشى بارغا ئوخشايدۇ،" دەپ ئەتراپىنى تېمىسقىلاشقا، سىلاپ - سىپاپ ئىزلەشكە باشلاپتۇ. بىر چاغدا ئۇكامنىڭ قولى پىخسىق باينىڭ قولىغا تىگىپ كېتىپتۇ. "مانا يات كىشى!" دەپ ۋاقىراپتۇ ئۇكام. ھەممىلىرى بىرلىشىپ باينى راسا دۇمبالاپتۇ. قارغۇلار

ۋاقرىشمىپ: "بۇرادەرلەر، ياردەم قىلىڭلار! ئويىمىزگە ئوغرى كىرىپ پۇلمىزنى ئاپتۇ! ۋاي دات، ئوغرىنىڭ دەستىدىن دات!" دېيىشىپتۇ. دەرھال ئادەملەر توپلىنىپتۇ. "ئوغرى" دەپ كورسىتىلما- گەن پىخسىق بايمۇ كوزلىرىنى يۇمۇۋېلىپ ھىچكىم شۇبەلەنمەي- دىغان كور قىياپىتىگە كىرىۋاپتۇ. ئۇ: "ھازىر ھاكىمغا بارىمەن، ئەرزە قىلمەن!" دەپ داتلاپتۇ. ئارىدىن كوپ ئوتتەي، ھاكىمنىڭ چاپارمەنلىرى ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ھايداپ ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇكاممۇ بار ئىكەن. ھاكىم يېقىنراق كېلىشكە بۇيرۇپ: "نەمە گەپ؟" دەپ سوراپتۇ. "بىزنى ياخشىلاپ قىيىن - قىستاققا ئالمىغىچە سىرنى ئېنىقلىيالمىسىز، - دەپتۇ پىخسىق باي، - قىيىن - قىستاق بىلەن سوراق قىلىشنى ئالدى بىلەن مەندىن باشلاڭ، كېيىن مانا بۇ يول باشلىغۇچىمىزنى تەكشۈرۈڭ" دەپ ئۇكامنى كورسىتىپتۇ باي. ھاكىم پىخسىق باينىڭ دۇمبىسىگە توپ - توغرا يۈز دەررە ئۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. ياساۋۇللار ئۇنى يەرگە ياتتۇزۇپ بىرنەچچە دەررە ئۇرغاندىن كېيىن ئۇ بىر كوزىنى ئېچىپتۇ. بۇنى كورۇپ ئۇنى يەنىمۇ قاتتىغراق ئۇرۇپتۇ. پىخسىق باي ئىككىنچى كوزىنىمۇ ئېچىپتۇ. "ھەي لەنتى، بۇ نەمە قىلغىنىڭ؟" دەپتۇ ھاكىم غەزەپلىنىپ. "مېنى بۇ ئازاپتىن قۇتقازساڭ، بولغان ۋەقەنى ئېيتىپ بېرەي" دەپتۇ پىخسىق باي. ھاكىم ئۇنى بوشتىشىنى بۇيرۇپتۇ. "بىز توت كىشى، - دەپتۇ ئۇ، - ئوزىمىزنى قارغۇلۇققا سېلىپ ئادەملەرنى ئالدايمىز، ئويلىرىگە كىرىمىز. كېرەك جايدا كوزنى ئاچىمىز. خوتۇن - قىزلىرىنى كورمىز، پۇرسەت تاپساق ماللىرىنى ئوغۇرلاپ ئالىمىز. ئوزلىرىنى پاراكەندىچىلىككە سالمىز، بوغۇپمۇ تاشلايمىز. چاتاق

چىقسا قارغۇ بولۇۋالسىمىز. شۇنداق قىلىپ، خېلى جىقلا پۇل توپلىدۇق. ھازىرغىچە بۇ پۇلىمىزنىڭ ئون مىڭ تەڭگىدىن ئاشقانلىقى مەلۇم. مەن شېرىكلىرىمگە، ئوز ھەسسەمنى بەرسەڭلار دىسەم، ئۇلار مېنى ئوغرى! دەپ تۇتۇۋېلىپ ئۇردى. مەن سىزدىن ياردەم سورايمەن. بۇلارنىڭ ھەر بىرىنى مېنىڭدىنمۇ قاتتىغراق ئازاپلاپ ئۇرسىڭىز كوزلىرىنى ئاچىدۇ. ھاكىم ئۇلارنى قىستاشقا باشلاپتۇ. ئۇرۇشنى ئاۋال ئۇكامدىن باشلاپتۇ. ئۇنىڭ ئېسى ئېغىپ ھۇشىدىن كەتكىچە ئۇرۇپتۇ. ئۇكام قارغۇ كوزىنى ئاچالماپتۇ. ”توختاڭلار، كوزىنى ئاچسۇن!“ دەپتۇ ھاكىم. لېكىن ئۇكامنىڭ كوزى ئېچىلماپتۇ. ھاكىم: ”ئەي لەنىتىلەر، نىمە ئۈچۈن خۇدا بەرگەن نۇرانى كوزلىرىڭلارنى يوشۇرۇپ، قارغۇ قىلىپ، ئادەم ئالدايسىلەر!“ دەپ سوراپتۇ. ئۇكام دات پەريات قىلىپ نالە-زار قىپتۇ. ”ئەزىرايى خۇدا، مەن راست قارغۇمەن“ دەپتۇ ئۇكام. ھاكىم ئۇنىڭ قالغان شېرىكلىرىنىمۇ ئۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. پىخسىق باي: ”كوزۇڭلارنى ماڭا ئوخشاش ئېچىڭلار، ياخشىلىقچە ئاچمىساڭلار، سىلەرنى ئۇرۇدۇ، قاتتىق ئازاپ بىلەن قىينايدۇ“ دەپتۇ. پىخسىق باي يوشۇرۇپ قويغان پۇلنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ھاكىم تەرىپىدىن كىشى قوشۇشنى سوراپتۇ. ”بۇلار بەرى بىر ئاسانلىقچە كوزلىرىنى ئاچمايدۇ. كىشىلەر ئالدىدا سىرلىرى ئېچىلىپ رەسۋا بولۇشنى خالىمايدۇ“ دەپتۇ. ھاكىم پۇلنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن پىخسىق بايغا كىشى قوشۇپ ئىۋەتىپتۇ. ئۇلار پۇلنى ئېلىپ كېلىپ ھاكىمغا بېرىپتۇ. ھاكىم ئۈچ مىڭ تەڭگىنى پىخسىق بايغا بېرىپتۇ. قالغان ئۈچ قارغۇنى يەنە ئازاپلاپ كورۇپ، كوزى ئېچىلمىغاندىن كېيىن، ئاخىرى، نەتىجىسى يوق بۇ ئىشتىن زېرىكىپ، شەھەردىن قوغلاپ

چىقىرىۋېتىشكە بۇيرۇق بېرىپتۇ. مەن بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ ئۇكامنىڭ كەينىدىن باردىم. يوشۇرۇن ھالدا ئۇنى شەھەرگە قايتۇرۇپ ئېلىپ كەلدىم. يىمەك - ئىچمەك، كىيىم - كىچەكلىرىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرۇۋاتمەن".

خەلىپە بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۈلۈپ: "بۇنىڭغا مۇكاپات بېرىڭ-لار، كەتسۇن!" دىدى. مەن: "قالغان ئۇكىلىرىمنىڭ ۋەقەسىنى تامامەن سۆزلەپ بولمىغىچە ھىچ نەرسە ئالمايمەن" دىدىم.

سەتىراچنىڭ توتىنچى ئۇكىسى

"توتىنچى ئۇكام، - دىدىم خەلىپىگە، - ئەلقلۇزۇلسانى يەنى ئاغزى - تىلى ئاچچىق، بىر كوزلۇك بولۇپ، باغداد شەھرىدە قاساپلىق قىلاتتى. ئۇ، بۇ ھۇنرى بىلەن باي - باياشات ياشايتتى، كوپ دۇنياغا ئىگە ئىدى. شۇنىڭ ئارقىسىدا ياخشى ئوي - جايلار - نى سالدۇرۇۋالدى، ھال - ئوقتى ياخشى ئىدى. خېلى ۋاقتقىچە بىر خىلدا ئوتتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىر ئاقساقال كىشى كېلىپ ئۇنىڭ دۈكىنىدا تۇرۇپتۇ. بىر قانچە تەڭگە پۇل بېرىپ، گوش بېرىشنى سورايتۇ. ئۇكام گوش تارتىپ بېرىپتۇ. ئاقساقال گوشنى ئېلىپ كەلگەن يولغا كېتىپتۇ. ئۇكام قېرىنىڭ بەرگەن پۇلىنى كورسە، ئاپپاق پارقراپ تۇرغىدەك. ئۇلارنى بىر چەتكە ئالاھىدە قىلىپ ئايرىپ قويۇپتۇ. ئاقساقال ھەر كۈنى گوش ئالغاندا، شۇنداق يېڭى پۇل ئېلىپ كېلىپ بېرىۋېرىپتۇ. بەش ئايدىن ئارتۇغراق ۋاقت ئوتۇپتۇ. ئۇكام قېرىنىڭ بەرگەن پۇلىنى ھامان ئايرىم ساندۇققا سېلىپ مەھكەم ساقلاپتۇ. بىر كۈنى ئۇ، يىغىپ قويغان بۇ پۇلغا قوي ئالماقچى بوپتۇ. ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا،

ئۇ پۇلمۇ ئەمەس، ھەممىسى كېسىلگەن ئاق قەغەز بولۇپ چىقىپتۇ. ئۇكام ئوزنى يەرگە ئۇرۇپ يىغلاپتۇ، ۋاي سېلىپ، دات-پەريات قىپتۇ. ئۇنىڭ ئەتراپىغا كىشىلەر توپلىنىپتۇ. قاسساپ ئۇكام بولغان ۋەقەنى كىشىلەرگە چۈشەندۈرۈپ بېرىپتۇ. ھەممە بۇ ۋەقەگە ھەيران بولۇپ، نىمە دېيىشلىرىنى بىلمەي، ئوز ئويلرىگە قايتىپ كېتىشىپتۇ. ئۇكام يەنە ئاۋالقىدەك قوي سويۇپتۇ. ئوز ئىشىنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ. ئۇكام شۇ گوش ئالغان كىشىنىڭ يەنە بىر كېلىشىنى تەقەززالق بىلەن كۈتۈپتۇ. ئارىدىن ئانچە كوپ ئۆتمەي، قېرى گوش ئېلىش ئۇچۇن دۇكانغا كەپتۇ. ئۇكام ئۇنى ياقىسىدىن تۇتۇپ، ھاكىمنىڭ ئالدىغا سورەشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ ئادەملەرگە قاراپ: "بۇ ئوغرى قېرىنىڭ ماڭا قىلغان ئىشلىرىنى كورۇڭلار" دەپتۇ. قېرى: "ياخشىلىقچە مېنى قويۇپ بەر. بولمىسا ئادەملەرگە سىرىڭنى ئېچىپ تاشلايمەن، شەرمەندە قىلمەن!" دەپتۇ. ئۇكام: "مەن سېنى شەرمەندە قىلمەن،—دەپتۇ قېرى ۋاقىزىپ،—قوي گوشى دەپ ئادەم گوشى ساتقانلىغىڭنى پاش قىلىپ رەسۋا قىلمەن." "يالغان سوزلىمە لەنىتى!—دەپتۇ ئۇكام،—بۇ سېنىڭ ئىككىنچى قېتىم يالغان سوزلەپ، ئادەم ئالدىغىنىڭ بولۇدۇ!" "بولمىسا، ئادەم گوشى ئېسىپ قويغان دۇكان كىمنىڭ دۇكىنى؟" دەپ سوراپتۇ قېرى. "ئەگەر راست شۇنداقلا بولىدىغان بولسا، مېلىمۇ، جېنىمۇ—ھەممىسىلا سېنىڭكى بولسۇن!" دەپتۇ ئۇكام تېرىكىپ. "بۇرادەرلەر،—دەپتۇ قېرى ئادەملەرگە قاراپ،—بۇ نەس قاسساپ ھەر كۈنى قوي گوشى دەپ ئادەم گوشى ساتىدۇ. ئىشەنمىسەڭلار دۇكىنىغا كىرىپ كورۇڭلار!" ئادەملەر قاسساپنىڭ دۇكىنىغا قارىسا، كانارىدىكى

ئېسىغلىق گوش قوينىڭ ئەمەس، ئادەمنىڭ گوشى ئىكەن. ھەممە بىردىن ئۇكامغا يېپىشىپتۇ. ئۇنى سورەپ ئېلىپ مېڭىپتۇ، مۇتەھەم، ئىپلاس، شەرمەندە دەپ ھاقارەت قىلىشىپتۇ. ئۇكامنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىلىرى بولسا: "سەن تېخى بىزگە قوي گوشى دەپ ئادەم گوشى سېتىپ يۈرگەنمىدىڭ؟" دەپ يۈز-كوزلرىگە ئۇرۇپتۇ، تېپىپتۇ. قېرى كېلىپ ئۇكامنىڭ بىر كوزىگە مولچەرلەپ ئۇرغان ئىكەن، ئۇكامنىڭ بىر كوزى قۇيۇلۇپ كېتىپ، شۇنىڭدىن بېرى بىر كوزلۇك بولۇپ قاپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ بويىغا كانارىدىكى ئادەم گوشىنى ئېسىپ، ئۇنى شەھەر ھاكىمىنىڭ قېشىغا سورەپ ئېلىپ بېرىپتۇ. ھاكىمغا توغرىلاپ: "بۇ مۇتەھەم، قوي گوشى دەپ بىزنى ئالداپ ئادەم گوشى سېتىپتۇ!" دەپ، بولغان ۋەقەنى سوزلەپ، ئەرزە قىلىشىپتۇ. "راستمۇ؟ جاۋاب بەر!" دەپتۇ ھاكىم غەزەپلىنىپ. ئۇكام ئوزىنى ئاقلاشقا ئۇرۇنۇپتۇ. لېكىن، ھاكىم گوشىنى كورۇپ، ئۇكامنىڭ سوزىگە قۇلاق سالماپتۇ. بەش يۈز دەررە ئۇرۇپ، ھەممە مال-مۈلكىنى ۋە پۇللىرىنى مۇسادىرە قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. ئەگەر مال-دۇنياسى كوپ بولمىغاندا، ئۇرۇپ ئولتۇرۇۋېتىدىكەن. پۇل ۋە مېلى جېنىغا ئارا تۇرۇپ، ئۇنى شەھەردىن سۇرگۈن قىلىشقا سەۋەپچى بوپتۇ. ئۇ، شەھەردىن چىقىپ نەگە بېرىشىنى بىلمەي قاپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئاخىرى بىر چوڭ شەھەرگە بېرىپتۇ. ئوزىچە ئويلاپ، باش قاتۇرۇپ، ئاخىرى ياماقچىلىق قىلىپ جان بېقىشىنى ئوزىگە لايىق كورۇپتۇ. شۇ مەقسەت بىلەن، كىچىككىنە بىر دۇكان ئېچىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىر ئىش ئۇچۇن، ياماقچىلىق دۇكىنىدىن چىقىپ بازارغا كېتىۋاتقان ئىكەن، ئۇزاقتىن كېلىۋاتقان ئاتلارنىڭ ئاياق تەۋشى

ئاڭلىنىپتۇ. ئادەملەردىن: "نەمە گەپ؟" دەپ سوراپتۇ ئۇكام. كىشىلەر شاھنىڭ ئوتۇشىنى تاماشا قىلىپ تۇرغان ئىكەن. شاھنىڭ كوزى ئۇكامغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، بېشىنى توۋەن سېلىپ تۇرغان ئىكەن. شاھ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ، ئەسكەرلەرگە قارايتۇ، ئۇكامنى تۇتۇشقا بۇيرۇپتۇ. ئەسكەرلەر ئۇكامنى قوغلاپ يۈرۈپ ئۇرۇپتۇ، قىيناپتۇ. ئۇكام شۇ يەردىلا يەرگە يىقىلىپتۇ. ئولۇشكە ئاز قاپتۇ. ئەمما بۇرۇنقى قاسساپ، ھازىرقى ياماقچى بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى بىلمەپتۇ. زورمۇ-زور ئوز ئويىگە قايتىپ كەپتۇ. ئۇ، بولۇپ ئوتكەن ۋەقەنى شاھنىڭ خادەملىرىدىن بىرىگە ئېيتىپتۇ. "شاھ بىر كوزلۇك، بولۇپمۇ ئوك كوزى يوق ئادەملەرنى بۇرۇن-دىنلا ياقۇتۇرمايدۇ. ئۇ، بۇنداق كىشىلەرنى كورسە، ئولتۇرمىگىچە قويمايدۇ، ئەسلىدە شاھىمىز ئىشكارغا ماڭغان ئىدى، سېنى كورۇپ كوكلى غەش بولۇپ، ئىشكاردىن ياندى. سېنىڭ تاياق يېيىشىڭنىڭ سەۋەبى مانا شۇ!" دەپتۇ شاھنىڭ خادىمى.

بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئۇكامنى غەم-قايغۇ بېسىپتۇ. باشقا شەھەرگە كېتىشكە قارار قىپتۇ، دەرھاللا باشقا شەھەرگىمۇ قېچىپ بېرىپتۇ. بىر كۈنى ئۇ، تاماشا قىلىپ كېلىش ئۇچۇن كوچىغا چىقىپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان ئاتلارنىڭ تۇياق ئاۋازىنى ئاڭلاپتۇ. ئۇكام قورقۇپ، موكۇۋېلىشقا جاي ئىزلەپتۇ، ئەمما ئەپلىك جاي تېپىلماپتۇ. قارىسا قارشىسىدا يېپىق ئىشىك تۇرغىدەك. ئۇنى ئاچماقچى بولۇپ، ئىشىكنى ئىتتەرگەن ئىكەن، ئىشىك ئورۇلۇپ چۈشۈپتۇ. ئىچكىرى كىرىپ، ئىشىكنى تۈزەۋاتقان ئىكەن، بىردىنلا ئىككى كىشى ئارقىسىدىن كېلىپ ئۇنى تۇتۇپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ: "سېنى ئۈچ كۈندىن بېرى ئىزلەپ يۈرۈپ ھالىمىز قالدى،

پۇتلىرىمىزدىن ئاياق چۇشۇپ قالدى. سېنىڭ كاساپىتىڭدىن بىز كوز يۇمۇپ ئۇخلىغىنىمىزمۇ يوق. “مېنى شۇنچىلىك ئىزلەپ نىمە قىلماقچىدىڭلار؟” دەپتۇ ئۇكام. “سەن بىزنى شەرمەندە قىلىپ، ھەلە بىلەن ئوي ئىگىسىنى سويماقچىمۇ؟ بىزنى قورقۇنچىغا سالغان پىچىغىڭنى بەر!” دەپ، ئۇكامنىڭ ياقىسىنى مەككەم تۇتۇپ تۇرۇپ، يېنىنى ئاختۇرۇپتۇ. بەلۇغىغا ئېسىغلىق چەم كېسىدىغان بىرەندە- سىنى تېپىپ ئاپتۇ. “شېرىكلىرىڭ بىلەن ساڭا ئۇنىڭ پۇللىرىنى ئوغۇرلاش يىتىشىگە نىمىدى؟” دەپتۇ ئۇلار. ئۇكام بۇلارغا قاراپ: “ناھايىتى قىزىق ۋە ئاجايىپ ۋەقەلەرنى باشتىن كۆچۈرۋاتىمەن” دەپتۇ. “قانداق ۋەقەلەرنى باشتىن كۆچۈردۈڭ؟” دەپ سوراپتۇ ئۇلار. ئۇكام بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئاڭلاپ، ئىچى ئاغرىپ، مېنى بوشاتسا كېرەك دەپ ئويلاپ، ھەممە ۋەقەلەرنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار بۇ سەرگۈزەشتىلىرىگە ھەتتا ئېتىۋارمۇ قىلماپتۇ. ئۇلار ئۇكامنى ياقىسىدىن بوغۇپ ئۇرۇپتۇ. كىيىملىرىنى يەشتۈ- رۇپ، بەدەنلىرىدىكى دەررە ئىزلىرىنى كورۇپ: “ئەي لەنىتى، ئەگەر سەن ئوغرى ياكى مۇتھەم بولمىساڭ، دۈمبەڭدىكى دەررە ئىزلىرى قانداق پەيدا بولغان؟” دەپ ھاكىمنىڭ ئالدىغا سوراپتۇ. ئۇكام ئوزىچە: “كونا گۇنايم ئېچىلىپ قالدى. ئەمدى ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارسا، ھاكىم بۇنىڭ ئۇچۇن مېنى ئولتۇرمەي قويمايدۇ” دەپ ئويلاپ يىغلاپتۇ. ئۇنى ھاكىمنىڭ ھوزۇرىغا ئېلىپ كىرىپتۇ: “ئەي مۇتھەم، سەن بۇلارنىڭ ئويىگە كىشى ئولتۇرۇشكە كىرىپسەن. كىشى ئولتۇرۇشكە سېنى نىمە مەجبۇر قىلدى؟” دەپتۇ ھاكىم غەزەپ بىلەن. “ئەي ھاكىم، ئەزىرايى خۇدا، مەن ئۇ يەرگە ئۇنداق مەقسەتتە كىرگىنىم يوق! — دەپتۇ ئۇكام، — سوز-

لېرىمگە ئىخلاى بىلەن قۇلاق سېلىشىڭىزنى، ماڭمۇ دىققەت -
ئېتىۋارىڭىزنى بېرىشىڭىزنى سورايمەن. "يېكەن تاياقلىرىڭىزنىڭ
ئوزۇمۇ ناھايىتى چوڭ جىنايەت قىلغانلىغىڭىزنى، ئوزۇڭىڭىزنىڭ چوڭ
جىنايەتكار ئىكەنلىگىڭىزنى كورسىتىپ تۇرۇپتۇ. ئادەملەرگە خەۋپ
سالغان كىشىنىڭ سوزىگە قۇلاق سېلىش ئېقىللىق كىشىلەرنىڭ
ئىشى ئەمەس" دەپتۇ ھاكىم. ئۇ، ئۇكامنى يۈز دەررە ئۇرۇشقا،
توگىگە تەتۇر مىندۇرۇپ سازايى قىلىپ، شەھەرنىڭ ئىچى - تېشىنى
ئايلىندۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. ياماقچى ئۇكامنى توگىگە تەتۇر مىندۇ -
رۇپتۇ. ئادەم كوگجۇم تۇرغان جايلاردا توختىتىپ جاكاجى: "مانا
ئوغرىلار ئۇچۇن ئەڭ كىچىك، ئەڭ يىنىك جازا" دەپ جار
ساپتۇ. ئاخىردا، ھاكىم ئۇكامنى شەھەردىن قوغلاشقا بۇيرۇپتۇ.
ئۇكام شەھەردىن قوغلاندى بولۇپ چىقىپ، بېشى قايغان تەرەپكە
قاراپ مېڭىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ مەن ئۇكامنىڭ ئىزىدىن ئىزلەپ
يېنىغا باردىم. ئۇنىڭدىن ئەھۋال سورىدىم. ئۇكام ۋەقەنى باشتىن -
ئاياق ئېيتىپ بەردى. مەن ئۇنى ئادەملەردىن يوشۇرۇپ شەھەرگە
ئېلىپ كەلدىم. كېرەكلىك ياردىمىنى قىلىپ تۇرۇۋاتىمەن.

سەتىراچنىڭ بەشىنچى ئۇكىسى

"بەشىنچى ئۇكامغا كەلگەندە - دىدىم خەلىپىگە، - ئۇنىڭ ئىسمى
ئەلەششار، يەنى ئېلىپ قاچار دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئىككى
قۇلغى كېسىلگەن. ئۇ ناھايىتىمۇ كەمبەغەل ئىدى، تىلەمچىلىك
بىلەن كۈن كۆچۈرەتتى. بىزنىڭ ئاتىمىز قېرىپ مۇكچۇبۇپ،
ماڭىدىغان يولىنى پەرق ئېتەلمەس ھەم ماڭالماس بولۇپمۇ قالغان
ئىدى. ئۇ، بىر كۈنى ئاغرىمايلا ۋاپات بولدى. ئۇنىڭدىن بىزگە

يەتتە يۈز تەڭگە مەراس قالىغان ئىدى، ھەر بىرىمىز يۈز تەڭگىدىن بولۇشۇپ ئالدۇق. بۇ بەشىنچى ئۇكام مەراس تەككەن تەڭگىنى قولغا ئېلىپ، نەمە قىلىشىنى بىلىمىي تەمتىرەپ قالدى؛ ئويلاپ-ئويلاپ، ئۇ، چىنە ۋە شىشە پۇرۇشلۇق قىلىماقچى بولۇپ، پۇلغا ھەر خىل چىنە ۋە شىشە قاچىلارنى ئالدى. ئالغان ماللىرىنى بىر چوڭ سۈۋەتكە سېلىپ، ئۇنىڭ ئاغزىغا بىر چوڭ چەپچەكلىك پەتىنىنى قويۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر قۇر مال تىزىپ، ئادەم تولا ماڭىدىغان تام توۋىدىكى قىرغاققا ئولتۇرۇپ سېتىشقا كىردى-شىپتۇ. ئۇكام ماللىرىنى ئالدىدىكى سۈپىغا قويۇپ، ئوزى تامغا يولىنىپ ئولتۇرۇپ خىيالغا كېتىپتۇ: ”يۈز تەڭگىگە چىنە ۋە شىشە قاچا ئالدىم. ئۇنى ئىككى يۈز تەڭگىگە ساتسام، كېيىن ئىككى يۈز تەڭگىگە چىنە ۋە شىشە قاچا ئېلىپ، توت يۈز تەڭگىگە ساتسام، پۇلۇم كۆپەيگەنچە شۇنداق قىلسام، جىق دەسمايىغا ئىگە بولىدۇ-كەنمەن. كېيىن پۇللارغا ئەڭ قىممەتباھا ماللىرىنى ئالسام، ئۇلاردىن يەنىمۇ كۆپراق پايدا ئالىمەن. بۇ پۇلغا ياخشى قورو-جاي ئالسام نەمە دىگەن ياخشى. ئۇ چاغدا قۇللار، ئاتلار سېتىپ ئالسام، ئاتقا ئالتۇندىن ئىگەر جابدۇق ياساتسام، ماڭا نەمە دىگەن ئابروي-ھە؟ ئۇنىڭغا يارىشا، ياخشى يىسەم-ئىچسەم؛ بۇنداق چاغلاردا شەھرىمىزدىكى داڭدار سازچىلارنىڭ ھەممىسىنى قىچىقىدە رېپ ئوينىسام، بەزمە قىلسام، ئولتۇرۇشلارنى باشقۇرسام، شۇنداقلا پۇلۇمنىمۇ كۆپەيتىپ يۈزنىڭ تەڭگىگە يەتكۈزسەم-ھە؟...“ پەتىنىنى ئالدىدا ئۇكام ئوزىچە خىيالىنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ: ”پۇلۇم يۈزنىڭ تەڭگىگە يەتكەندىلا، شاھ ياكى ۋەزىرنىڭ قىزىغا ئەلچى ئىۋەتسەم؛ ئاڭلىشىمچە ۋەزىرنىڭ قىزى ناھايىتىمۇ چىرايلىق، بەكمۇ

كېلىشكەن دەيدۇ. شۇنىڭغا ئەلچى ئۈۋەتىپ كورسەم - ھە؟ ئۇنىڭ
مەرى ھەقىقى ۋە توپىلىغىغا دەپ مىڭ تىللا بەرسەم؛ ئەگەر
ئاتىسى كونسە، ئىشىمۇ ئاسانلا پۈتەر؛ كونىمىسە، پۇلىنىڭ كۈچى
بىلەن زورلاپ ئالسام. شۇنىڭ بىلەن داڭقىمنى يەنە بىر ئاشۇر -
سام نىمە دىگەن ياخشى ئىش - ھە؟ تېخى ئۇ ئويۇمىگە كەلگەندە
ئۇنىڭغا ياش چورە ئېلىپ بەرسەم؛ ئۈزەمگە شاھلار كىيىمىدەك
كىيىملەر ئالسام، تۇرلۇك قىممەتباھا تاشلار ئورنىتىلغان ئات -
جابدۇق ئالسام، تۇرلۇك قىممەتلىك كىيىملەرنى كىيىپ كۈچىمىزغا
چىققىنىمدا، ئالدى تەرىپىمىدىمۇ، ئارقا تەرىپىمىدىمۇ ئوڭ ۋە سول
يانلىرىمىدىمۇ قۇللىرىم بولسا، شۇلار بىلەن شەھەر ئايلانسام؛
ئادەملەر ماڭا يول ئېچىپ، قول باغلاپ، سەپ بولۇپ تۇرسا،
سالام بەرسە، شۇنداق داغدۇغا بىلەن خوتۇنۇمنىڭ ئاتىسى -
ۋەزىرنىڭ ئالدىغا بارسام؛ ۋەزىر قۇللارنىڭ ئارىسىدا مېنىڭ
شاھلاردەك تۇرغىنىمنى كورۇپ، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ مېنى
كۈتۈپ ئالسا، مېنى ئۈزىنىڭ ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ئۈزى پەگاغا
چۈشۈپ، 'خوش' دەپ قول قوشتۇرۇپ، باش ئىگىپ تۇرسا؛
ھەي - ھەي. يەنە مەن بىلەن بىللە بارغان ئىككى قۇلنىڭ قولدىكى
يىپەك ھەمياننىڭ ئىچىگە مىڭ تىللادىن پۇل سېلىنغان بولسا،
ۋەزىرگە قىزىنىڭ يۈزى ئۈچۈن مىڭ تىللا بەرسەم، قالغان مىڭ
تىللىنى ۋەزىرنىڭ ئۈزىگە تەقدىم قىلسام؛ مېنىڭ قولۇمنىڭ
ئوچۇقلىغىنى، پۇلدارلىغىمنى. بۇنداق پۇللارنى نەزىرىمگە ئىلماي -
دىغانلىغىمنى ۋەزىرگە بىر كورسەتسەم. ئۇمۇ مېنى بىر كورۇپ
قورسا، مەن مانا مۇشۇنداق قىلسام - ھە؟! ... ئۇ، ئون ئېغىز گەپ
قىلسا، مەن ئىككىلا ئېغىز سوز بىلەن جاۋاپ بېرىپ قايىل قىلسام؛

سوزدىمۇ بوش كەلمەسەم، كېيىن ئويگە قايتىپ كەلسەم، خوتۇنۇم تەرەپتىن بىرسى كەلسە، ئەلۋەتتە، ئۇنىڭغىمۇ پۇل بەرسەم، كىيىم - كېچەك كىيگۈزسەم، ئەگەر ئۇ ماڭا بىرەر نەرسە ئېلىپ كەلگەن بولسا، تەكەببۇرلۇغۇمنى كورستىش ئۈچۈن ئۇنى ئېلىپ كەلگەن كىشىنىڭ ئۈزىگە ھەدىيە قىلسام؛ كېيىن ئۈزەمگە سولەت كىرگۈزۈپ پەرداز قىلسام، شۇنىڭدىن كېيىنلا قىزنى يېنىمغا ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇق قىلسام؛ ئويلەنسىمۇ ناھايىتى قاملاشتۇرۇپ ياسىداق قىلسام، قىز بىلەن كورۇشۇش ۋاقتىدا ئەڭ قىممەتباھا كىيىملىرىمنى كىيىپ، قەۋەت - قەۋەت ئەتەلسەن كورپىلەرنىڭ ئۈستىگە چىقىپ غادىيىپ، كېرىلىپ ئولتۇرسام؛ ئەقىلمىنىڭ كوپلىگىدىن، پىكىرىمنىڭ ئوتكۇرلىگىدىن ئۈزەمگە تەمەننا قىلىپ، ئوڭ ۋە سولغا مەت قىلىپ قارىماي ئولتۇرسام؛ خوتۇنۇمۇ ئالدىمدا قىممەتلىك كىيىملەرنى كىيىپ، ھەر تۈرلۈك زىننەت - جابدۇق - لىرىنى تاقاپ، ئايدەك ياسىنىپ، قول باغلاپ تۇرسا؛ مەن تېخى ئۇنىڭغا پەرۋا قىلمىغانلىغىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماي قويسام؛ ئەتراپىمدا تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى: "ئەي ھورمەتلىك كۈيوغۇل، ئالدىڭىزدا كېنىزىڭىز كۈتۈپ تۇرۇپ قالدى، سىزگە قاراپ كوزلىرى تېشىلەي دىدى، ئاياقلىرى تالدى..." دەپ قايتا - قايتا ئىلتىماس بىلەن يەرنى سۈيگەندىن كېيىن، بېشىمنى كوتۇرۇپ بىر قاراپ قويسام بولدى. شۇنىڭ ئوزى يېتەرلىك ئەمەسمۇ؟ مەن يەنە بېشىمنى توۋەن سېلىۋالسام، ئۇنى ياتىدىغان ئويگە ئېلىپ كىرسە؛ مەن ئۈستۈمدىكى كىيىمنى يېشىپ تاشلاپ، يەنىمۇ قىممەتلىگرەك كىيىملىرىمنى كىيسەم؛ خوتۇننى يېنىمغا ئېلىپ كەلگەندە، يەنە بىر نەچچە قېتىم ئىلتىماس قىلمە -

ھىچە قارىماي قويسام، پەقەت كوپ قېتىم ئىلتىماس قىلغىنىدا ۋە يېلىنغىنىدىلا بىر قارىسام، يەنە بېشىمنى توۋەن سالىسام، قىز كورۇش تامام بولغىچە شۇنداق ئۇلۇغۋار سۈپەتتە تۇرسام، ئۇنى يەڭگىلىرى يەنە ياساپ تۈزەشتۈرسە ... ”

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تالڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئوتتۇز ئىككىنچى كېچە

ئۇ خىيالىنى داۋام ئەتتۈرۈپتۇ: ”كېيىن قۇل-لاردىن بىرىگە بەش يۈز تەڭگە پۇل ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇسام، بۇ پۇلنى قىزنى ياساپ-بېزىگۇچى يەڭگىلىرىگە بەرسەم، كېيىن خوتۇ-نۇمنى ئالدىمغا ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇسام، ئېلىپ كىرگەندە ئۇنىڭغا يەنە قارىماي قويسام؛ مېنىڭ ئۇلۇغۋارلىغىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئۇنىڭ بىلەن پەقەت كوز قىرى ئارقىلىقلا تونۇشسام؛ قىزنىڭ ئانىسى كەلسە، پىشا-نەمدىن سۈيسە، ”ھورمەتلىك كۇيوغۇلۇم، مەرھەمەت قىلىپ چۈرەڭگە قاراپ قوي! ئۇ ساڭا يېقىنلىشىشنى ئىستەيدۇ، ئۇنىڭ دىلىغا داۋا قىل! ئۇ خېلىدىن بېرى ساڭا تازىم قىلىپ تىك تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭغا رەھىم قىل!“ دەپ كېلىپ قول-پۇتلىرىمنى سويسە ۋە يېلىنسا، مەن لام-جىم دىمەي تۇرسام؛ ئانىسى يەنە كېلىپ پىرنەچچە قېتىم ئايىغىمنى سويسە، ”ئەي ھورمەتلىك كۇيوغۇلۇم، قىزىم جەننەتتىكى ھورگە ئوخشاش چىرايلىق، ئومرىدە

ئەر كەك چۈنكىگىمۇ كوزى چۈشمىگەن. سېنى بۇنداق ھالدا كورۇپ، ئۇنىڭ نازۇك كوڭلى سىندى. ئۇنىڭغا قارا، ئۇنىڭ بىلەن سوزلەش، ئۇنىڭ كوڭلىنى ئال! مېھرىۋانلىق كورسەت!“ دەپ كېلىپ، ماڭا شاراپ سۇنسا ۋە قولغا ئاياق ئېلىپ لىق تولدۇرۇپ، ئىككى قوللاپ تۇتسا، ئاياقنى ئالماي، خېلىغىچە ئۇنى كۈتتۈرۈپ تىك تۇرغۇزۇپ قويسام؛ ئوزەم سېتىپ ئالغان تور ياستۇققا يولەنگىنىمچە تۇرۋەسەم-ھە؟ بۇ مەن ئۈچۈن ئۇلۇق دەرىجە ئەمەسمۇ؟ ئۇ، ئوزەمچە: ”بۇ قانداق چوڭچىلىق-ھە“ دەپ، ماڭا قاراپ تىكىلىپ: ”بۇ قېرى چورىڭزىنىڭ قولىدىكى ئاياقنى قايتۇرماڭ، قانداقلا بولمىسۇن، مەن سىزنىڭ قېينى ئانىڭىزمەن“ دىمىگىچە، مەن تەكەببۇرلۇق بىلەن ئۇنىڭغا قارىسام، ئاڭلىماسلىققا سېلىپ تۇرۇۋەرسەم، شۇ چاغدىمۇ مەن ئۇنىڭغا ھىچ نەرسە دىمىسەم؛ ”چورىڭزىنىڭ قولىنى قايتۇرماڭ!“ دەپ قىستاپ كەلسە، ئاغزىمغا تەڭلەپ كېلىپ، لېۋىمگە تەككۈزسىمۇ ئىچمەي، قولۇم بىلەن نېرى ئىتتەرسەم، مانا شۇنداق قىلىپ ئايىغىم بىلەن كېلىشتۈرۈپ تەپسەم“ دەپ، پەتنۇسنى سۈۋەت بىلەن قوشۇپ بار كۈچى بىلەن تېپىپتۇ. پەتنۇس بىلەن سۈۋەت سۈپىدىن شىشە-چىنە قاچىلىرى بىلەن ئاغدۇرۇلۇپ چۈشۈپ، ھەر تەرەپكە چېچىلىپ سۇنۇپ پارچە-پارچە بوپتۇ. پەتنۇس بىلەن سۈۋەتتىكى قاچىلاردىن بىرەرسىمۇ ساق قالماپتۇ. ئۇكام داتلاپتۇ. ”بۇ مېنىڭ ئاچچىغىمنىڭ يامانلىغىدىن ۋە تەكەببۇرلۇغۇمدىن بولدى!“ دەپتۇ. تۇنجۇقۇپ كەتكەنلىگىدىن، كىيىملىرىنى يىرتىپ يىغلاپتۇ، ئوزىنى ئۇرۇپتۇ. نامازغا ئالدىراپ كېلىۋاتقان كىشىلەر توختاپ، بەزىلىرى ئۇنىڭغا ئېچىنىپتۇ، بەزىسى كوڭلىدە: ”جىق پايدا كوزلەپ،

قىممەت ساتقانىنىڭ، كىشىگە زىيان كوزلىگەننىڭ ئاقىۋىتى شۇ... ” دەپتۇ. ئۇكام بىچارە نىمىشقا يىغلىمىسۇن؟ خىيالىدىكى پايدىغۇ ئۇ ياقتا تۇرسۇن، قولىدىكى نەق پۇلدىنمۇ ئاجراپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن شۇ يەردە خېلىغىچە يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. يىغلاۋېتىپ قارىسا، ناھايىتىمۇ چىرايلىق بىر خوتۇن زىننەتلىك ئىگەرلەنگەن بىر خېچىرنى مىنىپ ئوتۇپ كېتىۋاتقىدەك. ئارقىسىدىن بىرقانچە قۇللار ئۇنى مۇھاپىزەت قىلىپ مېڭىپتۇ. ئۇ، ئايال ئوتۇشى بىلەن، ھەممە تەرەپنى ئىپپار - ئەتىرنىڭ خۇشبۇيى بېسىپتۇ. خوتۇن ئۇكامنىڭ يېنىدا سۇنۇپ ياتقان قاچا - قۇچىلارنى، ئۇنىڭ يېنىدا غەم - قايغۇ بىلەن يىغلاپ ئولتۇرغان ئۇكامنى كورۇپ رەھىمى كەپتۇ. توختاپ ئەھۋال سوراپتۇ. ئۇكام ئەس - ھۇشىنى يوقىتىپ قويۇپ، تىلىمۇ قولاشماي قالغان ئىكەن، گەپ قىلالماپتۇ. ” بىچارە ئېغىر كۆلپەتلەرگە ئۇچراپ، چىدىيالىماي يىغلاۋاتىدۇ ” دېيىشىپتۇ يېنىدىكىلەر. خوتۇن ئوز قۇللىرىدىن بىرىنى قىچقىرىپتۇ: ” يېنىڭدا بار پۇلۇڭنىڭ ھەممىسىنى بۇ بىچارىگە بەر! ” دەپتۇ قۇلغا. قۇل ئۇكامغا بىر خالتا پۇل بېرىپتۇ. ساناپ كورسە، بەش يۈز ئالتۇن ئىكەن. ئۇكام بۇ پۇلنى قولغا ئېلىپ، خوشلىغىدىن ئوزىنى يوقىتىپ، جېنى چىققۇدەك ھودۇقۇپ قاپتۇ. ئۇكام ئۇ خوتۇنغا نىمە دەپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈشنى بىلىمەي تۇرۇپلا قاپتۇ. باي بولۇپ ئويىگە قايتىپتۇ. يەنە خىيالغا پېتىپ ئولتۇرغان ئىكەن، بىردىن ئىشىك قېقىلىپتۇ. بېرىپ ئىشىكنى ئېچىپتۇ. قارىسا، كورمىگەنلا بىر قېرى بۇۋى ئىكەن. ” ئەي ئوغلۇم، - دەپتۇ ئۇ، - ناماز ۋاقتى ئوتۇپ كېتىۋاتىدۇ. ئويۇمگە يەتكىچە ناماز قازا بولىدىغاندەك. ئەگەر زۇخسەت قىلساڭ، ئويۇڭدە تاھارەت ئېلىپ، ناماز ئوقۇپ

ئالسام. "ئۇكام: "مەرھەمەت، خالغىنىڭىزنى قىلىڭ!" دەپ، بۇۋىنى ئويگە ئېلىپ كىرىپتۇ. بۇۋى كىرىپتۇ. ئۇكام ئۇنىڭغا تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن ئاپتوۋىدا سۇ ئەكىلىپ بېرىپتۇ. بېرىپ ئۆزىنىڭ ئورنىغا ئولتۇرۇپتۇ. قولىدىكى تىلانىڭ كوپلىكىدىن تېرىسىگە سىغماي قاپتۇ. ئۇلارنى پۇلداغا سېلىپ كورۇپتۇ. يەنە ئېلىپ خالتىسىغا سېلىپ چىڭ باغلاپتۇ. ئۇ، پۇلىنى سەرەمجاندا لاشتۇرۇپ بولغىچە، بۇۋىمۇ تاھارەت ئاپتۇ. كېيىن ئۇكام ئولتۇرغان جايغا كېلىپ ناماز ئوقۇشقا باشلاپتۇ. بۇۋى نامىزنى تۈگىتىپ، ئۇكامغا: "ئۇزاقتىن - ئۇزاق دۇئا قىپتۇ. ئۇكام بۇۋىنىڭ دۇئاسى ئۈچۈن رەخمەت ئېيتىپتۇ. خالتىسىغا قول سېلىپ ئۇنىڭدىن ئىككى تىللا ئېلىپ بۇۋىگە بېرىپتۇ. "مەن سېنى ياخشى كورۇپ دۇئا قىلسام، سەن مېنى گاداي كورۇپ ماڭا پۇل بېرىۋاتامسەن؟ ئال پۇلۇڭنى! تارت قولىڭنى! ماڭا پۇل كېرەك ئەمەس. مەن بۇ دۇنيادىن قول ئۇزگەن كىشىمەن. ئۆزەڭنىڭ يانچۇغۇڭغا سېلىپ قوي! - دەپتۇ بۇۋى، - ئەگەر سەن بەك باي بولساڭ، بۇ پۇلىنى ئۆزىنىڭ ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بەر! شۇ پۇلىنى بەرگەن خوتۇن بىلەن كورۇشۇشنى خالساڭ، ئۇنىڭ بىلەن كورۇشتۇرۇپمۇ قويەمەن. ئۇ ئايال مېنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىم بولۇدۇ." ئۇنى تېپىش ئۈچۈن قانداق قىلىش كېرەك، ئەي ئانا؟" دەپتۇ ئۇكام. "ئوغلۇم، - دەپتۇ بۇۋى، - ئۇ باي، قولى ئوچۇق، چىرايلىق ئايال. ئۇ، پۇللۇق ئادەملەرنى ياخشى كورۇدۇ. ھەممە پۇلۇڭنى ئال! مېنىڭ ئارقامدىن ماڭ! مەن ئېلىپ بارىمەن. سەن ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشقىنىڭدا، قولىڭدىن كەلگىنىچە يېقىملىق، شىرىن، تاتلىق، ئەركىلەتكۈچى سوزلەرنى كوپ قىل! شۇ چاغدا ئۇنىڭ جامالىغىمۇ،

ۋسالغىمۇ يېتىشىسەن. قۇللىرىغىمۇ ئوزەك ئىگە بولسەن!" ئۇكام ئوزىنىڭ ھەممە ئالتۇنلىرىنى ئېلىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. بۇۋى بىلەن يولغا چىقىپتۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭۇپىپتۇ. بۇۋى بىر چوڭ دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ. ئىشكىنى قاققان ئىكەن، رۇملۇق بىر چورە چىقىپ ئىشكىنى ئېچىپتۇ. بۇۋى كىرىپتۇ، ئۇكامغىمۇ بىللە كىرىشنى بۇيرۇپتۇ. ئىچكىرى كىرىپتۇ. چوڭ ھويلا ئىكەن. بىر چوڭ ئويگە كىرىپ بېرىپتۇ. ئوي ناھايىتىمۇ ئوبدان جابدۇلغان ئىكەن. يىپەك گىلەملەر بىلەن بىزەلگەن ئويىدە ئۇكام ئولتۇرۇپ ئالتۇنلىرىنى ئالدىغا، سەللىسىنى تىزىغا قويۇپتۇ. تېخى ئەتراپنى كورۇپ بولمىغان ئىكەن، بىر چىرايلىق قىز كىرىپ كەپتۇ. ئۇ ناھايىتى ياخشى كىيىنگەن ئىكەن. ئۇكام ئۇنى كورۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

كىرسەڭ قايسى ئىشكىتىن شۇندىن كىرەر بەختىمۇ،

بۇ مۇبارەك يۈزۈڭ بىلەن كېلەر تاجۇ - تەختىمۇ.

قىز كۈلۈپتۇ. ئۇكامدىن ناھايىتى خۇرسەن بوپتۇ. كېيىن ئولتۇرۇپ، ئۇكامغىمۇ ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىپتۇ. كېنىزەككە ئىشكىنى يېپىشنى بۇيرۇپ، ئوزى كېلىپ ئۇكامنىڭ قولىنى تۇتۇپتۇ. ئۇلار ئىككىسى بىرلىشىپ، بىر چەتتىكى خالى ئويگە كىرىپتۇ. بۇ ھۇجرىغا ھەر خىل كورپىلەر سېلىنغان ئىكەن، ئۇكام كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ قىزمۇ ئۇكامنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر ئاز ئويىنىشىپ قىز ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇكامغا: "مەن قايتىپ كەلگىچە ئورنىڭىزدىن مېدىرلىماڭ!" دەپتۇ. ئىشكىنى ئېچىپ قايىققىدۇر چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ تاشقىرىدىن خېلى ۋاقتقىچە كىرمەپتۇ. ئۇكام بىر ئوزى يالغۇز ئولتۇرۇپىپتۇ. ئاخىر، ئىگىز،

گەۋدىلىك بىر قارا قۇل كىرىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ قولىدا يالىڭاچلانغان قىلىچ بار ئىكەن. "ھوي ئولۇم كەلمىگەن، - دەپتۇ ئۇ ئۇكامغا. - سېنى بۇ يەرگە كىم ئېلىپ كەلدى؟ بۇ يەردە نىمە ئىش قىلىپ ئولتۇرسەن؟" ئۇكامدا جاۋاب بەرگىدەك ماجال قالماپتۇ، ئالە- قاپان ھۇشىنى يوقىتىپ قويغان ئىكەن، تىلى تۇتۇلۇپ سوزلىيەل- مەي قاپتۇ. قۇل ئۇكامنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ ئۇرۇشقا كىرىشىپتۇ. كالتەك زەربىدىن ئۇكامنىڭ جېنى تۇمشۇغىغا كېلىپ يىقىلىپتۇ. رەھىمسىز قۇل "ئۇنى ئولتۇردۇم" دەپ ئويلىغان ئىكەن. تۇز ئېلىپ كەلگەن كېنىزەكنىڭ "ئۇ قېنى؟" دىگەن سوزىنىمۇ ئۇكام ئاڭلاپتۇ. كېنىزەك قۇلنىڭ ئالدىغا بىر قاچىدا تۇز قويۇپتۇ. قۇل ئۇكامنىڭ بەدىنىدە تايماقتىن پەيدا بولغان يارىلىرىغا تۇز چېچىپتۇ. ئۇكام قۇلدىن قورقۇپ، ئۇزىنىڭ تىرىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرمەسلىك ئۈچۈن مىدىرلىماپتۇ. چىشىنى - چىشىغا چىشلەپ جىم يېتىپتۇ. چورە چىقىپ كەتكەندىن كېيىن قۇل يەنە ۋاقىراپتۇ. ئۇكامنىڭ قېشىغا بايقى بۇۋى كىرىپ كەپتۇ. ئۇكامنىڭ قولىدىن تارتىپ - سورەپ، ئۇزىگە ئوخشاش ئولۇكلەر ياتقان بىر جايغا ئاپىرىپ تاشلاپتۇ. ئۇكام ئۇ يەردە راسا ئىككى كۈن جان تالىشىپ يېتىپتۇ. ھېلىمۇ ياخشى بەدىنىدىكى جاراھىتىگە تۇز سىپىلگەن ئىكەن، ھاياتىنى شۇ تۇز ساقلاپ قاپتۇ. چۈنكى، تۇز قانلىرىنى توختىتىپ، ئۇكامغا جان كىرگۈزۈپتۇ. ئاستا - ئاستا قىمىرلايدىغان بوپتۇ. ياتقان يەرنىڭ ئۈستىدىكى قاپقانى كوتۇرۇپ، ئۇ يەردىن چىقىپ ئاپتۇ. تاڭ ئاتقىچە قاراڭغۇ بىر جايدا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپتۇ. تاڭ ئېتىشى بىلەن لەنىتى بۇۋى يەنە ئوۋ ئىزلەش مەقسىدىدە كوچىغا چىقىپتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن ئۇكاممۇ چىقىپ مېڭىۋېرىپتۇ. لېكىن،

بۇۋى بۇنى سەزمەپتۇ. ئۇكام ئوز ئويىگە كېتىپتۇ. يارىلىرىنى تىۋىپلارغا كورستىپ، دورا ئىچىپتۇ. ئۇ، بۇۋىنىڭ قانداق قىلىپ ئادەملەرنى ئالداپ قولغا چۈشۈرۈشىنى كۈزىتىپ يۈرۈپتۇ. ئەمما، ئۇكام بۇ سىرنى ھىچكىمگە بىلدۈرمەپتۇ. تامامەن ساقىيىپ كوچىغا چىقىپتۇ. ئۇكام بىر كۈنى لاتىدىن پۇل خالىتى تىكىپتۇ. ئۇنىڭغا چىنە-ساپاللارنىڭ سۇنۇقلىرىنى تولدۇرۇپ ساپتۇ. بەلۋىغىغا ئېسىپتۇ. كېيىن ئۇ، ئوزىنى كىشىلەر تونۇپ قالمىسۇن دەپ، ئەجەمچە كىيىنىپ، تۇسىنى ئوزگەرتىپتۇ. ئوتكۇر بىر خەنجەرنى چاپىنىنىڭ ئىچىگە تىقىۋاپتۇ. بۇۋىنىڭ يولىغا چىقىپ، ئۇنى كۈزىتىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇۋىنى كورۇپ ئۇنىڭغا باشقىچە ئاۋاز بىلەن: "ئەي ئانا، دەپتۇ ئۇ، مەن مۇساپىرمەن، بۇگۈن بۇ شەھەرگە كەلدىم، ھىچكىمنى تونۇمايمەن. سەندە توققۇز يۈز تىللا كوتىرەلەيدىغان تارازا يوقمۇ؟ بۇنىڭ ئۈچۈن ساڭا ياخشى ھەق بېرىمەن". مېنىڭ ئوغلۇم سەرراپ، ئۇ، ئويىدىن رەستىگە چىقىپ كەتكىچە ئالتۇنلىرىڭنى تارتىپ بەرسۇن" دەپتۇ بۇۋى. "قېنى ئەمىسە، ماڭ!" دەپتۇ ئۇكام بۇۋىگە. بۇۋى ئالدىدا، ئۇكام ئۇنىڭ كەينىدە مېڭىپتۇ. چوڭ دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ ئىشىكىنى قېقىپتۇ. ئۇكامغا تونۇش بولغان رۇملۇق چورە ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. بۇۋى قىزغا قاراپ كۈلۈپ: "مەن بۇگۈن سىزلەرگە ناھايىتى سېمىز ياغلىق گوش ئېلىپ كەلدىم" دەپتۇ پىچىرلاپ. قىز ئۇكامنىڭ قولىدىن تۇتۇپ يېتىلەپ، بۇرۇن كىرگەن ئويىگە ئېلىپ كىرىپتۇ ۋە بۇرۇنقىدەك ئازراق ئويۇن-چاخچاق قىلىشىپ، كېيىن قىز تۇرۇپ: "مەن كىرمىگىچە قىمىرلىماڭ. مېنى كۈتۈپ ئولتۇرۇڭ!" دەپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئارىدىن كوپ ۋاقىت ئۆتمەي، قارا

قۇل قىلىچىنى يالىڭاچلاپ كوتۈرۈپ كىرىپتۇ. "ئورنىڭدىن تۇر، لەنتى!" دەپتۇ ئۇكامغا. ئۇكام ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. قۇل ئالدىدا، ئۇكام ئۇنىڭ ئارقىسىدا مېڭىپتۇ. ئۇكام يولدا كېتىۋېتىپ توننىڭ ئىچىدىن خەنجەرنى ئاپتۇ. قۇلنى خەنجەر بىلەن ئۇرۇپ كالىسىنى ئۈزۈپتۇ. ئايغىدىن سورەپ بۇرۇنقى ئويگە ئېلىپ بېرىپتۇ. "تۈز قېنى؟" دەپ ۋاقىراپتۇ ئۇكام. قىز بىر قاچىدا ئازراق تۈز ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇكامنىڭ قولىدىكى قىلىچىنى كورۇش بىلەن يۈزىگى يېرىلىپ كەتكىدەك بولۇپ، قويۇپ قېچىپتۇ. ئۇكاممۇ ئۇنى قوغلاپ بېرىپ تۇتۇپتۇ. قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۇنىڭمۇ كالىسىنى ئاپتۇ. ئۇكام: "بۇۋى قەيەردە؟" دەپ ۋاقىراپتۇ. بۇۋى كەپتۇ. "مېنى تونۇمسەن؟ ئەي جىنايەتچىلەرنىڭ باشلىغى!" دەپتۇ ئۇكام بۇۋىگە غەزەپ بىلەن قاراپ. "ياق!" دەپتۇ بۇۋى تىترەپ-قاخشاپ. "مەن دەپتۇ، — ئۇكام بۇۋىگە قاراپ، — ئويۇمگە كىرىپ تاھارەت ئېلىپ ناماز ئوقۇش ھىلىسى بىلەن مېنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەن سەن بۇۋىنىڭ پۇلدارىڭمەن." بۇۋى يېلىنىشقا باشلاپتۇ. لېكىن ئۇكام ئۇنىڭ سوزىگە قۇلاق سالماپتۇ. قىلىچ بىلەن ئۇرۇپ توت بولەك قىلىپ تاشلاپتۇ. كېيىن ئۇ، قىزنى ئىزلەشكە كىرىشىپتۇ. قىز ئۇنى كورۇش بىلەنلا ئوزىنى يوقىتىپ "مېنىڭ گۇنايمىدىن ئوت!" دەپ يېلىنىپتۇ. ئۇكام قىزنىڭ گۇنايدىن ئوتۇپتۇ. "سېنى بۇنداق قىلىشقا كىم مەجبۇر قىلدى؟" دەپتۇ ئۇكام قىزغا دەھشەت-لىك ھالدا تىكىلىپ قاراپ. "مەن بىر سودىگەرنىڭ قىزى ئىدىم، — دەپتۇ قىز، — بۇ دەللال قېرى بىزنىڭ ئويىگە كىرىپ مەن بىلەن دوست بولدى. بىر كۈنى ئۇ ماڭا: "بۇگۈن بىزنىڭكىدە چوڭ توي بولۇدۇ. سەنمۇ بارغىن! بىز بىلەن توي-تاماشا كور-

كىن! ددى. ”خوپ دىدىم مەن، ئەڭ ياخشى كىيىملىرىمنى كىيىدىم. قىممەتلىك زىننەت-جابدۇقلىرىمنى تاقىدىم. يۈز تىللا پۇلۇمنى يېنىمغا سېلىپ بۇۋى بىلەن يولغا چۈشتۈم. ئۇ مېنى باشلاپ مۇشۇ ئويگە ئېلىپ كەلدى. كېلىشىم بىلەن قارا قۇل مېنى خوتۇنلۇققا ئالدى. ئۈچ يىلدىن بېرى كاساپەت بۇۋىنىڭ ھىلمىسى بىلەن مۇشۇ يەردە شۇ ئەھۋالدا كۈن كورنۇۋاتىمەن.“ ”بۇۋىنىڭ ئويىدە بار نەرسىنى ماڭا كورسەت!“ دەپتۇ ئۇكام. قىز: ”بۇۋىنىڭ نەرسىسى ناھايىتى كوپ. ئەگەر ئېلىپ كېتەلسەڭ، ئېلىپ كەت!“ دەپ، بۇۋىنىڭ ساندۇقلىرىنى ئېچىپ كورسىتىپتۇ. ساندۇقتا كوپ خالتا بولۇپ، ئۇنىڭدا تىللا بار ئىكەن. ئۇكام ئەجەپلىنىپتۇ. ”مەن قاراپ تۇراي!— دەپتۇ قىز،— سەن بېرىپ بۇنى كوتۇرۇشكە ۋە ئېلىپ كېتىشكە ئادەم باشلاپ كەل!“ ئۇكام كوچىغا چىقىپ، ئونچە ھاممال باشلاپ كەپتۇ. قارىسا، ھويلىنىڭ ئىشىكى ئۇلۇق ئوچۇق تۇرغىدەك. ئىچكىرى كىرىپ قارىسا، قىز يوق، ئىستەپتۇ، لېكىن تاپالماپتۇ. ساندۇققا قارىسا، ئۇنىڭدىكى خالتىلارمۇ يوق. پەقەت بىر ئازغىنا گەزمال تۇرغىدەك. ئۇكام قىزغا ئالدىنغانلىغىنى چۈشىنىپتۇ. بىراق، ۋاقتى ئوتكەن، پايدىسى يوقلىغىنى ئويلاپ، قالغان-قاتقان نەرسىلىرىنى ئاپتۇ. ھۇجرىغا كىرىپ، ئۇ يەردىكى قاتتىق-قۇرۇقلارنىمۇ يىغىشتۇرۇپ، ئۇنى ئوزىنىڭ ھويلىسىغا ئېلىپ كەپتۇ. كېچىنى خوشال ئوتكۈزۈپتۇ. تاڭ ئاتقاندا قارىسا، ئىشىك ئالدىدا يىگىرمىگە يېقىن ئەسكەر تۇرغىدەك. ئەسكەرلەر ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپتۇ. ئۇلار: ”سېنى ھاكىم قىچقىرىۋاتىدۇ!“ دەپتۇ ۋە ئۇكامنى ئېلىپ كەتمەكچى بوپتۇ. ئۇكام ئۇلارغا خېلى يېلىنىپ بېقىپتۇ، لېكىن ئۇلار ئۇنىماپتۇ. ئۇكام ئۇلارغا كوپ پۇل

بېرىشنى ئېيتىپتۇ. بۇ سوزگە ئۇلار قۇلاق سالماپتۇ. ئەسكەرلەر ئۇكامنى ئوراپ ئاپتۇ. ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. يولدا بىر دوستى كورۇپ قاپتۇ. ئۇكام دوستىدىن ياردەم سوراپتۇ. "ئۇنىڭ نىمە گۇنايى بار؟" دەپتۇ ئۇكامنىڭ دوستى ئەسكەرلەرگە قاراپ. "بىز بىلىمىمىز، ھاكىم بۇنى تۇتۇپ كېلىشنى بۇيرۇغان. بىز تۇتۇپ ئېلىپ كېتىپ بارىمىز!" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەسكەرلەر. "ئۇ سىلەرگە بەش يۈز تەڭگە پۇل بەرسۇن. سىلەر ھاكىمغا: ئۇنى ئويىدىن ئىزلەپ تاپالمىدۇق، دەپ جاۋاب بېرىڭلار!" دەپتۇ ئۇكامنىڭ دوستى. ئەسكەرلەر ئۇكامنىڭ دوستىنىڭ سوزىنى رەت قىلىپ، ئۇنى چىڭ تۇتۇپتۇ. ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. "بۇ پۇل بىلەن ماللارنى قەيەردىن ئالدىڭ؟" دەپتۇ ئۇكامغا ھاكىم. "مېنى ئازات قىلساڭ ئېيتىمەن" دەپتۇ ئۇكام ھاكىمغا. ھاكىم ئامانلىق خېتىنى بېرىپتۇ. بۇنى كورۇپ ئۇكام ۋەقەنى باشتىن - ئاياق ھاكىمغا سوزلەپ بېرىپتۇ. ھاكىم پۈتۈن ماللارنى تارتىپ ئاپتۇ. كېيىن بۇ گەپلەرنىڭ پادىشانىڭ قۇلىغىغا يېتىپ قېلىشىدىن قورقۇپ، ئۇكامغا ئاز - تولا پۇل بېرىپ: "كوزدىن تېز يوقال! بولمىسا سېنى شاھقا مەلۇم قىلىپ دارغا ئاستۇرىمەن" دەپ شەھەردىن قوغلاپتۇ. ئۇكام قورقۇپ كېتىپ "خوپ" دەپلا يېنىپ چىقىپتۇ. ئۇ، بۇ شەھەردىن چىقىپ ئومردە كورمىگەن باشقا بىر شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. يولدا ئۇكامغا قاراقچىلار ئۇچراپ، ھۇجۇم قىلىپ، كىيىم - كېچەكلىرىگىچە قويماي ئېلىپ كېتىپتۇ. ئوزىنى ئولگىدەك ئۇرۇپتۇ. ئىككى قۇلغىنى ئەنە شۇ يەردە كېسىپ، يالىڭاچ قىلىپ ئورنىغا تاشلاپ كېتىپتۇ. مەن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئۇكامنى ئىزلەپ تاپتىم. ئۇنىڭغا كىيىم - كېچەك كىيگۈزۈپ ئېلىپ

كەلدىم. ھازىرمۇ ئوز قولۇمدا تەربىيىلەپ كېلىۋاتىمەن.

سەتىراچنىڭ ئالتىنچى ئۇكىسى

”ئالتىنچى ئۇكامنى شەقالۇق يەنى پوچى، دەيدۇ. ئۇنىڭ ئىككى كالىپۇكى كېسىلگەن. ئوزى ناھايىتى پېقىر ئىدى. كۈنلەر-دىن بىر كۈنى ئۇ ئاخىرى كورۇنمەيدىغان، ئۇزۇن بىر كوچىدا كېتىۋېتىپ قارنى شۇنداق ئېچىپتۇ. كوزلىرى قاراڭغۇلىشىپ ماڭىدۇ. خان يولىنىمۇ كورەلمەي قاپتۇ. بىردىن ئالدىدىكى بىر ئىمارەتكە كوزى چۇشۇپتۇ. ئىشك ئالدىدا ئادەملەرنىڭ كىرىپ-چىقىشىنى كۈزەتكۈچى مەخسۇس دەرۋازىۋەنلەر بار ئىكەن. ئۇكام ئۇلارنىڭ بىرسىدىن: ”بۇ ھويلا كىمنىڭ؟“ دەپ سوراپتۇ. ئۇلاردىن بىرسى: ”بۇ شاھزادىلاردىن بىرسىنىڭ ھويلىسى“ دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. گاداي ئۇكام دەرۋازا يېنىغا بېرىپ ”سەدىقە“ سوراپتۇ. ”ئىچكىرى كىر، سورايدىغان نەرسىنى بىزنىڭ خوجايىنىمىزنىڭ ئوزىدىن سورا، بەلكىم بىرەر نەرسە بېرەر“ دەپتۇ ئولتۇرغانلاردىن بىرسى. ئۇكام ئىچكىرى كىرىپتۇ، ئۇزۇن مېڭىپتۇ. ناھايىتىمۇ چىرايلىق، ھەشەمەتلىك، ئوتتۇرىسى باغ، ئەتراپى دەرەخلەر بىلەن ئورالغان بىر ھويلىغا كىرىپتۇ. قارىسا، مەنزىرىسى بەكمۇ كېلىشكەن ئىكەن. ئويگە كىرىدىغان پەلەمپەيلىرى مەرمەردىن ئىكەن. ئىشك-دېرىزىلىرىگە پەردىلەر ئېسىلغان. گاداي ئۇكام ئومىرىدە كورمىگەن جايلارنى كورۇپ تەمتىرەپ قاپتۇ. قاياققا بېرىشىنى بىلەلمەي گاڭگىراپ كېتىپتۇ. ئويلاپ-ئويلاپ ئاخىرى توردىكى ئويگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ يەردە ساقلى ئوزىگە ياراشقان سولەتلىك شاھزادە سۇپەت بىر كىشىنى

كورۇپتۇ. ئۇ كىشىنىڭ كوزىمۇ ئۇكامغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇكامغا سالام بېرىپتۇ، ئۇنىڭ ھال-ئەھۋالىنى سورايتۇ. ئۇكام ئوز ھاجىتىنى بىلدۈرۈپتۇ. ئۇ كىشى ئۇكامنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، قولى بىلەن ياقىسىنى يىرتىپ تۇرۇپ: "مەن مۇشۇ شەھەردە ھايات تۇرۇپ، سېنىڭ ئاچ قېلىشىڭغا قانداق قىلىپ چىداپ تۇراي ۋە قانداق قىلىپ تاقەت قىلاي!" دەپ ۋاقراپتۇ. ئۇ، ئۇكامغا نۇرغۇن نەرسىلەرنى بېرىشنى ۋەدە قىپتۇ: "سەن ئەلۋەتتە تۈز ھەققىنى ساقلىشىڭ كېرەك" دەپتۇ. "مەن ھازىر ئاچمەن، ئازىراقمۇ سەۋرى قىلىشقا تاقىتم يوق" دەپتۇ ئۇكام. "ئەي بالا، دەرھال ئاپتۇۋا بىلەن چىلاپچىنى ئېلىپ كەل! بۇ كىشىنىڭ قولىغا سۇ قۇي!" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. ئۇكام قول يۇيۇشقا ھازىرلىنىپ، بىلەكلىرىنى تۇرۇپ تۇرۇپتۇ. لېكىن، ئاپتۇۋا بىلەن چىلاپچا كەلمەپتۇ. ئوي ئىگىسى ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ خۇددى قولىنى يۇيۇۋاتقان دەك بىر خىل ھەركەت قىپتۇ. "داستىخان سال" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. ئۇكام ھېچ نەرسىنى كورمەپتۇ. ئوي ئىگىسى "قېنى ئۇيالىماستىن ئېلىۋەر- دەپتۇ، ئوزى خۇددى تاماق يىگەن كىشىدەك ھەركەت قىپتۇ،- نىمىشقا بۇنچە ئاز يەيسەن؟ تارتىنماي، قولۇڭنى تارتماي ئېلىۋەر. مەن سېنىڭ ئاچلىغىڭنى ياخشى بىلىمەن. ئاچلارنىڭ قەدىگە بەك يېتىمەن" دەپتۇ يەنە ئوي ئىگىسى. ئۇكاممۇ ئوي ئىگىسىنى دوراپ، ئوزىنى تاماق يىگەندەك قىلىپ كورسىتىپتۇ. "يە، ئال، قارا، بۇ قانداق مېزىلىك نان- ھە؟ ئاچلىغىنى دىمە- سەن؟" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. ئەمما ئۇكام ھېچ نەرسە دىمەپتۇ ۋە ھېچ نەرسىنىمۇ كورمەپتۇ. ئۇ: "بۇ ئوي ئىگىسى كىشىلەرنى مۇشۇنداق مەسخىرە قىلىشنى ياخشى كورسە كېرەك..." دەپ

ئويلاپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ: "ئەي تورەم، مەن ئومرۇمدە بۇنىڭدىن ئاق، بۇنىڭدىن تەملىك نان كورمىگەن ئىدىم" دەپتۇ. بۇ ناننى ئالتە يۈز تەڭگىگە سېتىپ ئالغان چورەم ياققان" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. "بىرىنچى تاماققا گوشلۇك سامسا ئېلىپ كەل! گوشى ياغلىق بولسۇن، مېيى تېمىپ تۇرسۇن!" دەپ بۇيرۇپتۇ ئوي ئىگىسى. ئارقىدىنلا: "ھە، ئېلىپ كەلدىڭمۇ؟ ھەي مېھمان، سەن ئومرۇڭدە شۇنداق ياغلىق سامسنى يەپ كورگەنمىدىڭ؟ مېنى خورسەن قىلىمەن دىسەڭ، تارتىنماي يەۋەر. ھەي بالا، زىرە سېپىلگەن ياغلىق غازگوشى ئېلىپ كەل! ئەي بالا، بول چاققان" دەپتۇ ئوي ئىگىسى يەنە قىچقىرىپ. "يەۋاتامسەن؟ مېھمان، سېنىڭ قارنىڭ ئاچ، سەن بىر تويۇپ ئال، تارتىنما!" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. ئۇكام جاۋغايلىرىنى قىمىرلىتىپ، قوللىرىنى ئاغزىلىرىغا ئېلىپ بېرىپ تۇرۇۋېرىپتۇ. ئوي ئىگىسى بولسا، تاماق ئۈستىگە يېڭىدىن تاماق بۇيرۇۋېرىپتۇ. لېكىن، ھىچ قانداق تاماقنىڭ نەق ئوزى كەلمەپتۇ. ئەمما بۇنىڭغا قارىماي، ئوزى بۇيرۇغان تاماقنى تېز-تېز يېيشكە، جىق يېيشكە، تارتىنماي يېيشكە تەكلىپ قىلىپ تۇرىدىكەن. "ئەي بالا،—دەپتۇ ئوي ئىگىسى بىردىنلا، بىر نەرسىنى ئېسىگە ئېلىپ،—دەرھال پىستە مېغىزى بىلەن بېقىلغان چۈجىنىڭ كاۋاپلىرىدىن ئېلىپ كەل! خۇدانىڭ ئوزى بىلىدۇ، مېھمان، بۇنداق تاماقنى سەن ئومرۇڭدە يېيش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ئىسىنىمۇ ئاڭلىمىغان بولغىدىڭ؟ مەن بۇ چۈجىلەرنى كاۋاپ قىلىپ يېيش ئۈچۈن مەخسۇس جايدا پىستە مېغىزى بىلەن باققان. ئۇيالىما، تارتىنما، ماڭا قارىماي جىق-جىق يە!" "بۇ چۈجە كاۋىپى ناھايىتىمۇ مېزىلىك، بەك ياخشى، ئېغىزنى قورۇپ

تۇرغىدەك ئوبدان پىشىپتۇ” دەپ، ئاغزىنى تامشىپ قويۇپتۇ ئۇكام. ئوي ئىگىسى ئوز قولى بىلەن ئۇكامنىڭ ئاغزىغا تاماق ئېلىپ بېرىپ يىگۈزگەندەك قىلىدىكەن. ”ئاچ ئاغزىڭنى، مانا بۇنى يە، يۇتۇۋەت” دەپمۇ قويدىكەن. ئۇ، تۇرۇپلا تاماقلارنىڭ خىلى بىلەن تۇرىنى ساناپ بېرىدىكەن، ماختايدىكەن، ”ئاچ قوساققا شامال كاپ ئەتتى” دېگەندەك، ماختاشلار ئۇنىڭ قوسىغىنى پىياز پوستىدەك شاراخلىتىۋېتىپتۇ. ئۇ ئوزىچە ”كاشكى شۇ ئىسمى ئۇلۇغ، سۇپىرسى قۇرۇق، ئىسمى بار، جىسمى يوق تاماقتىن شۇ تاپتا ماڭا بىر بۇردا زاغرا نان بولسا ئىدى. مەنمۇ مىڭ مەرتىۋە شۇكى قىلاتتىم، نىمە دېگەن ياخشى بولاتتى-ھە؟” دەپتۇ. ”شۇنداق تاتلىق تاماقلارنى ئومرۇڭدە كورگەنمۇ سەن؟” دەپ سوراپتۇ ئوي ئىگىسى. ”يوقسۇ، كورمىگەن ئىدىم” دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئۇكام. ”ئال، يە، تارتىنما، ئوز ئويۇڭدىكىدەك يە!” دەپتۇ ئوي ئىگىسى. ”ناھايىتى كوپ يىدىم. تاماقتىڭ كوپلىگىدىن، ئىسمىنىڭ چىقلىغىدىن، قوسىغىم تاراقلاپ كەتتى” دەپتۇ ئۇكام. ”داستىخاننى يېغىڭ-لار، شىرنىلىك ئېلىپ كېلىڭلار!” دەپ بۇيرۇپتۇ ئوي ئىگىسى. ”مانا بۇنىڭدىن ئال! بۇ بەك تاتلىق ھالۋا، مانا بۇنى سۈيى قاچماستا يە، چاپسان بول، ئال! ھىچ بولمىسا تەمىنى تېتىپ كور. خالىغانى يە” دەپ تەكرارلاۋېرىپتۇ ئوي ئىگىسى. ”سېنىڭدىن ئۇيالىمايمەن ۋە تارتىنمايمەن تورەم،- دەپتۇ ئۇكام،- بۇنىڭغا قانچىلىك خۇشپۇراقلىق دورا سالغانسەن؟ بەكمۇ پۇراغلىق ئىكەن” دەپتۇ ئۇكام. ”ئادىتىم بويىچە، بۇنىڭ ھەر بىرىگە يېرىم مىسقالدىن كوپ، بىر مىسقالغا يەتكۈزۈپ دورا-دەرمەك سالمەن” دەپتۇ ئوي ئىگىسى جاۋاپ بېرىپ. ئۇكام بېشىنى قىمىرلىتىپ قويۇپ،

قوۋۇزنى بىر نەرسە چاينىغاندەك قىلىپ مىدىرلىتىپتۇ، چىشلىرى كىرىشكەندەك بوپتۇ. "مېغىزدىن ئال! ئۇيالما!" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. "مەن ناھايىتى كوپ يېدىم تورەم، — دەپتۇ ئۇكام، — بىر لوقمىغىمۇ جاي قالمايدى!" "ئاچ قالماغىن يەنە!" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. "شۇنداق تاماقتىن يەپ تۇرۇپ، يەنە قانداق ئاچ قالدۇ كىشى؟" دەپتۇ ئۇكام. ئۇ ئوزىچە: "سېنى شۇنداق بىر ئەپلەيكى، بۇنىڭدىن كېيىن ئادەملەرنى بۇنداق ئەخمەق قىلماسلىققا توۋا قىل!" دەپ ئويلاپتۇ. ئوي ئىگىسى: "شاراپ كەلتۈرۈڭلار!" دەپ بۇيرۇپتۇ. خىزمەتچىلەر خۇددى مەي قاچىلىرىنى يوتكىگەندەك ھەركەت قىلىشىپتۇ. ئوي ئىگىسى ئۇكامغا ئاياق تۇتۇپ: "بۇ شاراپ قانداق كەن، ياخشى پىشقانمۇ؟ تېتىپ كور!" دەپتۇ. "پۇرىغى ياخشى كەن، — دەپتۇ ئۇكام، — ئەمما مەن كام دىگەندە يىگىرمە يىل ساقلا نغان شاراپنى ئىچشكە ئادەتلەنگەن." "مانا بۇ ئاياقنى تېتىپ كور، سەن بۇنداق ياخشى شاراپنى ئىچمىگەن بولغىدىڭ؟" دەپتۇ ئوي ئىگىسى. "سېنىڭ سالامەتلىكىڭ ئۇچۇن ئىچەي" دەپتۇ ئۇكام، گويىكى ئىچىۋاتقاندا ھەركەت قىلىپ. "ياخشى، تىلىگەننىڭدەك سالامەتلىككە يېتىمەن!" دەپتۇ ئوي ئىگىسى ۋە ئوزىمۇ قۇيۇپ ئىچكەندەك ھەركەت قىپتۇ. كېيىن ئىككىنچى قېتىم قۇيۇپ ئاياقنى تولدۇرۇپ قايتىلاپ ئۇكامغا تۇتۇپتۇ. ئۇكاممۇ ئىچكەندەك ھەركەت قىپتۇ. ئاستا مەسلەردەك تەۋرىنىشكە ۋە ئىغاڭلاشقا باشلاپتۇ. شۇندىن كېيىن ئۇكام ئوزىنى تۈزەپ تۇرۇپ، ئوي ئىگىسىنىڭ يۈزىگە گالاش-گۈلۈش مۇش ئېتىپتۇ. تورىنىڭ گەردىنى قىڭغىيىپ كېتىپتۇ. تورە ئوزىنى ئوڭلاشقا ھەركەت قىلىۋاتقىنىدا، يۈزلىرىگە ئۇرۇپتۇ. "بۇ، نىمە قىلغىنىڭ، ھەي

ئەخمەق گاداي؟“ دەپتۇ تورە خاپا بولۇپ. ”مېنى باشتا ياخشى قارشى ئالدىڭىز، ئويىڭىزگە ئېلىپ كىردىڭىز. تۇرلۇك - تۈمەن ئاڭلىمىغان تاماقلارنىڭ ئىسمى بىلەن مېھمان قىلدىڭىز، شاراپ ئىچۈردىڭىز. كەيپىم ئاشتى، قىزىدىم. سىزنىڭ شارابىڭىز ھەقىقەتەن كۈچلۈك ئىكەن، مەس بولۇپ قالدىم، ئەدەپنى بۇزدۇم. شارابىڭىزنىڭ كۈچىنى سىزگەمۇ كورسىتىپ قويدۇم. لېكىن، سىز مېنى كەچۈرىدىغان ئالسىجاناپ ئادەمسىز!...“ دەپتۇ ئۇكام. بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ، ئوي ئىگىسى قاقاھلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. ”مەن خېلىدىن بېرى ئالدىمغا تىلەمچىلىك بىلەن كىرگەن ئادەملەرنى شۇ خىلدا ئالداپ، كولدۇرلىتىپ، زاڭلىق قىلىپ كېلىۋاتىمەن. شۇ كۈنگىچە ساڭا ئوخشاش ھەربىر ھەركىتىمگە زىرىكەمەي ئەگىشىپ كەلگەن كىشىنى كورمىگەن ئىدىم. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن سېنىڭ قىلمىشىڭدىن ئوتتۇم. ئەمدى سەن مېنىڭ دائىملىق ئۆلىپتىم بول! مەندىن ئايرىلما!“ دەپتۇ ۋە يوقۇرىدا ئىسىملىرى ئېيتىلغان ھەر خىل تاماقلارنى ئېلىپ كەپتۇ. ئۇكام ئوي ئىگىسى بىلەن تويغىچە يەپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن مەيخانغا كىرىشىپتۇ. بىردىنلا ئۇ يەردە قىزلار پەيدا بوپتۇ. ئۇلار ياخشى ساز، نازۇك ئاۋازلىرى بىلەن ناخشا ئېيتىشىپتۇ. مېھمان ۋە ساھىبخان بىللە ئىچىشىپتۇ، كەيپى ئېشىپتۇ. ئوي ئىگىسى ئۇكام بىلەن كەيپىچىلىكتە ئاكا-ئۇكىدەك دوست بولۇشۇپ سىردىشىپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىنى ناھايىتى ياخشى كورۇپ قېلىشىپتۇ. ئوي ئىگىسى ئۇكامغا ئىنئاملار بېرىپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن بۇلار يەنە يېيىش-ئىچىش بىلەن بوپتۇ. ئۇكامغا يېڭىۋاشتىن كىيىم-كېچەك بېرىپتۇ. بۇلار يېگىرمە يىل چامىسىدا شۇ يوسۇندا كون كوچۇرۇپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى ئوي ئىگىسى ۋاپات بوپتۇ. ئۇنىڭ مىراسخورلىرى بولمىغانلىقتىن سۇلتان ئۇنىڭ مال-مۈلكىنى خەزىنىگە ئاپتۇ. ئۇكامنىڭ يېنىدا بىر ياماقمۇ پۇلى يوقكەن. ئۇ، كوچىغا چىقىپتۇ. ئۇ يەردىن چوڭ بىر شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئەتىياتسىزلىق قىلىپ چوڭ بىر يول ئوتتۇرىسىدا كېتىۋاتقان ئىكەن، كوچمەنلەر ئۇنىڭغا ھوجۇم قىلىپ باغلاپ قويۇپتۇ. ئۇلار ئۇكامنى ئوز سارايلىرىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇنى قولغا چۈشۈرگەن كوچمەن ئۇكامغا ئازار بېرىپ: "پۇل تولەپ، جېنىڭنى سېتىپ ئال! بولمىسا ئولتۇرىمەن!" دەپتۇ. ئۇكام يىغلاپ: "ھىچ نەرسەم يوق، تۇرغان تۇرقۇم شۇ، مەن سېنىڭ قولۇڭدىمەن. ھىچكىمىنىمۇ تونۇمايمەن، خالىغىنىڭنى قىل!" دەپتۇ. كوچمەن پېچىغىنى ئېلىپ، "مانا ئەمىسە!" دەپ ئۇكامنىڭ كالىپۇگىنى كىسىپتۇ. كوچمەن يەنىمۇ ئارتۇغراق تەلەپ قويۇپتۇ، ئازاپلاۋېرىپتۇ. كوچمەننىڭ چىرايلىق خوتۇنى بار ئىكەن. كوچمەن ئويىدىن چىققىچە، خوتۇنى شوخلۇق قىلىپ ئالاقە قىلىش مەقسىدىدە، ئۇكامنى ئوز يېنىغا قىچقىرىپتۇ. ئۇكام ئۇنىماپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئۇ خوتۇن ئۇكامنى يولدىن ئازدۇرۇپتۇ. ئۇكام ئۇنىڭ بىلەن ئويناشقا كىرىشىپتۇ. بىر كۈنى ئۇ، خوتۇننى ئويىدە تىزغا ئېلىپ ئولتۇرغان ئىكەن، تۇيۇقسىزلا ئېرى كىرىپ قاپتۇ. كوچمەن ئۇكامنى بۇ ھالدا كورۇپ: "ئولۇم كەلمىگەن لەنتى، تېخى سەن مېنىڭ خوتۇنۇمنى يولدىن چىقىرىۋاتامسەن؟" دەپتۇ ۋە يېنىدىن پېچىغىنى چىقىرىپ ئۇكامنىڭ جىنىسى ئەزاسىنى كېسىپ، ئاختا قىلىپ تاشلاپتۇ. توڭگە ئارتىپ، بىر تاققا ئېلىپ بېرىپ تاشلاپ كېتىپتۇ. ئۇ يولدىن يولۇچىلار ئوتۇپ تۇرىدىكەن. كورگەنلەر ئۇنىڭغا نان، چاي بېرىدىكەن، يوقلايدىكەن.

بىلىدىغانلار بۇ ۋەقەنى ماڭا يەتكۈزۈپ كېلىشتى. مەن ئۇنىڭ قېشىغا باردىم. ئۇنى يوشۇرۇن شەھەرگە ئېلىپ كەلدىم. يىمەك - ئىچمەك بىلەن تەمىنلىدىم. ئەي خەلىپە، مېنىڭ ئالتە ئۇكامنىڭ ھىكايىسى تۈگىدى. سىزنىڭ ئالدىڭىزغا ئاران بىر كەلگەندە بۇ ۋەقەلەرنى دىمەسلىك، شۇبھىسىزكى، خاتالىق بولاتتى. ھازىر ئۇ ئالتە ئۇكامنىڭ ھەممىسى ماڭا قاراشلىق. ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە مەن غەمخورلۇق قىلىمەن“.

خەلىپە مېنىڭ سوزلىرىمنى ئاڭلاپ كۆلدى. “ھەقىقەتەن سەن ناھايىتى كام سوز ئىكەنسىن. سەن ھازىرنىڭ ئوزىدىلا بۇ شەھەر - دىن چىقىپ كەت!” دەپ مېنى باغدادتىن ھايدىدى. باغدادتەك چوڭ شەھەردىن قوغلاندىم. كۆپ شەھەرلەرگە باردىم. خەلىپە ئەلمۈستەنسىرۇن بىللاھ ئولدى، ئورنىغا باشقا كىشى خەلىپە بولدى، دەپ ئاڭلىدىم. يەنە ئوز شەھرىمگە كەلدىم. ئۇكىلىرىم ئولگەن ئىكەن. كېيىن بۇ يىگىتكە يولۇقۇپ قالدىم. ئۇنىڭغا كۆپ ياخشىلىق قىلدىم. ئەگەر شۇ كۈنى شۇ يەردە مەن بولمىسام، بۇ يىگىتنىڭ ئولۇپ كېتىشى جەزمەن ئىدى. ئۇ مېنى ناھەق قارىلا- ۋاتىدۇ. ئولتۇرۇشتا مېنىڭ ھەققىمدە ئەزمە، گەپ ئوتتەيدىغان كىشى، دەپ قىلغان شىكايىتى پۈتۈنلەي بوھتان. بۇ يەرگە ئۇنى ئۇچراتقىچە خېلى ئازاپلاندىم. مەن شۇ يىگىتنى دەپ قانچىلىغان شەھەرلەرنى ئايلىنىپ چىقتىم، مۇشەققەت تارتتىم. بۇ مېنىڭ كامالەتكە يەتكەن ياشلىغىم كەتتى، دىگەن گەپ ئەمەسمۇ؟ بۇرادەرلەر، بۇنىڭغا كىم ئاغرىنمايدۇ؟“ دىدى ئۇ. بىز سەتىراچنىڭ گەپنى مۇنداق سوزىۋېرىشىدىن ئۇ يىگىتنى نەسلىككە ئۇچراتقانلىغىغا ئىشەندۇق. سەتىراچنى باغلاپ قاماپ

قويدۇق. يىگىتىنى تىنجىتىپ، ئارىمىزدا ئولتۇرغۇزدۇق. زىياپەت قىزىپ، شۇنىڭ بىلەن كەچكىچە سوزۇلدى. كېيىن مەن ئويىگە قايتتىم. ئويۇمگە كىرسەم، ئايىلىم: "سەن خوشال بولۇپ يۇرۇۋەر. مەن ئويىدە ئاچلىقتىن بېزىرىپ ئولتۇراي. كۈنىڭ قالغىنىنى مەن بىلەن بىللە ئۆتكۈزمەيدىكەنەن، خېتىمنى ئالىمەن" دىدى. خوتۇنىنى رازى قىلىش ئۈچۈن، ئەگەشتۈرۈپ كۈچىغا چىقتىم. شەھەرنى ئايلىنىپ تاماشا قىلدۇق. كەچقۇرۇن ئويىگە قايتىپ كېتە- ۋاتقىنىدا، يولدا مەس بولۇپ قالغان دوڭقا يولۇقتۇق. ئۇ، بۇ شېرىنى ئوقۇيتتى:

بۇ گاداي سالامنى كىم يەتكۈزەر ئەل شاھىغا؟
مەن غېرىپنىڭ ھالىنى كىمەلەر دىگەي دەرگاھىغا!
سوپىلىقنىڭ ۋاقتى ئوتتى، زاھىدا كەتكىن شۇ دەم،
سەن يولۇڭنى توغرىلا! بولما شېرىك گۇناھىغا.

مەن ئۇنى ئويىگە تەكلىپ قىلدىم. بازاردىن قورۇلغان بېلىق سېتىۋالدىم. بىز ئولتۇرۇشۇپ بېلىق يىدۇق. خوتۇنۇم بىر پارچە بېلىقنى دوڭنىڭ ئاغزىغا سالدى. دوڭ يۈتىمەن دىگەندە، گېلىغا قىلىتىرىق تۇرۇپ قېلىپ ئولدى. مەن ئۇنى ھىلە بىلەن تىۋىپ- نىڭ ئىشىگىگە تاشلاپ قاچتىم. تىۋىپ ئاشپەزنىڭ ئويىگە تاشلاپتۇ. ئاشپەز ئۇنى رەستىگە ئېلىپ بېرىپ تاشلاپتۇ. مانا مېنىڭ كورگەن- لىرىم. بۇ ۋەقە دوڭنىڭ ھىكايىسىدىن قىزىق ئەمەسمۇ؟" چىن خاقانى بۇ سەرگۈزەشتىنى ئاڭلاپ، بېشىنى لىكىشتىپتۇ ۋە: "سەتىراج بىلەن يىگىت ھىكايىسى ھەقىقەتەن دوڭنىڭ ۋەقەسىدىن قىزىق ئىكەن" دەپ قۇللىرىدىن بىرىنى قىچقىرىپتۇ. قۇلغا ماشىنىچى بىلەن بىللە بېرىپ سەتىراجنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. "مەن

ئۇنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلايمەن — دەپتۇ خان — بەلكى ئۇنىڭ ھىكايە-لىرى سىلەرنى قۇتۇلدۇرۇشقا سەۋەپ بولار! كېيىن دوكنى كومۇپ ئۇنىڭغا قەۋرە ياسايمىز. چۈنكى، شۇنچە ھىكايىلەرنى ئاڭلىشىمغا مۇشۇ دوڭ سەۋەپچى بولدى...”

ئارىدىن بىرقانچە ۋاقىت ئوتتۇپ، سەتىراچنى، قۇل بىلەن ماشىنىچىنى قاماقتىن چىقىرىپ ئېلىپ كەپتۇ. خان سەتىراچقا نەزەر ساپتۇ. ئۇ، توخسان ياشلاردىن ئاشقان، قارامتۇل، بۇغداي ئوڭلۇك، ئاقساقال، قاشلىرى ئاپپاق، قوللىرى ئۇستىرىدا كېسىلىپ تاتۇق بولۇپ ساقايغان، بۇرنى ئۇزۇن، قاتمال بىركىشى ئىكەن. قىزىقچىلىقى بىر كورۇنۇشىدىلا مەلۇم بولۇپ تۇرغىدەك. خان ئۇنى كورۇپ كۈلۈپتۇ. “ئېيتىشلىرىغا قارىغاندا، سەن، — دەپتۇ خان، — كام سوز كىشى ئىكەن سەن. لېكىن، بىزگە ئوز سەرگۈزەشتەڭدىن بەزى بىر نەرسىلەرنى سوزلەشتىن تارتىنماسەن.” “ئەي خانلار-نىڭ خاقانى، — دەپتۇ سەتىراچ، — ئاۋال بۇ ئادەملەرنىڭ تارىخى، بۇ يەرگە يىغىلىشىپ ئولتۇرۇشنىڭ سەۋىۋى، بۇ دوكنىڭ قانداق ئولگەنلىكى، بۇ يەردە يېتىشنىڭ سەۋىۋىنى بىلىسەم.” “بۇنى نىمىشقا سورايسەن؟ ساڭا نىمە كېرىگى بار؟” دەپتۇ خان. “مېنىڭ كام سوزلۇگۈمنى، ئەزەمە ئەمەسلىگىمنى، ئوزەم قىزىقىمىغان نەرسىنى سورىمايدىغانلىغىمنى، سورالغان سوتالغا زورمۇ-زور جاۋاپ بېرىدىغانلىغىمنى بىلىپ قېلىڭلار، دېگەن مەقسەتتە سوراۋاتىمەن. مەن پايدىسىز نەرسىنى ھەرگىز سورىمايمەن. چۈنكى، مېنىڭ لەقىمىم ئەسسامەت، يەنى كام سوزدۇر. شائىرنىڭ لەقەم توغرىسى-دىكى بۇ شېئىرنى ئاڭلىمىغانمۇ سىلەر؟

ھەر بىر لەقەم ئىگىسىگە ئولچەپ تىككەن كېسىمدەك،

كىمىنىڭ خۇيى لەقىمىگە چايلاشماپتۇ يىلىمدەك.

خان ئۇلارنى سەتىراچقا ۋەقەنى سوزلەپ بېرىشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇلار سوزلەپ بېرىپتۇ، سەتىراچ بېشىنى لىڭشىتىپ: "ھەقىقەتەن ئاجايىپ ئىكەن، ئەمدى دوكنىڭ يۈزىنى ئېچىڭلار!" دەپتۇ. سەتىراچ دوكنىڭ ئۈستىگە بېرىپ، ئۇنىڭ بېشىنى ئۆزىنىڭ تىزىغا ئېلىپ قويۇپتۇ. يۈزىگە قاراپ، قاقاھلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. "ھەر قانداق ئولۇمۇ، شۇبەسىزكى، ئاجايىپ بولسۇ. لېكىن، بۇ دوكنىڭ ئولۇمى بەكمۇ ئاجايىپراق ئىكەن، — دەپتۇ سەتىراچ، — بۇنى تارىخ بىتىگە ئالتۇن سىيا بىلەن يېزىش كېرەك."

ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى سەتىراچنىڭ قىلىقلىرىغا ھەيران بولۇشۇپتۇ، خانمۇ ئەجەپلىنىپتۇ. "كۈلۈشۈڭىنىڭ سەۋىيىسى ئېسىت بىزگە، ئەي كام سوز كىشى" دەپتۇ خان. سەتىراچ: "ئەي ئولۇغ خان، بۇ دوكنىڭ ھازىر تېخى جېنى بار! — دەپتۇ ۋە يېنىدىن بىر قۇتىنى چىقىرىپتۇ. قۇتىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن ياغ سېلىنغان بىر قاچىنى ئاپتۇ. ياغنى دوكنىڭ بويىغا سۈركەپ، خېلى ۋاقىتقىچە ئۈگىلاپتۇ. كېيىن قولغا ئۇچ قىزلىق ئىككى قىسقاچ تومۇرنى ئاپتۇ. ئۇنى دوكنىڭ بوغزىغا تىقىپ، بېلىقنىڭ قىلىرىغىنى تارتىپ ئاپتۇ. دوڭ چۈشكۈرۈپ، دەس ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. خانمۇ، باشقا ئولتۇرغانلارمۇ ئوز كوزلىرى بىلەن كورگەن بۇ ۋەقەدىن ھەيران بوپتۇ. خان ئېغىناپ — ئېغىناپ كۈلۈپتۇ.

"مانا بۇنىسى ھەممىدىن قىزىق بولدى، — دەپتۇ خان، — مەن ئومرۇمدە بۇنىڭدىن ئاجايىپراق ۋە بۇنىڭدىن قىزىقراق ۋەقەنى كورمىگەن ئىدىم. بۇ قانداق گەپ؟ ئەگەر سەتىراچ بولمىسا، دوڭ ئولۇپ كېتەتتى. ئۇنى بۇ پالاكەتكە دۇچار قىلغانلارمۇ جازالىناتتى.

ھەممىسىنىڭ جېنىنى سەتىراج ساقلاپ قالدى. خان بۇ ۋەقەنى ئالتۇن ھەل بىلەن يېزىپ ساقلاشقا بۇيرۇپتۇ. بۇ ۋەقە يېزىلىپ، خاننىڭ خەزىنىسىگە تاپشۇرۇلۇپتۇ. خان جوھۇدقىمۇ، نىساراغەمۇ، ئاقساقال ئاشپەزكىمۇ، ئىش قىلىپ، شۇ ۋەقەگە مۇناسىۋەتلىك ھەممە كىشىگە ئىنئام بېرىپتۇ. قىممەتلىك كىيىملەرنى كىيگۈ-زۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئويدىرىگە قايتىشقا رۇخسەت قىپتۇ. ئۇلار قايتىپتۇ. كېيىن خان ماشىنىغا ئىنئام بېرىپ، ئۇنى نوز سارىيىدا كىيىم تىكىش خىزمىتىگە ئېلىپ قايتتۇ. ئۇنى دوڭ بىلەن ياراشتۇرۇپ قويۇپتۇ. دوڭقىمۇ قىممەتلىك كىيىملەر بېرىپ، ئۆزىگە ئۈلپەت قىلىپ، مۇئاش بەلگۈلەپتۇ. سەتىراچنى سارايدا سەتىراچ-لىق قىلىشقا بەلگۈلەپتۇ. ئۇلار ئومرىنىڭ ئاخىرىغىچە شۇنداق بەختلىك تۇرمۇش كۆچۈرۈپ ئۆتۈشۈپتۇ. شەھرىزاد بۇ ھىكايىنى تاماملاپ:

— ئەي بەختلىك شاھ، بۇ ھىكايە ئىككى ۋەزىر بىلەن ئەنە-
سۇلجەلىس ھىكايىسىدىن قىزىق ئەمەس. — دەپتۇ.
— قىزىق بولسا، شۇنى سۆزلە! ئاڭلاي... — دەپتۇ شاھ.
— خوپ! — دەپتۇ شەھرىزاد.

ئىككى ۋەزىر بىلەن ئەنئىنىۋىچەلىس ھىكايىسى

— بەسرە شەھرىدە بىر سۇلتان بار ئىكەن، — دەپ باشلىدى شەھرىزاد ھىكايىسىنى، — ئۇنىڭ ئىسمى مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمان زەينى ئىكەن. ئۇ، پېقىرلارنى دوست تۇتىدىكەن. ئۇ، ئوزىنىڭ ھىممىتىنى پۇخرالارنىڭ تېچلىغى ئۈچۈن سەرپ قىلىدىكەن. بۇنىڭ ئىككى ۋەزىرى بار ئىكەن. بىرىنىڭ ئىسمى مۇئىن ئىبنى ساۋى، يەنە بىرىنىڭ ئىسمى فەزلى ئىبنى خاقانى ئىكەن. فەزلى ئىبنى خاقانى زامانىسىنىڭ ئالجاناپ كىشىلىرىدىن ئىكەن، ئۇنى ھەممە ئادەم ياخشى كورۇپ، ھورمەت قىلىدىكەن. ئۇنىڭ مەسلىھەتلىرىگە ھەممە كىشى قۇلاق سالىدىكەن. قولىنىڭ ئوچۇقلىغىدا تەڭدىشى يوق ئىكەن؛ ئۇنىڭغا كىشىلەر ھەر دائىم ئۇزۇن ئومۇرتلەپ دۇئا قىلىدىكەن. ئۇ، ئادالەتسىزلىكنى تۈگىتىپ ئادالەت ۋە توغرىلىقنى ئورنىتىشقا ھەرىكەت قىلىدىكەن. بۇ ھەقتە بىر شائىر مۇنداق دىگەن ئىكەن:

قەدىمدىن ئۇنىڭ مال - دۇنياسى كۆپ،
سەرپ ئەتتى ئەلگە زەرىنى توكۇپ.

بۈگۈن ۋەزىرلىك كەلگەندە ئاگسا،
 قۇلدەك ئىشلىدى تەرنىنى توكۇپ.

ئىككىنچى ۋەزىر مۇئىن ئىبنى ساۋىنىڭ ياخشىنى كورۇشكە
 كوزى، ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا مەيلى يوق ئىكەن. ئۇ، پەقەت
 يامانلىق تەرەپتارى بولۇپ، تۇرلۇك يوللار بىلەن ياخشى كىشىلەرنى
 دارغا ئېسىپ، يامان ئىشلارنى قوزغاشقا ھەرىكەت قىلىدىكەن.
 ياخشىلارنىڭ ياخشىلىقلىرىنى كورەلمەستىن، ئۇلارغا يامانلىقنى
 چاپلاپ بوھتان قىلىشنى ئوزىگە كەسىپ قىلىۋالغان بېخىل، پەس،
 كوزى كىچىك، قارنى تويمايدىغان كىشى ئىكەن. شائىر ئۇنىڭدەك-
 لەرگە ئاتاپ مۇنداق شېئىر يازغان ئىكەن:

بېخىللىقتىن ھىچكىمگە بەرمەيدۇ مال،
 "ئالغىچە دەيدۇ مالى جېنىمنى ئال".
 ئىگىز تاغنى قويسا بېخىل قارىغا،
 ئوتۇنۇپ بەرمىگەي تېشىنى باشقىغا.

• • •
 ئوزى ئىنسان، ئۇنىڭ قىلىقىز ئىشى،
 نەپرەت - ھاقارەتنى ئاڭلايمۇ تويماس.
 دۇنياغا شۇنداق تۇغۇلغان كىشى -
 خەلقنىڭ قېنىنى شوراپمۇ تويماس.

ساۋىنى خەلق قانچىلىك يامان كورسە، فەزلىنى خەلق شۇنچە -
 لىك ياخشى كورىدىكەن. ئىززەت قىلىدىكەن. بىر كۈنى سۇلتان
 مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمان زەينى ئادەتتىكىدەك تەختىدە ئولتۇ -
 رۇپتۇ. ۋەزىرلىرى ۋە بارچە دولەت ئەرباپلىرى ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا
 ھازىر بوپتۇ.

سۇلتان، فەزلى ئىبنى خاقانىنى قىچقىرىپ ئۇنىڭغا: "مەن زامانە-
مىزدا ھوسنى - چىراي جەھەتتىن تەككىشى بولمىغان، ساپ ئەخلاق-
لىق بىر كېنىزەك ئېلىشنى خالايمەن. ئۇ، ھەر تەرەپتىن، مەسىلەن،
ھوسنى - جامالدا، بوي تۇرقىدا، تەربىيىدىمۇ ماختىغىدەك كۆركەم
بولسۇن. باھاسى قانچە بولسا مەيلى" دەپتۇ. بۇنداق كېنىزەكنى
"ئون مىڭ تىللاغا تېپىپ ئېلىش مۇمكىن" دەپتۇ ئولتۇرغانلار.
سۇلتان خەزىنىدارنى قىچقىرىپ فەزلى ئىبنى خاقانغا "ئون مىڭ
تىللا بەر" دەپ بۇيرۇپتۇ. خەزىنىدار بۇيرۇقنى ئورۇنداپتۇ.
ۋەزىر قۇللار بازىرىغا بېرىپ ۋەقەنى دەللاللارغا باشتىن - ئاياق
ئۇقتۇرۇپتۇ. مىڭ تىللادىن ئارتۇق باھاغا يەتكەن كېنىزەكلەرنى
ۋەزىرگە كۆرسەتمەي تۇرۇپ ساتماسلىقىنى بۇيرۇپتۇ. دەللاللار بازارغا
كەلگەن كېنىزەكلەرنى ۋەزىرگە كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ. ھىچقايسىسى
ئۇنىڭغا ياقماپتۇ. بىر قانچە ۋاقىت شۇنداق ئۆتۈپتۇ. كۈنلەرنىڭ
بىرىدە ۋەزىر فەزلى ئىبنى خاقاننىڭ ئويىگە بىر دەللال كىرىپ
كەپتۇ. ئۇ، ۋەزىرگە تازىم قىلىپ دەپتۇ: "جانابى ئالىلىرى بۇيرۇ-
غان ئىشنى ئادا قىلدىم. كېنىزەكنى ئېلىپ كەلدىم". "قېنى
ئېلىپ كىر، كورەي!" دەپتۇ ۋەزىر، دەللال دەرھال كوزدىن
غايىپ بوپتۇ. بىر دەمدىلا ئۇ كېنىزەك بىلەن بىللە ۋەزىرنىڭ
قېشىغا كىرىپ كەپتۇ. قىز ناھايىتى كېلىشكەن، بويى بەرنا، كۆكرىگى
كوتىرىلگەن، بۇ، ئۇنىڭ قامىتىگە قۇيۇپ قويغاندەك ياراشقان.
كوزلىرى يۇلتۇزدەك يېنىپ تۇرغان، يۈزى شىرمان ناندەك، ھەر
بىر ئەزاسى بىر - بىرىسىدىن ئېشىپ چۈشكىدەك قاملاشقان،
كىيىملىرىمۇ شۇ ۋاقىتنىڭ ئەڭ ئالى رەخلىرىدىن تىكىلگەن
ئىكەن. شائىرنىڭ توۋەندىكى شېئىرلىرى ئەلۋەتتە شۇ قىز ھەققىدە

ئېيتىلغان بولسا كېرەك:

كۈل بەدەندۇر ئۇل پەرى، كۈللەر ئالما رەشك ئەيلىگەي،
ھوسنىگە ھەيران قېلىپ، ئاي ۋە كۈن نۇر تىلىگەي.
نازىنىلار ئالەمدە يوق ئۇنىڭدەك خۇشچىراي،
ئۇل ئېرۇر كويىكى ئىنساندىن تۇغۇلغان يېڭى ئاي.

ھوسنى ئايدەك ئول پەرىنى چورگۈلەر كوپ سەييارىلەر،
خالى باركى يەتتە ئىقلىمدا مۇپتىلا بېچارىلەر.
كىمكى كورسە ھور سۈپەتنى قالغۇسىدۇر ھاك- تاك،
ئاز ئەمەس جېنىنى بەرگەن ئاشقى پەرۋانلەر.

بۇنى كورۇپ ۋەزىر ھاك- تاك بولۇپ تۇرۇپلا قاپتۇ. شۇ چاغدا
ۋەزىرنىڭ يادىغا مۇنداق شېئىر كەپتۇ:

بارچە نازۇكتىن ئېسىلراق گەۋھەر بويى ئاق ئۇنچىدەك،
سوزى شىرىندۇر ئۇنىڭ، ئاغزى ئېچىلغان غۇنچىدەك.

”باھاسى قانچە؟“ دەپ سوراپتۇ ۋەزىر. ”ئون مىڭ تىللا، —
دەپتۇ دەللال، خوجىسىنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ ئون مىڭ تىللا ئۇنىڭ
يىگەن چۈجىلىرى، كىيگەن كىيىملىرى، تەربىيىلىگۈچىلىرىگە
سەرپ قىلىنغان پۇلنىڭ ئورنىنى تولدۇرالمىدىكەن. بۇ قىز كوپ
نەرسىلەرنى ئوقۇغان؛ ھوسنى خەت، ئىلمى فېقھە، دىن ئىلمى،
چىرايلىق تەلەپپۇز قىلىش قائىدىلىرى، مەسىلىلەرنى يېشىش
ئۇسۇللىرى، تىبابەتچىلىك مەلۇماتى، مۇزىكا ۋە باشقا تۈرلۈك
ئويۇنلارنىمۇ ياخشى ئۈزلەشتۈرگەن ئىكەن.“ ۋەزىر: ”ئۇنىڭ
خوجىسىنى ئېلىپ كېلىڭلار!“ دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. دەللال قىزنىڭ
خوجىسىنى باشلاپ ئېلىپ كىرىپتۇ. خوجىسى ئەجەملىك بولۇپ

ئاللقاچان يېشىنى ياشاپ، يەيدىغىنىنى يەپ بولغان قېرى كىشى ئىكەن، بىراق دۇنيا ئۇنىڭغا رەھىم قىلىپ ئوز قۇچىغىدا ئاسراپ كەلگەن ئىكەن. خۇددى شائىر ئىيتقاندىك:

تىرتىتەر دائىم بەدەنى، بۇ زامان تىترەتمىسى،

چۈنكى جەم بولغان زامانغا كۈچ - قۇۋەتۈ ھەممىسى.

ۋەزىر ئۇنىڭدىن: "سۇلتان مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمان زەينىگە بۇ كېنىزەكنى ئون مىڭ تىللاغا بېرىشكە رازىمۇ سەن؟" دەپ سورايتۇ. "كېنىزىڭىمنى سۇلتان سورىغان بولسا، پۇلسىز ھەدىيە قىلىشقا رازىمەن" دەپتۇ ئەجەملىك. ۋەزىر پۇلنى ئېلىپ چىقىشنى بۇيرۇپتۇ. پۇل تەييارلىنىپ ئەجەملىككە تۇتقۇزۇلۇپتۇ. كېيىن دەللال ۋەزىر يېنىغا كېلىپ: "رۇخسەت بولسا بىر گېپىم بار ئىدى!" دەپتۇ. "سوزلە!" دەپتۇ ۋەزىر. "پىكىرىمچە، - دەپتۇ دەللال، - بۇگۈن قىزنى سۇلتان ئالدىغا ئېلىپ بارمىسىڭىز. چۈنكى ئۇ، بۇگۈنلا سەپەردىن كەلدى. بىرىنچىدىن ھاۋا ئوزگىرىشى، ئىككىنچىدىن ئۇنىڭدا سەپەر ھارغىنلىغى بار. مېنىڭچە بولغاندا، ئۇنى ئون كۈنسىز ئېلىپ بېرىشقا بولمايدۇ. سىز ئۇنى ئوز سارىيىڭىزدا ساقلىسىڭىز، قىز ئەلۋەتتە ھالىغا كېلەر. كېيىن ئۇ ھامامغا ئېلىپ بېرىدۇ. لىپ ياخشى كىيىندۇرۇلسە، شۇنىڭدىن كېيىنلا ئۇ سۇلتاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىلسا. ئەنە شۇ ۋاقىتتىلا سىزنىڭ يۈزىڭىز ئوچۇق - يورۇق بولىدۇ". ۋەزىر دەللانىڭ پىكىرىنى مۇۋاپىق كورۇپ، قىزنى ئوزنىڭ سارىيىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئوي ئاچرىتىپ بېرىپتۇ. ھەر كۈنى تۇرلۇك نازۇ - نىمەتلەر بىلەن تەمىنلەپ تۇرۇپتۇ. قىز شۇ تەرىقىدە بىر نەچچە كۈن ۋەزىر سارىيىدا تۇرۇپ قاپتۇ. ۋەزىر فەزلى ئىبنى خاقانىنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن، ئۇنىڭمۇ

قەددى-قامىتى كېلىشكەن، چىرايى-شەكلى بويىغا لايىق ئىكەن. ئۇنى كۆرگەن كىشى بىر تىكىلمەي ئوتەلمەيدىكەن. شائىر ئۇنىڭغا ئاتا پۇت مۇنۇ شېئىرنى يازغان ئىكەن:

كىرىپكى ئوق، قېشى يار، چېچى كەمەن،
ئالەم ئەھلى بۇ يىگىتكە بەك زوقمەن.

• • •
ئۇنىڭ سىياقى گۈلدۈر، كۆرسە كىم كۆزىگە نۇر تولغاي،
ئۇ، بىر خورما كىم، ھوسنىن يوپۇرماقتەك غەيرى توسقاندىر.
قايسى كۆز تىكىلىپ ئۇنىڭغا جۇرئەت بىلەن باقتاي،
رەقپىلەر قېشى قانچە مەرتلەر قېنىنى توككەندۈر.
يېتىشمەك ئۈچۈن ئاڭا قانچىلار ئوز باغرىنى قان قىلغان،
ۋاپاسزلىق قىلىپ چىن مەشۇقى قەددىنى پۈككەندۈر.
چىرايى نازۇكلىغىنى نازۇك دىلغا كۆپ ئوخشاتتىم،
چىرايىنى كىم كۆرۈپ، نازۇك دىلغا كىم يولۇققاندۇر.

ۋەزىرنىڭ ئوغلى سارايدا كېنىزە كىنىڭ ياشاپ يۈرگىنىدىن خەۋەرسىز ئىكەن. ۋەزىر قىزغا مۇنداق دەپ ئۇقتۇرۇپتۇ: "قىزىم، سېنى سۇلتان مۇھەممەت ئىبنى زەينىگە خاس سېتىپ ئالدىم. بىر شوخ ئوغلۇم بار. ئۇ كۆزىگە كورۇنگەن ھەر بىر قىزغا سوز تاش-لىماي قويمايدۇ. ئوزەڭگە ئەھتىيات بول! ئۇنىڭغا كورۇنمە. كور-سەڭمۇ گەپ قىلما!" قىز: "خوپ، ياخشى بولۇدۇ!" دەپ ۋەدە قىپتۇ. بىر كۈنى قىز ئويىدىكى ھامامغا چۈشۈپتۇ. كېنىزەكلەر-دىن بىرى ئۇنىڭغا ياردەملىشىپتۇ. يۇيۇنۇپ بولغاندىن كېيىن يېڭى كىيىملەر كىيىپتۇ. ھوسنىگە ھوسنى قوشۇلۇپ، ۋەزىرنىڭ خوتۇنى يېنىغا بېرىپتۇ. "ھامام قانداق ئىكەن، ياقتمۇ؟" دەپ سوراپتۇ ۋەزىرنىڭ خوتۇنى. "ناھايىتى ياخشىكەن، ھامامنىڭ ئىچىگە سىز-

نىڭ بىللە كىرمىگەنلىكىڭىزگە، ئۇنىڭ ئىچىنى ئوزىڭىزنىڭ جامالى بىلەن يورۇتىمغانلىغىڭىزغا تولمۇ ئېچىندىم” دەپتۇ قىز. شۇ چاغدا ۋەزىرنىڭ خوتۇنى: “يۇرۇڭلار، ھامامغا بارىمىز” دەپتۇ. باشقىلارمۇ: “خوپ بولۇدۇ!” دېيىشىپ قوزغىلىشىپتۇ. ۋەزىرنىڭ خوتۇنى قىز تۇرغان ئوينىڭ ئىشىكىگە ئىككى ياش قىزنى پايلاقچى قىلىپ قويۇپ، ئۇلارغا ھىچكىمنى بۇ ئويگە كىرگۈزمەسلىكىنى بۇيرۇپتۇ. قىز ئويىدە ئولتۇرغان ئىكەن. كوچىدىن ۋەزىرنىڭ ئوغلى كىرىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ ئىسمى ئېلى نۇرىدىن ئىكەن. پايلاقچى قىزلاردىن ئانىسىنىڭ قەيەردىلىكىنى سورايتۇ. “ھامامغا كەتتى!” دېيىشىپتۇ قىزلار. ئەنسىلۈجەلس تۇرۇپ ۋەزىرنىڭ ئوغلى ئېلى نۇرىدىننىڭ سوزىنى ئاڭلاپتۇ، ئۇ، ئوزىگە: “كوچىدىن ئوتكەن قىزلارغا چاخ-چاق قىلماي ئوتمەيدىغان بۇ يىگىتنى—ۋەزىرنىڭ شوخ ئوغلىنى بىر كورۇپ باقايچۇ! قانداغراق ئىكەن؟” دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىك يېنىغا كەپتۇ. قارىسا ناھايىتىمۇ كېلىشكەن، چىرايلىق بىر يىگىت ئىكەن. ئۇنىڭ ھوسنىگە كوزى چۈشۈپتۇ، شۇ ھامان “ئاھ” ئۇرۇپ مۇنۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

مەن ئاڭا شەيدا، ئۇنىڭ لېۋى شېكەر،

گۈلبەدەن، شۇڭقار يىگىتكە جاننى بېرەي.

بىر كورۇپ باغلاندى دىل، بولدۇم ئەسر،

ماڭا بىر قىلسا نەزەر مىڭ ئورگىلەي.

ئېلى نۇرىدىننىڭمۇ بۇ شېرنى ئوقۇغان قىزغا كوزى چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ سۈمبۈلدەك قارا چاچلىرىغا يۇرسى باغلىنىپ بۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

ئاي يۈزۈڭ، جادۇ كوزۇڭ، گۈلرەڭ بەدەن،

بىر كورۇپ ھوسنىڭنى ئاي بولدى چاكار.
 بۇ زامان ۋەسلىك تىلەپ قىلدىم بىغان،
 كويدۇرۇپ ئىشق ئوتىدا سەن قىلما خار.

ئېلى نۇرىدىن جېنىنى قويدىغان جاي تاپالماي، پايلاقچى قىزلارغا بىر ۋاقىرىغان ئىكەن، ئۇلار قورقۇپ قېچىپ كېتىپتۇ ۋە پانا جاي تېپىپ يوشۇرۇنۇپتۇ. ۋەزىرنىڭ ئوغلى ئىشكىنى ئېچىپ كرىپتۇ. قىزنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. قارىسا خۇددى پىشىپ يىتىلگەن مۋىدەك چىرايلىق بىر قىز تۇرغان. "ئاتام مەن ئۇچۇن سېتىپ ئالغان كېنىزەك سەنمۇ؟" دەپ سورايتۇ ئېلى نۇرىدىن. "ھە..." دىگەن جاۋاپنى بېرىپتۇ ئەنسۇلجەلس. يىگىت قىزنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. ئۇ بىر ئاز مەس ئىكەن. پايلاقچىلار ياش خوجايىنىنىڭ قىزنىڭ قېشىغا كىرگىنىنى كورۇپ ۋاقىرىشىپتۇ. بىراق يىگىت پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئوزىنىڭ ئىشىنى قىلىپ قويۇپتۇ. كېيىن ئاتىسىدىن قورقۇپ يۇشۇرۇنۇش ئۇچۇن جاي ئىزلەپ چىقىپ كىتىپتۇ. ۋەزىرنىڭ خوتۇنى پايلاقچى قىزلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاش بىلەنلا ھامامدىن يۇگۇرۇپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ بەدىنىدىن تەر تېخى ئېقىپ تۇرغان ئىكەن. "ھوي ئولگۇرلەر، نىسىگە ۋاقىراشتىڭلار؟" دەپ سورايتۇ ۋەزىرنىڭ خوتۇنى پايلاقچى قىزلاردىن. "ئېلى نۇرىدىن غوجام كىرىپ بىزنى ئۇرۇشقا باشلىدى، ئوزىمىزنى ئېلىپ چەتكە قاچتۇق. ئۇ، ئەنسۇلجەلسىنىڭ يېنىغا كىردى. ئۇنى قۇچاغلاپ كوتۇرۇپ باستى، ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇنىڭدىن كېيىن..." "ھە، ئۇنىڭدىن كېيىن نىمە بولدى؟" دەپ سورايتۇ ۋەزىرنىڭ خوتۇنى. "نىمە بولغانلىغىنى بىلەلمىدۇق! بىز شۇنىڭغا ۋاقىرىغان ئىدۇق. يىگىت ئىشنى تۇگىتىپ قېچىپ چىقتى... ۋەزىرنىڭ

خوتۇنى قىزلاردىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئەنسۇلجەلسىنىڭ قېشىغا كىرىپ: "نېمە ئىش بولدى؟" دەپ سوراپتۇ ئۇنىڭدىن. "ئەي مەلىكەم، — دەپتۇ ئەنسۇلجەلسى، — ئويىدە ئولتۇرغان ئىدىم. بىر چىرايلىق يىگىت كىرىپ كەلدى. ئاتام مەن ئۈچۈن سېتىپ ئالغان كېنىزەك سەنمۇ؟ دەپ سورىدى. مەن ھە...ئە...دېدىم. ئەز — بىرايى خۇدا، مەن ئۇنىڭ سوزىنى چاخچاق دەپ ئويلاپتىمەن. شۇ ھامان ئۇ كېلىپ مېنى... " ئوغلىنى ۋەزىرنىڭ ئۇرۇپ ئولتۇرۇپ قويۇشىدىن قورققان ئانا "ئاھ" ئۇرۇپ يىغلاپتۇ. چۆرە خوتۇنلارمۇ قوشۇلۇپ يىغلىشىپتۇ. شۇ چاغدا ۋەزىر كىرىپ كەپتۇ. "نېمىگە يىغلايسىلەر؟" دەپتۇ ئۇ ھەيران بولۇپ. "مېنىڭ سوزۇمنى ئاڭلاشقا ۋەدە بېرىڭ!" دەپتۇ ۋەزىرنىڭ خوتۇنى. "مەيلى مەن رازى" دەپتۇ ۋەزىر. خوتۇنى ئوغلى ئېلى نۇرىدىننىڭ قىلغان ئىشلىرىنى بىرمۇ بىر ئېيتىپ بېرىپتۇ. ۋەزىر غەزەپلىنىپتۇ، ياقىلىرىنى يىرتىپ ئوزىنى ئوزى كاجاتلاپتۇ، ساقاللىرىنى يۇلۇپتۇ. "ئوزىڭىزنى ئوزىڭىز ھالاك قىلماڭ! — دەپتۇ خوتۇنى ئېرىگە، — مەن ئوز پۇلۇمدىن ئۇنىڭ باھاسى — ئون مىڭ تىلانى بېرىي." ۋەزىر خوتۇنغا تىكىلىپ قاراپ: "بارىكاللا سېنىڭ ئەقلىڭگە، گەپ ئۇنىڭ پۇلىدا ئەمەس، مېلىمدىمۇ ئەمەس. مېنىڭ بېشىم كەتمىسە دەپ قورقىمەن" دەپتۇ. "نېمىشقا شۇنچە قورقىسىز؟" دەپتۇ خوتۇنى. "چۈشەنمەيچۇ! ۋەزىر مۇن ئىبنى ساۋى مېنىڭ ئەڭ ئەشەددى، ئەڭ ياۋۇز دۇشمىنىم. ئەگەر ئۇ، بۇ ۋەقەنى بىلىپ قالغۇدەك بولسا توپ — توغرا سۇلتانغا بېرىپ مېنىڭ ئۇستۇمدىن شىكايەت قىلىدۇ." قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئوتتۇز ئۈچىنچى
كېچە

مۇئىن ئىبنى ساۋى بۇ ئىشنى بىلىپ قالسا
سۇلتانغا بېرىپ مېنى چېقىپ، مانا ماختاپ
يۈرگەن ۋەزىرلىك فەزلى ئىبنى خاقانىنىڭ
قىلغان ئىشى. ئۇ، سەندىن ئون مىڭ تىللا
پۇلنى ئېلىپ دۇنيادا تەڭدىشى يوق بىر چىراي-
لىق كېنىزەكنى سەن ئۈچۈن سېتىپ
ئالدى. كېنىزەك ئىنتايىن چىرايلىق بولغىنى ئۈچۈن، ساڭا ئېلىپ
كېلىپ بېرىشكە كوزى قىيماي، ئوغلىغا: بۇ قىزنى سەن ئال!
سۇلتانغا قارىغاندا بۇنىڭغا سەن لايىغىراق! دىدى. ئوغلى ئۇنى
خوتۇنلۇققا ئالدى. كېنىزەك توغرىسىدىكى خاھىشىڭنى بۇلغاپ
سېنى ئاياق ئاستى قىلدى دەپ ئىغۋا تارقاتسا، مەن نېمە دەي-
مەن. سۇلتاننىڭ بۇ ئىغۋاغا ئىشەنمەسلىكى مۇمكىن. ئەمما ۋەزىر:
رۇخسەت قىلسىڭىز، كېنىزەكنى مەن ئېلىپ كېلەي، دىسە سۇلتان
قىزنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇيدۇ. قىزنى زورلاپ مەجبۇر قىلغاندىن
كېيىن قىز بولغان ۋەقەنى ئېيتماي قويمايدۇ. شۇ چاغدا مۇئىن
ئىبنى ساۋى: ئەي سۇلتانم، ھەقىقى دوستۇڭ، سەممى مەسلىھەت-
چىڭ مانا مەن. ئەمما سەن مېنىڭ سوزۇمگە ئىشەنمەي كەلدىڭ.
شۇڭا سېنىڭ ئالدىڭدا مېنىڭ قىلچىمۇ ئابرويۇم بولماي كەلدى”
دەيدۇ. سۇلتان مېنى ئادەملەر ئارىسىدا شەرەمدە قىلىدۇ، ئادەم-
لەر ماڭا ھەيران قالىدۇ. مېنىڭ بېشىم كېتىدۇ. ”ئۇنداق بولسا، —
دەپتۇ ۋەزىرنىڭ خوتۇنى، — بۇ ئىش تېخى ھىچكىمگە مەلۇم بولمە-
دى. بۇنىڭدىن كىيىنمۇ بۇ ئىشنى يوشۇرۇن تۇتىمىز.” ۋەزىر

ئۈزىنى بىر ئاز ئوڭشاپ ئاپتۇ.

ئېلى نۇردىن ئاتىسىدىن قورقۇپ چىقىپ كەتكىنىچە پۈتۈن كۈننى باغلاردا ئۆتكۈزۈپتۇ، ئويگە ناھايىتى كەچ قايتىپ، ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ ئۇخلاپتۇ. ئەتىگەن سەھەردە تۇرۇپ چىقىپ كەت- كىنىنى ھىچكىم كۆرمەپتۇ. ئېلى نۇردىن ئاتىسىغا بىر ئايغىچە كۆرۈنمەي قېچىپ يۈرۈپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئېلى نۇردىننىڭ ئانىسى ۋەزىرگە: "ئەگەر بۇ ئىش يەنە شۇنداق سوزۇلۇپ كېتىۋەر- سە، ئوغۇلىنىمۇ، قىزىنىمۇ ئاسانلا كېرەكتىن چىقىرىۋالىمىز. ئۇمۇ مۇشۇنداق قېچىپ يۈرۈپ ئاخىرى باشقا تەرەپكە كېتىپ قېلىشى مۇمكىن" دەپتۇ. "نېمە قىلىش كېرەك؟" دەپتۇ ۋەزىر خوتۇنىغا. "كېچىسى ئۇخلىماستىن ئۇنى كۈتۈڭ. ئۇ كەلسە چىرايلىق ئول تۇرۇپ سوزۇلىشىڭ. ئۇ ئىككىسىمۇ بىر- بىرسىگە ئامراق. كېنىزەك- نىڭ پۇلىنى سىزگە مەن تولەپ بېرەي. ئۇلارنى بىر- بىرىگە قوشۇپ قويمايلى!" دەپتۇ خوتۇنى. ۋەزىر شۇ كېچىسى ئوغلىنى كۈتۈپ ئۇخلىماپتۇ. بىر ۋاقىتتا ئېلى نۇردىن كەپتۇ. ۋەزىر ئوغلىنى تۇتۇپلا غەزەپ بىلەن يەرگە يىقىتىپتۇ. ئۇنى سويۇپ تاشلىماقچى بوپتۇ. بۇ ۋەقەنىڭ ئۈستىگە خوتۇنى كېلىپ: "نېمە قىلىۋاتىسىز؟" دەپتۇ ۋەزىرگە تىترەك ئاۋاز بىلەن يېلىنىپ. "بۇنى سويۇپ تاشلايمەن!" دەپتۇ ۋەزىر بوغۇلۇپ. "مېنىڭ ياش جېنىمغا رەھمە قىل! - دەپتۇ ئوغلى زارلىنىپ- يېلىنىپ، - ئەي ئاتا، مەن سېنىڭ قۇلۇڭمەن، يالغۇز جىگەر- پارەڭمەن، كۆز نۇرۇڭمەن؛ ھازىر قۇلۇڭدا ئەسىر مەن. مېنى ئولتۇرۇشكە ئالدىراپ كەتمە. قاچانلا ئولتۇرسەڭ بولىدۇ." ۋەزىرنىڭ كۆزىگە ياش تولۇپتۇ، ئاچچىقى يېنىپ، رەھىمى كېلىپ ئوغلىنىڭ مەيدىسىدىن چۈشۈپتۇ. "ئەي ئوغۇلم! نېمىشقا سەن مېنى

ئايماي پۇلۇمۇ، بېشىمۇ كېتىدىغان ئىشىنى قىلىسەن؟“ دەپتۇ ئاتىسى. “شائىرنىڭ بۇ شېئىرىگە قۇلاق سالغىن!” دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن.

گۇناھىم بار، يا كەچكىن گۇناھىم.
 ساخا قىلدىم ھاۋالە پادىشاھىم.
 ئاداۋەت قىلىپ قېنىمنى توككىن،
 ئادالەت بىرلە بولغىن پاناھىم.
 گۇناكارمەن قولۇمدا ھىچ نەمەم يوق،
 مېنى يوقلار ھەمىشە تارتقان ئاھىم.

“ئەي ئوغلۇم، سېنىڭ گۇناھىڭدىن ئوتتۇم” دەپتۇ ۋەزىر. بىراق ئۇ ھاياجاندا ئىكەن. ئوغلى ئورنىدىن دەس تۇرۇپ ئاتىسىنىڭ قولىنى تۇتۇپ يۈزىنى سۇيۇپتۇ. “ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ ۋەزىر، — ئەگەر سېنىڭ ئەنسىۋىلجەلسىقا مەيلىڭ بارلىغىنى بۇرۇنراق بىلگىنىم دە، ئۇنى ئاللىقاچانلا ساخا بېرىۋەتكەن بولاتتىم.” “ئۇنىڭغا قانداقمۇ كويمەي؟” دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن. “ياخشى كورگەن بولساڭ ئۇنى ساخا شۇ شەرت بىلەن بېرىمەن. بىرىنچىدىن، ئۇنى بازارغا ئېلىپ چىقىپ ساتمايسەن. ئىككىنچىدىن، ئۇنى تاشلىمايسەن ۋە ئۇنىڭ ئۈستىگە باشقا خوتۇن ئالمايسەن” دەپتۇ ۋەزىر.

“بۇنىڭدىن كېيىن باشقىسىغا قارىمايمەن ۋە ئۇنىڭدىن باشقىسىنى ئالمايمەن ھەم ئۇنى ھەرقانداق ۋاقىتتىمۇ بازارغا ئېلىپ چىقىپ ساتمايمەن” دەپ ئەھدى قىپتۇ ئېلى نۇرىدىن. ۋەزىر كېيىنەكى ئوغلغا بېرىپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئېلى نۇرىدىن قىز بىلەن قوشۇلۇپ بىر يىل بىللە ئومۇر كۆچۈرۈپتۇ. شۇ كۈنلەردە مۇنكىن ئىبنى ساۋىنىڭ قولىغا بۇ خەۋەر يېتىپتۇ. لېكىن ئۇ سۇلتاندىن

قورقۇپ شىكايەت قىلىشنىڭ پەيتىنى كۈتۈپتۇ. سۇلتانمۇ بۇ ئىشنى ئۇنتۇپ قېلىپ كېنزەك توغرىسىدا ئېغىز ئاچماپتۇ. بىر كۈنى فەزلى ئىبنى خاقانى ھامامغا بېرىپ يۇيۇنۇپتۇ. ھامامدىن چىقىپ ئىسسىق - سوغۇققا چېلىنىپ، شامالداپ قاپتۇ. ئاجىزلىشىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپتۇ. كۈندىن - كۈنگە ئەھۋالى ئېغىرلىشىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا ئۇ، ئوغلى ئېلى نۇرىدىننى يېنىغا قىچقىرىپتۇ. "ئەي ئوغلۇم، - دەپتۇ ۋەزىز، - ئۈلچەملىك رىزق، ساناقلىق كۈن تۈگىگەندە كىشى ئولمەي قالمايدۇ، ئولۇمدىن قېچىپمۇ قۇتۇلغىلى بولمايدۇ. جان بار يەردە قازامۇ بار. قۇلاق سال، ئەنسۈلجەلسقا ھەمىشە ياخشىلىق قىل! بېشىنى سىلا، بىپەرۋالىق قىلىپ تاشلاپ قويما!"

"ئەي ئاتا، - دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، - دۇنيادا ساڭا ئوخشاش ھەمىشە باشقىلارنىڭ غېمىنى يەپ مەھرئانلىق قىلىدىغان كىشى يەنىمۇ بارمىكىن - تاڭ؟ سەن پەقەت ياخشى ئىشلارغىلا تۇغۇلغان. سەن ۋە شۇنىڭ بىلەن خەلققە تونۇلغانسەن. سېنى ئېچىنىشلىق ئولۇم بۇ دۇنيادىن ئېلىپ كېتىپ بارىدۇ. خۇدا، ئۇلارنىڭ نالە - زارىغا قۇلاق سېلىپ، دۇئالىرىنى ئىجابەت قىلغاي. سەن بىزنى ۋە شۇ غېرىپ - مىسكىنلەرنى تاشلاپ ئارىمىزدىن كەتمە. بىزنى يىتىملىككە سالما!..."

ۋەزىرنىڭ ئەھۋالى كۈندىن - كۈنگە يامانلىشىپتۇ، كېسىلى ئېغىر - لىشىپتۇ. ئۇ ئايەت ئوقۇشقا تەمىشلىپ تۇرۇپ، بىردىن قاتتىق ۋاقىد - راپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئاۋازى پۈتۈن ساراينى قاپلاپتۇ، ۋەزىر جان ئۇزۇپتۇ. بۇ خەۋەر دەرھال ھەر تەرەپكە تارقاپتۇ. پادىشالار ۋە سۇلتاندىن تارتىپ گادايدىچە ئۇنىڭ ۋاقتىسىز ئولۇمىگە قايغۇرۇپتۇ. مەدرىسە تالىپلىرىمۇ قارىلىق باغلاپ ماتەم تۇتۇپتۇ، چوڭ - كىچىك

ھەممە يىغلىشىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ئانىسىنىڭ ماتەم مۇراسىمىغا تەييارلىنىپتۇ. جىنازىسىنى ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر، پۈتۈن ساراي ئەھلى، جېمى شەھەر خەلقى، تۇل خوتۇن، يىتىم ئوغۇل، يىتىم قىز، غەرىپ - غۇرۇا، مۇساپىر - مۇجاپىر ھەممىسى يىغلىپ - يىغلىشىپ ئايلىنىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ۋەزىر مۇئىن ئىبنى ساۋىمۇ بار ئىكەن. تاۋۇتنى ئويىدىن كوتۈرۈپ ئېلىپ چىققاندا كىمدۇر بىرسى يۇقۇرى، ئەمما ناھايىتى يېقىملىق ئاۋاز بىلەن بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

بىر كىم يازغان بۇ شېئىر يادىغا چۈشتى،
 پەيشەنبە كۈنى روھ يوقلۇققا ئۇچتى.

ۋىدالاشماقچۇن ھەممە يىغلىدى،
 ۋاقىتىسىز ئولگىنىكى ھەممىسى ئوقتى.

ئىشكىنىڭ ئۈستىگە باغلاندى قارا،
 بۇ ئەھۋال يۈرەكنى كۆپ قىلدى يارا...

نەمە قىلسا قىمىرلىماي جىم تۇرسەن،
 بولمىسا سەزگۈ قانداقچە كورسەن.

كىيىنەك تون كىيىدىم كىيىمگەن بۇرۇن،
 تىرىكلەر ئۇنى سۇيىمگەن بۇرۇن.

يامان كورگەن كىشىمۇ مانا كويۇندى،
 ياخشى كورگەن دوستۇمۇ ھازىر سۇيۇندى.

كىرىپ تاۋۇتقا چىقتىم مۇرىلەرگە،
 تىرىكلىكتە چىقالمىغان مەن ئۇ يەرگە.

بېرىپ مەسچىتكە، ھەممە تۇردى نامازغا،
 دىدى: — ئاللاھۇ ئەكبەر، — ئىمام ئۇلارغا.

ئولتۇرماستىن ئوقۇلدى تېز ۋە چاققان،
كۈتۈپ قالغان ئوخشايدۇ گۇياكى "مەھمان"

شېر بىلەن ئەقلى - ھوشۇم ئۇچتى،
يەنە قايتىپ كېلىپ ئورنىغا چۈشتى.

ۋەسىيەت باشلىدى تىل ئالدىراش،
يېتىپ كەلمەي بۇ ئولۇم يەنە قاتتى باش.

بېشىغا قۇيما غەسال سوغۇق سۇ،
كېتەردە دۇنيادىن مەن ئەمدى مەڭگۈ.

توكتۇم يېشىمنى مەن شۇ سوز كىپايە،
كىپەندىن ئوزگىسى بولمىغاي سايە.

جەسدەم تۇپراق قوينىدا قالسۇن،
بېرىپ ئېيت شېيخلەرگە كوزدىن يوقالسۇن!...

رەقپىلەر گور قېزىپ ئەۋۋەلدە تازا،
مېنىڭ ئۈستۈمدىن ئاچقاندى ھازا.

بۈگۈن لەھەتتە ماڭا تۇپراق مىندى،
"ئىلاھا شۇكرى" دەپ كوڭۇلمۇ تىندى.

ۋەزىرنى يىغا - زارە بىلەن كومىگەندىن كېيىن، دوستلىرى،
قېرىنداشلىرى، ئۇرۇق - تۇققانلىرى ئېلى نۇرىدىن بىلەن ئويىگە
قايتىپ كەپتۇ. ئۇ، ناھايىتى غەمكىن بولۇپ ئاتىسى ئۈچۈن ئۇزاق
ماتەم تۇتۇپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئېلى نۇرىدىن ئويىدە يالغۇز ئولتۇرغان
ئىكەن، بىر كىم ئىشكىنى قېچىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ
ئىشكىنى ئېچىپتۇ. ئۇ، ئاتىسىنىڭ يېقىن كىشىلىرىدىن بىرسى

ئىكەن، سالاملىشىپتۇ. ئۇ كىشى ئېلى نۇرىدىننىڭ قولىنى سۇيۇپ
 نۇرۇپ: "ئاتىسى ئولىمكەن كىم بار؟ ئولگەنلەرنىڭ قايسى يىرىدىن
 سېنىڭدەك ئوغۇل قايتتۇ؟! ئۈزەڭنى تۇتۇپ ئال! خاتىرجەم يول!
 ئايغۇنى تاشلا!" دەپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ئۇ كىشىنىڭ سوزى بىلەن
 ئۆزىنى توختىتىپ، كەلگەن كىشىنى مەھمانخانغا باشلاپ كىرىپتۇ.
 داستىخان سايپتۇ. خونچىلاپ تاماق ئېلىپ كەپتۇ. بۇ ئولتۇرۇشقا
 ئۇنىڭ باشقا دوستلىرىمۇ بىر بىرلەپ كېلىپ قوشۇلۇپتۇ. ئېلى
 نۇرىدىننىڭ بۇ دوستلىرى زەردارلارنىڭ بالىلىرى بولۇپ، ھەممىسى
 ئون كىشى ئىكەن. ئولتۇرۇشنى ئۇزۇنغا سوزۇپ يېيىشىپتۇ،
 ئىچىشىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن تېز-تېز داستىخان يەڭگۈشلەپ قۇرۇپتۇ.
 ئۇنىڭ سېخىلىغى تۇتۇپ، ئىنتايىن ئوچۇق قول بولۇپ كېتىپتۇ.
 بىر ۋاقىتتا ئېلى نۇرىدىننىڭ ئەڭ يېقىن ۋە غەمخور كىشىسى
 ۋەكىل كىرىپتۇ.

"ئەي ھورمەتلىك يىگىت، - دەپتۇ ئۇ، - كىرىم بىلەن ھىساپ-
 لاشماي پۇل چىقىم قىلغانلار تېز پۇرسەتتە يوقسۇللۇققا، گاداى-
 لىققا چۈشۈپ قالدۇ دىگەن ماقالىنى ئاڭلىغانىمۇ سەن؟ شائىرنىڭ
 بۇ شېئىرىگە قۇلاق سال:

پۇل ساقلىدىم قىلىچ - قالغان ئورنىغا،
 ھىمايىدا پۇل قىلىچتىن ئوتكۇرراق،
 پۇلنىڭ ھىدى يەتسە دۇشمەن بۇرنىغا،
 ھۇشسىز بولۇر دورا يەسەي بۇرۇنداق.
 پۇلۇم بولغاچ تىلىم ئوتكۇر ھەر ئىسىم،
 يامان سوزۇم ياخشى بولۇپ ئاقلىغۇر.

ھاكىملارمۇ ماڭا يېقىن، مۇلايىم،
دۈشمەنلىرىم چاڭلىرىمغا پۇركۇنۇر.

“پۇلۇمنى ھەرقانداق شۇم نىيەت، پەيلى يامانلاردىن، بۇزۇقلار-
دىن ساقلايمەن، قەدىرلەيمەن” دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن.
“بايلىقى يوق كىشىلەر، — دەپتۇ ۋەكىل، — قۇياشتەك ئۇلۇغۋار-
لىقلارغا، ئالى جاناپ خىسلەتلەرگە ئىگە بولسىمۇ خارلىنىدۇ.”
“بۇ سوزلىرىڭگە قۇلاق سالمايمەن. شائىرنىڭ بۇ شېئىرىنى ئاڭ-
لىمىغانمۇ سەن؟” دەپ ئېلى نۇرىدىن مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ھىچبىر بېخىل پىخسىقلىقتىن ماختانماس،
سېخىلىقتىن كىم ئولۇپتۇ؟ كورمىدىم!
ئاغزىم مايماق، ئەمما پۇلۇم بولسا بەس،
ھىكمىتىنى ھىچكىمدىن مەن سورىمىدىم.

“ئەي ۋەكىل، — دەپتۇ يەنە ئېلى نۇرىدىن، — ئەگەر سەندە
بۈگۈنكى چۈشلۈك تاماققا يېتەرلىك نەرسە بولسا، كەچقۇرۇنلۇق
تاماقنىڭ غېمىنى يەپ بېشىڭنى قاتۇرۇپ ئاۋارە بولما!” ۋەكىل
ئوز يولىغا كېتىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن شۇ سېخىلىغىنى قويماپتۇ،
بەلكى قولىنى يەنىمۇ ئېچىۋراق ساخاۋەت قىلىپ، بەزمە - ئولتۇرۇش-
نى كوپەيتىپتۇ. ئۆلپەتلىرىدىن قايسى بىرسى: “بۇ نەرسە ياخشى
ئىكەن دېسە”، ئېلى نۇرىدىن: “ساڭا ياققان بولسا ئال، بەردىم”
دەيدىكەن. باشقا بىرسى: “پالانى ئوي ياخشى جايغا سېلىنىپتۇ”
دەپ قويسا، ئۇ: “ئۇ ئوي ساڭا ياققان بولسا ھەدىيە قىلدىم”
دەيدىكەن. “پالانى باغ ھاۋالىق” دېسە، “ئال ئۇنى ساڭا بەردىم”
دەيدىكەن. ئېلى نۇرىدىن شۇ يوسۇندا ئوزىنىڭ دوستلىرىغا ھەر
كۈندە بىرنەچچە قېتىم داستىخان سېلىپ، ئىنتام بېرىپ، بەزمە -

ئولتۇرۇش بىلەن راسا بىر يىلنى ئوتكۈزۈپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئېلى نۇرىدىن ئۆلپەتلىرى بىلەن بەزمىدە ئولتۇرغان ئىكەن، ئۇنىڭ مەزىسى كىرىپ كېلىپ، ئېلى نۇرىدىننىڭ قۇلغىغا ئاستا پىچىرلاپ: "مەن ھازىرغىچە نىمىدىن قورققان بولسام، ھازىر شۇنىڭ ئوزى بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلدى! — دەپتۇ، — ھازىر خەزىنىمىزدە بىر تەڭگە پۈلمۈ قالمىدى ياكى پۇلنىڭ بەدىلىگە لايىقراق بىرەر نەرسىمۇ يوق. ھەممىسى تۈگىدى." ئۇ، قانداق كىرگەن بولسا شۇنداق يېنىپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، بېشىنى توۋەن سېلىپ ئەندىشگە چۈشۈپتۇ. ئۆلپەتلىرىنىڭ ھەممىسى مەزىنىڭ بۇ گېپىدىن، ئېلى نۇرىدىننىڭ ئولتۇرۇشىدىن "سەرتى" چۈشىنىپتۇ. ئۇلاردىن بىرى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، بۇ سورۇندىن چىقىپ كېتىشكە رۇخسەت سوراپتۇ. ئېلى نۇرىدىن: "نەمە ئۈچۈن كېتىسەن؟" دەپ سوراپتۇ. "مېنىڭ خوتۇنۇمنىڭ بۇ كېچە ۋاقتى-سائىتى توشاتتى. مەن ئۇنى بۇ تۇغۇتتا تەنھا تاشلاپ قويالمايمەن" دەپتۇ. ئېلى نۇرىدىن رۇخسەت بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىرى تۇرۇپ رۇخسەت سوراپتۇ: "مېنىڭ ئاكام بۈگۈن ئوغللىنىڭ خەتمە تويىنى قىلماقچى ئىدى. مەن بېرىپ قارىشىپ بەرمىسەم بولمايدۇ" دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ھەر بىرى بىردىن بىر تېپىپ، رۇخسەت سوراپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئۆيدە ئېلى نۇرىدىننىڭ يالغۇز ئوزىلا قاپتۇ. ئۇ خىيالدىن بېشىنى كوتۈرۈپ، ئەنسىۈلجەللىنى يېنىغا قىچقىرىپتۇ. "ئەي غەمگۈزارىم، سەن بىلمەيسەن، مەندىن قانداق چوڭ خاتالىق ئوتتى؟" دەپ سوراپتۇ. "بۇ توغرىلىق مەن بۇرۇنراق ساڭا ئوز پىكىرىمنى ئېيتىشنى خالىغان ئىدىم. لېكىن، سەندىن ھەمىشە مۇنداق شېئىرلارنى ئاڭلاپ

كەپ قىلالىمەم” دەپ، ئېلى نۇرىدىن ئوقۇپ بەرگەن مۇنۇ شېئىر-
لارنى تەكرارلاپتۇ:

كەل ئەي ساقى، قۇي شارپىنى، ئومرىمىز ئوتسۇن خوشال،
قالىسا مەيلى قولۇمدا ئالتۇن - كۈمۈش، دۇنيا ۋە مال.
پۇل ئەگەر تۇرسا قولۇڭدا، قەلبىڭنى ۋەيران قىلغۇچى،
سەرىپ قىل، خەجلە شارپىقا، پۇل كوڭۇلنى ئاچقۇچى.

دۇنيا ساڭا بەخت بەرسە، سەنمۇ قايتۇر ۋاقتىدا،
تېزراقىنا قەرزدارلىق تەشۋىشىدىن بول خالاس.
بۇ دۇنيانىڭ كەسپى شۇدۇر، ئۇ، تۇرمايدۇ سوزىدە،
ئوز ئەھدىدە تۇرغىنىدا مۇشكۈلۈڭدىن بول خالاس.

دەسمايىنى دۇنيا دەر خەلق، دۇنيا ئوزى دەسمايە،
دۇنيا تالاش قىلغان شاھلار تولدۇرسام دەر خەزىنەم.
ياردەم قىلساڭ ۋاقتىدا قىل، دەۋلىتىڭنىڭ بارىدا،
ئاج كوزلەرنى تويدۇرالماس ياردەملىرىڭ بولسا كەم.

”سېنىڭ بۇ گېپىڭنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — دەپتۇ ئەنسىۈلجە-
لىس، — چىشىمنى چىشلەپ يۇرتۋەردىم.“ ”ئەي ئەنسىۈلجەلىس، —
دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، — ساڭا مەلۇم، مەن قولۇمدا بار دۇنيارىمىنى
پەقەت دوستلارغا بېغىشلىدىم. ئۇلارمۇ مېنى قۇرۇق قول قويمىسا
كېرەك، دەپ ئويلايمەن. ھازىر مەن ئۇلارنىڭ ئويىگە بارىمەن.
ئۇلاردىن بىرەر نەرسە ئۇندۇرسەم، ئۇنى دەسمايە قىلىپ سودى-
گەرچىلىك قىلىمەن. ئەمدى ئويۇن - كۈلكىنى تاشلايمەن.“ شۇ
سوزنى قىلىپلا ئېلى نۇرىدىن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. توپ - توغرا
دوستلىرى تۇرىدىغان كوچىغا بېرىپتۇ. ئونچە ئۆلىپتىنىڭ ھەممىسى

پۇلدارلارنىڭ بالىلىرى بولۇپ، بۇلار بىر كۈچىدا خۇردىكىمەن. ئۇ، بىرىنچى ئىشىكىنى چېكىپتۇ. بىر چۆرە خوتۇن چىقىپ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. ئۇ خوتۇن: "سەن كىم" دەپ سوراپتۇ. ئېلى نۇرىدىن جاۋاپ بېرىپ: "خوجاينىڭغا ئېيت، ئېلى نۇرىدىن ئىشىك ئالدىدا، سېنىڭدىن ياخشىلىق كۈتۈپ تۇرىدۇ دىگەن" دەپتۇ. چۆرە خوتۇن ئىچكىرىگە كىرىپ خوجاينىغا بۇ گەپلەرنى ئېيتتۇ. كېيىن دەرھال قايتىپ كېلىپ: "خوجاين ئويىدە يوق!" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن: "بۇ قانداق گەپ؟ بۈگۈن ئۇنىڭ خوتۇنى تۇغماقچى ئىدىغۇ؟ ئۇ، مەن ئۇنى يالغۇز قالدۇرالمىدىم" دىگەن ئىدى، دەپ ئويلاپ، كۈڭلى يېرىم بولۇپ، بۇ ئىشكىتىن قايتىپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ: "ئۇ بېخىللىق قىلىپ مەن بىلەن كورۇشۇشتىن باش تارتتى، باشقىلىرى ئۇنداق قىلماس" دەپ ئويلاپ، ئىككىنچى ئۆلىپتىن ئىشىكىنى قېچىپتۇ. بۇ ئاكىسىنىڭ ئوغلىنىڭ خەتىسىنى قىلىدىغان، تويغا ياردەملىشىدىغان كىشى بولۇپ، ئۇمۇ خەتمە توي بولىدىغان ئويىدە يوق چىقىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن مۇنۇ ئىككى سىرا شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

كەلگىندە كاۋاپ بىلەن مېھمان قىلغان دوستلىرىم،
 مەن كەلگەندە يوق بولۇپ چىقتى ئويىدە ھەممىسى.
 نەگە كەتتى ياخشىلىق، نەگە كەتتى دوستلىشىم،
 ئىشىك قاقسام "ئويىدە يوق" دەپ تۇرىدۇ چۆرىسى.

ئېلى نۇرىدىن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى سىناپ كورۇپ بېقىشقا نىيەت قىپتۇ. "بەلكى، دەپتۇ ئۇ ئۈزىچە، - بۇلارنىڭ ئارىسىدىن ھەممىسىنىڭ ئورنىنى باسىدىغان بىرەرسى چىقىپ ئالار!" ئېلى نۇرىدىن شۇ ئويى بىلەن، ھەممىسىنىڭكىگە بىر قۇردىن توقۇرۇپ

چىقىپتۇ. بىراق ئۇلارنىڭ ھىچقايسىسى ئۇنىڭغا ئىشىك ئاچماپتۇ.
سانلاپ قوي گۈشى يەپ، بەزمە ئوينىغانلاردىن بىرەرسىمۇ كاكچانان
سۇندۇرۇشقا يارماپتۇ:

بەختى قايتسا، غازاڭ چۈشەر بەلىدەك،
پالتا چۈشەر شۇ دەرخنىڭ شېخىغا.
بەختى قاچسا، ھەممە بىردەك كەتكىدەك،
كورپە - ياستۇق تاشتەك پاتار بېشىغا.

تاشلاپ كېتەر بىللە دەۋران سۈرگەنلەر،
يالغۇز قېلىش. شۇمۇ ساڭا يېتەرلىك.
سوز ئوينىتىپ، شىرىن سوھبەت قىلغانلار،
سەندىن قاچار سېنى بىلىپ خەتەرلىك.

بۇ زاماننىڭ بالىلىرى شۇنداق شۇم،
زاماننىڭ خۇددى ئوزى نا ئىناپ.
دۈچ كەلگەندە قۇلاقنى ئەت، كوزنى يۇم،
ئەگەر بولسا ھەقىقتەن قەلبىڭ ساپ.

قاينۇ - غەم دەرياسىغا غەرق بولغان ئېلى نۇرىدىن بۇ شېئىرنى
ئوقۇغاندىن كېيىن، ھىچكىمگە قارىماي، ئەنسۇلجەلىنىڭ قېشىغا
قايتىپ كەپتۇ ۋە بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. "بۇلارنىڭ
ھىچ بىرىدىن نەپ تەگمەيدۇ، دەپ ئېيتقان ئەمەسمىدىم" دەپتۇ
ئەنسۇلجەلىس. "ئاچايىپ ئىش، - دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، -
ئۇلارنىڭ ھەممىسىلا خۇددى مەسلىھەتلىشىۋالغاندەك مېنىڭ ئالدىمغا
چىقىشتىن باش تارتتى. بىرەرسى چىقىپ توت ئېغىز بولسىمۇ
ياخشى گەپ قىلىشقا پېتىنىمىدى - ھە؟" "خاپا بولما! - دەپتۇ

ئەنسۇلجەلس، — ئوي سايمانلىرىمىزنى ساتساقمۇ خېلى كۈنگىچە ياشىمىز. ئېلى نۇرىدىن بۇ گەپ بىلەن ئوي سايمانلىرىنى ئېلىپ چىقىپ سېتىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار ئويىدە بار نەرسىلەرنىڭ ھەممەسىنى سېتىپ تۈگىتىپتۇ. قاققان قوزۇق، تۈككەن تۈگۈچىسىمۇ قويماي سېتىپتۇ. "ئەمدى نىمە قىلىمىز؟" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن ئەنسۇلجەلسقا تەلەمۇرۇپ قاراپ. "ئەي ھورمەتلىگىم، — دەپتۇ ئەنسۇلجەلس، — مەسلەھەتتىم شۇكى، ھازىر ئورنىڭدىن تۇر! مېنى يىتىلەپ بازارغا ئېلىپ بېرىپ سات! ئاتاڭ مېنى ئون مىڭ تىللاغا ئالغانلىغىنى ياخشى بىلىسەن. ھازىر مۇشۇ باھاغا يېقىنلىشىپ قالسام كېرەك. قولۇڭغا پۇل كىرگەندىن كېيىن، تىجارەت قىلىپ كورسەڭ، بەختىڭ ئوڭدىن كېلىپ، يەنە بىلىلە بولۇشقا يول ئېچىلىپ قالسا ئەجەپ ئەمەس..."

"ئەنسۇلجەلس، — دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، — مېنىڭ سەندىن بىر مىنۇتمۇ ئايرىلىشقا كوزۇم قىلمايدۇ." "بۇنداق بولۇشى ماڭا ئاسان دەپ ئويلايمەن؟ — دەپتۇ ئەنسۇلجەلس، — لېكىن ھازىر بىزگە بۇنىڭدىن باشقا چارە يوق!" شائىر دىگەندەك:

چارسىزلىق دائىم باشلار كىشىنى،
ئەخلاقسىزلىق - بۇزۇقچىلىق يوللارغا.
قىلىش ئۈچۈن ئەھتىياجلىق ئىشنى،
سېنى باشلار چولگە، سەھرا - تاغلارغا.

چارسىزلىق يۈكى ئېغىر، مۇرەخنى —
ئەككەندىمۇ غىڭ قىلىشقا تىلىڭ يوق.
چارسىزلىق قىلسا يېغىر دۈمبەخنى،
ئىنتىلىمەڭ، توختاپ قالساڭ، پۇلۇڭ يوق.

چارىسىزلىق ئوچۇق كوزنى كور قىلغاي،
كورۇنمەيدۇ ساڭا دوستۇڭ قەدىردان.
چۈمۈلنى داڭلىق شىردىن زور قىلغاي،
پۇلنىڭ كۈچى گاھ ئاشكارا گا پىنھان.

ئېلى نۇرىدىن كوزلىرىدىن ياش قۇيۇلغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئەنسىۈلجەلىسىنى كەينىگە سېلىپ كوچىغا چىقىپتۇ. قىزنىڭ كوزىدىن ياش يامغۇردەك توكۇلۇپ تۇرۇپتۇ. خىيال ئارىلاش بۇ شېرلارنى ئوقۇپتۇ:

توختا!... ماڭما... تۇرۇپ ماڭا قىيا باق،
ئايرىلىش دەردىگە بەرسۇن تەسەللى.
لۇتېي ئەيلە، قېشىمدىن كەتمىگىن ھىچ ياق،
سەن چىقماي جېنىمۇ چىقىمغاي ھېلى.

سەن ھايات يامغۇرى، مەن تەشنا يەندە،
قېنى ئىناپ سەندىكى، قېنى شۇخ دىلىڭ؟
مەن يۈرسەم كەينىڭدە قان يۇتۇپ تۈندە،
"كېتىمەن" دېيىشكە كەلدىغۇ تىلىڭ!

ئېلى نۇرىدىن ئەنسىۈلجەلىسىنى قۇللار بازىرىغا ئېلىپ بېرىپ، دەللاغا تاپشۇرۇپتۇ. "ئەي ھاجى ھەسەن، بۇنىڭغا باھا قوي!" دەپتۇ ئۇ. "خوجام ئېلى نۇرىدىن، — دەپتۇ دەللال ھاجى ھەسەن، — بازار قائىدىلىرىنى كوزدە تۇتۇپ، بۇ كېنىزەكنى ئاناڭغا ئون مىڭ تىللاغا ئېلىپ بەرگەن ئىدىم. بۇ ئەنە شۇ ئەنسىۈلجەلىس ئەمەس. — مو؟" "ھەئە، شۇ!" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن. دەللال بايلارنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. لېكىن ۋاقىت ئەتتىگەن بولۇپ، ئۇلار تېخى يىغىلمىغان

ئىكەن. ئۇلارنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرۇشۇپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن، بازار تۈرلۈك - تۈمەن قۇللار، كېنىزەكلەر بىلەن تولۇپتۇ. ئۇلار ئارىسىدا ھەر تۈرلۈك تىلدا سۆزلىشىدىغان تائىپىلەر، كەرەكلەر، ھەبەشلەر، گۇرجىستانلىقلار، رۇملۇقلار، تۈركلەر ۋە باشقىلارمۇ بار ئىكەن. ھەممە بايلار توپلىنىپتۇ. دەللال تۇرغان يېرىدىن ئىگىزەك بىر يەرگە چىقىپتۇ: "ئەي سودىگەرلەر، ئەي پۇلدار بايلار! ئاڭلىمىدىم دىمەڭلار، يۇمىلاق نەرسىنىڭ ھەممىسىلا ياڭاق بولۇۋەرمەيدۇ. ھەر بىر ئۇزۇنچاق نەرسە قوغۇن، ھەر بىر قىزىل نەرسە گۆش ياكى ئانارمۇ بولمايدۇ. ھەر بىر ئاق نەرسە ياغ، ھەر بىر ئوتقاشتەك قىزىل سۇ شاراپ بولمايدۇ. ھەر بىر تاتلىق نەرسە خورما بولالمايدۇ. مەندە بىر گۆھەر بار، بۇنىڭغا قانچە باھا قويۇشۇم كېرەك." "توت مىڭ بەش يۈز تىللا" دەپتۇ بىر باي. جاكاچى ئۇنىڭ باھاسىنى تورت مىڭ بەش يۈز تىللادىن باشلاپ كۆپەيتىشكە كىرىشكەن ئىكەن. تېخى بىرىنچى قېتىم قىچقىرمايلا، مۇئىن ئىبنى ساۋى پەيدا بويىتۇ. ئۇنىڭ كوزى ئېلى نۇردىغا چۇشۇپ، ئۈزىچە ئاۋال: "ئاتىسىدىن قالغان دۇنياسىغا كېنىزەك ئالغىلى كەلگەن بولسا كېرەك" دەپ ئويلاپتۇ. ۋەزىر ئەتراپىغا كوز سېلىپ، جاكاچىنى كورۇپتۇ. ئۇنىڭ ئەتراپىغا بايلار توپلىشىپ ئالغان ئىكەن، بۇ ھادىسىنى كورۇپ، ۋەزىرنىڭ پىكرى ئوزگۇرۇپتۇ: "بەلكى ئۇنىڭ ھىچ نەرسىسى قالماي، كىنىزىكى ئەنئىۋىلەنسىنى ساتقىلى ئېلىپ كەلگەندۇر. ئەگەر شۇنداق بولسا، مانا بۇ كوڭۇلدىكىدەك ئىش بولدى"، ئۇ جاكاچىنى قىچقىرىپتۇ. جاكاچى كېلىپ ۋەزىرگە سالام بېرىپتۇ، تازىم قىلىپ تىز چوكۇپتۇ. "بۇ كېنىزەكنى مەن

ئالمەن “ دەپتۇ ۋەزىر. ” ناھايىتى ياخشى ” دىگەن جاۋاپنى بېرىپتۇ جاكاچى. ئۇ، كېنىزەكنى ئېلىپ كەپتۇ. ئەنسىۋىلجەلىسىنىڭ شىرىن سوزى ۋەزىرنى چىرماپ ئاپتۇ. ” بۇ كېنىزەكنىڭ باھاسى قانچە بولدى؟ ” دەپ سورايتۇ ۋەزىر دەلئالدىن. ” سودىنى ئېچىش ئۈچۈن توت مىڭ بەش يۈز تىللا باھا قويدۇق ” دەپتۇ دەلئال. ” توت مىڭ بەش يۈز تىللانى مانا مەن بېرىمەن، مەندىن ئالسۇن! ” دەپتۇ ۋەزىر. بايلار ۋەزىرنىڭ بۇ سودىغا ئارىلاشقانلىغىنى كورۇپ، بىر تەڭگىمۇ ئورلىيەلمەپتۇ. تەتۇرسىچە، ھەممىسى ئوزلىرىنى چەتكە ئېلىشىپتۇ. مۇئىن ئىبنى ساۋى دەلئالغا قاراپ ۋاقىراپ: ” يەنە نىمىگە قاراپ تۇرسەن. خوجىسىغا بېرىپ مېنىڭ نامىدىن تورت مىڭ بەش يۈز تىللانى ئېلىشنى تەكلىپ قىل! بۇنىڭ بەش يۈزى ئوزەڭگە! ” دەپتۇ.

دەلئال ئېلى نۇردىننىڭ يېنىغا بېرىپتۇ: ” ئەي ھورمەتلىك ئوغلۇم! كېنىزىڭنىڭ بىكار كەتتى ” دەپتۇ. ” نىمىشقا؟ ” دەپ سوراپ- تۇ ئېلى نۇردىن. دەلئال سوز باشلاپتۇ:

” ئىناپسىز ۋەزىر مۇئىن ئىبنى ساۋى بازار ئايلىنىپ يۇرگەن ئىكەن. ئالدىمىزغا كېلىپ، ئەنسىۋىلجەلىسىنى كوردى. ۋەزىرگە كېنىزەك ياراپ قالدى. مانا: مېنىڭ نامىدىن توت مىڭ بەش يۈز تىللاغا كوندۇر. بەش يۈز تىللاسىنى ساڭا بېرىمەن، دىدى. كېنىزەكنىڭ سېنىڭ ئىكەنلىكىنى ۋەزىر بىلگەن بولسا كېرەك. ئۇ ئاتايىن قىستاۋاتىدۇ. ئۇ، پۇلنى نەق بەرسىمۇ مەيلى ئىدى. مەن ئۇنى ياخشى بىلىمەن، ساڭا پۇل بەرمەيدۇ. پەقەت بىرسىنى كور- سىتىپ قەغەز يېزىپ بېرىدۇ. ئارقىسىدىن ” ئۇنىڭغا ھىچ نەرسە بەرمىسۇن! ” دەپ كىشى ئىۋەتتىدۇ. پۇلنى سوراپ بارساڭ ” ھازىر

بېرىمىز" دەپ سىنى كولدۇرلىتىدۇ. ھەر كۈنى سېنى قاتىرتىپ
 ھارغۇزۇدۇ. ئاخىرى سەندىن زېرىكىپ قەغەزنى سورايدۇ.
 بەرسەڭ تېرىكىپ كوز ئالدىڭدا ئۇنى يىرتىپ تاشلايدۇ. شۇنىڭ
 بىلەن كېنىزەك ئۈچۈن ئالدىڭدا پۇلۇڭ تامامەن يوققا چىقىدۇ.
 "نېمە قىلاي؟" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن مەيۈسلەنگەن ھالدا. دەللال
 سوز باشلاپتۇ: "ئىنساپسىز، زالىم ۋەزىر مۇئىن ئىبنى ساۋىنىڭ
 قولغا كېنىزەكنى چۈشۈرمەسلىك كېرەك. مېنىڭ پىكرىمچە مانا
 بۇنداق قىلسەن: مەن بازار ئوتتۇرىسىدا تۇرغان ۋاقتىمدا سەن
 بارىسەن. كېنىزەكنى قولۇمدىن تارتىپ ئالسەن. يۈزىگە شاپلاق
 بىلەن ئۇرۇپ دۇق قىلسەن: "سېنى بازارغا سېلىپ جاكارچىغا
 باھايىڭنى ئېنىقلىماقچى ئىدىم. مەن قىلغان سوزۇمنى ئورۇندى-
 دىم. دېمەك سېنى بازارغا سالدىم. بىلىپ قوي! سېنىڭ باھايىڭ
 توت مىڭ بەش يۈز تىللا ئىكەن" دەپ كېنىزەكنى ئالدىڭغا
 سېلىپ ماڭسەن. ۋەزىر مۇ، باشقىلار مۇ: "ھە، بۇنىڭ باھاسىنى
 بىلىش ئۈچۈن ئېلىپ كېلىپ بازارغا سالغان ئىكەن" دېگەن چۈشەن-
 چىگە كېلىدۇ. "ناھايىتى ياخشى مەسلىھەت" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن.
 دەللال دەرھال بازارغا بېرىپ كېنىزەكنىڭ قولىدىن تۇتۇپ تۇ-
 رۇپتۇ. ئېلى نۇرىدىن دەللالنىڭ يېنىغا كەپتۇ. شۇ چاغدا دەللال
 ئۇنى ۋەزىرگە كورسىتىپ تۇرۇپ: "ئەي ھورمەتلىك زات، مانا بۇ
 كېنىزەكنىڭ خوجايىنى كېلىۋاتىدۇ" دەپتۇ. ئېلى نۇرىدىن كېلىپ
 دەللالنىڭ قولىدىن كېنىزەكنى تارتىپ ئېلىپ، ئۇنىڭ يۈزىگە بىر
 تەستەك ئۇرۇپتۇ: "ئەي لەنتى، ئەمدى ئەھدىمنى ئورۇندىدىمۇ؟
 ماڭ ئويىگە. ئىككىنچى مەن بىلەن باھايىڭ توغرىسىدا بەسلىشىپ
 گەپ تالاشما!" دەپتۇ. مۇئىن ئىبنى ساۋى بۇ سوزنى ئاڭلاپ:

“سېنىڭ كېنىزەكتىن باشقا ساتىدىغان يەنە نىمەڭ قالدى؟” دەپتۇ غەزەپ بىلەن قوشۇمىسىنى تۇرۇپ. ئېلى نۇرىدىننى تۇتۇپ ئۇرغىسى كەپتۇ. تۇرغانلار ئېلى نۇرىدىنغا قارىشىپ قاپتۇ. “بۇ كىشىنىڭ قوپاللىغىنى ھەممەڭلار كوردۇڭلار” دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن ئادەملەرگە قاراپ. “ئەگەر سىلەر بولمىغان بولساڭلار، — دەپتۇ ۋەزىر، — بۇ ھارامزەدىنى شۇ يەرنىڭ ئوزىدىلا ئۇچۇتۇرۇۋېتەتەتەم.” قارىشىپ تۇرغانلار ئېلى نۇرىدىنغا كوز ئىشارىتى بىلەن “بوش كەلمە!” دىگەننى ئۇختۇرۇپتۇ، “ھىچ قايسىمىز سىلەرنىڭ ئاراڭلارغا چۈشمەيمىز” دىيىشىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ۋەزىرنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ تېرىكىپ، ۋەزىرنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن باتۇر، قەددى — قامىتى كېلىشكەن، سۇرلۇك، يۇرگى چوڭ، ھەر قانداق ئىشتىن يانمايدىغان ۋە ھەر قانداق كىشىدىن تەپ تارتمايدىغان يىگىت ئىكەن. ئۇ، ۋەزىرنى ئات ئۈستىدىن كاپلا قىلىپ يۈلۈپ ئاپتۇ ۋە شۇ ھامان يەرگە ئۇرۇپتۇ. ۋەزىر ئوڭدىسىچە لايغا يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ئۇنى راسا يېتىغداپتۇ. چۇماقتەك يوغان مۇشتى بىلەن ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە ئۇرۇۋېرىپتۇ. بىر مۇش ئۇنىڭ جاۋغىسىغا تېگىپ كالىۋىگىنى سۇرۇپ، چىشىلىرىنى قانغا بوياپتۇ، ساقاللىرىنى قانغا مەلەپتۇ. ۋەزىرنىڭ يېنىدا ئونغا يېقىن قۇللىرى بار ئىكەن. ئۇلار بۇ ئەھۋالنى كورۇپ قوللىرىنى قىلىچىنىڭ سېپىغا يۇگۇرتۇپتۇ. ئۇلار قىلىچىلىرىنى يالغاچلاپ ئېلى نۇرىدىنغا ھوجۇم قىلماقچى بولغان ئىكەن، ئادەملەر ئۇلارغا: “بىرى ۋەزىر، يەنە بىرى ۋەزىر زادە، بۇلار ھازىر ئۇرۇشقان بىلەن بەلكى يەنە يارىشىپ قېلىشار. سىلەر ئۇچۇن ياخشى مەسلىھەت شۇكى، بۇلار — نىڭ ئىشلىرىغا ئارىلاشماڭلار. مۇبادا ئۇلارغا قىلىچ بىلەن زەخمە

يەتسە، سۇلتان كاللاڭلارنى ئالدىدۇ. ھازىر ھەقىقەت ئېلى نۇردىن تەرەپتە، بىكار سىلەر لەت بولۇپ قالسىلەر” دەپتۇ. ئېلى نۇردىن ئۇرۇشتىن توختاپتۇ. ۋەزىرىنى چالا ئولۇك قىلىپ ياتقۇ-زۇپ قويۇپ، ئوزنىڭ كېنىزىگىنى ئېلىپ ئويىگە كېتىپتۇ. ۋەزىر ئورنىدىن ئىنچىقلاپ تۇرۇپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ كىيىمى لاي ۋە قانغا ملەنگەن ئىكەن. شۇ ئەھۋالدا سۇلتاننىڭ ئالدىغا مېڭىپتۇ، ”ماڭا زۇلۇم قىلدى” دەپ دات-پەريات كوتۈرۈپتۇ. ئۇنى سۇلتاننىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. سۇلتان نەزەر سالسا، ئالدىدا تۇرغان باش ۋەزىر ئىبنى ساۋى ئىكەن. سۇلتان: ”سېنى كىم بۇ ئەھۋالغا چۈشۈ-رۇپ قويدى؟” دەپ سوراپتۇ. ۋەزىر كوز يېشىنى توكۇپ ياقلىردى-نى پارە-پارە قىلىپ، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

فەم كوڭۇلنى قىلدى ۋەيران، ئەي جېنى تاتلىق،
 چەتكە ئالدىڭ ئوزەڭنى، جېنىمغا مەھرەم بولىدىڭ.
 كورمىدىم سەندىن ۋاپا، يا بىر ياخشىلىق،
 سۇندى كوڭلۇم، بۇ كوڭلۇگە دورا-مەلەم بولىدىڭ.

”ئەي ھورمەتلىك سۇلتان،-دەپتۇ ۋەزىر،-سېنى دوست تۇتۇپ قۇللۇق قىلغۇچىلارغا شۇنداق جەۋرى-زۇلۇم ۋە ھاقارەت قىلسا بولامدۇ؟” ساڭا نىمە بولدى؟ كىم سېنى شۇنداق قىلدى؟ سېنىڭ ھورمىتىڭ مېنىڭ ھورمىتىم، ساڭا قىلىنغان ھاقارەت ماڭا قىلىنغان ھاقارەت ئەمەسمۇ؟” دەپ ۋاقىراپتۇ سۇلتان. ”مەن بۇگۈن،-دەپتۇ ۋەزىر،-بازارغا بىر كېنىزەك ئېلىش ئۈچۈن چىققان ئىدىم. ئۇ يەردە ناھايىتىمۇ چىرايلىق بىر كېنىزەك بار ئىكەن. بۇنداق چىرايلىق ئايالنى مېنىڭ بىرىنچى قېتىم كورۇشۇم ئىدى.

ئۇنى جانابى ئاللىرى ئۇچۇن سېتىپ ئېلىشقا نىيەت قىلغان ئىدىم. دەللالدىن كېنزەكنى ۋە ئۇنىڭ ئىگىسىنى سۇرۇشتۇردۇم. دەللال ماڭا بۇ كېنزەك فەزلى ئىبنى خاقانىنىڭ ئوغلى ئېلى نۇرىدىننىڭ ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. جانابلىرىغا مەلۇم، ئوزلىرى بىر ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئاتىسىغا ناھايىتى كېلىشكەن بىر كېنزەك سېتىپ ئېلىش ئۇچۇن ئون مىڭ تىللا پۇل بەرگەن. ۋەزىر خاقانى شۇ پۇلغا ناھايىتى چىرايلىق بىر كېنزەك سېتىپ ئالغان ئىدى. بۇ كېنزەك ئىنتايىن گۈزەل بولغىنى ئۇچۇن ئۇنى فەزلى ئىبنى خاقانى جانابى ئاللىرىغا لايىق كۆرمەي، ئوز ئوغلى ئېلى نۇرىدىنغا نىكاھلاپ بەرگەن ئىدى. ئاتىسى ئۆلگەندىن كېيىن خاقانىنىڭ ئوغلى ئېلى نۇرىدىن ھەممە بار - يوقنى سېتىپ يىدى. قولىدا ھىچ نەرسىسى قالمىغاندىن كېيىن بۈگۈن بازارغا شۇ كېنزەكنى ئېلىپ چىقىپ سېتىش ئۇچۇن دەللالغا تاپشۇرغان ئىكەن. دەللال بازارغا ساپتۇ. بايلار ئۇنىڭ باھاسىنى توت مىڭ بەش يۈز تىللاغا يەتكۈزۈپ سودىلاشقان ئىكەن. "باشتىلا ئۇنىڭ ھەققىنى سۇلتانىمىز بەرگەن، پۇل ئەمدى ئوز ئىگىسىگە ياندى" دەپ سۇيۇنگەن ئىدىم. شۇنداق بولسىمۇ ئېلى نۇرىدىنغا "توت مىڭ بەش يۈز تىللا ئال!" دىدىم. بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئېلى نۇرىدىن ماڭا: "ئەي ئەخمەق قېرى، - دەپ ۋاقتىردى - بۇ كېنزەكنى ساڭا ساتقىچە جوھۇدقا ساتمەن!" "مەن ئوزەمگە ئالمايمەن! سۇلتانىمىز ئۇچۇن ئالمەن!" دىدىم. ئۇ تېخىمۇ غەزەپلەندى. مېنى ئاتتىن تارتىپ يىقىتىپ، مۇشلاپ لايغا مىلئەتتى. ئاخىرى مانا مۇشۇ ئەھۋالغا چۇشۇرۇپ قويدى. مەن بۇ ئازاپلارغا پەقەت سىز ئۇچۇن ۋە سىزگە كېنزەك سېتىپ ئېلىش ئۇچۇنلا يولۇقتۇم. ۋەزەر شۇ سوزلەرنى دەپ، بولالماي

ئوزنى يەرگە تاشلىدى، كوزىدىن مولدۇردەك ياش توكتى. ئۇ،
 تىترەپ پۇت-قوللىرىنى ئىلىگدالماي قالدى. ۋەزىرى بۇ ئەھ-
 ۋالدا كورگەن سۇلتان غەزەپلىنىپ چاۋاك چالدى. بىردىن قىلىچ
 يالڭاچلىغان قىرىق كىشى ئۇنىڭ يېنىدا پەيدا بولدى. "ھازىر
 ئېلى نۇرىدىننىڭ ئويىگە بېرىڭلار! - دەپتۇ سۇلتان ئۇلارغا
 بۇيرۇق قىلىپ، - ئويىنى ئاخشۇرۇڭلار! بۇزۇڭلار. ئېلى نۇرىدىن
 بىلەن كېنىزىڭنى تۇتۇڭلار! قوللىرىنى باغلاپ ئالدىغا ئېلىپ كې-
 لىڭلار!" ئۇلار: "خوش!" دەپ شۇ ئاندىلا ئېلى نۇرىدىننىڭ
 ئويى تەرەپكە مېڭىپتۇ. سۇلتاننىڭ ئالاۋىدىن سەنجەر ئىسىملىك
 بىر ساراي خىزمەتچىسى بار ئىكەن. ئۇ، ئىلگىرى ئېلى نۇرىدىن-
 نىڭ ئاتىسى فەزلى ئىبنى خاقاننىڭ يېقىن كىشىلىرىدىن بىرى
 بولۇپ، ئۇ، خاقاننىڭ ياخشىلىغىنى كۆپ كورگەن ئىكەن. خاقان-
 نىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن سۇلتان ئۇنى ساراي خىزمىتىگە ئالغان
 ئىكەن. ئالاۋىدىن سەنجەر بۇرۇنقى ئوزنىڭ خوجايىنى فەزلى
 ئىبنى خاقاننىڭ ئوغلى ئېلى نۇرىدىن توغرىسىدىكى سۇلتاننىڭ
 پەرمانىنى ئاڭلاپتۇ. ساقچىلارنىڭ ئۇنى ئولتۇرۇشكە تەييارلىنى-
 ۋاتقانلىغىنى ئوز كوزى بىلەن كورۇپتۇ. دەرھال ئېلى نۇرىدىن
 تەرەپكە ئات چاپتۇرۇپتۇ. ئېلى نۇرىدىننىڭ ھويلىسىغا يېتىپ كېلىپ
 ئىشكىنى قېقىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن چىقىپ ئىشكىنى ئېچىپتۇ. ئۇ،
 ئالاۋىدىن سەنجەرنى ياخشى بىلىدىكەن ۋە ياخشى كورىدىكەن.
 ئۇ تېپىلىق - ئامانلىق سوراشقا باشلىغان ئىكەن. "ئەي ھورمەتلىك
 ئىنىم، - دەپتۇ ئالاۋىدىن سەنجەر ئېلى نۇرىدىنغا، - ھازىر
 تېپىلىق - ئامانلىق، ھال - ئەھۋال سورىشىدىغان ۋاقىت
 ئەمەس."

“نېمە بولدى؟ نېمە ئىش، ئەي سەنجەر ئاكا؟” دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن. “ئورنىڭدىن قوزغال! ئوزەڭنىمۇ، كېنىزىڭنىمۇ ئولۇمە-دىن قۇتۇلدۇر! مۇن ئىبنى ساۋى ئىككىڭلارغا تۇزاق قۇردى. قولغا چۇشۇرۇش بىلەن ئىككىڭلارنى ئولتۇرىدۇ. سۇلتان سىلەرنى تۇتۇپ كېلىش ئۇچۇن قىرىق كىشىلىك ياساۋۇل ئىۋەتتى. ئۇلار يولدا كېلىۋاتىدۇ. دەرھال باشقا شەھەرگە بېشىڭلارنى ئېلىپ كېتىڭلار” دەپتۇ ئالاۋىدىن سەنجەر، ئاندىن كېيىن ئۇ، يانچۇغىغا قولىنى سېلىپ قىرىق تىللا پۇل ئېلىپ بېرىپتۇ. “مېنىڭ يېنىمدا بار پۇلنىڭ ھەممىسى شۇ ئىكەن. ئەگەر بولسا بۇنىڭدىن چىقراق بېرەتتىم. بۇنى ئال. ھازىر ئارتۇق سوزنىڭ ۋاقتى ئەمەس. تېز بول، ئۇلار كېلىپ قالىدۇ.” ئېلى نۇرىدىن كېنىزە-كىنىڭ يېنىغا كىرىپ ۋەقەنى بايان قىپتۇ. ئىككىسى شۇ ھامان، شۇ پېتى ئويىدىن چىقىپ دەريا قىرغىغىغا قاراپ مېڭىپتۇ. بەختىگە يارىشا كېمە تەييار ئىكەن. كېمىچى كېمە ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ: “كىمنىڭ قانداق ئىشى بولسا تۈگەتسۇن. ئۇنتۇلغان نەرسىلىرى بولسا ئالسۇن، كېمە ماڭدۇ” دەۋاتقان ئىكەن. “باشقا ئىشىمىز يوق” دېيىشىپتۇ كىشىلەر. دورغا كېمە قاراۋۇلغا: “چاققان بول! قوزۇقنى تارت! ئاغاچنى قويۇپ بەر!” دەپ ۋاقتراپتۇ.

“كېمە نەگە بارىدۇ، ئەي دورغام” دەپ سوراپتۇ ئېلى نۇرىدىن. “باغداد شەھەرگە!” — دەپتۇ دورغا ئۇلارغا جاۋاپ بېرىپ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايەسىنى.

ئوتتۇز توتىنچى
 كېچە

ئېلى نۇرىدىن بىلەن كېنىزەك ئەنسۇلجە-
 لس كېمىگە چىقىپ جايلىشىپتۇ. يەلگەن قويۇپ
 بېرىلىپتۇ، كېچە قوزغىلىپ خۇددى قاناتلىق
 قۇشتەك تەۋرىنىپ، ئالغا — باغداد تەرەپكە قاراپ
 مېڭىپتۇ. بۇ كورۇنۇشنى شائىر ناھايىتى ياخشى
 تەسۋىرلەپ مۇنۇ شېئىرنى يازغان ئىكەن.

قارىغىن كېمىگە، كورۇنۇشى قانداق ساز،
 ئىختىيارى تارتىدۇ ھامان ئوزىگە.
 ئۈزۈپ بارار سۇ ئۈستىدە خۇددى غاز،
 كەڭ بوشلۇقتىن چۈشكەندەك سۇ يۈزىگە.

بۇ ئۇزۇشتە "شامالدىن مەن تېزا" دەيدۇ،
 بىلىمەيدىكى دەريا چاپسان ئاقماقتا.
 كوڭلۇم مېنىڭ: "شۇ كېمىدە كەز!" دەيدۇ.
 ھىجران ئوتى يۈرگىمدە يانماقتا.

سۇلتان ئىۋەتكەن قىرىق كىشى ئېلى نۇرىدىننىڭ ئويىسىگە
 كېلىپ، ئۇنىڭ ئىشىك — دەرۋازىلىرىنى بۇزۇپتۇ. ئىچكىرى كىرىپ
 تىنىتىمىگەن يېرى قالماپتۇ. لىكىن ئۇلارنى تاپالماپتۇ. ئويللىرىنى
 ۋەيران قىلىپ، ھەممە ۋەقەنى سۇلتانغا كېلىپ يەتكۈزۈپتۇ. سۇل-
 تان: "ئۇلارنى قەيەردە بولسا شۇ يەردىن تېپىڭلار!" دەپ خىتاپ
 قىپتۇ. "خوپ!" دەپتۇ قۇللار. شۇنىڭدىن كېيىن سۇلتان مۇئىن
 ئىبنى ساۋىغا ئالاھىدە تون كىيگۈزۈپتۇ. ۋەزىرنىڭ كوڭلى تىنىچى-
 تۇ. سۇلتان ئۇنىڭغا: "ئوچۇڭنى ئۈزەم ئېلىپ بېرىمەن. سەن

كوپ ھەسرەتلەنمە!“ دەپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭغا ئۇزۇن ئومۇر تىلەپ دۇئا قىلغىنىچە ئويىگە قايتىپتۇ. سۇلتان شەھەرگە جاكاجى چىقىدۇ. رىشقا بۇيرۇپتۇ. جاكاجى چىقىپ مۇنداق دەپ قىچقىرىپتۇ: “ئەي خالايق، ئاڭلىدىم، ئۇقۇمۇ دىمەڭلار! كىمدۇ-كىم فەزلى ئىبنى خاقانىنىڭ ئوغلى ئېلى نۇرىدىن توغرىسىدا خەۋەر ئېلىپ كەلسە، سۇلتان ئۇ كىشىگە مىڭ تىللا پۇل، بىر قۇر كىيىم بېرىدۇ. ئەگەر ئۇنى ئوز قانىتى ئاستىغا ئېلىپ ساقلىسا ياكى كورسىمۇ كورمەسلىككە سېلىپ يوشۇرغۇچى بولسا، تەكشۈرۈپ تېپىلسا ئۇنداق كىشىنى سۇلتانىمىز قاتتىق جازالايىدۇ“. ئېلى نۇرىدىننى خېلى ئىزدىشىپتۇ. لېكىن ئۇلار ھەققىدە ھىچكىم ھىچقانداق خەۋەر بەرمەپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ساق-سالامەت كېنىزىگى بىلەن باغداد شەھرىگە يېتىپ كەپتۇ. دورغا ئۇلارغا: “ئاۋات، تېچ باغداد شەھرىگە خەتەرسىز يېتىپ كەلدۇق“ دەپ جاكارلاپتۇ. بۇ يەردە قىش كېتىپ باھار كەلگەن، گۈللەر ئېچىلىپ دەرەخلەر كۆكەرگەن، ئېرىق-ئۆستەڭلەردە سۇلار ئۆركەشلەپ ئېقىۋاتقان، قۇشلار باھار قوينىدا چورۇلدىشىپ-سايىرىشىپ ئۇچۇۋاتقان چاغ ئىكەن. ئېلى نۇرىدىن دورغىغا كېمە كىراسى ئۇچۇن بەش تىللا پۇل بېرىپ كېمىدىن چۈشۈپتۇ. ئازراقلا ماڭغان ئىكەن، ئۇ بىر ئاجايىپ باغنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەپتۇ. باغ ھويلىسىنىڭ ئالدىغا سۇ سېپىلگەن، ئىككى ياندا مەرمەردىن سۇپا ياسالغان؛ يوللىرىغا ئورۇندۇقلار قويۇلغان، ئەمما باغنىڭ ئىشىكى ئىتىكىلىك ئىكەن. “بەكمۇ كېلىشكەن، ناھايىتى چىرايلىق جاي ئىكەن!“ دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن كېنىزىگىگە قاراپ. “بىر ئاز ئولتۇرۇپ دەم ئالساق قانداق؟“ دەپتۇ كېنىزەك. ئۇ، كۇرسىدا ئولتۇرۇپتۇ، سۇ بويىغا بېرىپ

يۈز-قوللىرىنى يۈيۈپتۇ. دەم ئېلىپ مۇڭدەشىپتۇ. غۇرۇلداپ ئۇچۇپ ئوتتۇراتقان شامال ئۇلارغا يېقىملىق ئۇيقۇ ئېلىپ كەپتۇ. ئۇلار بىر ئاز ئۇخلاپتۇ. بۇ باغ "شادىلىق" باغ دەپ ئاتىلىدىكەن. باغ ئىچىگە خەلىپە ھارۇن رەشىد تەرىپىدىن بىنا قىلىنغان شەۋكەت-لىك چوڭ ساراي جايلاشقان ئىكەن. خەلىپە ئىچى پۇشقان چاغلاردا كوڭۇل ئېچىش ئۇچۇن شۇ باغدىكى سارايدا كېلىپ دەم ئالىدىكەن. ساراي ئەتراپىدا سەكسەن دېرىزە بولۇپ، دېرىزلەرنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئۈستىگە بىردىن شامدان ئېسىلغان ئىكەن. بۇنىڭ ئىچىدە ساراينىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېسىلغان ئالتۇن شامدان كىشىنىڭ دىققىتىنى ئۈزىگە تارتقىدەك دەرىجىدە كۆزەل ئىكەن. خەلىپە سارايدا دەم ئېلىشقا كەلگەندە، قۇللارغا دېرىزىنى ئېچىشنى بۇيرۇيدىكەن. خەلىپە بۇ باققا قىزلار بىلەن كەلگەندە ئىسھاق ئىبنى ئىبراھىم مەۋسىلىگە ناخشا ئېيتقۇزۇپ، ساز چالدۇ-رىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن ئۈزىنىڭ غەم-قايغۇلىرىنى بېسىپ ۋاخ-تىنى خۇش ئۆتكۈزىدىكەن. بۇ باققا شېيخ ئىبراھىم دىگەن بىر قېرى باغۋەن قارايدىكەن. ئېلى نۇرىدىن بىلەن كېنىزىكى ئەنە-سۇلجەلىس كەلگەن ۋاقتتا، بۇ باغۋەن بىر ئىش بىلەن باغدىن چىقىپ كەتكەن ئىكەن، كۆپ ئۆتمەي قايتىپ كەپتۇ. ئۇ باغنىڭ ئىشىگىدىكى شاھ سۇپىدا ئىككى كىشى كىيىملىرىنى ئاستىغا سېلىپ ئۇخلاۋاتقىنىنى كۆرۈپ غەزەپلىنىپتۇ. خەلىپە باغۋەنگە: "باغ ئەتراپىدا يۈرگەن غەيرى كىشىلەرنى كۆرۈم كۆرمىسۇن، ئۈزەڭ بىر تەرەپ قىل! ئەگەر كۆرۈپ قالغۇدەك بولسام سېنىمۇ شۇلارغا قوشۇپ خالىغىنىمنى قىلمەن!" دىگەن ئىكەن. شۇنىڭ ئۇچۇن شېيخ ئىبراھىم ھەمىشە كۆزىتىپ يۈرىدىكەن. "بۇ يەرگە كەلگەنلەرنى

ئولتۇرۇشكە مانغا بۇيرۇق بەرگەنلىكىنى بۇ بىچارىلەر بىلمىسە كېرەك، بۇلار مۇساپىر، غەربىيلەردىن بولسا كېرەك” دەپ ئويلاپتۇ. بۇندىن كېيىن بۇلارنىڭ باغ دەۋۋازىسى ئالدىغا ياكى ئەتراپىغا ۋە ئۇنىڭغا يېقىن جايلارغا كېلىپ قالماستىن ئۈچۈن ئۇلارنى ئازاپلاپ ئاندىن قويۇپ بېرىشنى نىيەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئۇلارنىڭ يېنىنى ياتقان كىيىملىرىنى ئېلىپ، يۈزلىرىگە قارايتۇ. ئىككى دوستنىڭ ئالجاناپ كىشىلەردەك قۇچاغلشۇپ ياتقىنىنى كورۇپتۇ. ھەيران قېلىپ نەزەر سالسا بىرى-بىرىدىن ياخشى، بىرى-بىرىدىن قىلىشىغىدەك چىرايلىق كىشىلەر ئىكەن. جازالاش، ئۇرۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، بۇ ئىككى ياشنىڭ ھازىرقى ھالىتىنى كورۇپ كوزىگە لىققىدە ياش كەپتۇ. ئۈزىچە: “بۇلارنىڭ ھال-ئەھۋالىنى سورىماي تۇرۇپ، ئازار بېرىش مۇسۇلمانچىلىققا توغرا كەلمەس، بەلكى بۇلار بۇ يەرگە تامامەن مۇساپىردۇر ياكى سايا-ھەتچىدۇر. ھىچ بولمىسا بىرەر يەرگە بېرىش ئۈچۈن كېلىپ، بۇ يەردە دەم ئېلىپ ياتقاندۇر.” شېيخ جازالاش-ئازار بېرىش پىك-رىدىن يېنىپ ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى يېنىپتۇ. ئېلى نۇرىدىننىڭ ئاياق تەرىپىگە ئوتۇپ، قولىدىكى تاياق بىلەن ئۇنىڭ پۇتىدىن ئاستا تۇرتۇپتۇ. ئېلى نۇرىدىن كوزىنى ئېچىپ قارىسا، ئاياق تەرىپىدە بىر ئاقساقال كىشى تۇرغان. ئېلى نۇرىدىن ئاياق تەرىپىدە تۇرغان كىشىنى كورۇپ پۇتىنى يىغىپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ خىجالەت ئارىلاش سالام بېرىپ كورۇشۇپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ئاقساقال كىشىنىڭ قولىنى سۇيۇپتۇ. “قەيەردىن سىلەر؟” دەپ سوراپتۇ ئاقساقال كىشى. “بىز مۇساپىرمىز!” دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن كوزىگە ياش ئېلىپ. “تۇرۇڭلار، بۇ يەردە ياتماڭلار. باغ ناھايىتى چىراي-

لىق، ئايلىنىپ كورۇڭلار، تاماشا قىلىپ كوڭلۇڭلارنى ئېچىڭلار. "كىرىپ دەم ئېلىڭلار" دەپتۇ باغۋەن شېيخ ئىبراھىم. "ئاتا، بۇ كىمنىڭ بېغى؟" دەپ سوراپتۇ ئېلى نۇرىدىن. "بۇ خەلىپىنىڭ بېغى دەپ راستىنى ئېيتسام بۇلاردا قورقۇنچ پەيدا بولىسۇن" دىگەن خىيال بىلەن "بۇ باغ ئاتامدىن ماڭا مىراس قالغان" دەپتۇ باغۋەن شېيخ ئىبراھىم. شېيخنىڭ بۇ سوزىنى ئاڭلىغان ئېلى نۇرىدىن ئۇنىڭغا رەخمەت ئېيتىپتۇ. شۇ چاغدا ئەنسۇلجەلىسۇم ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شېيخ بۇلارنى ئوزى باققا باشلاپ كىرىپتۇ. دەرۋازا ئۇستىگە ئورنىتىلغان چىرايلىق كۆمبەزدەك قۇببا تەڭدىشى يوق دەرىجىدە زىننەتلەنگەن ئىكەن. دەرۋازا ئالدىغا چىرايلىق قىلىپ ئالاھىدە كورۇنۇشلۇك شىپاڭغا ئوخشاش ئايۋانچە ياساتقان ئىكەن. بۇ، باققا كىرگەن كىشىنىڭ كوزىگە ئالاھىدە چېلىقىپ تۇرىدىكەن. باغدىكى قايقارا چاراس، سېرىق ياغدەك پىشىدىغان سايۋى، مۇناقى ئۇزۇملىرى كوزنى قاماشتۇرغىدەك خىل ئىكەن. ئۇلار يەنىمۇ ئىچكىرىدەك كىرىپتۇ. ئۇ يەردە بىر ياندا بىر تۇپتىن نەچچە خىل مېۋە بېرىدىغان دەرەخلەر، يەنە بىر ياندا بىر خىل مېۋە بېرىدىغان دەرەخلەر كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى ئوزىگە تارتىپ تۇرىدىكەن. دەرەخ شاخلىرىدا ۋە گۈللەر ئارىسىدا سايىرىشۋاتقان تۇرلۇك - تۈمەن قۇشلارنىڭ يېقىملىق ئاۋازلىرى، گۈلدىن - گۈلگە ئۇچۇپ يۈرگەن رەڭمۇ - رەڭ كېپىنەكلەر كىشىلەرنىڭ كوڭلىگە ئارام بېغىشلايدىكەن. خۇددى شائىر ئېيتقانندەك:

ئېچىلغان لالە - سۈمبۈل ھەرتەرەپتە،
سايىرىشۇر قۇشلىرى قىزغىن ھەۋەستە.
قىزىل گۈل شېخىدا بولبۇل چالار ساز،

غۇنچىلەر كۈلۈشۈپ ئاغا قىلار ناز.
مۇسى بەكمۇ خىل مىسالى جەننەت.
كىم كورسە بۇ باغنى باغلار مۇھەببەت.

بۇ باغدا شاپتۇلا دەمىسىز، تۇرلۇك، رەگمۇ-رەك ئالمىلارنى
دەمىسىز، ئامۇت، نەشپۇت دەمىسىز، جىنەستە، گىلاس دەمىسىز،
ئۇرۇك، ئالۇچە دەمىسىز، ياڭاق، ئەپلىسۇن دەمىسىز ياكى پىستە-
بادام دەمىسىز، ئىش قىلىپ دۇنيادىكى بار مۇئەلەرنىڭ ھەممە
تۇرىدىن بار ئىكەن. ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئوز قاتارى بىلەن
تىكىلگەن ۋە پەرۋىش قىلىنغان ئىكەن. مەخسۇس گۈلزارىدا بارلىق
گۈللەرنىڭ ھەممىسى خىل-خىلى بىلەن، تۇر-تۇرى بىلەن بار
ئىكەن، ئۇلار، ئوزنىڭ چىچەكلىرىگە مەس بولۇپ، يۇمشاق شامالدا
گىرەلىشىپ سۇيۇشۇپ تۇرىدىكەن. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوز لايىغىدا
ئوستۇرۇلگەنلىكتىن، گويىكى قول بىلەن تىزىلغان گۈلدەستىلەردەك
باققا گۈزەللىك بېغىشلاپ تۇرىدىكەن. كىشى بۇ گۈللەردىن ئۇزاق
ۋاقتىغىچە كوزنى ئالالماي قېتىپ تۇرۇپ قالىدىكەن.

شېيخ ئىبراھىم ئۇلارنى ئەڭ ئىگىز قەسىرگە ئېلىپ چىقىپتۇ.
ئېلى نۇرىدىن ساراينى كورۇپ ھەيرانلىق دېگىزىغا چوكۇپتۇ، يۇقۇ-
رىدا ئېيتىلغان دېرىزىلەر ئۈستىدىكى شامدانلارنى يېقىندىن
كورۇپتۇ. "مانا بۇنى ساراي دىسە بولۇدۇ!" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن.
ئۇلار ئولتۇرۇشۇپتۇ. شېيخ ئىبراھىم تاماق ئېلىپ كەپتۇ، ئۇلار
غزالىنىپتۇ. تاماقتىن كېيىن قوللىرىنى يۇيۇپتۇ. ئېلى نۇرىدىن
دېرىزىلەردىن بىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ كېنىزىگىنى قىچقىرىپتۇ. ئۇلار
شۇ يەردە ئولتۇرۇپ تېخى پىشىپ يىتىلمىگەن دەرەختكى مۇئەلەرنى
تاماشا قىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن شېيخ ئىبراھىمغا ئىگىلىپ تۇرۇپ:

“بىرەر ئىچىلمىگىنىز يوقمۇ ئاتا؟ — دەپ سوراپتۇ، — ئوزىڭىز بىلىشىڭىز كېرەك، تاماقتىن كېيىن ئادەملەر ئىچىلمىك ئىچىدۇ. دىغۇ؟” شېيخ ئىبراھىم مۇزدەك سوغۇق سۇ ئېلىپ كىرىپ بېرىپتۇ، “ئەي ئاتا، — دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، — مەن سىزدىن بۇنداق ئىچىمەن. لىكىن سورىغىنىم يوققۇ؟” “سەن مەندىن مۇسەللەس سوراۋاتامسەن” دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. “ھەئە” دەپ، ئېلى نۇرىدىن مۇنداق شېئىر ئوقۇپتۇ:

شاراپ بىلەن ئاياق بولسا قەيەردە،
ئاشىقلار ئاھىنىڭ كانى شۇ يەردە.
شاراپتىن ئىشقىمىز بولۇر ئاشكار،
يۈرەككە باشقىسى قىلمايدۇ ھىج كار.

“ئەستەغپىرۇللا، — دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم، — مەن ئون ئۇچ يىلدىن بېرى شاراپتىن قول ئۇزۇپ، توۋا قىلىپ كېلىۋاتىمەن. چۈنكى پەيغەمبىرىمىز ئۇنى ياسىغۇچى، ئىچكۈچى ۋە ساتقۇچىغا نەپەت بىلەن قارىغان. “ئاتا، — دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، “ئىككى ئېغىز سوزۇم بار ئىدى. “سوزلە!” دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. “سىز ئۇنى تەييارلىمىشىڭىز، ئىچمىشىڭىز، ساتمىشىڭىز، سىز ئۇچۇن زىيىنى بارمۇ؟” “يوق!” دەپتۇ شېيخ. “بولمىسا مانا بۇ ئىككى تىللانى ۋە ئىككى تەڭگە پۇلنى ئېلىپ ئىشەككە مىنىڭ، ئىچىلمىك دۈكىنىدىن يىراغراق تۇرۇپ، شاراپ ساتقۇچىنى ئالدىڭىزغا قىچقىرىڭ، ئۇنىڭغا مانا بۇ ئىككى تىللاغا شاراپ ئېلىپ كېلىپ، ئىشەككە تېكىپ بەر، شۇ ھەققىڭ ئۇچۇن مانا بۇ ئىككى تەڭگىنى ئال دەڭ! سىز ئال-خۇچىمۇ بولمايسىز، ئېلىپ كەلگۈچىمۇ بولمايسىز. بۇنىڭ سىزگە ھىچ بىر زىيىنى بولمايدۇ”. شېيخ ئىبراھىم ئېلى نۇرىدىننىڭ

بۇ كېيىگە كۈلۈپ: "سېنىڭدەك ئوچۇق سوز ئادەمنى مەن تۇغۇل-
غاندىن بېرى كورگۈنۈم يوق" دەپ ئۇنىڭ تەكلىۋىنى ئورۇن-
داپتۇ. ئېلى نۇردىن شېيخقا "رەخمەت" ئېيتىپتۇ ۋە: "بىز سىزنىڭ
ئىختىيارىڭىزدىكى مەھمان، قائىدىغا ئەمەل قىلىپ بىز بىلەن
ئۆلپەتچىلىك قىلغىنىڭىز تۈزۈك، بىزگە شاراپ ئىچىش ئۈچۈن
ئاياق كېرەك" دەپتۇ. "ئويۇمگە كىرىپ، خالىغىنىڭىنى ئېلىپ چىق.
ئۇ يەردە ئىستىگەن نەرسەڭنىڭ ھەممىسى بار" دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم.
ئېلى نۇردىن شېيخ ئىبراھىمنىڭ ياتىغىغا كىرىپتۇ. ئۇ يەردە
ئالتۇندىن، كۆمۈشتىن ياسالغان ھەر خىل، ھەر شەكىلدىكى مەي
ئاياقلىرى بار ئىكەن. ئۇ، ئالتۇن ئاياقنى ئېلىپ چىقىپ مەي
قۇيۇشقا باشلاپتۇ. ئېلى نۇردىن ناھايىتىمۇ خوشال ۋە خۇشخۇي
يىگىت ئىكەن. شېيخ ئىبراھىم ئۇلارغا مۇبەلەردىن ۋە گۈللەردىن
ئېلىپ كېلىپ بېرىپتۇ. ئوزى چەترەك بىر يەرگە بېرىپ ئولتۇ-
رۇپتۇ. ئۇلار ئىچىشكە كىرىشىپتۇ. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي،
ئىچمىلىك ئوز تەسىرىنى كورسىتىپتۇ. كەيپىلىك قاراشلار باشلىنىپ-
تۇ. چاچلىرى چۇۋۇلۇپ، رەڭلىرى ئوزگۈرۈپتۇ. شېيخ ئىبراھىم
ئۆزىچە: "نەمە ئۇچۇن مەن شۇنداق ھۇر سۇپەتلىك مەھمانلار
يېنىدىن چەتلەپ بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرىمەن. بۇنىڭدىن كېيىن
يەنە بۇنداق خاس ئولتۇرۇش بۇ يەردە بولامدۇ؟" دىگەن ئوي
بىلەن ئۇلارغا تىكىلىپتۇ. ئېلى نۇردىنمۇ ئۇنىڭغا قاراپ كۆڭلىدە-
كىنى تاپقاندەك: "ئەي ھورمەتلىك ئاتا، يېنىمىزغا كېلىڭ" دەپ
تەكلىپ قىپتۇ. شېيخ ئىبراھىم كەپتۇ. ئېلى نۇردىن ئاياقنى
تولدۇرۇپ ئۇنىڭغا تۇتۇپتۇ. "ئەي ئاتا، تەمنى بىر تېتىپ بېقىڭ!"
دەپتۇ. شېيخ ئىبراھىم: "خۇدانىڭ ئوزى ساقلىسۇن. يەنە بىر

قېتىم ئېيتايكى، مەن ئون ئۈچ يىلدىن بېرى بۇ ئىشنى قىلغىنىم يوق!" دەپتۇ. بۇ كەينى ئاڭلاپ ئېلى نۇرسىدىن ئوزىنى مەسلىكىدە سېلىپ يېتىپ ئاپتۇ. شۇ ۋاقىتتا ئەنسۇلجەلس شېيخ ئىبراھىمغا تىكىلىپ: "ئۇنىڭ قىلغان ئىشنى كورۇڭ ئاتا!" دەپتۇ. "نەمە بولدى؟" دەپ سوراپتۇ شېيخ ئىبراھىم. "ئۇ، دائىم ماڭا شۇنداق مۇناسىۋەت قىلىدۇ، ئازغىنا ئىچىپ ئالدىمۇ. بولدى مېنى يالغۇز قويۇپ ئوزى ئوخلايدۇ. بىر ئوزەم قالىمەن. مەن بىلەن بىللە سوزلىشىپ ئولتۇرىدىغان، ئىچىشىدىغان، ئاياققا تەكلىپ قىلىدىغان، ناخشا ئېيتىدىغان كىشى بولمايدۇ. يالغۇزلۇقتىن يۇرسىم ئېزىلىدۇ، سىقىلدۇ" دەپتۇ ئەنسۇلجەلس. بۇ سوزى ئاڭلاپ شېيخنىڭ كوڭلى يۇمشاپتۇ. قىزغا ئىچى ئاغرىپ: "بۇ بولمىغان ئىشقا؟" دەپتۇ شېيخ. ئەنسۇلجەلس ئاياقنى تولدۇرۇپ، شېيخ ئىبراھىمغا قاراپتۇ: "قېنى، ئىچىڭ ئاتا، قولۇمنى قايتۇرماڭ، كوڭلۇمنى سىندۇرماڭ" دەپتۇ سورۇنۇپ. شېيخ ئىبراھىم ئاياقنى ئېلىپ ئىچىپتۇ. قىز ئىككىنچى قېتىم قۇيۇپ تولدۇرۇپ، ئاياقنى شامداننىڭ قېشىغا قويۇپتۇ. "ئەي ھورمەتلىك ئاتا، دەپتۇ قىز شېيخ ئىبراھىمغا ئاياللىق خۇلقى بىلەن قاراپ، — بۇمۇ سىزنىڭكى". "مەن ئۇنى ئىچەلمەيمەن، شۇ ئىچكىنىمۇ يىتەر، — دەپتۇ شېيخ، — ئەمدى بەس قىلغىنىم تۈزۈك". "بۇنى ئىچمىسىڭىز قانداق بولىدۇ. بۇنى مەن غېرىپىنىڭ يۈز خاتىرىسى ئۈچۈن ئىچىڭ!" دەپتۇ ئايال. شېيخ ئىبراھىم ئاياقنى ئاپتۇ، بۇرۇنقىغا قارىغاندا ئاستاراق ئىچىپتۇ ۋە بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

شۇ قول بىلەن تۇتسا ئاياقنى ساقى،
سوپىلىق قالمىغاي دىلىڭدا باقى.

قىز شېيخ ئىبراھىمغا ئۈچىنچى ئاياقنى تولدۇرۇپ تۇتۇپتۇ.
 شېيخ ئىبراھىم ئاياقنى ئاپتۇ. ئەمدى ئىچمەكچى بولغان ئىكەن،
 ئېلى نۇرىدىن نۇرىدىن قوزغىلىپ تۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئوتتۇز بەشىنچى كېچە
 نەگە كەتتى؟“ دەپتۇ. “ئەيىپ مەندە ئەمەس، — دەپتۇ خىجا-
 لەت بولۇپ. شېيخ ئىبراھىم، — ھەمرايىڭ كوپ ئوتۇنۇپ مېنى
 تەڭلىككە سالدى. ئىلاجىسىز توۋامنى سۇندۇرۇپ ئىچتىم” ئېلى
 نۇرىدىن كۈلۈپتۇ. ئۇلار ئۈچى بىرلىشىپ يېڭىۋاشتىن ئىچشكە
 كىرىشىپتۇ. ئەنسىۈلجەلس خوجايىنىغا كوز قىسىپ، شېيخ ئىبرا-
 ھىمغا بۇنىڭدىن ئارتۇق ئىچكۈزمەسلىكىنى ئىشارەت قىپتۇ. ئۇ
 قولدىكى مەينى خوجايىنىغا ئۈزىتىپتۇ. خوجايىن ئېلىپ ئىچىپ
 قايتۇرۇپتۇ. ئۇلار شۇ يوسۇندا بىر- بىرىگە ئاياق تۇتۇۋېرىپتۇ.
 شېيخ ئىبراھىم ئۇلارغا قاراپ: “ئۆلپەتچىلىك شۇنداق بولامدۇ؟
 مەنۇ سىلەرگە ئۆلپەت ئەمەسمۇ؟ نېمىشقا ئاياقنى ماڭا سۇنماي-

سەلەر؟" دەپتۇ رەنجىپ. ئۇلار شېيخ ئىبراھىمنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ كۈلۈشۈپتۇ. ئۇنىڭغىمۇ ئاياق سۇنۇشقا باشلاپتۇ. ئولتۇرۇش خېلى ۋاقىتقا سوزۇلۇپتۇ. كېنەك شېيخ ئىبراھىمغا: "بۇ شامدانلاردىكى شامنى يېقىشقا رۇخسەت قىلسىڭىز، مەن تۇرۇپ ياندۇرسام" دەپتۇ. "مەيلى ياندۇرساڭ بىر تالدىنلا ياندۇرغىن!" دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. شۇنىڭ بىلەن، قىز بىرىنچىسىدىن تارتىپ سەككىزىنچىسىگىچە ئالا قويماي يېقىپ بولۇپ، ئورنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئېلى نۇردىنىمۇ بىرنەچچە تالنى يېقىپ كورۇشنى سورايتۇ: "مەيلى سەنمۇ بىردىن يېقىپ قوي!" دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. ئېلى نۇردىن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇمۇ بىرىنچىسىدىن باشلاپ سەككىزىنچىسىگىچە يېقىپتۇ. ساراي بىناسى يورۇپ كېتىپتۇ. شېيخ ئىبراھىمغا مەي تەسىر قىپتۇ: "سەلەر مەندىنمۇ ئوتەر بەگۋاش ئىكەنسىلەر" دەپ ھەممە دېرىزىلەرنى ئېچىۋېتىپتۇ. ئۇلار يەنە ئىچىشنى باشلاپتۇ، كېيىن ناخشا، قوشاق، غەزەل ئوقۇشۇپتۇ. شۇ چاغدا خەلىپە ئاي يورۇغدا، دەجلە دەرياسىغا قارىغان دېرىزدىن سىدىن دەريانى تاماشا قىلىپ تۇرغان ئىكەن. ئۇ، دەجلەگە چۈشكەن قەندىل ۋە شاملارنىڭ شولسىنى كورۇپ قاپتۇ. خەلىپە دەرھال ۋەزىرى جەپەر بەرمەكنى قىچقىرىپتۇ. ئارىدىن ئانچە ئۇزۇن ۋاقىت ئوتتۇرىدا، ۋەزىر خەلىپە ئالدىغا كېلىپ تىز چوكۇپ ئولتۇرۇپتۇ.

"ئەي تىرىك تاپ! — دەپتۇ خەلىپە ئاچچىقى بىلەن، — سەن باش ۋەزىر تۇرۇپ نىمىشقا ئوز ۋەزىپەگە مۇنداق سۇسلۇق قىلسەن. باغداد شەھرىدە بولۇۋاتقان ۋەقە ھادىسىلەردىن مېنى ئوز ۋاقىتدا خەۋەردار قىلىپ تۇرۇش سېنىڭ ۋەزىپەڭ ئەمەسمۇ؟"

قىز شېيخ ئىبراھىمغا ئۈچىنچى ئاياقنى تولدۇرۇپ تۇتۇپتۇ.
 شېيخ ئىبراھىم ئاياقنى ئاپتۇ. ئەمدى ئىچمەكچى بولغان ئىكەن،
 ئېلى نۇردىن ئورنىدىن قوزغىلىپ تۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئوتتۇز بەشىنچى كېچە
 ئېلى نۇردىن: "ئەي شېيخ ئىبراھىم، بۇ
 قانداق گەپ؟ مەن شۇنچە ئىلتىماس قىلام،
 سىز بۇنى ئاغزىمغا ئالمىغىلى ئون ئۈچ يىل
 بولدى. مەن توۋا قىلىۋەتكەن دىگەن بانا
 بىلەن، ئىچىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، قوللىنىشىمۇ
 ئالمىدىڭىز. ئەمدى ئۇ قىلغان توۋىڭىز
 نەگە كەتتى؟" دەپتۇ. "ئەيىپ مەندە ئەمەس، — دەپتۇ خىجا-
 لەت بولۇپ شېيخ ئىبراھىم، — ھەمرايىڭ كوپ ئوتۇنۇپ مېنى
 تەڭلىككە سالدى. ئىلاجىسىز توۋامنى سۇندۇرۇپ ئىچتىم" ئېلى
 نۇردىن كۈلۈپتۇ. ئۇلار ئۈچى بىرلەشىپ يېڭىۋاشتىن ئىچىشكە
 كىرىشتى. ئەنسىۈلجەلس خوجايىنىغا كوز قىسىپ، شېيخ ئىبرا-
 ھىمغا بۇنىڭدىن ئارتۇق ئىچكۈزمەسلىكىنى ئىشارەت قىپتۇ. ئۇ
 قولدىكى مەينى خوجايىنىغا ئۈزىتىپتۇ. خوجايىن ئېلىپ ئىچىپ
 قايتۇرۇپتۇ. ئۇلار شۇ يوسۇندا بىر-بىرىگە ئاياق تۇتۇۋېرىپتۇ.
 شېيخ ئىبراھىم ئۇلارغا قاراپ: "ئۆلپەتچىلىك شۇنداق بولامدۇ؟
 مەنمۇ سىلەرگە ئۆلپەت ئەمەسمۇ؟ نېمىشقا ئاياقنى ماڭا سۇنماي-

سەلەر؟“ دەپتۇ رەنجىپ. ئۇلار شېيخ ئىبراھىمنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ كۈلۈشۈپتۇ. ئۇنىڭغىمۇ ئاياق سۈنۈشقا باشلاپتۇ، ئولتۇرۇش خېلى ۋاقتقا سوزۇلۇپتۇ. كېنەك شېيخ ئىبراھىمغا: “بۇ شامدانلاردىكى شامنى يېقىشقا رۇخسەت قىلسىڭىز، مەن تۇرۇپ ياندۇرسام” دەپتۇ. “مەيلى ياندۇرساڭ بىر تالدىنلا ياندۇرغىن!” دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. شۇنىڭ بىلەن، قىز بىرىنچىسىدىن تارتىپ سەككىزىنچىسىگىچە ئالا قويماي يېقىپ بولۇپ، ئورنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئېلى نۇرىدىنمۇ بىرنەچچە تالنى يېقىپ كورۇشنى سورايتۇ: “مەيلى سەنمۇ بىردىن يېقىپ قوي!” دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. ئېلى نۇردىن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇمۇ بىرىنچىسىدىن باشلاپ سەككىزىنچىسىگىچە يېقىپتۇ. ساراي بىناسى يورۇپ كېتىپتۇ. شېيخ ئىبراھىمغا مەي تەسىر قىپتۇ: “سەلەر مەندىنمۇ ئوتەر بەگۋاش ئىكەنسىلەر” دەپ ھەممە دېرىزىلەرنى ئېچىۋېتىپتۇ. ئۇلار يەنە ئىچىشنى باشلاپتۇ، كېيىن ناخشا، قوشاق، غەزەل ئوقۇشۇپتۇ. شۇ چاغدا خەلىپە ئاي يورۇغدا، دەجلە دەرياسىغا قارىغان دېرىزىدىن سىدىن دەريانى تاماشا قىلىپ تۇرغان ئىكەن. ئۇ، دەجلەگە چۈشكەن قەندىل ۋە شاملارنىڭ شولىنىنى كورۇپ قاپتۇ. خەلىپە دەرھال ۋەزىرى جەپەر بەرمەكنى قىچقىرىپتۇ. ئارىدىن ئانچە ئۇزۇن ۋاقت ئۆتمەي، ۋەزىر خەلىپە ئالدىغا كېلىپ تىز چوكۇپ ئولتۇرۇپتۇ.

“ئەي تىرىك تاپ! — دەپتۇ خەلىپە ئاچچىقى بىلەن، — سەن باش ۋەزىر تۇرۇپ نىمىشقا ئوز ۋەزىپەڭگە مۇنداق سۇسلۇق قىلسەن. باغداد شەھرىدە بولۇۋاتقان ۋەقە ھادىسىلەردىن مېنى ئوز ۋاقتدا خەۋەردار قىلىپ تۇرۇش سېنىڭ ۋەزىپەڭ ئەمەسمۇ؟“

“خەلىپەم، ئاللىرىنىڭ نىمە توغرىسىدا ئېيتقانلىرىنى چۈشىنىدە-
مىدىم” دەپتۇ ۋەزىر. “باغداد شەھرىنى مەندىن تارتىپ ئالماي
تۇرۇپ، — دەپتۇ خەلىپە، — سەنئەت سارىيىغا شام يېتىشىنى كىم
بۇيرۇدى؟ ئۇنىڭ دېرىزىلىرىنى كىمنىڭ رۇخسەتى بىلەن كىملىرى
ئېچىشتى؟ خەلىپىلىك مەندە تۇرۇپ، مېنىڭدىن رۇخسەتسىز
يېغىمدا بۇ ئىشلارنى قىلغان كىم؟ بۇنداق جىنايەت ئۆتكۈزۈشكە
زادى كىم جۇرئەت قىلدۇ؟” خەلىپىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ ۋەزىر
جەپەرنىڭ ھەممە ئەزايى تىترەپتۇ، رەڭگىدىن قان قېچىپتۇ. “سەنئەت
سارىيىنىڭ شاملىرى يېقىلدى، دېرىزىلىرى ئېچىلدى دەپ كىم
ئېيتتى؟” دەپتۇ جەپەر خەلىپىگە. “يېنىمغا كەل، ئوز كوزۇڭ
بىلەن كور!” دەپتۇ خەلىپە. جەپەر خەلىپىنىڭ يېنىغا كېلىپ
باغچە تەرەپكە قارايتۇ، ھەقىقەتەنمۇ سەنئەت سارىيى يوپ-يورۇق
بولۇپ كەتكەن. ۋەزىر ئوزىچە “بۇ ئىش شېيخ ئىبراھىمنىڭ
رازىلىقى بىلەن بولغان. ئۇ، بىرەر مەنپەئەت يۈزىسىدىن بۇ ئىشلار-
نى قىلغان بولسا كېرەك” دەپ ئويلاپتۇ. باغۋەن شېيخ ئىبراھىمنى
ئاقلاش، ئۇنى خەلىپىنىڭ غەزىۋىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش مەق-
سىتىدە، جەپەر ۋەزىر سالماق ئاۋاز بىلەن گەپ باشلاپتۇ: “ئۆتكەن
ھەپتە شېيخ ئىبراھىم ماڭا: ئەي ۋەزىر خوجام جەپەر، جانابى
خەلىپىمىز ۋە سېنىڭ دولتىڭدە مەن ئوغۇللىرىمنىڭ خەتمە
تويىنى ئۆتكۈزۈش ئارزۇسىنى قىلىۋاتىمەن، دىگەن ئىدى. ساڭا
نىمە كېرەك؟ دىسەم، بالىلىرىمنىڭ تويىنى سەنئەت سارىيىدا
ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن، خەلىپىدىن رۇخسەت ئېلىپ بەرسەڭ دىگەن
ئىدى. خاتىرجەم بولۇپ ئىشىڭنى قىلىۋەر، تەييارلىق قىل! مەن
خەلىپىدىن سەن ئۈچۈن ساراينى سوراپ قويىمەن، دەپ جاناپ-

لىرىنىڭ ئىلتىپاتلىرىغا ئىشىنىپ رازىلىق بەرگەن ئىدىم. ئۇ، مانا ئىشىنىپ كېتىپ قالغان. مەن بۇ ئىشنى جانابى ئالىلىرىغا خەۋەر قىلىشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن. "ئەي جەپەر، — دەپتۇ خەلىپە، — مېنىڭ ئالدىمدا سېنىڭ ساراينى رۇخسەتسىز بەرگەن بىرلا جىنايەت بار ئىدى. ئەمدى ئۇنتۇغاقلىغىڭ قوشۇلۇپ جىنايەت ئىككى بولدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سەن شېيخ ئىبراھىمنىڭ بۇ سوزىنى ئېيتىشتىكى مەقسىدىنى چۈشەنمىگەنسەن! ئۇنىڭ مەقسىدى يالغۇز ساراينىلا سوراڭ ئەمەس، ئۇنىڭ ئاساسى مەقسىدى بىر ئاز ياردەم ئېلىش. سەن ئۇنى چۈشەنمىگەندىن كېيىن بىرەر نەرسە بەرمەپسەن. قۇرۇق ساراينى بېرىش بىلەن ئىش تۈگەمدۇ؟ ئۇنىڭغا ئاز-تولا سوغا بېرىش كېرەك ئەمەسمىدى؟" — مەن بۇ ئىشنى ئويلىماپتىمەن! "دەپتۇ جەپەر بېشىنى سېلىپ. "مەن، — دەپتۇ خەلىپە، — قالغان كېچىنى ئۇنىڭ يېنىدا تويغا قاتنىشىپ ئۆتكۈ-زىمەن. شېيخ ئىبراھىم ناھايىتى ئىنساپلىق كىشى. قېرىلار، پېقىرلار، مۇساپىرلار، غەرىپلار، قەلەندەرلەرنى بەك ھورمەت قىلىدۇ. ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ تۇرۇدۇ. ئۇلارنىڭ بىرەرسىنىڭ ھاجىتىنى ئادا قىلىپ كۆڭلىنى ئالساڭ، دۇئا قىلىدۇ. شۇ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتىدىن، ساراينىدىن بىزنىڭمۇ ئىككى دۇنيايىمىز ئاۋات بولسا، بىزنىڭ بېرد-شىمىزدىن ئۇنىڭ ئوزى، ئۇنىڭ دوستلىرىمۇ خۇرسەن بولسا، بۇمۇ بىز ئۈچۈن ياخشى ئىش ئەمەسمۇ؟" — ئەي ھورمەتلىك خەلىپە، — دەپتۇ جەپەر، — ۋاقىت بىر يەرگە بېرىپ قالدى. ئۇلارمۇ تارقىلاي دىگەندۇ. "خەلىپە: "چوقۇم بارىمىز" دەپ ئۆقتۈرۈپتۇ. جەپەر سوز قىلالماي جىم بولۇپ قاپتۇ. خەلىپە دەجىلە دەرياسىنىڭ قىرغىقىدىن ئاينىڭ شولىسىدا باغچە ساراينىڭ شاملىرىنىڭ

يورۇغىنى ئېنىق كورۇپتۇ. خەلىپە شۇ زامان ئورنىدىن تۇرۇپ يولغا چۈشۈپتۇ. جەپەر بىلەن مەسرۇر جالاد خەلىپىنىڭ ئالدىدا لىرىدا مېڭىپتۇ. ئۇلار قىياپىتىنى ئوزگەرتىش ئۈچۈن سودىگەرلەرچە كىيىنگەن ئىكەن. خەلىپە قەسىرىدىن چىقىپ كوپ ئۆتمەي باغچە ساراىغا يېتىپ كەپتۇ. قارىسا باغنىڭ ئىشىكى ئوچۇق ئىكەن. خەلىپە ئىچكىرى كىرىپ ھەيران قاپتۇ. "بۇنى قارا، — دەپتۇ خەلىپە، — باغنىڭ ئىشىكىمۇ ئوچۇق قالغان. شېيخ ئىبراھىم نىمىشقا شۇ ۋاقىتقىچە باغنىڭ ئىشىكىنى ئوچۇق قويغاندۇ. ئۇنىڭ بۇنداق ئادىتى يوق ئىدىغۇ؟" ئۇلار ئىچكىرى كىرىۋېرىپتۇ. باغنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ قەسىرى يېنىدا توختاپتۇ. "ئەي جەپەر، — دەپتۇ خەلىپە، — مەن ئىچكىرى كىرمەي تۇرۇپ مۇشۇ يەردىلا قەسىرنىڭ ئىچىگە قارىماقچىمەن. بۈگۈن باغچىدا قانداقلا بولمىسۇن باشقىچە بىر ئەھۋال يۈز بەرگەن. ئىشىكلەر ئوچۇق، بىز شۇ يەرگىچە يېتىپ كەلدۇق. ھېچقانداق بىر ئاۋازدىن دېرەك يوق." خەلىپە قەسىرنىڭ دېرىزىسىدىن ئىچكىرى كورۇنىدىغان ئىگىز بىر دەرەخنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، قەسىرنىڭ ئىچىگە قاراپتۇ. ئۇ يەردە خۇددى ئون توت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك بىر چىرايلىق چوكان بىلەن كېلىشكەن بىر يىگىت ئولتۇرغان. ئۇلارنىڭ كەيپى جايىدا، بەزمە قىزغان، كوڭلى خوش ئىكەن. ئۇلارنىڭ قېشىدا شېيخ ئىبراھىم قولدا ئاياق، بىر مەيگە، بىر ئۇلارغا قاراپ كەيپ سۇرۇپ ئولتۇرغان، ئۇ قىزغا قاراپ: موزىكىسىز ئىچكەن مەيىنىڭ قىزىغى يوق، دېگەن شېئىرنى ئاڭلىغانمۇ؟" دەپ، شائىرنىڭ شېئىرىدىن ئىككى بەنت ئوقۇپتۇ:

ساقى ئايلاندۇرغان ئەشۇ ئاياقنى،

چىرايلىق يىگىت ۋە شۇنداق گۈزەل قىزنى مېنىڭمۇ ئومۇمىدە تېخى بىرىنچى قېتىم كورۇشۇم. ئەتىمال بۇلارغا تەڭلەشكىدەك ھۇسنىدار تېخىچە تۇغۇلىمىغان بولۇشىمۇ مۇمكىن؟“ دەپتۇ. “ھەقىقەتنى سوزلىدىڭىز” دەپتۇ جاۋاب ئورنىدا جەپەر. جەپەر خۇرسەن بوپتۇ. ئۇ، خەلىپىنىڭ ئاچچىغىنىڭ يانغانلىغىنى، ئۇلارنى كېچىرىم قىلىشقا كوڭلىنىڭ مايىل بولۇۋاتقانلىغىنى سېزىپ ئىشەنچى تۇغۇلۇپتۇ. “ئەي جەپەر، — دەپتۇ خەلىپە، — تېخى سەن ئوبدان كورمۇدۇڭ. مانا بۇ شاخقا چىقىپ قارىغىن.” ھەر ئىككىسىمۇ بىر دەرەخقە چىقىشىپتۇ. دېرىزىگە يېقىن ۋە ئۇدۇل ئۆسكەن شاخقا ئوتۇشۇپتۇ.

“ئەي ھورمەتلىك! شاراپ ئىچىشتىن تارتىنىش ئوتتۇرىسىدىن كوتۇرۇلدى، — دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم، — شاراپ بىلەن سازلانغان چالغۇ تارىلىرىنىڭ ئاۋازى قالىتىن لەرزىلەن چىقىدۇ. مانا مەن شۇنىڭ ئۈچۈن تەقۋادارلىغىمدىن، سوپىلىغىمدىن كېچىپ، سىلەرگە ئۆلپەت بولدۇم. تەسبە تۇتقان قولۇمغا شاراپ قۇيۇلغان ئاياقنى ئالدىم. ئەمدى بىز بەزمىمىزنى قىزىتىدىغان نەغمىنى باشلىساق.” “ئەي شېيخ ئىبراھىم، بىزنىڭ بەزمىمىزگە سىز دېگەندەك ساز ئارىلاشما بەكمۇ ئېسىل بولاتتى. ئەپسۇسكى، چالغۇ ئەسۋابى يوق!” دەپتۇ ئەنسۇلجەلىس. شېيخ ئىبراھىم سەكرەپ تۇرۇپتۇ. خەلىپە جەپەرگە: “قارىغىنا، شېيخ ئورنىدىن تۇردى. ئۇ، ئەمدى نىمە قىلىدىكىن؟“ دەپتۇ. جەپەر “بىلىمدىم” دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شېيخ ئىبراھىم بىرئاز ۋاقىت كوزىدىن غايىپ بولۇپ، قولىدا ساز كوتۇرۇپ كىرىپ كەپتۇ. خەلىپە دىققەت بىلەن قاراپ بۇنىڭ ئەبۇ ئىسھاق ئىبنى ئىبراھىم مەۋىسىلىنىڭ ساتارى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. خەلىپە

جەپەرگە: "ئەگەر قىز سەزنى ياخشى چالسىسا ياكى چالالمىسا،
 ھەممەڭنى چارمىخقا تارتىمەن. مۇبادا ياخشى چالالمىسا، يالغۇز
 سېنى ئولتۇرىمەن!" دەپتۇ. "خۇدايا، ئۇنىڭ چالغان سەزنىڭ
 ھەممىسى خەلىپەنىڭ كۆڭلىگە ياقمىسۇن" دەپتۇ جەپەر. "نەمىشقا؟"
 دەپ سوراپتۇ خەلىپە. "ئەگەر ئۇنىڭ سەزى سىزگە ياقمىسا، —
 دەپتۇ جەپەر، — سىز ئۈچ كىشىنى ماڭا قوشۇپ، مېنىڭ بىلەن
 توت ئۆلپەت قىلىپ چارمىخقا تارتىسىز. يالغۇز تارتىلغاندىن كۆرە
 كۆپچىلىك بىلەن تارتىلغان تۈزۈك. چۈنكى، بىز بىر - بىرىمىزگە
 تەسەللى بولىمىز." خەلىپە ئۇنىڭ سۆزىدىن كۆلۈپتۇ. قىز سەزنى
 قولغا ئېلىپ تارلىرىنى تەڭشەپ توغرىلاپ چاپتۇ. ئۇنىڭ نەغمىسى
 كىشىنىڭ دىلىنى ئېرىتىشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ بۇ غەزەلنى
 ئوقۇپتۇ:

ئاشىقىغا رەھمە ئەيلە، ئەي گۈزەل دىلدارلەر،
 سورساڭ ئەھۋالنى سەندىن بولۇر بىر ياخشىلىق.
 ئاچچىقساڭ خوش بولىدۇ، قارا نىيەت شەرمەندىلەر،
 مەرھەمەت قىلساڭ ئۇنىڭغا سەندىن يېتەر غەمخورلۇق.

• • •
 سەز چېلىپ نازۇك بەدەن تەۋرىنىۋر بارماقلىرى،
 جانسىزغا جان كىرگۈزۈپ بۇلبۇلنى شوخ سايىرتار.
 كۆيلىسە ناخشا - مۇقام، تەڭكەش قىلىپ ئۆلپەتلىرى،
 تىرىلىپ ئۆلگەن يېرىدىن قايتىپ كېلىپ سەز ياڭرىتار.

• • •
 چىرايلىقلار ئىشقىدىن بەزمە بۇيى باھار كېلەر،
 شاراپ ئىچىپ سۇنى بويلاپ، يارى بىلەن نىگار كېلەر.
 بەك يېقىملىق تاڭ سەھەر چېغىدا قىلغان نەغمە - سەز،

قۇلغىغا چاڭ ۋە داپ، سادايى دۇتار كېلەر.
 "ئەزىزىم خۇدا، — دەپتۇ خەلىپە، — مەن ئەقلىمگە كەلگەندىن
 بېرى بۇنىڭدەك ئاھاڭنى ۋە بۇنىڭدەك يېقىملىق ئاۋازنى ئاڭلىمى-
 خانمەن". "ئەي خەلىپە، غەزىۋىڭىزگە ھاي بېرىشىڭىزنى سورايمەن"
 دەپتۇ جەپەر. "خوپ!" دەپتۇ خەلىپە. خەلىپە جەپەر بىلەن
 دەرەختتىن چۈشۈپتۇ. خەلىپە جەپەرگە: "مەن ئۇلارنىڭ قېشىغا
 كىرىپ بىللە ئولتۇرىمەن ۋە ئاۋازىنى يۈزمۇ-يۈز تۇرۇپ ئاڭلاي-
 مەن" دەپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

خەلىپە: "قىزنىڭ سازىنى، ئاۋازىنى ۋە
 ناخشىسىنى، ئۇنىڭ ئوزىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ
 ئاڭلايمەن" دەپتۇ. "ئەي خەلىپە، — دەپتۇ
 جەپەر، — ئەگەر سىز ئۇلارنىڭ يېنىغا كىرسى-
 ڭىز ئۇلارنىڭ كوڭۇللۇك ئولتۇرۇشىنىڭ بۇزۇ-
 لۇشىغا زامىن بولىسىز. شېيخ ئىبراھىم سىزنى

ئوتتۇز ئالتىنچى
 كېچە

كورۇشى بىلەن قورقۇپ كېتىپ ئۇنىڭ يۈرگى يېرىلىندۇ.
 ئولتۇرۇش بۇزۇلىدۇ، سازمۇ، ناخشمۇ توختايدۇ. "ئانداق بولسا،
 ئۇ يەرگە كىرىپ، بۈگۈنكى ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى بىلىش ئۈچۈن
 بىرەر چارە تاپ!" "يۈرۈڭ بولمىسا" — دەپتۇ جەپەر ۋەزىر. ھەر
 ئىككىسى دەجلە دەرياسى بويىغا بېرىپتۇ. يىراقتىن قارىسا دەريا

بويىدا بىر بېلىقچى بېلىق تۇتۇۋاتقان ئىكەن. ئىلگىرى خەلىپە شېيخ ئىبراھىمغا دەجلە دەرياسىنىڭ باغچە ساراي ئەتراپىدىكى جايلىرىدا بېلىقچىلار بېلىق تۇتۇشۇن دەپ بۇيرۇق قىلغان ئىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بۇ تەرەپكە كېلىپ بېلىق تۇتۇش بولغان ئىكەن. شۇ كېچىسى كېرەم دىگەن بىر بېلىقچى ئوتۇپ كېتىۋېتىپ قارسا، باغنىڭ ئىشىكى ئۈچۈك تۇرغىدەك. ئۇ، ئۈزىچە: "ھازىر تازا بېلىق تۇتىدىغان ۋاقىت ئىكەن. شېيخ ئىبراھىم ئىشكەلەرنى ئېتىشى ئۈتۈپ قالغان بولسا كېرەك. پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ بېلىق تۇتۇپ ئالاي" دەپ، تورنى ئەمدى دەرياغا سېلىپ تۇرۇشىغا ئاياق ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. بېشىنى كۈتۈرۈپ قارسا، ئۈستىدە خەلىپە تۇرغان. ئۇ، خەلىپىنى تونۇيدىكەن، خەلىپە ئۇنى تونۇيدىكەن: "ھە، كېرەم!" دەپتۇ خەلىپە. كېرەم ھۇشىنى يوقىتىپ گاڭگىراپ قاپتۇ. "ئەزىرايى خۇدا، — دەپتۇ ئۇ خەلىپىگە قاراپ تازىم قىلىپ تۇرۇپ، — مەن بۇ يەردىن بېلىق تۇتقۇنۇم ئۈچۈن ئېيىپلىك. مەن بۇ ئىشنى سىزنىڭ بۇيرۇغىڭىزغا خىلاپلىق قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئىنتايىن ئاچلىق ۋە مۇھتاجلىقتىن قىلدىم." "ئانداق بولسا، — دەپتۇ خەلىپە، — مېنىڭ بەختىمگە ئاتاپ تور تاشلا!" كېرەم خوش بولۇپ يىغىۋالغان تورىنى تاشلاپتۇ، بىر ئاز تۇرۇپ تورنى تارتىپتۇ. قارسا، ھەر خىل بېلىقلار توردا تولۇپ تۇرغىدەك. خەلىپە خورسەن بوپتۇ. "ئەي كېرەم، — دەپتۇ خەلىپە، — بېلىقلارنى دەرھال توردىن ئېلىپ، دەستار - كىيىملىرىڭ بىلەن قوشۇپ ماڭا بەر. ئۇنىڭ ئورنىغا مېنىڭ بۇ كىيىملىرىمنى سەن كىيگىن." خەلىپىنىڭ كېرەمگە يېشىپ بەرگەن ئىككى تونىنىڭ بىرىسى ئىسكەندەرى، يەنە بىرى بەلە

بەككى ئىكەن. كېرەم بېلىقنى ئوردىن يەرگە توكۇپتۇ. ئوزنىڭ سەللە - كىيىمىنى سېلىپ بېرىپ، خەلىپىنىڭ سەللە - تونلىرىنى كىيىپتۇ. كېرەمنىڭ چاپىنىنىڭ يۈز يېرىگە ياماق سېلىنغان، ئۈچ يىلدىن بىرى يۇيۇلمىغان، قاسماق، قوپال، يىرىك، ئېغىر ئىكەن. ئۇنىڭ سەللىسىنىڭمۇ ئورالغىنىغا ئۈچ يىل بوپتىكەن، نەچچە يىلدىن بۇيان ئۇچرىغانلا لاتىلارنى سەللىسىگە قوشۇپ ئوراپ تولىمۇ كېلەڭسىز قىلىپ قويغان ئىكەن. خەلىپە بېلىقچىنىڭ كىيىمى ۋە سەللىسىنى كىيىپتۇ. يۈزنىڭ بىر قىسمىنى بەلۋاغ بىلەن ئوراپتۇ. "ئەمدى يولۇڭغا ماڭ!" دەپتۇ خەلىپە بېلىقچىغا. بېلىقچى خەلىپىنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ رەخمەت ئېيتىپ، مۇنۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

مېنىڭ ھاياتىمنى قىلدىڭ باياشات،
 نەسلىمگە ئومۇر بەردىڭ ئەي ئاتا.
 بىزدەكلەر بەختىگە مەڭگۈ بول ھايات،
 دەۋر سۇر، غەم كورمە، خوش - خۇرام ياشا.

شېر تېخى تۈگۈمەيلا خەلىپىنىڭ بەدىنىدە پىتلار ئوغلاق تارتىشقا باشلاپتۇ. ئۇ، بويۇنلىرىدىن گاھ ئوڭ قولى بىلەن، گاھ سول قولى بىلەن پىتلارنى تېرىپ ئېلىپ تاشلاشقا باشلاپتۇ. خەلىپە كۈلۈپ: "شۇ نەرسىلەر بىلەن ئولمەي تىرىك ياشاپ كەپسەن. بۇنىڭ قوسىغىنى توپدۇرۇشۇ ساڭا ئاسان توختىمىغاندۇر؟" دەپتۇ. "ئەي ھورمەتلىك خەلىپە، - دەپتۇ كېرەم، - سىزنىڭ بەدىنىڭىز ئۇلارنى ھازىرلا كورنۇۋاتىدۇ. ئەگەر بىرەر ھەپتە بىللە تۇرسىڭىز، سىزنىڭ بەدىنىڭىزمۇ ئۇلارنى سەزمەيدىغان بولۇپ قالىدۇ. ئۇلارنى خىيا - لىڭىزغىمۇ كەلتۈرمەيسىز." "ئانداقتا بۇ نەرسىلەرنى مەن دائىم

بەدىنىمدە كوتۇرۇپ يۇرىدىكەنمەن ۋە باقىدىكەنمەن، شۇنداقمۇ؟” دەپتۇ خەلىپە كۈلۈشنى داۋام قىلىپ، “بىر نەرسە دەيمەن كىچى ئىدىم” دەپتۇ بېلىقچى ھىجىيىپ، “نەمە دەيمەن كىچىدىنكى، ئىپتىت!” دەپتۇ خەلىپە “پايدىلىق بىرەر ھۇنەر ئۈگىنىپ قويۇش ئۈچۈن، بېلىق تۇتۇشنى خالىغان بولسىڭىز، سىز ئۈچۈن بۇ كېچە تېپىلمايدىغان كېچە بولۇپ قالىدۇ.” خەلىپە بېلىقچىنىڭ سوزىگە قوشۇلۇپ كۈلۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بېلىقچى خەلىپە بىلەن خوشلىشىپ، تورنى كوتۇرۇپ ئويىگە كېتىپتۇ. خەلىپە بىلىقتىن بىر نەچچىنى ئېلىپ چەپەرنى ئايرىلىپ قالغان يېرىدىن ئىزلەپ مېڭىپتۇ ۋە ئۇنى تېپىپ يېنىغا بېرىپتۇ. چەپەر ۋەزىر ئۇنى كېرەم بېلىقچى دەپ ئويلاپ قورقۇنچ بېسىپتۇ. “ئەي كېرەم، — دەپتۇ ۋاقىراپ چەپەر، — بۇ يەردە نەمە قىلىپ يۈرسەن؟ تېزراق يوقال! خەلىپە ھازىر مۇشۇ يەردە، باغدا، ئەگەر ئۇ سېنى كورۇپ قالغۇدەك بولسا، بېشىڭنى ئالىدۇ!” خەلىپە چەپەر ۋەزىرنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ كۈلۈپتۇ. چەپەر كۈلگەن كىشىنىڭ ئوزى خەلىپە ئىكەنلىكىنى سېزىپ خىجىل بوپتۇ. “ھە... سىز... موھترەم خەلىپىمىز ئىكەنسىزغۇ؟” دەپتۇ چەپەر. “ھە سەن ۋەزىرىم تۇرۇپ مېنى تونۇيالمىغاندىن كېيىن، — دەپتۇ خەلىپە، — شېيخ ئىبراھىم قانداقمۇ تونۇسۇن. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇنىڭ ئوزى ھازىر ساق ئەمەس، مەسلىكىدىن كوزلىرى قىزارغان. سەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇر. مەن ھايات بولماي قايتىپ چىقىمەن.” شۇنداق دەپ خەلىپە قەسىر تەرەپكە كېتىپتۇ، قەسىرنىڭ ئىشىكىگە بېرىپ، ئاستا ئىشىكىنى قېقىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن شېيخ ئىبراھىمغا قاراپ: “ئىشىكىنى بىرسى قېقىۋاتىدۇ!” دەپتۇ. “كىم سەن؟” دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم نۇرىدىن قوزغالمىي. “ئەي شېيخ ئىبراھىم، مەن، —

دەپتۇ خەلىپە، — مەن كېرەم بېلىقچى، سېنى مەھمىنى بار دەپ ئاڭلاپ، بىر ئاز بېلىق ئېلىپ كەلدىم. ياخشى بېلىق". بېلىقنىڭ ئېتىنى ئاڭلاپ ئېلى نۇردىنىمۇ، ئۇنىڭ كېنىزىگىمۇ خوشال بولۇپ ئوزىنى تۇتالماي قاپتۇ. ئۇلار بېلىقنى ناھايىتى ياخشى كوردىكەن. "ئەي شېيخ ئىبراھىم، ئىشىكىنى ئاچ، بېلىقنى ئېلىپ كرسۇن" دېيىشىپتۇ ئۇلار. شېيخ ئىبراھىم ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. خەلىپە بېلىقچى كىيىمدە ئىچكىرى كرىپتۇ. شېيخ ئىبراھىمغا سالام قىپتۇ. "ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، ئەي ئوغرى، قىمارۋاز، — دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم، — قېنى بىزگە ئېلىپ كەلگەن بېلىغىڭنى مەن بىر كورەي". خەلىپە ئۇلارغا ئوزى تاللاپ ئېلىپ كەلگەن بېلىقلارنى كورسىتىپتۇ. قارىسا بېلىقلار تېخى تىرىك، تىپىرلا-ۋاتقان. كېنىزەك خىتاپ قىلىپ: "ئەي ھورمەتلىك بېلىقچى، — دەپتۇ، — بۇ بېلىق شەكسىز ياخشىكەن. بۇنىڭ ئۈچۈن سىزگە كوپتىن — كوپ رەخمەت. لېكىن قورۇپ، پىشۇرۇلسا تېخىمۇ ئوبدان بولاتتى!" "ناھايىتى توغرى، — دەپتۇ شېيخ ئىبراھىم. كېيىن ئۇ، خەلىپىگە قاراپ، — نىمىشقا بۇنى قورۇماي تىرىك ئېلىپ كەلدىڭ؟ بار، قورۇپ كەل!" دەپ بۇيرۇپتۇ.

"مانا ھازىر، مەن سىزلەرگە قورۇپ ئەكىلىمەن" دەپتۇ خەلىپە. "بول تېز!" دەپتۇ ئۇلار. خەلىپە يۇگۇرگىنىچە چىقىپ كېتىپتۇ. سىرتقا چىقىپ جەپەرنى قىچقىرىپتۇ. جەپەر ۋەزىر: "نېمە خىز-مەت بار" دەپ يۇگۇرۇپ يېتىپ كەپتۇ. "ئۇلار ماڭسا بۇ بېلىقنى قورۇپ ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى" دەپتۇ خەلىپە. "ماڭا بېرىڭ ئەي خەلىپە، مەن قورۇپ بېرەي" دەپتۇ جەپەر ۋەزىر. "بۇنى ماڭا قورۇشنى بۇيرۇدى. ئاتا-بوۋىلىرىمىڭ ھورمىتى ئۈچۈن،

بۇنى مەن ئوز قولۇم بىلەن قورۇيمەن“ دەپتۇ خەلىپە. باغۋەننىڭ
ھۇجرىسىغا كىرىپتۇ، ئۇ يەردە زىخ، ساپلىق، تاۋا، كاۋاپدانلار تەييار
ئىكەن، بېلىقنى تازىلاپ، ياخشىلاپ قورۇپ، بىر قۇر تۇز سېپىپتۇ.
تەييار بولغاندىن كېيىن، ئۇنى ئاتسۇقۇلاق يوپۇرماقلىرى ئۈستىگە
قويۇپ، باغچىسىدىكى لىمون ۋە دورا-دەرمەكلەردىن سېپىپتۇ،
بېلىقنى ئېلىپ كىرىپ مېھانلارنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئېلى نۇرد-
دىن، كېنزەك ۋە شېيخ ئىبراھىم يېقىن ئولتۇرۇپ يېيىشكە كىرد-
شىپتۇ. يەپ بولۇپ قوللىرىنى يويۇپتۇ. ئېلى نۇردىن بېلىقچىغا
مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ: ”بۇ كىشى بىزگە ناھايىتى چوڭ خىزمەت
قىلدى، — دەپ، قولىنى يانچۇغىغا سېلىپ ئۇچ تىللا ئېلىپ بېرىپ-
تۇ ۋە سوزىنى داۋام قىلدۇرۇپتۇ، — ئەي بېلىقچى، ئەيۇ قىلىڭ،
ئەگەر ئاۋالقى ئەھۋالىم بولغاندا سىزنىڭ قىلغان بۇ خىزمىتىڭىز
ئۈچۈن پېقىرلىق ئازاۋىدىن خالاس قىلاتتىم. ھازىرقى ئەھۋالىمغا
يارشا بەرگەن بۇ ئەرزىمەس پۇلۇمنى ئېلىڭ!“ خەلىپە پۇلنى
ئېلىپ رەخمەت ئېيتىپتۇ. خەلىپىنىڭ مەقسىدى كېنزەكنىڭ ناخ-
شىسىنى ئاڭلاش ئىكەن. ئۇ، ئېلى نۇردىنغا: ”مەرھىمىتىڭىز
ئۈچۈن كۆپ رەخمەت. لېكىن مەن چەكسىز ئىلتىپاتىڭىزنى
كۈتۈپ، بۇ قىزنىڭ يەنە بىر قېتىم ناخشا ئېيتىپ بېرىشىنى
سورايتتىم“ دەپ ئىلتىماس قىپتۇ. ”ئەي، ئەنسىۈلجەلس، —
دەپتۇ ئېلى نۇردىن، — بېلىقچى ناخشاڭنى ئاڭلاشنى خالايدىكەن،
بۇ كىشىنىڭ خوشلۇغى ۋە مېنىڭ يۈز خاتىرەم ئۈچۈن بىزگە
يەنە بىر ناخشا ئېيتىپ، ساز چېلىپ بەر.“ كېنزەك شۇ ھامانلا
سازنى قولغا ئېلىپ تارلىرىنى تەڭشەپتۇ. كېيىن سازنى چېلىپ مۇنۇ
غەزەلنى ئوقۇپتۇ:

تۇر، ئەي سەنەم شوخ پەدىگە چالغىنا،
ناخشاڭ بىلەن دەدى:

— كوكلۇم ئالغىنا،

سەنئەتلەرنىڭ ياخشىسىدۇر ناخشا — ساز،
مەي بەرگەندەك دىلنى خوشال قىلغىنا.

ساز ئۈستىدە يورغىلىسا ئاپپاق، نازۇك بارمىغىڭ،
قىلىدەك تارلار سايرار خۇددى قەلبىدىكى تويغۇدەك.
نازلار بىلەن كوزلەر قىسىپ ئوينىسا قاش — قاپىغىڭ،
جاننى ئالار ئىلكىگە، ساڭا قارار تويغۇدەك.

ھەر پەدىنى باسقنىڭدا ئاھىڭى باشقا چىسقار،
نەم پەدە مەرغۇللىرى ئېلىپ قاچار خىيالىنى...
تەلپۈنمەن كوز ئۈزمەستىن ئىلاجىسىز ئەي نىگار،
كوزلىرىڭگە كوزۇم چۈشسە، تىترەك باسار بۇ جاننى...

غەزىلىڭنى ئاڭلاپ قېلىپ، ئەمدى قالدۇم بالاغا،
شۇندىن بېرى نەسەتمۇ ھىچ كىرمىدى قۇلاققا.
كوكلۇمنى قايتۇرما كۆپ، بارى ئۇچتى ھاۋاغا،
ئېيت ناخشاڭنى، ئېيت يەنە مۇشۇ ئىككى مۇشتاققا.

ئۇنىڭدىن كېيىن دىلنى ئۈزگە تارتىدىغان "ياقام پارە" دىگەن
پەردىگە يۈتكەپ چاپتۇ. ئەقىلنى ئوغرىلاپ، كىشىلەرنىڭ شىرىنى
جانلىرىنى تۇيدۇرماي ئالغۇچى بۇ سازغا قوشۇپ مۇنداق غەزەل
ئوقۇپتۇ:

شەھرىڭىزگە كەلگەن كۈنى قىزىق خەۋەر ئاڭلىدىم:
"شەھرىمىزنىڭ كېچىسى ئايسىز يورۇق، سەھەردەك."

بۇ خەۋەرنىڭ مەنىسىنى سىزنى كورۇپ چۈشەندىم،
سىز سىز بولماس ئىدى بۇ يەر، ئايسىز يورۇق شەھەردەك.

كۈندۈز ئۇخلاپ، تۈندە قىلغاچ سەيلى ئەتراپ - باغلارنى،
يۈزىڭىزدىن باغ يورنىدى، نۇرغا تولدى شەھەرمۇ!...
تۈننىڭ يۈزى قارا ئىدى، يۈيدىڭىز سىز داغلارنى،
بۇ شەھەردىن تۇن يوقالدى، سۈزۈلدى تاڭ - سەھەرمۇ!...

خەلىپە ھەيرانلىق ئىچىدە ھاياجانلىنىپ، خوشلىغىدىن: "ياخشى،
ياخشى... خۇدا ھەقىقى ياخشى... دەپ، توختىماي ئالغىشلاپتۇ. ئېلى
نۇرسىدىن: "ئەي بېلىقچى، بۇ كېنىزەك ۋە ئۇنىڭ ناخشا - سازى
سىزگە ياقىتمۇ؟" دەپ سوراپتۇ. "ئەزىرايى خۇدا، ياقىتى"
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ خەلىپە. ئېلى نۇرسىدىن: "ياققان بولسا، بۇ
كېنىزەك مەندىن سىزگە سوۋغا بولسۇن. بۇرۇندىن تارتىپ ھەدىيە
قىلىنغان نەرسە قايتمايدىغان ئادەت بار. مەنمۇ قايتۇرۇپ ئالمايمەن.
مەن" دەپتۇ. شۇ زامان ئورنىدىن تۇرۇپ بېلىقچىغا قىزنى ئېلىپ
كېلىپ تۇتقۇزۇپتۇ ۋە بىللە ئېلىپ كېتىشنى بۇيرۇپتۇ. ئەنسىۈلجە -
لىس ئېلى نۇرسىدىنغا قاراپ مەيۈسانە بىر قىياپەتتە: "ئەي
ھورمەتلىك خوجام، خوشلاشماستىن كېتەمسەن؟ ئەگەر بۇ
مەجبۇرى بولسا، توختاپ تۇرغىن، مەن سەن بىلەن خوشلىشىپ
يۈرەك سوزۇمنى ئېيتىپ ئالاي" دەپ مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئەجەپ قاتتىق تۇيۇلدى بۇ جۇدالىق،
ئىدۇق ھەر ئىككىمىز بىر جۈپ خۇمالىق.
قاننىم سۇندى شۇ دەم قايرىلىشتىن،
ئولۇم ئارتۇق مانا بۇ ئايرىلىشتىن.

ئوتۇش ئىشقى ئەپسانىسى مېنى ئىزەر ھەر دايم،
 بىچارىلەر مەندەك ئادەم، مەندەك ئاشىق دەر بەدەر،
 سەن ئېيتقىنا، ئەپسانىنى توقۇغانلار ئوزى كىم؟
 ئاشىقلارنى مۇبالىغە قىلغان توھمەت شۇ قەدەر!...

كوز يېشىدىن دەريا ياساپ ئاققان ئاشىق كىم ئىكەن؟...
 ئېقىپ پۈتسە كوز ياش بىلەن ئاقمىغىدىم مەن ئوزەم.
 كوز يېشىنى مارجان قىلىپ ئاسقان مەشۇق كىم ئىكەن؟...
 كوز ياش قېنى؟ بىر كۈلۈپمۇ باقالمىدى كۈل يۈزۈم.

ئەي شاھزادەم، ئۇلۇغۇققا، زور ھورمەتكە مالىك زات،
 سەن مېنى دەپ قولدىن بەردىڭ تاج-تەخت مىراسىڭنى...
 مەن يېنىڭدا يوق ئەمدى، ساڭا تىلەپ بەخت-ھايات،
 كوزلۇرۇمگە سۈرتەي سېنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئىزىڭنى...

تارتۇق قىلدىڭ بىر كىشىگە مېنى مەيلى مەن رازى،
 ئۈمىدىم بار: "ئۇ بۈيۈك زات، غېرىپ باشنى سىلار" دەپ.
 مۇھەببەتلىك قەلبىم بىلەن ساڭا قىلاي تەۋەززۇ،
 ئۇزاق يەردىن ئەرنى قىلمەن مېنى ئوزى بىلەر، دەپ.

بۇ شېئىرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئېلى نۇردىن كېنىزەككە شېئىر
 بىلەن جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ:

ئەي سىردىشىم، سەندىن جۇدا بولدۇم شۇ دەم،
 يىغلار كوزۇم ئەتە-ئاخشام ھىجرىڭ بىلەن.
 سەنسىز باسار ئەمدى مېنى كۈلپەت-ئەلەم،
 ياخشى كۈنلەر يوقتۇر ماڭا دەردىڭ بىلەن.

جۇدا بولۇش كۈنى يار مەن بىلەن ۋىدالاشتى،
ددى؛ ئەمدى قانداق بولار سېنىڭ ھالىڭ؟...
ددىم: جانۇ - يۈكۈڭۈل ئەھدى باغلاشتى،
بېرىپ ساقلاش ئۈچۈن لەۋ، يۈزدىكى خالىڭ.

خەلىپە قىزنىڭ مىسرالىرى ئارىسىدىكى: "تارتۇق قىلدىڭ
مېنى بىركىشىگە" دىگەن قۇرنى ئەسلەپ. بۇلارنى بىر - بىرىدىن
ئايرىش ناھايىتى ئېغىر ئىش ئىكەنلىكىنى سېزىپتۇ. كېيىن ئۇ
يىگىتكە قاراپ: "بۇ قىز ھازىر ئوز مىسرالىرىنىڭ بىرىدە، قىزنى
دەپ شاھلىقتىن، مىراسىڭدىن ۋاز كەچكىنىڭنى ئېيتتى. ماڭا
راستىنى ئېيتقىن: كىم بىلەن دۈشمەنلەشتىڭ؟ كىم سېنىڭ ئار-
قاڭدىن نىمە ئۈچۈن ئىزلەيدۇ؟ ياكى بىر جىنايەت بىلەن ئەيىپ-
لىنىپ يۇرتۇڭدىن ئايرىلغانمۇ؟" ئەي بېلىقچى، ئاجايىپ بىر
مۇشكۈل ئىشنى سورىدىڭ، - دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، - بىزنىڭ
بېشىمىزغا كەلگەن ئىش باشقىلارنىڭ بېشىغا چۈشمەسۇن. "شۇ
سەرگۈزەشتىنى ئېيتىپ، بىزنى ئەھۋالدىن خەۋەردار قىل! چۈنكى،
بىرەر ئاسانلىق ياكى بىزدىن بىرەر ياخشى مەسلىھەت چىقىپ قالسا
ئەجەپ ئەمەس. مەسلىھەت بىلەن يامانلىقتىن ياخشىلىققا ئايلانغان
ئىش كوپقۇ!" دەپتۇ خەلىپە. ئېلى نۇرىدىن بېلىقچىغا قاراپ:
"شېرى بىلەن ئېيتىپ بېرەيمۇ ياكى نەسرى سوز بىلەن ئېيتىپ
بېرەيمۇ؟" دەپ سوراپتۇ. "چېچىلغان نۇتۇق سوزدۇر، تىزىلغان
نۇتۇق دۇردۇر" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ خەلىپە. ئېلى نۇرىدىن
بېلىقچىدىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، بېشىنى توۋەن سېلىپ، كېيىن شېرى
بىلەن ۋەقەنى توۋەندىكىچە ھىكايە قىپتۇ:

سوراپ قالدىڭ بېشىمدىن ئوتكەن ئىشنى،

بىزنى ۋەيران قىلغان سىرنى ئېچىشنى.
ئېزىز دوستۇم، يېقىن كەل، ئاڭلا زارىم،
غازاڭ سىلەن ئالماشتى ياش باھارىم.
ئاتام ئىدى بەسىردە ئالى مۇقام،
ئۇنىڭ كۈنى بولمايتتى مەنسىز تامام.
ئاتامنىڭ سۇيۇملۇك دىلەندى ئىدىم،
يالغۇز ئوغلى، كوز نۇرى پەرزەندى ئىدىم.
ئېلىپ بەرگەن ئىدى ماڭا كېنىز قىز.
ئىلمۇ - پەندە يەككە ئىدى يەنە تەڭسىز.
ئويۇم تولدى گۈلگە ئۇنىڭ يۈزىدىن،
لەززەت ئالدىم ئۇنىڭكى شېكەر سوزىدىن.
ئۇ ماڭا ۋاپادار يار بولدى،
قېشىدا كېچە - كۈندۈز بار بولدى.
ۋاپات بولدى ئاتام، چۈشتى جۇدالىق،
مال - مۈلكى ماڭا بولغاندا تالىق.
دۇچار قىلدى شۇم پەلەك ھادىسىغا،
ئېشىم تولدى پەلەكنىڭ ئوغىسىغا.
ھەممە مىراس ماڭا بولدى باقاسىز،
گۈھەرلەر بار ئىدى ئەجەپ باھاسىز.
كېتىپ ئۇ ماڭا، كەلدى يامان كۈن،
كېيىن قىزغا تىكىلدى شۇم بەختى كەلكۈن.
قىلىپ ئاقىۋەت مۇھتاجى نان بىز،
كېنىزەك دىدى:

— سېتىڭ مېنى سىز!

يىتەكلەپ سۈيگۈنۈمنى بازارغا كەلدىم،
گۇناسىز يارنى مەن دارغا ئەكەلدىم.
مېنىڭ ھالىمنى تەسۋىرلەشكە تىلىم يوق،

ئۈزۈم يولدا ۋە لېكىن ئەفلى ھۇشۇم يوق
بىتىلەپ يارنى مەن بازارغا كىردىم،
كۈزۈم ئالدى قاراڭغۇ غارغا كىردىم.
كۈزۈم ئاچسام ئۇ يەردە قاتار خېرىدار،
سوز ئاچقۇچە پۇل تولەپ ئالماققا تەييار.
كېلىپ دەللال يېقىن، تۈتتى قولۇمدىن،
مېنىڭچۈن بولدى ئۇ، ئارتۇق ئولۇمدىن.
بازار ئەھلى ھەممىسى بولدى جەمئى،
ئۇنىڭ باھاسىنى قىلماقچى بەيسى.
شۇ چاغدا يىتىپ كەلدى بىر قېرى مەككار،
بۇ قىزنى ئۇ كورۇپ بولدى خېرىدار.
بۇنى كورۇپ بازارنىڭ كەيىيى سۇندى،
بۇ قىزنىڭ تىزدا يېرىم باھاسى تىندى.
كېلىپ دەللال يېقىن، دىدى ئاستا:
ئۇنىڭغا ساتما، بۇنى بۇلغىماستا.
ئۇرۇپ مەن نىگارنىڭ يۈزىگە تەستەك،
ئېلىپ ماڭدىم بازاردىن خۇددى مەستەك.
يىتىپ ماڭا تىل سالىدى قېرى ئەبلەخ —
سۇلتاننىڭ ۋەزىرى ئىدى ئۇ بەدبەخ.
ئېلىپ ئۇنى مەن ئاتتىن يىقىتتىم،
مىلاپ لايغا، قان قىلىپ، مۇشنى تېتىتتىم.
بېرىپ ئۇ، سۇلتانغا مېنى چىقىپتۇ،
ئارىدا بولغان ئىشنى ئاڭما ئېيتىپتۇ.
ئېلىپ كەلدىم بۇ قىزنى ئويىگە شۇئان،
يىتىپ كەلدى سارايدىن بىر قەدىردان.
ئاتامنىڭ دوستى ئىدى ماڭا ھەمدەم،
ۋاپادارلىق قىلىپ ھالىمغا يەپ غەم،

دەدى:

"ئېز قاچمىساڭ بۇلىدىن ئەگەردە،
 ھاياتىڭ قالغۇسى خەۋپۇ - خەتەردە.
 ئەمرى قىلدى سۇلتان تۇتماققا سېنى.
 مېلىڭنى ئېلىپ، دارغا ئاسماققا سېنى.
 كۈن چىقماي تۇرۇپ ئوزەڭ چىقىپ كەت!
 ئوزەڭنى بۇ بالادىن قېز خالاس ئەت!..."
 ئىككىسىز تۈندە قېچىپ بولسۇن راۋان.
 تار بولدى بىز ئۈچۈن بۇ كەڭرى جاھان.
 يۈرۈپ باغدادقا كەلسۇن ئاچ ۋە ھارغىن،
 تۈنەشكە جاي تاپالماي بىز ئىككى مىسكىن.
 كوچۇردۇق ياغا يۇرتتا بىز ئېغىر كۈن.
 چىقىرىپ "ناھ" دىن ئوت، غەمدىن تۇتۇن.
 ئېزىز دوستۇم، ساڭا دىلىدىن ئەرزىم:
 دىگىن راستىنى ماڭا، بولسا قەرزىم.
 شۇ قەرزىمگە بۇنى ئال ياكى ئالما.
 ماڭا قىلغان خىزمىتىڭگە ئارماندا قالما!
 كېنىز ئەمەس بۇ ماڭا تەندىكى جان.
 ساڭا قىلىدىم ھەدىيە بۇ جاننى شۇنان.
 قولۇمدا قالغىنى شۇ سۇيۇملۇك يار.
 ساقايدى ئاچلىقتىن بولغاندى بىمار.
 بۇ تەقدىر ئەزدى شۇنداق مېنى قىلىپ خار،
 جاھاننىڭ كارى شۇنداق، بەزىدە تار.

ئېلى نۇرىدىن شېھرىنى تۈگىتىپتۇ. خەلىپە ئۇنىڭغا: "ئەي ھور-
 مەتلىك ئېلى نۇرىدىن، ماڭا ئەسلى تەرجىمە ھالىڭنى يەنىمۇ
 ئوچۇغراق قىلىپ ئېيتىپ بەر!" دەپتۇ. ئېلى نۇرىدىن ئەسلى -
 نەسلى ۋە تارىخىنى ئۇچۇر - بۇجۇرغىچە سوزلەپ بېرىپتۇ.

خەلىپە ۋە قەنىك تېگىگە يېتىپتۇ.

“ھازىر قاياققا ماڭدىڭ؟” دەپ سورايتۇ خەلىپە.

“خۇدانىڭ يېرى كەڭ، شەھەرلىرى نۇرغۇن. بېشىم قاياققا قايسا، شۇ تەرەپكە ماڭمەن” دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئېلى نۇرىدىن. “بول-مىسا، — دەپتۇ خەلىپە، — مەن ساڭا بىر خەت يېزىپ بېرىمەن، سەن ئۇنى بەسىرە سۇلتانى مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇز زەينىگە بەر! ئۇ خەتنى ئوقۇپ كورگەندىن كېيىن، ساڭا ھىچقانداق زىيان يەتكۈزمەيدۇ، سېنى رەنجىتمەيدۇ...”

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى. شەھرىزاد ھىكا-يىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ئېلى نۇرىدىن: “بېلىقچىنىڭ سۇلتانغا خەت يېزىشى بۇ چاقىچە قۇلاق ئاڭلىمىغان بىر گەپ!” دەپتۇ. “سوزۇڭ توغرى، — دەپتۇ خەلىپە، — لېكىن مەن سەۋىۋىنى ئېيتاي. مەن ئۇنىڭ

بىلەن بىر مەكتەپتە ئوقۇغان. مەن ئۇ چاغدا ئۇنىڭغا ياردەم قىلاتتىم. بارا-بارا ئۇنىڭغا

تەلەي يار بولۇپ، سۇلتانلىققا يەتتى. مەن بولسام، بېلىقچىلىق كەسپىمنى قىلدىم. مەن نىمە دەپ خەت يازسام، ئۇ، ئەلۋەتتە ئورۇندايدۇ. ئەگەر بىر كۈندە مىڭ پارچە خەت يازسام، ئۇ خەتتىكى تەلەپلەرنى ئىجرا قىلىشتىن باش تارتمايدۇ. چۈنكى، بۇ چاقىچە مەن ئۇنىڭدىن بىرەر نەرسە سورىغىنىم يوق!” قېنى

كورمىز، يېزىڭ بولمىسا!" دەپتۇ ئېلى نۇردىن. خەلىپە قولغا قەغەز - قەلەم ئېلىپ، بىسىمىلادىن كېيىن، توۋەندىكىلەرنى يېزىپتۇ:

خەلىپە ھارۇن رەشىد ئىبنى مەھدىدىن:

"مەرھىمىتىم سايىسىدە، شەھەرلىرىدىن بىرى بولغان بەسىردە ماڭا نائىبلىق دەرىجىسىگە يەتكەن جانابى مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇز زەينىگە! بۇ خەت مەرھۇم ۋەزىر ئىبنى خاقانىنىڭ ئوغلى ئېلى نۇردىن ئارقىلىق ساڭا يەتكەن ھامان، سەن ئوزەڭنى خىزمەتتىن ئازات قىلىپ ئورنىڭغا ئېلى نۇردىننى تەيىنلە. پەرمانغا قارشىلىق قىلما! ۋەسسالام". خەلىپە خەتنى ياخشىلاپ ئوراپ ئېلى نۇردىنغا بېرىپتۇ. ئېلى نۇردىن خەتنى قولغا ئېلىپ سۇيۇپتۇ ۋە سەلىمىگە قىستۇرۇپ، شۇ زامان قالغانلار بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. شېيخ ئىبراھىم بېلىقچى كىيىم - دىكى خەلىپىگە قاراپ: "ئەي بېلىقچىلارنىڭ ئەسكىسى، - دەپتۇ ئۇ، - سەن يىگىرمە تىيىنگە توختىمايدىغان بىر جۇپ بېلىقنى ئېلىپ كېلىپ، ئۈچ تىللا پۇل ئالدىڭ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ قىزنىمۇ ئالامسەن تېخى؟" خەلىپە بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ۋاقىراپتۇ. مەسرۇرنى كورسىتىپ ئوزىنى تونۇتۇپتۇ. شېيخ ئىبراھىمغا لەنەت ئوقۇپتۇ. جەپەر ۋەزىر خەلىپىگە يېڭى كىيىملەر ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئوردىغا كىشى ئۈۋەتتىپتۇ. ئۇ ئادەم كىيىم - لەرنى ئېلىپ كېلىپ، خەلىپىنىڭ ئالدىدا تازىم قىلىپ ئىگىلىپ تۇرۇپتۇ. خەلىپە ئۈستىدىكى جەردە كىيىملەرنى سېلىپ تاشلاپ ئوزىگە كېلىپ كەلگەن يېڭى كىيىملەرنى كىيىپتۇ. شېيخ ئىبراھىم ئولتۇرغان يېرىدە ھاڭقىپ قېتىپلا قاپتۇ. خەلىپە ئۇنىڭ ھالىغا

نەزەر تاشلاپتۇ. قارىسا رەڭگىنىڭ قەنى قەچىپ، ئەقلى ئېغىپ،
بىر قىسا بولۇپ، ھە دەپ قولىنى چىشلەپ، ئوزىنى تۇتالماي
قاپتۇ. "بۇ مېنىڭ چۈشۈمۈمۇ ياكى ئوڭۇمۇ؟" دەيدىكەن ئۇ
ئوز - ئوزىگە. "ساڭا نىمە بولدى؟ ... ئەي شېيخ ئىبراھىم!" دەپتۇ
خەلىپە. شېيخ ئىبراھىم ھۇشنى يىغىپ ئوزىنى يەرگە ئېتىپتۇ.
كېيىن مۇنۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

مەسلىك بىلەن بىخۇتلۇق مېنى بۇلغىدى،
مەندىن كەتتى ئەقىل بىلەن بەخت تامام.
جازا بەرسەڭ ماڭا لايىق يەنە سەن ئوزەڭ -
ئەپۇ قىلساڭ ئىختىيار، مېنى ئەي خوجام.

ۋەزىپىدۇر بىز ئۇچۇن ئەپۇ سوراڭ،
باش ئىگىش خوجىسىغا بۇ تۈزۈم قانۇنى:
ئاياق تايىدى، بېشىم قايدى تاشقا تېگىپ،
گۇنايمىدىن كېچىڭ خوجام قىنىماي قۇلنى.

خەلىپە ئۇنىڭ گۇنايدىن ئوتۇپتۇ. قىزنى ساراينغا يەتكۈزۈپ
قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. ئەنسۇلجەلىسقا خەلىپە سارايدىن ئالاھىدە
ئورۇن، ئوي ۋە مەخسۇس خىزمەتچىلەر بەلگۈلەپ بېرىپتۇ.
"سېنىڭ خوجاڭنى، - دەپتۇ خەلىپە، - ئوز شەھرى بەسىرگە
سۇلتان قىلىپ ئىۋەتتىم. تېز ئارىدا ئۇنىڭغا شاھانە كىيىملەر
ئىۋەتتىمەن. سېنىمۇ شۇنىڭغا قوشۇپ يولغا سالمەن". ئېلى نۇرىدىن
خەلىپىنىڭ باغچىسىدىن چىقىپلا يولغا چۈشۈپتۇ. خېلى نۇرغۇن
يول يۈرۈپتۇ، ئىگىز - پەس دەسسەمەي، مول يۈرۈپتۇ. بەسىرە
شەھرىگە يېتىپ كېلىپ، سۇلتان ئوردىسىغا كىرىپتۇ. ۋاقىراپ

قېچىقىرىغان ئىكەن، سۇلتان ئاڭلاپ، ئۇنى ئوز ئالدىغا كىرىشكە رۇخسەت قىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن سۇلتاننىڭ قېشىغا كىرىپ، ئالدىغا بېرىپ تازىم قىپتۇ. كېيىن سەللىسىدىن خەتنى ئېلىپ سۇلتانغا سۇنۇپتۇ. سۇلتان خەتنىڭ باش قىسمىنى كورۇش بىلەنلا يۇ خەتنىڭ خەلىپە ھارۇن رەشىدىنىڭ خېتى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. ئالدىراپ ئورنىدىن تىك ئورۇپتۇ. خەتنى ئۇچ قاتار سۇيۇپتۇ ئوقۇپ چىقىپ، ئۆزىچە: "خەلىپىنىڭ ئەمرىگە بوي سۇنماق بىزدە كىلەرگە پەرز ھەم قەرز" دەپتۇ. شۇ ھامان توت قازىنى، ئەمىر ھەم ۋەزىرلەرنى قېچىقىرىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ ۋەزىپىدىن ئازات قىلىنغانلىغىنى ئېلان قىلماقچى بوپتۇ. شۇ چاغدا بىردىنلا مۇنن ئىبنى ساۋى كىرىپ كەپتۇ. سۇلتان خەتنى ۋەزىرگە بېرىپتۇ. ۋەزىر خەتنى ئوقۇپ چىقىپ، پارچە-پارچە قىلىپ يىرتىپ تاشلىۋېتىپتۇ. "لەنەت ساڭا، - دەپتۇ سۇلتان غەزەپ بىلەن ۋاقىراپ، - بۇنداق جىنايەتنى قىلىشقا سېنى نىمە مەجبۇر قىلدى؟" "ئەزىرايى خۇدا، - دەپتۇ ۋەزىر، - بۇ دار ئاستىدىن قاچقان مەككار ئوغرى تۇرسا، نەدە يۇرۇپ خەلىپىنى ياكى ئۇنىڭ ۋەزىرىنى كورەلسۇن؟ قەيەردىندۇر، خەلىپىنىڭ موھىرى بېسىلغان بىر قەغەزنى قولغا چۇشۇرگەن - دە، ئوز مەقسىدىگە يىتىش نىيىتىدە مۇشۇ خەتنى ياساپ سىزگە ئېلىپ كەلگەن. خەلىپە ئۇنى جانابى ئاللىرىنىڭ ۋەزىپىسىگە تەيىن قىلمىغان. چۇنكى، ئۇنىڭ بۇ ۋەزىپىگە لايىقتى ۋە بىلىمى يوق. بۇ، خەلىپىگە ئوچۇق - ئايان، شۇنىڭمۇ باركى، ئەگەردە خەلىپە بۇ ئىشنى ئىختىيار قىلغان بولسا، بىرەر ۋەزىرىنى، ھىچ بولمىغاندا ساراي خىزمەتچىلىرىدىن بىرسىنى قوشۇپ ئىۋەتكەن بولاتتى." "نىمە

قىلىش كېرەك؟“ دەپتۇ سۇلتان. “بۇ يىگىتنى ماڭا تاپشۇرۇڭ، مەن كىشى قوشۇپ خەلىپىنىڭ ئالدىغا ئىۋەتەي. ئەگەر بۇ گەپ راست بولسا، ئىشەنچلىك بۇيرۇق ئېلىپ كەلسۇن. مۇبادا يالغان بولسا، ماڭا ئەلىمى ئۆتكەن بۇ ئىپلاسنىڭ جازاسىنى ئۈزەم بېرەي” دەپتۇ. سۇلتان ۋەزىرنىڭ سوزىنى لايىق كورۇپ، قۇللىرىنى قىچقىرىپتۇ. ئېلى نۇرىدىننى باغلاپ ۋەزىرگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر ئېلى تۇرىدىننى ئۈزىنىڭ ئويىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. قۇللىرىغا بۇيرۇپ، ئۇنى ھۇشىدىن كەتكىچە ئۇرغۇزۇپتۇ. ئاياق-لىرىغا ئېغىر كىشەن، بوينىغا تاقاق سېلىپ، زىندانغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۈزى كىرىپ، زىندانغا چۈشۈپ، زىندان باشلىغىنى قىچقىرىپتۇ. زىندان باشلىغى ۋەزىرنىڭ ئالدىغا كېلىپ تازىم قىلىپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئىسمى قەتت ئىكەن. “ئەي قەتت، — دەپتۇ ۋەزىر ئۇنىڭغا گېدىيىپ، — بۇنى ئەڭ چوڭقۇر ۋە ئەڭ دەھشەتلىك زىندانغا تاشلا! كېچە — كۈندۈز ئەڭ ئېغىر ئازاب بىلەن قىينا!” “خوپ!” دەپتۇ زىندان باشلىغى قەتت. كېيىن ئۇ، ئېلى نۇرىدىننى زىندانغا ئېلىپ چۈشۈپ ئىشكىنى تاقاپتۇ. زىندان باشلىغى قەتت ئېلى نۇرىدىنغا ئىشىك ئارقىسىدىكى سۈپىنى سۇپۇرۇپ تازىلاپ، جاي قىلىپ بېرىپتۇ. ئېلى نۇرىدىننىڭ تاقاق، كىشەن-لىرىنى ئېلىپ، ئۇنى سۈپىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، دەم ئېلىشقا بۇيرۇپتۇ. ئۇنىڭغا ياخشى قارايتۇ. ۋەزىر ھەر كۈنى قەتتگە كىشى ئىۋەتىپ، ئېلى نۇرىدىننى قىيناشنى ئەسلىتىپ تۇرىدىكەن. قەتت بولسا ھامان ئۇنىڭغا قولىدىن كېلىشىچە ياخشىلىق قىلىپ تۇرىدىكەن، نەرسە — كېرەكلەرنى يەتكۈزۈپ بېرىدىكەن، ئېلى نۇرىدىننى ئاۋايلاپ ساقلايدىكەن. شۇ يوسۇندا قىرىق كۈن ئوتۇپتۇ. قىرىق

بىرىنچى كۈنى خەلىپىدىن كىيىم - كىچەك، ئىنئاملار كەپتۇ. بۇنى كۆرۈپ سۇلتان ھەيران بوپتۇ. ئۇ بۇ توغرىدا ۋەزىر ۋە باشقا يېقىنلىرى بىلەن سوھبەتلىشىپتۇ. ئۇلاردىن: "بۇ ھەدىيە كىم ئۈچۈن؟" دەپ سوراپتۇ. كىمدۇر بىرى: "بەلكىم بۇ كىيىم - كىچەك ۋە ئىنئاملار سۇلتانىمىزنىڭ ئورنىغا يېڭىدىن سۇلتان بولغان ئېلى نۇرىدىننىڭ بولسا كېرەك" دەپتۇ. باشقىلارمۇ توغرا، دىيىشىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ ۋەزىر پۈتى كويگەن توخۇدەك تۇرالماي كېتىپتۇ. ئۇ، سۇلتانغا قاراپ: "ئەڭ ياخشى، ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ، كۆزدىن يوقىتىش كېرەك. شۇندىلا تىنچىمىز" دەپتۇ. "رەخمەت، - دەپتۇ سۇلتان، - ئۇنى سەن مانغا ياخشى ئەسلەتتىڭ! بار، ئەمدى ئۇنى زىنداندىن چىقىرىپ كاللىسىنى ئال!" ۋەزىر سۇيۇنۇپ: "خوپ، ئەمما مېنىڭ بىر تىلىگىم بار ئىدى، - دەپتۇ قوشۇمچە قىلىپ، - ئۇنى ئولتۇرۇش ھەققىدىكى سۇلتانىمىزنىڭ پەرمانىنى پۈتۈن شەھەرگە جاكاچى ئېلان قىلسا كۆڭلۈم كوتۇرۇ- لۇپ، روھىم ئوسۇپ، دۈشمىنىمدىن كۆڭۈلدىكىدەك ئىنتىقام ئالغان بولاتتىم." "خالغىنىڭنى قىل!" دەپتۇ سۇلتان. ۋەزىر خوشال بولۇپ ئوردىدىن چىقىپتۇ، ھاكىم ئىدارىسىغا كىرىپتۇ. ئۇ ھاكىمغا ئېلى نۇرىدىن ئىبنى خاقانىنىڭ سۇلتان تەرىپىدىن ئولۇمگە بۇيرۇلغانلىغىنى، ئۇنى تاماشا قىلغۇچىلارنى ئوردا ئالدىغا يىغىش توغرىسىدا جاكاچىنىڭ جار سېلىشى لازىملىغىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. جاكاچى ئېلان قىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان چوڭ - كىچىك يىغىلىشىپتۇ. كىشىلەر ئوردا ئالدىغا توپلىنىپتۇ. ئۇلارنىڭ بەزىسى ئېلى نۇرىدىن بىلەن بىللە كېلىش ئۈچۈن زىندان ئىشىگىگە توپلىنىپتۇ. ۋەزىر ئون قۇل بىلەن زىندانغا چۈشۈپتۇ.

“ئۇنى نىمە قىلماقچىسىز؟” دەپ سوراپتۇ ۋەزىردىن زىندان باشلىقى قەتت. “تاۋال ئۇ مەلئۇننى ئېلىپ چىق! ئاندىن كېيىن بىلسەن!” دەپتۇ ۋەزىر. “مەن ئۇنى ناھايىتى قاتتىق ئۇرغۇنۇم ئۈچۈن، ئۇ، ھازىر ئىنتايىن ئېغىر ئەھۋالدا يېتىپتۇ” دەپتۇ قەتت. كېيىن ئۇ، ئېلى نۇرىدىننىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن قەتتنى كورۇپ، مۇنۇ شېرنى ئوقۇپتۇ:

دوستلىرىم بولماس يولەكداش، ئىشلىرىم بەكمۇ قىيىن،
كىمگە باش ئەگەسم، مانا ئۇنىڭدىن ئازار يېتەر.
ئەي جاھان خەلقى - خالايىق، ھالىمغا سەنمۇ ئېچىن،
ئاراڭلاردىن ياخشىلىقنى كىم مانا ئىزھار ئېتەر.

ئايىرلىش دەشتىنى كەزمەكتىن تۈگىدى بۇ تاقىتىم،
ھىچ تىنىمسىز دەرت - ئەلەمدىن بۇ تېنىم ئايرىپ پۈتەر.
ياخشى شېر ۋە گۈزەل يار، چىمەندىن يوق ئۈمىدىم،
ئارزۇ - تىلەك ھەم ھەۋەسلەر ھەممىسى بىكار كېتەر.

كىم يارا كوڭلۇم ئۈچۈن سوزلەر ۋىسالۇ - يارىدىن،
ئەسلىتەر جېنىمنى قىناپ، ئوچ ئېلىپ، ئاندىن كېتەر.
ئەي خۇدا، رەھىمە ئەيلىگىن، مانا رەسۇلۇڭ ھورمىتى،
ئال مېنىڭ جېنىمنى، تەن ئازاپ بىلەن چىرىپ پۈتەر.

ئېلى نۇرىدىن شېرلارنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، زىندان باشلىقى قەتت ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئېسىل كىيىملەرنى سالدۇرۇپ، ئۈستىگە كىرىشكى كۆيىنەك كىيگۈزۈپتۇ ۋە ۋەزىرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ چىقىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن قارىسا، كوز ئالدىدا ئۇنى ئولتۇرۇشكە قەستلەپ يۈرگەن دۈشمىنى - مۇنۇ ئىبنى ساۋى تۇرغىدەك.

ئۇ ۋەزىرنىڭ خوشال تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، كۆزلىرى ياشقا لىق تولۇپتۇ؛ "سەن بەد بەختتىن ئامانلىق تىلەيمەنمۇ؟" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن ئوز - ئوزىگە، ئاندىن ۋەزىرگە قاراپ غەزەپلىنىپ: "ئەي ۋەزىر، سەن ھەمىشە ھىلە - مىكىر، جەبرى - زۇلۇم بىلەن ياشاپ كەلدىڭ. سەن ئوزەڭ بۇ ئىشلارنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئەيمەنمەسەن؟" دەپ، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

بۇ جاھان باغدا كۆپ نەر دەۋرى - دەۋران سۇرۇشتى،
 كىيدى تاج ھەم سەلتەنەتنىڭ تەختىگىمۇ ئولتۇرۇشتى.
 كەتتىلەر نامۇ - نىشانسىز، تاجۇ - تەختى قالدى بوش،
 باشقىلار بۇ سەلتەنەتتە ئەيشى - ئىشرەت سۇرۇشتى.

"مېنى بۇنداق سوز بىلەن قورقۇتالمايسەن!" دەپتۇ ۋەزىر ھەم ياندۇرۇپ مۇنداق شېئىر ئوقۇپتۇ:

دۇشمىنىمدىن گەرچە قالسام يەنە بىر سائەت ئامان،
 ماڭا ئارتۇق ئاشۇ ۋاقىت نەچچە مىڭ يىلدىن ھامان.

"بۈگۈن مەن سېنى پۈتۈن بەسرە شەھرى خەلقى ئالدىدا دارغا ئاسمەن. باشقا ھېچ نەرسىنى ئويلىمايمەن، كېيىن تەقدىر نىمىنى بۇيرۇسا شۇنى كورمەن. مەن سېنىڭ بۇ ھەيۋەتلىكىڭگە قاراپ قورقۇپ تۇرمايمەن. مەن شائىرنىڭ مۇنۇ شېئىرىگە ئېتىۋار قىلىمەن:

دۇشمىنىڭ ئۆلگەن كۈنى دوستۇڭ ئۈچۈن بايرام بولۇر،
 دوستىدىن ئايرىلسا ھەر كىم كۆڭلىگە پىغان تولۇر.
 شۇ سەۋەپتىن دوست بىلەن ئۆتكەن كۈنىڭنى ياخشى كۈت!
 ئوبدان ئۆتكەن سەڭ ئومۇرنى دوستۇڭ ساڭا مەھمان بولۇر."

كېيىن ۋەزىر قۇللىرىغا ئېلى نۇرىدىننى خېچىرغا ئارتىشنى بۇيرۇپتۇ. قۇللار بۇ ئىشنى قىلغىلى ئۇنۇماپتۇ. ۋەزىر قۇللىرىغا

ئاچچىغلىنىپتۇ. قۇللار ئىشارەت بىلەن ئېلى نۇرىدىنغا، "سەن رۇخسەت قىلساڭ، بۇ قېرى تۈلكىنىڭ ئوزىنى تاش بىلەن ئۇرۇپ، بېشىمىزغا كەلگەننى كورەيلى!" دەپتۇ. "ھەرگىز ئۇنداق قىلماڭ-لار!" دەپتۇ ئېلى نۇرىدىن، كېيىن ئۇ سىلەر "شائىرنىڭ مۇنۇ شېرىنى ئاڭلىغانمۇ؟" دەپ، شېر ئوقۇپتۇ:

كۈنۈم بار، ھاياتىمۇ باردۇر ھېلى،
يەخت دەپتىرنى شېرىم بىلەن تولدۇراي.
يېنىپ ئوچكۈنچە شېر مەشئىلى،
شولىسىدا قەلەمدىن ئىز قالدۇراي.
ئوزەمگە تىكلەپ شېردىن مۇنار،
كىشىلەر قەلبىدە مەڭگۈ ياشىنتاي.

ئېلى نۇرىدىننى بەسرە كوچىلىرىدىن سازايى قىلىپ ئوردا دەرۋازىسىغا ئېلىپ بارغىچە، جاكاجى: "خەلىپىدىن سۇلتانىمىزغا ساختا خەت ئېلىپ كەلگۈچىنىڭ جازاسى شۇدۇر..." دەپ قىچقىد-رىپتۇ. كىشىلەر يولىنىڭ ۋە كوچىنىڭ ئىككى چېتىدە تۇرۇپ يىغلىشىپتۇ. ئاخىرى ئۇلار قەسىر پەنجىرىسىنىڭ تېگىگە يېتىپ كېلىشىپتۇ. جاللات ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ: "ئەي ھورمەتلىك ۋەزىر-نىڭ ئوغلى، مەن بۇ ئىشنى ئىختىيارسىز قىلىمەن. ئەگەر بىرەر ھاجىتىڭ بولسا ئېيىت! مەن ئۇنى ئورۇندايم. چۈنكى، سېنىڭ ھاياتىڭ ناھايىتى ئازلا قالدى. سۇلتان كېلىشى بىلەن دارغا ئېسىلسەن" دەپتۇ. ئېلى نۇرىدىن پۈتۈن ئەتراپقا كوز يۈگۈرتۈپتۇ. ھەممە تەرەپكە نەزەر سېلىپ چىقىپ، بۇ شېرىنى ئوقۇپتۇ:

تۇتۇپ جاللات قىلچىنى بېشىدا تۇرسا،
تاماشاچىلار تېزلا يۈزىنى ئورسىگەي.

مېنىڭ ئولمەكلىگىم خەققە تاماشا،
توپلىشىپ كەلگەنلەر مېنىلا كۆرگەي.

دېمەس ھىچكىم بۇنىڭ نىسە گۇناھى،
بولالماس ھىچ كىشى ئاشىق پاناھى...
كېلىڭ، كىم بار ماڭا سۇ ئىچكۈزۈشكە؟...
گۇناھىم يوقلۇغىنى بىلۈر ئىلاھى.

جاسارەت قىلالماس ھىچكىم بۇ ئىشقا،
قىلىچ چۈشكچە خۇرسەن بولۇشقا.
ۋاپاسىز ماڭا سەن سۈنى ئۇزاتقىن،
نەزەر سال بويۇنغا ئۇرغان قىلىچقا.

كىشىلەر ئۇنىڭ ئەھۋالىغا يىغلىشىپتۇ. جالات ئورنىدىن تۇرۇپ،
ئېلى نۇرىدىغا بىر پىيالە سۇ ئېلىپ كەلگەن ئىكەن. ۋەزىر جال-
لاتنىڭ قولىدىن پىيالەنى تارتىپ ئېلىپ، ئۇرۇپ سۇندۇرۇپتۇ.
جاللاتقا ئۇنىڭ بوينىنى ئۇزۇشنى بۇيرۇپتۇ. جالات ئېلى نۇر-
دىنىڭ كۆزلىرىنى باغلاپتۇ. توپلانغان كىشىلەر ئىبنى ساۋىنىڭ
بۇ ھەرىكىتىدىن نارازى بولۇپ، چۇقان كوتۇرۇشۇپتۇ، ھەر خىل
غەۋغا چىقىپتۇ. شۇ ئارىدا بىردىن ئۇزاقتىن چاڭ - توزاڭ كوتۇرۇ-
لۇپتۇ. سۇلتان ئوردىدا ئولتۇرغان ئىكەن، يەر ۋە كوكنى قاپلىغان
بۇ تۇماننى كورۇپ ھەيران بوپتۇ. ئۇ، ۋەزىرنى ئالدىغا قىچقىرتىپتۇ.
دەرھال بۇ كوتۇرۇلگەن چاڭ - تۇماننىڭ سىرىنى ئۇقۇپ كېلىشكە
بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر باھانە كورستىپ: "ھازىر بۇنىڭ بېشىنى ئالايم-
لى!" دەپتۇ. سۇلتان: "ئاۋال بۇ تۇماننىڭ كوتىرىلىش سەۋىيىسىنى
بىل، ئۇ ھىچ نەگە كېتەلمەيدۇ" دەپتۇ غەزەپ بىلەن. قارىسا،
ئۇ توزاڭ خەلىپىنىڭ ۋەزىرى جەپەر بەرمەكى بىلەن ئۇنىڭ

يېنىدىكى پاسۋانلىرىنىڭ ئاتلىرى ئايغىدىن كوتۇرۇلگەن تۇمان
ئىكەن.

ئېلى نۇرىدىن كەتكەندىن كېيىن، ئوتتۇز كۈنگىچە، ئۇ خەل-
پىنىڭ ئېسىگە كەلمەپتۇ. باشقىلارمۇ بۇ ھەقتە ئەسلىمەپتۇ. بىر
كېچە خەلپە ئەنسۇلجەلىنىڭ ئويىگە توغرى كېلىپ قاپتۇ. قارىسا،
ئۇ يىغلاپ تۇرۇپ، شېر ئوقۇۋاتقان ئىكەن:

مەن سەن بىلەن ياشىغاي مەن،
يا ھازىر بول، يا غايىپ.
ئەمدى بىلدىم ئىشقا دەردىنى،
بولدىكەن ئۇ ئاجايىپ.

ئويۇمدىمۇ، كوڭلۇمدىمۇ،
دايم سېنى ئەسلەيمەن.
ئولتۇرغاندەك تۈيۈلسەن،
سېنى ھىچبىر كورەلمەيمەن.

ئۇنىڭ يىغىسى يەنە كۈچىيىپتۇ. خەلپە ئىشكىنى ئېچىپ
ئىچكىرى كىرىپتۇ. يىغلاپ ئولتۇرغان ئەنسۇلجەلىس خەلپىنى
كورۇپ گاڭگىراپ قاپتۇ، خەلپىنىڭ ئايغىغا يىقىلىپ، مۇنۇ شېرنى
ئوقۇپتۇ:

ئەي ھايات نەشئەسى، نازۇ-نەمتى،
تىرىكلىك مەنىسى، پەزلۇ-ھىكمىتى.
بۇزدۇڭ ئوز ۋەدەڭنى ئەسكە ئالىدىڭ،
مۇسى پىشماستىن كۈز بولدى بېغىڭ.

يېيىلدى يۈزۈمگە سېنىڭ دەرۋازەڭ.

قېنى سېخىلىغىڭ، داڭقىڭ، ئاۋازىڭ.
كوپ يۈردۈم، كورمۈدۈم بەختتىن نىشانە،
سەزدىم مەن ئۇ خىيال، ئۇ بىر ئەپسانە.

“سەن كىم؟ نىسە ئۈچۈن مۇنچە يىغلايسەن؟” دەپ سورايتۇ
خەلىپە. “مەن، — دەپتۇ ئەنسۇلجەلىس، — ئېلى نۇرىدىن ئىبنى
خاقانىنىڭ ساڭا تۇتقان سوغىسى... ئۇنىڭ قېشىغا مېنى قىممەت-
لىك كىيىم ۋە ئىنئاملار بىلەن ئۈتتىشىنى ۋەدە قىلغان ئىدىڭ.
ۋاقت يەتكەن بولسا، مېنى ئۈتەتتىڭنى سورايمەن، يىلىنىپ
ئىلتىماس قىلىمەن. چۈنكى، بۇ يەردە ئۈتتۈز كۈندىن بېرى كوزۇمگە
ئۇيىقا كەلمىدى...”. خەلىپە جەپەرنى قىچقىرتىپ ئۇنىڭغا شۇنداق
دەپتۇ: “ئۈتتۈز كۈندىن بېرى ئېلى نۇرىدىن ئىبنى خاقانى ھەق-
قىدە خەۋەر يوق. مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇرزەينى ئۇنى ئولتۇ-
رۇشمۇ ئېھتىمال، ئەي جەپەر، مەن بوۋىلىرىم ھەققىدە قەسەم
قىلىپ، شۇنى ئېيتىمەنكى، ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىشقا بولسا،
ئۇنىڭغا سەۋەپچى بولغان كىشى مېنىڭ ئالدىدا ھەر قانچە ھور-
مەتلىك بولسىمۇ، مەن ئۇنىڭ بېشىنى ئالىمەن. سەن ھازىر
يولغا چۈش، سۇلتان مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇرزەينىدىن ئېلى
نۇرىدىن توغرىسىدا خەۋەر ئېلىپ كەل! ئەگەر كىچىكسەڭ،
ئۇ چاغدا مەندىن رەنجىمە، ئېلى نۇرىدىننىڭ ئىشى ھەققىدە
مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇرزەينىگە ئوز قەلىمىم بىلەن يېزىپ
ئېلى نۇرىدىنغا تاپشۇرغان خېتىمنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەردار-
مۇسەن؟ — دەپ سوزىنى داۋام قىپتۇ خەلىپە، — مەن ئۇنى سۇلتان
مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇرزەينى ئورنىغا يېڭىدىن سۇلتان قىلىپ
بەلگىلىگەن. بول، تەلەپ قىلغان ۋاقتتىن كېچىكىمەي بۇيرۇقنى

ئورۇندا“. جەپەر ۋەزىر: “خوپ!“ دەپتۇ. شۇ ئاندىلا ھازىرلىنىپ، بەسرگە قاراپ مېڭىپتۇ. جەپەر ۋەزىر بەسرگە كېلىپ ئوردىغا كېتىۋېتىپ، ئوردا ئالدىدا توپلانغان كىشىلەرنى كورۇپ ھەيران بوپتۇ ۋە: “بۇ نىمە قىقاس-سۇرەن“ دەپتۇ ئۇ. شۇ يەردىكىلەردىن بىرسى ئۇنىڭغا ئېلى نۇرىدىن ئىبنى خاقاننىڭ ۋەقەسىنى سوزلەپتۇ. جەپەر ئالدىراپ مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇززەينى ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپتۇ. نىمە سەۋەپتىن كەلگەنلىكىنى ئۇنىڭغا بايان قىپتۇ. “ئەگەر، — دەپتۇ، — جەپەر ۋەزىر، — ئېلى نۇرىدىن بىرەر ھادىسىگە يولۇققان بولسا، خەلىپە ئۇنىڭغا سەۋەپچى بولغانلارنىڭ ھەممىسىنى ئاياپ قويمايدۇ، دارغا ئاسدۇ...“

جەپەر ۋەزىر ئېلى نۇرىدىننى ئازات قىلىپ، خەلىپىنىڭ بۇي-رۇغىنى ئورۇندىمىغان سۇلتان مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇززەينى ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرىنى زىندانغا ساپتۇ. ئېلى نۇرىدىننى سۇلتان مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇززەينى ئورنىغا سۇلتان قىلىپ كوتۈرۈپتۇ. جەپەر بەرمەكى ئۈچ كۈن بەسىردە تۇرۇپ، دوستلار زىياپىتىدە بوپتۇ. تورتىنچى كۈنى ئېلى نۇرىدىن جەپەر ۋەزىرگە ئۆزىنىڭ خەلىپىنى كورۇش ئارزۇسى بارلىغىنى ئېيتىپتۇ. جەپەر ۋەزىر ئېلى نۇرىدىننى يېسىغا ھەمرا قىلىپ ئېلىپ، سۇلتان مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمانۇززەينى بىلەن ئۇنىڭ ۋەزىرى مۇئىن ئىبنى ساۋىنى ئالدىغا سېلىپ، باغدادقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ۋەزىر مۇئىن ئىبنى ساۋى قىلغان ئەسكىلىكىگە پۇشايمان قىپتۇ. بۇلار باغدادقا كېلىپ، خەلىپە ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ. جەپەر ۋەزىر ئېلى نۇرىدىننىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى، ئۇنى دار ئالدىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىپ كەلگىنىنى خەلىپىگە سوزلەپ بېرىپتۇ. “بۇ

قىلىچىنى قولۇڭغا ئال! — دەپتۇ خەلىپە غەزەپ بىلەن ئېلى نۇرد-
 دىنغا قاراپ، — ماڭ، دۈشمىنىڭنىڭ كاللىسىنى ئال! ئېلى نۇردىن
 قىلىچىنى قولغا ئېلىپ، مۇن ئىبنى ساۋنىڭ قېشىغا كەپتۇ. مۇن
 ئىبنى ساۋى ئېلى نۇردىنغا تەلمۈرۈپ قاراپ: ”مەن ھەر ئىش
 قىلسام، ئوز خاھىشىم ۋە كۈچۈم بىلەن قىلدىم. باشقىلارنىڭ
 نالە-زارغا قۇلاق سېلىشىنى خالىمىدىم. شۇنىڭ ئۈچۈن خاتا
 قىلدىم. سېنىڭ ياخشىلىق بىلەن نامىڭ چىققان. ماڭمۇ
 ياخشىلىق قىلىپ بېشىمدىن، قېنىمدىن كېچىشىڭنى ئۈمىت
 قىلىمەن. مېنىڭ گۇنايمىدىن ئوت!“ دەپتۇ. ئېلى نۇردىن
 قولدىكى قىلىچىنى يەرگە قويۇپ خەلىپىگە قاراپتۇ: ”ئۇنىڭ
 گۇناھىدىن ئوتۇڭ خەلىپەم“ دەپتۇ. خەلىپە ئېلى نۇردىنغا
 قاراپ: ”ئۇ ساڭا ھىلە ئىشلىتىۋاتىدۇ!“ دەپتۇ. كېيىن مەسرۇر
 جالالتقا قاراپ: ”تىغىڭنى ئال! مېنىڭ پەرمانىمنى يىرتىپ تاشلىغان
 بۇ ئىپلاسىنىڭ كاللىسىنى ئال!“ دەپ بۇيرۇپتۇ. مەسرۇر جالالت
 بېرىپ بۇيرۇقنى ئورۇنداپتۇ. ”يەنە قانداق تىلگىڭ بار؟“ دەپ
 سوراپتۇ خەلىپە ئېلى نۇردىندىن. ”ئەي مۇھتەرەم خەلىپە، —
 دەپتۇ ئېلى نۇردىن، — بۇ ياخشىلىغىڭىز ئۈچۈن ئومرۇڭىز ئۇزۇن
 بولسۇن! مەن بەسىرگە سۇلتان ياكى شاھ بولۇشنى ئارزۇ
 قىلمايمەن. ئوز يېنىڭىزدىن بىر كىشىلىك خىزمەت سورايمەن. ماڭا
 ئوز تەربىيىڭىزنى كورۈپ تۇرۇپ خىزمەت قىلىشتىن ئارتۇق
 خوشلۇق، لەززەت يوق...“ ”ناھايىتى ياخشى، — دەپتۇ خەلىپە.
 ئۇ بەسىرگە باشقا كىشىنى سۇلتان قىلىپ بەلگۈلەپتۇ. كېيىن
 ئەنسۇلجەلىسىنى ھازىر قىلىپ، ئۇنى ئېلى نۇردىننىڭ قولغا
 تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. خەلىپە ئۇ ئىككىسىگە جىق ئىنئام بېرىپ،

باغدادنىڭ ئەڭ ئېسىل ۋە كوركەم سارايلىرىدىن بىرىنى
مۇلۇكلىرى بىلەن ھەدىيە قىپتۇ. خەلىپە ئېلى نۇرىدىن ئىبنى
خاقانىنى ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن ئۆلپەتلىرىدىن قىلىپ بەلگۈلەپ،
شۇنىڭغا مۇۋاپىق خىزمەت بېرىپتۇ. ئېلى نۇرىدىن خەلىپە قېشىدا
بىر ئومۇر ھايات كۆچۈرۈپتۇ.
ئەي بەختلىك شاھ، — دەپتۇ شەھىزادە، — بۇ ھىكايە سودىگەر
ئايۇپنىڭ بالىلىرىنىڭ ھىكايىسىدىن قىزىق ئەمەس.
— قېنى ئەمەس شۇ ھىكايىنى باشلا، ئاڭلاي! — دەپتۇ شەھىرىيار.

سودىگەر ئايۇپنىڭ ئوغلى غەنىمنىڭ ھىكايىسى

— قېدىمقى زاماندا ئايۇپ ئىسىملىك بىر چوڭ سودىگەر بار ئىكەن. ئۇنىڭ مال - دۇنياسى، يەر - زىمىنى ئىنتايىن كۆپ ئىكەن. ئۇنىڭ ئون توت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك چىرايلىق بىر ئوغلى، گۈزەللىكتە جاھاندا تەڭدىشى يوق بىر قىزى بار ئىكەن. ئوغلنىڭ ئىسمى غەنىم بولۇپ، ئۇ ناھايىتىمۇ يېقىملىق سۆزلەيدىكەن. ئۇنىڭ قىزىنىڭ ئىسمى پىتنە ئىكەن. ئۇنى كۆرگەن ھەر قانداق كىشى ئىختىيارسىز ئۇنىڭغا تەلىمۇرۇپ، ئوزىنى يوقىتىپ قويدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنى پىتنە دەپ ئاتىغان ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭ ئاتىسى ئايۇپ سودىگەر ۋاپات بوپتۇ. ئۇنىڭ مال - دۇنياسى، يەر - زىمىنى شۇنداقلا بالىلىرىغا مىراس بولۇپ قاپتۇ. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھىرىزاد ھىكايىسىنى.

سودىگەر ئايۇپنىڭ بالىلىرىغا قالغان مىراس - لارنىڭ ئىچىدە يۈز توڭلىك يىپەك رەختلەر - مەخمەل، ئەنبەر، ئىپپار قاتارلىقلار بولۇپ باغدادقا تەييارلاپ قويۇلغان، سىرتقا تامغا ئۇرۇلۇپ، باغدادقا ئېلىپ بېرىلىدىغان مال دەپ يېزىلغان ئىكەن. سودىگەر ئايۇپ بۇ ماللارنى

ئوتتۇز سەككىزىنچى كېچە

تېز ئارىدا باغدادقا ئېلىپ بېرىش ئارزۇسىدا ھازىرلىغان ئىكەن. ئەپسۇسكى، مىرادىغا يېتەلمەي ۋاپات بوپتۇ. غەنىم ئاتىسىنىڭ تەزىيىسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئانىسى ۋە ئۇرۇق-تۇققان، ئەل-يۇرت، خۇلۇم-خوشنىلىرى بىلەن خوشلدى. شېپ، ماللىرىنى ئېلىپ، تەۋەككۈل قىلىپ باغدادقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ زاماندا ھارۇن رەشىد خەلىپە ئىكەن. غەنىم ئامان-ئېسەن باغدادقا يېتىپ بېرىپتۇ. غەنىم ياخشى بىر ھويلىنى ئىجارىگە ئاپتۇ. ئوينى قىممەتلىك بىسات بىلەن جابدۇپتۇ. ماللىرىنى جايلاپ ئالغاندىن كېيىن، ھۇزۇرلىنىپ دەم ئاپتۇ. باغداد سودىگەرلىرى ۋە باغدادلىق چوڭ-كىچىك سودىگەرلەرنىڭ دەللىللىرى كېلىشىپ، ئۇنىڭدىن ھال-ئەھۋال سوراپتۇ. كېيىن ئۇ، ئون توپ ئەڭ نەپىس، ئەڭ نازۇك كىيىملىك ئورالغان بىر تۈگۈننى ئېلىپ بازارغا بېرىپتۇ. سودىگەرلەر ئۇنى ئىززەت ۋە ھۆرمەت بىلەن قارشى ئېلىپ، بازار ئاقساقلىنىڭ دۇكىنىغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئاقساقال، كىيىملىكلەرنى سېتىشقا ياردەم قىپتۇ. بۇ مالدا بىرگە ئىككى پايدا كورگىنى ئۇچۇن، غەنىم بەك خوش بوپتۇ. شۇ يۇسۇندا ئۇ، ماللارنى بىرىنىڭ كەينىدىن يەنە بىرىنى چىقىرىپ، سېتىشقا باشلاپتۇ. ئۇ، بىر يىلنى شۇنداق ئۆتكۈزۈپتۇ. يېڭى يىلدىن كېيىنكى بىر كۈنى غەنىم ئادەتتىكىدەك بازارغا بېرىپ قارىسا، بازار قۇۋۇغى تاقالغان، ئادەملەر يوق. ھەيران بولۇپ، بۇ ھالنىڭ سەۋبىنى سۇرۇشتۇرۇپتۇ. بىر كىشى: "سودىگەرلەردىن بىرىنىڭ ئۆلگىنى، باشقا سودىگەرلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ نامىزىغا كەتكىنى، قەلەندەرلەرنىڭمۇ ئەمدى تەييارلىنىۋاتقانلىغى، ئۇلارنىڭمۇ بارىدىغانلىغى" ئېيتىپتۇ. ئۆزىنىڭمۇ ھەمكەسپىلىگىنى

ئەسلىتىپ، ئۇنىڭمۇ بېرىشىنىڭ لازىملىقىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. غەنىمگە بۇ تەكلىپ ماقۇل كەپتۇ. غەنىم ئۇنىڭدىن نامازنىڭ قەيەر-دىلىگىنى سورىغان ئىكەن. ئانچە يىراق ئەمەسلىكىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

غەنىم ئادەملەر بىلەن بىللە يولغا چۈشۈپتۇ. كىشىلەر تاۋۇتىنى مورسىگە ئېلىپ مەسچىتكە كەپتۇ. مەيىت نامىزى چۈشۈرۈلۈپتۇ. كېيىن شەھەر تاشقىرىسىدىكى گورۇستانلىققا ئېلىپ چىقىشىپتۇ. ئولگەن كىشىنىڭ تۇققانلىرى ھازىرلانغان قەۋرە ئۈستىگە چىدىر تىككەن، شام يېقىلىپ گۈللەر تىزىلغان، ئەتىرە سېپىلگەن ئىكەن. مۇردىنى كومۇپتۇ. قارىيلار قىرائەتنى باشلاپتۇ. ھەممە ئادەم يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپتۇ. غەنىمۇ ئادەملەردىن ئايرىلىپ قېلىشنى ئەپ كورمەي، ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرۇپتۇ. كەچ بولۇپ ھالۋا تارتىلىپتۇ. ئادەملەر تاماقلنىپ، قوللىرىنى يۇيۇپ، يەنە ئوز ئورۇنلىرىغا كېلىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. غەنىمنىڭ كوڭلى غەش بوپتۇ. ئۇ، ئويىدىن، ماللىرىدىن ئەنسىرەپ: "مەن مۇساپىر تۇرسام، ئويۇمدە مالنىڭ كوپلىگى ھەممىگە مەلۇم تۇرسا، ئوزەم بۇ يەردە قالسام، ئوغرىلار بار - يوقۇمنى ئېلىپ كەتسە قانداق بولۇدۇ؟" دەپ تەشۋىشلىنىپتۇ. ئاخىرى ئوزرە ئېيتىپ، يولغا چىقىپتۇ. بېرىم كېچىدە شەھەر قۇۋۇغىغا يېتىپ بېرىپتۇ. بىراق، قۇۋۇق تاقالغان ئىكەن، قۇۋۇق ئەتراپىدا ھىچكىم يوق ئىكەن. كېچە قاپ قاراڭغۇ بولۇپ، يىراق - يېقىندا ئىتلارنىڭ ھاۋشۇشلىرى، بوردا-لەرنىڭ ھۇلاشلىرىدىن باشقا ئاۋاز ئاڭلانماپتۇ. غەنىم تېخىمۇ قورقۇمسىراپ: "سۇبھاناللا، سەل بۇرۇن مەن مېلىمدىن قورققان ئىدىم، ئەمدى جېنىمدىن قورقمەن" دەپ، بىر پانا جاي ئىستەپتۇ.

پانا جاي كورۇنمەپتۇ. كەلدى - كەتكۈچىمۇ كوزىگە چېلىقماپتۇ. غەنىمنى ئەمدى جان قايغۇسى بېسىپتۇ. نا ئىلاج ئارقىسىغا قايتىپتۇ. بۇ كىچىنى ئوتكۈزۈش ئۈچۈن باشپانا بولغىدەك جاي ئىزلەپ يۈرگەندە، كوزىگە توت ئەتراپى تام بىلەن قورشالغان، دەرۋازىسى ئوچۇق بىر قەۋرستانلىق كورۇنۇپتۇ. گۈمبەز ئىچىگە كىرىپ ئۇخلا-
ماقچى بۇپتۇ. لېكىن، نىمە ئۈچۈندۇر كوزىگە ئۇيقۇ كەلمەپتۇ. قورقۇنچىسى بارغانسېرى كۈچىيىپتۇ. ئورنىدىن قوزغىلىپتۇ. بۇ يەردىن باشقا يەرگە چىقىپ كېتىش مەقسىدىدە دەرۋازا تۈۋىگە بېرىپتۇ. شۇ چاغدا شەھەر قۇۋۇغى يېنىدىن ئاللا قانداقتۇ بىر يورۇقلۇق كورۇنۇپتۇ. قاراپ تۇرسا، بۇ يورۇقلۇق توپ توغرا قەۋرستانلىققا قاراپ كېلىۋاتقىدەك. غەنىمنىڭ كوڭلىگە ئەندىشە چۈشۈپتۇ. دەرھال قەۋرستانلىقنىڭ دەرۋازىسىنى يېپىپتۇ. ئوزى ئالدىراپ كېلىپ، قەۋرستانلىقنىڭ سەيناسىدىكى دەرەخنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئاپتۇ. شۇ يەردىن تۇرۇپ يورۇقلۇقنى كۈزىتىپتۇ. يورۇقلۇق ئاستا - ئاستا قەۋرستانلىققا يېقىنلاپ كېلىپ، دەرۋازىدىن كىرىپ ئوزىگە تاقىلىپ توختاپتۇ. قارىسا، بۇ كەلگەنلەر ئۈچ قۇل ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئىككىسى ساندۇق، ئۈچۈنچىسى بىر قولغا پانۇس، دولىسىغا كەتمەن ئالغان ئىكەن. ئۇلار دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختاپ تۇرۇپتۇ. ئۇلاردىن بىرى ساندۇق كوتەرگەن يەنە بىرىگە قاراپ: "ئەي ساۋاپ، نىمىشقا ئىچكىرى كىرمەيسەن!" دەپتۇ. "ئەي كاپۇر، بىز كەچكىچە شۇ يەردە بولۇپ، دەرۋازىنى ئاتايىن ئېچىپ قويغان ئىدۇق. بىز كەتكەندىمۇ ئوچۇق قالغان" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇ ئىككىنچىسىگە قاراپ. "قانداق ھۇشى يوق ئادەملەر سىلەر؟" دەپتۇ پانۇس كوتەرگىنى، - باغدادلىقلار باغلارغا

چىقىپ بەزىمە قىلىدۇ، كەچ قالغانلاردىن سىز ۋە بىزگە ئوخشىغان-لىرى بىزدە كىلىرىنى قورۇپ يىمىسۇن، باشقىلار زىيانكەشلىك قىلمىسۇن دەپ، بىز زەڭگىلەردىن قورقۇپ، بۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ دەرۋازىنى ئېتىپ ئالغان. "توغرى ئېيتىسەن ئەي ئالماس، دەپتۇ كاپۇر بىلەن ساۋاپ تەڭلا، ئەقلىڭگە رەخمەت، ھەقىقتەن بىزنىڭ ئارىمىزدا سېنىڭدىن ئەقىلسىز رەك ئادەمنى تاپقىلى بولمايدۇ." "سەلەر مېنىڭ سوزۇمگە يەنلا ئىشەنمەيسلەر، قەۋرىستانلىققا كىرىپ بىرەز كىشىنى تۇتۇپ چىقسام، قانداق دەيسىلەر؟ — دەپتۇ ئالماس، — مېنىڭ پىكىرىمچە، ئۇ، پانۇسنىڭ يورۇغىنى كورۇش بىلەنلا قورقۇپ ئاللىقاچان چىقىپ دەرۋازىنى ئېتىپ، دەرەخنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالغان بولۇشى مۇمكىن". بۇ سوزنى ئاڭلىغان غەنىم ئوزىگە ئوزى: "لەنەت ساڭا ۋە سېنىڭدەك مەككار ھارامزەدىنى تېپىپ چوڭ قىلغان ئاتاڭغا!" دەپتۇ، كېيىن: "ئەمدى بۇلاردىن قانداق قىلىپ قۇتۇلۇش كېرەك" دىگەن ئويغا چومۇپتۇ.

"ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ساندۇقنى كوتۇرۇپ كەلگەنلەر، — بىز ساندۇقنى كوتۇرۇپ كېلىپ بوينىمىزنى ئالمايدىغان ھالغا كېلىپ قالدۇق، ھاردۇق — چارچىدۇق. سەن تامدىن ئارتىلىپ چۈشۈپ دەرۋازىنى ئاچ! سېنىڭ بۇ خىزمىتىڭ ئۈچۈن بۇ يەردە قولغا چۈشۈرۈلگەن كىشىدىن بىرەرسىنى ياخشىلاپ كاۋاپ قىلىپ بېرەيلى، قانداق؟ كوڭلۇڭ تارتامدۇ؟ ئالماس!" "مەن بۇ سوزنى ئەقلىمنىڭ كاملىغىدىن قىلدىم. توغرىسى بۇ يەرگە ئوغرىلار كىرگەن بولسا كېرەك. كىم بىلىدۇ، ھازىر ئۇلار تېپىپ كەلگەن ئولجىلىرىنى بولمىشۋاتقاندۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن مەنمۇ ئۇ يەرگە يالغۇز كىرىشتىن

قورقۇپ تۇرىمەن. ئەڭ ياخشىسى، بىز ئۇچىمىز ساندۇقنى تامنىڭ ئارقىسىدىن سېرىلدۇرۇپ تاشلىساق، قانداق؟” “بۇ بىزنىڭ بايلىغىمىز، ساندۇقنى تاشلىساق سۇنۇدۇ. بايلىق ئاشكارىلىنىپ قالىدۇ” دېيىشىپتۇ ئۇلارنىڭ ئىككىسى. “بۇ يەرگە راستلا ئوغرى كىرگەن بولسا بايلىغىمىزدىنمۇ ئايرىلىپ قالمايلى! دەپ قورقىمەن” دەپتۇ ئالماس. “ئەقلىڭ يوق، دوت نىمە ئىكەنسىن. بۇ يەرگە ئۇلار قورقماي قانداق كېلەلەيدۇ!” دېيىشىپتۇ ئىككىسى. ساندۇقنى كوتەرگەنلەر تامدىن چۈشۈپ دەرۋازىنى ئېچىپتۇ. ئالماس ئۇلارنىڭ ئالدىدا پانۇسنى كوتۈرۈپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بىر قولىدا كەتمەن بىلەن خالىتىدا ئازراق ھاكىمۇ بار ئىكەن. دەرۋازىنى قايتىدىن تاقاپ- قۇلۇپلاپ دەم ئېلىشقا ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلاردىن بىرسى: “شۇنچە يول يۈردۈك، يۈك كوتەردۈك، يەر كولىدۇك. تامدىن چۈشۈپ دەرۋازىنى ئاچقىچە، بەك چارچىدۇك. ھازىر يېرىم كېچىگە بولدى. يەرنى يەنە كولاپ ساندۇقنى كومىگىدەك ماغدۇر يوق. ئىككى ئۈچ سائەت ئارام ئېلىپ، كېيىن ئىشىمىزنى قىلىمىز. بۇ ۋاقىت ئىچىدە بىزنىڭ ھەر بىرىمىز ئوزىمىزنىڭ سەرگۈزەشتىمىزنى، ئاختا قىلىنىشىمىزنىڭ سەۋد- ۋىنى باشتىن- ئاياق سوزلەشسەك، ۋاقتىمىزمۇ تېز ئوتىدۇ، دەممۇ ئالىمىز” دەپتۇ. “بولمىسا سوزلە”- دەپتۇ پانۇس كوتەرگەن.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ.

شەھرىزادە ھىكايىسىنى.

“ئەمىسە ئاۋال مەن باشلاي” دەپ پانۇس

كوتەرگەن ئالماس ئىسىملىك سوزگە كىرىشىپتۇ.

“سوزلە!” دەپتۇ، — كاپۇر بىلەن ساۋاپ. ئەي

بۇرادەرلەر، — دەپتۇ پانۇس كوتەرگەن ئالماس

ئوتتۇز توققۇزىنچى ئىسىملىك قۇل، — مېنىڭ بېشىمدىن ئۆتكەن

ئىشلار مۇنداق: مەن بەش يېشىمدا ئوز

شەھرىمدىن ئايرىلىپ، باغدادقا كەلتۈرۈلدىم. قۇل

سانقۇچى مېنى نەقپ ئىسىملىك بىر ھەربىگە ساتتى. ئۇنىڭ مەن

بىلەن يېشى تەڭ بىر قىزى بار ئىدى. ئۇ، ئوقۇيتتى، مەن

ئوينايىتتىم. كېيىن مەن ئۇنىڭ بىلەن ئويناپ، كۈلۈپ تەربىيە-

لەندىم. ئۇنى زېرىكتۈرمەسلىك ئۈچۈن، ئويۇن قىلىپ، ناخشا

ئېيتىپ بېرەتتىم. ئۇنىڭ ئاتا-ئانىلىرى مېنىڭ قىزىق ھەرىكەت-

لىرىمدىن زۇقلىناتتى. بىز ئون ئىككى ياشقىچە بىللە ئوستۇق.

كېيىن مەندىن ئۇنى يوشۇرۇشتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەن

قىزنىڭ يېنىغا كىردىم. ئۇ، بىر ئويىدە يالغۇز ئولتۇرغان ئىكەن.

ئۇ، ئادەتتىكىدىن باشقىچە ياسىنىۋاپتۇ، ھازىرلا ھامامدىن چىققان-

دەك كورۇندۇ، يۈزلىرىنىڭ قىزىلى قىزىل، ئېقى ئاق، يالتىراپ

تۇرىدۇ. ئۇنىڭدىن ئەتىرە پۇرىغى گۇپۇلدەپ كېلىپ تۇرىدۇ.

بىز يەنە بۇرۇنقىدەكلا بىر-بىرىمىز بىلەن ئوينىشىپ كەتتۇق.

ئىككىمىزلا قىزىشىپ كەتتۇق. ئاخىرى ئۇنىڭ قىزلىغىغا دەخلى

يەتتى. بۇ ئىشنىڭ ئاقبۇتىدىن قورقۇپ بىر يولدىشىمنىڭ ئويىگە

قېچىپ كەتتىم. ئانىسى قىزنىڭ ئەھۋالىنى ئۇقۇپ قېلىپ، ھۇشىدىن

كېچە

كېتىپتۇ. لېكىن ئۇ، ئەھتىيات قىلىپ، بۇ سىرنى قىزنىڭ ئاتىسىغا ئېيتماپتۇ.

ئىككى ئايغىچە ھېچقانداق ئەھۋال يۈز بەرمىدى. ئۇلار ھەر ۋاقىت مېنى ئويىگە قىچقىرىپ، بۇرۇنقىدەكلا ياخشى مۇئامىلە قىلدى. ئاخىرى مېنى تۇرغان يېرىمدىن تۇتۇپ ئېلىپ كېلىپ ئىشقا سالدى. قىز مېنى ياخشى كۆرگەنلىكتىن بۇ سىرنى تېخىچىلا ئاتىسىغا ئېيتىمىغان ئىدى. كېيىن ئانىسى قىزنى ئېرنىڭ بېشىنى چۈشۈرۈپ يۈرىدىغان سەتىراچقا بەردى. قىزنىڭ تويىلۇغىنى ۋە ھەقىقى مەھرەنى، توي خىراجىتىنى ئانىسى ئوز يېنىدىن چىقىرىپ قىلدى. شۇنىڭغىچە قىزنىڭ ئانىسى بۇ ۋەقەدىن خەۋەرسىز ئىدى. ئۇلار توي ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل ئىدى. نىكاھ ئوقۇلدى، توي تۈگىدى. بىر كۈنى مېنى تۇيۇقسىز تۇتۇپلا پىچىپ تاشلىدى. ساقايغاندىن كېيىن قىزغا خىزمەتچى قىلىپ قوشۇپ ئۈۋەتتى. قىز قەيەرگە بارسا مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بارا تىم، سىرنى ھېچكىمگە ئېيتىمىدى. نىكاھ كېچىسى بىر كەپتەرنى ئولتۇرۇپ، شۇنىڭ قېنى بىلەن ئىشنى تۈگەتتى. مەن ئۇنىڭ يېنىدا خېلى ۋاقىتقىچە شۇ خىلدا كۈن كۆچۈردۈم. ئۇ، كۆكرەكلىك ئىدى. ئېرى يوق ۋاقىتلاردا ياش ۋاقىتىدىكىدەك كىرىپ ئوينىشاتتىم. بىرقانچە ۋاقىت ئوتتى. بىرنىڭ كەينىدىن يەنە بىرى قىزنىڭ كەينىدىن ئانىسى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئانىسى، ئېرى ئولدى، مەن ئىگىسىز مالغا ئايلىنىپ، سىلەرگە كەلتۈرۈلۈپ قوشۇلدۇم. مېنىڭ بېشىمدىن ئوتكەنلەر ۋە ئاختا بولۇپ قېلىشىمنىڭ سەۋىۋى ئەنە شۇ.

شۇ چاغدا بۇلارنىڭ ئىككىنچىسى سوز باشلاپتۇ: "مەن، — دەپتۇ ئۇ، — سەككىز ياش ۋاقىتىدا ئوز شەھرىمدىن ئايرىلدىم. قۇل سو-

دېگەرلىرى مېنى بىر سودىگەرگە ساتتى. مەن خوجاينىمنى ھەر يىلدا بىرلا قېتىم يالغان گەپ بىلەن ئالدايتتىم. بىر كۈنى مېنىڭ يالغان گېپىمدىن ئاچچىغلانغان خوجاينىم مېنى دەللاغا تاپشۇردى. ئەيۋىمنى ئېيتىپ سېتىۋېتىشنى بۇيرۇدى. "ئەيۋى نىمە؟" دەپ سورىدى دەللال. "يىلدا بىر قېتىم يالغان سوزلەپ ئادەم ئالداي-دۇ" دېدى خوجاينىم. دەللال مېنى بازارغا سالدى. ئەيۋىمنى ئېيتىپ خېرىدار چىللىدى. "شۇ ئەيۋى بىلەن باھاسى قانچە؟" دەپ سورىدى دەللالدىن بىر سودىگەر كىشى. "ئالتە يۈز تەڭگە!" دېدى دەللال. سودىگەر رازى بولۇپ مېنى سېتىپ ئالدى. دەللالغا ھەققى ئۈچۈن يىگىرمە تەڭگە بېرىشنى ۋەدە قىلدى. دەللال سودىگەردىن پۇلنى ئېلىپ بالدۇرقى خوجاينىمغا تاپشۇردى. مېنى يېڭى باي سودىگەر ئويىگە ئېلىپ باردى. دەللال خوجاينىدىن ھەققىنى ئېلىپ ئۆز يولىغا كەتتى. سودىگەر ماڭا قۇللارغا خاس كىيىم كىيگۈزدى. مەن يىل ئاخىرىغىچە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلدىم. مۇبارەك يېڭى يىل كىردى. بۇ يىل باشقا يىللاردىن ياخشى كەلگەن ئىدى. ھوسۇلمۇ مول بولغان ئىدى. بايلار چاي قىلىشتى. زىياپەتنى خوجاينىم ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ، شەھەر تاشقىرىسىدا ئۆتكۈزۈشكە تەييارلاندى. شەھەر تېشىدىكى بىر بېغدا ھازىرلىق كېتىپ بارايتتى. كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى شۇ باققا ئېلىپ كېلىشتى. مېھمانلارنىڭ ھەممىسى يىغىلىپ تاماققا كىرىشتى، چۈش ۋاقتى ئىدى. بايغا بىر نەرسە كېرەك بولۇپ قالدى. خوجام مېنى تېزلىك بىلەن شەھەردىكى ھويلىسىغا بېرىپ خوتۇنىدىن لازىم بولغان نەرسىنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدى. "خوپ!" دېدىم، خېچىرنى مىنىپ ھويلىغا قاراپ ماڭدىم. ھويلىغا يېقىنلىشىپ دەرۋا-

زىغا كەلگىچە داتلاپ ۋاي سېلىشقا باشلىدىم. كوزلىرىمدىن توختىماي ياش ئېقىشقا باشلىدى. ئەتراپتىكى ئۇلۇغ - ئۇششاق خوشنلارنىڭ ھەممىسى يېنىمغا توپلاندى. باينىڭ خوتۇنى، قىزىمۇ ئاۋازىمنى ئاڭلىغان ئىكەن، دەرۋازىنى ئېچىپ كۆچمىغا چىقىپ، مېنى كورۇپ يېنىمغا كېلىشتى. "نېمە بولدى؟" دەپ سورىدى مەندىن.

"باي مېھمانلار بىلەن بىر كونا لاپاسنىڭ ئاستىدا سايداپ ئولتۇرۇشقان ئىدى. لاپاس ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئورۇلۇپ چۈشۈپ ھەممەسى قازا قىلدى. بۇ ئىشنى كورۇپ نېمە قىلىشنى بىلمەي خېچىرنى مىنىپ چاپقىنىمچە سىزگە خەۋەر ئېلىپ كەلدىم" دېدىم مەن.

مەندىن بۇ سوزنى ئاڭلاپ، سودىگەرنىڭ خوتۇنى، قىزى ياقىلىرىنى يىرتىپ يىغلاشقا باشلىدى. ئوزلىرىنى ئوزلىرى كاپاتلاشتى. ئۇلارنىڭ يېنىغا خوشنىلىرى يىغىلىپ كېلىشتى، سودىگەرنىڭ خوتۇنى كوزىگە كورۇنگەن نەرسىلىرىنى يەرگە ئېتىپ سۈندۈردى، دېرىزىلىرىنىڭ ئەينەكلىرىنى چاقتى، پەردىلىرىنى يىرتتى،

دەرۋازىسىنى چاقتى. ئۇ ماڭا: "يېنىمغا كېلىپ جاۋەندىكى چىنە - قاقچىلارنى سۈندۈرۈشقا ياردەملەشسەڭچۇ؟" دېدى ۋاقىراپ - بوغۇلۇپ. مەن دەرھال ئورۇنداشقا كىرىشتم: كوزگە كورۇنگەن، قونغا ئىلىنغان، ئايغىمغا پۇتلاشقان ھەممە نەرسىنى چاقتىم - بۇزدۇم، پۈتۈن بىنادا ساق نەرسە قالمىغىچە تەرتوكۇپ ئىشلىدىم.

"يەنە نېمە بۇيرۇيسىز؟" دېدىم مەن سودىگەرنىڭ خوتۇنىغا. ئۇ بېشىغا كىچىك بىر يىپەك چۈمبەلنى ئارتىپ كۆچمىغا چىقتى. بالىلىرىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىدى. ئۇلار: "سەن ئالدىمدا يۈرۈپ بىزنى باي ئولگەن لاپاسنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بار! - دېيىشتى، كېيىن دىمىنى ئېلىپ، - ئۇنى لاپاسنىڭ ئاستىدىن چىقىرىۋېلىپ، ئويگە ئېلىپ

كېلەيلى! يۇيۇپ-تاراپ نامىزنى چۈشۈرۈپ دەپنە قىلايلى!" مەن ئالدىغا چۈشۈپ يىغلاپ مېڭىۋەردىم. ئۇلار ئارقامدىن ۋاي-داتلىشىپ چۇقان كوتۇرۇپ مېڭىشتى. كوچىدا بىزنى كورگەن ئاياللار يىغىمىزغا قۇلاق سېلىپ، كېيىن قوشۇلۇپ يىغلاشتى. بەزىلىرى خېلى يەرگىچە بىز بىلەن ئەگىشىپ مېڭىشتى. ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە قاراپ شۇ خىلدا پۈتۈن شەھەر كوچىلىرىنى ئايلاندىم. كىشىلەر ۋەقەنى سورىسا ئۇلار مەندىن ئاڭلىغان سوزنى دەپ بېرەتتى. بەزىسى: "خۇدايا، توقۇناق بالا، ئىلىمەك قازادىن ئۆزەك ساقلالا!" دەپ ياقىسىنى تۇتۇپ كېتەتتى. قايسى بىرى: "پىشانىغا يېزىلغان، كورگۈلىگىدىن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدۇ!" دەپ تەسەللى بېرەتتى. قايسى بىرى: "بۇ ئەلۋەتتە ئۇلۇغ كىشى بولسا كېرەك، بۇ ۋەقەنى شەھەر ھاكىمىغا يەتكۈزۈش كېرەك!" دەيتتى. ئۇلار بۇ سوز بىلەن ھاكىمنى بۇ ۋەقەدىن خەۋەردار قىلىش ئۈچۈن ھاكىمنىڭ ئىشىگىگە قاراپ ماڭدى. بىزمۇ ماڭدۇق. قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

ھاكىم بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ، بىر قانچە كىشىگە كەتمەن، كۆرەك، زەمبىل كوتەرتىپ باققا قاراپ ماڭدى. ئۇلار مېنىڭ كەينىمدىن كېلىۋاتاتتى. مەن يىغىدىن توختىمايتتىم. بېشىمغا توپا چېچىپ يۈزلىرىمگە ئۇراتتىم. شۇ ھالدا ئۇلارنىڭ

قىرىقىنچى كېچە

ئالدىدا باققا يىتىپ كەلدىم. سودىگەر مېنى بۇ ھالدا كورۇش بىلەن رەڭگى ئوزگۇرۇپ يۈزىدىن قان قاچتى. مەن: "ئەمدى ئۇنى نەدىن تاپىمەن، ئۇنىڭ ئۇچۇن مېنىڭ جېنىم پىدا ئەمەسمىدى؟ ۋاي ئىست خوجام" دەپ ۋاقىرايىتىم. سودىگەر ئالدىراپ ئالدىمغا كېلىپ: "ئەي كاپۇر، نىمە ئىش بولدى؟" دەپ سورىدى ھودۇقۇپ. "مەن ئويىگە كىرىپ قارىسام، — دىدىم يىغا ئارىلاش، — ھويلىنىڭ نەرۋازىسى ئورۇلۇپ، بالىلىرىڭنى بېسىۋاپتۇ!" "خوتۇنۇم ساقمۇ؟" دىدى ئۇ ئوزىنى تۇتالماي. "ھىچكىم ئامان قالماپتۇ!" دىدىم. "كىچىك قىزىمچۇ؟" دىدى ئۇ ھودۇقۇپ. "يوق!" دىدىم. "خېچىرىمچۇ؟!" دىدى. "يوق، ھورمەتلىك باي، ئەزىرايى خۇدا، — دىدىم مەن، — ئوي، بالخانا، مال ئېغىللىرىنىڭ ھەممىسى يىقىلىپ چۈشكەن، ھەتتا توخۇ كاتەكلىرىگىچە بۇزۇلغان. ئادەملەر ئولگەن، جەسەد- لەرنى كۈچۈكلەر تارتىشىپ يۇرۇپتۇ!"

سودىگەرنىڭ كوز ئالدى پاراڭغولاشتى، يۈرىكى يېرىلغۇدەك بولدى. دۇنيا ئۇنىڭغا تارلىشىپ قىسىپ كېلىۋاتقان دەك تۇيۇلدى. ھوشىدىن كېتىپ، كىيىملىرىنى يىرتىپ، سەللىلىرىنى يەرگە ئېتىپ ئۇرۇپ: "ۋاي بىچارە خوتۇنۇم، ھەي نارىسىدە بالىلىرىم، كىشىگە شۇنداقمۇ مۇسبەت كېلەمدۇ؟" دەپ دات-پەريات بىلەن يىغلىدى، ساقاللىرىنى يۇلدى. بەزمىدە خوشال-خورام ئولتۇرغانلارنىڭمۇ كەيپى بۇزۇلۇپ، سودىگەرگە ئىچىنى ئاغرىتىپ يىغلاشتى. شادلىق بەزمىسى ماتەم مۇراسىمىغا ئايلاندى. سودىگەر ھودۇقۇپ بېغىدىن چىقتى. ئۇ، بېشىغا چۈشكەن بۇ ئېغىر مۇسبەت سەۋىئىدىن نىمە قىلىشنى بىلمەي گاڭگىرايىتتى. باشقىلارمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چىقىشتى. يىراقتىن باققا قاراپ ئاسمانغا كوتىرىلگەن چاڭ-توزاڭ

بىلەن كىشىلەر توپى كېلەتتى. بۇ بىر گۈرۈھ ئادەملەرنىڭ قىساقس - سورەنلىرى بارغانسېرى يېقىنلىشىپ ئۇلغايدى. قارىسا شەھەر ھاكىمى كەتمەن - كۈرەك، زەمبىل كوتەرگەنلەر بىلەن كېلىۋاتقان ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا باينىڭ ئائىلىسى، خۇلۇم - خوشنىلىرى كېلەتتى. بىرىنچى بولۇپ باينىڭ كوزى خوتۇنى بىلەن بالىلىرىغا چۈشتى. باي ھودۇقۇپ: "نېمە ئىش بولدى؟" دەپ سورىدى خوتۇنىدىن. ئۇلار باينى كورۇپ ئىنتايىن خوش بولدى. بالىلار ئوزلىرىنى ئاتىسىنىڭ قۇچىغىغا ئاتتى، بوينىغا ئېسىلدى. "پالاكەتتىن قانداق قىلىپ ئامان چىقتىڭلار؟" دېدى خوتۇنى ئېرىگە. "سىلەر قانداق ئامان قالدىڭلار، ئويدە نېمە ۋەقە بولدى؟" دېدى باي خوتۇنىغا قاراپ. "بىز ئويدە ساق - سالامەت، تېچقىنا ئارام ئېلىپ ئولتۇرغان ئىدۇق، قۇللىرى يۇزلىرىنى تاتىلىغان، كىيىم - لىرىنى يىرتقان ھالدا يالاڭ باشتاق يىغلاپ كىرىپ كەلدى. سىلنى ۋە دوستلىرىنى لاپاس بېسىپ ھالاك قىلغىنىنى ئېيتتى" دېدى خوتۇنى. "بىزمۇ بۇ يەردە، تېچ ۋە خوشال - خورام بەزمە قىلىۋاتقان ئىدۇق، - دېدى سودىگەر خوتۇنىغا قاراپ تۇرۇپ، - ئۇششاق - چۈشەك نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلىش ئۇچۇن مەن ئۇنى سىلەرگە ئىۋەتكەن ئىدىم، تېخى يېڭىلا يىغلاپ - قاخشاپ كېلىپ ھەممەڭلارنى تام بېسىپ ئولتۇرگەنلىگىنى ئېيتتى. بەزمە مائەمگە ئايلاندى. ئەقلىمنى يوقۇتۇپ قويدۇم".

بۇ ئەھۋالدىن كېيىن خوجايىنىمىز بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرامدا يەنە نېمە ۋەقەلەر يۈز بېرىشنى ئويلىمىدىم. چۈنكى بۇ ئۈزەڭلارغا مەلۇم بولغىنىدەك ئويلايدىغانمۇ ئىش ئەمەستى. مەن تېخىچىلا "ۋاي ئىست خوجام" دەپ يىغلايتتىم. سودىگەر ماڭا قارىدى،

«ئەي بىلەن؛ ئەي لەنتى، بۇ نەمە گەپ؟» دەپ مەندىن سورىدى، كېيىن، «تېرەڭنى سويۇپ، ئۈستىخانلىرىڭنى گوشىڭدىن ئايرىپ، قولۇڭغا تۇتقۇزمەن!» «ھېچ ۋەقەسى يوق باي،» دېدىم مەن بىغامنى نوختىتىپ، «چۈنكى مېنى سىز يىلدا بىر قېتىم يالغان سۆزلەيدىغان ئەيۋىم بىلەن سېتىپ ئالغانسىز. بۇنىڭغا دەلاللار باشلىق بىرگۈرۈھ كىشى گۇۋا. بۇ تېخى مېنىڭ قىلىدىغان يالغان. چىلىغىمىنىڭ پەقەت يېرىمى. قالغان يېرىمنى يىل ئاخىرلاشقاندا قىلىمەن.»

«ئەي بەختى قارا،» دېدى خوجام تېرىكپ، «بۇ قىلغانلىرىڭنىڭ ھەممىسى تېخى يىلدا بىر قىلىدىغان يالغاننىڭ يېرىمىمۇ؟ يەنە قالغان يېرىمى بار دەمسىنا؟» مەن كۈلۈپ تۇرۇپ: «ھە تېخى يېرىمى بار» دېدىم. باي تېخىمۇ غەزەپلىنىپ تۇرۇپ كەتتى: «كەچتىم سەندەك قۇلدىن. بار، كوزۇمدىن يوقال!» «سىز كەچكەن بىلەن مەن كەچمەيمەن. مەن سىزنىڭ قېشىڭىزدىن كەتسەم، چوقۇم ئاچ قالىمەن. مېنىڭ باشقا ھۇنىرىم يوق» دېدىم. ئۆزۈمنى تۇتالماي كۈلەتتىم. مۇشۇ سۆز ئۈستىگە ھاكىم خادىملىرى بىلەن كېلىپ قالدى. خوجام بۇ ۋەقە بىلەن مېنىڭ قىلىغىنىمنى ھاكىمغا ئېيتىپ ئىززەت قىلدى. ھاكىم باشلىق شۇ يەرگە يىغىلغانلارنىڭ ھەممىسى مېنى قاغاپ تىللاشتى. مەن يەنىلا كۈلەتتىم. بەزمە نۇزۇلدى. ھەممە ئويلىرىگە قايتىشتى. مەنمۇ: «باي مېنى ھېچ نەرسە قىلالمايدۇ. چۈنكى مېنى باي مۇشۇ ئەيۋىم بىلەن سېتىپ ئالغان.» دېگەن ئويىدا باي ۋە ئۇنىڭ بالا-چاقىلىرى بىلەن قايتىپ كەلدىم. باي ئويىدىكى ۋەيرانچىلىقنى كۆرۈپ: «بۇنى كىم قىلدى؟» دەپ سورىدى. سودىگەرنىڭ خوتۇنى: «بۇنى

كاپۇر سۇندۇردى، چاقتى“ دەپ بىر- بىردىن ئېلىپ كورسەتتى. ھەقىقەتەنمۇ مېنىڭ قىلغان زىيانكەشلىگىم جىق ۋە باھاسز ئىدى. سودىگەر بۇلارنى كورۇپ: “مەن ئومرۇمگە كېلىپ بۇنداق ئىناپ- سىز لەنتىنى كورمىگەن. ئەگەر بۇ يالغانچىلىغىنىڭ قالغان يېرىمىنى سوزلىسە بىزنىڭ بېشىمىزغا يەنە قانداق كۈنلەر كېلەر. بۇ شەھەرگە ئوت قويغىدەك” دەپ غەزەپكە چىدىماي، ھاكىمغا بېرىپ قايتا ئەرزە قىلدى. ھاكىم مېنى ئالدۇرۇپ باغلاپ دەررە ئۇرغۇزدى. كېيىن سەتىراچنى قىچقارتىپ ئاхта قىلدۇردى. شۇ چاغدا ماڭا قاراپ باي: “سەن مېنىڭ ئەڭ ياخشى، باھالىق نەرسىلىرىمنى ۋەيران قىپسەن. مەنمۇ شۇنىڭ بەدىلىگە سېنىڭ ئەڭ نازۇك ئەزايىڭنى يوقاتتىم!” دىدى. كېيىن مېنى بازارغا ئېلىپ بېرىپ ساتتى. قولدىن- قولغا ئوتۇپ خەلىپىنىڭ قولغا چۈشكەچە يالغان گەپ بىلەن كىشىلەرگە زىيان سېلىپ كەلدىم. خەلىپىگە ئوتۇپ سىلەرگە قوشۇلغاندىن كېيىنلا، بېشىمنىڭ كېتىشىدىن قورقۇپ بۇ ئىشتىن كەچتىم.

ئالماس بىلەن ساۋاپ قاقاھلاپ كۈلۈشۈپتۇ. كېيىن ئوزىنى توختىتىپ: “سەن ئادەملەرنىڭ ئەڭ ئەسكىسى ئىكەنەن!” دەپتۇ. كېيىن ئۇلارنىڭ بىرسى ساۋاپقا قاراپ: “ئەمدى نوۋەت ماڭا كەلدى. سەنمۇ ئاхта قىلىنىشىڭنى سوزلە!” دەپتۇ.

“ئەي بۇرادەرلەر، - دەپتۇ ئۇ، - مېنىڭ بېشىمغا چۈشكەن كۈن سىزلەرنىڭكىدىن ئېغىرراق ۋە قىزىقراق. سىزلەرنىڭكى ھىچ نىمىگە ئەرزىمەيدىغان ۋەقە ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە مېنىڭ دەيدىغىنىم ئۇزۇن. بۇ مېنى سېتىپ ئالغان باي بىلەن خوتۇنغا باغلىنىشلىق ۋەقە. ھازىر تاڭ يورۇشقا ئازلا ۋاقىت قالدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن مېنىڭكىنى باشقا ۋاقىتقا قالدۇرساق. بىز تۇرۇپ
ھازىر ساندۇقنى جايلىساق. بولمىسا شەرمەندە بولۇپ بېشىمىز
كېتىدۇ.”

ئۇلار ساندۇقنى كوتۇرۇپ توت قەۋرىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بېرىشىپتۇ.
ئالماس پانۇس تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. ئىككىسى توت قەۋرىنىڭ
ئوتتۇرىسىدىن ساندۇق پاتقىدەك قىلىپ قازغان ئورنى يەنە
كولاپتۇ. ئۇنىڭ چوڭقۇرلۇغى ئادەم بويىغا يەتكەندىن كېيىن
ساندۇقنى ئورغا چۈشۈرۈپ، ئۈستىگە توپا تاشلاپتۇ. ئىشلىرىنى
تۈگىتىپ: “ئەمدى بىز ساراياغا قايتىمىز، مېنىڭ ھىكايەمنى شۇ
يەردە ئاڭلاڭلار!” دەپتۇ ساۋاپ. ئۇلار دەرۋازىدىن چىقىپ ئۇنى
يېپىپ قويۇپ كېتىپتۇ. قەۋرىستان ئادەملەردىن بوشغاندىن
كېيىن غەنىم ئىبنى ئايۇپ دەرەختتىن چۈشۈپ ساندۇقتا نىمە
بارلىغىنى بىلىش ئۈچۈن توپىنى تارتىپتۇ، قەۋرىنى ئېچىپتۇ. تاڭ
خىرە-خىرە يورۇۋاتقاندا ساندۇقنى چىقىرىپتۇ. قارىسا ساندۇققا
قۇلۇپ سېلىنغان ئىكەن. قۇلۇپنى تاش بىلەن ئۇرۇپ چىقىپتۇ.
ساندۇقنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ قارىسا ئىچىدە بىر چىرايلىق ياش قىز
ياتقان. ئۇ، نەشە بىلەن ھۇشسىزلاندىرۇلغان بولۇپ، ئاستا دەم
ئالدىكەن. قوللىرى بىلەن كوكرىكى بازاردىن پۇلغا تاپقىلى
بولمايدىغان قىممەتلىك زىبۇ-زىننەت بىلەن تولغان. غەنىم ئۇنى
ھۇشقا كەلتۈرۈش چارىسىنى ئىستەپتۇ. ھەر خىل شەكىللەردە
ياتقۇزۇپ يەلپۈپتۇ، سۇ پۇركۇپتۇ. ئاستا-ئاستا قىزنىڭ بەدىنى
ھەركەتلىنىپتۇ. ئاخىرى بىر چۈشكۈرگەن ئىكەن، قىزنىڭ ئاغزى-
دىن بىر پارچە نەشە چۈشۈپتۇ. بۇ نەشە پىلغا پۇراتسا ھۇشىدىن
كەتكىدەك كۈچلۈك ئىكەن. قىز كوزىنى ئېچىپ توت ئەتراپىغا

قارايتۇ. يۇمشاق ئاۋاز ۋە ئوچۇق چىراي بىلەن: "ئىست ساڭا، ئەي شامال! قېنى سەندىكى چاقىمغانلارغا ئۇسسۇزلۇق بېرىش ۋە ئۇلارنى ھۇزۇرلاندۇرۇپ ئوينىتىش ماھارىتى، — دەپتۇ قىز، كېيىن يەنە، — زەھرۇربوستان!" دەپ قىچقىرىپتۇ. لېكىن ھىچ بىر جاۋاب بولماپتۇ. ئارقىسىغا قاراپ قاتتىق ئاۋاز بىلەن يەنە بىر قانچە كىشىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ قىچقىرىپتۇ. "شەجەرە، تۇتدۇر، نۇرۇل-ھۇدا، نەجمەتۇسۇبھى، دۇنيادا بارمۇ سىلەر؟ — ھىچكىم يوقمۇ؟ نەگە كەتتىڭلار؟ نەزھەت، خىلۋەت، نازاكەت، زەرىپە، قېنى سىلەر؟ نىمىشقا ئۇنۇڭلار چىقمايدۇ، سوزلىمەمسىلەر؟" ھىچكىم جاۋاب بەرمىگەندىن كېيىن ئۇ دىققەت بىلەن ئەتراپىنى كوزدىن كۆچۈرۈپتۇ. جىق نەرسىلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. "ئەپسۇس" دەپتۇ ئۇ. شۇنىڭغىچە غەنىم ئۇنىڭ يېنىدا ئۇنچۇقماي تۇرۇپتۇ. "ئەي پەرىزات، — دەپتۇ غەنىم ئاخىرى، — بۇ يەردە جامالىڭنى كورۇپ، ئۇنىڭغا تەلىمۇرۇپ قاراپ تۇرغان غەنىم ئىبنى ئايۇپتىن باشقا سېنىڭ يېنىڭدا ھىچكىم يوق. مەن سېنى ھازىرلا بۇ يەرگە كومۇلگەن مۇشۇ ساندۇقتىن ئالدىم. تەڭرى سېنى بۇ كۆلىپەتتىن قۇتقۇزۇپ مەقسىدىڭگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن مېنى بۇ يەرگە ئىۋەت-كەن. سەن ئوزەڭ كىم؟ قايسى چىمەننىڭ گۈلى، قايسى بوستاندىن ئوغرىلانغان بۇلبۇل؟" بۇ سوزنى ئاڭلىغان قىز غەنىمگە تىكىلىپ قاراپ ئەدەپ بىلەن مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. قوللىرىنى غەنىمنىڭ مورىسىگە قويۇپ تۇرۇپ: "مېنى بۇ يەرگە كىم ئېلىپ كەلدى؟ بۇ يەر قەيەر؟" دەپ يېقىملىق ئاۋازدا سوراپتۇ. "ئەي پەرىزات، — دەپتۇ غەنىم، — كېچە سېنى ئۈچ نەپەر ئاختا قىلىنغان قارا قۇل شۇ ساندۇققا سېلىپ بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدى"

دەپ غەنىم كورگەنلىرىنى باشتىن - ئاياق سوزلەپ بېرىپتۇ. ئۇنى تېزلىك بىلەن قۇتقازمىغىنىدا يەنىمۇ يامانراق ۋەقەنىڭ يۈز بېرىشىنى ئەسلىتىپ، قىزنىڭ ۋە بۇ ئىشنىڭ تارىخىنى سوراپتۇ. ئۇ، ئەتراپقا قاراپ ئوزىنى قەۋرستانلىقتا كورۇپ: "ھېلىمۇ ياخشى مەن ساڭا يولۇقۇپتىمەن، - دەپتۇ قىز سوزىنى داۋاملاش - تۇرۇپ، - ئەي قەدىمى مۇبارەك ئۇلۇغ يىگىت، ئەمدى سەن دەرھال مېنى يەنە شۇ ساندۇققا سال! ئاغزىنى بىكىتىپ كىراكەش تېپىپ كەل! ساندۇق بىلەن مېنى كىرا قىلىپ ئويۇڭگە ئېلىپ بارغىن. مەن بېشىغا كەلگەن ئىشنى ئويۇڭدە سوزلەپ بېرەي. سەن مەندىن كوپ ياخشىلىق كورسەن. بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتى ياخشىلىققا ئېلىپ باردۇ." غەنىم خوشال ئورنىدىن تۇرۇپ، قىزنى ساندۇققا ساپتۇ. ئاغزىنى ئېتىپ كوچىغا چىقىپتۇ. بۇ چاغدا كۈن چىققان، كوچىدا تىرىكچىلىك باشلانغان ئىكەن. غەنىم بىر خېچىرچى كىراكەشنى ئېلىپ كەپتۇ. ساندۇقنى خېچىرغا ئارتىپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا غەنىم يولغا چۈشۈپتۇ. "قىز، شەك يوقكى، ئون مىڭ تىللاغمۇ تېپىلمايدىغان ئولجا. ئۇنىڭ زىننەت ئەسۋاپلىرى ئوزىدىنمۇ ئارتۇقراق باھاغا ئىگە" دەپ ئويلاپتۇ غەنىم كېتىپ بېرىپ، ئۇ، ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز ناھايىتى چوڭ خوشلۇق بىلەن قىز سېلىنغان ساندۇقنى ئويىگە ئېلىپ كەپتۇ. ئۇ، ئويىگە كىرىپ كېتىۋېتىپ بۇ ئىشقا ئىشەنەلمەي، چۈشۈممۇ، ئوڭۇممۇ؟ دەپ قويدىكەن. ئويىگە كىرىپ قىزنى ساندۇقتىن چىقىرىپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام

قىپتۇ شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

پەرىزاد ساندۇقتىن چىقىپ توت ئەتراپىغا
نەزەر سايپتۇ. قارىسا، ھەشەمەتلىك بىر بىنا،
رەڭدار گىلەملەر بىلەن تولغان، تاي-تاي
ماللار ھويلىنىڭ سەيناسىغا قويۇلغان ئىكەن.
ئوينىڭ ئىچى ھەر تۈرلۈك قىممەتباھا مۈلۈكلەر
بىلەن زىننەتلەنگەن. قىز غەنىمنىڭ چوڭ

قىرىق بىرىنچى
كېچە

بايلىغىنى سېزىپتۇ. يۈزىنى ئېچىپ، غەنىمگە دىققەت
بىلەن قارايتۇ، تىكىلىپ كوزىتىپتۇ. غەنىم ياش ۋە شۇنداقلا
چىرايلىق ئىكەن. بىر قاراش بىلەن قىز ئۇنىڭغا ئوزىنى
ئالدۇرۇپ قويۇپتۇ. "يىگۈدەك بىرەر نەرسە تىپلامدۇ؟" دەپ
سورايتۇ قىز غەنىمدىن. "بار، ھازىر تەييار قىلاي!" دەپتۇ غەنىم
ۋە دەرھال بازارغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ، بازاردىن توغراپ قىيما
قىلىنغان، دارى سېلىنىپ قورۇلغان گوش، ھالۋا، شاراپ، شام،
قىممەتلىك قەن-گىزەك، قۇرۇق-يول يىمىش، گۈل ۋە باشقى-
لارنى ئېلىپ كەپتۇ. قىز بۇلارنى كورۇپ خوش بولۇپ كۈلۈپتۇ.
دەرھال بېرىپ قولىدىكى نەرسىلەرنى ئېلىپ، جاي-جايغا
قويۇپتۇ. يېقىملىق سوزلەرنى قىپتۇ، غەنىمنىڭ كوڭلىنى ئايتۇ.
غەنىمگە قىزنىڭ، قىزغىمۇ غەنىمنىڭ مۇھەببىتى ئېشىپ بېرىپتۇ.
ئۇلار قىزغىن كەيپىياتتا تاماق يىيىشىپتۇ. ئۇلار ياشتىمۇ،
چىراي-شەكىلدەمۇ بىر-بىرىدىن قېلىشىغىدەك گۈزەل ئىكەن.
مۇھەببەتنىڭ كۈچى ئۇلارنى بىر-بىرىگە تۇيدۇرماي قاراشقىچە
ئېلىپ كەپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىگە قارىغانسېرى قارىغۇسى، كېلىدىغان

ھالغا چۈشۈپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىنىڭ ھوسنى-جامالىغا قاراپ تويماپتۇ. كەچ كىرىپتۇ. غەنىم ئورنىدىن تۇرۇپ شامدانلارغا شام قادا پ يېقىپتۇ. ئىشكىنى مەھكەم ئېتىپتۇ. قەن-گىزەك ۋە ئىچىملىكلەرنى ئېلىپ كەپتۇ. غەنىم مەي قۇيۇپ قىزغا تۇتۇپتۇ. قىز ئېلىپ ئىچىپتۇ. كېيىن قىز نوۋەتنى ئېلىپ، مەي قۇيۇپ غەنىمگە تۇتۇپتۇ. ئىككىسى ئىچىشىپتۇ. شاراپ تەسىر قىلىپ، يۈزلىرى قىزىرىپتۇ. بىر-بىرىدىن تارتىنىپ تۇرۇش ئازىيىپ چاقچاق باشلىنىپتۇ. كۈلۈشۈپتۇ. غەنىم تۇرۇپ، قىزنى سۇيۇش ئارزۇسى بارلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ ۋە: "ئەي، پەرزات، رۇخسەت قىلساڭ، لېۋىڭنىڭ شارابىنى بىر تېتىپ كورسەم" دەپتۇ ۋە مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

يورۇق كېچە، ئەجەپ جىملىق، شۇنداق تىنىق،
شۇ كېچىدە سېنىڭ بىلەن ئۇخلاي دەيمەن.
تۈننى يېرىپ چىققان ئايدەك گۈل يۈزۈڭگە،
مەن غېرىپمۇ شۇ يۈزۈمنى ياقاي دەيمەن.

"بۇ ئىشنى قىلىش ئاسان ئەمەس" دەپتۇ قىز غەنىمنىڭ راينى

قايتۇرۇپ.

تاڭ ئاتاي دەپ قالغان ئىكەن، ئۇيغۇرغۇ خالىپ كېلىپ ھەر ئىككىسى بولەك-بولەك ئۇخلاشپتۇ. تاڭ ئېتىپتۇ. غەنىم بازارغا چىقىپ، ياغ، گوش، مېۋە ۋە باشقا يېمەكلىك بىلەن مەي ئېلىپ كەپتۇ. ئىككىسى بىرلىشىپ تاماق يېيىشىپتۇ، مەي ئىچىشىپتۇ. يەنە خوشال-خورام كۈن ئۆتكۈزۈشۈپتۇ. يۈزلىرى قىزىرىپ، كەيپىلىك قاراشلار باشلىنىپتۇ. غەنىمدە ئاخشامقى تىلەك يەنە قوزغىلىپتۇ. "ئەي پەرىلەرنىڭ شاھى، پېقىرغا رەھمە قىلىپ، بىرنى سۇيۇشكە

رۇخسەت قىل! يېنىپ كويۇۋاتقان يۈرەكنىڭ ئوتى سوۋۇسۇن” دەپتۇ غەنىم قىزغا مەيۇسانە قاراپ.

”بىرئاز كۈت، مەي ئوز كۈچىنى كورسەتسۇن. شۇ چاغدا سەن ماڭا سەزدۇرمەي سۇيۇپ ئالساڭ بولار” دەپتۇ. كېيىن قىز ئورنىدىن تۇرۇپ، بىر قەۋەت كىيىمنى سېلىپ، يۇققا كىيىم بىلەن ئولتۇرۇپتۇ. غەنىمنىڭ ھەۋىسى كۈچىيىپتۇ، ئۇنىڭ تەلپۈنشى تېخىمۇ ئېشىپتۇ. ”مېنىڭ تەلپۈنۈمنى ئورۇنلاشقا يول ئېچىپ بەرمەسەن ئەي چىرايلىقلارنىڭ تاجىدارى؟” دەپتۇ غەنىم ئىككىنچى قېتىم. ”ساڭا بۇ ئىش ياراشمايدۇ، — دەپتۇ قىز ئالدى قانداق بىر قىياپەتتە، — چۈنكى مېنىڭ كىيىملىرىمنىڭ بوقۇچلىرىغا ناھايىتى چوڭ بىر كىشىنىڭ تامىغىسى بېسىلغان...” غەنىمنىڭ يۈزىگە پىچاق سېلىنغاندەك بوپتۇ. بىراق، ھېرىسلىق ۋە ئامراقلىغى يەنىمۇ ئېشىپتۇ. خاھىشىنىڭ ئورۇنلىنىشى قىيىن بولغاندەكلىكىنى سېزىپ، بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

تېپىپ پەيتىنى سۇيگۈنۈمگە قىلدىم ئىزھار:

جاراھەتلىك دىلىمغا بەرمە ئازار.

لېۋىڭدىن بىرنى سۇيدۇر، مەن ساقىياي،

جېنىم ئالسۇن راھەت، سەندىن ۋاپادار.

ددى: ئاسان ئەمەس، بىرنى سۇيمەك،

نىكاھسىز لېۋىڭنى يۈزۈمگە ياقما!

ھارامغا نۇمۇس ئەھلى ئاچىغىي لەۋ،

ھالال قىل، يولنى ئاچماي ماڭا باقما! ...

سوزلە ئاۋال ماڭا ئوزەڭ كىملىگىڭنى،

سەيياھمۇ ياكى يۇرتقا بەگلىگىڭنى! ...

ددىم مەن: سوز بىلەن، ”ئويلا” دىلەپ،

مۇھەببەتنىڭ ھەممىگە تەڭلىگىنى.

ددى: بۇ دوق بىلەن سۈيىمەك قىيىندۇر.

ددىم: نازنىڭ ماڭا بەكمۇ شىرىندۇر.

ددى: بۇ ناز ئەمەس، سەن ئويلا ئوبدان،

تەپەككۈر قىل، نەپىس سوزنى دىمەك قىيىندۇر.

قىز: "ئەي غەنىم، مەن سەندىن بۇرۇنراق ساڭا ئەسىر بولغانمەن. لېكىن، مەن بىلەن بىللە بولۇش ساڭا ئوزەڭنىڭ ئويلىغىنىدەك ئاسان ئەمەس، سەۋرى قىل!" دەپتۇ. "نېمە سەۋەپتىن مەن ساڭا يىتەلمەيمەن" دەپتۇ غەنىم. قىز: "ئوزرەم بار، مەن ئۇنى ۋاقتى كەلگەندە ئېيتىمەن! ھازىر مېنى قىيىنما!" دەپ غەنىمگە مېھرۋانلىق بىلەن قارايتۇ. غەنىمۇ ئۇنىڭغا ھورمەت بىلەن تىكىلىپتۇ. بىر-بىرىنىڭ ئىشقىدا ۋاقت ئۆتكۈزۈۋېرىپتۇ. ھەر ئىككىسىنىڭ خىياللىرىمۇ دېڭىزدەك دۇلقۇنلۇنۇۋېرىپتۇ. بىراق قىزمۇ ئوزىنىڭ پاكلىغىنى ساقلاشنى داۋام قىلدۇرۇۋېرىپتۇ. كەچ بولغاندا ئىككىسى ئايرىم-ئايرىم ئۇخلىشىپتۇ. كۈندۈزى بولسا بىر-بىرىنى كۈتۈشۈپتۇ. ئارىدىن بىر ئاي ئەنە شۇنداق ئۆتۈپتۇ. "ئىشقىڭ مۇپتىلاسى، ئاي يۈزۈڭنىڭ بەندىسى پېقىرىڭغا رەھمە قىل! سەندىن باشقىسىغا مەن دىلىمنى بۇنچىلىك چىڭ باغلىمايتتىم ۋە بۇنچىلىك ئازاپ تارتىپمۇ كەتمەيتتىم" دەپ كوزلىرىگە ياش ئاپتۇ غەنىم.

"ئەي ئېزىم، ئەي كوزۇمنىڭ نۇرى، دىلىمنىڭ غۇرۇرى، — دەپتۇ قىز يىگىتكە مۇلايىملىق بىلەن، — سەن تارتقان ئازابىنى مېنى تارتىدى دەپ ئويلامسەن؟ مەنمۇ سېنى سېنىڭدەك قىزغىن سۈيىمەن. لېكىن، سېنىڭ ماڭا يىتەشكىڭ، مېنىڭمۇ سېنىڭ بىلەن

ئومۇرلۇك بىلەن بولۇشۇم ناتايىن. "بىزنىڭ يېقىنلىشىشىمىزغا نىمە توسقۇنلۇق قىلدۇ؟" دەپ سوراپتۇ غەنىم قىزدىن ھايان بىلەن. قىز: "بۇ كېچە مەن ئوز تارىخىمنى ساڭا سۆزلەپ بېرىمەن. شۇ چاغدا سەن مېنىڭ ئوزرەمنى چۈشىنىپ، ئىلتىماسىمنى قوبۇل قىلارسەن" دەپتۇ. ئولتۇرغان يېرىدىن قوزغىلىپ غەنىمنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ۋەدىلەر بىلەن ئۈمىتلەندۈرۈپ ۋاقتىنى ئوتكۈزۈپتۇ. ئوينىشىپتۇ، كۈلۈشۈپتۇ. كېيىن يەنە ئايرىم يېتىپ ئۇخلاشپتۇ. ھەر كۈنى غەنىم ئۇنىڭغا تەكلىپ بېرىشنى قويماپتۇ. قىز قارشىلىق قىلىۋېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر-بىرىگە بولغان مۇھەببىتى ئېشىۋېرىپتۇ. ئاخىرى بېرىپ، بىرى-بىرىدىن بىردە-بىر ئايرىلالمايدىغان دەرىجىگە يېتىپ بېرىپتۇ.

بىر كۈنى غەنىم قىز بىلەن مەس ئۇخلاپ قاپتۇ. كېيىن ئويغىنىپ، غەنىم پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ قىزغا قول ساپتۇ. قولى ئاستا-ئاستا پەسكە چۈشۈشكە باشلىغان ئىكەن. قىز ئويغىنىپ قېلىپ ئولتۇرۇۋاپتۇ. ئۇياق-بۇياقلىرىنى كوزدىن كۆچۈرۈپتۇ. ئوزگۈرۈش يوقلىغىنى سېزىپتۇ. كوزى يەنە ئۇيىقىغا ئىلىنىپتۇ. غەنىمنىڭ قولى يەنە ھەركەتلىنىپتۇ. تامبالنىڭ بېغىنى تۇتقان ئىكەن، قىز سەسكىنىپ ئويغىنىپ، يەنە ئولتۇرۇۋاپتۇ. غەنىمۇ يانمۇ-يان كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. "نىمە ئىستەيسەن؟" دەپتۇ قىز غەنىمگە ھەيران قېلىپ. "بىللە يېتىشىنى ئىستەيمەن!" دەپتۇ غەنىم. "مەن ھازىر ساڭا ئوز ۋەدەمنى ۋە ئوز تارىخىمنى ئېيتاي. شۇ ۋاقتتا سەن بۇ ئىشقا رازى بولۇپ قولۇڭنى يىغارسەن ۋە تەقدىرگە تەن بېرىرسەن!" دەپتۇ قىز. "ياخشى!" دەپتۇ غەنىم.

قىز تامبىلىنىڭ لېپىزىنى سوكۇپ، ئۇ يەرنى تىرىغىنىڭ ئۈچى بىلەن ئېچىپتۇ. "بۇ يەرگە يېزىلغان خەتنى ئوقۇغىن!" دەپتۇ قىز خىتاپ بىلەن غەنىمگە. قارىسا، ئۇ يەرگە ئالتۇن ھەل بىلەن "ئابباسلاردىن مەن سېنىڭكى، سەن مېنىڭكى" دىگەن خەت يېزىلغان تامغا بېسىغلىق ئىكەن. خەتنى ئوقۇپ، غەنىمنى تىترەك بېسىپتۇ. "سەرگۈزەشتەڭنى سوزلەپ بەر!" دەپتۇ ئۇ قىزغا. "خوپ!" دەپ سوز باشلاپتۇ قىز: "مەن ئابباسنىڭ نەۋرىسى خەلىپە ھارۇن رەشىدىنىڭ خاس كېنىزە كلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئىسىم قۇتۇلقۇلۇپ، خەلىپىنىڭ قەسىرىدە تەربىيەلەنگەنمەن. يېشىمنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ، ھوسنى - جامالىمۇ گۈزەللىشىپ باراتتى. خەلىپە مېنى ئۈزىگە نىكاھ قىلىپ ئالدى. ئۇ مېنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلىپە ماڭا ئۈز قەسىرىدىن ئالاھىدە جاي بەردى. خىزمىتىمگە ئون كېنىزەك تەيىنلىدى. سەن كورۇپ تۇرغان بۇ گەۋھەر ۋە بىزەكلەرنى خەلىپە ماڭا ئۈز قولى بىلەن تەقدىم قىلغان. بىر كۈنى خەلىپە بىر تەرەپكە سەپەر قىلماقچى بولۇپ، مېنى سىتتۇزۇبەيدىگە تاپشۇ-رۇپ كەتتى. لېكىن، سىتتۇزۇبەيدە خەلىپىنى مەندىن قىزغىنىپ ماڭا كۈندەشلىك قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئىلگىرى ئۈزىنىڭ خىزمىتىدە تۇرۇپ، كېيىن ماڭا ئېۋەتىلگەن چورسىنى يولدىن ئازدۇرۇپتۇ. ئۇنىڭغا مېنىڭ تامىغىغا سېلىپ بېرىشكە نەشە بەرگەن. بۇنى ئورۇندىسا، ئۇنىڭغا ئىنئام قىلىشنى ئېيتقان. ئىش قىلىپ، چورە بىر ھىلە قىلىشنى ئۈستىگە ئالغان. شۇنداق قىلىپ، چورە ماڭا ئۇ نەشنى تامىغىغا سېلىپ بەرگەن. مەن تاماق بىلەن ئۇنى قوشۇپ يەپ، ھۇشۇمدىن كېتىپتىمەن. خۇدۇمنى

بىلمەي يېتىپ قاپتىمەن. سىتتۇزۇبەيدە بۇ ئەھۋالنى ئۇقۇپ، مېنى دەرھال شۇ ساندۇققا قاچىلىغان. كىشىلەردىن يوشۇرۇن ھالدا، قۇللىرىنى قىچقىرىپ، ئۇلارغىمۇ چوڭ ئىنئاملار بېرىپ، ساندۇقنى ئۇلارغا تاپشۇرغان. قۇللار مېنى شۇ كېچىسى ساندۇق بىلەن ئېلىپ چىقىپ قەۋرىستانلىققا قانداق كۆمگەنلىكىنى سەن ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆرۈپسەن. مەن سېنىڭ سەۋىيىدىن ئۆلمەي تىرىك قالدىم. سەن مەن ئۈچۈن يېڭىدىن ھاياتلىق تەقدىم قىلدىڭ. بۇ ئۇلۇغ مەرھەمەتتىكى مەن قايسى ئۇسۇل بىلەن ساڭا ياندۇرۇشۇمنى، سېنى رازى قىلىشىمنى بىلمەيمەن..... مانا مېنىڭ بېشىغا چۈشكەن كۈن شۇ. خەلىپە سەپەردىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن نىسە قىلىۋاتىدۇ، ئۇنى مەن بىلمەيمەن. مېنىڭ بۇ سىرىمنى ئۆزەڭ بىل! ھېچكىمگە بىلدۈرمە!" دەپتۇ قىز غەنىمگە. غەنىم قىزنىڭ خەلىپىگە تېگىشلىك ئىكەنلىكىنى ئوچۇق بىلىپ، ئۆز رايىدىن يېنىپتۇ. قىلغان ئىشلىرىغا ئۆزىنى كايىپ، ئويىنىڭ بىر بۆلۈكىگە بېرىپ يېتىپتۇ، ئەمما ئۇخلىيالمىپتۇ. ئۇنى خەلىپىنىڭ قەھرى - غەزىۋى قورقۇتۇپتۇ، غەم بېسىپتۇ. قۇتۇلۇلۇپقا باغلانغان كۈچلۈك مۇھەببەت رىشتىسىنى، ئۇنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ مۇمكىن ئەمەس - لىكىنى ئويلاپتۇ. ئۇنىڭ ئەقىلىنى بۇ تېگى يوق ئويلار ئېلىپ قېچىپتۇ، يۈرىكىنى ئېزىپ تاشلاپتۇ. ئۇ، ئۆزىنى تۇتالماي يىغلاپتۇ. تەقدىرنىڭ بۇنداق تەتۈر ئويۇن كورسىتىپ دۈشمەنلەشكەنلىكىگە غەزەپلىنىپ، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

ئاشىق قەلبى ھەمىشە قىيىنلىدۇ، يانسۇ...

غاپىل بولۇپ مەشۇقلەر ئۆز ئىشقىدىن تانسۇ.

شۇ سەۋەپتىن ئۇلار ھامان جاپا كەش دەپ ئاتىلار،

جاپا قىلماس يار بولسا، ۋاپادىن دىل قاندىۇ.

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ، قۇتۇلغۇلۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ، غەنىمنىڭ يېنىغا كەپتۇ. غەنىمگە بولغان مۇھەببىتى يەنىمۇ ئاشقانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ ئورنىنىڭ پۈتۈن سۈيگۈ سىرلىرىنى ئېچىپ سۆزلەپتۇ. غەنىم خەلىپىدىن قورقۇپ ئۇنىڭدىن قېچىپتۇ. ئۇلار سۈيگۈ دېڭىزغا چومۇپ، بىر-بىرىگە قارىشىپ، سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ ھالدا تاڭ ئاتقاننىمۇ سەزمەپتۇ. غەنىم ئورنىدىن تۇرۇپ، كىيىملىرىنى كىيىپ، ئادىتى بويىچە بازارغا چىقىپتۇ. بازاردىن ئالدىدىغانلىرىنى ئېلىپ قايتىپتۇ. قارىسا، قۇتۇلغۇلۇپ يىغلاپ ئولتۇرغان. ئۇ غەنىمنى كورۇپ يىغىسىنى توختىتىپ كۈلۈپتۇ. "ئەي جېنىمنىڭ قۇۋۋىتى، سەن بازارغا ماڭغان ئىدىڭ، جېنىم سەن بىلەن كەتكەندەك تۇيۇلۇپ، ئۈزەمنى تۇتالمايدىم. سېنىڭسىز ئۆتكەن بىر سائەتتەك ۋاقىت ماڭا راسا بىر يىلدەك تۇيۇلدى. بۇمۇ مېنىڭ ساڭا بولغان مۇھەببىتىمنىڭ ئىپادىسى. تۇر، ماڭا يېقىن كەل! ئارتۇق سۆزنى قوي! ئۆتكەن گەپ-سۆزلەرنى يادىڭدىن چىقار، خالىغىنىڭنى قىل!..." دەپتۇ قىز غەنىمگە. غەنىم قىزغا: "شېئىرنىڭ ئورنىغا قوينىڭ ئوتۇشى مۇمكىن ئەمەس. ھەركىم ئورنىنىڭ ئورنىغا يارىشا جاي تېپىشى، جايغا لايىق ئورۇن تۇتۇشى، ئۆزىگە مۇۋاپىق ئورۇندا ئولتۇرۇشى لازىم" دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئاندىن ئورنىنى چەتكە ئېلىپ يالغۇز ئولتۇرۇپتۇ. يىگىت چەتلەشكەنسىرى قىزنىڭ مۇھەببىتى كۈچىيىپتۇ. قىز ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئولتۇرۇپ، بىللە تاماق يەپتۇ، ئىچىشىپتۇ. قىزنىق سوھبەت قىلىشىپ كۈلۈشۈپتۇ. قىز مەس بولۇپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ: كىيىككە ئوخشاتسام سېنى، مۇبالىغە يوق بۇنىڭدا،

كەيىنكىلەر، نىكەت ھەلىقىدە يىراق تۇرۇپ قاش تاشلاش.

قاش ئانىسى دەسەم، ماڭا يالغىنى يوق بۇنىڭدا.

كەيىنكىلەر، نىكەت ئىشى ئۇدۇر بەزى تاغدىن تاش تاشلاش.

نومۇس قىلىش كەيىنكىلەردىن قېنى ئوزەك ئېيت ماڭا!

ئىش ئىھلىدىن نىمە ئۇچۇن قورقۇپ يىراق قاچسەن؟

نىمە ئۇچۇن يۈز ئورۇدۇك مەندەك كۆيەن يېقىنغا؟

قىيا بېقىپ چاپچىپ، ئىرىغىپ، تاشۇ- تۇپراق قاچسەن؟

سەن ئەي گۈزەل، دۇنيادىكى گۈزەللەرنىڭ ئەلەسى،

تاڭ ئاتقىچە كۆپ كۆزلەرگە ئويغاقلىقنى ئۈگەتتىڭ! ...

قولىدىن كەتتى بىر كۆرگەننىڭ پىكرى. ئەقلى، خىيالى،

بىر قاراشتا يۈرەكلەرگە ئوز ئىشەنكىنى ئورناتتىڭ.

غەنىم يىغلاپتۇ. قىزمۇ كۆز يېشىنى توكۇپتۇ. كەچكىچە ئولتۇ-

رۇپ تاماق يېيىشىپتۇ، ئىچىشىپتۇ. كەچ كىرىپ ئويۇقۇ باسقاندىن

كەيىن، غەنىم تۇرۇپ ئادەتتىكىدەك يەنە ئىككى يەرگە توشەك

ساپتۇ. "ئىككىنچى ئورۇن كىمگە؟" دەپ سوراپتۇ قۇتۇلۇپ

غەنىمدىن. "بىرى ماڭا، يەنە بىرى بۇرۇنقىدەك ساڭا؛ بىز بۇگۈنمۇ،

بۇندىن كەيىنمۇ يەنە شۇنداق بۇرۇنقىدەك ياتىمىز! - دەپتۇ غەنىم

جاۋاپ بېرىپ، - خەلىپە ئۇچۇن ھالال بولغان نەرسە ماڭا ھارام-

دۇر! ھەركىم ئوزىگە قاراپ ئىش قىلىمىز لازىمدۇر!"

"قوي مۇنداق گەپلەرنى، - دەپتۇ قىز غەنىمگە، - تەقدىردە

نىمە يېزىلغان بولسا، بېشىمىزغا شۇ ئىش كېلىدۇ." غەنىم ئۇنىڭ

سوزىگە كىرمەپتۇ. بۇ ئىش بىلەن ئۇ، قۇتۇلۇپ ئىشنىڭ دىلىدىكى

ئوتنى تېخىمۇ كۈچەيتىپتۇ. قۇتۇلۇپ غەنىمگە يېلىنىپ تۇرۇپ:

"نىمە بولسا شۇ بولسۇن، بىلىلە ياتىمىز، نىمە بولساق بىلىلە

بولمىز! دەپتۇ خىتاپ قىلىپ. "خۇدا ساقلىسۇن!" دەپ ئۇنىڭ سوزىگە پەنلا كىرمەپتۇ غەنىم ئۇ ئوز سوزىدە چىڭ تۇرۇپتۇ. تاڭ ئاتقىچە يالغۇز يېتىپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپىنىڭ غەنىمگە بولغان مۇھەببىتى ئېشىپ ئەقىدىسى كۈچىيىپتۇ. شۇ يوسۇندا ئۇچ ئاي ئوتۇپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ كوپ قېتىم غەنىمگە يېلىنىپتۇ، لېكىن غەنىم ھەر قېتىمدا ئۇنىڭ سوزىگە كىرمەپتۇ. بۇ ئىش سوزۇلغانسىرى قۇتۇلغۇلۇپنىڭ سۇيگۇ - دەردى ئېشىپ، ئازابى كۈچىيىپتۇ. غەم - ئەلىمى تولۇپ - تېشىپ، يۈرەك باغرى ئېزىلىپتۇ. ئۇ يىخلاپ تۇرۇپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپتۇ:

مەن پەرۋانە، سەن چىراق،

ماكا چۈشتى ئىشتىياق.

سەن قاچسەن يول ئىستەپ،

ۋىسالىكىدىن مەن يىراق.

تەشنادۇر ساڭا بۇ قۇل،

ئىستەيدۇ ھەمىشە يول.

قوشۇلۇش ئىمكانى يوق،

ئورتىدى مېنى پىراق.

قوغلىمىغىن قۇلۇڭنى،

مەن تازىلاي يۇلۇڭنى.

سەن سالمىساڭ بىر نەزەر،

ئولگۇنۇم مىڭ ياخشىراق.

بۇ شېئىرنى ئاڭلاپ غەنىمىڭمۇ كوزلىرىگە ياش تولۇپتۇ. ئەمما

ئۇ، خەلىپىدىن ئەيىمىنىپ ئوزىنى تارتىپتۇ.

سىتتۇزۇبەيدە خەلىپىنىڭ يوقلۇغىدىن پايدىلىنىپ، قۇتۇلغۇ -

لۇپقا قىلغان ئىشىدىن پۇشايمان قىپتۇ. خەلىپە كېلىپ ئۇنى سۇرۇشتە قىلسا؛ "ئۇنىڭغا نىمە دەپ جاۋاب بېرىشىم كېرەك، قانداق قىلمەن؟" دەپ قورقۇپتۇ. بىر قېرى بۇۋىنى قىچقىرىپ، بۇ سىرنى ئۇنىڭغا ئېيتىپتۇ، ھەسرەت قىلىپ مەسلىھەت سوراپتۇ. بۇۋى ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ. "گەي سىتتۇزۇبەيدەم، - دەپتۇ بۇۋى، - خەلىپىنىڭ كېلىشىگە ئازلا ۋاقىت قالدى. بىر ياغاچچى قىچقىرىپ ياغاچتىن قۇتۇلغۇلۇپنىڭ سۇرىتىنى ياسىتىڭ، ئۇنى كىپەنگە ئوراپ، قەسرەنگىزنىڭ بىرىگە گور كولاپ دەپنى قىلىڭ. ئۇستىگە قەۋرە ياسىتىڭ، قەۋرە ئۇستىگە شامدانلارنى ئېسىپ شام يېقىڭ. قەسرەدىكىلەرگە قارىلىق تۇتقۇزۇپ ماتەم كىيىمى كىيگۈ-زۇڭ. ئۇنىڭ قەۋرىسىگە قارايدىغانغا كېنىزەك - چورلىرىنى بەلگۈلەپ قويۇڭ. خەلىپە كەلگەندە ئۇلار ئىشىك ئالدىغا چىقىپ يىغلاشسۇن." خەلىپە: بۇ نىمە ۋەقە؟ دەپ سورىسا، شۇ چاغدا سىزمۇ يىغلاپ تۇرۇپ: قۇتۇلغۇلۇپ ئوز ھاياتىنى سىزگە بېغىش-لىدى، خۇدا سىزگە سەۋرى ئاتا قىلسۇن؛ مەنمۇ ئۇنى ناھايىتى ياخشى كورگۈنۈم ئۈچۈن ھورمەتلەپ ئوز قەسرەمگە دەپنى قىلىدىم، دەيسىز. خەلىپە يىغلايدۇ، قۇرئان ئوقۇتۇپ ماتەم تۇتىدۇ. ئەمما سىزنىڭ بۇ قىلىشىڭىزغا خوش بولۇشى، سىزدىن رەنجىمەسلىكى تۇرغان گەپ. ئەگەردە خەلىپە: تاغامنىڭ قىزى سىتتۇزۇبەيدە كۈندەشلىك بىلەن قۇتۇلغۇلۇپنى ھالاك قىلغان، دەپ گۇمانلانسا قەۋرىنى ئېچىشقا بۇيرۇيدۇ. ئۇنىڭدىنمۇ قورقماسلىق كېرەك. قەۋرىنى ئېچىپ قىممەتباھا كىپەنلەرنى كورۇپ كوڭلى تىنچىيدۇ. مۇردىنىڭ يۇزىنى كورۇش ئۈچۈن كىپەننى ئاچماقچى بولۇپ قالسا، ئاچىدىغانلارغا ئۈگىتىپ قويۇڭ: "شەرىئەتتە ئايال

مۇردىنىڭ كېيىنىنى ئېچىشقا يول يوق، ئېچىش ھارام” دىسۇن، يول قويىمىسۇن. ئۇ چاغدا خەلىپە كېنزەكنىڭ راست ئولگەنلىكىگە ئىشىنىدۇ. قايتىدىن شۇ يەرنىڭ ئۆزىگە كومۇدۇ، سىزگە رەخمەت ئېيتىدۇ. قاينغۇ - كۈلپەتتىن قۇتۇلسىز. سىتتۇ - زۇبەيدە موماينىڭ چارىسىنى ماقۇل كورۇپتۇ، ئۇنى كىيىملەر بىلەن مۇكاپاتلاپتۇ، نۇرغۇن پۇل ۋە مال بېرىپتۇ. ”شۇ ئىشنى ئوزەك ئەمەلگە ئاشۇرغىن” دەپ بۇۋىنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرۇپتۇ. بۇۋى شۇ چاغنىڭ ئوزىدىلا ئىشقا كىرىشىپتۇ. ياغاچچى قىچقىرىپ ياغاچتىن ئادەم شەكلىنى ياساشقا بۇيرۇپتۇ. ياغاچچى بۇ ۋەزىپىنى تېزلا تۈگىتىپتۇ. سىتتۇزۇبەيدە ئۇنى قىممەتلىك رەختلەردىن قىلىنغان كىپەنگە ئالدۇرۇپتۇ. نامزىنى چۇشۇرۇپ ئوز قەسىردىن قەۋرە قازدۇرۇپ، ئۇنى شۇ يەرگە كومۇپتۇ. شامدانلارنى قويۇپ شاملار يېقىپتۇ. قەۋرە ئۈستىگە يوپۇق يېپىپتۇ. سىتتۇزۇبەيدە ماتەم تۇتۇپ قارىلىق كىيىم كىيىپتۇ، كېنزەكلىرىگىمۇ قارىلىق تۇتقۇزۇپ ماتەم كىيىمى كىيگۈزۈپتۇ. قۇتۇلقۇلۇپنىڭ ئولگەنلىكىنى پۈتۈن سارايدىكىلەر ئاڭلاپتۇ.

بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن خەلىپە سەپەردىن قايتىپ كەپتۇ. قازسا، چورىلەر، قۇللار، كېنزەكلەر ماتەم تۇتۇپ قارىلىق كىيگەن. دىلى غەش بوپتۇ. سىتتۇزۇبەيدە قېشىغا كىرىپتۇ. ئۇنىمۇ ماتەملىك قارا كىيىم كىيگەن ھالدا كورۇپ ئەھۋال سوراپتۇ. قۇتۇلقۇلۇپنىڭ ئولگەنلىكىنى ئېيتقان ئىكەن، خەلىپە ھۇشىدىن كېتىپتۇ. ھۇشىغا كېلىپ ئۇنىڭ قەۋرىسىنى سوراپتۇ. ”ئەي خەلىپە، - دەپتۇ سىتتۇزۇبەيدە خەلىپىگە، - مېنىڭ ئالدىمدا ھەممە نەرسىلەردىن قىممەتلىك ۋە ئېزىز بولغان قۇتۇلقۇلۇپنى

ئىنتايىن ھورمەت قىلغىنىدىن ئوز قەسرىمگە — كوز ئالدىمغا دەپنە قىلدىم. " خەلىپە سەپەر كىيىمى بىلەن توپ- توغرا قۇتۇلۇقلۇپنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن قەۋرىگە قاراپ مېڭىپتۇ. كىرىپ قارىسا، قەۋرە ئۈستىدە شامدانلار ئېسىغلىق، ئۇنىڭدا شاملار يېقىغلىق تۇرغان، قەۋرە ئۈستىگە شاھانە يۇپۇق يېپىلغان. سىتتۇزۇبەيدىگە خەلىپە رەخمەت ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭ قىلغانلىرىنى ماختاپتۇ. لېكىن ئۇ، بۇ ئىشتىن ھەيران بوپتۇ، بېشىغا ھەر تۇرلۇك پىكىرلەر كەپتۇ، گۇمانى كۈچىيىپ، قەۋرىنى ئېچىپ ئولۇكىنى ئېلىشنى بۇيرۇپتۇ ۋە قەۋرىنى ئاچقۇزۇپ، جەسەتنىڭ يۈزىنى ئېچىشقا كەلگەندە، ئويلىنىپ قېلىپ خۇدادىن قورقۇپتۇ، كىشىلەر- دىن ئۇيۇلۇپتۇ. ئۇنىڭغا تەگمەي يەنە ئوز جايغا قويۇپتۇ. قەۋرىنى قايتىدىن ياستىپ قارىيلارنى قىچقىرتىپ قۇرئان ئوقۇتۇپتۇ. ئوزىمۇ قەۋرىنىڭ بىر چېتىدە ئۇنىڭغا ماتەم تۇتۇپتۇ. كوز يېشى قىپتۇ. راسا بىر ئاي ماتەم تۇتۇپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ

شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

خەلىپە بىر ئايدىن كېيىن چىقىپ، مەملىكەت ئىشى بىلەن مەشغۇل بوپتۇ. ئارىدىن توت ئاي ئوتۇپمۇ خەلىپىنىڭ گۇمانى تېخىچىلا يوقالماپتۇ. بىر كۈنى ئۇ، ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر، چەتئەللىكلەر ئوردىدىن قايتقاندىن كېيىن، قەسرگە كىرىپتۇ. بىر ئاز ئۇخلىماقچى

قىرىق ئىككىنچى كېچە

بويۇتۇ. ئۇنىڭ باش تەرىپىدىمۇ، ئاياق تەرىپىدىمۇ كېنىزەكلەر ئولتۇرغان ئىكەن. كوزى ئۇيقۇغا ئېلىنىپتۇ. كوپ ئوتمەي ئۇيىقى قېچىپتۇ. كېنىزەكلەر سوزلىشىپ ئولتۇرغىنى ئۈچۈن، كوزىنى ئاچماي، ئۇلارنىڭ سوزلىرىگە قۇلاق ساپتۇ. خەلىپىنىڭ بېشى تەرىپىدە ئولتۇرغان قەزىپ ئىسىملىك كېنىزەك ئاياق تەرىپىدە ئولتۇرغان ھەيزەرات ئىسىملىك كېنىزەككە قاراپ: "ئەي ھەيزەرات، خوجىمىز خەلىپە بولۇپ ئوتكەن ئىشنىڭ ھەقىقىتىدىن خەۋەرسىز. ئۇ ياغاچچى ياسىغان ياغاچ ئادەمنىڭ قەۋرىسى ئۈستىدە كېچىلەرنى ئۇيىقسىز، ماتەم قاينغۇسى بىلەن ئوتكۈزمەكتە" دەپتۇ. "قۇتۇلقۇلۇپقا نىمە بولدى؟ ئۇ كېسەل بولمايلا ئولۇپ كەتتى دېگەن گەپ راستمۇ؟ ئەگەر ئولگىنى يالغان بولسا، ئۇ ھازىر قەيەردە؟" دەپ سوراپتۇ ھەيزەرات قەزىپتىن. "ستتۇزۇ-بەيدە، - دەپتۇ قەزىپ سوز باشلاپ، - قۇتۇلقۇلۇپقا نەشە يىگۈزدى. نەشە تەسىر قىلىپ، ھۇشىدىن كەتكەندىن كېيىن، ئۇنى ساندۇققا سالدى. كېيىن ستتۇزۇبەيدە ساۋاپ، كاپۇر، ئالماس ناملىق قۇللىرىغا ساندۇقنى شەھەر سىرتىغا ئېلىپ چىقىپ گورگە كومۇشنى بۇيرۇدى." "بۇنداق ئىشۇ باردىگىنە؟ ئۇنداقتا قۇتۇلقۇلۇپ تىرىك كومۇلگەن ئىكەن - دە، ھەي، ئىست بىچارە!" دەپتۇ ھەيزەرات. "ستتۇزۇبەيدىدىن ئاڭلىشىمچە، - دەپتۇ قەزىپ، - قۇتۇلقۇلۇپ توت ئايدىن بېرى دەمەشقىلىق غەنىم ئىسىملىك بىر سودىگەر يىگىت بىلەن بىللە ئىكەن. بىچارە خەلىپىمىز بۇ ۋەقەدىن خەۋەرسىز، ياغاچ مۇردا قەۋرىسى ئالدىدا يىغلاپ تاڭنى ئاتقۇزماقتا." كېنىزەكلەر ئوردىدىكى ئاياللارنىڭ ئىشلىرى توغرىسىدا ئۇزاق سوزلىشىپتۇ. خەلىپە ئۇخلىغان بولۇپ يېتىپ،

ھەممە گەپ - سۆزلەرنى دىققەت بىلەن تولۇق ئاڭلاپتۇ. كېنىزەك- لەرنىڭ گېپى تۈكەپتۇ. خەلىپە بولغان ۋەقەنىڭ تىكىگە يېتىپ، ئوزۇنۇزىگە: "بۇ ساختا گور ئىكەن، قۇتۇلتۇلۇپ توت ئايدىن بېرى غەنىم ئىبنى ئايۇپنىڭ يېنىدا ئىكەن" دەپ ئىشىنىپ ناھايىتى غەزەپ بىلەن تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. دولەت ئەر باپلىرىنى قىچقىرتىپتۇ. خەلىپە جەپەر بەرمەككە قاراپ: "دەمەشلىق غەنىم ئىبنى ئايۇپ دىگەن سودىگەرنىڭ ئوزىنى ئىستەپ تاپ! ئويىنى ئاخشۇرۇپ ئۇ يەردىن مېنىڭ كېنىزىگم قۇتۇلقۇلۇپنى ئېلىپ كەل! مەن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى بىلىشىم كېرەك" دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. "خوپ!" دەپتۇ جەپەر ۋەزىر. جەپەر ۋەزىر تېگىشلىك ئادەملىرى بىلەن ئوردىدىن چىقىپ، ھاكىم، بازار رەئىسلىرىنى ئېلىپ كوچىغا چىقىپتۇ. غەنىمنىڭ ئويىنى ئىستەپ تېپىپ بېرىپتۇ. غەنىم بازاردىن ئەمدىلا قىيما گوش ئېلىپ كېلىپ، ئېغىز تېگىشكە باشلىغان ئىكەن. جەپەر بەرمەكى باشلاپ كەلگەن كىشىلەر ھويلىنى توت تەرەپتىن ھالقىدەك قورشاپتۇ، قۇتۇلقۇلۇپنىڭ كوزى ھويلىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا كەلگەن كىشىلەر توپىنى كورۇپ، خەلىپىنىڭ بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقانلىغىنى پەملەپتۇ. ئۇ، ھويلا ئىچىگە كىرىپ كېلىۋاتقانلارنى كورۇپ، پالاكەتنىڭ يېقىنلاشقانلىغىغا كوزى يېتىپتۇ. قارىسا، ۋەزىر جەپەر، ھاكىم، بازار رەئىسى، ئۇلارنىڭ يېنىدىكى قىلىچلىرىنى يالاڭچىلاپ تۇرغان جازا قاراۋۇللىرى خۇددى كىرىپكەتكە قويۇق سەپ تارتىپ تۇرغان. بۇلارنى ئېنىق كورۇپ قۇتۇلقۇلۇپنىڭ رەڭگى تاتىرىپتۇ، قېنى قېچىپتۇ. غەنىمگە بۇرۇلۇپ قاراپ، ئاستاغىنا: "بېشىڭنى ئېلىپ قاچ! ئوزەڭنى قۇتقازا" دەپتۇ. "نەمە قىلىمەن، قەيەرگەمۇ

بارىمەن، ھەممە مال - مۈلۈم شۇ يەردە تۇرسا؟" دەپتۇ غەنىم.
"ئوزەڭنى تېزراق چەتكە ئال! جېنىڭنى قۇتقاز، ئامال قىلىپ
باق!" دەپتۇ قۇتۇلۇقۇلۇپ تەكىتلەپ. "ئەي سۇيۇملۇگۇم، قانداق
قىلىپ بۇ يەردىن ساق - سالامەت باشنى ئېلىپ چىقىپ كەتكىلى
بولسۇ؟" دەپتۇ غەنىم، - ھويلا پۈتۈنلەي قورشاپ ئېلىنغان!
"قورقما!" دەپتۇ قۇتۇلۇقۇلۇپ غەنىمگە. كېيىن ئۇ غەنىم - نىڭ يېڭى
كېيىملىرىنى سالدۇرۇپ، ئۇنىڭغا كونا كېيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ.
قازاننى بېشىغا كىيگۈزۈپتۇ. قاتتىق - قۇرۇق نان سېلىنغان كونا
خالتىنى مورسىگە ئارتىپ: "مانا ئەمدى ئوخشىدىڭ، ھودۇقماي
چىقىپ كېتىۋەر! مەندىن ئەنسىرمە. سەن قولغا چۈشۈپ قالغۇدەك
بولساڭ، مال - مۈلۈكۈڭلا ئەمەس، بېشىڭمۇ ئامان قالمايدۇ.
چۈنكى، خەلىپىنىڭ ئەھۋالى ماڭا ئەينەكتەك ئايان" دەپتۇ. غەنىم
قۇتۇلۇقۇلۇپنىڭ سوزى ئاياغلىشىشى بىلەن، قازاننى بېشىغا
كەيگىنچە، تالاغا چىقىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئوتۇپ كېتىپتۇ.
ئوزىنىڭ پاك نىيىتىگە يارىشا، ئۇلارنىڭ جازاسىدىن ساق - سالامەت
قۇتۇلۇپ، ئامان - ئىسەن بازارغا چىقىۋاپتۇ. جەپەر ۋەزىر قۇتۇل -
قۇلۇپنىڭ ئىشىگىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئارغىماقتىن چۈشۈپ، ئويگە
كىرىپتۇ. قۇتۇلۇقۇلۇپقا قارسا، ئۇ ناھايىتىمۇ ياسانغان ھالدا
تۇرغۇدەك. جەپەر ۋەزىر كىرىش بىلەن قۇتۇلۇقۇلۇپ ئورنىدىن
تىك تۇرۇپتۇ، كېيىن ئىگىلىپ تازىم قىلىپ سالام بېرىپتۇ. "تەڭرى
خاھىشى بويىچە، لەۋھۇل قەلەمدە يېزىلغان ئىش بولدى، ئەي
ۋەزىر" دەپتۇ قۇتۇلۇقۇلۇپ مۇلايىملىق بىلەن. "ئەي قۇتۇلۇقۇ -
لۇپ، خەلىپە ماڭا غەنىم ئىبنى ئايۇپنى تىرىك تۇتۇشنى بۇيرۇغان
ئىدى، ئۇ قېنى؟" دەپتۇ جەپەر ۋەزىر مەغرۇر ئاھاڭ بىلەن. "ئۇ،

بۇنىڭدىن ئىككى كۈن بۇرۇن ئالغان ماللىرىنى يوتكەپ دەمەشەققە كەتكەن، مەن شۇنىڭدىن باشقىسىنى بىلمەيمەن. — دەپتۇ قۇتۇلغۇ. — لۇپ، — ئويىدىكى بارلىق قىممەتلىك نەرسىلىرىنى ساندۇققا سېلىپ قۇلۇپلاپ، "مالال كەلمىسە، بۇ ساندۇقنى سىزگە ئامانەت قىلاي، ئوردىغا مەن بىلەن بىللە ئېلىپ بارسىڭىز، ئەي ھورمەتلىك ۋەزىر!" جەپەر ۋەزىر: "خوپ!" دەپتۇ. يېنىدىكىلەرگە ئۇنى كوتۇرۇشكە بۇيرۇق قىپتۇ. غەنىمنىڭ قالغان مۈلكىنى كەلگەنلەرگە تالاڭ قىلىشقا بېرىپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپنى ھورمەت بىلەن خەلىپە سارىيىغا ئېلىپ كەپتۇ. جەپەر ۋەزىر خەلىپىگە غەنىم ئىبنى ئايۇپنىڭ مال-مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىپ، ئويلىرىنى ۋەيران قىلغانلىغىنى سوزلەپ بېرىپتۇ. خەلىپە قۇتۇلغۇلۇپنى بىر قاراڭغۇ ئويىگە ئېلىپ كىرىشنى، ئۇنىڭ خىزمىتىگە پەقەت بىرلا قېرى چورە قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. خەلىپىنىڭ "قۇتۇلغۇلۇپ غەنىم بىلەن ئالاقە قىلغان" دىگەن گۇمانى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنى كورۇشنىمۇ خالىماپتۇ. كېيىن دەمەشق ئەمرى مۇھەممەت ئىبنى سۇلايمان ئۆزى يېنىگە قارىتىپ: "شۇ خەتنى ئالغان ھامان غەنىم ئىبنى ئايۇپنى تۇتۇپ ماڭا ئىۋە. — تىپ بەر!" دىگەن مەزمۇندا خەت يېزىپ ئىۋەتىپتۇ. ئەمىر خەتنى ئېلىپ تاۋاپ قىپتۇ، ھورمەت بىلدۈرۈپ كوزىگە سۇرتۇپتۇ. كېيىن خەتنى ئېچىپ ئوقۇپتۇ. مەزمۇنىدىن ۋاقىپلانغاندىن كېيىن، غەنىم ئىبنى ئايۇپنى تۇتۇش ئۈچۈن كوچىغا جاكاجى چىقىرىپتۇ. "كىمنىڭ مال-دۇنياغا مەيلى بولسا، شۇ غەنىم ئىبنى ئايۇپنىڭ ئويىگە بارسۇن ۋە ئۇنىڭ ئويىدىن خالىغىنىنى ئالسۇن" دەپ چار سايىتۇ جاكاجى. غەنىمنى تۇتۇشقا بارغانلارغا ئەگىشىپ ئادەملەر توپى غەنىمنىڭ ئويىگە قاراپ ئېقىپتۇ. ئەمىرنىڭ كىشىلىرى بېرىپ قارسا، غەنىم-

نىڭ ئانىسى بىلەن سىڭلىسى پىنتەنە ئويىگە غەنىم ئىبنى ئايۇپنىڭ قەۋرىسىنى ياساپ، ئۇنىڭ ئالدىدا ماتەم تۇتۇپ ئولتۇرغىدەك. ئۇلارنى قولغا ئېلىپ، ئويللىرىنى تاللىتىپتۇ. ئانا - بالا گەپنىڭ تېگىنى ئاڭقىرالماي، گاڭگىراپ قېلىشىپتۇ. ئۇلارنى ھايداپ ئەمىرنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ كېلىشىپتۇ. ئەمىر ئۇلاردىن غەنىم ئىبنى ئايۇپنى سورايتۇ. ئۇلار، بىر يىلىدىن بىرى ئۇنىڭ توغرىسىدا ھېچبىر خەۋەر ئاڭلىمىغانلىقلىرىنى، ئولۇك - تىرىكلىگىنى بىلمەيدىدە - ھانلىغىنى ئېيتىپتۇ. ئەمىر ئۇلارنى ئازات قىپتۇ.

قېچىپ چىققان غەنىم ئىبنى ئايۇپ بار - يوقىدىن ئايرىلىپ، غېرىپ بوپتۇ. يۈرەك - باغرى ئېزىلىپ، كوزىدىن ياش توكۇلۇپتۇ. ئىختىيارسىز ئويمۇ - ئوي كىرىپ، تىلەمچىلىك بىلەن قوساق بېقىپتۇ. شۇ يۈرگىنىچە، ئۇ بىر شەھەرگە يېتىپ بارغاندا، كەچ بولۇپ، ھەممە تەرەپنى قاراڭغۇلۇق بېسىپ كېتىپتۇ. قوسىغى ئېچىپ ھالدىن كەتكەن، پۈت - قوللىرىدا ماغدۇر قالمىغاندا، ئاران بىر مەسچىتكە ئۇلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. كوزىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلىپ، تامغا يولىنىپ يېتىپتۇ. شۇ ياتقىنىچە تاڭنى ئاتقۇزۇپتۇ. سەھەر تۇرۇپ، مەسچىت ئىچىگە كىرىپ، بورا ئۈستىگە ئوزىنى تاشلاپتۇ. سەھەردە بامداد نامىزى ئوقۇيدىغان شۇ مەسچىتنىڭ جامائىتى يىغىلىپتۇ. قارىسا، بىر غېرىپ - مۇساپىر تىترەپ ياتقان. ئۇنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپتۇ. كېلىپ كورگۇچىلەر ئۇنىڭ بىر دولەتمەن كىشى بولغانلىغىنى سېزىپتۇ. كىشىلەر ناماز - لىرىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىغا يىغىلىپتۇ. ئۇ، ئاچ، ئۇنىڭ ئۈستىگە كونا، يىرتىق جاپانغا يۈگەنگەن ئىكەن. كىشىلەر ئۇنىڭدىن ئەھۋال سوراپ: "ئەي پىچارە، ئوزەڭ كىم؟ قەيەردىن بۇ يەرگە

كېلىپ قالدىڭ؟ نىمە ئۈچۈن شۇنچىلىك ئاجىزلىشىپ كەتتىڭ؟
 يا سەن كېسەلچۇ؟" دەپتۇ. غەنىم كوزىنى ئېچىپ بېشىدا ۋە
 يانلىرىدا قاراپ تۇرغان كىشىلەرنى كورۇپتۇ. نۇرسىز كوزىدىن
 ياش يىپى ئۈزۈلگەن مونچاقىتەك توكۇلۇپتۇ. لېكىن، ئۇلارغا
 ئوزىنىڭ ئاچلىغىنى، ئۇسسغانلىغىنى ئېنىق ئېيتالماپتۇ. ئۇلارنىڭ
 ئىچىدىن ھۇشيارراق بىرسى ئۇنىڭ ئاچلىغىنى سېزىپتۇ. ئويىگە
 بېرىپ، ئىككى نان، بىر پىيالا ھەسەل ئېلىپ كېلىپ بېرىپتۇ.
 كىشىلەر كۈن چىققىچە، ئۇنىڭ قېشىدا غەنىمنىڭ بېشىغا چۈشكەن
 مۇساپىرچىلىق كۈلپەتلىرى ئۈستىدە سوزلىشىپ تۇرۇپتۇ. كېيىن
 بىر-بىرلەپ تارقىلىپ ئوز ئىشلىرىغا كېتىپتۇ. ھەسەل بىلەن
 ناننى يەپ، غەنىمنىڭ پۈت-قولغا جان كىرىپتۇ. بىر ئايغىچە
 غەنىم شۇ مەسچىتتە تۇرۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ ئەھۋالى بارغانسېرى
 ئېغىرلىشىپتۇ، كېسىلى كۈچىيىپتۇ. كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ،
 مېھرىبانلىقى ئېشىپتۇ. غەنىم بەزىلىرى بىلەن مۇڭدېشىپ، ئوزى
 ھەققىدە كېڭىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى يىغىلىپ، غەنىمنى باغداد
 كېسەلخانىسىغا ئىۋەتىپ بېرىشنى مەسلىھەت قىلىشىپتۇ.

شۇ ئارىدا، بىر ئايال ۋە بىر قىز گادايلق قىلىپ نان تىلەپ،
 بۇ يەرگە كېلىشىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ بىرى غەنىمنىڭ ئانىسى، يەنە
 بىرى ئۇنىڭ سىڭلىسى ئىكەن. غەنىم بېشىدىكى نانلارنى ئۇلارغا
 بېرىپتۇ. شۇ كېچىنى ئۇلارمۇ غەنىمنىڭ قېشىدا بىللە ئوتكۈزۈپتۇ.
 غەنىم ئۇلارنى، ئۇلار غەنىمنى بۇ يەردە بۇ ھالدا كورۇشنى خىيا-
 لىغىمۇ كەلتۈرمىگەنلىكى ئۈچۈن، بىر-بىرىنى تونۇشماپتۇ. ئەتىسى
 مەھەللە كىشىلىرى بىر توڭگىچىنى توڭگىسى بىلەن باشلاپ كېلىشىپتۇ.
 ئۇلار يىغىش قىلىپ، توڭگىچىگە كىرانى تولەپتۇ ۋە مۇنداق

دەپتۇ: "بۇ بىچارىنى توگەڭگە مىندۇرۇپ، باغدادنىكى كېسەلخانا ئىشىگىگە يەتكۈزۈپ قوي! تۈزىلىپ كەتسە ئەجەپ ئەمەس. ئوزى ياش ئىكەن، تۈزىلىپ قالسا، سېنىڭ قىلغان ياخشىلىغىڭنى بۇمۇ ئۇنتۇپ قالماس. ياخشىلىقنى ھىچكىم ھىچقەيەردە ئۇنتۇمايدۇ ۋە ياخشىلىق يەردە قالمايدۇ." "خوپ!" دەپتۇ توگىچى، كىشىلەر غەنىمنى مەسچىتتىكى قۇراق كورپىلىرى بىلەن توگىگە مىندۇرۇپ قويۇپتۇ. ئۇ، ھالسىز ئىكەن. غەنىمنىڭ قېشىدا ئۇنىگەن ھېلىقى ئانا-بالا ئىككى ئايالىمۇ ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن قاراپ: "بۇ بىچارە يىگىت بىزنىڭ غەنىمگە بەكمۇ ئوخشايدىكەن. ئەپسۇس-كى، غەنىم باغدادقا كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ مال-دۇنياسى كوپ ئىدى. نەچچە يىل يېتىپ يېيشكە يېتەتتى ياكى ئۇنىڭمۇ بېشىغا بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلگەن كۈن كېلىپ، بۇ يەرلەردە بىزگە ئوخشاش تىلەمچىلىك قىلىپ يۇرگەنمىكەن؟ بۇ بىزنىڭ غەنىم بولۇپ قالما-سۇن يەنە" دېيىشىپتۇ بىر-بىرىگە. غەنىم توگىگە مەھكەم قىلىپ تىكىلغاندىن كېيىن، ھۇشدىن كېتىپ قېلىشقا ئازلا قاپتۇ. شۇڭا ئۇ، كىشىلەر بىلەنمۇ خوشلىشىپ ئالالماپتۇ. ئۇ، ئوزىنى ئوگشاپ، كىشىلەرگە قاراپ ياش توكۇپتۇ. ئانا-بالا ئۇچى بىر-بىرىنى تونۇماي، باغدادقىچە بىللە كېلىشىپتۇ. توگىچى ئۇنى باغداد كېسەلخانىسىنىڭ ئىشىگىگە چۇشۇرۇپ قويۇپتۇ. ئوزى قايتىپ كېتىپتۇ. غەنىم تاڭ ئاتقىچە بىردەم ھۇشدىن كېتىپ، بىردەم ھۇشقا كېلىپ يېتىپتۇ. تاڭ ئېتىپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭغا قارىشىپ، ئۇنىڭ كېسىلىنىڭ ئېغىرلىغىنى سوزلىشىپتۇ، ئېچىنىپتۇ. شۇ چاغدا بازار ئاقساقىلى يېتىپ كەپتۇ. ئۇ، ئادەملەرنى كېسەلنىڭ بېشىدىن چەتلىتىپ: "مەن شۇ غېرىپقا بىر ياخشىلىق قىلاي! ئەگەر ئۇنى

ھورمەت قىلدىڭ، ئىززەت قىلدىڭ. سەن ئۇنىڭ كەينىزىڭنى ئولۇمىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئاسرىدىڭ. ئۇنى بىرەمدى، بىلىشمەمۇ خالىمىدى. بۇنىڭ بەدىلىگە ئۇ ساڭا ھەم سېنىڭ ئائىلەڭگە، ياخشى كورگۈنۈڭگە ھاقارەتنى، جازانى لايىق كوردى. مال-مۈلكۈڭنى تالاتتى، مەيلى... سەن بىلەن خەلىپە ئوتتۇرىسىدىكى بۇ سىر، خۇدا قازى بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز شاپائەت تەختىگە ئولتۇرغاندا، پەرىشتىلەرنىڭ گۇۋالىغى بىلەن، ساڭا زۇلۇم سېلىپ، سېنى خانىۋەيران قىلغان زالىملاردىن ئوچۇك ئېلىنغۇسى... خەلىپە بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ ئوزىنىڭ ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلغىنىنى چۈشىنىپتۇ. سارىيغا قايتىپ كىرىپ، قۇتۇلغۇلۇپنى قىچقىرتىپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ خەلىپە ئالدىغا كېلىپ، تازىم قىلىپ، تىز چوكۇپتۇ. خەلىپە ئۇنىڭ كوزىنى ياشلىق، ئوزىنى مۇڭلۇق كورۇپ: "ئەي قۇتۇلغۇلۇپ، دەپتۇ ئۇنىڭغا، سەن مېنى زالىم دىدىڭ، مېنى زالىملىقتا ئەيىپ-لىدىڭ! ياخشىلىق قىلغان كىشىگە يامانلىق قىلدى، دەپ كايىدەڭ. مېنىڭ ھورمىتىمنى قىلغان كىشىنى ۋەيران قىلدىڭ، دىدىڭ. ماڭا غايىبانە شۇنچە ھورمەت قىلىپ، ياخشىلىق قىلغان كىشى كىم؟" غەنىم ئىبنى ئايۇپ، دەپتۇ قۇتۇلغۇلۇپ، سىزنىڭ ھورمىتىڭىز ئۈچۈن ئۇ ماڭا يېقىنلاشمىدى، ئوزىنى تارتتى... "ئۇنداق بولسا، گۇنايىكىدىن ئوتتۇم. سەن مەندىن نىمە سورايىسەن؟ تىلىگىڭنى ئېيت! مەن سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزەي" دەپتۇ خەلىپە. "سۇيۇملۇگۇم غەنىم ئىبنى ئايۇپنى سىزدىن تىلەيمەن" دەپتۇ قۇتۇلغۇلۇپ. خەلىپە رازىلىق بىلدۈرۈپ: "مەن ئۇنى تاپتۇم. رىمەن، ماڭا قىلغان ھورمىتىگە لايىق مۇكاپات بېرىمەن" دەپتۇ ۋە ئۇنى ئىستەشنى، ئالدىغا ھازىر قىلىشنى بۇيرۇپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ

غەنىم كەلگەندە، ئوزىنى ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلىشنى ۋە نىكاھلاپ قوبۇشنى سورايتتۇ. "ئاۋال ئۇنى ئېلىپ كەلسۇن! مەن سېنى ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلاي. سېخىلار قىلغان ساخاۋىتىنى ھىچقاچان قايتۇرۇپ ئالمايدۇ، ھەتتا تىلغىمۇ ئالمايدۇ..." دەپ قوشۇمچە قىپتۇ خەلىپە. "ماڭا رۇخسەت قىلىڭىز، مەن ئۇنى ئىستەي، خۇدا بىز- نىڭ بېشىمىزنى قوشسا ھەجەپ ئەمەس" دەپتۇ قۇتۇلقۇلۇپ. "خالد- ھىنىڭنى قىل!" دەپتۇ قۇتۇلقۇلۇپقا خەلىپە. قۇتۇلقۇلۇپ خوشلۇغىدىن مىڭ تىللا پۇلنى ئېلىپ قەسىردىن چىقىپتۇ. شېيخلارنى زىيارەت قىلىپ، ئۇلارغا سەدىقە بېرىپتۇ. ئىككىنچى كۈنى سودىگەرلەر رەستىسىگە بېرىپ، "ئاج- يالىڭاچلارغا بەرگىن" دەپ بازار ئاقسا- قىلغا پۇل بېرىپتۇ. كېيىنكى جۈمە كۈنى يەنە مىڭ تىلانى ئېلىپ بازارغا بېرىپتۇ. زەرگەر رەستىسىگە كىرىپ، ئۇلارنىڭ ئاقساقىلىنى قىچقىرتىپتۇ. قولىدىكى مىڭ تىلانى ئاج- يالىڭاچلار، غېرىپ- مۇساپىرلارغا تارقىتىپ بېرىشنى سوراپ ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. بۇ سوز ئۈستىگە يىتىپ كەلگەن بازار ئاقساقىلى قۇتۇلقۇلۇپقا: "مېنىڭ ئويۇمدە ئەخلاققا، ئۇلۇغلۇقتا، چىرايدا تەڭدىشى يوق بىر مۇساپىر ئاغرىق بار. ئۇ، ھازىر ئېغىر ھالەتتە. بايقىشىمچە ئۇ، ئوز يۇرتىدىن، مال- مۈلكىدىن، سۇيۇملۇك يارىدىن ئايرىلغانغا ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ كېسىلىمۇ شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانداك تۇرۇدۇ. بۇنىڭدىن بىر ئۇلۇشنى شۇنىڭغا بېرىشكە رازىمۇسىز؟" دەپ سورايتتۇ. بۇنىڭ غەنىم ئىبنى ئايۇپ ئىكەنلىكىنى ئاقساقال بىلمەيدىكەن. ئۇنى ئوزىچە، ھەممە نىمىسىدىن ئايرىلىپ ۋەيران بولغان مۇساپىر ئاشىق دەپ چۈشىنىدىكەن. ئاقساقالنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، قۇتۇلقۇلۇپنىڭ يۇرسىكى جىغىغىدە قىلىپ، ھاياجانغا چۈشۈپتۇ:

“سېنىڭ ئويۇڭگە مېنى كىم باشلاپ بارىدۇ؟ سەن سورىغان
بىر ئولۇش پۇلنى ئۇنىڭغا مەن ئۈزەم يەتكۈزۈپ بەرسەم” دەپتۇ.
بازار ئاقساقلى بىرىكىچك بالىنى ئۇنىڭغا قوشۇپ بېرىپتۇ.
قۇتۇقلۇپ ئاقساقالغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ يولغا چۈشۈپتۇ.
ئۇ، ئاقساقالنىڭ ئويىگە كىرىپ، ئۇنىڭ خوتۇنغا سالام بېرىپتۇ.
ئاقساقالنىڭ خوتۇنى قۇتۇقلۇپقا بېشى يەرگە يەتكىچە ئىگىلىپ
تازىم قىپتۇ. چۈنكى، بۇ خوتۇن قۇتۇقلۇپنى تونۇيدىكەن.
قۇتۇقلۇپ: “ئاقساقال ئېيتقان مۇساپىر يىگىت نەدە؟” دەپ
سورايتۇ. ئايال يىغلاپ تۇرۇپ: “ئاۋۇ يەردە، پەممىچە بۇ يىگىت
بېشىدىن كۆپ نەرسىلەرنى ئۆتكۈزگەن، ھەر ئىشقا پەملىك كورۇن-
دۇ!...” دەپتۇ. قۇتۇقلۇپ يىگىت ياتقان ئويىگە كىرىپ يىگىتكە
نەزەر ساپتۇ. “بۇ، ئەلۋەتتە غەنىم بولسا كېرەك. لېكىن ئۇ، غېرىپ-
لىقتا تامامەن دىگۈدەك ئۈزگەرگەن، ئورۇقلغان، تېرىسى ئۈستە-
خانغا چاپلاشقان، رەڭگىدىن كەتكەن” دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ غەنىم-
نىڭ بېشىغا بېرىپ، تىكىلىپ قارايتۇ. گۇمانى تېخىمۇ كۈچىيىپتۇ.
ئۇنىڭ ئەھۋالىغا رەھىمى كېلىپ كۆز يېشى قىپتۇ. لېكىن غەنىم
ئىكەنلىكىگە كۆزى يەتمەپتۇ. “ئۆز شەھرىدە ئەمىردەك موتۇر
بولغانلار مۇساپىرچىلىقتا مىسكىن بولۇدۇ” دەپتۇ ئۇ. كېسەلگە
شىرنىلىك نەرسە ئىچكۈزۈپتۇ، دورا بېرىپتۇ. خېلى ۋاقتىغىچە
ئۇنىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپ، كېيىن قەسىرگە قايتىپتۇ. قۇتۇقلۇپ
غەنىمنى ئۈستەپ ھەر كۈنى كوچىغا چىقىپ، بازارلارنىڭ ھەممى-
سىنى بىرىمۇ-بىر كېزىپ چىقىپتۇ. شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئاقسا-
قالغا غەنىم بىلەن بىللە كېلىپ باغدادتا ئايرىلغان غەنىم ئىبنى
ئايۇپنىڭ ئانىسى بىلەن سىڭلىسى پىتنە يولۇقۇپتۇ. ئاقساقال غەنىم-

نىڭ ئانىسى بىلەن سىڭلىسىنى قۇتۇلغۇلۇپنىڭ ئالدىغا باشلاپ
 بېرىپتۇ؛ ”بۇ ئانا-بالا ئىككىسى ئېيتىشىچە، مۇساپىر بولۇپ،
 باشقا يۇرتتىن شەھرىمىزگە كەلگەن ئىكەن، بۈگۈن ماڭا يولۇقتى.
 بۇ چىرايلىق يۈزلەردە ئاللىقانداق ئۇلۇغۋارلىقنىڭ ئىزى بار.
 لېكىن ئۇلار قارا كىيىم كىيىشكەن، بۇ مائەمدارلىقنىڭ بەلگۈسى.
 ئىككىلىسى بويۇنلىرىغا خالتا ئاسقان. كوزلىرى نەملىك، دىللىرى
 غەملىك. مەن بۇلارنى قېشىڭىزغا باشلاپ كەلدىم. بۇلار بىر يەرگە
 ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ تەربىيە قىلىنسا، بۇلارنىڭ سەۋنۈدىن تەڭرىم
 سىزنىمۇ، مېنىمۇ ھاجىتىمىزدىن چىقارسا ھەجەپ ئەمەس. كورۇنە-
 شىچە، بۇلار كىشىلەردىن خەيرى-ساخاۋەت تىلەيدىغانلاردىن
 ئەمەس... بۇلار ئويلىرى ۋەيران قىلىنغان، پۇل-ماللىرى تاللاڭ-
 تاراڭغا ئۇچرىغان بىچارىلەرگە ئوخشايدۇ.“ ”بۇ سوز بىلەن مېنى
 ئۇلارنى كورۇشكە تەشنا قىلىپ قويدىڭىز. قېنى ئۇلار، مەن بىر
 كورەي“ دەپتۇ قۇتۇلغۇلۇپ. ئاقساقال ئۇلارنى باشلاپ كىرىپتۇ.
 پىتنە بىلەن غەنىمنىڭ ئانىسى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى تارتە-
 نىپ-قورۇنۇپ، قۇتۇلغۇلۇپنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ
 ئۇلارغا نەزەر ساپتۇ. ئۇلار جاپا-مۇشەققەت ئىچىدە ياشاپ
 تۇرۇپمۇ گۈزەللىگىنى يوقاتمىغان ئىكەن. قۇتۇلغۇلۇپنىڭ ئىچى
 سېرىلىپ يىغىسى تۇتۇپتۇ. بۇلارنىڭ كورۇنۇشىدىن ئاللىقانداق بىر
 ئۇلۇغۋارلىقنىڭ ئىزلىرىنى سېزىپتۇ. ”ئەي مەلىكەم، سىز بىلەن
 بىز ئېزىلگەن پېقىرلارنى ساۋاپلىق ئۇچۇنلا ئىستەيمىز ۋە ياخشىلىق
 قىلىمىز،- دەپتۇ ئاقساقال،- بۇلار بولسا ھەقىقتەن خارلانغان،
 ئازاپلانغان، خانۇ-ۋەيران بولغان كىشىلەر. بىزنىڭ قىلغان ياردە-
 مىمىز ھېچقاچان زايە كەتمەيدۇ.“ ئانا-بالا ئىككىسى ھۆكرەپ يىغلاپ

تاشلاپتۇ. ئويدە كېسەل ئازاۋىنى تارتىۋاتقان، لېكىن بار - يوقلە -
 غىنى تېخى ئۇقىمىغان ئوغلىنى ئەسلىپتۇ. يىغا يەنە كۈچىيىپتۇ.
 قۇتۇلغۇلۇپمۇ ئۇلارغا ئىچى ئاغرىپ يىغلاپتۇ. "ئىستەپ يۈرگەن
 ئوغلىمىز غەنىم ئىبنى ئايۇپقا ساق - سالامەت يەتكۈزۈشنى تەڭرىنىڭ
 ئۈزىدىن سورايمىز..." دەپتۇ غەنىمنىڭ ئانىسى. قۇتۇلغۇلۇپ، بۇ
 گەپنى قىلغۇچى كىشىنىڭ غەنىمنىڭ ئانىسى، ياش قىز بولسا غەنىمنىڭ
 سىڭلىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئۇلاردىن بەكراق يىغلاپتۇ، ھەتتا
 ئۈزىنى تۇتالماي ھۇشدىنمۇ كېتىپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن ئۇ
 ھۇشقا كېلىپ: "سەلەر خاپا بولماڭلار! بۈگۈن بەختلىك ھاياتىڭ -
 لارنىڭ باشلانغان كۈنى. شۇنداقلا قايغۇلۇق سەرگۈزەشتىڭلارنىڭ
 ئاخىرلاشقان كۈنى، بۈگۈندىن باشلاپ سەلەر غەم - قايغۇ، جاپا -
 مۇشەققەتتىن قۇتۇلدۇڭلار ۋە ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتىڭلار..."
 دەپتۇ.

قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھىرئىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھىرئىزاد ھىكايىسىنى.

قۇتۇلغۇلۇپ ئۇلارغا: "كۈڭلۈڭلارنى بېرىم
 قىلماڭلار!" — دەپ تەسەللى ئېيتىپتۇ، كېيىن
 ئاقساقالغا: بۇلارنى ئويىگە ئېلىپ بېرىپ
 ياخشىراق قاراپ قويۇشنى، ھاممامغا ئېلىپ
 بېرىپ يۇيۇندۇرۇشنى، يېڭى كىيىملەرنى
 سېتىپ ئېلىپ كېلىپ كىيگۈزۈشنى، تۇرمۇشىدىن

قىرىق تۆتىنچى
 كېچە

ئۇيدان خەۋەر ئېلىشنى، ئۇلارنى ھورمەتلەش توغرىسىدا خوتۇنغا ياخشىراق چۈشەندۈرۈپ قويۇشنى تاپىلاپ پۇل بېرىپتۇ.

ئەتىسى قۇتۇلقۇلۇپ ئاقساقالنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ. ئۇنىڭ خوتۇنى بىلەن كورۇشۇپتۇ. ئاقساقالنىڭ خوتۇنى ئۇنى ھورمەت بىلەن كۈتۈۋاپتۇ. كورسەتكەن ھورمىتى ئۈچۈن قۇتۇلقۇلۇپ ئۇنىڭغا رەخمەت ئېيتىپتۇ. ئاقساقالنىڭ خوتۇندىن ئانا - بالا ئىككى مەھماننىڭ ئەھۋالىنى، قىلىنغان خەيىرى - خالىقلىرىنى سوراپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ قېشىغا كىرىپ تۇرۇشۇپتۇ، سوزلىشىپتۇ. كېيىن ئاقساقالنىڭ خوتۇندىن كېسەل يىگىتنىڭ ئەھۋالىنى سورايتۇ. ئاقساقالنىڭ خوتۇنى كېسەلنىڭ بىر خىلدا ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. "يۇرۇڭلار! - دەپتۇ قۇتۇلقۇلۇپ ئانا - بالا ئىككىسىگە، - ئاغرىقىنى يوقلاپ چىقايلى!"

مەھمىسى ئاغرىقنىڭ قېشىغا كىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. ھىجرانلىق دەردى بىلەن ئازاپلانغان غەنىمنىڭ قولىغا قۇتۇلقۇلۇپنىڭ ئاۋازى كىرىپتۇ. ئۇ بەكمۇ ھالدىن كەتكەن ئىكەن، تېرىسى ئۇس - تىخىنىغا چاپلىشىپ، بىر تىرە - بىر سوڭەك بولۇپ قالغان ئىكەن. قۇتۇلقۇلۇپنىڭ يۇمشاق ۋە شىرىن سوزىنى ئاڭلاپ غەنىمنىڭ چىقىپ كەتكەن جېنى يېنىپ كىرگەندەك بوپتۇ. زورۇقۇپ ياستۇق - تىن بېشىنى كوتۈرۈپ تۇرۇپ: "قۇتۇلقۇلۇپ!" دەپتۇ. قۇتۇلقۇلۇپ لۇپ ئۇنىڭغا زەن سېلىپ قارايتۇ. ئۇنىڭ غەنىم ئىكەنلىكىنى بىلىپ: "لەببەي!..." دەپ جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ. "ماڭا يېقىن كەل!..." دەپتۇ غەنىم. "سۇيۇملۇڭدىن ئايرىلىپ ئۇزاققىچە ئازاپلانغان غەنىممۇ سەن؟..." دەپ سورايتۇ قۇتۇلقۇلۇپ. "ھە...مەن، غەنىم ئىبنى ئايۇپ..." دەپتۇ يىگىت ئاستا. ئانىسى بىلەن سىڭلىسى ئۇنىڭ

جاۋابىنى ئاڭلاپ، ئىختىيارسىز چۇۋۇلدىشىپ كېتىپتۇ. خوشلۇغىدىن ھۇشلىرىنى يوقىتىپ يىقىلىپتۇ. ھۇشلىرىغا كېلىپ: "خۇداغا شۇكرى، سەن بىلەن ئاناڭ، سىڭلىڭ ۋە مەن قايتىدىن يۈز كورۇشتۇق، — دەپتۇ قۇتۇلۇقلۇپ غەنىمگە يېقىن كېلىپ ئولتۇرۇپ، — مەن سېنىڭ ماڭا قىلغان پۈتۈن ياخشىلىقلىرىڭنى خەلىپىگە ئېيتتىم. ئۇ مېنىڭ سوزۇمگە ئىشەندى." ئۇ يەنە خەلىپىنىڭ غەنىمىنى ئەپۇ قىلغىنىنى، ئۇنى كورمەكچى بولغانلىغىنى، ئوزىنى ئۇنىڭغا بېغىشلاپ بەرگەنلىكىنى تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. غەنىم بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ناھايىتى خۇرسەن بوپتۇ. كېيىن ئۇ، ئانىسىغا، سىڭلىسىغا قاراپ ئۇلار بىلەن سوزلىشىپتۇ. "مەن سىلەرنى قۇتۇلۇقلاپ كەلگىچە، سىلەر بۇ يەردىن قوزغالماڭلار!" دەپتۇ قۇتۇلۇقلۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاندىن قەسىرگە مېڭىپتۇ. غەنىمنىڭ ئويىدىن ئېلىپ بارغان ساندۇقنى ئېچىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن يەتكىدەك تىللا ئاپتۇ. ئۇ، پۇللارنى ئاقساقالغا بېرىپ: "بۇ پۇللارنى ئېلىڭ! — دەپتۇ قۇتۇلۇق قۇلۇپ ئاقساقالغا، — بۇلارغا ئەڭ ئېسىل كىيىملىكلەردىن توت - بەش قۇردىن ئېلىپ كېلىڭ! ئۇنىڭدىن باشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنىمۇ ئوزىڭىز قوشۇپ ئېلىپ كېلىڭ!" كېيىن ئوزى ئۇلارنى ھامامغا ئىۋەتىپتۇ. خادىملەرگە ئۇلارنى يۇيۇندۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. ھامامدىن چىقىشقا ئۇلگۇرتۇپ، ئالما ۋە باشقا مۇنبەلەرنىڭ سۇيىدىن قىلىنغان شەبەتنى تەييارلىتىپ قويۇپتۇ. ئۇلارغا يەنە ھامامدىن چىقىشى بىلەن ئاقساقال ئارقىلىق ئالدۇرۇپ كېلىنگەن يېڭى كىيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى ئاي، بىرى كۈندەك نۇرلىنىپ، چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇ. قۇتۇلۇقلۇپ ئۇلارنىڭ يېنىدا ئۇچ كۈن نۇرۇپتۇ. ئۇلار ئۇچۇن ئەڭ لەززەتلىك، ئەڭ كۈچلۈك تائاملارنى

ئەتكۈزۈپ بېرىپتۇ. بۇلار خېلىلا تۈزۈلۈپ، پۇت - قوللىرىغا ماغدۇر كىرىپتۇ. توتىنىچى كۈنى قۇتۇلۇقۇلۇپ ئۇلارنى يەنە ھامامغا ئۈمۋەتتۈ، ھامامدىن چىقىشى بىلەن يېڭى كىيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ. ئۇلارنى خاتىرجەم قىلىپ قويۇپ، قۇتۇلۇقۇلۇپ خەلىپە ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ. خەلىپىنىڭ قېشىغا كىرىپ، ئىگىلىپ تازىم قىلىپ، تىز چوڭۇپ ئولتۇرۇپ، خەلىپىگە غەنىم ئىبنى ئايۇپنى تاپقانلىغىنى خەۋەر قىپتۇ، بالىسىنىڭ دەردى پىراقىدا خانىۋەيران بولۇپ كەلگەن غەنىمنىڭ ئانىسى بىلەن بىچارە سىڭلىسىنىمۇ تاپقانلىغىنى ئېيتىپتۇ. خەلىپە قۇتۇلۇقۇلۇپ سوزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، جە - پەر ۋەزىرگە: غەنىم ئىبنى ئايۇپنى، ئۇنىڭ ئانىسىنى، سىڭلىسىنى ئوردىغا ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. جەپەر ۋەزىر قۇتۇلۇقۇلۇپنىڭ ھەمراھىدا ئاقساقالنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ ۋە غەنىم بىلەن كورۇشۇپ - تۇ. غەنىم جەپەر ۋەزىرنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. "خەلىپە سېنى كورۇشنى خالايدۇ. بىز سېنى خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كەلدۇق" دەپتۇ جەپەر ۋەزىر. غەنىمنى خەلىپىنىڭ ئالدىغا كىرگەندە دادىل تۇرۇپ نۇتۇق سوزلەشكە دالالەت قىپتۇ. قۇتۇلۇقۇلۇپ ئۇنىڭغا ئېسىل كىيىملەر كىيگۈزۈپتۇ. خەلىپىنىڭ يېنىدىكى كىشىلەرگە ئىنئام قىلىش ئۈچۈن جىق تىللا بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، غەنىم ئىبنى ئايۇپنىڭ بەخت تېڭى ئېتىپ، ئىقبال يۇلتۇزلىرى تەلەي كوكىدە نۇر چېچىپتۇ...

جەپەر ۋەزىر غەنىم بىلەن ئۇنىڭ ئانىسى ۋە سىڭلىسىنى ئېلىپ ئوردىغا مېڭىپتۇ، ساراينغا كىرىپتۇ. غەنىمنىڭ كوزى خەلىپىگە، ئۇنىڭ يېنىدىكى ۋەزىرلەرگە، ئەمىرلەرگە ۋە باشقا سەۋەتلىك دولەت ئەرباپلىرىغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، ئۆزىدىكى بار ماھارەتىنى ئىشقا

جاۋابىنى ئاڭلاپ، ئىختىيارسىز چۇۋۇلدىشىپ كېتىپتۇ. خوشلۇغىدىن ھۇشلىرىنى يوقىتىپ يىقىلىپتۇ. ھۇشلىرىغا كېلىپ: "خۇداغا شۇكرى، سەن بىلەن ئاناڭ، سىڭلىڭ ۋە مەن قايتىدىن يۈز كورۇشتۇق، — دەپتۇ قۇتۇلغۇلۇپ غەنىمگە يېقىن كېلىپ ئولتۇرۇپ، — مەن سېنىڭ ماڭا قىلغان پۈتۈن ياخشىلىقلىرىڭنى خەلىپىگە ئېيتتىم. ئۇ مېنىڭ سوزۇمگە ئىشەندى." ئۇ يەنە خەلىپىنىڭ غەنىمنى ئەپۈ قىلغىنىنى، ئۇنى كورمەكچى بولغانلىغىنى، ئوزىنى ئۇنىڭغا بېغىشلاپ بەرگەنلىكىنى تولۇق سوزلەپ بېرىپتۇ. غەنىم بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ناھايىتى خۇرسەن بوپتۇ. كېيىن ئۇ، ئانىسىغا، سىڭلىسىغا قاراپ ئۇلار بىلەن سوزلىشىپتۇ. "مەن سىلەرنى قۇتۇلۇقلاپ كەلگەچە، سىلەر بۇ يەردىن قوزغالمائىڭلار!" دەپتۇ قۇتۇلغۇلۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاندىن قەسىرگە مېڭىپتۇ. غەنىمنىڭ ئويىدىن ئېلىپ بارغان ساندۇقنى ئېچىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن يەتكىدەك تىللا ئاپتۇ. ئۇ، پۇللارنى ئاقساقالغا بېرىپ: "بۇ پۇللارنى ئېلىڭ! — دەپتۇ قۇتۇل-قۇلۇپ ئاقساقالغا، — بۇلارغا ئەڭ ئېسىل كىيىملىكلەردىن توت - بەش قۇردىن ئېلىپ كېلىڭ! ئۇنىڭدىن باشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنىمۇ ئوزىڭىز قوشۇپ ئېلىپ كېلىڭ!" كېيىن ئوزى ئۇلارنى ھامامغا ئۈۋەتىپتۇ. خادىملەرگە ئۇلارنى يۇيۇندۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. ھامامدىن چىقىشقا ئۇلگۈرتۈپ، ئالما ۋە باشقا مۇنەرنىڭ سۈيىدىن قىلىنغان شەربەتنى تەييارلىتىپ قويۇپتۇ. ئۇلارغا يەنە ھامامدىن چىقىشى بىلەن ئاقساقال ئارقىلىق ئالدۇرۇپ كېلىنگەن يېڭى كىيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى ئاي، بىرى كۈندەك نۇرلىنىپ، چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ ئۇلارنىڭ يېنىدا ئۈچ كۈن تۇرۇپتۇ. ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ لەززەتلىك، ئەڭ كۈچلۈك تائاملارنى

ئەتكۈزۈپ بېرىپتۇ. بۇلار خېلىلا تۈزۈلۈپ، پۈت - قوللىرىغا ماغدۇر كىرىپتۇ. تۆتىنچى كۈنى قۇتۇلغۇلۇپ ئۇلارنى يەنە ھامامغا ئۈمەتتە، ھامامدىن چىقىش بىلەن يېڭى كىيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ. ئۇلارنى خاتىرجەم قىلىپ قويۇپ، قۇتۇلغۇلۇپ خەلىپە ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ. خەلىپىنىڭ قېشىغا كىرىپ، ئىگىلىپ تازىم قىلىپ، تىز چوڭۇپ ئولتۇرۇپ، خەلىپىگە غەنىم ئىبنى ئايۇپنى تاپقانلىغىنى خەۋەر قىپتۇ. بالىسىنىڭ دەردى پىراقىدا خانىۋەيران بولۇپ كەلگەن غەنىمنىڭ ئانىسى بىلەن بىچارە سىڭلىسىنىمۇ تاپقانلىغىنى ئېيتىپتۇ. خەلىپە قۇتۇلغۇلۇپنىڭ سوزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، جە - پەر ۋەزىرگە: غەنىم ئىبنى ئايۇپنى، ئۇنىڭ ئانىسىنى، سىڭلىسىنى ئوردىغا ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. جەپەر ۋەزىر قۇتۇلغۇلۇپنىڭ ھەمراھىدا ئاقساقالنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ ۋە غەنىم بىلەن كورۇشۇپ - تۇ. غەنىم جەپەر ۋەزىرنىڭ ھورمىتى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. "خەلىپە سېنى كورۇشنى خالايدۇ. بىز سېنى خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كەلدۇق" دەپتۇ جەپەر ۋەزىر. غەنىمنى خەلىپىنىڭ ئالدىغا كىرگەندە دادىل تۇرۇپ نۇتۇق سۆزلەشكە دالالت قىپتۇ. قۇتۇلغۇلۇپ ئۇنىڭغا ئېسىل كىيىملەر كىيگۈزۈپتۇ. خەلىپىنىڭ يېنىدىكى كىشىلەرگە ئىنتام قىلىش ئۈچۈن جىق تىللا بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، غەنىم ئىبنى ئايۇپنىڭ بەخت تېڭى ئېتىپ، ئىقبال يۇلتۇزلىرى تەلەي كوكىدە نۇر چېچىپتۇ...

جەپەر ۋەزىر غەنىم بىلەن ئۇنىڭ ئانىسى ۋە سىڭلىسىنى ئېلىپ ئوردىغا مېڭىپتۇ، ساراينغا كىرىپتۇ. غەنىمنىڭ كوزى خەلىپىگە، ئۇنىڭ يېنىدىكى ۋەزىرلەرگە، ئەمىرلەرگە ۋە باشقا سەۋەبلىك دولەت ئەربابلىرىغا چۈشۈپتۇ. ئۇ، ئۆزىدىكى بار ماھارەتنى ئىشقا

ساپتۇ. ناھايىتى يېقىملىق، ئىنتايىن ئاتلىق سوزگە كىرىشىپتۇ.
كېيىن بېشىنى توۋەن سېلىپ تۇرۇپ، بۇ شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ:

مەرتۋىسى يۈكسەك، لۈتپى گۈزەل ئىنسانى بىبايان،
ئەي ئۇلۇغ زات!...سالامىڭغا شاھلار باش قويغان.
ئۇلۇغ مەقسەت ئىگىلىرى، كىملىرىدۇر؟ ساڭا ئايان،
سەندىن قېچىپ قۇتۇلماس ھەرقانداق سىرلار ھامان.

ئوت بىلەن سۇ بالاسىغا كىم دۇچار بولسا ئەگەر،
باش ئىگىپ ئايغىڭغا؛ "خالاس قىلغىن بىزنى دەر".
ناھىق زۇلۇم كۆرگەنلەر دەرگاھىڭغا كېلىشەر،
ئاجىزلارنىڭ سايىۋىنى، مەدەتكارى ئۇلۇغ ئەر.

دەشتۇ - سەھرا تارلىق فىلۇر شوكتىڭ - ھەيۋىتىڭگە،
يۇلتۇزلارنى قوزۇق قىلىپ چىدىر تىككىن ئاسمانغا...
ھەيران بولسۇن پەرىشتىلەر ئەرگانۇ - دولتىڭگە.
داڭقىڭ سېنىڭ شامالداك تېز تارقالسۇن كەڭ جاھانغا.

ئەقلىڭ يەتتە ئىقلىم ئۇچۇن دائىم بولسۇن باراۋەر،
يەر يۈزىدە ئادالەتنىڭ، دەريا بولۇپ، ئاقسۇن زەر...
مەدھىيەڭنى شۇ شېئىرىدا قىلدىم قىسقا - مۇختىسەر،
سىياسەتتە، ئادالەتتە كامال تاپقىن، قۇچ زەپەر.

* * *
ئاي، تاجىدار ئادىل جاناپ!
ماڭا قىلدىڭ ياخشىلىق بېھساب،
ئادالەت بىرلە يەر يۈزى تېچ تۇرار،
پەلەكتە قۇياشمۇ نۇرىن چاچار.
كىمكى دوست ساڭا ئېزىز بەختىيار،
دۈشمىنىڭ ھەر جايدا بولۇر خارىزار...

غەنىم ئىبنى ئايۇپ شېرىنى تۈكەتتىپ باش ئىگىپ تۇرۇپتۇ.
 خەلىپە ئۇنىڭ ئىبارىلىرى يېقىملىق بۇ شېرىدىن زوقلىنىپتۇ.
 قىسسە شۇ يەرگە يەتكەندە تاڭ ئاتتى، شەھرىزاد ھىكايىسىنى
 توختاتتى.

— ئەي بەختلىك شاھ، — دەپ داۋام قىپتۇ
 شەھرىزاد ھىكايىسىنى.

خەلىپە قۇتۇلقۇلۇپنىڭ دىگەنلىرىنى ئەسلەپ،
 غەنىمگە قاراپ: "يېقىنراق كەل!" دەپتۇ. غەنىم
 خەلىپىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. "بېشىڭدىن ئۆتكەندە
 لەرنى سوزلەپ بەر!" دەپتۇ خەلىپە.

قىرىق بەشىنچى
 كېچە

غەنىم ئىبنى ئايۇپ ئولتۇرۇپ، قۇتۇلقۇلۇپنى
 قەۋرىستانلىقتا تاپقىنىدىن تارتىپ ھازىرغىچە
 بېشىغا چۈشكەن ھەممە ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاخىرىغىچە
 مەزمۇنلۇق قىلىپ سوزلەپ بېرىپتۇ. خەلىپە غەنىم ئىبنى
 ئايۇپنىڭ سوزىنىڭ توغرىلىغىغا ئىشىنىپتۇ، رەھىمى كېلىپ
 ئۇنىڭغا تۇرلۇك جابدۇقلار بىلەن جاھازلانغان مەخسۇس بىنا
 بېرىپتۇ. "ئەي غەنىم، مېنىڭ بۇيرۇغۇم بىلەن ساڭا سېلىنغان
 زىيانلارنىڭ بەدىلىگە خالىغىنىڭنى ئېلىپ، مەندىن رازى بولغىن!"
 دەپتۇ خەلىپە. "قۇللىرىنىڭ مېلى - چېنى خوجىسى ئۇچۇندۇر"
 دەپ جاۋاب بېرىپتۇ غەنىم. بۇ سوز خەلىپىگە يېقىپتۇ. خەلىپە
 ئۇنىڭغا يەنە نۇرغۇن پۇل - مال بېرىپتۇ. ئۇنى ئوزىنىڭ ئۆلپەتلىرى
 قاتارىغا قوشۇپتۇ. ئانىسى بىلەن سىڭلىسىنى شۇ بىناغا ئېلىپ
 كىرىپ ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. خەلىپە غەنىمنىڭ ھوسىنى - جامالىدا

تەڭدىشى يوق سىڭلىسى بارلىغىنى ئاڭلاپ كىشى قويۇپتۇ، غەنىمە -
دىن ئۇنى سوراپتۇ. غەنىم كەلگەن ئەلچىلەرگە: "ئۇ، خەلىپىنىڭ
كېنىزىگى" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. خەلىپە يۈزىنىڭ تىلسلا پۇل
خىراجەت قىلىپ، قازى ۋە گۇۋالارنى ھازىرلاپتۇ. قۇتۇلقۇلۇپنى
غەنىمگە، غەنىمنىڭ سىڭلىسىنى خەلىپە ئۈزىگە نىكاھ قىلدۇرۇپتۇ.
بۇ ۋەقەنى يېزىپ خەزىنىدە ساقلاشنى بۇيرۇپتۇ.
"ئەي بەختلىك شاھ، ئومەر ئىبنى نوئمان، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى
شەرىكان ۋە زۇئۇلماكان ھەم قىزى نۇزھەتۇز زامانىنىڭ ھىكايىسى
بۇنىڭدىنمۇ قىزىق" دەپتۇ شەھىر زىياد.
"ئانداق بولسا شۇ ھىكايىنى باشلا!" دەپتۇ شاھ.

الفيلسوف

مىڭ بىر كىچىك (1)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقىتىدۇ
مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا تىزىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى
1980 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى
1980 - يىلى 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاپ نومۇرى: M10098.333
باھاسى: 0.97 يۈەن

مۇقاۋىسىنى ۋە رەسىملىرىنى خۇ ياۋشەن ئىشلىگەن

书号: M10098·333

定价: 0·97元